

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ
A
NOULUI LEGĂMÂNT

La anul 7516 dela Facerea Lumii,
şi dela Hristos
2008

CEA DUPRE MATTHEI SFÂNTA EVANGHELIE

CAP. 1

Neamul şi naşterea lui Iisus Hristos

Cartea naşterii lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraám.
2. Avraám a născut pre Isaác; iar Isaác a născut pre Iacov; iar Iacov a născut pre Iúda şi pre fraţii lui;
3. Iar Iúda a născut pre Farés şi pre Zára din Thamár; iar Farés a născut pre Esróm; iar Esróm a născut pre Arám;
4. Iar Arám a născut pre Aminadáv; iar Aminadáv a născut pre Naassón; iar Naassón a născut pre Salmón;
5. Iar Salmón a născut pre Voóz din Raháv; iar Voóz a născut pre Ovid din Rúth; iar Ovid a născut pre Iesséi;
6. Iar Iesséi a născut pre David împăratul. Iar David împăratul a născut pre Solomón din femeia lui Úrie,
7. Iar Solomón a născut pre Rovoám; iar Rovoám a născut pre Ávia; iar Ávia a născut pre Ása;
8. Iar Ása a născut pre Iosafát; iar Iosafát a născut pre Iorám; iar Iorám a născut pre Ózia;
9. Iar Ózia a născut pre Ioathám; iar Ioathám a născut pre Aház; iar Aház a născut pre Ezékia;
10. Iar Ezékia a născut pre Manássi; iar Manássi a născut pre Amón; iar Amón a născut pre Iósia;
11. Iar Iósia a născut pre Iehónia şi pre fraţii lui, la mutarea în Vavilón.
12. Iar dupre mutarea în Vavilón, Iehónia a născut pre Salathiil; iar Salathiil a născut pre Zorovavél;

13. Iar Zorovavél a născut pre Aviúd; iar Aviúd a născut pre Eliakím; iar Eliakím a născut pre Azór;
14. Iar Azór a născut pre Sadóc; iar Sadóc a născut pre Ahim; iar Ahím a născut pre Eliúd;
15. Iar Eliúd a născut pre Eleazár; iar Eleazár a născut pre Matthán; iar Matthán a născut pre Iacov;
16. Iar Iacov a născut pre Iosíf, bărbatul Mariei, dintru carea s'au născut Iisus, ce se zice Hristos.
17. Deci toate neamurile dela Avraám până la David, neamuri patrusprezece; şi dela David până la mutarea în Vavilón, neamuri patrusprezece; şi dela mutarea în Vavilón până la Hristos, neamuri patrusprezece.
18. Iară naşterea lui Iisus Hristos aşa a fost. Că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosíf, mai nainte de a se aduna ei, aflatu-s'a având în pântece din Duhul Sfânt.
19. Dară Iosíf, bărbatul ei, drept fiind şi nevrând să vădească pre ea, vru să o lase pre ascuns.
20. Şi cugetând el acestea, iată îngerul Domnului s'a arătat lui în vis, grăind: Iosífe, fiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeia ta, căci ce s'au zămislit întru dânsa din Duhul Sfânt este.
21. Şi naşte-va fiu, şi vei chema numele lui Iisus: că acesta va mântui pre norodul său de păcatele lor.
22. Iară acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin prorocul ce zice:
23. Iată fecioara în pântece va avea şi va naşte fiu, şi vor chema numele lui Emmanuíl, carele este tălmăcindu-se, «Cu noi Dumnezeu».
24. Şi sculându-se Iosíf din somn, a făcut precum a poruncit lui îngerul Domnului; şi a luat pre femeia lui.
25. Şi nu a cunoscut pre ea până ce a născut pre fiul său cel întâiu-născut; şi a chemat numele lui Iisus.

CAP. 2

Maghii dela răsărit. Omorârea pruncilor. Întoarcerea lui Iosif cu Maria şi cu Iisus pruncul din Eghipet în Nazarét.

Iar dacă s'au născut Iisus în Vithléemul Iudeii, în zilele lui Iród împăratul, iată maghii dela răsărituri au venit la Ierusalím,
2. Zicând: Unde este cel ce s'au născut, împăratul Iudéilor? Că am văzut steaua lui în răsărit şi am venit să ne închinăm lui.
3. Şi auzind Iród împăratul s'a turburat, şi tot Ierusalímul cu el.
4. Şi adunând pre toţi arhiereii şi cărturarii norodului, întreba pre ei unde se naşte Hristos.
5. Iară ei au zis lui: În Vithléemul Iudeii, că aşa s'a scris prin prorocul:
6. Şi tu, Vithléeme, pământul Iúdei, nicidecum eşti mai mic între povăţuitorii Iúdei; că din tine va ieşi Povăţuitoriu, carele va păstori pre norodul meu Israil.
7. Atuncea Iród, întru ascuns chemând pre maghi, cercă cu deamăruntul dela dânşii răstimpul întru carele s'a arătat steaua.
8. Şi trimiţând pre ei în Vithléem, a zis: Mergând cercetaţi cu deamăruntul pentru prunc; şi dacă îl veţi afla, daţi-mi de veste, ca să viu şi eu să mă închin lui.
9. Iară ei, auzind pre împăratul, s'au dus. Şi iată steaua carea văzuseră în răsărit mergea naintea lor, până a venit şi a stătut deasupra unde era pruncul.
10. Iară ei, văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.
11. Şi intrând în casă, văzură pruncul cu Maria, muma lui, şi căzând s'au închinat lui, şi deschizând vistieriile lor, adus-au lui daruri, aur şi tămâie şi smirnă.
12. Şi luând înştiinţare în vis să nu se întoarcă la Irod, pre altă cale s'au dus în ţara lor
13. Şi ducându-se ei, iată îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, zicând: Sculându

te, ia pruncul şi pre muma lui şi fugi în Eghípet, şi fii acolò până voiŭ zice ţie: că va să caute Iród pruncul să-l piarză.
14. Iară el sculându-se, a luat pruncul şi pre maica lui noaptea, şi s'a dus în Eghípet.
15. Şi a fost acolò până la moartea lui Iród, ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin prorocul ce zice: Din Eghípet am chemat pre Fiul meu.
16. Atuncea Iród, văzând că s'a batjocurit de maghi, s'a mâniat foarte, şi trimiţând a ucis pre toţi pruncii cei din Vithléem şi din toate hotarele lui, de doi ani şi mai mici, dupre răstimpul carele iscodise dela maghi.
17. Atuncea s'a plinit ceea ce s'a grăit de Ieremía prorocul, ce zice:
18. Glas în Ramà s'a auzit, plângere şi tânguire şi ţipăt mult. Rahíl plângând copiii săi, şi nu voia să se mângâie, pentru că nu sânt.
19. Iară dacă a murit Iród, iată îngerul Domnului în vis s'a arătat lui Iosif în Eghípet,
20. Zicând: Sculându-te, ia pruncul şi pre maica lui, şi mergi în pământul lui Israíl: că au murit cei ce căutau sufletul pruncului.
21. Iară el sculându-se, a luat pruncul şi pre maica lui şi a venit în pământul lui Israíl.
22. Ci auzind că Arheláu împărăţeşte în Iudeea în locul lui Iród, tătâne-său, s'a temut a merge acolò; şi luând înştiinţare în vis, s'a dus în părţile Galiléii.
23. Şi venind a lăcuit în cetatea ce se cheamă Nazarét: ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin proroci, că Nazarinean se va chema.

CAP. 3

Ioánn Botezătoriul în pustie.
Botezul lui Iisus.

În zilele acelea venit-a Ioánn Botezătoriul propoveduind în pustia Iudeii
2. Şi zicând: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia ceriurilor.
3. Că acesta este cela ce s'a grăit de Isaía prorocul, zicând: Glasul celui ce strigă în pus-

tie: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările lui.
4. Şi acest Ioánn avea îmbrăcămintea lui din peri de cămilă, şi brâu de curea împrejurul mijlocului lui; iar hrana lui era lăcuste şi miere sălbatică.
5. Atuncea a ieşit la el Ierusalímul şi toată Iudeea şi tot împrejurul Iordánului;
6. Şi se botezau în Iordán dela dânsul, mărturisind păcatele lor.
7. Şi văzând pre mulţi din Farisei şi Saddukei viind către botezul lui, a zis lor: Pui de năpârci, cine a arătat vouă să fugiţi de mânia cea viitoare?
8. Faceţi dară roduri vrednice de pocăinţă;
9. Şi să nu vă pară a zice întru sinevă: Părinte avem pre Avraam; căci zic vouă că poate Dumnezeu din pietrile acestea să ridice fii lui Avraám.
10. Ci iată şi securea la rădăcina pomilor zace; deci tot pomul carele nu face roadă bună se taie şi în foc se aruncă.
11. Că eu botez pre voi cu apă, spre pocăinţă; iară cel ce vine dupre mine, mai tare decât mine este, căruia nu sânt destoinic a-i ţinea încălţămintele: acela va boteza pre voi cu Duh Sfânt şi cu foc;
12. Căruia lopata este în mâna lui, şi va curăţi aria sa, şi va aduna grâul lui în jitniţă iar plevele le va arde cu foc nestins.
13. Atuncea au venit Iisus din Galileea la Iordán către Ioánn, ca să se boteze de dânsul.
14. Iar Ioánn oprea pre el, zicând: Eu am trebuinţă a mă boteza de tine, şi tu vii la mine?
15. Şi răspunzând Iisus, au zis către el: Lasă acum, că aşa se cuvine nouă a plini toată dreptatea. Atunci a lăsat pre el.
16. Şi botezându-se Iisus, îndată au ieşit din apă; şi iată s'au deschis lui ceriurile şi au văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb şi viind preste dânsul.
17. Şi iată glas din ceruri zicând: Acesta este Fiul meu

cel iubit, întru carele bine am voit.

CAP. 4

Postul și ispitirea lui Hristos. Începerea propoveduirii. Chemarea apostolilor.

Atuncea Iisus adusu-s'au de Duhul la pustie, să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă au flămânzit.

3. Și apropiindu-se către el ispititoriul, a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrile acestea pâini să se facă.

4. Iară el răspunzând, au zis: Scris este: Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul ce iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci îl duse diavolul în sfânta cetate și-l puse pre aripa bisericii.

6. Și zise lui: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă pre sineți jos, căci scris este că: Îngerilor săi va porunci pentru tine, și pre mâini te vor ridica, să nu cândva poticnești de piatră piciorul tău.

7. Și au zis Iisus lui: Iarăși scris este: Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău.

8. Apoi duse pre el diavolul într'un munte înalt foarte și arătă lui toate împărățiile lumii și slava lor,

9. Și zise lui: Acestea toate voiŭ da ție, de te vei pleca să te închini mie.

10. Atuncea zise Iisus lui: Mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini, și lui unuia să slujești.

11. Atuncea lăsă pre el diavolul; și iată îngeri s'au apropiat și slujeau lui.

12. Ci auzind Iisus că Ioánn a fost prins, s'au dus în Galileea.

13. Și lăsând Nazarétul, au venit și au lăcuit la Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulónului și ale Nefthalímului;

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis prin Isaia prorocul, care zice:

15. Pământul Zavulónului și pământul Nefthalímului, calea

mării, de ceea parte de Iordán, Galileea neamurilor,
16. Norodul cel ce şedea întru întunerec a văzut lumină mare, şi celor ce şedeau în laturea şi în umbra morţii, lumină a răsărit lor.
17. De atuncea au început Iisus a propovedui şi a zice: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia ceriurilor.
18. Şi umblând Iisus pre lângă marea Galiléii, a văzut doi fraţi, pre Símon ce se zice Pétru, şi pre Andréi, fratele lui, aruncând mreaja în mare: că erau pescari.
19. Şi zise lor: Veniţi dupre mine, şi voiŭ face pre voi pescari de oameni.
20. Iară ei îndată lăsând mrejile au mers dupre dânsul.
21. Şi de acolò mai nainte mergând, văzu alţi doi fraţi, pre Iácov al lui Zevedéi şi pre Ioánn, fratele lui, în corabie cu Zevedéi, tatăl lor, dregând mrejile lor; şi au chemat pre ei.
22. Iară ei îndată lăsând corabia şi tatăl lor au mers dupre dânsul.
23. Şi străbătea Iisus toată Galileea, învăţând în adunările lor şi propoveduind evanghelia împărăţiei şi tămăduind toată boala şi toată slăbiciunea întru norod.
24. Şi a ieşit vestea lui în toată Siria; şi aduceau lui pre toţi carii pătimeau rău, în multe feluri de boale şi de chinuri cuprinşi fiind, şi îndrăciţi, şi lunatici, şi slăbănogi: şi tămăduia pre ei.
25. Şi au mers dupre dânsul gloate multe din Galileea, şi din Dekápoli, şi din Ierusalím, şi din Iudeea, şi de ceea parte de Iordán.

CAP. 5

Fericirile. Apostolii şi învăţătorii sânt sare şi lumină. Plinirea legii şi a poruncilor. Iubirea vrăjmaşilor.

Ci văzând gloatele, s'au suit în munte. Şi şezând el, venit-au către dânsul ucenicii lui;
2. Şi deschizând gura sa, învăţa pre ei, zicând:
3. Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia ceriurilor.

4. Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
5. Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.
6. Fericiţi cei ce flămânzesc şi înseţoşază dreptatea, că aceia se vor sătura.
7. Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.
8. Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia pre Dumnezeu vor vedea.
9. Fericiţi cei **de-pace-făcători, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema.**
10. Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că acelora este împărăţia ceriurilor.
11. Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni, şi vor zice tot vicleanul graiŭ împrotiva voastră, minţind pentru mine.
12. Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceriuri; că aşa au prigonit pre prorocii cei mai nainte de voi.
13. Voi sânteţi sarea pământului, iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? La nimic mai e bună, fără numai a se arunca afară şi a se călca de oameni.
14. Voi sânteţi lumina lumii. Nu poate cetatea a se ascunde, deasupra muntelui stând;
15. Nici aprind făclie şi o pun subt obroc, ci în sfeşnic, şi luminează tuturor celor ce sânt în casă.
16. Aşa să lumineze lumina **voastră înaintea oamenilor, ca să vază lucrurile voastre cele bune şi să slăvească pre Tatăl vostru cel din ceriuri.**
17. Nu socotiţi că am venit să stric legea sau prorocii; nu am venit să stric, ci să plinesc.
18. Că amin zic vouă, până ce va trece ceriul şi pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce vor fi toate.
19. Deci carele va dezlega una dintr'aceste porunci mai mici şi va învăţa pre oameni aşa, mai mic se va chema întru împărăţia ceriurilor; iară cela ce va face şi va învăţa, acela mare se va chema întru împărăţia ceriurilor.
20. Căci zic vouă că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor şi a

Fariseilor, nu veţi intra întru împărăţia ceriurilor.
21. Auzit-aţi că s'a zis celor dedemult: Să nu ucizi; iar cine va ucide, vinovat va fi judecăţii.
22. Ci eu zic vouă că tot cel ce se mânie asupra fratelui său îndarn, vinovat va fi judecăţii; iar cine va zice fratelui său: *Raká*, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: Nebune, vinovat va fi gheennei focului.
23. Deci de vei aduce darul tău la jertfelnic şi acolò îţi vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,
24. Lasă acolò darul tău înaintea jertfelnicului şi mergi întâiu de te împacă cu fratele tău, şi atuncea venind adu darul tău.
25. Învoieşte-te cu pârâşul tău degrab, până eşti pre cale cu el, ca nu cumva pârâşul să te dea judecătoriului, şi judecătoriul te va da slugii, şi în temniţă te vei arunca.
26. Amin zic ţie, nu vei ieşi de acolò, până nu vei da codrantul cel mai de pre urmă.
27. Auzit-aţi că s'a zis celor dedemult: Să nu preacurveşti.
28. Ci eu zic vouă că tot cel ce caută spre femeie ca să poftească pre ea, iată a preacurvit cu dânsa întru inima sa.
29. Iar dacă ochiul tău cel drept te sminteşte, scoate-l şi îl leapădă dela tine; că mai de folos este ţie ca să piară unul din mădulările tale, şi nu tot trupul tău să se arunce în gheenna.
30. Şi dacă mâna ta cea dreaptă te sminteşte, taie-o şi o leapădă dela tine, că mai de folos este ţie ca să piară unul din mădulările tale, şi nu tot trupul tău să se arunce în gheenna.
31. Şi s'a zis că: Oricine va lăsa pre femeia sa, să dea ei carte de despărţenie.
32. Ci eu zic vouă că cine va lăsa pre femeia sa, afară de cuvânt de curvie, face pre ea a preacurvi, şi oricine pre cea lăsată va lua, preacurveşte.
33. Iarăşi, aţi auzit că s'a zis celor dedemult: Să nu juri strâmb, ci vei da Domnului jurămintele tale.

34. Ci eu zic vouă să nu juraţi
defel: nici pre ceriu, că scaun
este al lui Dumnezeu;
35. Nici pre pământ, că este
aşternut al picioarelor lui; nici
pre Ierusalim, că este cetate a
marelui împărat;
36. Nici pre capul tău să te
juri, că nu poţi un păr alb sau
negru să faci.
37. Ci fie cuvântul vostru:
Aşa, aşa; nu, nu; iară mai mult
decât acestea dela cel viclean
este.
38. Auzit-aţi că s'a zis: Ochiu
pentru ochiu şi dinte pentru
dinte:
39. Ci eu zic vouă să nu staţi
împrotivă celui viclean; ci
celui ce te va lovi preste
obrazul drept, întoarce-i şi pre
celălalt;
40. Şi celui ce voieşte să se
judece cu tine şi să ia haina ta,
lasă-i şi cămaşa;
41. Şi cel ce te va sili o milă
de loc, mergi cu dânsul două.
42. Celui ce cere dela tine dă-
i, şi dela cel ce voieşte să se
împrumute dela tine nu te
întoarce.
43. Auzit-aţi că s'a zis: Să
iubeşti pre aproapele tău şi să
urăşti pre vrăjmaşul tău;
44. Ci eu zic vouă: Iubiţi pre
vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi
pre cei ce vă blastămă, bine
faceţi celor ce vă urăsc, şi vă
rugaţi pentru cei ce vă supără
şi vă prigonesc,
45. Ca să fiţi fii ai Tatălui
vostru celui din ceriuri, că pre
soarele său îl răsare preste cei
vicleni şi preste cei buni, şi
plouă preste cei drepţi şi
preste cei nedrepţi.
46. Că de iubiţi pre cei ce vă
iubesc, ce plată veţi avea? Au
nu şi vameşii aceeaşi fac?
47. Şi de veţi îmbrăţişa cu
dragoste numai pre fraţii voş-
tri, ce mai mult faceţi? Au nu
şi vameşii fac aşa?
48. Fiţi dar voi desăvârşiţi,
precum Tatăl vostru cel din
ceriuri desăvârşit este.

CAP. 6

*Milostenia. Postul. Rugăciu-
nea. Defăimarea celor lu-
meşti.*

Luaţi aminte, milostenia voastră să nu o faceţi înaintea oamenilor, spre a fi văzuţi de dânşii; iar de nu, plată nu aveţi dela Tatăl vostru cel din ceriuri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbiţezi naintea ta, precum fac făţarnicii în adunări şi prin uliţe, ca să se slăvească de oameni: amin zic vouă că îşi iau plata lor.

3. Iară tu, făcând milostenie, să nu ştie stânga ta ce face dreapta ta,

4. Ca să fie milostenia ta întru ascuns; şi Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, acela va răsplăti ţie întru arătare.

5. Şi când te rogi, nu fi ca făţarnicii, că iubesc în adunări şi în unghiurile uliţelor stând să se roage, ca să se arate oamenilor: amin zic vouă că îşi iau plata lor.

6. Iară tu, când te rogi, intră în cămara ta, şi încuind uşa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns; şi Tatăl tău cel ce vede întru ascuns răsplăti-va ţie întru arătare.

7. Şi rugându-vă, nu spuneţi multe, ca păgânii; că li se pare că întru multă cuvântarea lor vor fi auziţi.

8. Deci nu vă asemănaţi lor, că ştie Tatăl vostru ce aveţi trebuinţă, mai nainte de a cere voi dela el.

9. Deci aşa vă rugaţi voi: Tatăl nostru carele eşti în ceriuri, sfinţească-se numele tău;

10. Vie împărăţia ta; facă-se voia ta, precum în ceriu şi pre pământ;

11. Pâinea noastră cea a zilei ce vine, dă nouă astăzi;

12. Şi lasă nouă datoriile noastre, precum lăsăm şi noi datornicilor noştri;

13. Şi nu duce pre noi întru ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean. Că a ta este împărăţia şi puterea şi slava în veci Amin.

14. Că de veţi lăsa oamenilor greşalele lor, lăsa-va şi vouă Tatăl vostru cel ceresc;

15. Iară de nu veţi lăsa oamenilor greşalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa vouă greşalele voastre.

16. Şi când postiţi, nu fiţi ca făţarnicii posomorâţi, că smolesc feţele lor ca să se arate oamenilor postind: amin zic vouă, că îşi iau plata lor.
17. Iară tu, când posteşti, unge capul tău şi faţa ta spală,
18. Ca să nu te arăţi oamenilor că posteşti, ci Tatălui tău celui întru ascuns; şi Tatăl tău, cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ţie întru arătare.
19. Nu adunaţi vouă comori pre pământ, unde moliile şi rugina le strică şi unde furii le sapă şi le fură:
20. Ci adunaţi vouă comori în ceriu, unde nici moliile nici rugina le strică, şi unde furii nu le sapă nici le fură.
21. Că unde este comoara voastră, acolò va fi şi inima voastră.
22. Luminătoriul trupului este ochiul: deci de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat:
23. Iară de va fi ochiul tău viclean, tot trupul tău va fi întunecat. Deci dacă lumina cea întru tine este întunerec, dară întunerecul cu cât mai mult?
24. Nimenea poate a sluji la doi domni, că sau pre unul va urî şi pre altul va iubi, sau de unul se va ţinea şi pre altul va dispreţui. Nu puteţi lui Dumnezeu a sluji şi lui mamona.
25. Drept aceea zic vouă, nu grijireţi cu sufletul vostru ce veţi mânca şi ce veţi bea; nici cu trupul vostru, ce veţi îmbrăca. Au nu este sufletul mai mult decât hrana şi trupul decât îmbrăcămintea?
26. Căutaţi la pasările ceriului, că nici samănă, nici seceră, nici adună în jitniţe, şi Tatăl vostru cel ceresc hrăneşte pre dânsele: Au nu mai mult sânteţi voi osebiţi de ele?
27. Şi cine dintre voi, grijindu-se, poate să adauge statului său un cot?
28. Şi pentru îmbrăcăminte ce vă grijiţi? Socotiţi crinii câmpului cum cresc: nu ostenesc, nici torc;
29. Dară zic vouă, că nici Solomon, întru toată slava lui, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceştia.

30. Iar dacă pre iarba câmpului, carea astăzi este şi mâine în cuptoriu se aruncă, Dumnezeu aşa îmbracă, au nu cu mult mai vârtos pre voi, puţin credincioşilor?
31. Deci nu vă grijiţi zicând: Ce vom mânca?, sau: Ce vom bea?, sau: Cu ce ne vom îmbrăca?,
32. Că toate acestea neamurile caută; că ştie Tatăl vostru cel ceresc că trebuinţă aveţi de acestea toate;
33. Ci căutaţi mai întâiu împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea lui, şi toate acestea se vor adăuga vouă.
34. Drept aceea, nu vă grijiţi de ziua de mâine, că ziua de mâine griji-va de ale sale; ajunge zilei răutatea ei.

CAP. 7

A nu judeca pre alţii. Cinstirea celor sfinte. Stăruinţa în rugăciune. Calea mântuirii şi a pierzării. Păzirea de proroci mincinoşi.

Nu judecaţi, ca să nu vă judecaţi.
2. Căci cu ce judecată judecaţi, judeca-vă-veţi, şi cu ce măsură măsuraţi, măsura-se-va vouă.
3. Şi pentru ce vezi ştercul cel din ochiul fratelui tău, iar bârna cea din ochiul tău nu iei în seamă?
4. Sau cum zici fratelui tău: Lasă să scot ştercul din ochiul tău, şi iată bârna este în ochiul tău?
5. Făţarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, şi atunci vei vedea să scoţi ştercul din ochiul fratelui tău.
6. Nu daţi sfintele câinilor; nici aruncaţi mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce cu picioarele lor, şi întorcându-se, rumpe-vor pre voi.
7. Cereţi şi se va da vouă, căutaţi şi veţi afla, bateţi şi se va deschide vouă.
8. Că tot cel ce cere ia, şi cel ce caută află, şi celui ce bate i se va deschide.
9. Sau cine este omul acela dintre voi, carele de va cere fiul lui pâine, au doară piatră va da lui?

10. Și de va cere pește, au doară șarpe va da lui?
11. Deci dacă voi, vicleni fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Tatăl vostru cel din ceriuri va da bune celor ce cer dela el.
12. Deci toate câte voiți să facă vouă oamenii, asemenea faceți și voi lor, că aceasta este legea și prorocii.
13. Intrați prin poarta cea strâmtă: căci largă este poarta și lată calea ce duce la pieire, și mulți sânt carii intră prin ea;
14. Că strâmtă este poarta și necăjită calea ce duce la viață, și puțini sânt carii află pre ea.
15. Păziți-vă de prorocii mincinoși, carii vin către voi în haine de oi, iar înlăuntru sânt lupi răpitori.
16. Din roadele lor veți cunoaște pre ei: Au doară vor culege din spini struguri, sau din ciulini smochine?
17. Așa tot pomul bun roade bune face; iară pomul putred roade viclene face.
18. Nu poate pomul bun roade viclene să facă, nici pomul putred roade bune să facă.
19. Tot pomul ce nu face roadă bună taie-se și în foc se aruncă.
20. Pentru aceea, din roadele lor veți cunoaște pre dânșii.
21. Nu tot cel ce-mi zice: Doamne, Doamne, va intra întru împărăția ceriurilor; ci cela ce face voia Tatălui meu celui din ceriuri.
22. Mulți vor zice mie în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele tău am prorocit? Și cu numele tău draci am scos, și cu numele tău multe puteri am făcut?
23. Și atunci voiŭ mărturisi lor că: Niciodată am cunoscut pre voi; depărtați-vă dela mine cei ce lucrați fărădelegea.
24. Deci tot cel ce aude cuvintele mele acestea și le face, asemăna-voiŭ pre el bărbatului chibzuit, carele a zidit casa lui pre piatră;
25. Și a pogorât ploaie, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și nu a căzut: că era întemeiată pre piatră.
26. Și tot cel ce aude cuvintele mele acestea și nu le face,

asemăna-se-va bărbatului nebun, carele a zidit casa lui pre nisip;
27. Şi a pogorât ploaie, şi au venit râurile, şi au suflat vânturile, şi s'au lovit de casa aceea, şi a căzut: şi a fost căderea ei mare.
28. Şi când sfârşi Iisus cuvintele acestea, se mirau gloatele de învăţătura lui;
29. Că era învăţând pre ei ca cela ce are stăpânire, şi nu precum cărturarii.

CAP. 8

Tămăduiri a felurite boale. Îndepărtarea unui cărturariu şi chemarea celui ce avea să îngroape pre tatăl său. Domolirea mării şi izbăvirea a doi îndrăciţi.

Şi pogorându-se el din munte, au mers dupre dânsul gloate multe.
2. Şi iată un lepros venind se închină lui, zicând: Doamne, de voieşti, poţi a mă curăţi.
3. Şi tinzând mâna, atinse pre el Iisus, zicând: Voiesc, curăţeşte-te. Şi îndată s'a curăţit lepra lui.
4. Şi au zis Iisus lui: Vezi nimănuia să spui; ci mergi de te arată preotului şi du darul carele a poruncit Moisi, întru mărturie lor.
5. Şi intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat către el un sutaş, rugându-l,
6. Şi zicând: Doamne, slujnicul meu zace în casă slăbănog, cumplit chinuindu-se.
7. Şi au zis Iisus lui: Veni-voiŭ eu şi-l voiŭ tămădui.
8. Şi răspunzând sutaşul, a zis: Doamne, nu sânt destoinic să intri subt acoperişul meu; ci numai zi cu cuvântul, şi se va vindeca slujnicul meu.
9. Că şi eu sânt om subt stăpânire, având sub mine ostaşi; şi zic cestuia: Du-te, şi se duce; şi altuia: Vino, şi vine; şi robului meu: Fă aceasta, şi face.
10. Iară Iisus, auzind acestea, s'au minunat, şi au zis celor ce-i urmau: Amin zic vouă, nici în Israil nu am aflat atâta credinţă.

11. Însă zic vouă că mulți dela răsărituri și dela apusuri vor veni și se vor odihni cu Avraám și cu Isaác și cu Iácov întru împărăția ceriurilor,
12. Iară fiii împărăției se vor scoate la întunerecul cel mai din afară; acolò va fi plângere și scrâșnirea dinților.
13. Și au zis Iisus sutașului: Mergi, și cum ai crezut fie ție. Și s'a vindecat slujnicul lui în ceasul acela.
14. Și venind Iisus în casa lui Pétru, văzu pre soacra lui zăcând și aprinsă de friguri.
15. Și s'au atins de mâna ei și au lăsat pre ea frigurile, și s'a sculat și slujea lui.
16. Iară făcându-se seară, aduseră lui îndrăciți mulți; și scotea duhurile cu cuvântul, și pre toți bólnavii au tămăduit:
17. Ca să se plinească ceea ce s'a grăit prin Isaía prorocul, care zice: Acesta neputințele noastre au luat, și boalele noastre au purtat.
18. Și văzând Iisus mulțime multă împrejurul său, porunci să treacă de ceea parte.
19. Și apropiindu-se un cărturariu, a zis lui: Învățătoriule, merge-voiŭ dupre tine oriunde te vei duce.
20. Și au zis Iisus lui: Vulpile au vizuini și pasările ceriului cuiburi; dară Fiul Omului nu are unde să-și plece capul.
21. Iară altul din ucenicii săi a zis lui: Doamne, lasă-mă mai întâiu să merg să îngrop pre tatăl meu.
22. Dară Iisus au zis lui: Vino dupre mine, și lasă pre morți să îngroape morții lor.
23. Și intrând el în corabie, au mers dupre dânsul ucenicii lui.
24. Și iată cutremur mare s'a făcut în mare, cât se acoperea corabia de valuri; iară el dormea.
25. Și apropiindu-se ucenicii lui, l-au deșteptat, zicând: Doamne, mântuiește-ne, că pierim.
26. Și au zis lor: De ce sânteți fricoși, puțin credincioșilor? Atuncea sculându-se, certă vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iară oamenii se mirau, grăind: Ce fel este acesta, că şi vânturile şi marea ascultă pre el?
28. Şi trecând el de ceea parte, în laturea Gherghesinenilor, întâmpinară pre el doi îndrăciţi, ieşind din mormânturi, foarte cumpliţi, cât nu putea nimeni trece pre calea aceea.
29. Şi iată strigară, zicând: Ce este nouă şi ţie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Venit-ai aicea mai nainte de vreme să ne chinuieşti?
30. Şi era departe de ei o turmă mare de porci păscând.
31. Iară dracii rugau pre el, zicând: De vei scoate pre noi, trimite-ne în turma cea de porci.
32. Şi au zis lor: Duceţi-vă. Iară ei, ieşind, s'au dus în turma de porci; şi iată se porni toată turma porcilor în josul râpei spre mare, şi pieriră în apă.
33. Iară păzitorii fugiră, şi mergând în cetate, povestiră toate, şi cele despre îndrăciţi.
34. Şi iată toată cetatea ieşi în întâmpinarea lui Iisus; şi văzându-l, rugară-l să se mute din hotarele lor.

CAP. 9

Tămăduirea unui slăbănog. Chemarea lui Matthéi. Învierea fiicei maimarelui sinagogii. Femeia ce-i curgea sânge. Tămăduirea a doi orbi şi a unui mut.

Şi intrând în corabie, au trecut şi au venit în cetatea sa.
2. Şi iată au adus lui pre un slăbănog pus pre pat; şi văzând Iisus credinţa lor, zise slăbănogului: Îndrăzneşte, fiule; iartă-se ţie păcatele tale.
3. Şi iată unii din cărturari au zis întru sineşi: Acesta huleşte.
4. Şi ştiind Iisus cugetele lor, au zis: Pentru ce cugetaţi viclene întru inimile voastre?
5. Căci ce este mai lesne, a zice: Iartă-se ţie păcatele tale; sau a zice: Scoală-te şi umblă?
6. Ci ca să ştiţi că stăpânire are Fiul Omului pre pământ a ierta păcatele – au zis atunci slăbănogului: Scoală-te, ia-ţi patul, şi te du la casa ta.

7. Şi sculându-se, s'a dus la casa lui.
8. Iară mulţimile, văzând aceasta, s'au minunat, şi au slăvit pre Dumnezeu, carele au dat stăpânire ca aceasta oamenilor.
9. Şi trecând Iisus de acolò, văzut-au pre un om şezând la vamă, zis Matthéi, şi zise lui: Vino dupre mine. Şi ridicându-se, a mers dupre el.
10. Şi a fost când şedea el în casă, şi iată mulţi vameşi şi păcătoşi venind, şedeau cu Iisus şi cu ucenicii lui.
11. Şi văzând Fariseii, au zis ucenicilor lui: Pentru ce cu vameşii şi cu păcătoşii mănâncă învăţătoriul vostru?
12. Dară Iisus auzind, au zis lor: Nu au trebuinţă cei sănătoşi de doftor, ci cei bólnavi.
13. Deci mergând, învăţaţi-vă ce este: Milă voiesc, şi nu jertfă; că nu am venit să chem pre cei drepţi, ci pre cei păcătoşi la pocăinţă.
14. Atunci au venit la dânsul ucenicii lui Ioánn, zicând: Pentru ce noi şi Fariseii postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?
15. Şi au zis lor Iisus: Au doară pot fiii nunţii să jelească până este cu dânşii mirele? Ci vor veni zile când se va lua dela dânşii mirele, şi atunci vor posti.
16. Nimenea pune petec de pânză nouă preste haină veche; că îşi ia plinirea lui dela haină, şi mai rea ruptură se face.
17. Nici pun vin nou în foi vechi; că de nu, se sparg foii, şi vinul se varsă şi foii pier; ci pun vinul nou în foii cei noi, şi amândouă se ţin.
18. Acestea grăind el lor, iată un boieriu venind s'a închinat lui, zicând că: Fiica mea tocmai a murit; ci venind, pune mâna ta preste dânsa, şi va învia.
19. Şi sculându-se Iisus, au mers dupre el şi ucenicii lui.
20. Şi iată o femeie, întru curgerea sângelui fiind de doisprezece ani, apropiindu-se dinapoi, s'a atins de poala hainei lui.

21. Că zicea întru sine că: Numai de m'aş atinge de haina lui, mă voiŭ mântui.
22. Iară Iisus întorcându-se şi văzându-o, au zis: Îndrăzneşte, fiică; credinţa ta te-a mântuit. Şi s'a mântuit femeia din ceasul acela.
23. Şi venind Iisus în casa boierului şi văzând fluieraşii şi gloata gâlcevind,
24. Au zis lor: Daţi-vă în laturi, că nu a murit fetişoara, ci doarme. Şi îşi râdeau de el.
25. Iar dacă s'a scos afară gloata, intrând, o apucă de mână, şi se sculă fetişoara.
26. Şi a ieşit vestea ceasta în tot pământul acela.
27. Şi trecând de acolò Iisus, au mers dupre el doi orbi, strigând şi zicând: Miluieşte pre noi, fiul lui David.
28. Iară venind el în casă, s'au apropiat de dânsul orbii, şi au zis lor Iisus: Credeţi că pot face aceasta? Zis-au lui: Aşa, Doamne.
29. Atunci s'au atins de ochii lor, zicând: Dupre credinţa voastră fie vouă.
30. Şi s'au deschis ochii lor. Şi au poruncit lor Iisus, zicând: Vedeţi ca nimenea să ştie.
31. Dară ei ieşind, au vestit pre dânsul în tot pământul acela.
32. Şi ieşind ei, iată au adus la el pre un om mut îndrăcit.
33. Şi scoţându-se dracul, a grăit mutul; şi s'au minunat mulţimile, zicând: Niciodată s'a arătat aşa întru Israil.
34. Dară Fariseii ziceau: Cu domnul dracilor scoate pre draci.
35. Şi străbătea Iisus prin toate cetăţile şi satele, învăţând în adunările lor şi propoveduind evanghelia împărăţiei, şi tămăduind toată boala şi toată slăbiciunea în norod.
36. Iar dacă a văzut mulţimile, i s'au făcut milă de dânşii, că erau istoviţi şi părăsiţi ca oile ce nu au păstoriu.
37. Atunci au zis ucenicilor săi: Iată secerişul este mult, iară lucrătorii puţini;
38. Deci rugaţi pre Domnul secerişului ca să scoaţă lucrători la secerişul său.

CAP. 10

Chemarea apostolilor şi trimiterea lor la propoveduire.

Şi chemând pre cei doisprezece ucenici ai săi, au dat lor stăpânire asupra duhurilor necurate, ca să scoaţă pre ele şi să tămăduiască toată boala şi toată neputinţa.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sânt acestea: Întâiu Simon, ce se zice Pétru, şi Andréi, fratele lui; Iacov al lui Zevedéi şi Ioánn, fratele lui;

3. Filipp şi Vartholoméi, Thóma şi Matthéi vameşul, Iacov al lui Alféu, şi Levveu, cel ce s'a poreclit Thaddéu;

4. Simon Cananitul şi Iúda Iscarioteanul, carele a şi vândut pre dânsul.

5. Pre aceşti doisprezece au trimis Iisus, poruncind lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi, şi în cetatea Samarinenilor să nu intraţi;

6. Ci mai vârtos mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

7. Şi mergând propoveduiţi, zicând că: S'a apropiat împărăţia ceriurilor.

8. Pre bólnavi tămăduiţi, pre leproşi curăţiţi, pre morţi înviaţi, pre draci scoateţi: în dar aţi luat, în dar să daţi.

9. Să nu luaţi aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre,

10. Nici traistă pre cale, nici două haine, nici încălţăminte, nici toiag; că vrednic este lucrătoriul de hrana sa.

11. Şi ori în ce cetate au sat veţi intra, cercetaţi cine este întru dânsul vrednic; şi acolò mâneţi, până când veţi ieşi.

12. Deci intrând în casă, uraţi-i de bine.

13. Şi de va fi casa aceea vrednică, vie pacea voastră preste ea; iară de nu va fi vrednică, pacea voastră întoarcă-se la voi.

14. Şi de nu va priimi pre voi cineva, nici va asculta cuvintele voastre, ieşind din casa sau din cetatea aceea, scutuţaţi praful de pre picioarele voastre.

15. Amin zic vouă, mai lesne va fi pământului Sodomului şi

Gomorrului în ziua judecății, decât cetății aceleia.
16. Iată eu trimit pre voi ca oile în mijlocul lupilor: fiți dar înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii.
17. Și vă feriți de oameni: că vor da pre voi la soboare și în sinagogurile lor vor bate pre voi;
18. Și înaintea dregătorilor și a împăraților duși veți fi pentru mine, întru mărturie lor și neamurilor.
19. Iar când vor da pre voi, nu vă grijiți cum sau ce veți grăi: că se va da vouă întru acel ceas ce veți grăi;
20. Că nu veți fi voi grăind, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăiește întru voi.
21. Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor scula copiii asupra părinților și vor omorî pre dânșii.
22. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu; dară cela ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.
23. Iar când vă vor goni din cetatea ceasta, fugiți în ceaialaltă: că amin zic vouă, nu veți sfârși cetățile lui Israil până va veni Fiul Omului.
24. Nu este ucenicul mai mare decât învățătoriul său, nici robul mai mare decât domnul său.
25. Ajunge ucenicului să fie ca învățătoriul său și robului ca domnul său. Dacă pre stăpânul casei l-au chemat Veelzevúl, cu cât mai vârtos pre casnicii lui?
26. Deci nu vă temeți de ei: că nemică este acoperit care să nu se descopere, și ascuns care să nu se cunoască.
27. Ceea ce vă spun eu la întunerec, spuneți la lumină, și ce auziți la ureche propoveduiți de pre acoperișurile caselor.
28. Și nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iară sufletul nu pot să ucidă. Ci mai vârtos vă temeți de cela ce poate pierde și sufletul și trupul în gheenna.
29. Au doară nu se vând două vrăbii pentru un ban? Și una din ele nu va cădea pre pământ fără de Tatăl vostru.

30. Ci vouă şi perii capului toţi număraţi sânt.
31. Pentru aceea, nu vă temeţi: decât multe vrăbii mai de preţ voi sânteţi.
32. Deci tot cela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, mărturisi-voiŭ şi eu pre el înaintea Tatălui meu celui din ceriuri.
33. Dar carele se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepăda-mă-voiŭ şi eu de el înaintea Tatălui meu celui din ceriuri.
34. Să nu socotiţi că am venit să pun pace pre pământ; nu am venit să pun pace, ci sabie.
35. Că am venit să despart pre om de tatăl său, şi pre fiică de muma sa, şi pre noră de soacra sa;
36. Şi vrăjmaşii omului, casnicii lui.
37. Cela ce iubeşte pre tată sau pre mumă mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic; şi cela ce iubeşte pre fiu sau pre fiică mai mult decât pre mine, nu este mie vrednic.
38. Şi cine nu ia crucea sa şi să vie dupre mine, nu este mie vrednic.
39. Cela ce a aflat sufletul său, pierde-va pre el; şi cela ce a pierdut sufletul său pentru mine, afla-va pre el.
40. Cine priimeşte pre voi, pre mine priimeşte; şi cela ce priimeşte pre mine, priimeşte pre cela ce au trimis pre mine.
41. Cela ce priimeşte proroc în nume de proroc, plata prorocului va lua; şi cela ce priimeşte pre drept în nume de drept, plata dreptului va lua.
42. Şi cela ce va adăpa pre unul dintru aceşti mici numai cu un păhar de apă rece, în nume de ucenic, amin zic vouă, nu va pierde plata sa.

CAP. 11

Trimişii lui Ioánn la Iisus. Mustrarea unor cetăţi. Iisus laudă pre Tatăl şi cheamă la sine pre cei osteniţi.

Şi când au sfârşit Iisus poruncind celor doisprezece ucenici ai săi, a trecut de acolò, ca să

învețe și să propoveduiască în
cetățile lor.
2. Iară Ioánn auzind din inchisoare lucrurile lui Hristos,
trimițând pre doi din ucenicii
săi,
3. A zis lui: Tu ești cela ce va
să vie, au pre altul să așteptăm?
4. Și răspunzând Iisus, au zis
lor: Mergeți de spuneți lui
Ioánn cele ce auziți și vedeți:
5. Orbii văd și șchiopii umblă,
leproșii se curățesc și surzii
aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește;
6. Și fericit este cela ce nu se
va sminti întru mine.
7. Și ducându-se ei, au început
Iisus a zice mulțimilor pentru
Ioánn: Ce ați ieșit să vedeți în
pustie? Au trestie clătinată de
vânt?
8. Dar ce ați ieșit să vedeți?
Au om îmbrăcat în haine moi?
Iată, cei ce poartă cele moi în
casele împăraților sânt.
9. Dar ce ați ieșit să vedeți?
Au proroc? Adevărat, zic vouă, și mai mult decât proroc.
10. Că acesta este de carele
s'a scris: Iată eu trimit pre
îngerul meu înaintea feții tale,
carele va găti calea ta înaintea
ta.
11. Amin zic vouă: nu s'a
sculat între cei născuți din
femei mai mare decât Ioánn
Botezătoriul. Dară cel mai
mic în împărăția ceriurilor mai
mare decât el este.
12. Iar din zilele lui Ioánn
Botezătoriul până acum, împărăția ceriurilor silește-se, și
silitorii răpesc pre ea.
13. Că toți prorocii și legea
până la Ioánn au prorocit;
14. Și de voiți să priimiți,
acesta este Ilíe, carele va să
vie.
15. Cela ce are urechi de auzit, auză.
16. Dară cui voiŭ asemăna
neamul acesta? Asemenea
este copiilor celor ce șed în
târguri și strigă către soții lor,
17. Și zic: Fluierat-am vouă,
și nu ați jucat; jelit-am vouă,
și n'ați tânguit.
18. Că a venit Ioánn, nici
mâncând, nici bând, și ei zic:
Drac are.
19. Venit-au Fiul Omului
mâncând și bând, și zic: Iată

om mâncătoriu şi băutoriu de
vin, prieten vameşilor şi păcă-
toşilor. Şi s'a îndreptăţit înţe-
lepciunea dela fiii ei.
20. Atuncea au început Iisus a
mustra cetăţile întru carile se
făcuseră cele mai multe pute-
rile lui, căci nu s'au pocăit:
21. Vai ţie Horazíne, vai ţie
Vithsaido: că de s'ar fi făcut
in Tir şi în Sidón puterile
carile s'au făcut întru voi, de
mult cu sac şi cu cenuşă s'ar fi
pocăit.
22. Însă zic vouă: Tírului şi
Sidónului mai lesne va fi în
ziua judecăţii decât vouă.
23. Şi tu, Capernaume, carea
până la ceriu te-ai înălţat, până
la iad te vei pogorî; că de s'ar
fi făcut în Sodom puterile
carile s'au făcut întru tine, ar
fi rămas până în ziua de
astăzi.
24. Însă zic vouă că pămân-
tului Sodomului mai lesne îi
va fi în ziua judecăţii decât
ţie.
25. Întru acea vreme, răspun-
zând Iisus, au zis: Mărturises-
cu-mă ţie, Părinte, Doamne al
ceriului şi al pământului, că ai
ascuns acestea de cei înţelepţi
şi pricepuţi, şi le-ai descoperit
pruncilor;
26. Aşa, Părinte, că aşa a fost
bunăvoirea înaintea ta.
27. Toate sânt mie date dela
Tatăl meu, şi nimenea cu-
noaşte pre Fiul, fără numai
Tatăl; nici pre Tatăl cunoaşte
cineva, fără numai Fiul, şi cel
căruia va voi Fiul să des-
copere.
28. Veniţi către mine toţi cei
osteniţi şi împovăraţi, şi eu
voiŭ odihni pre voi.
29. Luaţi jugul meu asupra
voastră şi vă învăţaţi dela
mine, că sânt blând şi smerit
cu inima, şi veţi afla odihnă
sufletelor voastre:
30. Că jugul meu este bun, şi
povara mea uşoară este.

CAP. 12

Ucenicii rupând spice sâm-băta. Vindecarea omului cu mâna uscată, a celui orb şi surd. Păcatul împrotiva Duhului Sfânt. Semnul lui Ionà. Muma lui Iisus şi fraţii săi.

În vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin sămănături; iar ucenicii lui flămânziră şi începură a smulge spice şi a mânca.
2. Iar Fariseii văzând, au zis lui: Iată ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.
3. Iară el au zis lor: Au nu aţi cetit ce a făcut David când a flămânzit el şi cei ce erau cu dânsul:
4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, şi pâinile punerii înainte a mâncat, carile nu i se cădea să le mănânce, nici celor ce erau cu el, fără numai preoţilor?
5. Sau nu aţi cetit în lege că în sâmbete preoţii în biserică spurcă sâmbăta, şi nevinovaţi sânt?
6. Ci zic vouă că mai mare decât biserica este aci.
7. Şi de cunoşteaţi ce este: Milă voiesc, şi nu jertfă, nu aţi fi osândit pre cei nevinovaţi.
8. Că Domn este şi al sâmbetei Fiul Omului.
9. Şi trecând de acolò, au venit în sinagoga lor;
10. Şi iată era un om având mâna uscată. Şi au întrebat pre dânsul, zicând: Cade-se oare sâmbăta a tămădui? Ca să vinuiască pre el.
11. Iară el au zis lor: Cine este între voi omul carele va avea o oaie, şi de va cădea aceea sâmbăta în groapă, au nu o va apuca şi o va scoate?
12. Deci cu cât este omul mai osebit decât oaia? Drept aceea, cade-se în sâmbete a face bine.
13. Atuncea zise omului: Tinde mâna ta. Şi o a întins, şi s'a făcut iarăşi sănătoasă ca şi ceaialaltă.
14. Iar Fariseii ieşind afară, sfat au făcut asupra lui, ca să piarză pre el.
15. Dară Iisus, cunoscând, s'au dus de acolò; şi merseră dupre el mulţimi multe, şi i-au tămăduit pre ei pre toţi,
16. Şi au poruncit lor ca să nu-l facă arătat:
17. Ca să se plinească ce s'a grăit prin Isaía prorocul, zicând:
18. Iată fiul meu pre carele am ales, iubitul meu întru carele

bine a voit sufletul meu; pune-
voiŭ Duhul meu preste dânsul
şi judecată neamurilor va
vesti.
19. Nu se va prici, nici va stri-
ga, nici va auzi cineva în uliţe
glasul lui.
20. Trestie zdrobită nu va
frânge şi in fumegând nu va
stinge, până ce va scoate ju-
decata spre biruinţă.
21. Şi întru numele lui neamu-
rile vor nădăjdui.
22. Atunci au adus la el un
îndrăcit orb şi mut; şi au tămă-
duit pre el, cât cel orb şi mut
şi grăia, şi vedea.
23. Şi se uimeau mulţimile
toate, şi ziceau: Nu cumva
acesta este Fiul lui Davíd?
24. Dar Fariseii auzind, au zis:
Acesta nu scoate dracii fără
numai cu Veelzevúl, domnul
dracilor.
25. Ci Iisus, ştiind cugetele
lor, le-a zis: Toată împărăţia
ce se împarte întru sine,
pustieşte-se; şi toată cetatea au
casa ce se împarte întru sine,
nu va sta.
26. Şi dacă satana pre satana
scoate, întru sine s'a împărţit;
deci cum va sta împărăţia lui?
27. Şi dacă eu cu Veelzevúl
scot dracii, fiii voştri cu cine îi
scot? Pentru aceasta ei vor fi
vouă judecători.
28. Iar dacă eu cu Duhul lui
Dumnezeu scot dracii, iată a
ajuns la voi împărăţia lui
Dumnezeu.
29. Sau cum poate cineva să
intre în casa celui tare şi
vasele lui să jefuiască, de nu
va lega întâiu pre cel tare? Şi
atuncea va jefui casa lui.
30. Cela ce nu este cu mine,
împrotiva mea este, şi cine nu
adună cu mine, risipeşte.
31. Pentru aceasta zic vouă:
Tot păcatul şi hula ierta-se-va
oamenilor; dară hula împro-
tiva Duhului Sfânt nu se va
ierta oamenilor.
32. Şi oricine va zice cuvânt
împrotiva Fiului Omului, ier-
ta-se-va lui; dară celui ce va
zice împrotiva Duhului Sfânt,
nu se va ierta lui nici în veacul
de acum, nici în cel viitoriu.
33. Sau faceţi pomul bun şi
roada lui bună, sau faceţi po-

mul putred şi roada lui putredă; că din roadă se cunoaşte pomul.

34. Pui de năpârci, cum puteţi grăi cele bune, vicleni fiind? Că din prisosinţa inimii grăieşte gura.

35. Omul bun din comoara cea bună a inimii scoate cele bune, şi omul viclean din comoara cea vicleană scoate viclene.

36. Ci zic vouă că pentru tot graiul deşert carele vor grăi oamenii, da-vor de el samă în ziua judecăţii.

37. Că din cuvintele tale te vei îndreptăţi, şi din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns unii din cărturari şi din Farisei, zicând: Învăţătoriule, voim să vedem dela tine semn.

39. Dară el răspunzând, au zis lor: Neamul viclean şi preacurvariu semn cere, şi semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionà prorocul.

40. Că precum a fost Ionà în pântecele chitului trei zile şi trei nopţi, aşa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile şi trei nopţi.

41. Bărbaţii Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta şi vor osândi pre el, căci ei s'au pocăit pentru propoveduirea lui Ionà: şi iată mai mult decât Ionà aci.

42. Împărăteasa dela austru se va scula la judecată cu neamul acesta şi va osândi pre el, că a venit dela marginile pământului să auză înţelepciunea lui Solomón: şi iată mai mult decât Solomón aci.

43. Iară când duhul cel necurat va ieşi din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, şi nu află.

44. Atunci zice: Întoarce-mă-voiŭ la casa mea de unde am ieşit; şi venind o află golită, măturată şi împodobită.

45. Atunci merge şi ia cu sine alte şapte duhuri mai viclene decât el, şi intrând lăcuiesc acolò, şi se fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Aşa va fi şi acestui neam viclean.

46. Ci încă grăind el către gloate, iată muma şi fraţii lui

sta afară, căutând să grăiască lui.

47. Şi a zis lui oarecine: Iată muma ta şi fraţii tăi stau afară, căutând să grăiască ţie.

48. Iară el răspunzând, au zis celui ce-i spusese: Cine este muma mea? Şi carii sânt fraţii mei?

49. Şi tinzând mâna lui spre ucenicii săi, au zis: Iată muma mea şi fraţii mei.

50. Că oricine va face voia Tatălui meu celui din ceriuri, acela mie frate şi soră şi mumă este.

CAP. 13

Pilda sămănătoriului şi alte pilde pentru împărăţia ceriurilor.

Şi în ziua aceea, ieşind Iisus din casă, şedea lângă mare.

2. Şi s'au adunat la dânsul mulţimi multe, încât i-au fost lui a intra în corabie să şază; şi toată mulţimea sta pre ţărmure.

3. Şi au grăit lor multe în pilde, zicând: Iată a ieşit sămănătoriul să samene.

4. Şi sămănând el, unele au căzut lângă cale, şi au venit pasările şi le-au mâncat.

5. Iară altele au căzut pre pietriş, unde nu aveau pământ mult; şi îndată au răsărit, neavând pământul adâncare;

6. Dar răsărind soarele, s'au pălit, şi pentru că nu aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Altele au căzut în spini, şi au crescut spinii şi le-au înnecat.

8. Iară altele au căzut pre pământul cel bun, şi au dat roadă, una adecă o sută, iară alta şasezeci, iară alta treizeci.

9. Cela ce are urechi de auzit, auză.

10. Şi apropiindu-se ucenicii, au zis lui: Pentru ce în pilde grăieşti lor?

11. Iară el răspunzând, au zis lor că: Pentru că vouă s'a dat a cunoaşte tainele împărăţiei ceriurilor, iar acelora nu s'a dat.

12. Că celui ce are, da-se-va lui şi îi va prisosi; iară celui ce nu are, şi ce are se va lua dela dânsul.

13. Pentru aceasta în pilde grăiesc lor, că văzând nu văd, şi auzind nu aud, nici înţeleg.
14. Şi se plineşte cu ei prorocia lui Isaía, ce zice: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege; şi căutând veţi căuta, şi nu veţi vedea.
15. Că s'a îngroşat inima norodului cestuia, şi cu urechile greu au auzit şi ochii lor au închis, ca nu cumva să vază cu ochii, şi cu urechile să auză, şi cu inima să înţeleagă, şi să se întoarcă şi să vindec pre ei.
16. Dară ochii voştri fericiţi sânt că văd, şi urechile voastre că aud.
17. Că amin zic vouă că mulţi proroci şi drepţi au dorit să vază cele ce vedeţi, şi nu au văzut; şi să auză cele ce auziţi, şi nu au auzit.
18. Voi dară auziţi pilda sămănătoriului:
19. La tot cel ce aude cuvântul împărăţiei şi nu înţelege, vine vicleanul şi răpeşte ce e sămănat în inima lui. Aceasta este cea sămănată lângă cale.
20. Iar cea sămănată pre pietriş, aceasta este carele aude cuvântul şi îndată cu bucurie îl priimeşte;
21. Însă nu are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme; dară făcându-se necaz au prigoană pentru cuvânt, îndatăşi se sminteşte.
22. Iar cea sămănată în spini, aceasta este carele aude cuvântul, dar grija veacului cestuia şi înşelăciunea bogăţiei înăbuşă cuvântul şi neroditoriu se face.
23. Iar cea sămănată pre pământul cel bun, aceasta este carele aude cuvântul şi înţelege, carele aduce roadă, şi face unul o sută, iară altul şasezeci, iară altul treizeci.
24. Altă pildă puse lor nainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăţia ceriurilor omului carele a sămănat sămânţă bună în ţarina sa;
25. Dară dormind oamenii, a venit vrăjmaşul lui şi a sămănat între grâu neghini şi s'a dus.

26. Iar când a răsărit iarba şi a făcut roadă, atunci s'au arătat şi neghinile.
27. Şi venind robii stăpânului casei, au zis lui: Doamne, au nu ai sămănat sămânţă bună în ţarina ta? Dară de unde are neghinile?
28. Iară el au zis lor: Un om vrăjmaş a făcut aceasta. Iară robii au zis lui: Vrea-vei dară să mergem să le plivim?
29. Iară el a zis: Ba, ca nu cumva plivind neghinile să smulgeţi şi grâul împreună cu ele.
30. Lăsaţi să crească amândouă împreună până la seceriş, şi la vremea secerişului voiŭ zice secerătorilor: Pliviţi întâiu neghinile şi le legaţi în snopi, ca să arză ele, iară grâul strângeţi în jitniţa mea.
31. Altă pildă au pus lor nainte, zicând: Asemenea este împărăţia ceriurilor grăunţului de muştariu, carele luându-l omul, l-a sămănat în ţarina lui;
32. Care este mai mic decât toate sămânţele, iar dacă creşte, mai mare este decât toate legumile, şi se face copac, cât vin pasările ceriului şi sălăşluiesc în ramurile lui.
33. Altă pildă grăi lor: Asemenea este împărăţia ceriurilor aluatului, pre carele luându-l muierea l-a ascuns în trei măsuri de făină, până s'a dospit toată.
34. Acestea toate au grăit Iisus mulţimilor în pilde, şi fără pilde nu grăia lor:
35. Ca să se plinească ce s'a grăit prin prorocul ce zice: Deschide-voiŭ în pilde gura mea, spune-voiŭ cele ascunse dela întemeierea lumii.
36. Atuncea lăsând mulţimile, au venit în casă Iisus; şi s'au apropiat către el ucenicii lui, zicând: Desluşeşte nouă pilda neghinelor ţarinii.
37. Iară el răspunzând, au zis lor: Cela ce samănă sămânţa cea bună este Fiul Omului;
38. Iar ţarina este lumea; iar sămânţa cea bună, aceştia sânt fiii împărăţiei; iar neghinile sânt fiii celui viclean;
39. Iar vrăjmaşul cel ce a sămănat pre dânsele este diavolul, iar secerişul sfârşenia

veacului este; iar secerătorii ingerii sânt.
40. Deci cum se adună neghinile şi se ard cu foc, aşa va fi la sfârşenia veacului cestuia:
41. Trimite-va Fiul Omului pre îngerii lui, şi vor aduna dintru împărăţia lui toate smintelele şi pre cei ce fac fărădelegea,
42. Şi vor arunca pre ei în cuptoriul cel de foc; acolò va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor.
43. Atunci drepţii vor străluci ca soarele în împărăţia Tatălui lor. Cela ce are urechi de auzit, auză.
44. Iarăşi asemenea este împărăţia ceriurilor cu o comoară ascunsă în ţarină, carea aflându-o omul, o a ascuns, şi de bucuria ei merge şi toate câte are vinde şi cumpără ţarina aceea.
45. Iarăşi asemenea este împărăţia ceriurilor omului neguţătoriu carele caută mărgăritariuri bune;
46. Carele aflând un mărgăritariu de mult preţ, mergând a vândut toate câte avea şi l-a cumpărat.
47. Iarăşi asemenea este împărăţia ceriurilor cu năvodul aruncat în mare şi care de tot felul a adunat;
48. Pre carele, dacă s'a umplut, trăgându-l sus pre ţărmure şi şezând, aleseră cele bune în vase, iar cele putrede au lepădat afară.
49. Aşa va fi la sfârşenia veacului: ieşi-vor ingerii şi vor despărţi pre cei vicleni din mijlocul drepţilor,
50. Şi vor arunca pre ei în cuptoriul cel de foc; acolò va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor.
51. Zis-au lor Iisus: Înţeles-aţi acestea toate? Zis-au lui: Aşa, Doamne.
52. Iară el au zis lor: Pentru aceasta tot cărturariul ştiutoriu întru împărăţia ceriurilor asemenea este omului stăpân al casei carele scoate din comoara sa noi şi vechi.
53. Şi a fost dupre ce au sfârşit Iisus pildele acestea, trecut-au de acolò.

54. Şi venind în patria sa, învăţa pre dânşii în sinagoga lor, cât se mirau ei şi ziceau: De unde este lui înţelepciunea ceasta şi puterile?
55. Au nu este acesta fiul teslariului? Au nu se cheamă muma lui Maria, şi fraţii lui Iacov şi Iosie şi Símon şi Iúda?
56. Şi surorile lui au nu sânt toate la noi? Deci de unde sânt lui acestea toate?
57. Şi se sminteau întru el. Dară Iisus au zis lor: Nu este proroc necinstit, fără numai în patria lui şi în casa lui.
58. Şi nu au făcut acolò puteri multe, pentru necredinţa lor.

CAP. 14

Tăierea Capului Sfântului Ioánn de Iród. Minunea înmulţirii pâinilor. Iisus umblând pre mare.

Întru acea vreme auzit-a Iród, cel a patra parte stăpânitoriu, vestea despre Iisus,
2. Şi a zis slugilor sale: Acesta este Ioánn Botezătoriul; el s'a sculat din morţi, şi pentru aceasta puterile lucrează întru el.
3. Că Iród, prinzând pre Ioánn, legatu-l-a şi l-a pus în temniţă, pentru Irodiáda, muierea lui Fílipp, fratelui său.
4. Că zicea Ioánn lui: Nu ţi se cade să o aibi pre ea.
5. Şi vrând să îl omoare, s'a temut de mulţime, căci ca pre un proroc aveau pre el.
6. Ci prăznuindu-se ziua naşterii lui Iród, jucat-a fiica Irodiádei în mijloc, şi a plăcut lui Iród;
7. Deci cu jurământ s'a mărturisit ei să-i dea orice ar cere.
8. Iară ea, îndemnată fiind de mama sa, a zis: Dă-mi aci pre tipsie capul lui Ioánn Botezătoriul.
9. Şi s'a întristat împăratul, dară pentru jurământuri şi pentru cei ce şedea cu el, porunci să se dea;
10. Şi trimiţând a tăiat capul lui Ioánn în temniţă.
11. Şi s'a adus capul lui pre tipsie, şi s'a dat fetei; şi l-a adus mâne-si.

12. Şi apropiindu-se ucenicii lui, au luat trupul şi l-au îngropat; şi venind spuseră lui Iisus.
13. Şi auzind Iisus, s'au dus de acolò cu corabia în loc pustiu deosebi; şi auzind mulţimile, s'au dus dupre el pedestri de prin cetăţi.
14. Şi ieşind Iisus au văzut mulţime multă, şi i s'au făcut milă de ei, şi au tămăduit pre bólnavii lor.
15. Dară făcându-se seară, s'au apropiat către el ucenicii lui, zicând: Pustiu este locul şi vremea iată a trecut; slobozeşte mulţimile ca să se ducă prin sate să cumpere loruşi bucate.
16. Dară Iisus au zis lor: Nu trebuie să se ducă; daţi-le voi să mănânce.
17. Iară ei au zis lui: Nu avem aicea fără numai cinci pâini şi doi peşti.
18. Şi el au zis: Aduceţi mie acelea încoace.
19. Şi poruncind mulţimilor să şază pre iarbă, luând cele cinci pâini şi cei doi peşti, căutând la ceriu, au binecuvântat, şi frângând au dat ucenicilor pâinile, iară ucenicii mulţimilor.
20. Şi au mâncat toţi, şi s'au săturat; şi au strâns prisoseala fărâmiturilor douăsprezece coşuri pline.
21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbaţi ca la cinci mii, afară de muieri şi copii.
22. Şi îndată au silit Iisus pre ucenicii săi să intre în corabie şi să meargă înaintea lui de ceea parte, până ce va slobozi mulţimile.
23. Şi slobozind mulţimile, s'au suit la munte deosebi să se roage. Şi făcându-se seară, era acolò singur.
24. Iară corabia era de-acum pre la mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că le era vântul împrotivă.
25. Iară în a patra streajă a nopţii mers-au Iisus către dânşii, umblând pre mare.
26. Şi văzând pre el ucenicii umblând pre mare, s'au spăimântat, zicând că nălucă este, şi de frică au strigat.
27. Dară Iisus îndată grăi lor, zicând: Îndrăzniţi; eu sânt; nu vă temeţi.

28. Şi Pétru, răspunzând lui, a zis: Doamne, de eşti tu, porunceşte-mi să viu către tine pre apă. Iară el au zis: Vino.
29. Şi pogorându-se Pétru din corabie, umbla pre apă, să vie la Iisus.
30. Dară văzând vântul tare, s'a înfricoşat; şi începând a se afunda, a strigat zicând: Doamne, mântuieşte-mă.
31. Şi îndată Iisus, tinzând mâna, au apucat pre dânsul şi au zis lui: Puţin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?
32. Şi intrând ei în corabie, a stat vântul;
33. Iară cei din corabie venind s'au închinat lui, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu eşti.
34. Şi trecând au venit în pământul Ghennisarétului.
35. Şi cunoscând pre el oamenii locului celuia, au trimis în toată laturea aceea şi au adus la dânsul pre toţi bólnavii,
36. Şi rugau pre el ca numai să se atingă de poalele veştmântului lui; şi câţi s'au atins, s'au mântuit.

CAP. 15

Obiceiuri omeneşti împrotiva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Hananiancei şi a altor bólnavi. Săturarea mulţimii în pustie.

Atunci au venit la Iisus cărturarii şi Fariseii cei din Ierusalím, zicând:
2. Pentru ce ucenicii tăi calcă predania bătrânilor? Că nu spală mâinile lor când mănâncă pâine.
3. Iară el răspunzând au zis lor: Pentru ce şi voi călcaţi porunca lui Dumnezeu pentru predania voastră?
4. Că Dumnezeu au poruncit, zicând: Cinsteşte pre tatăl tău şi pre mama ta; şi: Cela ce vorbeşte de rău pre tată au pre mamă, cu moarte să moară;
5. Dară voi ziceţi: Cela ce va zice tătâne-său au mâne-sa: «Dar este aceea cu care te-ai putea folosi dela mine»,
6. Să nu mai cinstească pre tatăl său au pre mama sa; şi aţi zădărnicit porunca lui Dumnezeu pentru predania voastră.

7. Fățarnicilor, bine a prorocit pentru voi Isaía zicând:
8. Apropie-se de mine norodul acesta cu gura lui, și cu buzele mă cinstește; dară inima lor departe este de mine;
9. Ci în deșert mă cinstesc, învățând învățături porunci omenești.
10. Și chemând mulțimile, au zis lor: Auziți și înțelegeți:
11. Nu ce intră în gură spurcă pre om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pre om.
12. Atuncea apropiindu-se ucenicii lui, i-au zis: Știi că Fariseii, auzind cuvântul, s'au smintit?
13. Iară el răspunzând, au zis: Tot sadul carele nu au sădit Tatăl meu cel ceresc se va dezrădăcina.
14. Lăsați pre ei: povățuitori orbi sânt orbilor; iară orbul pre orb de va povățui, amândoi în groapă vor cădea.
15. Și răspunzând Pétru, a zis lui: Deslușește nouă pilda ceasta.
16. Iară Iisus au zis: Au și voi neînțelegători sânteți?
17. Încă nu înțelegeți că tot ce intră în gură merge în pântece, și în umblătoare se aruncă?
18. Dară cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pre om.
19. Că din inimă ies gânduri viclene, ucideri, preacurvii, curvii, furtișaguri, mărturii mincinoase, hule:
20. Acestea sânt carile spurcă pre om; iară cu mâini nespălate a mânca nu spurcă pre om.
21. Și ieșind Iisus de acolò, s'au dus în părțile Tírului și ale Sidónului.
22. Și iată o muiere Hananiancă dintru acele hotare ieșind, strigă lui, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește.
23. Dară el nu răspunse ei cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, rugară pre el, zicând: Slobozi pre ea, că strigă în urma noastră.
24. Dară el răspunzând, au zis: Nu sânt trimis, fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil.

25. Iară ea, venind, s'a închinat lui, zicând: Doamne, ajută-mi.
26. Iară el răspunzând, au zis: Nu este bine a lua pâinea fiilor şi a o arunca câinilor.
27. Iară ea a zis: Aşa, Doamne, că şi câinii mănâncă din fărâmăturile ce cad dela masa domnilor săi.
28. Atuncea răspunzând Iisus, au zis ei: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie precum voieşti. Şi s'a sănătoşit fiica ei din ceasul acela.
29. Şi trecând de acolò Iisus, au venit lângă marea Galileii, şi suindu-se în munte şedea acolò.
30. Şi au venit la dânsul mulţimi multe, având cu dânşii ologi, orbi, muţi, ciungi şi alţii mulţi, şi i-au pus la picioarele lui Iisus, şi au tămăduit pre ei;
31. Cât se minunau mulţimile văzând muţii grăind, ciungii sănătoşi, ologii umblând şi orbii văzând: şi au slăvit pre Dumnezeul lui Israil.
32. Iară Iisus chemând la sine pre ucenicii săi, au zis: Milă-mi este de mulţime, că iată trei zile sânt de când aşteaptă lângă mine şi nu au ce mânca; şi a-i slobozi flămânzi nu voiesc, ca nu cumva să slăbească pre cale.
33. Şi au zis lui ucenicii: De unde nouă în pustie atâtea pâini, cât să sature atâta mulţime?
34. Şi au zis lor Iisus: Câte pâini aveţi? Iară ei au zis: Şapte, şi puţini peştişori.
35. Şi au poruncit gloatelor să şază pre pământ
36. Şi luând cele şapte pâini şi peştii, mulţămind au frânt, şi au dat ucenicilor lui, iară ucenicii mulţimii.
37. Şi au mâncat toţi şi s'au săturat, şi au luat prisosinţele fărâmăturilor şapte coşniţe pline.
38. Iară cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbaţi, afară de muieri şi copii.
39. Şi slobozind mulţimile, au intrat în corabie şi au venit în hotarele Magdalei.

CAP. 16.

Iudeii cer semn. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Pétru.

Lepădarea de sine şi luarea Crucii. Mustrarea lui Pétru.

Şi apropiindu-se Fariseii şi Saddukeii ispitind, cereau lui semn din ceriu să arate lor.
2. Iară el răspunzând, au zis lor: Când se face seară ziceţi: Senin va fi, că se roşeşte ceriul;
3. Şi dimineaţa: Astăzi furtună, că se roşeşte ceriul posomorându-se. Făţarnicilor, faţa ceriului ştiţi să osebiţi, dară semnele vremilor nu puteţi?
4. Neam viclean şi preacurvariu semn cere; şi semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Ionà prorocul. Şi lăsând pre ei, s'au dus.
5. Şi venind ucenicii lui de ceea parte, uitară să ia pâini.
6. Iară Iisus au zis lor: Vedeţi şi vă păziţi de aluatul Fariseilor şi al Saddukeilor.
7. Dară ei cugetau întru sine, zicând: Pâini nu am luat.
8. Şi cunoscând Iisus, au zis lor: Ce cugetaţi întru voi, puţin credincioşilor, că pâini nu aţi luat?
9. Încă nu pricepeţi, nici vă aduceţi aminte de cele cinci pâini ale celor cinci mii, şi câte coşuri aţi luat?
10. Nici de cele şapte pâini ale celor patru mii, şi câte coşniţe aţi luat?
11. Cum nu pricepeţi, că nu pentru pâine am zis vouă să vă păziţi de aluatul Fariseilor şi al Saddukeilor?
12. Atunci au înţeles că nu le-au zis să se păzească de aluatul pâinii, ci de învăţătura Fariseilor şi a Saddukeilor.
13. Şi venind Iisus în părţile Kesáriei lui Fílipp, întreba pre ucenicii săi, zicând: Cine-mi zic oamenii că sânt eu, Fiul Omului?
14. Iară ei au zis: Unii Ioánn Botezătoriul, alţii Ilíe, iară alţii Ieremia sau unul din proroci.
15. Zis-au lor: Dară voi cine-mi ziceţi că sânt?
16. Şi răspunzând Símon Pétru, a zis: Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.
17. Şi răspunzând Iisus, au zis lui: Fericit eşti Símone Var Ionà, că nu carne şi sânge au

descoperit ţie, ci Tatăl meu cel din ceriuri.
18. Şi eu zic ţie că tu eşti Pétru, şi pre aceastä piatră voiŭ zidi biserica mea, şi porţile iadului nu o vor birui.
19. Şi voiŭ da ţie cheile împărăţiei ceriurilor; şi orice vei lega pre pământ, legat va fi în ceriuri; şi orice vei dezlega pre pământ, dezlegat va fi în ceriuri.
20. Atuncea au poruncit ucenicilor săi ca să nu spuie nimănui că el este Iisus Hristos.
21. De atuncea au început Iisus a arăta ucenicilor săi că el trebuie a merge la Ierusalím, şi multe a pătimi dela bătrâni şi dela arhierei şi dela cărturari, şi a fi omorât, şi a treia zi a învia.
22. Şi luându-l Pétru, începu a-l certa, zicând: Milostiv fii ţie, Doamne; să nu fie ţie acestea.
23. Dară el întorcându-se, au zis lui Pétru: Mergi înapoia mea, satano; sminteală îmi eşti, că nu cugeţi cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.
24. Atunci Iisus au zis ucenicilor săi: De voieşte cineva să vie dupre mine, să se lepede de sine şi să ia crucea sa, şi să urmeze mie.
25. Că oricine va voi să-şi mântuiască sufletul, îl va pierde; iar cine va pierde sufletul său pentru mine, afla-va pre el:
26. Că ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său va pierde? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?
27. Că va să vie Fiul Omului întru slava Tatălui său cu îngerii lui, şi atuncea va răsplăti fieştecăruia dupre faptele lui.
28. Amin zic vouă, sânt unii din cei ce stau aicea carii nu vor gusta moarte până ce vor vedea pre Fiul Omului venind întru împărăţia sa.

CAP. 17

Schimbarea la faţă. Vindecarea lunatecului. Plata dajdiei.

Şi dupre şase zile, luat-au Iisus cu sine pre Pétru şi pre

Iacov şi pre Ioánn, fratele lui, şi au suit pre dânşii într'un munte înalt deosebi.
2. Şi s'au schimbat la faţă înaintea lor, şi a strălucit faţa lui ca soarele, iară hainele lui s'au făcut albe ca lumina.
3. Şi iată s'au arătat lor Moisi şi Ilíe, împreună cu dânsul grăind.
4. Şi răspunzând Pétru a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă aicea a fi; de voieşti, să facem acì trei colibi, ţie una, şi lui Moisì una, şi una lui Ilie.
5. Încă grăind el, iată nour luminos a umbrit pre ei, şi iată glas din nour, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit; pre acesta ascultaţi.
6. Şi auzind ucenicii, căzut-au pre feţele sale şi s'au temut foarte.
7. Şi apropiindu-se Iisus, s'au atins de ei şi au zis: Sculaţi-vă şi nu vă temeţi.
8. Şi ridicând ochii lor, pre nimenea au văzut, fără numai pre Iisus singur.
9. Şi pogorându-se ei din munte, au poruncit lor Iisus, zicând: Nimănui să spuneţi vedenia, până când Fiul Omului va învia din morţi.
10. Şi au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: Dară ce zic cărturarii, că Ilie trebuie să vie mai nainte?
11. Iară Iisus răspunzând, au zis lor: Ilie cu-adevărat vine mai nainte, şi va aşeza iarăşi toate;
12. Ci zic vouă că Ilie iată a venit, şi nu au cunoscut pre el, ci au făcut lui câte au voit; aşa şi Fiul Omului va să pătimească dela dânşii.
13. Atuncea au înţeles ucenicii că pentru Ioánn Botezătoriul au zis lor.
14. Şi venind ei către mulţime, s'a apropiat către el un om, căzându-i în genunchi
15. Şi zicând: Doamne, miluieşte pre fiul meu, că este lunatec şi rău pătimeşte; că de multe ori cade în foc şi de multe ori în apă,
16. Şi am adus pre el la ucenicii tăi, şi nu l-au putut tămădui.
17. Dară Iisus răspunzând, au zis: O, neam necredincios şi

indărătnic. până când voiŭ fi
cu voi? Până când vă voiŭ
suferi? Aduceţi-mi-l încoace.
18. Şi au certat pre el Iisus, şi
a ieşit dintr'însul dracul, şi s'a
tămăduit copilul din ceasul
acela.
19. Atunci apropiindu-se uce-
nicii de Iisus deosebi, au zis:
Pentru ce noi nu am putut
scoate pre el?
20. Iară Iisus au zis lor: Pentru
necredinţa voastră; că amin
zic vouă, de aţi avea credinţă
cât un grăunţ de muştariu,
zicere-aţi muntelui cestuia:
Mută-te de acì dincolo, şi se
va muta; şi nimic va fi vouă
cu neputinţă.
21. Că acest soi nu iese, fără
numai cu rugăciune şi cu post.
22. Şi întorcându-se ei în
Galileea, au zis lor Iisus: Va
să se dea Fiul Omului în
mâinile oamenilor,
23. Şi vor omorî pre el, şi a
treia zi va învia. Şi se în-
tristară foarte.
24. Şi venind ei în Caper-
naum, s'au apropiat cei ce
luau dajdie către Pétru, şi au
zis: Învăţătoriul vostru nu
plăteşte dajdie?
25. Zis-a el: Aşa. Şi când a
intrat în casă, au apucat Iisus
mai nainte de el, zicând: Ce ţi
se pare, Símone? Împăraţii pă-
mântului dela cine iau dăjdii
sau bir? Dela fiii lor, au dela
streini?
26. Zis-a Pétru lui: Dela
streini. Zis-au Iisus lui: Iată
dară că fiii slobozi sânt.
27. Ci ca să nu smintim pre
dânşii, mergând la mare, arun-
că undiţa şi ia peştele care va
ieşi întâiu, şi deschizând gura
lui, vei afla un statir; acela
luând, dă lor pentru mine şi
pentru tine.

CAP. 18

Întrebări despre întâietate. Puterea de a lega şi a dezlega. Iertarea greşalelor aproapelui. Pilda celor doi datornici

În ceasul acela s'au apropiat
ucenicii către Iisus, zicând:
Oare cine este mai mare întru
împărăţia ceriurilor?

2. Şi chemând Iisus un copilaş, l-au pus în mijlocul lor,
3. Şi au zis: Amin zic vouă, de nu vă veţi întoarce şi să fiţi precum copiii, nu veţi intra în împărăţia ceriurilor.
4. Deci cine se va smeri precum copilaşul acesta, acela este mai mare întru împărăţia ceriurilor.
5. Şi cine va priimi pre un copilaş ca acesta în numele meu, pre mine priimeşte.
6. Iară cine va sminti pre unul din aceşti mici, carii cred în mine, mai de folos ar fi lui să i se spânzure de grumaz o piatră de moară şi să se înnece întru adâncul mării.
7. Vai lumii de smintele; că trebuieşte să vie smintelele, însă vai omului celuia prin carele vine sminteala.
8. Iară de te sminteşte mâna ta sau piciorul tău, taie pre ele şi le leapădă dela tine; mai bine este ţie ciung sau şchiop să intri în viaţă, decât două mâini sau două picioare având, să fii aruncat în focul cel vécĭnic.
9. Şi dacă ochiul tău te sminteşte, scoate pre el şi-l leapădă dela tine; mai bine este ţie cu un ochiu să intri în viaţă, decât doi ochi având, să fii aruncat în gheenna focului.
10. Vedeţi să nu dispreţuiţi pre vreunul dintru aceşti mici; că zic vouă că îngerii lor în ceriuri pururea văd faţa Tatălui meu cel din ceriuri.
11. Că au venit Fiul Omului să mântuiască pre cel pierdut.
12. Ce vi se pare? De va avea un om o sută de oi şi va rătăci una dintr'însele, au nu lasă pre cele nouăzeci şi nouă, şi mergând pre munţi, caută pre cea rătăcită?
13. Şi de se va întâmpla să o afle, amin zic vouă că se bucură de dânsa mai vârtos decât de cele nouăzeci şi nouă nerătăcite.
14. Aşa nu este voia înaintea Tatălui vostru din ceriuri ca să piară unul din aceşti mici.
15. Iară de va greşi fratele tău ţie, mergi şi mustră pre el între tine şi între el singur: de te va asculta, ai dobândit pre fratele tău;
16. Iară de nu va asculta, mai ia cu tine încă unul sau doi, ca

prin gura a doi sau trei marturi
să stea tot graiul;
17. Iară de nu va asculta pre
ei, spune bisericii; iară de nu
va asculta nici de biserică, fie
ție ca un păgân și ca un vameș.
18. Amin zic vouă: oricâte
veți lega pre pământ, legate
vor fi în ceriu; și oricâte veți
dezlega pre pământ, dezlegate
vor fi în ceriu.
19. Iarăși amin zic vouă, că de
se vor învoi doi dintre voi pre
pământ pentru tot lucrul carele
vor cere, fi-va lor dela Tatăl
meu cel din ceriuri.
20. Că unde sânt doi sau trei
adunați întru numele meu,
acolo sânt eu în mijlocul lor.
21. Atunci apropiindu-se către
dânsul Pétru, a zis: Doamne,
de câte ori va greși fratele
meu mie și voiŭ lăsa lui? Au
doară până de șapte ori?
22. Zis-au Iisus lui: Nu zic ție
până de șapte ori, ci până de
șaptezeci de ori câte șapte.
23. Drept aceea, asemănatu-s'a împărăția ceriurilor omului
împărat, carele a vrut să se socotească cu robii săi.
24. Deci începând el a se
socoti, adus-au lui un datornic
cu zece mii de talanți.
25. Și neavând acela să-i plătească, poruncit-a domnul lui
să vânză pre el, și pre muierea
lui și pre copii, și toate câte
avea, și să plătească.
26. Deci căzând robul, se închina lui, zicând: Doamne,
mai îngăduiește-mă, și toate
îți voiŭ plăti.
27. Și milostivindu-se domnul
robului celuia, l-a slobozit, și
i-a iertat datoria.
28. Dară ieșind robul acela,
află pre unul dintre cei împreună-robi cu el, carele era lui
datoriu o sută de dinari, și
apucând pre el îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce ești
datoriu.
29. Deci căzând cel împreună-rob la picioarele lui, ruga pre
el, zicând: Mai îngăduiește-mă, și toate-ți voiŭ plăti.
30. Dară el nu vroia, ci-l duse
de-l băgă în temniță până va
plăti datoria.
31. Și văzând cei împreună-robi cele ce s'au făcut, s'au
întristat foarte, și venind au

spus domnului lor toate cele ce s'au făcut.
32. Atuncea chemând pre el domnul său, i-a zis: Rob viclean, toată datoria aceea am iertat ție, pentru că m'ai rugat;
33. Nu se cădea și ție să-ți fie milă de cel împreună-rob cu tine, precum și mie mi-a fost milă de tine?
34. Și mâniindu-se domnul lui, a dat pre el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria lui.
35. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă, de nu veți lăsa fieștecare fratelui său, din inimile voastre, greșalele lor.

CAP. 19

Despărțirea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Viața de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

Și când au sfârșit Iisus cuvintele acestea, au plecat din Galileea și au venit în hotarele Iudeii, de ceea parte de Iordán.
2. Și au mers dupre dânsul gloate multe și au tămăduit pre ei acolò.
3. Și s'au apropiat către dânsul Fariseii ispitindu-l și zicând lui: Cade-se omului a lăsa pre femeia sa pentru fiece pricină?
4. Iară el răspunzând au zis lor: Au nu ați cetit că cela ce au făcut dintru început, bărbat și femeie au făcut pre ei?
5. Și au zis: Pentru aceasta, lăsa-va omul pre tatăl său și pre maica sa, și se va lipi lângă femeia sa, și vor fi cei doi întru ún trup.
6. Pentru aceea nu mai sânt doi, ci un trup. Deci ce au împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.
7. Zis-au lui: Dară cum a poruncit Moisi să se dea carte de despărțire și să o lase?
8. Zis-au lor că: Moisì pentru învârtoșarea inimii voastre v'a dat voie să vă lăsați femeile; dară dintru început nu a fost așa.
9. Ci zic vouă că oricine va lăsa pre femeia sa, fără numai pentru curvie, și va lua pre

alta, preacurveşte: şi cine va lua pre cea lăsată, preacurveşte.
10. Zis-au lui ucenicii lui: De este aşa pricina omului cu muierea, nu este de folos a se însura.
11. Iară el au zis lor: Nu toţi cuprind cuvântul acesta, ci cărora li s'au dat.
12. Că sânt fameni carii din pântecele maicii s'au născut aşa; şi sânt fameni carii s'au scopit de oameni; şi sânt fameni carii s'au scopit ei înşişi pentru împărăţia ceriurilor. Cela ce poate cuprinde, cuprinză.
13. Atuncea s'au adus la el copilaşi ca să-şi puie mâinile pre ei şi să se roage; iară ucenicii certau pre dânşii.
14. Dară Iisus au zis lor: Lăsaţi copilaşii şi nu-i oprireţi a veni către mine, că a unora ca acestora este împărăţia ceriurilor.
15. Şi punându-şi pre ei mâinile, s'au dus de acolò.
16. Şi iată oarecine apropiindu-se, a zis lui: Învăţătoriule bune, ce bine voiŭ face ca să aib viaţa vécĭnică?
17. Iară el au zis lui: Ce îmi zici bun? Nimenea este bun, fără numai unul Dumnezeu; iar de voieşti să intri în viaţă, păzeşte poruncile.
18. Zis-a lui: Carile? Iară Iisus au zis: Să nu ucizi, Să nu preacurveşti, Să nu furi, Să nu fii mărturie mincinoasă,
19. Cinsteşte pre tatăl tău şi pre muma ta, şi Să iubeşti pre aproapele tău ca însuţi pre tine.
20. Zis-a lui tânărul: Toate acestea am păzit din tinereţele mele; ce încă îmi lipseşte?
21. Zis-au Iisus lui: De voieşti să fii desăvârşit, du-te vinde averile tale şi dă săracilor, şi vei avea comoară în ceriu; şi vino de urmează mie.
22. Dară tânărul, auzind cuvântul, s'a dus întristat; că avea agonisită multă.
23. Iară Iisus au zis ucenicilor săi: Amin zic vouă, că anevoie va intra bogatul întru împărăţia ceriurilor.
24. Şi iarăşi zic vouă: Mai lesne este a trece cămila prin

urechea acului, decât bogatul a intra întru împărăţia lui Dumnezeu.
25. Iar ucenicii lui auzind, s'au mirat foarte, zicând: Dară cine poate să se mântuiască?
26. Şi căutând Iisus, au zis lor: La oameni aceasta cu neputinţă este, dară la Dumnezeu toate sânt cu putinţă.
27. Atuncea răspunzând Pétru, a zis lui: Iată noi am lăsat toate şi am urmat ţie: oare ce va fi nouă?
28. Iară Iisus au zis lor: Amin zic vouă că voi, cei ce aţi urmat mie, întru cea de-iznoavănaştere, când va şedea Fiul Omului pre scaunul slavei sale, şedea-veţi şi voi pre douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece seminţii ale lui Israil.
29. Şi tot carele a lăsat case, au fraţi, au surori, au tată, au mumă, au muiere, au copii, au ţarini pentru numele meu, însutit va lua, şi viaţă vécĭnică va moşteni.
30. Ci mulţi dintre cei dintâi vor fi pre urmă, şi cei de pre urmă întâi.

CAP. 20

Pilda lucrătorilor viei. Iisus vesteşte patimile sale. Fiii lui Zevedéi iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

Că asemenea este împărăţia ceriului omului stăpân al casei, carele a ieşit dis-de-dimineaţă să tocmească lucrători la via sa.
2. Deci tocmindu-se cu lucrătorii câte un dinar pre zi, trimis-a pre ei la via lui.
3. Şi ieşind la al treilea ceas, a văzut pre alţii stând în târg fără lucru
4. Şi a zis şi acelora: Mergeţi şi voi la vie, şi ce va fi cu dreptul voiŭ da vouă.
5. Iară ei au mers. Iarăşi ieşind întru al şaselea şi al nouălea ceas, a făcut aşijderea.
6. Ci ieşind întru al unsprezecelea ceas, aflat-a pre alţii stând fără lucru, şi a zis lor: Ce aţi stat aicea toată ziua fără lucru?
7. Zis-au lui: Că nimenea pre noi a tocmit. Zis-a lor: Mergeţi şi voi la vie, şi ce va fi cu dreptul veţi lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară zis-a domnul viei către ispravnicul său: Cheamă pre lucrători și plătește lor plata, începând dela cei de pre urmă până la cei dintâiu.
9. Și venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.
10. Și venind cei dintâiu, socoteau că mai mult vor lua; și au luat și ei câte un dinar.
11. Iar dupre ce au luat, răpșteau împrotiva stăpânului casei.
12. Zicând că: Acești de pre urmă un ceas au lucrat, și i-ai făcut întocmai cu noi, carii am purtat greutatea zilei și zăduful.
13. Iară el răspunzând, a zis unuia din ei: Prietene, nu fac ție strâmbătate; au nu un dinar te-ai tocmit cu mine?
14. Ia-ți al tău și mergi; că voiesc să dau și cestui de pre urmă ca și ție.
15. Au doară nu mi se cade să fac ce voiesc cu ale mele? Au este ochiul tău viclean pentru că eu sânt bun?
16. Așa vor fi cei de pre urmă întâiu, și cei dintâiu pre urmă: că mulți sânt chemați, dară puțini aleși.
17. Și suind Iisus spre Ierusalím, au luat pre cei doisprezece ucenici deosebi pre cale și au zis lor:
18. Iată ne suim la Ierusalim și Fiul Omului se va da arhiereilor și cărturarilor, și vor judeca pre el spre moarte.
19. Și vor da pre el păgânilor să-l batjocurească și să-l bată și să-l răstignească, și a treia zi va învia.
20. Atunci s'a apropiat către dânsul muma fiilor lui Zevedei cu fiii săi, închinându-se și cerând oarece dela dânsul.
21. Iară el au zis ei: Ce voiești? Zis-a lui: Zi ca să șază cești doi fii ai mei, unul de-a dreapta ta și altul de-a stânga întru împărăția ta.
22. Și răspunzând Iisus, au zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți păharul carele eu voiŭ bea, și cu botezul cu carele eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: Putem.

23. Şi au zis lor: Păharul meu cu adevărat veţi bea, şi cu botezul cu carele eu mă botez vă veţi boteza; dară a şedea de-a dreapta mea şi de-a stânga mea nu este al meu a da, ci celora ce s'au gătit dela Tatăl meu.
24. Şi auzind cei zece s'au mâniat pentru cei doi fraţi.
25. Dară Iisus chemând pre ei, au zis: Ştiţi că domnii păgânilor domnesc pre ei, şi cei mari stăpânesc pre ei.
26. Ci între voi nu va fi aşa: ci carele va vrea între voi a fi mai mare, să fie vouă slujitoriu;
27. Şi carele va vrea între voi a fi întâiu, să fie vouă rob;
28. Precum şi Fiul Omului nu au venit să i se slujească, ci să slujească, şi să dea sufletul său răscumpărare pentru mulţi.
29. Şi ieşind ei din Ierihon, a mers dupre dânsul mulţime multă.
30 Şi iată doi orbi şezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat zicând: Miluieşte pre noi, Doamne, fiul lui Davíd.
31. Iară mulţimea certa pre ei ca să tacă; dară ei mai tare strigau, zicând: Miluieşte pre noi, Doamne, fiul lui Davíd.
32. Şi stând Iisus, au strigat pre ei şi au zis: Ce voiţi să fac vouă?
33. Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii noştri.
34. Şi milostivindu-se Iisus, s'au atins de ochii lor, şi îndată au văzut ochii lor, şi ei au urmat lui.

CAP. 21

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din biserică. Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioánn. Pilda despre cei doi fii trimişi în vie. Lucrătorii cei răi.

Şi când s'au apropiat de Ierusalim şi au venit la Vithfaghì, către Muntele Maslinilor, atunci Iisus au trimis doi ucenici,
2. Zicând lor: Mergeţi în satul carele este naintea voastră, şi numaidecât veţi afla o asină

legată şi mânzul cu ea; dezlegându-o. aduceţi mie.
3. Şi de ar zice vouă cineva ceva, veţi zice că: Domnului acestea trebuiesc; şi numaidecât va trimite pre ele.
4. Iar acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a spus prin prorocul ce zice:
5. Spuneţi fiicei Siónului: Iată Împăratul tău vine la tine blând şi şezând pre asină şi pre mânz, fiul celei de sub jug.
6. Şi mergând ucenicii şi făcând precum au poruncit lor Iisus,
7. Aduseră asina şi mânzul, şi puseră deasupra lor vestmintele lor. şi el au şezut pre dânsele.
8. Iară cei mai mulţi din mulţime au aşternut vestmintele lor pre cale, iară alţii tăiau stâlpări din copaci şi aşterneau pre cale.
9. Iar mulţimile cele ce mergeau înainte şi cele ce veneau pre urmă strigau, zicând: Osannà Fiului lui Davíd; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Osannà întru înălţimi.
10. Şi intrând el în Ierusalím, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: Cine este acesta?
11. Iară mulţimile ziceau: Acesta este Iisus, prorocul cel din Nazaréthul Galiléii.
12. Şi au intrat Iisus în biserica lui Dumnezeu, şi au scos pre toţi carii vindeau şi cumpărau în biserică, şi mesele schimbătorilor de bani au răsturnat, şi scaunele vânzătorilor de porumbei,
13. Şi au zis lor: Scris este: Casa mea casă de rugăciune se va chema; dară voi o aţi făcut peşteră tâlharilor.
14. Şi au venit la el orbi şi şchiopi în biserică, şi i-au tămăduit.
15. Dară văzând arhiereii şi cărturarii minunile carile au făcut, şi copiii strigând în biserică şi zicând: «Osannà Fiului lui Davíd», s'au mâniat,
16. Şi au zis lui: Auzi ce zic aceştia? Iară Iisus au zis lor: Aşa; au niciodinioară aţi cetit că «Din gura pruncilor şi a

celor ce sug ai săvârşit laudă»?
17. Şi lăsând pre ei, au ieşit
afară din cetate spre Vithania,
şi au mas acolò.
18. Iar dimineaţa, înturnându-
se în cetate, au flămânzit;
19. Şi văzând un smochin
lângă cale, merse la el şi nimica
află într'însul, fără numai
frunze; şi au zis lui: De acum
să nu mai fie dintru tine rod în
veci. Şi îndată s'a uscat smochinul.
20. Şi văzând ucenicii s'au
minunat, zicând: Cum îndatăşi
s'a uscat smochinul?
21. Şi răspunzând Iisus, au zis
lor: Amin zic vouă, de veţi
avea credinţă şi să nu vă îndoiţi,
nu numai a smochinului
veţi face, ci şi muntelui cestuia
de veţi zice: Ridică-te şi
te aruncă în mare, va fi;
22. Şi toate câte veţi cere întru
rugăciune, crezând, veţi lua.
23. Şi venind el în biserică, au
mers la dânsul când învăţa
arhiereii şi bătrânii norodului,
zicând: Cu ce stăpânire faci
acestea? Şi cine a dat ţie stăpânirea
ceasta?
24. Şi răspunzând Iisus, au zis
lor: Întreba-voiŭ şi eu pre voi
un cuvânt, carele de veţi spune
mie, şi eu voiŭ spune vouă
cu ce stăpânire fac acestea:
25. Botezul lui Ioánn de unde
era? Din ceriu, au dela oameni?
Iară ei cugeta întru
sine, zicând: De vom zice:
Din ceriu, va zice nouă:
Atunci pentru ce nu aţi crezut
lui?
26. Iară de vom zice: Dela oameni,
ne temem de mulţime:
că toţi au pre Ioánn ca pre un
proroc.
27. Şi răspunzând lui Iisus, au
zis: Nu ştim. Zis-au lor şi el:
Nici eu voiŭ spune vouă cu ce
stăpânire fac acestea.
28. Dară ce vi se pare? Un om
avea doi fii, şi mergând la cel
dintâiu, a zis: Fătule, du-te
astăzi de lucrează în via mea.
29. Iară el răspunzând, a zis:
Nu vreau; dară mai apoi căindu-se,
s'a dus.
30. Şi apropiindu-se către al
doilea, a zis aşijderea. Iară el
răspunzând, a zis: Eu, doamne;
şi nu s'a dus.

31. Care dintru acei doi a făcut voia tatălui? Zis-au lui: Cel dintâiu. Zis-au lor Iisus: Amin zic vouă că vameşii şi curvele merg înaintea voastră în împărăţia lui Dumnezeu.
32. Că a venit Ioánn la voi întru calea dreptăţii, şi nu aţi crezut lui, iară vameşii şi curvele au crezut lui; ci voi văzând, nu v'aţi căit dupre aceea ca să credeţi lui.
33. Auziţi altă pildă: Era un om stăpân al casei, carele a sădit vie şi cu gard o a îngrădit împrejur, şi a săpat în ea teasc, şi a zidit turn, şi a dat-o lucrătorilor şi s'a dus departe.
34. Iară când s'a apropiat vremea rodurilor, a trimis pre robii săi la lucrători ca să ia rodurile ei.
35. Dară lucrătorii prinzând pre robii lui, pre unul au bătut, iară pre altul au omorât, iară pre altul cu pietri au ucis.
36. Iarăşi a trimis şi pre alţi robi, mai mulţi decât cei dintâiu, şi au făcut şi lor aşijderea.
37. Iar mai apoi a trimis la ei pre fiul său, zicând: Ruşina-se-vor de fiul meu.
38. Însă lucrătorii, văzând pre fiul, au zis întru eişi: Acesta este moştenitoriul; veniţi să-l omorâm şi să ţinem moştenirea lui.
39. Şi prinzându-l, l-au scos afară din vie şi l-au omorât.
40. Deci când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acelora?
41. Zis-au lui: Pre cei răi cu rău îi va pierde şi via va da altor lucrători, carii vor da lui rodurile la vremea lor.
42. Zis-au lor Iisus: Au nici-odată aţi cetit în Scripturi: Piatra carea nu au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, şi este minunată întru ochii noştri?
43. Pentru aceea zic vouă că se va lua dela voi împărăţia lui Dumnezeu şi se va da neamului carele va face rodurile ei.
44. Şi cel ce va cădea preste piatra ceasta, se va sfărâma;

iară preste carele va cădea ea,
îl va spulbera.
45. Şi auzind arhiereii şi
Fariseii pildele lui, au cunos-
cut că pentru dânşii zice;
46. Şi căutând să prinză pre el,
s'au temut de gloate, căci ca
pre un proroc aveau pre el.

CAP. 22

Chemarea la nuntă. Întrebarea despre dajdie. Saddukeii şi învierea morţilor. Porunca cea mai mare din lege. Al cui fiu este Hristos.

Şi răspunzând Iisus, iarăşi au
grăit lor în pilde, zicând:
2. Asemănatu-s'a împărăţia
ceriurilor omului împărat,
carele a făcut nuntă fiului său.
3. Şi a trimis pre robii săi să
cheme pre cei chemaţi la
nuntă, şi nu vrură să vie.
4. Iarăşi a trimis pre alţi robi,
zicând: Ziceţi celor chemaţi:
Iată gătit-am prânzul meu,
juncii mei şi cele hrănite s'au
junghiat şi toate sânt gata;
veniţi la nuntă.
5. Dară ei nebăgând în seamă,
s'au dus, unul la ţarina sa, iar
altul la neguţătoria sa;
6. Iară ceilalţi, prinzând pre
robii lui, batjocuritu-i-au şi i-
au omorât.
7. Şi auzind împăratul s'a
mâniat, şi trimiţând oştile sale,
a pierdut pre ucigaşii aceia şi
cetatea lor a ars.
8. Atunci a zis robilor săi:
Nunta este gata, dară cei
chemaţi nu au fost vrednici;
9. Mergeţi deci la ieşirile dru-
murilor, şi oricâţi veţi afla,
chemaţi-i la nuntă.
10. Şi ieşind robii aceia la
răspântii, au strâns pre toţi câţi
au aflat, răi şi buni; şi s'a
umplut nunta de oaspeţi.
11. Şi intrând împăratul să
vază oaspeţii, văzut-a acolò
pre un om neîmbrăcat în
vestmânt de nuntă.
12. Şi a zis lui: Prietene, cum
ai intrat aci neavând vestmânt
de nuntă? Iară el a amuţit.
13. Atunci a zis împăratul
slujitorilor: Legând lui mâi-
nile şi picioarele, luaţi-l şi-l
aruncaţi întru întunerecul cel
mai dinafară; acolò va fi

plângerea şi scrâşnirea dinţilor.
14. Că mulţi sânt chemaţi, dară puţini alcşi.
15. Atunci, mergând Fariseii, făcură sfat ca să prinză pre el în cuvânt.
16. Şi au trimis la el pre ucenicii lor împreună cu Irodiánii, zicând: Învăţătoriule, ştim că adevărat eşti, şi calea lui Dumnezeu întru adevăr înveţi, şi nu-ţi este grijă de nimenea; că nu cauţi la faţa oamenilor.
17. Spune dară nouă, ce ţi se pare? Cade-se a da dajdie Kesáriului, au ba?
18. Şi cunoscând Iisus vicleşugul lor, au zis: Ce mă ispitiţi, făţarnicilor?
19. Arătaţi-mi banul dajdiei. Iară ei i-au adus un dinar.
20. Şi au zis lor: Al cui este chipul acesta şi scriptura cea de pre el?
21. Zis-au lui: Ale Kesáriului. Atuncea au zis lor: Daţi dară ale Kesáriului, Kesáriului; şi ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.
22. Şi auzind s'au minunat; şi lăsând pre el s'au dus.
23. Întru aceea zi au venit la el Saddukeii, carii zic că nu este înviere, şi au întrebat pre el,
24. Zicând: Învăţătoriule, Moisì a zis: De va muri cineva neavând fii, să ia fratele lui pre muierea lui şi să ridice sămânţă fratelui său.
25. Însă erau la noi şapte fraţi, şi cel dintâiu însurându-se a murit, şi neavând sămânţă, a lăsat pre muierea lui fratelui său;
26. Aşijderea şi al doilea, şi al treilea, până la al şaptelea.
27. Iară mai pre urmă de toţi a murit şi muierea.
28. Deci la înviere a căruia dintr'acei şapte va fi muierea? Că toţi au avut pre ea.
29. Şi răspunzând Iisus, au zis lor: Vă rătăciţi, neştiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu;
30. Că la înviere nici se însoară, nici se mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în ceriu sânt.
31. Iar pentru învierea morţilor au nu aţi cetit ceea ce s'a spus vouă de Dumnezeu, zicând:

32. Eu sânt Dumnezeul lui Avraám, şi Dumnezeul lui Isaác, şi Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeu Dumnezeu al morţilor, ci al viilor.
33. Şi auzind mulţimile, se uimeau de învăţătura lui.
34. Iar Fariseii, auzind că au astupat gurile Saddukeilor, s'au adunat împreună,
35. Şi a întrebat pre el unul din ei, învăţătoriu de lege, ispitind pre el şi zicând:
36. Învăţătoriule, carea poruncă este mare în lege?
37. Iară Iisus au zis lui: Să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, şi din tot sufletul tău, şi din tot cugetul tău;
38. Aceasta este întâiu şi mare poruncă.
39. Iară a doua, asemenea acesteia: Să iubeşti pre aproapele tău ca însuţi pre tine.
40. Întru aceste două porunci toată legea şi prorocii atârnă.
41. Şi fiind adunaţi Fariseii, au întrebat pre ei Iisus,
42. Zicând: Ce vi se pare de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: Al lui Davíd.
43. Zis-au lor: Dară cum Davíd în duhul cheamă pre el Domn, zicând:
44. Zis-au Domnul Domnului meu: Şezi de-a dreapta mea, până ce voiŭ pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale?
45. Deci dacă Davíd cheamă pre el Domn, cum fiu al lui este?
46. Şi nimenea putea să răspunză lui cuvânt; nici a cutezat cineva dintru acea zi să mai întrebe pre el.

CAP. 23

Mustrări cărturarilor şi Fariseilor

Atunci Iisus au grăit mulţimilor şi ucenicilor săi,
2. Zicând: Pre scaunul lui Moisì au şezut cărturarii şi Fariseii.
3. Deci toate câte vor zice vouă să ţineţi, ţineţi şi faceţi, dară dupre lucrurile lor nu faceţi, că ei zic şi nu fac.

4. Că leagă poveri grele și cu anevoie de purtat, și le pun pre umerile oamenilor, dară ei nici cu degetul lor nu vor să le clătească.

5. Și toate lucrurile lor le fac ca să se vază de oameni; că-și lățesc filacteriile și își măresc ceprazele vestmintelor lor;

6. Și iubesc șederea în capul mesei la ospețe și scaunele cele de frunte în sinagoguri,

7. Și închinăturile prin târguri, și a se chema de oameni: Ravvi, ravvi.

8. Dară voi să nu vă numiți ravvi: că unul este învățătoriul vostru, Hristos, iară voi toți frați sânteți.

9. Și tată să nu chemați vouă pre pământ: că unul este Tatăl vostru cel din ceriuri.

10. Nici vă chemați învățători: că unul este învățătoriul vostru, Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, fi-va vouă slujitoriu.

12. Și oricine va înălța pre sine, se va smeri; și oricine va smeri pre sine, se va înălța.

13. Vai vouă, cărturari și Farisei fățarnici, că închideți împărăția ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pre cei ce intră îi lăsați să intre.

14. Vai vouă, cărturari și Farisei fățarnici, că mâncați casele văduvelor, și cu fățărie îndelung vă rugați; pentru aceasta mai multă judecată veți lua.

15. Vai vouă, cărturari și Farisei fățarnici, că încunjurați marea și uscatul ca să faceți un nemearnic, și dacă l-ați făcut, îl faceți fiu al gheennei îndoit decât voi.

16. Vai vouă, povățuitori orbi, carii ziceți: Cel ce se va jura pre biserică, nimica este; iară cel ce se va jura pre aurul bisericii, datoriu este.

17. Nebuni și orbi: căci ce este mai mare, aurul sau biserica carea sfințește aurul?

18. Și: Cel ce se va jura pre altariu nimica este; iară cel ce se va jura pre darul ce este deasupra lui, datoriu este.

19. Nebuni și orbi, căci ce este mai mare, darul sau altariul carele sfințește darul?

20. Deci cela ce se jură pre altariu, jură-se pre el şi pre toate cele ce sânt deasupra lui.
21. Şi cela ce se jură pre biserică, jură-se pre ea şi pre cela ce lăcuieşte într'însa.
22. Şi cela ce se jură pre ceriu, jură-se pre scaunul lui Dumnezeu şi pre cela ce şade pre el.
23. Vai vouă, cărturari şi Farisei făţarnici, că zeciuiţi izma şi mărarul şi chimenul, şi aţi lăsat cele mai grele ale legii, judecata şi mila şi credinţa: acestea se cădea să le faceţi, şi acelea să nu lăsaţi.
24. Povăţuitori orbi, carii strecuraţi ţânţariul şi cămila înghiţiţi.
25. Vai vouă, cărturari şi Farisei făţarnici, că curăţiţi cea din afară a păharului şi a blidului, iar dinlăuntru sânt pline de hrăpire şi nedreptate.
26. Farisee oarbe, curăţeşte întâi lăuntrul păharului şi blidului, ca să fie şi cea dinafară a lor curată.
27. Vai vouă, cărturari şi Farisei făţarnici, că vă asemănaţi mormânturilor celor văruite, carile din afară se arată frumoase, iar dinlăuntru pline sânt de oasele morţilor şi de toată necurăţia.
28. Aşa şi voi, dinafară vă arătaţi drepţi oamenilor, iar dinlăuntru plini sânteţi de făţărie şi fărădelege.
29. Vai vouă, cărturari şi Farisei făţarnici, că zidiţi mormânturile prorocilor şi împodobiţi gropile drepţilor,
30. Şi ziceţi: De am fi fost în zilele părinţilor noştri, nu am fi fost părtaşi lor întru sângele prorocilor.
31. Încât voi înşivă mărturisiţi că sânteţi fiii celora ce au omorât pre proroci.
32. Şi voi umpleţi măsura părinţilor voştri.
33. Şerpi, pui de năpârci, cum veţi scăpa de judecata gheennei?
34. Pentru aceasta, iată eu trimit la voi proroci şi înţelepţi şi cărturari: şi dintre dânşii veţi ucide şi veţi răstigni, şi dintre dânşii veţi bate în soboarele voastre şi-i veţi goni din cetate în cetate;

35. Ca să vie asupra voastră tot sângele drept carele s'a vărsat pre pământ, dela sângele lui Avel cel drept, până la sângele Zaharíei, fiul Varahiei, pre carele ați omorât între biserică și între altariu.
36. Amin zic vouă, veni-vor acestea toate preste neamul acesta.
37. Ierusalime, Ierusalime, carele omori pre proroci, și cu pietri ucizi pre cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, în ce chip adună găina puii săi subt aripi, și nu ați vrut.
38. Iată, se lasă vouă casa voastră pustie.
39. Că zic vouă, de acum nu mă veți vedea până când veți zice: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

CAP. 24

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

Și ieșind Iisus din biserică, mergea, și s'au apropiat ucenicii lui ca să arate lui ziditurile bisericii.
2. Iară Iisus au zis lor: Nu vedeți acestea toate? Amin zic vouă, nu va rămânea aicea piatră pre piatră carea să nu se risipească.
3. Și șezând el pre Muntele Maslinilor, s'au apropiat către dânsul ucenicii deosebi, zicând: Spune nouă, când vor fi acestea și care este semnul venirii tale și al sfârșeniei veacului?
4. Și răspunzând Iisus au zis lor: Vedeți să nu vă înșele cineva;
5. Că mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sânt Hristos; și pre mulți vor înșela.
6. Și veți auzi de războaie și auziri de războaie; vedeți să nu vă turburați, căci trebuie toate să fie; ci încă nu este sfârșitul.
7. Că se va scula neam preste neam, și împărăție preste împărăție; și vor fi foameți și ciume și cutremure pre alocurea,
8. Ci toate acestea sânt începătura durerilor.
9. Atuncea vor da pre voi spre necaz, și vă vor omorî, și veți

fi urâţi de toate neamurile pentru numele meu.
10. Şi atuncea se vor sminti mulţi, şi unul pre altul se vor vinde, şi se vor urî unul pre altul.
11. Şi mulţi proroci mincinoşi se vor scula, şi vor înşela pre mulţi.
12. Şi pentru înmulţirea fărădelegii, răci-se-va dragostea multora.
13. Dară cela ce va răbda până în sfârşit, acela se va mântui.
14. Şi se va propovedui evanghelia ceasta a împărăţiei în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile: şi atunci va veni sfârşenia.
15. Deci când veţi vedea urâciunea pustiirii, carea s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt – cela ce ceteşte să înţeleagă,
16. Atunci cei din Iudeea să fugă la munţi;
17. Cel ce va fi pre casă să nu se pogoare să ia ceva din casa lui;
18. Şi cel din câmp să nu se întoarcă înapoi să ia haina sa.
19. Dar vai celora ce vor avea în pântece şi celora ce vor aplеca în zilele acelea.
20. Ci rugaţi-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.
21. Că va fi atuncea necaz mare, carele nu a fost din începutul lumii până acum, nici va fi.
22. Şi de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul; dară pentru cei aleşi se vor scurta zilele acelea.
23. Atuncea de va zice vouă cineva: Iată aci este Hristos, sau: Acolò, să nu credeţi.
24. Că se vor scula hristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi, şi vor da semne mari şi minuni, cât să înşale, de va fi cu putinţă, şi pre cei aleşi.
25. Iată, mai nainte am spus vouă.
26. Deci de vor zice vouă: Iată în pustie este, nu ieşiţi; Iată în cămări, nu credeţi.
27. Că precum iese fulgerul dela răsărit şi se arată până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului Omului.

28. Că unde va fi stârvul, acolò se vor aduna vulturii.
29. Însă îndată dupre necazul acelor zile soarele se va întuneca, și luna nu va da lumina sa, și stelele vor cădea din ceriu, și puterile ceriurilor se vor clăti.
30. Și atuncea se va arăta semnul Fiului Omului în ceriu: și atuncea vor plânge toate seminţiile pământului, și vor vedea pre Fiul Omului venind pre nourii ceriului cu putere și cu slavă multă.
31. Și va trimite pre îngerii săi cu glas mare de trâmbiţă, și vor aduna pre aleșii lui din cele patru vânturi, dela marginile ceriurilor până la marginile lor.
32. Iară dela smochin vă învăţaţi pildă: Când mlădiţa lui este moale și odrăslește frunze, cunoașteţi că aproape este vara.
33. Așa și voi, când veţi vedea acestea toate, să știţi că aproape este lângă uși.
34. Amin zic vouă: nu va trece neamul acesta până când vor fi acestea toate.
35. Ceriul și pământul vor trece, dară cuvintele mele nu vor trece.
36. Iar de ziua aceea și ceasul, nimenea știe, nici îngerii din ceriuri, fără numai Tatăl meu singur.
37. Că precum a fost în zilele lui Nóe, așa va fi și venirea Fiului Omului.
38. Și precum era în zilele cele mai nainte de potop, că mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în chivot,
39. Și nu au cunoscut până când a venit potopul și a luat pre toţi, așa va fi și venirea Fiului Omului.
40. Atuncea doi de vor fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa;
41. Două măcinând la moară, una se va lua și una se va lăsa.
42. Deci privegheaţi, că nu știţi în care ceas Domnul vostru va veni.
43. Iar aceasta cunoașteţi, că de ar ști stăpânul casei în carea streajă va veni furul, ar priveghea și nu ar lăsa să-i sape casa lui.

44. Pentru aceasta şi voi fiţi gata, că în ceasul care nu gândiţi, Fiul Omului va veni.
45. Oare cine este robul cel credincios şi chibzuit pre carele a pus domnul său preste slugile sale, ca să dea lor hrană la vreme?
46. Fericit robul acela, pre carele, venind domnul său, îl va afla făcând aşa.
47. Amin zic vouă, că preste toate averile sale va pune pre el.
48. Iară de va zice acel rob rău întru inima lui: Zăboveşte domnul meu a veni;
49. Şi va începe a bate pre cei împreună-robi cu el, mâncând şi bând cu beţivii,
50. Veni-va domnul robului celuia în ziua în carea nu se aşteaptă şi în ceasul carele nu cunoaşte,
51. Şi va despica pre el, şi partea lui cu făţarnicii va pune: acolò va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor.

CAP. 25

Pilda celor zece fecioare şi pilda talanţilor. Judecata de apoi.

Atuncea asemăna-se-va împărăţia ceriurilor cu zece fecioare, carile luând candelele sale, au ieşit întru întâmpinarea mirelui.
2. Iar cinci dintre ele erau înţelepte, şi cinci nebune.
3. Cele nebune, luând candelele sale, nu au luat cu sine untdelemn;
4. Iară cele înţelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelele lor.
5. Şi zăbovind mirele, adormitat-au toate şi dormeau.
6. Iară la miezul nopţii s'a făcut strigare: Iată mirele vine, ieşiţi în întâmpinarea lui.
7. Atuncea s'au sculat toate fecioarele acelea şi au împodobit candelele lor.
8. Iară cele nebune au zis celor înţelepte: Daţi-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelele noastre.
9. Şi au răspuns cele înţelepte, zicând: Nu cumva să nu ajun-

gă nouă şi vouă; ci mai bine mergeţi la cei ce vând şi vă cumpăraţi.
10. Dară mergând ele să cumpere, venit-a mirele, şi cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă şi s'a închis uşa.
11. Iară mai pre urmă au venit şi celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă.
12. Dară el răspunzând au zis: Amin zic vouă, nu ştiu pre voi.
13. Drept aceea privegheaţi, că nu ştiţi ziua nici ceasul întru carele Fiul Omului va veni.
14. Căci va fi asemenea unui om care, plecând departe, a chemat pre robii săi şi a dat lor avuţia sa;
15. Şi unuia a dat cinci talanţi, iar altuia doi, iar altuia unul, fieştecăruia dupre puterea lui, şi îndată a plecat.
16. Şi mergând cel ce luase cinci talanţi, a lucrat cu ei şi a făcut alţi cinci talanţi.
17. Aşijderea şi cel cu doi, dobândit-a şi acesta alţi doi.
18. Dară cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ şi a ascuns argintul domnului său.
19. Iară dupre mult timp a venit domnul robilor acelora şi a făcut socoteală cu dânşii.
20. Şi apropiindu-se cel ce a luat cinci talanţi, a adus alţi cinci talanţi, zicând: Doamne, cinci talanţi mi-ai dat; iată alţi cinci talanţi am dobândit cu ei.
21. Zis-a lui domnul său: Bine, rob bun şi credincios, preste puţine ai fost credincios, preste multe te voiŭ pune; intră întru bucuria domnului tău.
22. Şi venind şi cela ce a luat doi talanţi, a zis: Doamne, doi talanţi mi-ai dat; iată alţi doi talanţi am dobândit cu ei.
23. Zis-a lui domnul său: Bine, rob bun şi credincios, preste puţine ai fost credincios, preste multe te voiŭ pune; intră întru bucuria domnului tău.
24. Şi venind şi cel ce luase un talant, a zis: Doamne, ştiutu-te-am că eşti om aspru,

seccrând unde nu ai sămănat și adunând de unde nu ai risipit.
25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai al tău.
26. Și răspunzând domnul său, a zis lui: Rob viclean și leneș, știai că secer unde nu am sămănat și adun de unde nu am risipit;
27. Cădea-se dară să fi pus argintul meu la schimbători, și venind eu, aș fi luat al meu cu dobândă.
28. Luați dară dela el talantul și-l dați celuia ce are zece talanți;
29. Că tot celui ce are se va da, și-i va prisosi; iară dela cel ce nu are, și ce are se va lua dela el.
30. Și pre robul cel netrebnic aruncați-l întru întunerecul cel mai din afară; acolò va fi plângerea și scrâșnirea dinților.
31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dânsul, atuncea va ședea pre scaunul slavei sale;
32. Și se vor aduna naintea lui toate neamurile, și va despărți pre ei unul de altul, cum desparte păstoriul oile de capre;
33. Și va pune oile de-a dreapta sa, iar caprele de-a stânga.
34. Atunci va zice împăratul celor de-a dreapta lui: Veniți binecuvântații Părintelui meu, moșteniți împărăția cea gătită vouă dela întemeierea lumii.
35. Că flămând am fost și mi-ați dat să mănânc; însetat-am și mi-ați dat să beau; strein am fost și m'ați priimit;
36. Gol, și m'ați îmbrăcat; bólnav am fost și m'ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la mine.
37. Atuncea vor răspunde lui drepții, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit, sau însetat și ți-am dat de ai băut?
38. Sau când te-am văzut strein și te-am priimit, sau gol și te-am îmbrăcat?
39. Sau când te-am văzut bólnav sau în temniță, și am venit la tine?
40. Și răspunzând împăratul, va zice lor: Amin zic vouă,

întru cât ați făcut unuia dintru
aceşti frați ai mei preamici,
mie ați făcut.
41. Atuncea va zice şi celor
de-a stânga: Duceți-vă dela
mine, blestemaților, în focul
cel vécînic, carele este gătit
diavolului şi îngerilor lui.
42. Că am flămânzit şi nu mi-
ați dat să mănânc, însetat-am
şi nu mi-ați dat să beau,
43. Strein am fost şi nu m'ați
primit, gol, şi nu m'ați îm-
brăcat, bólnav şi în temniță, şi
nu m'ați cercetat.
44. Atuncea vor răspunde şi ei
lui, zicând: Doamne, când te-
am văzut flămând, sau însetat,
sau strein, sau gol, sau bólnav,
sau în temniță, şi nu am slujit
ție?
45. Atuncea va răspunde lor,
zicând: Amin zic vouă, în-
trucât nu ați făcut unuia dintru
aceşti preamici, nici mie ați
făcut.
46. Şi vor merge aceştia în
munca cea vécînică, iară drep-
ții în viața vécînică.

CAP. 26

Sfat împrotiva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea şi ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Pétru.

Şi a fost când au sfârşit Iisus
toate cuvintele cestea, zis-au
ucenicilor săi:
2. Ştiți că dupre două zile
Paştile vor fi, şi Fiul Omului
se va da să se răstignească.
3. Atuncea s'au adunat arhie-
reii şi cărturarii şi bătrânii
norodului în curtea arhiereului
carele se chema Caiafa,
4. Şi sfat au făcut ca să prinză
pre Iisus cu vicleşug şi să-l
omoare.
5. Şi ziceau: Nu în praznic, ca
să nu se facă gâlceavă în
norod.
6. Iară Iisus fiind în Vithanía,
în casa lui Símon leprosul,
7. Venit-a la el o femeie
având un alavastru cu mir de
mult preț şi l-a turnat pre ca-
pul lui, şezând el.

8. Dară văzând ucenicii lui, s'au mâniat, zicând: Pentru ce risipa ceasta?
9. Că se putea vinde acest mir cu mult şi să se dea săracilor.
10. Dară Iisus cunoscând, au zis lor: Pentru ce daţi ostenele femeii? Că bun lucru a lucrat spre mine.
11. Că pre săraci pururea aveţi cu voi, dară pre mine nu aveţi pururea.
12. Că vărsând ea mirul acesta pre trupul meu, spre îngroparea mea a făcut.
13. Amin zic vouă, oriunde se va propovedui evanghelia ceasta, în toată lumea, grăi-se-va şi ce a făcut aceasta, spre pomenirea ei.
14. Atuncea mergând unul din cei doisprezece, carele se numea Iúda Iscarioteanul, la arhierei,
15. A zis: Ce vreţi să-mi daţi, şi eu voiŭ da pre el vouă? Iară ei au pus lui treizeci de arginţi.
16. Şi de atuncea căuta vreme cu prilej ca să dea pre el.
17. Iar pentru ziua dintâiu a azimelor au venit ucenicii la Iisus, zicând lui: Unde voieşti să gătim ţie să mănânci Paştile?
18. Iară el au zis: Mergeţi în cetate la cutarele şi spuneţi lui: Învăţătoriul zice: Vremea mea este aproape; la tine voiŭ face Paştile cu ucenicii mei.
19. Şi au făcut ucenicii precum au poruncit lor Iisus, şi au gătit Paştile.
20. Iară făcându-se seară, au şezut cu cei doisprezece.
21. Şi mâncând ei, au zis: Amin zic vouă, că unul din voi mă va vinde.
22. Şi întristându-se ei foarte, au început a zice lui fieştecare dintr'înşii: Au doară eu sânt, Doamne?
23. Iară el răspunzând, au zis: Cela ce a întins cu mine mâna în blid, acela mă va vinde.
24. Ci Fiul Omului va merge precum s'a scris pentru el, dar vai omului aceluia prin carele Fiul Omului se vinde: bine era lui de nu s'ar fi născut omul acela.
25. Şi răspunzând Iúda, cela ce vindea pre el, a zis: Au

doară eu sânt, Învăţătoriule? Zis-au lui: Tu ai zis.

26. Şi mâncând ei, luând Iisus pâinea şi binecuvântând, au frânt şi au dat ucenicilor, zicând: Luaţi, mâncaţi; acesta este trupul meu.

27. Şi luând păharul şi mulţămind, au dat lor, zicând: Beţi dintru acesta toţi;

28. Că acesta este sângele meu, al legământului celui nou, carele pentru mulţi se varsă întru lăsarea păcatelor.

29. Şi zic vouă că nu voiŭ mai bea de acum dintru acest rod al viţei până în ziua aceea când îl voiŭ bea cu voi nou întru împărăţia Tatălui meu.

30. Şi cântând laudă au ieşit în Muntele Maslinilor.

31. Atuncea au zis lor Iisus: Toţi voi vă veţi sminti întru mine întru această noapte, că scris este: Bate-voiŭ păstoriul şi se vor risipi oile turmei.

32. Iar dupre ce voiŭ învia, merge-voiŭ mai nainte de voi în Galileea.

33. Şi răspunzând Pétru, a zis lui: De se vor şi toţi sminti întru tine, eu niciodată mă voiŭ sminti.

34. Zis-au Iisus lui: Amin zic ţie că întru această noapte, mai nainte de a cânta cocoşul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Pétru lui: De mi s'ar întâmpla şi a muri cu tine, nu mă voiŭ lepăda de tine. Aşijderea şi toţi ucenicii au zis.

36. Atuncea au venit Iisus împreună cu dânşii în locul ce se zice Ghethsimanì şi au zis ucenicilor: Şedeţi aicea până voiŭ merge acolò să mă rog.

37. Şi luând pre Pétru şi pre cei doi fii ai lui Zevedéi, prinse a se întrista şi a se mâhni.

38. Atuncea au zis lor Iisus: Trist este sufletul meu până la moarte; rămâneţi aci şi privegheaţi cu mine.

39. Şi mergând puţin mai înainte, căzu pre faţa sa, rugându-se şi zicând: Părintele meu, de este cu putinţă, treacă dela mine păharul acesta; însă nu cum voiesc eu, ci precum tu.

40. Şi au venit către ucenici şi au aflat pre ei dormind, şi au zis lui Pétru: Aşa, nu aţi putut un ceas a priveghea cu mine?
41. Privegheaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită; că duhul este osârduitoriu, dară trupul neputincios.
42. Iarăşi a doua oară mergând s'au rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest păhar dela mine ca să nu-l beau, fie voia ta.
43. Şi venind, iarăşi au aflat pre ei dormind, că erau ochii lor îngreuiaţi.
44. Şi lăsându-i, iarăşi s'au dus de s'au rugat a treia oară, acelaşi cuvânt zicând.
45. Atuncea au venit către ucenicii săi şi au zis lor: Dormiţi de acum şi odihniţi; iată, s'a apropiat ceasul, şi Fiul Omului se va da în mâinile păcătoşilor.
46. Sculaţi-vă să mergem; iată s'a apropiat cela ce mă vinde.
47. Şi încă grăind el, iată Iúda, unul din cei doisprezece, a venit, şi cu el mulţime multă, cu săbii şi cu lemne, dela arhierei şi bătrânii norodului.
48. Iară cela ce îl vânduse a dat lor semn, zicând: Pre carele voiŭ săruta, acela este, prindeţi pre el.
49. Şi îndatăşi apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te, Învăţătoriule; şi l-a sărutat.
50. Iară Iisus au zis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atuncea, apropiindu-se ei, au pus mâinile pre Iisus şi l-au prins.
51. Şi iată unul din cei ce era cu Iisus, tinzând mâna, scoase sabia sa, şi lovind pre robul arhiereului i-a tăiat urechea.
52. Atuncea au zis Iisus lui: Întoarce sabia ta în locul ei; că toţi cei ce iau sabia, de sabie vor muri.
53. Au pare-ţi-se că nu pot acum ruga pre Tatăl meu, şi să-mi trimiţă mai mult decât douăsprezece legheoane de îngeri?
54. Dară cum s'ar plini Scripturile, că aşa se cade să fie?
55. Întru acel ceas au zis Iisus gloatelor: Ca la un tâlhariu aţi ieşit cu săbii şi cu lemne să mă prindeţi? În toate zilele la voi şedeam, învăţând în biserică, şi nu m'aţi prins

56. Dară acestea toate s'au făcut ca să se plinească Scripturile prorocilor. Atuncea ucenicii toţi, lăsând pre el, fugiră.
57. Iară ei prinzând pre Iisus, l-au dus la Caiafa arhiereul, unde cărturarii şi bătrânii erau adunaţi.
58. Iară Pétru mergea dupre el de departe, până la curtea arhiereului; şi intrând înlăuntru, şedea cu slugile să vază sfârşitul.
59. Iară arhiereii şi bătrânii şi tot sfatul căutau mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ca să-l omoare.
60. Şi nu au aflat; şi multe mărturii mincinoase venind de faţă, nu au aflat; iară mai pre urmă, venind două mărturii mincinoase, au zis:
61. Acesta au spus: Pot să surp biserica lui Dumnezeu şi în trei zile să o zidesc.
62. Şi sculându-se arhiereul, a zis lui: Nimica răspunzi? Ce aceştia mărturisesc asupra ta?
63. Dară Iisus tăcea. Şi răspunzând arhiereul, a zis lui: Juru-te pre Dumnezeul cel viu să spui nouă de eşti tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.
64. Zis-au Iisus lui: Tu ai zis; însă zic vouă, de acum veţi vedea pre Fiul Omului şezând de-a dreapta puterii şi venind pre nourii ceriului.
65. Atuncea arhiereul şi-a rupt vestmintele, zicând: Au hulit, ce ne mai trebuiesc alte mărturii? Iată acum aţi auzit hula lui.
66. Ce vi se pare? Dară ei răspunzând, au zis: Este vinovat morţii.
67. Atuncea au scuipat în obrazul lui şi l-au bătut cu pumnii, iar alţii îi dădeau palme, zicând:
68. Proroceşte nouă, Hristoase, cine e cel ce te-a lovit?
69. Iară Pétru şedea afară în curte; şi a venit la el o slujnică, zicând: Şi tu erai cu Iisus Galiléanul.
70. Iară el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu ştiu ce zici.
71. Şi ieşind el la poartă, a văzut pre el alta şi a zis celor de acolò: Şi acesta era cu Iisus Nazarineanul.

72. Şi iarăşi s'a lepădat cu jurământ că: Nu ştiu pre omul acela.
73. Iară preste puţin, apropiindu-se cei ce stau, au zis lui Pétru: Adevărat, şi tu dintr'înşii eşti, că şi graiul tău arătat te face.
74. Atuncea a început a se blestema şi a se jura că: Nu ştiu pre omul acela. Şi îndată a cântat cocoşul.
75. Şi şi-a adus aminte Pétru cuvântul lui Iisus ce îi zisese lui, că: Mai nainte de a cânta cocoşul, de trei ori te vei lepăda de mine. Şi ieşind afară, a plâns cu amar.

CAP. 27

Iisus înaintea lui Pilát. Iúda se căieşte. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea şi îngroparea lui.

Şi făcându-se dimineaţă, sfat au făcut toţi arhiereii şi bătrânii norodului asupra lui Iisus, ca să-l omoare.
2. Şi legând pre el, l-au dus şi l-au dat lui Póntic Pilát, dregătoriul.
3. Atuncea văzând Iúda, cela ce vânduse pre el, că l-au osândit, căindu-se, a întors cei treizeci de arginţi arhiereilor şi bătrânilor,
4. Zicând: Păcătuit-am vânzând sânge nevinovat. Iară ei au zis: Ce este nouă? Tu vei vedea.
5. Şi aruncând arginţii în biserică, a plecat; şi ducându-se, s'a spânzurat.
6. Iară arhiereii, luând arginţii, au zis: Nu se cade a-i pune în corvană, de vreme ce preţ de sânge este.
7. Şi sfat făcând, au cumpărat cu ei Ţarina Olariului, pentru îngroparea streinilor.
8. Pentru aceea s'a chemat ţarina aceea Ţarina Sângelui până în ziua de astăzi.
9. Atuncea s'a plinit ceea ce s'a grăit prin Ieremia prorocul, ce zice: Şi au luat cei treizeci de arginţi, preţul celui preţuit, carele s'a preţuit de fiii lui Israil,
10. Şi i-au dat pre Ţarina Olariului, precum au rânduit mie Domnul.

11. Iar Iisus sta naintea dregătoriului; și a întrebat pre el dregătoriul, zicând: Tu ești împăratul Iudéilor? Iar Iisus au zis lui: Tu zici.
12. Și învinuindu-se el de arhierei și bătrâni, nimica răspundea.
13. Atuncea a zis Pilát lui: Au nu auzi câte asupra ta mărturisesc?
14. Și nu au răspuns lui la nici un cuvânt, cât se mira dregătoriul foarte.
15. Iară la praznic avea obiceiu dregătoriul să slobozească mulțimii un întemnițat, pre carele vroiau ei.
16. Și aveau atuncea un întemnițat vestit, zis Varavvà.
17. Deci adunându-se ei, a zis lor Pilát: Pre carele voiți să slobozesc vouă, pre Varavvà au pre Iisus, ce se zice Hristos?
18. Că știa că pentru pizmă au dat pre el.
19. Și șezând el la divan, trimis-a la dânsul femeia lui, zicând: Nimic ție și dreptului celuia, că multe am pătimit astăzi în vis pentru el.
20. Dară arhiereii și bătrânii au înduplecat gloatele ca să ceară pre Varavvà, iară pre Iisus să piarză.
21. Și răspunzând dregătoriul, a zis lor: Pre carele voiți dintre cei doi să slobozesc vouă? Iară ei au zis: Pre Varavvà.
22. Zis-a lor Pilát: Dară ce voiŭ face lui Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lui toți: Să se răstignească.
23. Iară dregătoriul a zis: Dar ce rău a făcut? Iară ei mai vârtos strigau, zicând: Să se răstignească.
24. Deci văzând Pilát că nimica folosește, ci mai multă gâlceavă se face, luând apă, și-a spălat mâinile naintea gloatei, zicând: Nevinovat sânt de sângele dreptului cestuia; voi veți vedea.
25. Și răspunzând tot norodul, a zis: Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri.
26. Atuncea a slobozit lor pre Varavvà; iar pre Iisus, biciuindu-l, l-a dat să se răstignească.
27. Atuncea ostașii dregătoriului, luând pre Iisus la divan,

adunat-au asupra lui toată cea-
ta ostăşească;
28. Şi dezbrăcându-l, l-au îm-
brăcat cu hlamidă roşie.
29. Şi împletind cunună de
spini, au pus pre capul lui, şi
trestie în dreapta lui; şi înge-
nunchind înaintea lui, îşi
băteau joc de el, zicând: Bu-
cură-te împăratul Iudéilor;
30. Şi scuipând spre el, au luat
trestia şi-l băteau preste cap.
31. Şi dacă l-au batjocurit, au
dezbrăcat de pre el hlamida şi
l-au îmbrăcat în hainele sale,
şi l-au dus să-l răstignească.
32. Şi ieşind afară, au aflat pre
un om Kirinean, anume Sí-
mon; pre acesta au silit să
ducă crucea lui.
33. Şi venind la locul zis Gol-
gothà, adecă Locul Căpăţânii,
34. I-au dat să bea oţet ames-
tecat cu fiere; şi gustând, nu a
vrut să bea.
35. Iar dupre ce l-au răstignit,
au împărţit hainele lui arun-
când sorţi, ca să se plinească
ceea ce s'a zis de prorocul:
Împărţit-au hainele mele
loruşi, şi pentru cămaşa mea
au aruncat sorţi.
36. Şi şezând, păzeau pre el
acolò.
37. Şi au pus deasupra capului
lui vina lui scrisă: Acesta este
Iisus împăratul Iudéilor.
38. Atuncea au fost răstigniţi
împreună cu el doi tâlhari,
unul de-a dreapta şi altul de-a
stânga.
39. Iară cei ce treceau huleau
pre el, clătindu-şi capetele
40. Şi zicând: Cela ce surpi
biserica şi în trei zile o zideşti,
mântuieşte pre tine însuţi; de
eşti Fiul lui Dumnezeu, po-
goară-te de pre cruce.
41. Aşijderea şi arhiereii, bat-
jocurindu-l împreună cu căr-
turarii şi cu bătrânii, ziceau:
42. Pre alţii au mântuit, dară
pre sine nu poate să se mân-
tuiască. De este împăratul lui
Israíl, pogoare-se acum de pre
cruce, şi vom crede lui.
43. Nădăjduia spre Dum-
nezeu; izbăvească-l acum, de
voieşte pre el. Căci au zis:
Fiul lui Dumnezeu sânt.
44. Aşijderea îl ocărau şi
tâlharii cei împreună răstigniţi
cu el.

45. Iar dela al şaselea ceas întunerec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas.
46. Iar în ceasul al nouălea au strigat Iisus cu glas mare, zicând: *Ili, Ili, lama savahthani*? Adecă: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, căci m'ai părăsit?
47. Iară unii din cei ce sta acolò, auzind, ziceau că: Pre Ilíe strigă acesta.
48. Şi îndată alergând unul dintre ei şi luând un burete, l-a umplut de oţet, şi puindu-l într'o trestie, adăpa pre el.
49. Dară ceialalţi ziceau: Lasă să vedem, au veni-va Ilíe să mântuiască pre el?
50. Ci Iisus iarăşi strigând cu glas mare, şi-au dat duhul.
51. Şi iată catapeteasma bisericii s'a rumpt în două, de sus până jos; şi pământul s'a cutremurat; şi pietrile s'au despicat;
52. Şi mormânturile s'au deschis; şi multe trupuri ale sfinţilor celor adormiţi s'au sculat.
53. Şi icşind din mormânturi dupre învierea lui, au intrat în sfânta cetate şi s'au arătat multora.
54. Iară sutaşul şi cei ce erau împreună cu el păzind pre Iisus, văzând cutremurul şi cele ce s'au făcut, s'au înfricoşat foarte, zicând: Adevărat Fiul lui Dumnezeu era acesta.
55. Şi erau acolò muieri multe, de departe privind, carile merseseră dupre Iisus din Galileea, slujind lui;
56. Între carile era Maria Magdalina, şi Maria muma lui Iacov şi a lui Iosie, şi muma fiilor lui Zevedéi.
57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimathéea, numele lui Iosíf, carele şi el fusese ucenic lui Iisus.
58. Acesta apropiindu-se către Pilát, a cerut trupul lui Iisus. Atuncea Pilát a poruncit să i se dea trupul.
59. Şi luând Iosíf trupul, l-a înfăşurat în giulgiu curat,
60. Şi l-a pus în mormântul cel nou al său, carele îl săpase în piatră; şi prăvălind o piatră

mare pre uşa mormântului, s'a
dus.
61. Şi erau acolò Maria Mag-
dalina şi cealaltă Marie, şe-
zând în preajma mormântului.
62. Iară a doua zi carea este
dupre vineri, s'au adunat arhi-
ereii şi Fariseii la Pilát,
63. Zicând: Doamne, adusu-
ne-am aminte că amăgitoriul
acela au zis, încă fiind viu:
Dupre trei zile mă voiŭ scula.
64. Deci porunceşte să se
întărească cu pază mormântul
până a treia zi; nu cumva,
venind ucenicii lui noaptea, să
fure pre el, şi vor zice noro-
dului: S'au sculat din morţi; şi
va fi rătăcirea cea de pre urmă
mai rea decât cea dintâiu.
65. Zis-a lor Pilát: Aveţi cus-
todie; mergeţi de întăriţi cum
ştiţi.
66. Iară ei mergând au întărit
mormântul, pecetluind piatra
şi punând custodia.

CAP. 28

Învierea lui Hristos. Îngerul şi femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor şi porunca dată lor.

Iară întru târziul sâmbetelor,
începând a se lumina spre cea
una a sâmbetelor, a venit Ma-
ria Magdalina, şi cealaltă Ma-
rie să vază mormântul.
2. Şi iată cutremur mare s'a
făcut; că îngerul Domnului,
pogorând din ceriu, venind, a
prăvălit piatra de pre uşă şi
şedea deasupra ei.
3. Şi era vederea lui ca
fulgerul, şi îmbrăcămintea lui
albă ca zăpada.
4. Şi de frica lui s'au cutre-
murat străjarii şi s'au făcut ca
nişte morţi.
5. Şi răspunzând îngerul, a zis
femeilor: Nu vă temeţi voi,
căci ştiu că pre Iisus cel
răstignit căutaţi:
6. Nu este aci, că s'au sculat
precum au zis. Veniţi de ve-
deţi locul unde au zăcut Dom-
nul.
7. Şi degrab mergând, spuneţi
ucenicilor lui că s'au sculat
din morţi; şi iată va merge mai
nainte de voi în Galileea,
acolò îl veţi vedea: iată, am
zis vouă.

8. Şi ieşind degrab dela mormânt, cu frică şi cu bucurie mare, au alergat să vestească ucenicilor lui.
9. Dară pre când mergeau ele să vestească ucenicilor lui, iată Iisus au întâmpinat pre dânsele, zicând: Bucuraţi-vă. Iară ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele lui şi i s'au închinat.
10. Atuncea au zis lor Iisus: Nu vă temeţi; mergeţi de vestiţi fraţilor mei să meargă în Galileea, şi acolò mă vor vedea.
11. Şi mergând ele, iată unii din străjari, venind în cetate, au vestit arhiereilor toate cele ce s'au făcut.
12. Şi adunându-se cu bătrânii şi sfat făcând, arginţi din destul au dat ostaşilor,
13. Zicând: Spuneţi că ucenicii lui, noaptea venind, au furat pre el, dormind noi.
14. Şi de se va auzi aceasta la dregătoriul, noi îl vom indupleca, şi pre voi fără de grijă vom face.
15. Iară ei, luând arginţii, au făcut cum au fost învăţaţi. Şi s'a vestit cuvântul acesta între Iudéi până în ziua de astăzi.
16. Iară cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le-au rânduit Iisus.
17. Şi văzând pre el, s'au închinat lui; dară unii s'au îndoit.
18. Şi apropiindu-se Iisus au grăit lor, zicând: Datu-mi-s'au toată stăpânirea în ceriu şi pre pământ.
19. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezând pre ei întru numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh,
20. Învăţându-i să păzească toate câte am poruncit vouă; şi iată eu cu voi sânt în toate zilele, până la sfârşenia veacului. Amin.

PREDOSLOVIA SFÎNTULUI MARCU EVANGHELISTUL

Despre Evanghelia lui Marcu trebuie să ştim trei lucruri: întîiu. de pre ce a scris Marcu. A doua oară, cine a fost Marcu şi în ce limbă a scris Evanghelia lui. A treia oară, câte părţi are Evanghelia lui. Sfântul Marcu, ca şi Matthei, scrie de cuvintele şi de faptele lui Hristos, de chinuri, de moarte, de înălţarea lui Hristos. Iară naşterea lui Hristos o lasă, că el toate le scrie mai pre scurt. Scris-a pentru aceasta ca şi ceialalţi evanghelişti, ca să arate pre Iisus Nazarineanul că este Hristos, carele se arată aşa, în carele s'au plinit toate câte au fost prorocit prorocii de Hristos: Acela este Hristos şi acestea toate s'au plinit în Iisus Nazarineanul, cum arată evangheliştii. Pentru aceasta Iisus Nazarineanul este Hristos, cel ce era făgăduit părinţilor. În al doilea rând, Marcu nu a fost din cei 12 apostoli, ci a fost din cei 70 de ucenici; cum zic unii, fost-a ascultătoriu şi ucenic lui Petru, de care pomeneşte în sfârşitul cărţii dentâiu. Scris-a Evanghelia lui în limbă grecească, ca şi ceialalţi evanghelişti şi apostoli; săvai că a scris Evanghelia mai vârtos pentru rugarea Romanilor, ci n'a scris în limbă latinească, ci grecească, că atuncea pretutindenea petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol încă a scris la Romani, ci a scris în limbă grecească; şi Iudeilor încă n'a scris evreieşte, ci greceşte. A treia, Evanghelia lui Marcu are trei părţi. Partea dentâiu: despre dregătoria prorociei lui Hristos, carea au arătat propoveduind Evanghelia şi tâlcuind legea lui Dumnezeu, certând păcatele şi învăţătura strâmbă a Jidovilor, prorocind

despre venirea peririi Jidovilor şi de venirea lui la judecată. Alte lucruri încă semnează aci: chemarea apostolilor, şi trimeterea lor a propovedui în Iudeea, şi minunile lor, şi intrarea lui cea împărătească în Ierusalim, şi curăţirea bisericii. Această parte dentâiu este cuprinsă în cele 13 capete dentâiu. A doua parte este de preoţia lui Hristos, carea au arătat întru răbdarea sa pentru păcatele noastre şi murind pentru noi; şi-i cuprinsă aceasta în două capete, în 15 şi 16. A treia parte este de începătura împărăţiei slavei lui, pentru scularea din morţi şi trimeterea apostolilor în toată lumea să propoveduiască Evanghelia, şi înălţarea la ceriu, şi şederea de-a dreapta Tatălui. Acestea-s cuprinse în al 16-lea cap.

CEA DUPRE MARCU SFÂNTA EVANGHELIE

CAP. 1

Iisus botezat de Ioánn. Ispitirea. Chemarea apostolilor. Vindecări de felurite boale.

Începerea Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,

2. Precum s'a scris în proroci: Iată eu trimit pre îngerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Era Ioánn botezând în pustie și propoveduind botezul pocăinței întru lăsarea păcatelor.

5. Și ieșea către el toată laturea Iudeii și Ierusalimlenii, și se botezau toți în râul Iordánului dela dânsul, mărturisindu-și păcatele.

6. Și era Ioánn îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea împrejurul mijlocului lui, și mânca lăcuste și miere sălbatică.

7. Și propoveduia zicând: Vine dupre mine cel mai tare decât mine, căruia nu sânt destoinic, plecându-mă, să dezleg cureaua încălțămintelor lui.

8. Că eu am botezat pre voi cu apă, iară acela va boteza pre voi cu Duh Sfânt.

9. Și a fost în zilele acelea, venit-au Iisus din Nazarétul Galiléii și s'au botezat dela Ioánn în Iordán.

10. Și îndată ieșind din apă au văzut ceriurile deschise și Duhul ca un porumb pogorând preste el;

11. Și glas a fost din ceriuri: Tu ești Fiul meu cel iubit întru carele bine am voit

12. Şi îndată au scos pre el Duhul în pustie.
13. Şi a fost acolò în pustie patruzeci de zile ispitindu-se de satana, şi era cu hiarele, şi îngerii slujeau lui.
14. Iar dupre ce s'a prins Ioánn, venit-au Iisus în Galileea, propoveduind Evanghelia împărăţiei lui Dumnezeu
15. Şi zicând: Plinitu-s'a vremea şi s'a apropiat împărăţia lui Dumnezeu; pocăiţi-vă şi credeţi în evanghelie.
16. Şi umblând pre lângă marea Galiléii, văzu pre Símon şi pre Andréi, fratele lui, aruncând mreaja lui Simon în mare: că erau pescari.
17. Şi au zis lor Iisus: Veniţi dupre mine, şi vă voiŭ face a fi pescari de oameni.
18. Şi îndată lăsând mrejele, au mers dupre dânsul.
19. Şi de acolò mergând mai nainte puţin, văzu pre Iacov al lui Zevedéi şi pre Ioánn, fratele lui, şi ei în corabie, dregând mrejele.
20. Şi îndată chemă pre dânşii: şi lăsând pre tatăl lor Zevedéi în corabie împreună cu năimiţii, s'au dus dupre dânsul.
21. Şi au intrat în Capernaum; şi îndată, intrând el în sâmbete în sinagogă, învăţa.
22. Şi se uimeau de învăţătura lui; că era învăţând pre ei ca cela ce are stăpânire, şi nu precum cărturarii.
23. Şi era în sinagoga lor un om cu duh necurat, şi a strigat,
24. Zicând: Lasă, ce este nouă şi ţie, Iisuse Nazarinene? Venit-ai să pierzi pre noi? Ştiu-te cine eşti, Sfântul lui Dumnezeu.
25. Şi au certat pre el Iisus, zicând: Amuţeşte şi ieşi dintr'însul.
26. Şi scuturând pre el duhul cel necurat şi strigând cu glas mare, a ieşit dintr'însul.
27. Şi s'au spăimântat toţi, cât se întrebau între sine, zicând: Ce este aceasta? Ce este învăţătura ceasta cea nouă? Căci cu stăpânire şi duhurilor celor necurate porunceşte, şi ascultă pre el.
28. Şi a ieşit îndată vestea lui în toată laturea Galiléii.

29. Şi îndată ieşind ei din sinagogă, veniră în casa lui Símon şi a lui Andréi, cu Iacov şi cu Ioánn.
30. Iară soacra lui Símon zăcea aprinsă de friguri, şi îndată au zis lui pentru dânsa;
31. Şi mergând, au ridicat pre ea apucându-o de mână; şi îndată o au lăsat frigurile, şi slujea lor.
32. Iară făcându-se seară, întru apusul soarelui, adus-au la dânsul pre toţi betegii şi îndrăciţii;
33. Şi era toată cetatea adunată la uşă.
34. Şi au tămăduit pre mulţi carii pătimeau rău de multe feluri de boale, şi draci mulţi au scos, şi nu lăsa să grăiască dracii, căci îl ştiau pre el.
35. Şi în zori, foarte de noapte sculându-se, au ieşit şi s'au dus în loc pustiu, şi acolò se ruga.
36. Şi au mers dupre el Símon şi cei ce erau cu el;
37. Şi aflându-l, au zis lui că: Toţi caută pre tine.
38. Şi au zis lor: Haide să mergem în satele şi în cetăţile ce sânt mai aproape, ca şi acolò să propoveduiesc; că spre aceasta am venit.
39. Şi propoveduia în sinagogurile lor în toată Galileea, şi dracii scotea.
40. Şi a venit către el un lepros, rugându-l şi îngenunchind înaintea lui, şi zicând lui că: De vei vrea, poţi să mă curăţeşti.
41. Iară Iisus, milostivindu-se, tinse mâna sa şi se atinse de el, şi zise lui: Voiesc, curăţeşte-te;
42. Şi zicând el, îndată s'a dus dela dânsul lepra, şi s'a curăţit.
43. Şi răstindu-se, îndată l-a scos afară,
44. Şi i-au zis: Vezi nimănuia nimica să spui, ci mergi de te arată preotului, şi du pentru curăţirea ta cele ce a poruncit Moisì, întru mărturie lor.
45. Dară el, ieşind, a început a propovedui multe şi a vesti cuvântul, cât nu mai putea el arătat în cetate să intre, ci era afară în locuri pustii; şi veneau la el de pretutindenea.

CAP. 2

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matthéi şi ospăţul cu vameşii. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

Şi iarăşi intră în Capernaum dupre câteva zile, şi s'a auzit că este în casă.

2. Şi îndată s'au adunat mulţi, cât nu mai puteau încăpea nici pre lângă uşă, şi grăia lor cuvântul.

3. Şi au venit la el aducând un slăbănog care se purta de patru.

4. Şi neputând-se apropia de el, pentru mulţime, au desfăcut acoperişul unde era, şi spărgând, pogorau patul în carele zăcea slăbănogul.

5. Iar Iisus, văzând credinţa lor, au zis slăbănogului: Fiule, iartă-se ţie păcatele tale.

6. Şi erau unii din cărturari acolò şezând şi cugetând întru inimile lor:

7. Ce grăieşte aşa acesta hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul, Dumnezeu?

8. Şi îndată cunoscând Iisus cu duhul său că aşa cugetă întru cişi, au zis lor: Ce cugetaţi acestea întru inimile voastre?

9. Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: Iartă-se ţie păcatele tale, sau a zice: Scoală, şi ia patul tău, şi umblă?

10. Ci ca să ştiţi că stăpânire are Fiul Omului pre pământ a ierta păcatele – au zis slăbănogului:

11. Ţie zic, scoală-te, ia-ţi patul şi mergi la casa ta.

12. Şi îndată s'a sculat, şi ridicându-şi patul, a ieşit înaintea tuturora, cât se uimeau toţi, şi slăveau pre Dumnezeu, zicând că: Niciodinioară am văzut aşa.

13. Şi ieşi iarăşi la mare; şi toată mulţimea venea la el, şi învăţa pre dânşii.

14. Şi trecând, au văzut pre Leví al lui Alféu şezând la vamă, şi au zis lui: Vino dupre mine. Şi sculându-se, a mers dupre el.

15. Şi a fost când şedea el în casa lui, şi mulţi vameşi şi păcătoşi şedeau împreună cu Iisus şi cu ucenicii lui, că erau mulţi şi mergeau dupre el.

16. Şi cărturarii şi Fariseii, văzând pre el că mănâncă cu vameşii şi cu păcătoşii, au zis ucenicilor lui: Căci mănâncă şi bea cu vameşii şi cu păcătoşii?
17. Şi auzind Iisus, au zis lor: Nu cei în putere au trebuinţă de vraci, ci bólnavii. Nu am venit să chem pre cei drepţi, ci pre cei păcătoşi la pocăinţă.
18. Şi erau ucenicii lui Ioánn şi ai Fariseilor postind; şi au venit şi au zis lui: Pentru ce ucenicii lui Ioánn şi ai Fariseilor postesc, iară ucenicii tăi nu postesc?
19. Şi au zis lor Iisus: Au doară pot posti fiii nunţii când este mirele cu ei? Cât timp au pre mirele cu ei, nu pot să postească;
20. Ci vor veni zile când se va lua dela dânşii mirele, şi atuncea vor posti întru acele zile.
21. Şi nimenea coase petec de pânză nouă preste haină veche; iară de nu, îşi ia plinirea lui cel nou dela cea veche, şi mai rea ruptură se face.
22. Şi nimenea pune vin nou în foi vechi; iară de nu, sparge vinul cel nou foii, şi vinul se varsă şi foii pier; ci vinul nou în foii noi se cade a se pune.
23. Şi a fost când trecea el sâmbăta prin sămănături, şi au început ucenicii lui pre cale a smulge spicele.
24. Iară Fariseii au zis lui: Vezi, de ce fac sâmbăta ce nu se cade?
25. Dară el au zis lor: Au nici-odinioară aţi cetit ce a făcut David când a avut lipsă şi a flămânzit el şi cei ce era cu el?
26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviathár arhiereul, şi pâinile punerii înainte a mâncat, carile nu i se cădea a mânca, fără numai preoţilor, şi a dat şi celor ce era cu el?
27. Şi au zis lor: Sâmbăta pentru om s'a făcut, nu omul pentru sâmbătă;
28. Drept aceea, domn este Fiul Omului şi al sâmbetei.

CAP. 3

Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea apostolilor. Hula împrotiva Duhului Sfânt. Muma şi fraţii lui Iisus.

Şi au intrat iarăşi în sinagogă, şi era acolò un om având mâna uscată.
2. Şi pândeau pre el de-l va tămădui sâmbăta, ca să-l vinuiască.
3. Şi au zis omului celui ce avea mâna uscată: Scoală-te în mijloc.
4. Şi au zis lor: Cade-se sâmbăta bine a face, sau rău a face? Suflet a mântui sau a pierde? Iară ei tăceau.
5. Şi căutând spre ei cu mânie, întristându-se de împietritura inimii lor, au zis omului: Tinde mâna ta. Şi o a întins; şi s'a făcut iarăşi mâna lui sănătoasă ca şi ceaialaltă.
6. Şi ieşind Fariseii, îndată au făcut sfat cu Irodianii împrotiva lui, ca să piarză pre dânsul.
7. Şi Iisus s'au dus cu ucenicii săi către mare, şi multă mulţime din Galileea mergea dupre dânsul, şi din Iudeea,
8. Şi din Ierusalím, şi din Iduméea, şi din ceea parte de Iordán, şi cei dimprejurul Tírului şi Sidónului, mulţime multă, auzind câte făcea, a venit către dânsul.
9. Şi au zis ucenicilor săi ca să fie la îndemâna lui o corăbioară, pentru mulţime, ca să nu-l împresoare;
10. Că pre mulţi au tămăduit, cât năvăleau spre el, ca să se atingă de dânsul, câţi aveau beteşuguri.
11. Şi duhurile cele necurate, când vedeau pre el, cădeau naintea lui şi strigau, zicând că: Tu eşti Fiul lui Dumnezeu.
12. Şi mult certa pre dânsele ca să nu-l facă arătat.
13. Şi s'au suit la munte şi au chemat la sine pre carii însuşi au voit; şi au venit la el.
14. Şi au făcut doisprezece ca să fie cu el şi ca să trimită pre ei să propoveduiască,
15. Şi să aibă stăpânire a tămădui boalele şi a scoate dracii;
16. Şi au pus lui Símon numele Pétru;

17. Şi pre Iacov al lui Zevedéi, şi pre Ioánn, fratele lui Iacov, şi au pus lor numele Voanerghés, adecă Fiii Tunetului;
18. Şi pre Andréi, şi pre Fílipp, şi pre Vartholoméi, şi pre Matthéi, şi pre Thóma, şi pre Iacov al lui Alféu, şi pre Thaddéu, şi pre Símon Cananitul,
19. Şi pre Iúda Iscarioteanul, carele a şi vândut pre el. Şi au venit în casă;
20. Şi iarăşi s'a adunat mulţime, cât nu puteau ei nici pâine să mănânce.
21. Şi auzind ai lui, au ieşit să-l prinză; căci ziceau că: Şi-a ieşit din sine.
22. Şi cărturarii cei ce se pogorâseră din Ierusalím ziceau că Veelzevúl are, şi cum că cu domnul dracilor scoate dracii.
23. Şi chemând pre dânşii, în pilde zicea lor: Cum poate satana pre satana să scoaţă?
24. Şi dacă împărăţia se împarte pre sine, nu poate sta împărăţia aceea;
25. Şi dacă o casă se imparte pre sine, nu poate sta casa aceea.
26. Şi dacă satana s'a sculat însuşi asupra sa şi s'a împărţit, nu poate sta, ci are sfârşenie.
27. Nimenea poate să jefuiască vasele celui tare intrând în casa lui, de nu va lega întâiu pre cel tare, şi atuncea va jefui casa lui.
28. Amin zic vouă că toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor, şi hulele oricâte vor huli;
29. Dară cine va huli împrotiva Duhului Sfânt, nu are iertăciune în veac, ci este vinovat judecăţii de veci.
30. Că ziceau: Duh necurat are.
31. Deci veniră muma lui şi fraţii lui, şi stând ei afară, au trimis la el, chemându-l.
32. Şi şedea mulţimea împrejurul lui, şi au zis lui: Iată muma ta şi fraţii tăi şi surorile tale afară, te caută.
33. Şi au răspuns lor zicând: Cine este muma mea sau fraţii mei?

34. Şi căutând la cei ce şedeau împrejurul lui, au zis: Iată muma mea şi fraţii mei.
35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acela fratele meu şi sora mea şi muma mea este.

CAP. 4

Pilda sămânţei. Certarea vântului şi a mării.

Şi iarăşi începu a învăţa lângă mare; şi s'a adunat la el mulţime multă, cât au intrat el în corabie ca să şază pre mare; şi toată mulţimea lângă mare era, pre pământ.
2. Şi multe învăţa pre ei în pilde, şi zicea lor întru învăţătura sa:
3. Ascultaţi: Iată, a ieşit sămănătoriul să semene.
4. Şi a fost când sămăna, una adecă a căzut lângă cale, şi au venit pasările şi au mâncat-o.
5. Iară alta a căzut pre pietriş, unde nu avea pământ mult, şi îndată a răsărit, fiindcă nu avea pământ adânc;
6. Şi răsărind soarele, s'a pălit, şi neavând rădăcină, s'a uscat.
7. Şi alta a căzut în spini, şi au crescut spinii, şi o au înnecat, şi roadă nu a dat.
8. Şi alta a căzut în pământ bun; şi a dat roadă, înălţându-se şi crescând, şi a adus una treizeci, şi una şasezeci, şi una o sută.
9. Şi zicea: Cine are urechi de auzit, auză.
10. Iar când au fost singur, l-au întrebat despre pildă cei ce erau pre lângă el împreună cu cei doisprezece.
11. Şi au zis lor: Vouă s'au dat a cunoaşte taina împărăţiei lui Dumnezeu; iară celor de afară toate în pilde sânt lor;
12. Ca privind să privească şi să nu vază, şi auzind să auză şi să nu înţeleagă, nu cândva să se întoarcă şi să se ierte păcatele lor.
13. Şi au zis lor: Au nu ştiţi pilda ceasta? Şi cum toate pildele veţi cunoaşte?
14. Cela ce samănă, cuvântul samănă.
15. Şi aceştia sânt cei de lângă cale, unde se samănă cuvântul, şi când îl aud, îndată vine

satana şi ia cuvântul cel să-
mănat în inimile lor.
16. Şi aşijderea, cei ce se
samănă pre pietriş aceştia
sânt, carii când aud cuvântul,
îndată cu bucurie îl priimesc,
17. Şi nu au rădăcină întru
eişi, ci sânt până la o vreme;
apoi făcându-se necaz au
prigoană pentru cuvânt, îndată
se smintesc.
18. Şi aceştia sânt cei ce se
samănă în spini, cei carii aud
cuvântul,
19. Şi grijile veacului cestuia
şi înşelăciunea bogăţiei şi pof-
tele pentru celelalte intrând,
înneacă cuvântul, şi nerodito-
riu se face.
20. Şi aceştia sânt cei să-
mănaţi pre pământul cel bun,
carii aud cuvântul şi-l prii-
mesc şi aduc roadă, unul trei-
zeci, şi unul şasezeci, şi unul o
sută.
21. Şi zicea lor: Au doară
făclia se aduce ca să se puie
subt obroc sau sub pat? Au nu
ca în sfeşnic să se puie?
22. Că nu este ceva ascuns
care să nu se arate, nici a fost
ceva acoperit, fără numai ca
să vie întru arătare.
23. De are cineva urechi de
auzit, auză.
24. Şi zicea lor: Luaţi aminte
ce auziţi. Cu ce măsură mă-
suraţi, măsura-se-va vouă, şi
se va adaoge vouă, celor ce
auziţi.
25. Că celui ce are, da-se-va
lui; şi celui ce nu are, şi ce are
se va lua dela dânsul.
26. Şi zicea: Aşa este îm-
părăţia lui Dumnezeu ca omul
ce aruncă sămânţa pre pă-
mânt,
27. Şi doarme şi se scoală,
noaptea şi ziua, şi sămânţa
răsare şi creşte cum nu ştie el.
28. Că pământul din sine ro-
deşte, întâiu iarbă, apoi spic,
apoi deplin grâu în spic.
29. Iară când dă rodul, îndată
trimite secera, că a sosit
secerişul.
30. Şi zicea: Cum vom ase-
măna împărăţia lui Dumne-
zeu, sau cu ce pildă vom
închipui pre ea?
31. Ca grăunţul de muştariu,
carele când se samănă în pă-

mânt, mai mic este decât toate sămânțele de pre pământ;
32. Și dacă se samănă, crește și se face mai mare decât toate legumile, și face stâlpări mari, cât pot subt umbra lui pasările ceriului să sălășluiască.
33. Și cu pilde multe ca acestea grăia lor cuvântul, precât puteau auzi;
34. Iar fără pildă nu grăia lor; însă deosebi ucenicilor săi toate lămurea.
35. Și zise lor în ziua aceea, făcându-se seară: Să trecem de ceea parte.
36. Și lăsând mulțimea, luară pre el așa cum era în corabie. Și erau și alte corăbii cu dânsul.
37. Și s'a făcut vifor de vânt mare, și valurile intrau în corabie, cât mai se umplea ea.
38. Și era el în partea dindărăt a corabiei, dormind pre căpătâiu. Și au deșteptat pre el și au zis lui: Învățătoriule, au nu-ți este grijă că pierim?
39. Și sculându-se, au certat vântul și au zis mării: Taci, amuțește. Și a contenit vântul, și s'a făcut liniște mare.
40. Și au zis lor: Ce sânteți așa fricoși? Cum nu aveți credință?
41. Și s'au înfricoșat cu frică mare, și zicea unul către altul: Oare cine este acesta, că și vântul și marea ascultă pre el?

CAP. 5

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce-i curgea sânge. Învierea fiicei lui Iair.

Și au venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarinenilor.
2. Și ieșind el din corabie, îndată l-a întâmpinat din mormânturi un om cu duh necurat,
3. Carele lăcuința avea în mormânturi; și nimenea putea nici cu lanțuri să lege pre el,
4. Pentru că de multe ori, fiind legat cu obezi și cu lanțuri, rumpea lanțurile, și obezile sfărâma; și nimenea putea să-l domolească;
5. Și pururea, noaptea și ziua, prin munți și prin mormânturi era, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Şi văzând pre Iisus de departe, a alergat şi s'a închinat lui.
7. Şi strigând cu glas mare, a zis: Ce este mie şi ţie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui Preaînalt? Juru-te pre Dumnezeu să nu mă munceşti.
8. Că zicea lui: Ieşi duh necurat din om.
9. Şi întrebau pre el: Cum îţi este numele? Şi a răspuns, zicând: Legheón mi-e numele, că mulţi sântem.
10. Şi-l rugau mult ca să nu scoată pre ei afară din ţinut.
11. Şi era acolò lângă munte o turmă mare de porci păscând;
12. Şi au rugat pre el toţi dracii zicând: Trimite pre noi în porci, ca să intrăm într'înşii.
13. Şi au slobozit pre ei Iisus îndată. Şi ieşind duhurile cele necurate au intrat în porci; şi s'a pornit turma în josul râpei spre mare: şi erau ca la două mii; şi s'au înnecat în mare.
14. Iară cei ce păşteau porcii au fugit şi au dat de veste în cetate şi în sate; şi au ieşit să vază ce este ceea ce s'a făcut.
15. Şi au venit către Iisus şi au văzut pre îndrăcit şezând şi îmbrăcat şi întreg la cuget, pre cel ce avusese legheónul, şi s'au spăimântat.
16. Şi povesteau lor cei ce văzuseră cum s'a făcut celui îndrăcit, şi pentru porci.
17. Şi au început a ruga pre el să plece din hotarele lor.
18. Şi intrând el în corabie, ruga pre el cel ce fusese îndrăcit, ca să fie cu dânsul.
19. Dară Iisus nu l-a lăsat, ci au zis lui: Mergi la casa ta, către ai tăi, şi vesteşte lor câte au făcut ţie Domnul şi te-au miluit.
20. Şi s'a dus şi a început a propovedui în Dekapoli câte au făcut Iisus lui; şi toţi se minunau.
21. Şi trecând Iisus în corabie iarăşi de ceea parte, s'a adunat mulţime multă la el, şi era lângă mare.
22. Şi iată că vine unul din mai-marii sinagogului, pre nume Iair, şi văzându-l, căzu la picioarele lui,
23. Şi ruga pre dânsul mult, zicând că: Fiica mea spre

sfârşit este; ca venind, să îţi
pui mâinile preste dânsa, ca să
se mântuiască şi să trăiască.
24. Şi a mers cu el; şi îl urma
mulţime multă şi îl îmbulzea.
25. Şi o muiere oarecarea,
fiind întru curgerea sângelui
de doisprezece ani,
26. Şi multe pătimind dela
mulţi vraci, şi cheltuindu-şi
toate cele ce avusese şi nimic
folosindu-se, ci mai vârtos
spre mai rău venind,
27. Auzind de Iisus, venind în
mulţime dinapoi, s'a atins de
haina lui;
28. Că zicea că: Măcar de
hainele lui de mă voiŭ atinge,
mă voiŭ mântui.
29. Şi îndată a secat izvorul
sângelui ei, şi a simţit cu tru-
pul că s'a vindecat de bete-
şugul acela.
30. Şi îndată cunoscând Iisus
întru sine puterea ce ieşise
dintru el, întorcându-se către
mulţime, au zis: Cine s'a atins
de hainele mele?
31. Şi au zis lui ucenicii lui:
Vezi mulţimea impresurându-
te, şi zici: Cine s'a atins de
mine?
32. Şi căuta împrejur să vază
pre ceea ce a făcut aceasta.
33. Iară muierea înfricoşându-
se şi tremurând, ştiind ce s'a
făcut ei, a venit şi a căzut la
picioarele lui, şi a spus lui tot
adevărul.
34. Iară el au zis ei: Fiică,
credinţa ta te-a mântuit; mergi
în pace şi fii sănătoasă de
beteşugul tău.
35. Încă grăind el, au venit
dela mai-marele sinagogului,
zicând: Fiica ta a murit; ce
mai superi pre Învăţătoriul?
36. Dară Iisus, îndată ce a
auzit cuvântul ce s'a grăit, au
zis mai-marelui sinagogului:
Nu te teme, crede numai.
37. Şi nu au lăsat pre nici unul
să meargă dupre dânsul, fără
numai pre Pétru şi pre Iacov şi
pre Ioánn, fratele lui Iacov.
38. Şi au venit la casa mai-
marelui sinagogului, şi au vă-
zut gâlceavă, plângând aceia
şi văitându-se mult,
39. Şi intrând au zis lor:
Pentru ce gâlceviţi şi plângeţi?
Copila nu a murit, ci doarme.
40. Şi îşi râdeau de el. Dară el
scoţând pre toţi, luă pre tatăl

copilei şi pre muma ei şi pre
cei ce erau cu el, şi intră unde
era copila zăcând.
41. Şi apucând copila de
mână, au zis ei: *Talitha kum*,
care este tălmăcindu-se: Fe-
tişoară, ţie zic, scoală.
42. Şi îndatăşi s'a sculat feti-
şoara şi umbla, că era de doi-
sprezece ani; şi s'au uimit cu
uimire mare.
43. Şi au poruncit lor mult ca
nimenea să cunoască aceasta;
şi au zis lor să dea ei să
mănânce.

CAP. 6

Trimiterea apostolilor la propoveduire. Ioánn Botezătoriul şi Iród. Minunea înmulţirii pâinilor. Iisus umblând pre mare.

Şi au ieşit de acolò, şi au venit
în patria sa; şi mergeau dupre
el ucenicii lui.
2. Şi fiind sâmbătă, au început
a învăţa în sinagogă; şi mulţi,
auzind, se mirau, zicând: De
unde sânt lui acestea, şi ce
este înţelepciunea carea s'au
dat lui, că şi puteri ca acestea
prin mâinile lui se fac?
3. Au nu este acesta teslariul,
fiul Mariei şi frate lui Iacov şi
lui Iosie şi lui Iúda şi lui
Símon? Şi au nu sânt surorile
lui aicea la noi? Şi se smin-
teau întru el.
4. Şi zicea lor Iisus că: Nu
este proroc necinstit, fără
numai în patria lui, şi între
rudenii şi în casa lui.
5. Şi nu a putut acolò nici o
putere să facă, fără numai pre
puţini bólnavi punând mâinile,
i-au tămăduit.
6. Şi se minuna pentru necre-
dinţa lor. Şi străbătea satele de
primprejur, învăţând.
7. Şi au chemat pre cei doi-
sprezece, şi au început a-i
trimite câte doi, câte doi, şi au
dat lor stăpânire asupra du-
hurilor celor necurate.
8. Şi au poruncit lor ca nimica
să ia pre cale, fără numai
toiag: nici traistă, nici pâine,
nici bani în pungă;
9. Ci numai încălţaţi cu san-
dale; şi să nu se îmbrace cu
două haine.

10. Şi zicea lor: Oriunde veţi
intra în casă, acolò rămâneţi
până ce veţi ieşi de acolò.
11. Şi oricâţi nu vor priimi pre
voi, nici vor asculta pre voi,
ieşind de acolò, scuturaţi pra-
ful de subt picioarele voastre,
întru mărturie lor. Amin zic
vouă, mai lesne va fi Sodo-
mului şi Gomorrului în ziua
judecăţii decât cetăţii aceleia.
12. Şi ieşind ei, propoveduiau
ca să se pocăiască,
13. Şi draci mulţi scoteau, şi
ungeau cu untdelemn pre
mulţi bólnavi şi-i tămăduiau.
14. Şi a auzit împăratul Iród,
căci arătat se făcuse numele
lui, şi zicea că Ioánn, cel ce
boteza, s'a sculat din morţi, şi
pentru aceea lucrează puterile
întru el.
15. Alţii ziceau că Ilíe este;
iară alţii ziceau că este proroc
sau ca unul din proroci.
16. Şi auzind Iród, a zis că:
Acesta este Ioánn, pre carele
am tăiat eu; el s'a sculat din
morţi.
17. Că Iród acesta, trimiţând,
a prins pre Ioánn şi a legat pre
el în temniţă, pentru Irodiáda,
muierea lui Fílipp, fratele său,
căci o luase muiere.
18. Că zicea Ioánn lui Iród:
Nu ţi se cade să aibi pre
muierea fratelui tău.
19. Iară Irodiáda pizmuia lui
şi vrea să-l omoare, şi nu
putea;
20. Că Iród se temea de Ioánn,
ştiind pre el bărbat drept şi
sfânt, şi-l socotea pre el şi,
ascultând pre dânsul, multe
făcea, şi cu drag asculta pre el.
21. Şi întâmplându-se o zi cu
bun prilej, când Iród făcea os-
păţul naşterii sale boierilor săi
şi căpitanilor şi maimarilor
Galiléii,
22. Şi intrând fiica Irodiádei şi
jucând, şi plăcând lui Iród şi
celor ce şedeau cu el, a zis
împăratul fetei: Cere dela mi-
ne orice vei vrea, şi voiŭ da
ţie;
23. Şi s'a jurat ei că: Orice vei
cere dela mine da-voiŭ ţie,
până la jumătate din împărăţia
mea.
24. Iară ea ieşind, a zis maicei
sale: Ce voiŭ cere? Iară ea a
zis: Capul lui Ioánn Boteză-
toriul.

25. Şi intrând îndată cu sârguinţă la împăratul, a cerut, zicând: Voiesc ca să-mi dai acum în tipsie capul lui Ioánn Botezătoriul.
26. Şi împăratul, foarte întristându-se, pentru jurământuri şi pentru cei ce şedea cu el, nu a vrut să-i lepede cererea;
27. Şi îndată trimiţând împăratul pre speculator, a poruncit să se aducă capul lui. Iară el mergând, i-a tăiat capul în temniţă
28. Şi l-a adus în tipsie şi l-a dat fetei, şi fata l-a dat maicii sale.
29. Şi auzind ucenicii lui, au venit şi au ridicat trupul lui şi l-au pus în mormânt.
30. Şi s'au adunat apostolii la Iisus şi au spus lui toate, şi câte au făcut, şi câte au învăţat.
31. Şi au zis lor: Veniţi voi înşivă deosebi în loc pustiu şi vă odihniţi puţinel. Că erau mulţi carii veneau şi se duceau, şi nu aveau vreme nici să mănânce.
32. Şi s'au dus cu corabia în loc pustiu, deosebi.
33. Şi au văzut pre dânşii mulţimea plecând, şi au cunoscut pre el mulţi, şi pedestri din toate cetăţile au alergat acolò, şi mai nainte decât ei au venit, şi s'au adunat la el.
34. Şi ieşind, au văzut Iisus mulţime multă, şi s'au milostivit spre ei, că erau ca oile neavând păstoriu, şi au început a învăţa pre ei multe.
35. Şi târziu făcându-se, s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând că: Pustiu este locul, şi iată ceasul este târziu;
36. Slobozi pre ei, ca să meargă prin satele şi târgurile dimprejur să cumpere loruşi pâini, că nu au ce mânca.
37. Iară el răspunzând, au zis lor: Daţi voi lor să mănânce. Şi au zis lui: Să mergem să cumpărăm de două sute de dinari pâini, şi să dăm lor să mănânce?
38. Iară el au zis lor: Câte pâini aveţi? Mergeţi şi vedeţi. Iară ei, ştiind, au zis: Cinci, şi doi peşti.

39. Şi au poruncit lor să aşeze pre toţi mese-mese pre iarbă verde.
40. Şi au şezut cete-cete, câte o sută şi câte cincizeci.
41. Şi luând cele cinci pâini şi cei doi peşti, căutând la ceriu, au blagoslovit şi au frânt pâinile şi le-au dat ucenicilor săi, ca să le puie înaintea lor, şi cei doi peşti i-au împărţit tuturor.
42. Şi au mâncat toţi şi s'au săturat,
43. Şi au strâns fărâmături douăsprezece coşuri pline, şi din peşti.
44. Şi erau cei ce mâncaseră pâinile ca la cinci mii de bărbaţi.
45. Şi îndată sili pre ucenicii săi să intre în corabie şi să meargă mai nainte de ceea parte, către Vithsaida, până va slobozi el mulţimea.
46. Şi slobozind pre ei, s'au dus în munte să se roage.
47. Şi făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării şi el singur pre uscat.
48. Şi au văzut pre dânşii că se chinuiesc vâslind, că era vântul împrotiva lor. Şi către a patra streajă a nopţii au venit către ei umblând pre mare şi vrea să treacă pre lângă ei.
49. Iară ei, văzându-l umblând pre mare, le-a părut a fi o nălucă, şi au strigat;
50. Căci toţi l-au văzut şi s'au turburat. Şi el îndatăşi au grăit cu dânşii, şi au zis lor: Îndrăzniţi; eu sânt, nu vă temeţi.
51. Şi s'au suit la ei în corabie, şi a încetat vântul. Şi ei mai vârtos întru sineşi se spăimântau şi se minunau;
52. Căci nu pricepuseră dela pâini, fiindcă inima lor era împietrită.
53. Şi trecând, au venit în pământul Ghennisaretului şi au tras la liman.
54. Şi ieşind ei din corabie, îndată au cunoscut pre el,
55. Şi cutreierau toată laturea aceea, şi au început pre paturi a purta bólnavii unde îl auzeau că este.
56. Şi oriunde intra în sate sau în cetăţi sau în târguri, puneau la răspântii pre cei bólnavi şi rugau pre el, încai numai de poalele vestmintelor lui să se

atingă; şi câţi se atingeau de el, se mântuiau.

CAP. 7

Făţărnicia Fariseilor. Fiica Hananiencei. Vindecarea unui surdomut.

Şi s'au adunat la el Fariseii şi unii din cărturari, carii veniseră din Ierusalím.
2. Şi văzând pre unii din ucenicii lui cu mâinile necurate, adecă nespălate, mâncând pâini, îi prihăneau.
3. Că Fariseii şi toţi Iudeii, de nu-şi spală mâinile până la cot, nu mănâncă, ţiind predania bătrânilor;
4. Şi venind din târg, de nu se spală, nu mănâncă; şi altele multe sânt carile au luat a ţinea: spălarea păharelor şi a urcioarelor şi a căldărilor şi a paturilor.
5. Dupre aceea au întrebat pre el Fariseii şi cărturarii: Pentru ce ucenicii tăi nu umblă dupre predania bătrânilor, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâinea?
6. Iară el răspunzând, au zis lor: Bine a prorocit Isaía pentru voi, făţarnicilor, precum este scris: Norodul acesta cu buzele mă cinsteşte, iară inima lor departe stă dela mine;
7. Ci în deşert mă cinstesc învăţând învăţături porunci omeneşti.
8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, ţineţi predania oamenilor, spălarea urcioarelor şi a păharelor: şi altele asemenea ca acestea multe faceţi.
9. Şi zicea lor: Bine lepădaţi porunca lui Dumnezeu, ca să păziţi predania voastră.
10. Că Moisì a zis: Cinsteşte pre tatăl tău şi pre muma ta; şi: Cela ce va grăi de rău pre tată sau pre mumă cu moarte să moară.
11. Dară voi ziceţi: De va zice omul tatălui său sau mumei sale: *Korván*, adecă: Dar este aceea cu carea te-ai putea folosi dela mine;
12. Şi nu mai lăsaţi pre el nimic să facă tatălui său sau mumei sale.
13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru predania

voastră carea aţi predanisit; şi
asemenea ca acestea multe
faceţi.
14. Şi chemând toată mulţi-
mea, zicea lor: Ascultaţi pre
mine toţi şi înţelegeţi.
15. Nimic este din afara
omului care, intrând într'însul,
să poată pre el spurca, ci cele
ce ies dintr'însul, acelea sânt
carile spurcă pre om.
16. De are cineva urechi de
auzit, auză.
17. Şi când au intrat în casă
dela mulţime, îl întrebau
ucenicii lui pentru pildă.
18. Şi au zis lor: Şi voi aşa
neînţelegători sânteţi? Au nu
pricepeţi că tot ce din afară
intră în om nu poate să-l
spurce?
19. Că nu intră în inima lui, ci
în pântece: şi la umblătoare
iese, curăţind toate bucatele.
20. Şi zicea: Ceea ce iese din
om, aceea spurcă pre om.
21. Că dinlăuntru, din inima
oamenilor ies cugetele rele,
preacurviile, curviile, ucide-
rile,
22. Furtişagurile, lăcomiile,
vicleşugurile, înşelăciunea,
neruşinarea, ochiul viclean,
hula, trufia, nebunia:
23. Toate aceste cumplite ies
dinlăuntru şi spurcă pre om.
24. Şi sculându-se de acolò,
s'au dus în hotarele Tírului şi
Sidónului. Şi intrând într'o
casă, voia ca nimenea să-l
cunoască, şi nu au putut să se
ascundă.
25. Că auzind o muiere pentru
dânsul, a căreia fiică avea duh
necurat, venind a căzut la pi-
cioarele lui.
26. Şi era muierea Ellină, de
neam din Finíkia Siriei; şi
ruga pre el ca să scoaţă dracul
din fiica ei.
27. Iară Iisus au zis ei: Lasă
întâi să se sature fiii, că nu
este bine a lua pâinea fiilor şi
a o arunca câinilor.
28. Dară ea răspunzând a zis
lui: Aşa, Doamne, că şi câinii
subt masă mănâncă din fă-
râmiturile fiilor.
29. Şi au zis ei: Pentru acest
cuvânt, mergi, ieşit-a dracul
din fiica ta.
30. Şi mergând la casa ei, află
dracul ieşit şi pre fiică zăcând
în pat.

31. Şi iarăşi ieşind din hotarele Tírului şi Sidónului, au venit la marea Galiléii prin mijlocul hotarelor Dekapolei.
32. Şi au adus la el un surd, grăind anevoie, şi au rugat pre dânsul ca să-şi puie mâna pre el.
33. Şi luând pre el din mulţime deosebi, au pus degetele sale în urechile lui, şi scuipind, s'au atins de limba lui,
34. Şi căutând la ceriu au suspinat şi au zis lui: *Effatha*, ce este: Deschide-te.
35. Şi îndată s'au deschis auzurile lui, şi s'a dezlegat legătura limbii lui, şi grăia drept.
36. Şi au poruncit lor ca nimănui să spuie; însă cu cât poruncea lor, ei mai vârtos cu prisosinţă propoveduiau,
37. Şi prea de prisosit se uimeau, zicând: Toate le-au făcut bine; şi pre surzi face a auzi, şi pre negrăitori a grăi.

CAP. 8.

Minunea cu cele şapte pâini. Iudeii cerând semn din ceriu. Aluatul Fariseilor. Mărturisirea lui Pétru şi certarea lui.

În zilele acelea, fiind mulţime multă foarte şi neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii săi, au zis lor:
2. Milă mi-e de mulţime, că iată trei zile sânt de când aşteaptă lângă mine şi nu au ce mânca;
3. Şi de voiŭ slobozi pre ei flămânzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dintr'înşii de departe au venit.
4. Şi au răspuns lui ucenicii lui: De unde pre aceştia va putea cineva aicea să-i sature de pâine în pustie?
5. Şi au întrebat pre ei: Câte pâini aveţi? Iară ei au zis: Şapte.
6. Şi au poruncit mulţimii să şază pre pământ; şi luând cele şapte pâini, mulţămind, au frânt şi au dat ucenicilor săi ca să le puie înainte; şi le-au pus înaintea mulţimii.
7. Şi aveau şi puţini peştişori; şi binecuvântând, au zis să puie înaintea lor şi pre aceia.

8. Deci au mâncat şi s'au săturat, şi au luat rămăşiţe de fărâmituri şapte coşniţe.
9. Şi erau cei ce mâncaseră ca la patru mii; şi au slobozit pre ei.
10. Şi îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, au venit în părţile Dalmanuthei.
11. Şi au ieşit Fariseii şi au început a se întreba cu dânsul, cerând dela el semn din ceriu, ispitind pre el.
12. Şi suspinând cu duhul său au zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Amin zic vouă, de se va da neamului cestuia semn.
13. Şi lăsând pre ei, intrând iarăşi în corabie, merse de ceea parte.
14. Şi uitaseră ucenicii lui să ia pâini, şi mai mult decât o pâine nu aveau cu ei în corabie.
15. Şi au poruncit lor, zicând: Vedeţi de luaţi seama la aluatul Fariseilor şi la aluatul lui Iród.
16. Şi se socoteau unul cu altul, zicând că: Pâini nu avem.
17. Şi cunoscând Iisus, au zis lor: Ce vă socotiţi că pâini nu aveţi? Încă nu înţelegeţi, nici pricepeţi? Încă împietrită aveţi inima voastră?
18. Ochi având nu vedeţi, şi urechi având nu auziţi? Şi nu vă aduceţi aminte?
19. Când am frânt cele cinci pâini la cele cinci mii, câte coşuri pline de fărâmituri aţi luat? Zis-au lui: Douăsprezece.
20. Şi când pre cele şapte la cele patru mii, câte coşniţe pline de fărâmituri aţi luat? Iară ei au zis: Şapte.
21. Şi au zis lor: Cum de nu înţelegeţi?
22. Şi au venit în Vithsaida. Şi au adus lui un orb şi au rugat pre el ca să atingă pre dânsul.
23. Şi apucând pre orb de mână, au scos pre el afară din oraş; şi scuipind pre ochii lui, puindu-şi mâinile pre el, îl întreba de vede ceva.
24. Şi ridicându-şi ochii a zis: Văz pre oameni, căci ca pre copaci îi văz umblând.
25. Apoi iarăşi şi-au pus mâinile pre ochii lui, şi l-a

făcut din nou să caute, şi s'a
îndreptat, şi a văzut limpede
pre toţi.
26. Şi au trimis pre el la casa
lui, zicând: Nici în sat să intri,
nici să spui cuiva în sat.
27. Şi au ieşit Iisus şi ucenicii
lui în satele Kesáriei lui Fí-
lipp; şi pre cale întreba pre
ucenicii săi, zicând lor: Cine-
mi zic oamenii a fi?
28. Iară ei au răspuns: Ioánn
Botezătoriul, şi alţii Ilie, iară
alţii unul din proroci.
29. Şi el au zis lor: Dară voi
cine-mi ziceţi a fi? Şi răs-
punzând Pétru, a zis lui: Tu
eşti Hristosul.
30. Şi au poruncit lor ca ni-
mănuia să spuie pentru dân-
sul.
31. Şi au început a învăţa pre
ei că trebuie Fiul Omului
multe a pătimi, şi a fi lepădat
de bătrâni şi de arhierei şi de
cărturari, şi a se omorî, şi
dupre trei zile a învia.
32. Şi pre faţă grăia cuvântul.
Şi apucând pre el Pétru, a
început a-l certa.
33. Iară el întorcându-se şi
văzând pre ucenicii săi, au
certat pre Pétru, zicând: Mergi
înapoia mea, satano; că nu
cugeţi cele ale lui Dumnezeu,
ci cele ale oamenilor.
34. Şi chemând pre mulţime
împreună cu ucenicii lui, au
zis lor: Cela ce voieşte să vină
dupre mine, să se lepede de
sine şi să ia crucea lui şi să
urmeze mie.
35. Că cine va vrea sufletul lui
să mântuiască, pierde-va pre
el; iară cine va pierde sufletul
lui pentru mine şi pentru
evanghelie, acela va mântui
pre el.
36. Căci ce va folosi omul de
ar dobândi lumea toată şi va
pierde sufletul său?
37. Sau ce va da omul schimb
pentru sufletul său?
38. Căci cine se va ruşina de
mine şi de cuvintele mele
întru acest neam preacurvariu
şi păcătos, de acela şi Fiul
Omului se va ruşina când va
veni întru slava Tatălui său cu
îngerii cei sfinţi.

CAP. 9

*Schimbarea la faţă. Vinde-
carea lunatecului. Cearta uce-*

nicilor pentru întâietate. Ferirea de sminteală.

Şi zicea lor: Amin zic vouă, că sânt unii din cei ce stau aicea, carii nu vor gusta moarte până vor vedea împărăţia lui Dumnezeu venind întru putere.
2. Şi dupre şase zile au luat Iisus pre Pétru şi pre Iacov şi pre Ioánn şi i-au suit într'un munte înalt deosebi, singuri; şi s'au schimbat la faţă înaintea lor.
3. Şi vestmintele lui erau strălucind, albe foarte ca zăpada, carile nălbitoriul pre pământ nu poate să albească.
4. Şi s'au arătat lor Ilíe cu Moisi, şi erau grăind cu Iisus.
5. Şi răspunzând Pétru, a zis lui Iisus: Ravví, bine este nouă a fi aicea; şi să facem trei colibi, ţie una, şi lui Moisì una, şi lui Ilíe una.
6. Că nu ştia ce să grăiască: că erau înfricoşaţi.
7. Şi s'a făcut nour umbrind pre ei: şi a venit glas din nour, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta ascultaţi.
8. Şi de năprasnă căutând ei împrejur, pre nimenea au mai văzut, ci numai pre Iisus singur cu ei.
9. Iar pogorând ei din munte, au contenit pre ei, ca nimănui să povestească cele ce au văzut, fără numai când va învia Fiul Omului din morţi.
10. Şi au ţinut cuvântul întru ei, întrebându-se ce este a învia din morţi.
11. Şi au întrebat pre el, zicând: Dară căci zic cărturarii că trebuie Ilíe să vie mai nainte?
12. Iară el răspunzând, au zis lor: Cu-adevărat Ilíe, venind mai nainte, de iznoavă va aşeza toate; şi cum este scris despre Fiul Omului, ca să pătimească multe şi să se defaime.
13. Ci zic vouă că Ilíe a şi venit, şi au făcut lui câte au voit, precum este scris despre el.
14. Şi venind către ucenici au văzut mulţime multă împrejurul lor şi cărturari întrebându-se cu ei.

15. Şi îndată toată mulţimea, văzând pre el, s'au cuprins de uimire şi au alergat să-i aducă închinare.
16. Şi au întrebat pre cărturari: Ce vă priciţi între voi?
17. Şi răspunzând unul din mulţime a zis: Învăţătoriule, am adus pre fiul meu la tine, având duh mut;
18. Şi oriunde îl apucă, zdrobeşte pre el, şi face spume şi scrâşneşte cu dinţii şi se usucă; şi am zis ucenicilor tăi să-l scoaţă, şi nu au putut.
19. Iară el răspunzând au zis lui: O, neam necredincios, până când voiŭ fi cu voi? Până când vă voiŭ suferi? Aduceţi-l la mine.
20. Şi l-au adus la el. Şi văzând pre dânsul, îndatăşi duhul a scuturat pre el, şi căzând la pământ se tăvălea aspumând.
21. Şi au întrebat pre tatăl lui: Câtă vreme este de când s'a făcut lui aceasta? Iară el a zis: Din pruncie;
22. Şi de multe ori pre el şi în foc l-a aruncat, şi în ape, ca să piarză pre el; ci de poţi ceva, ajută nouă, fiindu-ţi milă de noi.
23. Iară Iisus au zis lui: De poţi crede, toate sânt cu putinţă celui ce crede.
24. Şi îndată strigând tatăl copilaşului, cu lacrămi a zis: Crez, Doamne, ajută necredinţei mele.
25. Deci văzând Iisus că năvăleşte mulţimea, certă duhul cel necurat, zicând lui: Duh mut şi surd, eu ţie poruncesc, ieşi dintr'însul, şi de acum să nu mai intri în el.
26. Şi strigând şi mult scuturând pre el, a ieşit; şi s'a făcut ca un mort, încât mulţi ziceau că a murit.
27. Dară Iisus, apucându-l de mână, au ridicat pre el, şi s'a sculat.
28. Şi intrând el în casă, ucenicii lui întrebau pre dânsul deosebi: Căci noi nu am putut scoate pre el?
29. Şi au zis lor: Acest neam cu nimica poate să iasă, fără numai cu rugăciune şi cu post.
30. Şi de acolò ieşind ei, străbăteau Galileea; şi nu voia ca să-l cunoască cineva;

31. Că învăţa pre ucenicii săi şi zicea lor că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, şi vor omorî pre el, şi dupre ce-l vor omorî, a treia zi va învia.
32. Dară ei nu înţelegeau cuvântul, şi se temeau a-l întreba.
33. Şi au venit în Capernaum. Şi fiind în casă au întrebat pre dânşii: Ce vă priceaţi pre cale?
34. Iar ei au tăcut; că se pricise pre cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.
35. Şi şezând au chemat pre cei doisprezece şi au zis lor: Cela ce voieşte să fie întâiu, să fie mai pre urmă de toţi şi tuturor slujitoriu.
36. Şi luând un copilaş, au pus pre el în mijlocul lor, şi luându-l în braţe au zis lor:
37. Oricine va priimi pre unul dintru aceşti copilaşi în numele meu, pre mine priimeşte; şi oricine priimeşte pre mine, nu pre mine priimeşte, ci pre cela ce m'au trimis.
38. Iară Ioánn a răspuns lui, zicând: Învăţătoriule, văzutam pre oarecine în numele tău scoţând draci, carele nu vine dupre noi, şi l-am contenit, pentru că nu vine dupre noi.
39. Iară Iisus au zis: Nu opriţi pre el; că nimenea este carele să facă putere în numele meu şi să poată degrab a mă vorbi de rău;
40. Că oricine nu este împrotiva noastră, pentru noi este.
41. Că oricine va da vouă un păhar de apă în numele meu, fiindcă ai lui Hristos sânteţi, amin zic vouă, nicidecum nu va pierde plata sa.
42. Şi oricine va sminti pre unul dintr'aceşti mici carii cred întru mine, mai bine este lui de s'ar lega o piatră de moară împrejurul grumazului lui şi să se arunce în mare.
43. Şi de te sminteşte mâna ta, taie-o; că mai bine este ţie ciung în viaţă să intri, decât două mâini având să intri în gheenna, în focul cel nestins,
44. Unde viermele lor nu moare şi focul nu se stinge.
45. Şi de te sminteşte piciorul tău, taie-l; că mai bine este ţie să intri în viaţă şchiop, decât două picioare având să fii

aruncat în gheenna, în focul
cel nestins,
46. Unde viermele lor nu
moare şi focul nu se stinge.
47. Şi de te sminteşte ochiul
tău, scoate-l; că mai bine este
ţie cu un ochiu să intri întru
împărăţia lui Dumnezeu, decât
doi ochi având să fii aruncat
în focul gheennei,
48. Unde viermele lor nu
moare şi focul nu se stinge.
49. Că fieştecare cu foc se va
săra, şi toată jertfa cu sare se
va săra.
50. Bună este sarea; dară
sarea, de se va face nesărată,
cu ce o veţi drege? Aveţi întru
voi sare, şi păciuiţi-vă unii cu
alţii!

CAP. 10

Întrebare despre despărţenie. Iisus binecuvintează copiii. Bogatul doritoriu de viaţă vécĭnică. Iisus vesteşte patimile sale. Fiii lui Zevedéi. Vartiméi orbul.

Şi de acolò sculându-se, venit-
au în hotarele Iudeii, de ceea
parte de Iordán; şi iarăşi s'au
adunat la el mulţimile; şi,
precum avea obiceiul, iarăşi
învăţa pre ei.
2. Şi apropiindu-se Fariseii au
întrebat pre el, ispitindu-l:
Oare se cade bărbatului să-şi
lase femeia?
3. Iară el răspunzând, au zis
lor: Ce a poruncit vouă Moisi?
4. Iară ei au zis: Moisi a dat
voie să scrie ei carte de
despărţire şi să o lase.
5. Şi răspunzând Iisus, au zis
lor: Dupre învârtoşarea inimii
voastre a scris vouă porunca
ceasta:
6. Dar din începutul zidirei
bărbat şi femeie au făcut
Dumnezeu pre ei.
7. Pentru aceea va lăsa omul
pre tatăl său şi pre muma sa, şi
se va lipi de femeia sa,
8. Şi vor fi cei doi întru ún
trup. Pentru aceea nu mai sânt
doi, ci ún trup.
9. Deci ce au împreunat Dum-
nezeu, omul să nu despartă.
10. Şi în casă iarăşi au întrebat
pre el ucenicii lui de aceasta.
11. Şi au zis lor: Oricine va
lăsa pre femeia sa şi va lua
alta, preacurveşte cu ea;

12. Şi femeia de îşi va lăsa bărbatul ei şi se va mărita dupre altul, preacurveşte.
13. Şi aduceau la el copilaşi ca să se atingă de ei; dară ucenicii certau pre cei ce îi aduceau.
14. Ci văzând Iisus, s'au mâniat, şi au zis lor: Lăsaţi copilaşii să vie la mine, şi nu-i opriţi, că a unora ca acestora este împărăţia lui Dumnezeu.
15. Amin zic vouă, oricine nu va priimi împărăţia lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra întru ea.
16. Şi luându-i în braţe şi-au pus mâinile pre ei şi i-au binecuvântat.
17. Şi ieşind el în cale, a alergat oarecine, şi îngenunchind înaintea lui, întreba pre el: Învăţătoriule bune, ce voiŭ face ca să moştenesc viaţa vécĭnică?
18. Iară Iisus au zis lui: Ce îmi zici bun? Nimenea este bun, fără numai unul Dumnezeu.
19. Ştii poruncile: Să nu preacurveşti, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu mărturiseşti mărturie mincinoasă, Să nu păgubeşti, Cinsteşte pre tatăl tău şi pre muma ta.
20. Iară el răspunzând a zis lui: Învăţătoriule, acestea toate am păzit din tinereţele mele.
21. Iar Iisus căutând spre el, l-au îndrăgit, şi au zis lui: Încă una îţi lipseşte: Mergi, vinde câte ai şi dă săracilor, şi vei avea comoară în ceriu; şi luând crucea, vino de urmează mie.
22. Dară el, întristându-se pentru cuvânt, s'a dus mâhnit, că avea avuţii multe.
23. Şi căutând Iisus împrejur au zis ucenicilor lui: Cât de anevoie vor intra întru împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii.
24. Iară ucenicii se minunau de cuvintele lui. Dară Iisus, iarăşi răspunzând, au zis lor: Feţilor, cât de anevoie este celor ce se nădăjduiesc în avuţii a intra întru împărăţia lui Dumnezeu;
25. Mai lesne este cămilei prin urechile acului a trece, decât bogatului întru împărăţia lui Dumnezeu să intre.

26. Iară ei mai mult se uimeau, zicând unul către altul: Şi cine poate să se mântuiască?
27. Iară Iisus, căutând la dânşii, au zis: La oameni fără putinţă este, dară nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sânt cu putinţă.
28. Şi a început Pétru a zice lui: Iată noi am lăsat toate şi am urmat ţie.
29. Şi răspunzând Iisus, au zis: Amin zic vouă, nu este nimenea carele şi-a lăsat casă, au fraţi, au surori, au tată, au mumă, au muiere, au copii, au moşii pentru mine şi pentru evanghelie,
30. Care să nu ia însutit acum, în vremea ceasta, case şi fraţi şi surori şi mume şi copii şi moşii, cu prigoniri, şi în veacul cel viitoriu viaţa vécĭnică.
31. Ci mulţi dintâiu vor fi pre urmă şi cei de pre urmă întâiu.
32. Şi erau pre cale, suindu-se spre Ierusalím, şi Iisus mergea înaintea lor, şi ei erau uimiţi, iar cei ce mergeau dupre el se temeau. Şi luând iarăşi pre cei doisprezece, au început a spune lor cele ce aveau să se întâmple lui.
33. Că: Iată ne suim la Ierusalím şi Fiul Omului da-se-va arhiereilor şi cărturarilor, şi vor judeca pre el spre moarte, şi vor da pre el neamurilor,
34. Şi vor batjocuri pre el, şi-l vor bate, şi-l vor scuipi, şi vor omorî pre el, şi a treia zi va învia.
35. Şi au venit la el Iacov şi Ioánn, fiii lui Zevedéi, zicând: Învăţătoriule, voim ca verice vom cere să faci nouă.
36. Iară el au zis lor: Ce voiţi să fac vouă?
37. Iară ei au zis lui: Dă nouă ca să şedem unul de-a dreapta ta, şi altul de-a stânga ta, întru slava ta.
38. Dară Iisus au zis lor: Nu ştiţi ce cereţi. Puteţi bea păharul carele eu beau, şi cu botezul cu carele eu mă botez să vă botezaţi?
39. Iară ei au zis lui: Putem. Iară Iisus au zis lor: Păharul carele eu beau cu adevărat veţi bea, şi cu botezul cu care mă botez vă veţi boteza;

40. Dară a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu este al meu a da, ci celora pentru carii s'au gătit.
41. Și auzind cei zece începură a se mânia pre Iacov și pre Ioánn.
42. Iară Iisus, chemând pre ei, au zis lor: Știți că cei ce se socotesc începători ai neamurilor domnesc preste ele, și cei mai mari ai lor le stăpânesc.
43. Ci între voi nu va fi așa; ci carele va vrea să fie mare între voi, să fie slujitoriu vouă;
44. Și cela ce va vrea să fie între voi întâiu, fi-va tuturor rob.
45. Pentru că și Fiul Omului nu au venit să i se slujească, ci ca să slujească și să dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.
46. Și veniră în Ierihón. Și ieșind el din Ierihón și ucenicii lui și mulțime multă, Vartiméi orbul, fiul lui Timéi, ședea lângă cale, cerșind.
47. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, începu a striga și a zice: Iisuse, Fiul lui Davíd, miluiește-mă.
48. Și certau pre dânsul mulți ca să tacă, dară el cu mult mai vârtos striga: Fiul lui Davíd, miluiește-mă.
49. Și stând Iisus, au zis să-l cheme. Și au chemat pre orbul, zicând lui: Îndrăznește; scoală-te, te cheamă.
50. Iară el lepădând haina lui, s'a sculat și a venit la Iisus.
51. Și răspunzând Iisus, au zis lui: Ce voiești să-ți fac? Iară orbul a zis lui: Învățătoriule, ca să văz.
52. Iară Iisus au zis lui: Mergi, credința ta te-a mântuit. Și îndată și-a căpătat vederea, și urma lui Iisus pre cale.

CAP. 11

Intrarea în Ierusalím. Blestemarea smochinului. Izgonirea zarafilor din Biserică.

Și când s'au apropiat de Ierusalím, la Vithfaghì și Vithanía, către Muntele Maslinilor, trimis-au pre doi dintre ucenicii lui

2. Şi au zis lor: Mergeţi în satul ce e naintea voastră; şi îndată intrând într'însul, aflaveţi un mânz legat, pre carele nimenea din oameni a şezut; dezlegând pre el, aduceţi-l.
3. Şi de va zice vouă cineva: «Căci faceţi aceasta?», ziceţi că: «Domnului trebuieşte», şi numaidecât îl va trimite aicea.
4. Deci au mers şi au aflat mânzul legat lângă uşă, afară la răspântie, şi l-au dezlegat.
5. Iar unii din cei ce sta acolò au zis lor: Ce faceţi de dezlegaţi mânzul?
6. Iară ei au zis lor precum le poruncise Iisus, şi au lăsat pre ei.
7. Şi au adus mânzul la Iisus, punând pre dânsul hainele lor, şi el au şezut deasupra.
8. Şi mulţi aşterneau vestmintele lor pre cale, iară alţii tăiau stâlpări din copaci şi le aşterneau pre cale.
9. Şi cei ce mergeau înainte şi cei ce veneau dindărăt strigau, zicând: Osanná; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.
10. Binecuvântată este împărăţia carea vine întru numele Domnului, a părintelui nostru Davíd. Osanná întru înălţimi.
11. Şi au intrat Iisus în Ierusalím şi în biserică; şi căutând împrejur la toate, fiind ceasul îndesear ă, au ieşit spre Vithanía cu cei doisprezece.
12. Iar a doua zi, ieşind ei din Vithanía, au flămânzit.
13. Şi văzând un smochin de departe, având frunze, veni acolò, ca doară va afla ceva într'însul; şi venind la el, nimica au aflat, fără numai frunze: că nu era încă vremea smochinelor.
14. Şi răspunzând Iisus au zis lui: De acum niciodinioară nimeni din tine rod să mănânce în veac. Şi auzeau ucenicii lui.
15. Şi au venit în Ierusalím; şi intrând Iisus în biserică au început a scoate pre cei ce vindeau şi cumpărau în biserică, şi mesele schimbătorilor de bani şi scaunele celor ce vindeau porumbei au răsturnat;

16. Şi nu lăsa pre cineva să poarte vas prin biserică.
17. Şi învăţa, zicând lor: Au nu este scris: Casa mea casă de rugăciune se va chema întru toate neamurile? Iară voi o aţi făcut peşteră tâlharilor.
18. Şi au auzit cărturarii şi arhiereii, şi căutau cum să-l piarză: că se temeau de dânsul, căci toată mulţimea se uimea de învăţătura lui.
19. Şi dacă s'a făcut seară, au ieşit afară din cetate.
20. Şi în zori, trecând ei, văzură smochinul uscat din rădăcină.
21. Şi aducându-şi aminte Pétru, a zis lui: Ravví, iată smochinul pre carele ai blestemat s'a uscat.
22. Şi răspunzând Iisus au zis lor: Aveţi credinţă în Dumnezeu.
23. Că amin zic vouă că cine ar zice muntelui cestuia: Ridică-te şi te aruncă în mare, şi nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede că cele ce zice se vor face, fi-va lui orice va grăi.
24. Pentru aceasta zic vouă: Toate câte cereţi rugându-vă, să credeţi că veţi lua, şi vor fi vouă.
25. Şi când staţi de vă rugaţi, iertaţi orice aveţi asupra cuiva, ca şi Tatăl vostru cel din ceriuri să ierte vouă greşalele voastre.
26. Iară de voi nu veţi ierta, nici Tatăl vostru cel din ceriuri va ierta vouă greşalele voastre.
27. Şi au venit iarăşi în Ierusalím. Şi umblând el în biserică, au venit la dânsul arhiereii şi cărturarii şi bătrânii,
28. Şi au zis lui: Cu ce stăpânire faci aceasta? Şi cine a dat ţie această stăpânire ca să faci acestea?
29. Iară Iisus răspunzând au zis lor: Întreba-voiŭ şi eu pre voi un cuvânt, şi să răspundeţi mie, şi voiŭ spune şi eu vouă cu ce stăpânire fac acestea:
30. Botezul lui Ioánn din ceriu era, au dela oameni? Răspundeţi-mi.
31. Şi cugetară întru sine, zicând: De vom zice: Din

ceriu, va zice: Pentru ce dară nu aţi crezut lui?
32. Ci de vom zice: Dela oameni, se temeau de mulţime; că toţi aveau pre Ioánn că adevărat proroc era.
33. Şi răspunzând au zis lui Iisus: Nu ştim. Şi Iisus răspunzând, au zis lor: Nici eu voiŭ spune vouă cu ce stăpânire fac acestea.

CAP. 12

Pilda viei. Plata dajdiei. ***Saddukeii tăgăduind Învierea. Al cui Fiu este Hristos.*** *Fă-* ***ţărnicia cărturarilor.*** *Cei doi* ***bani ai văduvei.***

Şi au început lor în pilde a zice: Un om a sădit vie şi a împrejmuit-o cu gard, şi a săpat teasc, şi a zidit turn, şi a dat-o lucrătorilor şi s'a dus departe.
2. Şi a trimis la lucrători rob la vreme, ca să ia dela lucrători din rodul viei;
3. Iară ei, prinzându-l, l-au bătut şi l-au trimis deşert.
4. Şi iarăşi a trimis către dânşii alt rob; şi pre acela, bătându-l cu pietri, i-au spart capul şi l-au trimis cu necinste.
5. Şi iarăşi pre altul a trimis, şi pre acela l-au omorât: şi pre alţii mulţi, pre unii bătându-i, iară pre alţii omorându-i.
6. Deci încă un fiu având iubit al său, a trimis şi pre acela mai pre urmă la ei, zicând: Se vor ruşina de fiul meu.
7. Dar lucrătorii aceia au zis întru sine că: Acesta este moştenitoriul: veniţi să omorîm pre el, şi a noastră va fi moştenirea.
8. Şi apucând pre el l-au omorât şi l-au lepădat afară din vie.
9. Ce dară va face domnul viei? Veni-va şi va pierde pre lucrători, şi via va da altora.
10. Au nici scriptura ceasta aţi cetit: Piatra carea au lepădat ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului;
11. Dela Domnul s'au făcut aceasta şi este minunată întru ochii noştri?
12. Şi căutau pre el să-l prinză, dar se temeau de mulţime: că au cunoscut că spre ei au

zis pilda. Şi lăsându-l, s'au dus.
13. Şi au trimis către el pre unii din Farisei şi din Irodiani ca să-l prinză în cuvânt.
14. Iară ei venind, au zis lui: Învăţătoriule, ştim că adevărat eşti şi nu-ţi este grijă de nimeni; că nu cauţi la faţa oamenilor, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveţi. Cade-se a da dajdie Kesáriului au ba? Să dăm sau să nu dăm?
15. Dară el ştiindu-le făţărnicia, au zis lor: Ce mă ispitiţi? Aduceţi-mi un dinar să-l văz.
16. Iară ei au adus. Şi au zis lor: Al cui este chipul acesta şi scriptura? Iar ei au zis lui: Ale Kesáriului.
17. Şi răspunzând Iisus au zis lor: Daţi ale Kesáriului Kesáriului, şi ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu. Şi s'au minunat de dânsul.
18. Şi au venit la el Saddukeii, carii zic că nu este înviere, şi au întrebat pre el, zicând:
19. Învăţătoriule, Moisi a scris nouă că, de va muri cuiva fratele şi-i va rămânea muierea, şi fii nu va lăsa, să ia fratele său pre muierea lui şi să ridice sămânţă fratelui său.
20. Deci şapte fraţi erau; şi cel dintâiu a luat muiere, şi murind nu a lăsat sămânţă;
21. Şi al doilea a luat pre ea, şi a murit, şi nici acela nu a lăsat sămânţă; şi al treilea aşijderea;
22. Şi au luat pre dânsa câteşişapte, şi nu au lăsat sămânţă. Iar mai pre urmă de toţi a murit şi muierea.
23. Deci la înviere, când vor învia, a căruia dintr'înşii va fi muiere? Căci câteşişapte au avut pre ea muiere.
24. Şi răspunzând Iisus au zis lor: Au nu pentru aceea vă rătăciţi, neştiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?
25. Căci când vor învia din morţi, nici se însoară, nici se mărită, ci sânt ca îngerii din ceriuri.
26. Iar pentru morţi, că vor învia, au nu aţi cetit în cartea lui Moisi, cum i-au grăit Dumnezeu din rug, zicând: «Eu sânt Dumnezeul lui Avraám, şi Dumnezeul lui

Isaác, şi Dumnezeul lui Iacov»?
27. Nu este el Dumnezeul morţilor, ci al viilor; dară voi mult rătăciţi.
28. Şi apropiindu-se unul din cărturari, carele auzise pre ei pricindu-se, văzând că bine au răspuns lor, l-a întrebat: Carea poruncă este mai întâiu de toate?
29. Iară Iisus au răspuns lui că cea dintâiu din toate poruncile este: Auzi, Israíle, Domnul Dumnezeul nostru Domnul unul este;
30. Şi să iubeşti pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, şi din tot sufletul tău, şi din tot cugetul tău, şi din toată tăria ta. Aceasta este porunca dintâiu.
31. Iar a doua, asemenea ei: Să iubeşti pre aproapele tău ca însuţi pre tine. Mai mare decât acestea altă poruncă nu este.
32. Şi a zis lui cărturariul: Bine, Învăţătoriule, adevărat ai zis că unul este Dumnezeu şi nu este altul afară de el;
33. Şi a iubi pre el din toată inima şi din toată înţelegerea şi din tot sufletul şi din toată tăria, şi a iubi pre aproapele ca însuşi pre sine mai mult este decât toate arderile-de-tot şi jertfele.
34. Şi văzând pre el Iisus că cu înţelepciune a răspuns, au zis lui: Nu eşti departe de împărăţia lui Dumnezeu. Şi nimeni nu mai cuteza să îl întrebe.
35. Şi răspunzând Iisus, zicea, învăţând în biserică: Cum zic cărturarii că Hristos este Fiul lui Davíd?
36. Că însuşi Davíd a zis în Duhul Sfânt: Zis-au Domnul Domnului meu: Şezi de-a dreapta mea, până ce voiŭ pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.
37. Deci însuşi Davíd zice lui Domn: şi de unde fiu al lui este? Şi cea multă mulţime asculta pre el cu dulceaţă.
38. Şi zicea lor întru învăţătura lui: Păziţi-vă de cărturarii carii voiesc în vestminte lungi a umbla, şi închinături prin târguri,

39. Şi scaune de frunte în sinagoguri, şi şederi în capul mesei la ospeţe;
40. Carii mănâncă casele văduvelor, şi cu făţărie îndelung se roagă: aceştia prisoselnică judecată vor lua.
41. Şi şezând Iisus în preajma visteriei, privea cum aruncă mulţimea bani în vistiariu; şi mulţi bogaţi aruncau mult.
42. Şi venind o văduvă săracă a aruncat doi filiari, ce este un codrant.
43. Şi chemând pre ucenicii săi, au zis lor: Amin zic vouă că această văduvă săracă mai mult a aruncat decât toţi cei ce au aruncat în vistierie;
44. Că toţi din prisosinţa lor au aruncat, iară aceasta din lipsa ei, toate câte a avut a aruncat, toată avuţia ei.

CAP. 13

Sfârşitul lumii. Semnele vestitoare. Nimeni nu ştie ziua şi ceasul în care va să fie.

Şi ieşind el din biserică, a zis lui unul dintre ucenicii săi: Învăţătoriule, vezi ce feluri de pietri şi ce feluri de zidiri.
2. Şi răspunzând Iisus, au zis lui: Vezi tu aceste măreţe zidiri? Nu se va lăsa piatră pre piatră carea să nu se risipească.
3. Şi şezând el în Muntele Maslinilor, în faţa bisericii, au întrebat pre dânsul deosebi Pétru şi Iacov şi Ioánn şi Andréi:
4. Spune nouă, când vor fi acestea? Şi care va fi semnul când va fi să se împlinească acestea toate?
5. Iară Iisus, răspunzând lor, au început a zice: Luaţi seama să nu vă înşele cineva;
6. Că mulţi vor veni în numele meu, zicând că: Eu sânt; şi pre mulţi vor înşela.
7. Iară când veţi auzi războaie şi auziri de războaie, să nu vă turburaţi: că trebuie să fie acestea, ci încă nu va fi sfârşitul.
8. Că se va scula neam preste neam şi împărăţie preste împărăţie; şi vor fi cutremure pre alocurea, şi vor fi foameţi şi

turburări: acestea sânt începăturile durerilor.
9. Ci luaţi seama la voi înşivă; că vor da pre voi în soboare, şi în sinagoguri bătuţi veţi fi, şi înaintea dregătorilor şi împăraţilor veţi sta pentru mine, spre mărturie lor.
10. Şi la toate neamurile trebuie mai întâiu să se propoveduiască evanghelia.
11. Iar când vor duce pre voi dându-vă, nu vă grijiţi mai nainte ce veţi grăi, nici vă învăţaţi, ci carea se va da vouă întru acel ceas, aceea grăiţi: că nu sânteţi voi cei ce grăiţi, ci Duhul Sfânt.
12. Şi va da frate pre frate spre moarte, şi tată pre fiu; şi se vor scula fiii asupra părinţilor, şi vor omorî pre ei;
13. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele meu; iar cela ce va răbda până în sfârşit, acela se va mântui.
14. Iară când veţi vedea urâciunea pustiirii, carea s'a zis de Daniil prorocul, stând unde nu se cade – cela ce ceteşte să înţeleagă – atuncea cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munţi;
15. Iar cel ce va fi pre casă să nu se pogoare în casă, nici să intre să ia ceva din casa lui;
16. Şi cel din câmp să nu se întoarcă înapoi să ia haina sa.
17. Ci vai celor ce vor avea în pântece şi celor ce vor apleca în zilele acelea.
18. Ci rugaţi-vă să nu fie fuga voastră iarna.
19. Că vor fi zilele acelea necaz, cum nu a mai fost dintru începutul zidirii carea au zidit Dumnezeu până acum, şi nici va mai fi.
20. Şi de nu ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul; ci pentru cei aleşi, pre carii i-au ales, au scurtat zilele acelea.
21. Şi atuncea de va zice vouă cineva: Iată aci este Hristos; sau: Iată acolò, să nu credeţi;
22. Că se vor scula hristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi, şi vor da semne şi minuni, ca să înşele, de este cu putinţă, şi pre cei aleşi.
23. Iară voi vă păziţi. Iată mai nainte am spus vouă toate

24. Ci în zilele aceiea, dupre necazul acela, soarele se va întuneca, şi luna nu va da lumina ei.
25. Şi stelele ceriului vor cădea, şi puterile cele din ceriuri se vor clăti.
26. Şi atuncea vor vedea pre Fiul Omului venind în nouri cu putere multă şi slavă.
27. Şi atunci va trimite îngerii săi şi va aduna pre cei aleşi ai săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea ceriului.
28. Dară dela smochin învăţaţi pildă: Când va fi stâlparea lui moale şi înfrunzeşte, cunoaşteţi că aproape este vara;
29. Aşa şi voi, când veţi vedea acestea făcându-se, cunoaşteţi că aproape este, lângă uşi.
30. Amin zic vouă că nu va trece neamul acesta, până vor fi acestea toate.
31. Ceriul şi pământul vor trece; dară cuvintele mele nu vor trece.
32. Iară de ziua aceea şi ceasul nimenea ştie, nici îngerii carii sânt în ceriu, nici Fiul, fără numai Tatăl.
33. Luaţi seama, privegheaţi şi vă rugaţi; că nu ştiţi când este vremea.
34. Ca un om ce se duce departe, lăsând casa lui şi dând robilor săi stăpânirea, şi fieştecăruia lucrul lui, şi portariului poruncind să privegheze.
35. Privegheaţi dară: că nu ştiţi când va veni domnul casei, seara, au la miezul nopţii, au la cântatul cocoşilor, au dimineaţa,
36. Ca nu cumva, venind fără de veste, să afle pre voi dormind.
37. Iar cele ce vouă zic, tuturor zic: Privegheaţi.

CAP. 14

Hristos uns cu mir. Iuda cârteşte. Cina cea de Taină. Vânzarea. Rugăciunea lui Iisus. Prinderea şi ducerea lui la arhiereu. Lepădarea lui Pétru.

Şi erau Paştile şi Azimele dupre două zile. Şi căutau arhiereii şi cărturarii cum pre

el, cu vicleşug prinzând, să-l omoare;
2. Şi ziceau: Nu în praznic, ca să nu fie gâlceavă norodului.
3. Şi fiind el în Vithanía, în casa lui Símon leprosul, şezând el, a venit o femeie având un alavastru cu mir de nard de credinţă, de mult preţ, şi sfărmând alavastrul l-a vărsat pre capul lui.
4. Şi erau unii oţărându-se întru sine şi zicând: Pentru ce s'a făcut această pagubă cu mirul?
5. Că se putea vinde acesta cu mai mult de trei sute de dinari şi să se dea săracilor. Şi murmurau împrotiva ei.
6. Iară Iisus au zis: Lăsaţi-o; pentru ce îi faceţi supărare? Bun lucru a făcut cu mine.
7. Că pre săraci pururea aveţi cu voi, şi când veţi vrea, puteţi face lor bine; dară pre mine nu mă aveţi pururea.
8. Aceasta ce avea a făcut: mai nainte a apucat de a uns trupul meu spre îngropare.
9. Amin zic vouă, oriunde se va propovedui evanghelia ceasta, în toată lumea, grăi-se-va şi ce a făcut ea, spre pomenirea ei.
10. Şi Iúda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, a mers la arhierei ca să vânză pre el lor.
11. Iară ei, auzind, s'au bucurat şi au făgăduit lui să-i dea arginţi; şi căuta cum cu prilej să-l vânză lor.
12. Şi pentru ziua dintâiu a azimelor, când jertfeau Paştile, ziseră lui ucenicii săi: Unde voieşti să mergem să gătim ca să mănânci Paştile?
13. Şi au trimis doi din ucenicii săi şi au zis lor: Mergeţi în cetate, şi va întâmpina pre voi un om purtând un vas cu apă: mergeţi dupre el,
14. Şi oriunde va intra, ziceţi stăpânului casei că: Învăţătoriul zice: Unde este sălaşul unde să mănânc Paştile cu ucenicii mei?
15. Şi el va arăta vouă un foişor mare, aşternut gata: acolo gătiţi nouă.
16. Şi au ieşit ucenicii lui, şi au venit în cetate, şi au aflat aşa cum zisese lor, şi au gătit Paştile.

17. Şi făcându-se seară, au venit cu cei doisprezece.
18. Şi şezând ei şi mâncând, au zis Iisus: Amin zic vouă, că unul din voi mă va vinde, cel ce mănâncă cu mine.
19. Iară ei au început a se întrista şi a zice lui unul câte unul: Nu cumva sânt eu? Şi altul: Nu cumva eu?
20. Iară el răspunzând au zis lor: Unul din doisprezece, carele întinge cu mine în blid.
21. Ci Fiul Omului va merge precum este scris pentru el; ci vai omului celuia prin carele Fiul Omului se vinde. Mai bine era lui de nu s'ar fi născut omul acela.
22. Şi mâncând ei, luând Iisus pâine, binecuvântând au frânt, şi au dat lor şi au zis: Luaţi, mâncaţi; acesta este trupul meu.
23. Şi luând păharul, mulţămind, au dat lor, şi au băut dintr'însul toţi.
24. Şi au zis lor: Acesta este sângele meu, al legământului celui nou, carele pentru mulţi se varsă.
25. Amin zic vouă că de acum nu voiŭ bea din rodul viţei, până în ziua aceea când îl voiŭ bea nou întru împărăţia lui Dumnezeu.
26. Şi cântând laudă au ieşit în Muntele Maslinilor.
27. Şi au zis lor Iisus: Toţi vă veţi sminti întru mine în noaptea ceasta, că scris este: Bate-voiŭ păstoriul şi se vor risipi oile.
28. Ci dupre ce voiŭ învia, merge-voiŭ mai nainte de voi în Galileea.
29. Iară Pétru a zis lui: De s'ar şi toţi sminti, iară eu nu.
30. Şi au zis Iisus lui: Amin zic ţie că astăzi, în noaptea ceasta, mai nainte de a cânta cocoşul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.
31. Iară el încă mai vârtos zicea: De mi-ar fi şi a muri cu tine, nicicum mă voiŭ lepăda de tine. Aşijderea şi toţi ziceau.
32. Şi au venit la locul ce se numeşte Ghethsimani şi au zis ucenicilor săi: Şedeţi aicea până mă voiŭ ruga.

33. Şi luă pre Pétru şi pre
Iacov şi pre Ioánn cu sine, şi
începu a se spăimânta şi a se
mâhni,
34. Şi zise lor: Întristat este
sufletul meu până la moarte;
rămâneţi aici şi privegheaţi.
35. Şi mergând puţin înainte,
au căzut la pământ, şi se ruga
ca, de este cu putinţă, să
treacă dela el acel ceas,
36. Şi zicea: Avva, Părinte,
toate sânt cu putinţă ţie. Treci
dela mine păharul acesta. Ci
nu ceea ce eu voiesc, ci ceea
ce tu.
37. Şi veni şi află pre ei dor-
mind, şi zise lui Pétru: Símo-
ne, dormi? Nu putuşi un ceas
a priveghea?
38. Privegheaţi şi vă rugaţi, ca
să nu intraţi în ispită; că duhul
este osârduitoriu, dară trupul
slab.
39. Şi iarăşi mergând, se rugă,
acelaşi cuvânt zicând.
40. Şi întorcându-se, află pre
ei iarăşi dormind; că erau
ochii lor îngreuiaţi, şi nu ştiau
ce să-i răspunză.
41. Şi veni a treia oară şi zise
lor: Dormiţi de acum şi odih-
niţi. Destul: a venit ceasul:
iată se dă Fiul Omului în
mâinile păcătoşilor.
42. Sculaţi-vă să mergem:
iată, cela ce m'a vândut s'a
apropiat.
43. Şi îndată, încă grăind el,
veni Iúda, unul din cei doi-
sprezece, şi cu el mulţime
multă cu săbii şi lemne, dela
arhierei şi cărturari şi bătrâni.
44. Şi dăduse cela ce vânduse
pre el semn lor, zicând: Pre
carele voiŭ săruta, acela este;
prindeţi-l şi-l duceţi cu pază.
45. Şi venind, îndată apro-
piindu-se de el, zise: Ravvi,
ravví; şi l-a sărutat.
46. Iară ei au pus mâinile pre
el şi l-au prins.
47. Iară unul din cei ce sta
lângă el, scoţând sabia, a lovit
pre sluga arhiereului şi a tăiat
lui urechea.
48. Şi răspunzând Iisus, au zis
lor: Ca la un tâlhariu aţi ieşit
cu săbii şi cu lemne să mă
prindeţi?
49. În toate zilele am fost la
voi în biserică, învăţând, şi nu
m'aţi prins; ci ca să se pli-
nească scripturile.

50. Şi lăsând pre el, toţi au fugit.
51. Iară un tânăr mergea dupre el, învăluit cu o pânzătură pre trupul gol. Şi au prins pre el tinerii;
52. Iară el, lăsând pânzătura, gol a fugit dela ei.
53. Şi au dus pre Iisus la arhiereu; şi se adunară la el toţi arhiereii şi bătrânii şi cărturarii.
54. Iară Pétru de departe mergea dupre el, până înlăuntru, în curtea arhiereului, şi era şezând împreună cu slugile şi încălzindu-se la foc.
55. Iară arhiereii şi întreg soborul căutau împrotiva lui Iisus mărturie ca să-l omoare, şi nu aflau.
56. Că mulţi mărturiseau strâmb asupra lui, şi nu erau asemenea mărturiile.
57. Şi sculându-se unii, mărturiseau strâmb asupra lui, zicând
58. Că: Noi am auzit pre el zicând că: Eu voiŭ surpa biserica ceasta făcută de mână, şi în trei zile alta, nefăcută de mână, voiŭ zidi.
59. Şi nici aşa nu era asemenea mărturia lor.
60. Şi sculându-se arhiereul în mijloc, a întrebat pre Iisus, zicând: Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceştia asupra ta?
61. Iară el tăcea, şi nu au răspuns nimic. Iarăşi a întrebat pre el arhiereul, şi a zis lui: Au tu eşti Hristosul, Fiul Celui Blagoslovit?
62. Iară Iisus au zis: Eu sânt, şi veţi vedea pre Fiul Omului şezând de-a dreapta puterii şi venind cu nourii ceriului.
63. Iară arhiereul, rumpând hainele sale, a zis: Ce trebuinţă mai avem de marturi?
64. Auzit-aţi hula; ce vi se pare? Iară ei toţi au judecat pre el a fi vinovat morţii.
65. Şi au început unii a scuipi pre el şi a acoperi faţa lui şi a-l bate cu pumnii şi a zice lui: Proroceşte. Şi slugile îi dădeau palme.
66. Şi fiind Pétru în curte jos, a venit una din slujnicele arhiereului,
67. Şi văzând pre Pétru încălzindu-se, căutând la el, a zis:

Şi tu cu Iisus Nazarineanul
erai.
68. Dară el s'a lepădat, zi-
când: Nici ştiu, nici pricep ce
zici tu. Şi a ieşit afară înaintea
curţii: şi a cântat cocoşul.
69. Iar slujnica, văzând pre el,
iarăşi începu a zice celora ce
erau de faţă că: Acesta din-
tr'înşii este.
70. Dară el iarăşi s'a lepădat.
Şi preste puţin, cei ce erau de
faţă iarăşi au zis lui Pétru:
Adevărat dintr'înşii eşti, că
Galilean eşti, şi graiul tău
seamănă.
71. Dară el începu a se
blăstăma şi a se jura că: Nu
ştiu pre omul acela de carele
ziceţi.
72. Şi a doua oară a cântat
cocoşul. Şi şi-a adus aminte
Pétru de graiul carele-i zisese
Iisus, că: Mai nainte de ce va
cânta cocoşul de două ori, de
trei ori te vei lepăda de mine.
Şi a început a plânge.

CAP. 15

Patimile lui Hristos. Pogorârea de pre cruce şi îngroparea.

Şi îndată dimineaţa, sfat fă-
când arhiereii cu bătrânii şi cu
cărturarii şi întreg soborul,
legând pre Iisus, l-au dus şi l-
au dat lui Pilát.
2. Şi a întrebat pre el Pilát: Tu
eşti împăratul Iudeilor? Iară el
răspunzând, au zis lui: Tu zici.
3. Şi îl învinuiau arhiereii de
multe.
4. Iar Pilát iarăşi a întrebat pre
el zicând: Nu răspunzi ni-
mica? Vezi câte mărturisesc
asupra ta.
5. Dară Iisus nimica nu au mai
răspuns, cât se mira Pilát.
6. Iară la praznic slobozea lor
câte un întemniţat, pre carele
cereau.
7. Şi era unul zis Varavvà,
legat cu cei împreună-răz-
vrătiţi cu el, carii la răzmeriţă
făcuseră ucidere.
8. Şi strigând mulţimea, au
început a cere precum pururea
făcea lor.
9. Iară Pilát a răspuns lor,
zicând: Voiţi să slobozesc
vouă pre împăratul Iudeilor?
10. Că ştia că pentru pizmă
dăduseră pre el arhiereii.

11. Dară arhiereii au întărâtat mulțimea, ca mai vârtos pre Varavvà să sloboază lor.
12. Iar Pilát răspunzând, iarăși a zis lor: Dară ce voiți să fac cestuia ce-i ziceți împăratul Iudeilor?
13. Ci ei iarăși au strigat: Răstignește pre el.
14. Iar Pilát a zis lor: Dar ce rău a făcut? Dară ei mai vârtos au strigat: Răstignește pre el.
15. Iar Pilát, vrând să facă pre voia mulțimii, a slobozit lor pre Varavvà, și pre Iisus, bătându-l, l-a dat ca să se răstignească.
16. Iară ostașii l-au adus înlăuntrul curții, adică în divan, și au adunat toată ceata ostășească.
17. Și l-au îmbrăcat în porfiră, și împletind cunună de spini, au pus lui,
18. Și au început a se închina lui, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor;
19. Și-l băteau preste cap cu trestie, și scuipeau pre el, și puindu-se în genunchi, se închinau lui.
20. Și dacă-și bătură joc de el, l-au dezbrăcat de porfiră și l-au îmbrăcat în hainele sale. Și-l scoaseră să-l răstignească.
21. Și siliră pre un trecătoriu, anume Símon Kirineiul, carele venea dela câmp, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea lui.
22. Și l-au dus la locul Golgothà, carele este tălmăcindu-se «Locul Căpățânii».
23. Și-i dădeau să bea vin amestecat cu smirnă; iară el nu au luat.
24. Și răstignindu-l, au împărțit hainele lui, aruncând sorți pre ele, cine ce va lua.
25. Și era ceasul al treilea, și au răstignit pre el.
26. Și era scrisoarea vinei lui scrisă deasupra: Împăratul Iudeilor.
27. Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga lui.
28. Și s'a plinit scriptura carea zice: Și cu cei fără de lege s'au socotit.
29. Și cei ce treceau huleau pre el, clătind capetele lor și zicând: Huò, cela ce strici

biserica, şi în trei zile o zi-
deşti,
30. Mântuieşte pre sineţi şi te
pogoară de pre cruce.
31. Aşijderea şi arhiereii, bă-
tându-şi joc, zicea unul către
altul împreună cu cărturarii:
Pre alţii au mântuit, iară pre
sine nu poate să se mân-
tuiască;
32. Hristos, împăratul lui
Israíl, pogoare-se acum de pre
cruce, ca să vedem şi să cre-
dem. Şi cei împreună-răs-
tigniţi cu el îl ocărau.
33. Iar când a fost ceasul al
şaselea, întunerec s'a făcut
preste tot pământul până la al
nouălea ceas.
34. Şi în ceasul al nouălea au
strigat Iisus cu glas mare, zi-
când: *Eloì, Eloì, lammà sa-
vahthanì?*, ce este tălmăcindu-
se: Dumnezeul meu, Dum-
nezeul meu, pentru ce m'ai
părăsit?
35. Şi unii din cei ce sta acolò,
auzind, ziceau: Iată, pre Ilie
strigă.
36. Şi alergând unul şi um-
plând un burete de oţet şi
puindu-l într'o trestie, îi dădea
să bea, zicând: Lăsaţi, să ve-
dem de vine Ilie să pogoare
pre el.
37. Iară Iisus, lăsând glas
mare, şi-au dat duhul.
38. Şi catapeteasma bisericii
s'a rupt în două de sus până
jos.
39. Şi văzând sutaşul cel ce
sta în preajma lui că aşa
strigând şi-au dat duhul, a zis:
Cu adevărat omul acesta Fiul
lui Dumnezeu au fost.
40. Şi erau şi muieri de de-
parte privind, între carile era
şi Maria Magdalina, şi Maria,
a lui Iacov cel mic şi a lui
Iosie mumă, şi Salomia,
41. Carile şi când erau în
Galileea mergeau dupre el şi
slujeau lui, şi altele multe,
carile se suiseră cu el la
Ierusalím.
42. Şi iată seară făcându-se,
fiindcă ce era vineri, carea
este înaintea sâmbetei,
43. A venit Iosíf din Arima-
théea, sfetnic cu bun chip,
carele şi acela era aşteptând
împărăţia lui Dumnezeu: în-
drăznind, a intrat la Pilat şi a
cerut trupul lui Iisus.

44. Iară Pilát s'a mirat de au murit aşa curând, şi chemând pre sutaşul, a întrebat pre el de au murit demult.
45. Şi înţelegând dela sutaşul, a dăruit lui Iosif trupul.
46. Şi cumpărând giulgiu, şi pogorând pre el, l-a înfăşurat cu giulgiul şi l-a pus în mormânt, care era săpat în piatră, şi a răsturnat o piatră pre uşa mormântului.
47. Iară Maria Magdalina şi Maria lui Iosie priveau unde l-au pus.

CAP. 16

Învierea lui Hristos. El se arată ucenicilor. Înălţarea la ceriu.

Şi dacă a trecut sâmbăta, Maria Magdalina şi Maria lui Iacov şi Salomia au cumpărat mirezme ca să vină să ungă pre el.
2. Şi foarte de dimineaţă, întru una a sâmbetelor, au venit la mormânt, răsărind soarele.
3. Şi zicea una către alta: Cine va răsturna nouă piatra de pre uşa mormântului?
4. Şi ridicând ochii au văzut piatra răsturnată: că era mare foarte.
5. Şi intrând în mormânt, văzură pre un tânăr şezând de-a dreapta, îmbrăcat în vestmânt alb, şi s'au spăimântat.
6. Iară el a zis lor: Nu vă spăimântaţi; pre Iisus căutaţi, Nazarineanul cel răstignit; sculatu-s'au, nu este aci: iată locul unde l-au pus.
7. Ci mergeţi de spuneţi ucenicilor lui şi lui Pétru că va merge mai nainte de voi în Galileea; acolò îl veţi vedea, precum au zis vouă.
8. Şi ieşind, au fugit dela mormânt, că erau cuprinse de tremur şi de uimire; şi nimănui nimica au zis, că se temeau.
9. Înviind dară dimineaţa, în ziua cea dintâiu a săptămânii, arătatu-s'au întâiu Mariei Magdalinei, dintru carea scosese şapte draci.
10. Aceea mergând a vestit celor ce fuseseră cu el, carii plângeau şi se tânguiau.
11. Şi aceia, auzind că este viu şi a fost văzut de dânsa, nu au crezut.

12. Dupre aceea s'au arătat întru alt chip la doi dintre dânşii carii mergeau, ducându-se la o ţarină.
13. Şi aceia mergând, au dat de veste celorlalţi: nici pre aceia au crezut.
14. Mai apoi, şezând ei, cei unsprezece, li s'au arătat şi au înfruntat necredinţa lor şi împietrirea inimii, că nu au crezut celor ce au văzut pre el înviat.
15. Şi au zis lor: Mergeţi în toată lumea, propoveduiţi evanghelia la toată zidirea.
16. Cela ce va crede şi se va boteza, se va mântui; iară cela ce nu va crede se va osândi.
17. Iar celor ce vor crede, aceste semne vor urma: În numele meu draci vor scoate; în limbi nouă vor grăi;
18. Şerpi vor lua; şi de vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma; pre bólnavi mâinile-şi vor pune, şi bine le va fi.
19. Deci Domnul, dupre ce au grăit lor, s'au înălţat la ceriu şi au şezut de-a dreapta lui Dumnezeu.
20. Iară ei, ieşind, au propoveduit pretutindenea, Domnul împreună-lucrând, şi cuvântul adeverind prin semnele cele ce urmau. Amin.

PREDOSLOVIA A LUCĂI EVANGHELISTUL

Luca a fost vraciu din Antiohia, dupre aceea a fost în cale însoţitor credincios lui Pavel, şi în propovedania Evangheliei soţ, cum se cunoaşte din Fapte XX, stih 16, şi 13. 14, 15, şi Cap XXI, stih 1, 2, 3 i proci, şi Cap XXVII, XXVIII, şi Epistolia Colassenilor IV, stih 14, şi Epistolia a doua a lui Timotheiu, în Cap IV, stihii.

CEA DUPRE LUCA SFÂNTA EVANGHELIE

CAP. I

Vestirea naşterii lui Ioánn Botezătoriul. Bunavestire. Închinăciunea Mariei către Elisavet şi cântarea ei. Dezlegarea limbii lui Zaharia şi prorocia lui.

De vreme ce mulţi s'au apucat să întocmească o istorisire pentru cele deplin adeverite întru noi fapte,
2. Precum au predanisit nouă cei ce dintru început au fost înşişi-văzători şi slujitori cuvântului,
3. Părutu-s'a şi mie, dupre ce am urmărit toate dela obârşie cu deamăruntul, pre rând a scrie ţie, puternice Theofile,
4. Ca să cunoşti temeinicia cuvintelor pentru carile te-ai învăţat.
5. Fost-a în zilele lui Iród, împăratul Iudeii, oarecare preot, cu numele Zaharia, din ceata preoţească a lui Aviá, şi femeia lui din fiicele lui Aarón, şi numele ei Elisávet.
6. Şi erau drepţi amândoi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile şi îndreptările Domnului fără prihană.
7. Şi nu aveau ei fii, pentru că Elisávet era stearpă, şi amândoi îndelungaţi întru zilele lor erau.
8. Şi a fost când preoţea el în rândul cetei sale înaintea lui Dumnezeu,
9. Dupre obiceiul preoţiei, i-au căzut sorţii a tămâia, intrând în lăcaşul Domnului.
10. Şi toată mulţimea norodului era rugându-se afară în ceasul tămâierii.
11. Şi s'a arătat lui ingerul Domnului, stând de-a dreapta altariului tămâierii.

12. Şi s'a turburat Zaharia văzând, şi frică a căzut preste el.
13. Şi a zis către dânsul îngerul: Nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta, şi femeia ta, Elisávet, naşte-va ţie fiu, şi vei chema numele lui Ioánn.
14. Şi va fi ţie bucurie şi veselie, şi mulţi de naşterea lui se vor bucura.
15. Că va fi mare înaintea Domnului, şi vin şi sichera nu va bea, şi se va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecele maicei sale.
16. Şi pre mulţi din fiii lui Israíl va întoarce către Domnul Dumnezeul lor;
17. Şi el va merge înaintea lui cu duhul şi cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor către fii, şi pre cei neascultători întru înţelepţia drepţilor, să gătească Domnului norod mai nainte gătit.
18. Şi a zis Zaharia către înger: Din ce voiŭ cunoaşte aceasta? Că eu sânt bătrân, şi femeia mea trecută în zilele ei.
19. Şi răspunzând îngerul, a zis lui: Eu sânt Gavriil, carele stau naintea lui Dumnezeu, şi sânt trimis să grăiesc către tine şi să vestesc ţie acestea.
20. Şi iată, vei fi tăcând şi neputând grăi, până în ziua când vor fi acestea, pentru că nu ai crezut cuvintelor mele, carile se vor plini la vremea lor.
21. Şi era norodul aşteptând pre Zaharia; şi se mira că zăboveşte în lăcaş.
22. Şi ieşind, nu putea grăi lor; şi au cunoscut că a văzut vedenie în biserică; şi el le făcea semne, şi a rămas mut.
23. Şi a fost dacă s'au plinit zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.
24. Iar dupre acele zile a zămislit Elisávet, muierea lui, şi s'a tăinuit pre sine cinci luni, zicând:
25. Că aşa au făcut mie Domnul în zilele în carile au socotit să ia ocara mea dintre oameni.
26. Ci în a şasea lună trimis a fost îngerul Gavriil dela Dum-

nezeu într'o cetate a Galiléii
al căreia nume era Nazaréth,
27. Către fecioară logodită cu
bărbat, căruia numele Iosíf,
din casa lui Davíd, şi numele
fecioarei Mariám.
28. Şi intrând la ea îngerul, a
zis: Bucură-te cea plină de
har; Domnul este cu tine, bi-
necuvântată eşti tu între
femei.
29. Ci ea, văzând, s'a turburat
de cuvântul lui, şi cugeta ce
fel de închinăciune să fie
aceasta.
30. Şi a zis ei îngerul: Nu te
teme, Mariám, că ai aflat har
la Dumnezeu.
31. Şi iată vei zămisli în
pântece şi vei naşte fiu, şi vei
chema numele lui Iisus.
32. Acesta va fi mare, şi Fiul
celui Preaînalt se va chema; şi
va da lui Domnul Dumnezeu
scaunul lui Davíd, tatăl său,
33. Şi va împărăţi preste casa
lui Iacov în veci, şi împărăţia
lui nu va avea sfârşit.
34. Ci Mariám a zis către
înger: Cum va fi aceasta, de
vreme ce bărbat nu cunosc?
35. Şi răspunzând îngerul, a
zis ei: Duhul Sfânt va pogorî
preste tine, şi puterea celui
Preaînalt te va umbri; pentru
aceea şi sfântul ce se va naşte
din tine Fiul lui Dumnezeu se
va chema.
36. Şi iată Elisávet, rudenia ta,
şi ea a zămislit fiu întru
bătrâneţele sale, şi aceasta a
şasea lună este ei, celei ce se
chema stearpă.
37. Că nu va neputinţă la
Dumnezeu tot graiul.
38. Şi a zis Mariám: Iată
roaba Domnului; fie mie
dupre graiul tău. Şi s'a dus
dela ea îngerul.
39. Şi sculându-se Mariám în
zilele acelea, mers-a la munte
cu degrab, în cetatea Iudei.
40. Şi a intrat în casa Zahariei,
şi s'a închinat Elisávetei.
41. Şi a fost când a auzit
Elisávet închinăciunea Mariei,
săltat-a pruncul în pântecele
ei, şi s'a umplut de Duhul
Sfânt Elisávet,
42. Şi a strigat cu glas mare şi
a zis: Binecuvântată eşti tu
între femei, şi binecuvântat
rodul pântecelui tău.

43. Şi de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?
44. Că iată, cum fu glasul închinării tale întru urechile mele, săltat-a pruncul cu bucurie în pântecele meu.
45. Şi fericită este carea a crezut, că va fi săvârşire celor zise ei dela Domnul.
46. Şi a zis Mariám: Mărește sufletul meu pre Domnul,
47. Şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu mântuitoriul meu.
48. Că au căutat preste smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49. Că au făcut mie măriri cel puternic, şi sfânt numele lui,
50. Şi mila lui întru neamurile neamurilor celor ce se tem de dânsul.
51. Făcut-au tărie cu braţul său; risipit-au pre cei mândri cu cugetul inimii lor.
52. Pogorât-au pre cei puternici de pre scaune, şi au înălţat pre cei smeriţi.
53. Pre cei flămânzi au umplut de bunătăţi, şi pre cei bogaţi au scos afară deşerţi.
54. Întâmpinat-au pre Israil slujnicul său, spre a pomeni mila,
55. Precum au grăit către părinţii noştri, lui Avraám şi sămânţei lui până în veac.
56. Şi a rămas Mariám împreună cu dânsa ca la trei luni, şi s'a întors la casa sa.
57. Iară Elisávetei s'a plinit răstimpul naşterii ei, şi a născut fiu.
58. Şi au auzit vecinii şi rudeniile ei că au mărit Domnul mila lui cu dânsa, şi se bucurau împreună cu ea.
59. Şi a fost întru a opta zi, venit-au să taie împrejur pruncul; şi-l chemau pre numele tatălui său, Zaharia.
60. Şi răspunzând muma lui, a zis: Nu, ci se va chema Ioánn.
61. Şi au zis către dânsa că: Nimenea este în rudenia ta care să se cheme cu acest nume.
62. Şi făceau semn tatălui său, cum ar vrea să cheme pre el.

63. Şi cerând el tablă, a scris, zicând: Ioánn este numele lui. Şi s'au mirat toţi.
64. Şi s'a deschis gura lui îndată, şi limba lui, şi grăia binecuvântând pre Dumnezeu.
65. Şi s'a făcut frică preste toţi vecinii lor; şi în toată laturea munţilor Iudeii se grăiau toate graiurile cestea,
66. Şi toţi cei ce auzeau au pus în inima lor, zicând: Oare ce va fi pruncul acesta? Şi mâna Domnului era cu el.
67. Şi Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Duhul Sfânt, şi a prorocit, zicând:
68. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israíl, că au cercetat şi au făcut răscumpărare norodului său,
69. Şi au ridicat nouă corn de mântuire în casa lui Davíd, slujnicul său.
70. Precum au grăit prin gura sfinţilor celor din veac proroci ai lui,
71. Mântuire dela vrăjmaşii noştri, şi din mâna tuturor celora ce urăsc pre noi;
72. Să facă milă cu părinţii noştri, şi să pomenească legământul cel sfânt al său,
73. Jurământul carele au jurat către Avraám, părintele nostru, să dea nouă,
74. Fără de frică, din mâinile vrăjmaşilor noştri izbăvindu-ne, să slujim lui,
75. Întru cuvioşie şi dreptate înaintea lui în toate zilele vieţii noastre.
76. Şi tu, pruncule, proroc celui Preaînalt te vei chema: că vei merge înaintea feţei Domnului să găteşti căile lui;
77. Ca să dai cunoaşterea mântuirii norodului lui întru lăsarea păcatelor lor,
78. Pentru milosârdiile milei Dumnezeului nostru, întru carile au cercetat pre noi Răsăritul cel de Sus,
79. Ca să se arate celora ce şed în întunerec şi în umbra morţii, să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.
80. Iară pruncul creştea şi se întărea cu duhul, şi fu în pustie până în ziua arătării lui către Israíl.

CAP. 2

Naşterea lui Hristos. Îngerii vestesc păstorilor naşterea lui. Aducerea lui Iisus în biserică. Simeon şi Anna. Iisus în biserică întrebându-se cu învăţătorii legii.

Şi a fost în zilele acelea, ieşit-a poruncă dela Kesáriul Avgúst să se scrie toată lumea.
2. Această scrisoare întâiu s'a făcut, domnind în Síria Kirinéu.
3. Şi mergeau toţi să se scrie, fieştecare în cetatea sa.
4. Şi s'a suit şi Iosíf din Galileea, din cetatea Nazaréth, în Iudeea, în cetatea lui Davíd carea se cheamă Vithléem, pentru că era el din casa şi din părinţia lui Davíd,
5. Să se scrie cu Mariám, cea logodită lui femeie, fiind grea.
6. Şi a fost când erau ei acolò, plinitu-s'au zilele ca să nască ea.
7. Şi a născut pre fiul ei cel întâiu-născut, şi a înfăşat pre el şi l-a culcat în iesle, căci nu era lor loc în sălaş.
8. Şi întru aceeaşi laturc erau păstori petrecând pre câmp şi străjuind străjile nopţii la turma lor.
9. Şi iată îngerul Domnului a stătut asupra lor, şi slava Domnului a strălucit împrejurul lor; şi s'au înfricoşat cu frică mare.
10. Şi a zis lor îngerul: Nu vă temeţi, că iată binevestesc vouă bucurie mare, carea va fi la tot norodul;
11. Că s'au născut vouă astăzi Mântuitoriu, carele este Hristos Domnul, în cetatea lui Davíd.
12. Şi acesta este vouă semn: afla-veţi prunc înfăşat, culcat în iesle.
13. Şi îndată s'a făcut împreună cu îngerul mulţime de oaste cerească, lăudând pre Dumnezeu şi zicând:
14. Slavă întru înălţimi lui Dumnezeu, şi pre pământ pace; întru oameni bunăvoire.
15. Şi a fost dacă s'au dus dela ei îngerii la ceriu, şi oamenii, păstorii, au zis unii către alţii: Să mergem dară până la Vithléem şi să vedem

graiul acesta ce s'au făcut, care Domnul au arătat nouă.
16. Şi au venit îndegrabă, şi au aflat pre Mariám şi pre Iosíf, şi pruncul culcat în iesle.
17. Şi văzând, au făcut cunoscut pentru graiul ce s'a grăit lor despre pruncul acesta.
18. Şi toţi cei ce au auzit s'au mirat de cele ce s'au grăit de păstori către dânşii;
19. Iară Mariám păstra toate graiurile cestea, puindu-le întru inima ei.
20. Şi s'au întors păstorii, slăvind şi lăudând pre Dumnezeu de toate cele ce au auzit şi au văzut, precum s'au grăit către ei.
21. Şi când s'au plinit opt zile ca să taie pruncul împrejur, s'a şi chemat numele lui Iisus, precum s'a chemat de înger mai nainte de a se zămisli el în pântece.
22. Şi când s'au plinit zilele curăţirii ei, dupre legea lui Moisì, au dus pre el la Ierusalím să-l puie înaintea Domnului,
23. Precum este scris în legea Domnului că: «Toată partea bărbătească ce deschide pântecele sfânt Domnului se va chema»,
24. Şi ca să dea jertfă, dupre cum s'a zis în legea Domnului, o păreche de turturele sau doi pui de porumbi.
25. Şi iată era un om în Ierusalím, căruia numele Simeón, şi era omul acela drept şi cu frica lui Dumnezeu, aşteptând mângâierea lui Israil, şi Duhul Sfânt era asupra lui.
26. Şi era lui vestit de Duhul Sfânt să nu vază moartea până ce va vedea pre Hristosul Domnului.
27. Şi a venit întru Duhul la biserică; şi când au adus înlăuntru părinţii pre pruncul Iisus, ca să facă ei pentru el dupre obiceiul legii,
28. Şi el a luat pre dânsul în braţele sale, şi a binecuvântat pre Dumnezeu, şi a zis:
29. Acum slobozeşte pre robul tău, Stăpâne, dupre graiul tău, în pace;
30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Carea ai gătit înaintea feței tuturor noroadelor;
32. Lumină întru descoperirea neamurilor, și slava norodului tău Israil.
33. Și era Iosíf și muma lui mirându-se de cele ce se grăiau pentru dânsul.
34. Și a blagoslovit pre ei Simeón, și a zis către Mariám, muma lui: Iată, acesta este pus spre căderea și scularea multora întru Israíl, și spre semn împrotivă grăindu-se;
35. Și prin însuși sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere dela multe inimi cugetele.
36. Și era Ánna prorocița, fiica lui Fanuíl, din seminția Asír; aceasta îmbătrânise în zile multe, trăind cu bărbatul ei șapte ani dela fecioria sa,
37. Și ea văduvă ca la optzeci și patru de ani, carea nu se depărta dela biserică, cu posturi și cu rugăciuni slujind noaptea și ziua.
38. Și aceasta întru acel ceas venind, se mărturisea Domnului și grăia de el tuturor celor ce așteptau răscumpărare în Ierusalím.
39. Și dacă au săvârșit ei toate cele dupre legea Domnului, s'au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaréth.
40. Iară pruncul creștea și se întărea cu duhul, umplându-se de înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era preste el.
41. Și se duceau părinții lui în fieștecare an în Ierusalím la praznicul Paștilor.
42. Și când fu de doisprezece ani, suindu-se ei la Ierusalím, dupre obiceiul praznicului,
43. Și sfârșind zilele, când se întorceau ei, rămas-au copilul Iisus în Ierusalím, și nu au știut Iosíf și muma lui.
44. Și socotind că este el printre cei împreună-călători, au venit cale de o zi și îl căutau printre rudenii și cunoscuți,
45. Și neaflându-l, s'au întors în Ierusalím, căutând pre el.
46. Și a fost dupre trei zile, aflatu-l-au în biserică, șezând în mijlocul dascălilor, ascultându-i și întrebând pre ei.

47. Şi se minunau toţi cei ce auzeau pre el de priceperea şi de răspunsurile lui.
48. Şi văzând pre el s'au uimit; şi a zis către el muma lui: Fiule, căci ai făcut nouă aşa? Iată tatăl tău şi eu, întristaţi, te căutam.
49. Şi au zis către dânşii: Ce este că mă căutaţi? Au nu ştiaţi că întru ale Tatălui meu mi se cade a fi?
50. Ci ei nu au înţeles graiul carele au grăit lor.
51. Şi s'au pogorât împreună cu ei şi au venit în Nazaréth, şi era supunându-se lor. Şi muma lui păstra toate graiurile acestea în inima ei.
52. Şi Iisus sporea cu înţelepciunea şi cu vârsta şi cu harul la Dumnezeu şi la oameni.

CAP. 3

Propoveduirea lui Ioánn şi mărturia lui despre Hristos. Botezul lui Hristos şi înşiruirea neamului său.

Iar în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tivérie Kesáriul, domnind în Iudeea Póntie Pilát, şi Iród stăpânind a patra parte a Galileii, iară Fílipp, fratele lui, stăpânind a patra parte din Ituréea şi din laturea Trahonítidiei, şi Lisanie a patra parte stăpânind din Avilinia,
2. În vremea arhiereilor Anna şi Caiafa, fost-a graiul lui Dumnezeu către Ioánn, fiul Zahariei, în pustie.
3. Şi a venit în toată laturea Iordánului, propoveduind botezul pocăinţei întru lăsarea păcatelor,
4. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocul, care zice: Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările lui;
5. Toată valea se va umplea, şi tot muntele şi măgura se va smeri, şi vor fi cele strâmbe întru drepte şi cele colţuroase întru căi netede;
6. Şi va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu.
7. Deci zicea mulţimilor celor ce mergeau să se boteze dela el: Pui de năpârci, cine a arătat vouă să fugiţi de mânia cea viitoare?

8. Faceți dară roduri vrednice
de pocăință; și nu începeți a
zice întru voi: Părinte avem
pre Avraám; că zic vouă că
poate Dumnezeu din pietrile
acestea să ridice fii lui
Avraám.
9. Ci iată și securea la ră-
dăcina pomilor zace; deci tot
pomul carele nu face rod bun
taie-se și în foc se aruncă.
10. Și întrebau pre el mulți-
mile zicând: Ce dară vom fa-
ce?
11. Și răspunzând, zise lor:
Cel ce are două haine să dea
celuia ce nu are, și cela ce are
bucate așijderea să facă.
12. Și au venit și vameși să se
boteze, și au zis către el: Învă-
țătoriule, ce vom face?
13. Iară el a zis către dânșii:
Nimic mai mult decât vă este
rânduit faceți.
14. Și-l întrebau și ostașii,
zicând: Și noi ce vom face? Și
a zis lor: Pre nimenea asupriți,
nici năpăstuiți, ci vă îndes-
tulați cu lefile voastre.
15. Și așteptând norodul și
cugetând toți întru inimile sale
de Ioánn, nu cumva el să fie
Hristosul,
16. Răspuns-a Ioánn, zicând
tuturor: Eu cu apă botez pre
voi; ci vine cel mai tare decât
mine, căruia nu sânt destoinic
a dezlega cureaua încălțămin-
telor lui. Acela va boteza pre
voi cu Duh Sfânt și cu foc;
17. A căruia lopata este în
mâna lui, și va curăți aria sa,
și va aduna grâul în jitnița sa,
iar pleava o va arde cu foc
nestins.
18. Multe încă și altele, mân-
gâind, binevestea norodului.
19. Dară Iród, cel a patra parte
stăpânitoriu, mustrat fiind de
el pentru Irodiáda, muierea lui
Fílipp, frățâne-său, și pentru
toate viclenele carile făcuse
Iród,
20. Adause și aceasta preste
toate și închise pre Ioánn în
temniță.
21. Și a fost dacă s'a botezat
tot norodul, și Iisus botezân-
du-se și rugându-se, deschisu-
s'a ceriul,
22. Și s'au pogorât Duhul
Sfânt cu chip trupesc, ca un
porumb, preste dânsul, și glas

din ceriu s'au făcut, zicând: Tu eşti Fiul meu cel iubit, întru tine am binevoit.
23. Şi însuşi Iisus era ca de treizeci de ani începând, fiind, precum se socotea, fiul lui Iosíf al lui Ilì,
24. Al lui Matthát, al lui Leví, al lui Melhì, al lui Iannà, al lui Iosíf,
25. Al lui Mattathía, al lui Amós, al lui Naúm, al lui Eslì, al lui Nanghè,
26. Al lui Máath, al lui Mattathíe, al lui Seméi, al lui Iosíf, al lui Iúda,
27. Al lui Ioánna, al lui Risà, al lui Zorovavél, al lui Salathiíl, al lui Nirì,
28. Al lui Melhì, al lui Addì, al lui Cosám, al lui Elmodám, al lui Ír,
29. Al lui Iosì, al lui Eliézer, al lui Iorím, al lui Matthát, al lui Levì,
30. Al lui Simeón, al lui Iúda, al lui Iosíf, al lui Ionán, al lui Eliakím,
31. Al lui Melcà, al lui Mainán, al lui Mattathà, al lui Nathán, al lui Davíd,
32. Al lui Iesséi, al lui Ovíd, al lui Vóoz, al lui Salmón, al lui Naassón,
33. Al lui Aminadáv, al lui Arám, al lui Esróm, al lui Fáres, al lui Iúda,
34. Al lui Iacov, al lui Isaác, al lui Avraám, al lui Thára, al lui Nahór,
35. Al lui Sarúh, al lui Ragáv, al lui Fálec, al lui Éver, al lui Salà,
36. Al lui Cainán, al lui Arfaxád, al lui Sím, al lui Nóe, al lui Lámeh,
37. Al lui Mathusalà, al lui Enóh, al lui Iáred, al lui Maleleíl, al lui Cainán,
38. Al lui Enós, al lui Síth, al lui Adám, al lui Dumnezeu.

CAP. 4

Postul şi ispitirea lui Iisus. El învaţă în sinagogă. Este ameninţat de Iudei. Tămăduieşte felurite boale.

Iară Iisus, plin de Duhul Sfânt, s'au întors dela Iordán, şi era dus de Duhul în pustie,
2. Patruzeci de zile ispitindu-se de diavolul. Şi n'au mâncat

nimic în zilele acelea; şi sfârşindu-se acelea, mai pre urmă au flămânzit.
3. Şi a zis lui diavolul: De eşti Fiul lui Dumnezeu, zi pietrii aceştiia să se facă pâine.
4. Şi au răspuns Iisus către el zicând: Scris este că: Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul lui Dumnezeu.
5. Şi suind pre el diavolul într'un munte înalt, i-a arătat toate împărăţiile lumii într'o clipită,
6. Şi a zis lui diavolul: Ţie voiŭ da stăpânirea ceasta toată şi slava lor, că mie este dată, şi dau pre ea oricui voiesc.
7. Deci tu, de te vei închina naintea mea, ale tale vor fi toate.
8. Şi răspunzând Iisus, au zis lui: Mergi înapoia mea, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini, şi lui unuia să slujeşti.
9. Şi a dus pre el la Ierusalím, şi l-a pus pre aripa bisericii, şi a zis lui: De eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aicea jos;
10. Că scris este că: Îngerilor săi va porunci pentru tine ca să te păzească;
11 Şi că; Pre mâini te vor ridica, să nu cândva poticneşti de piatră piciorul tău.
12. Şi răspunzând, au zis Iisus lui că: Zisu-s'a: Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnezeul tău.
13. Şi sfârşind diavolul toată ispita, s'a depărtat dela el până la o vreme.
14. Şi s'au întors Iisus întru puterea Duhului în Galileea; şi a ieşit vestea despre el în toată laturea aceea.
15. Şi el învăţa în sinagogurile lor, slăvindu-se de toţi.
16. Şi au venit în Nazarét, unde era crescut, şi au intrat, dupre obiceiul său, în ziua sâmbetelor în sinagog, şi s'au sculat să citească.
17. Şi s'a dat lui cartea Isaíei prorocul. Şi deschizând cartea, aflâ locul unde era scris:
18. Duhul Domnului preste mine, pentru care m'au uns să binevestesc săracilor; m'au trimis să vindec pre cei zdrobiţi cu inima, a propovedui robiţilor slobozie şi orbilor

vedere, a trimite pre cei
sfărâmați întru slobozire,
19. A propovedui an Dom-
nului priimit.
20. Și închizând cartea, dân-
du-o slugii, au șezut; și ochii
tuturor din sinagog era cău-
tând spre el.
21. Și începu a zice către
dânșii că: Astăzi s'a plinit
Scriptura ceasta în urechile
voastre.
22. Și toți mărturiseau pre el,
și se minunau de cuvintele ha-
rului carile ieșeau din gura lui,
și ziceau: Au nu este acesta
fiul lui Iosíf?
23. Și au zis către ei: Cu
adevărat veți zice mie pilda
ceasta: Vraciule, vindecă pre
tine însuți; câte am auzit că
s'au făcut în Capernaum, fă și
aci în patria ta.
24. Și au zis: Amin zic vouă,
că nici un proroc priimit este
în patria sa.
25. Ci întru adevăr zic vouă,
multe văduve erau în zilele lui
Ilíe în Israil, când s'a încuiat
ceriul trei ani și șase luni, cât
s'a făcut foamete mare preste
tot pământul.
26. Și nici către una dintru
acelea nu a fost trimis Ilíe,
fără numai la Sárepta Si-
donului, la o muiere văduvă.
27. Și mulți leproși erau în
zilele lui Eliséi prorocul în
Israil, și nici unul dintr'înșii
nu s'a curățit, fără numai
Neemán Sirianul.
28. Și s'au umplut toți de iuți-
me în sinagog, auzind acestea.
29. Și sculându-se, au scos pre
el afară din cetate și l-au dus
până în sprânceana muntelui
pre carele era zidită cetatea
lor, ca să-l arunce;
30. Dară el, trecând prin mij-
locul lor, se ducea.
31. Și s'au pogorât în Caper-
naum, cetate a Galiléii, și era
învățând pre ei în sâmbete.
32. Și se uimeau de învățătura
lui, căci cu stăpânire era cu-
vântul lui.
33. Și în sinagog era un om
având duh de drac necurat, și
a strigat cu glas mare,
34. Zicând: Lasă, ce este nouă
și ție, Iisuse Nazarinene? Ve-
nit-ai să pierzi pre noi? Știu-te
cine ești, Sfântul lui Dum-
nezeu.

35. Şi au certat pre el Iisus, zicând: Amuţeşte şi ieşi dintr'însul. Şi aruncând pre el dracul în mijloc, a ieşit dintr'însul, nimic vătămându-l.
36. Şi s'a făcut spaimă preste toţi, şi grăiau unul către altul, zicând: Ce este cuvântul acesta, căci cu stăpânire şi cu putere porunceşte duhurilor celor necurate, şi ies?
37. Şi ieşea zvon despre el în tot locul cel de primprejur.
38. Şi sculându-se din sinagogă, au intrat în casa lui Símon; iară soacra lui Símon era prinsă de friguri mari; şi au rugat pre el pentru dânsa.
39. Şi stând asupra ei, certă frigurile, şi ele o lăsară; şi îndată sculându-se, slujea lor.
40. Şi apuind soarele, toţi câţi aveau bólnavi cu multe feluri de boale i-au adus către dânsul: iară el, pre fieştecarele dintre ei puindu-şi mâinile, i-au tămăduit.
41. Şi ieşeau şi draci din mulţi, strigând şi zicând că: Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Şi certându-i, nu-i lăsa să grăiască, căci ştiau că el este Hristos.
42. Dar făcându-se ziuă, ieşind s'au dus în loc pustiu, şi mulţimile îl căutau, şi au venit până la el, şi-l ţineau ca să nu se ducă dela ei.
43. Iară el au zis către dânşii că: Se cade mie să vestesc şi altor cetăţi împărăţia lui Dumnezeu, că spre aceasta sânt trimis.
44. Şi era propoveduind în sinagogurile Galiléii.

CAP. 5

Minunata pescuire. Leprosul. Slăbănogul. Leví vameşul. Ospăţul lui Iisus cu vameşii. Despre post.

Şi a fost când îmbulzea pre el mulţimea ca să auză cuvântul lui Dumnezeu, şi el sta lângă iazerul Ghennisaretului,
2. Şi au văzut două corăbii stând lângă iazer; iară pescarii, ieşind dintr'însele, spălau mrejile.
3. Şi intrând într'una din corăbii, carea era a lui Símon, rugat-au pre el s'o delunge

puținel dela pământ, și șezând
învăța pre mulțimi din co-
rabie.
4. Iar dacă încetă a grăi, au zis
către Símon: Depărtează-o la
adânc și aruncați mrejile voas-
tre spre vânare.
5. Și răspunzând Símon, a zis
lui: Învățătoriule, toată noap-
tea ostenindu-ne, nemică am
prins; ci dupre graiul tău arun-
ca-voiŭ mreaja.
6. Și aceasta făcând, au prins
mulțime de pești. Și se rum-
pea mreaja lor.
7. Și au făcut semn părtașilor
săi celor din cealaltă corabie
ca să vie să le ajute; și au
venit și au umplut amândouă
corăbiile, cât se afundau ele.
8. Deci văzând Símon Pétru, a
căzut la genunchele lui Iisus,
zicând: Ieși dela mine, că om
păcătos sânt, Doamne.
9. Că spaimă cuprinsese pre
el, și pre toți carii era cu el,
pentru vânarea peștilor carii
prinseseră;
10. Așijderea și pre Iacov și
Ioánn, fiii lui Zevedéi, carii
erau tovarăși lui Símon. Și au
zis Iisus către Símon: Nu te
teme; de acum oameni vei
vâna.
11. Și trăgând corăbiile la pă-
mânt, lăsând toate, au mers
dupre dânsul.
12. Și a fost când era el întru
una din cetăți, și iată un om
plin de lepră; și văzând pre
Iisus, a căzut pre fața sa și s'a
rugat lui, zicând: Doamne, de
voiești, poți să mă curățești.
13. Și tinzând mâna, s'au atins
de dânsul, zicând: Voiesc,
curățește-te. Și îndată s'a dus
lepra dela el.
14. Iară el au poruncit lui
nimănui să spuie: ci mergi de
te arată preotului, și du pentru
curățenia ta, precum a porun-
cit Moisi, spre mărturie lor.
15. Ci mai vârtos se întindea
cuvântul despre el; și se
adunau mulțimi multe ca să
auză, și să se tămăduiască dela
dânsul de boalele lor.
16. Iară el se trăgea în pustiuri
și se ruga.
17. Și a fost întru una din zile,
și era el învățând; și ședeau
Fariseii și învățătorii legii,
carii veniseră din toate satele
Galiléii și ale Iudeii și ale

Ierusalímului: și puterea Domnului era spre a vindeca pre ei.
18. Și iată bărbați purtând pre pat un om carele era slăbănog, și cercau să-l ducă înlăuntru și să-l puie înaintea lui.
19. Și neavând pre unde să-l ducă, pentru mulțime, suindu-se pre acoperiș, prin cărămizi au slobozit pre el cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.
20. Și văzând credința lor, au zis lui: Omule, iartă-se ție păcatele tale.
21. Și au început a cugeta cărturarii și Fariseii, zicând: Cine este acesta carele grăiește hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?
22. Dară Iisus, cunoscând cugetele lor, răspunzând, au zis lor: Ce cugetați întru inimile voastre?
23. Ce este mai lesne a zice: «Iartă-se ție păcatele tale», sau a zice: «Scoală-te și umblă»?
24. Ci ca să știți că stăpânire are Fiul Omului pre pământ a ierta păcatele – au zis slăbănogului: Ție zic, scoală-te, și luând patul tău, mergi la casa ta.
25. Și îndatăși ridicându-se înaintea lor, luând cel pre carele zăcuse, s'a dus la casa lui, slăvind pre Dumnezeu.
26. Și spaimă luă pre toți, și slăveau pre Dumnezeu, și s'au umplut de frică, zicând: Minunate lucruri văzut-am astăzi.
27. Și dupre acestea au ieșit și au văzut pre un vameș, anume Leví, șezând la vamă, și au zis lui: Vino dupre mine.
28. Și el lăsând toate, sculându-se, a mers dupre dânsul.
29. Și i-a făcut Leví ospăț mare în casa lui; și era mulțime de vameși mulți, și de alții carii ședeau cu ei.
30. Și cârteau cărturarii lor și Fariseii către ucenicii lui, zicând: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mâncați și beți?
31. Și răspunzând Iisus, au zis lor: Nu trebuiește sănătoșilor vraci, ci bólnavilor.
32. Nu am venit să chem pre drepți, ci pre păcătoși la pocăință.

33. Iară ei au zis lui: Pentru ce ucenicii lui Ioánn postesc adeseori şi rugăciuni fac, aşijderea şi ai Fariseilor, iară ai tăi mănâncă şi beau?
34. Iară el au zis lor: Au doară puteţi să faceţi pre fiii nunţii să postească cât este mirele cu ei?
35. Ci vor veni zile şi când se va lua mirele dela dânşii; atuncea vor posti în zilele acelea.
36. Şi zicea lor şi pildă: Nimenea petec din haină nouă rumpând, îl pune pre haină veche; iară de nu, şi pre cea nouă o rumpe, şi la cea veche nu se potriveşte petecul dela cea nouă.
37. Şi nimenea pune vin nou în foii vechi: iară de nu, sparge-va vinul cel nou foii, şi el se va vărsa, şi foii vor pieri.
38. Ci vinul nou în foii noi să-l puie, şi amândouă se vor ţinea.
39. Şi nimenea, dupre ce a băut de cel vechiu, îndată voieşte de cel nou; că zice: Cel vechiu mai bun este.

CAP. 6

Ucenicii rup spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Fericirile. Iubirea de vrăjmaşi. A nu judeca pre aproapele. Zidirea pre temelie bună.

Şi a fost în sâmbăta a doua dupre cea dintâiu, trecea el prin sămănături, şi smulgeau ucenicii lui spice şi mâncau, frecându-le în mâini.
2. Iar unii din Farisei au zis lor: Ce faceţi carea nu se cade a face în sâmbete?
3. Şi răspunzând lor, au zis Iisus: Nici aceasta aţi cetit, ce a făcut Davíd când a flămânzit el şi cei ce era cu dânsul?
4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, şi pâinile punerii-înainte a luat, şi a mâncat, şi a dat şi celor ce era cu el, carile nu se cădea să mănânce fără numai preoţii?
5. Şi zicea lor: Domn este Fiul Omului şi al sâmbetei.
6. Şi a fost şi în altă sâmbătă, au intrat el în sinagog şi învăţa. Şi era acolò un om

căruia mâna cea dreaptă era
uscată.
7. Şi pândeau pre el cărturarii
şi Fariseii de-l va tămădui
sâmbăta, ca să afle vină asu-
pra lui.
8. Dară el ştia cugetele lor, şi
au zis omului ce avea mâna
uscată: Scoală şi stai în mij-
loc; iară el sculându-se, a
stătut.
9. Zis-au dară Iisus către
dânşii: Întreba-voiŭ pre voi ce
se cade în sâmbete, bine a
face, sau rău a face? Suflet a
mântui sau a pierde?
10. Şi căutând împrejur spre ei
toţi, au zis omului: Tinde
mâna ta. Iară el a făcut aşa. Şi
s'a făcut iarăşi mâna lui
sănătoasă ca şi ceaialaltă.
11. Iară ei s'au umplut de
nebunie, şi grăiau unul către
altul ce oare să facă lui Iisus.
12. Şi a fost în zilele acelea,
ieşit-au el în munte să se
roage; şi era înnoptând întru
rugăciunea lui Dumnezeu.
13. Şi când s'a făcut ziuă, au
chemat pre ucenicii lui, şi au
ales dintre dânşii doisprezece,
pre carii şi apostoli au numit,
14. Pre Símon, pre carele şi
Pétru l-au numit, şi pre
Andréi, fratele lui, pre Iacov
şi Ioánn, pre Fílipp şi Vartho-
loméi,
15. Pre Matthéi şi Thóma, pre
Iacov al lui Alféi, şi pre Sí-
mon ce se chema Zilotis,
16. Pre Iúda al lui Iacov şi pre
Iúda Iscarioteanul, carele s'a
făcut şi vânzătoriu,
17. Şi pogorându-se cu ei, au
stătut la loc şes, şi mulţimea
ucenicilor lui, şi mulţime
multă de norod din toată
Iudeea şi din Ierusalim, şi de
pre lângă marea Tírului şi a
Sidónului, carii veniseră să
auză pre el şi să se vindece de
boalele lor,
18. Şi cei ce se chinuiau de
duhuri necurate, şi se tămă-
duiau.
19. Şi toată mulţimea căuta să
se atingă de el, că putere ieşea
din el şi vindeca pre toţi.
20. Şi el, ridicând ochii lui
spre ucenicii săi, zicea: Feri-
ciţi voi, cei săraci, că a voastră
este împărăţia lui Dumnezeu.
21. Fericiţi carii flămânziţi
acum, că vă veţi sătura. Feri-

ciţi carii plângeţi acum, că veţi râde.
22. Fericiţi veţi fi când vor urî pre voi oamenii şi când vă vor despărţi şi vă vor ocărî, şi numele vostru ca un viclean îl vor scoate pentru Fiul Omului;
23. Bucuraţi-vă întru acea zi şi săltaţi, că iată plata voastră multă este în ceriu; căci unele ca acestea făceau prorocilor părinţii lor.
24. Ci vai vouă, bogaţilor, că aţi luat mângâierea voastră.
25. Vai vouă, sătuilor, că veţi flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeţi acum, că veţi plânge şi vă veţi tângui.
26. Vai vouă când bine vă vor zice oamenii, că aşa făceau prorocilor mincinoşi părinţii lor.
27. Ci vouă zic, cestora ce auziţi: Iubiţi pre vrăjmaşii voştri, bine faceţi celora ce vă urăsc,
28. Binecuvântaţi pre cei ce vă blestemă, şi vă rugaţi pentru cei ce fac vouă necaz.
29. Celui ce te loveşte preste obraz, întoarce-i şi pre celălalt, şi dela cel ce îţi ia haina, şi cămaşa să nu opreşti.
30. Şi la tot cel ce cere dela tine dă-i, şi dela cel ce ia ale tale nu cere înapoi.
31. Şi precum voiţi să facă vouă oamenii, faceţi şi voi lor aşijderea.
32. Că de veţi iubi pre cei ce vă iubesc, ce har este vouă? Că şi păcătoşii iubesc pre cei ce iubesc pre dânşii.
33. Şi de veţi face bine celor ce fac vouă bine, ce har este vouă? Căci şi păcătoşii aceeaşi fac.
34. Şi de veţi împrumuta celora dela carii nădăjduiţi a lua, ce har este vouă? Că şi păcătoşii pre păcătoşi împrumutează, ca să ia întocma.
35. Drept aceea, iubiţi pre vrăjmaşii voştri, şi bine faceţi, şi împrumutaţi, nemică nădăjduind; şi va fi plata voastră multă, şi veţi fi fii celui Preaînalt, că el bun este spre cei nemulţămitori şi vicleni.
36. Fiţi dară milostivi, precum şi Tatăl vostru milostiv este.
37. Şi nu judecaţi, şi nu vă veţi judeca; nu osândiţi, şi

nu vă veți osândi; sloboziți, și vă veți slobozi;
38. Dați, și se va da vouă: măsură bună, îndesată și scutu-rată, și pre deasupra vărsându-se, da-vor în sânul vostru. Căci cu aceeași măsură cu carea veți măsura, măsura-se-va vouă.
39. Și au zis lor pildă: Au doară poate orb pre orb să povățuiască? Au nu vor cădea amândoi în groapă?
40. Nu este ucenicul mai pre-sus de învățătoriul său; însă tot cel desăvârșit va fi ca învățătoriul său.
41. Căci vezi ștercul cel din ochiul fratelui tău, iară bârna carea este în ochiul tău nu bagi în seamă?
42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot ștercul cel din ochiul tău, tu însuți bârna cea din ochiul tău nevăzând? Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atuncea vei vedea să scoți ștercul cel din ochiul fratelui tău.
43. Că nu este pom bun carele face roadă putredă; nici pom putred carele face roadă bună.
44. Că tot pomul din rodul lui se cunoaște; că nu se adună din spini smochine, nici stru-guri din rug se culeg.
45. Omul bun din comoara cea bună a inimii sale scoate ce e bun, și omul viclean din comoara cea vicleană a inimii sale scoate ce e viclean: că din prisosința inimii grăiește gura lui.
46. Dară ce mă chemați «Doamne, Doamne», și nu faceți cele ce zic?
47. Tot cela ce vine către mine și aude cuvintele mele și le face, arăta-voiŭ vouă cui este asemenea:
48. Asemenea este omului ce zidește casă, carele a săpat și a adâncat, și a pus temelia pre piatră; și vărsare de ape fă-cându-se, a lovit puhoiul în casa aceea, și nu o a putut clăti, căci era întemeiată pre piatră.
49. Iară cela ce a auzit și nu a făcut, asemenea este omului ce a zidit casă pre pământ fără

temelie; în carea a lovit puhoiul, și îndată a căzut, și a fost surparea casei acelcia mare.

CAP. 7

Vindecarea robului sutașului. Învierea fiului văduvei din Naín. Trimișii lui Ioánn. Muierea cea păcătoasă. Pilda cu cei doi datornici.

Și dupre ce sfârși toate graiurile sale întru auzul norodului, intră în Capernaum.
2. Iară robul unui sutaș, bólnav fiind, era pre moarte, carele era la el de cinste.
3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul bătrâni ai Iudéilor, rugând pre el ca să vie să mântuiască pre robul lui.
4. Iară ei venind către Iisus, rugau pre el cu deadinsul, zicând că vrednic este căruia va da aceasta;
5. Că iubește neamul nostru, și sinagogul el a zidit nouă.
6. Iară Iisus mergea cu ei. Și nefiind el departe de casă, a trimis la dânsul sutașul prieteni, zicând lui: Doamne, nu te osteni, că nu sânt destoinic ca să intri subt acoperământul meu;
7. Pentru aceea nici pre mine m'am învrednicit a veni către tine: ci zi cu cuvântul, și se va vindeca slujnicul meu.
8. Că și eu sânt om subt stăpânire rânduit, având subt mine ostași, și zic cestuia: Du-te, și se duce; și altuia: Vino, și vine; și robului meu: Fă aceasta, și face.
9. Iar auzind acestea Iisus, s'au minunat de el, și întorcându-se au zis mulțimii ce mergea dupre dânsul: Zic vouă, că nici în Israíl atâta credință n'am aflat.
10. Și întumându-se trimișii acasă, aflară pre robul cel bólnav sănătos.
11. Și a fost dupre acestea, mergea într'o cetate ce se cheamă Naín; și cu el mergeau destui ucenici ai lui și mulțime multă.
12. Iar când s'au apropiat el către poarta cetății, iată se scotea afară un mort, fiu unulnăscut al maicii sale, și aceea

era văduvă; şi îndestulă
mulţime din cetate era cu ea.
13. Şi văzând pre ea Domnul,
i s'au făcut milă de dânsa şi
au zis ei: Nu plânge.
14. Şi apropiindu-se se atinse
de coşciug, iară cei ce îl
duceau au stătut. Şi el au zis:
Tânărule, ţie zic, scoală-te.
15. Şi a şezut drept mortul, şi
a început a grăi. Şi au dat pre
el maicii lui.
16. Şi a luat frică pre toţi, şi
slăveau pre Dumnezeu, zicând
că: Proroc mare s'au sculat
între noi; şi că: Cercetat-au
Dumnezeu pre norodul lui.
17. Şi a ieşit cuvântul acesta
pentru el în toată Iudeea şi în
tot ţinutul dimprejur.
18. Şi au dat veste lui Ioánn
ucenicii lui de acestea toate.
19. Şi chemând Ioánn pre doi
din ucenicii săi, i-a trimis
către Iisus, zicând: Tu eşti
cela ce vine, au pre altul
aşteptăm?
20. Şi venind către el bărbaţii
aceia, au zis: Ioánn Botezătoriul
ne-a trimis la tine, zicând:
Tu eşti cela ce vine, au pre
altul aşteptăm?
21. Şi întru acel ceas au
tămăduit pre mulţi de boale şi
de rane şi de duhuri viclene, şi
la mulţi orbi au dăruit vedere.
22. Şi răspunzând Iisus, au zis
lor: Mergeţi şi spuneţi lui
Ioánn cele ce aţi văzut şi aţi
auzit: că orbii văd, şchiopii
umblă, leproşii se curăţesc,
surzii aud, morţii înviază,
săracilor bine se vesteşte;
23. Şi fericit este cela ce nu se
va sminti întru mine.
24. Şi ducându-se vestitorii lui
Ioánn, începu a zice către
mulţimi pentru Ioánn: Ce aţi
ieşit în pustie a vedea? Au
trestie clătinată de vânt?
25. Dară ce aţi ieşit a vedea?
Om îmbrăcat în haine moi?
Iată cei cu haine slăvite şi în
desfătăciune fiind, la împărăţii
sânt.
26. Dară ce aţi ieşit a vedea?
Proroc? Adevăr zic vouă, şi
mai mult decât proroc.
27. Acesta este de carele s'a
scris: Iată eu trimit îngerul
meu înaintea feţei tale, carele
va găti calea ta înaintea ta.
28. Că zic vouă, mai mare
proroc între cei născuţi din

femei decât Ioánn Botezătoriul nimenea este; iară cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Și tot norodul auzind, și vameșii, au îndreptățit pre Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioánn;

30. Dară Fariseii și legiuitorii sfatul lui Dumnezeu au lepădat dela ei, nebotezându-se dela dânsul.

31. Deci cu cine voiŭ asemăna pre oamenii neamului cestuia, și cu cine sânt asemenea?

32. Asemenea sânt copiilor ce șed în târg și strigă unii către alții, zicând: Fluierat-am vouă, și nu ați jucat; jelit-am vouă, și nu ați plâns.

33. Că a venit Ioánn Botezătoriul, nici pâine mâncând, nici vin bând, și ziceți: Drac are.

34. Venit-au Fiul Omului, mâncând și bând, și ziceți: Iată om mâncătoriu și băutoriu de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor.

35. Și s'a îndreptățit înțelepciunea dela toți fiii ei.

36. Și a rugat pre el unul din Farisei ca să mănânce cu el, și intrând în casa Fariseului, a șezut.

37. Și iată o muiere din cetate, carea era păcătoasă, cunoscând că șade în casa Fariseului, aducând un alavastru cu mir

38. Și stând dinapoi, lângă picioarele lui, plângând, începu a uda picioarele lui cu lacrămi, și cu părul capului ei le ștergea, și săruta picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Și văzând Fariseul carele chemase pre el, și-a zis întru sine, zicând: Acesta, de ar fi proroc, ar cunoaște cine și ce fel de muiere este aceea carea se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus, au zis către el: Símone, am oarece a-ți zice. Iară el a zis: Învățătoriule, zi.

41. Doi datornici erau oarecăruia cămătarnic: unul era datoriu cu cinci sute de dinari, iară altul cu cincizeci.

42. Și neavând ei să plătească amândurora le-a dăruit. Spu

ne-mi dară, care din ei mai
mult pre el va iubi?
43. Iară Símon răspunzând, a
zis: Pare-mi-se că acela căruia
mai mult i-a dăruit. Iară el au
zis lui: Drept ai judecat.
44. Şi întorcându-se către
muiere, au zis lui Símon: Vezi
pre aceastǎ muiere? Intrat-am
în casa ta, apă pre picioarele
mele nu ai dat: iară aceasta cu
lacrămi a udat picioarele me-
le, şi cu părul capului ei le-a
şters.
45. Sărutare nu mi-ai dat, iară
aceasta de când am intrat nu a
încetat sărutându-mi picioa-
rele.
46. Cu untdelemn capul meu
nu ai uns; iară aceasta cu mir
a uns picioarele mele.
47. Pentru aceea zic ţie, iartă-
se păcatele ei cele multe, că
mult a iubit. Iar căruia se iartă
puţin, puţin iubeşte.
48. Şi au zis ei: Iartă-se ţie
păcatele.
49. Şi au început cei ce şedeau
împreună a zice întru sine:
Cine este acesta carele şi pă-
catele iartă?
50. Şi au zis el către muiere:
Credinţa ta te-a mântuit;
mergi în pace.

CAP. 8

Pilda sămănătoriului. Muma şi fraţii lui Iisus. Certarea apelor. Leghion. Fiica mai-marelui sinagogii. Femeia ce-i curgea sânge.

Şi a fost dupre aceea, şi el
făcea cale prin toată cetatea şi
satul, propoveduind şi bine-
vestind împărăţia lui Dum-
nezeu; şi cei doisprezece cu
el,
2. Şi nişte femei carile fuse-
seră tămăduite de duhuri vi-
clene şi de boale, Maria ce se
chema Magdalina, din carea
ieşise şapte draci,
3. Şi Ioánna, femeia lui Huzá,
ispravnicul lui Iród, şi Su-
sánna, şi altele multe, carile
slujeau lui din avuţiile lor.
4. Şi adunându-se mulţime
multă, şi cei de prin cetăţi
mergând către el, au zis prin
pildă:
5. Ieşit-a sămănătoriul să sa-
mene sămânţa sa; şi sămănând
el, una a căzut lângă cale, şi

s'a călcat, şi pasările ceriului o au mâncat.
6. Şi alta a căzut pre piatră, şi răsărind, s'a uscat, pentru că nu avea umezeală.
7. Şi alta a căzut în mijlocul spinilor, şi crescând spinii dim-preună, o au înnecat.
8. Şi alta a căzut pre pământul cel bun, şi crescând a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit, auză.
9. Deci au întrebat pre el ucenicii lui, zicând: Ce este pilda ceasta?
10. Iară el au zis: Vouă este dat a cunoaşte tainele împărăţiei lui Dumnezeu; dară celorlalţi în pilde, ca văzând să nu vază, şi auzind să nu înţeleagă.
11. Iar pilda e aceasta: Sămânţa este cuvântul lui Dumnezeu.
12. Iar cei de lângă cale sânt cei ce aud, apoi vine diavolul şi ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască.
13. Iar cei de pre piatră sânt cei carii când aud, cu bucurie priimesc cuvântul, şi aceştia rădăcină nu au, carii până la o vreme cred, şi în vreme de ispită se leapădă.
14. Iar cea căzută în spini, aceştia sânt cei carii au auzit, şi sub grijile şi bogăţiile şi dulceţile vieţii umblând, se înneacă şi rod nu săvârşesc.
15. Iar cea din pământ bun, aceştia sânt carii întru inimă bună şi curată, auzind cuvântul, îl ţin, şi rod fac întru răbdare.
16. Că nimenea, lumina aprinzând, acopere pre dânsa cu vas, sau subt pat o pune, ci în sfeşnic o pune, ca ceia ce intră să vază lumina.
17. Că nu este ascuns care nu se va face arătat, nici acoperit care să nu se cunoască şi întru arătare să vie.
18. Deci luaţi seama cum auziţi: că celui ce are, da-se-va lui; şi cela ce nu are, şi ce i se pare că are se va lua dela el.
19. Şi au venit la el muma şi fraţii lui, şi nu se puteau întâlni cu el, pentru mulţime

20. Şi i-au dat de veste, zicând: Muma ta şi fraţii tăi stau afară, vrând să te vază.
21. Iară el răspunzând, au zis lor: Muma mea şi fraţii mei aceştia sânt, carii aud cuvântul lui Dumnezeu şi îl fac pre dânsul.
22. Şi a fost într'una din zile, şi el au intrat în corabie, şi ucenicii lui, şi au zis către ei: Să trecem de ceea parte de iezer; şi au pornit.
23. Şi mergând ei cu corabia, adormit-au el. Şi s'a pogorât în iezer vifor de vânt, şi se umpleau şi se primejduiau.
24. Şi apropiindu-se, l-au deşteptat, zicând: Învăţătoriule, învăţătoriule, pierim. Iară el, deşteptându-se, certă vântul şi valul apei; şi au contenit şi s'a făcut linişte.
25. Zis-au deci lor: Unde este credinţa voastră? Iară ei, înfricoşaţi, se minunau, zicând unul către altul: Oare cine este acesta, că şi vânturilor şi apei porunceşte, şi ascultă pre el?
26. Şi au plutit spre ţinutul Gadarinilor, care este de ceea parte de Galileea.
27. Şi ieşind el la uscat, l-a întâmpinat un bărbat din cetate carele avea draci de mult timp, şi haină nu îmbrăca, şi în casă nu mânea, ci în mormânturi.
28. Şi văzând pre Iisus şi strigând, a căzut înaintea lui şi cu glas mare a zis: Ce este mie şi ţie, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui Preaînalt? Rogu-te să nu mă munceşti.
29. Că poruncea duhului celui necurat să iasă din om; fiindcă de mulţi ani hrăpise pre dânsul, şi legau pre el cu lanţuri de fier şi cu obezi păzindu-se, şi rumpând legăturile, se ducea de dracul în pustie.
30. Şi au întrebat pre el Iisus, zicând: Cum îţi este numele? Iară el a zis: Legheón; că mulţi draci intraseră în el.
31. Şi rugau pre el ca să nu le poruncească să meargă în adânc.
32. Şi era acolò o turmă de porci mulţi ce păşteau în munte; şi au rugat pre el să le îngăduie să intre într'înşii. Şi au îngăduit lor.

33. Şi ieşind dracii din om, au intrat în porci, şi s'a pornit turma în josul râpei spre iazer, şi s'a înnecat.
34. Şi văzând păzitorii ce se făcuse, au fugit, şi mergând, au dat de veste în cetate şi prin sate.
35. Şi au ieşit să vază ce s'a făcut, şi au venit la Iisus, şi au aflat şezând pre omul din carele ieşiseră dracii, îmbrăcat şi întreg la cuget, la picioarele lui Iisus; şi s'au temut.
36. Şi au spus lor şi cei ce văzuseră cum s'a mântuit cel îndrăcit.
37. Şi a rugat pre el toată mulţimea ţinutului Gadarinilor să se ducă dela ei, că erau cuprinşi de frică mare; iară el, intrând în corabie, s'au întors.
38. Şi ruga pre el bărbatul din carele ieşiseră dracii ca să fie cu dânsul. Dară Iisus l-au slobozit, zicând:
39. Întoarce-te la casa ta şi povesteşte câte au făcut ţie Dumnezeu. Şi s'a dus, propoveduind prin toată cetatea câte au făcut Iisus lui.
40. Şi a fost când s'au întors Iisus, priimit-a pre el mulţimea, că toţi îl aşteptau.
41. Şi iată a venit un om căruia era numele Iair, şi acesta era mai-marele sinagogului, şi căzând la picioarele lui Iisus ruga pre el să intre în casa lui;
42. Că avea numai o fată, ca de doisprezece ani, şi aceea murea. Şi mergând el, mulţimile îl împresurau.
43. Şi o muiere, fiind în curgerea sângelui de doisprezece ani, carea la vraci cheltuise toată avuţia ei, şi nu a putut nici dela unul să se tămăduiască,
44. Apropiindu-se dinapoi, s'a atins de marginea hainei lui şi îndatăşi a stătut curgerea sângelui ei.
45. Şi au zis Iisus: Cine s'a atins de mine? Ci tăgăduindu-se toţi, a zis Pétru şi cei ce erau cu el: Învăţătoriule, mulţimile te îmbulzesc şi te strâmtorează, şi zici: Cine s'a atins de mine?
46. Dară Iisus au zis: Atinsu-s'a de mine oarecine, că eu

am cunoscut că putere a ieşit din mine.
47. Şi văzând muierea că nu a rămas ascunsă, tremurând a venit, şi căzând la picioarele lui, i-a spus înaintea a tot norodul pentru carea pricină s'a atins de el şi cum s'a vindecat îndată.
48. Iară el au zis ei: Îndrăzneşte, fiică, credinţa ta te-a mântuit; mergi în pace.
49. Încă el grăind, a venit oarecine dela mai-marele sinagogului zicând lui: Murit-a fiica ta; nu mai osteni pre învăţătoriul.
50. Dară Iisus auzind, au răspuns lui, zicând: Nu te teme, crede numai, şi se va mântui.
51. Şi intrând în casă, nu lăsă să intre nimeni, fără numai Pétru şi Iacov şi Ioánn, şi pre tatăl copilei şi pre muma ei.
52. Şi plângeau toţi şi se tânguiau pentru dânsa. Iară el au zis: Nu plângeţi, nu a murit, ci doarme.
53. Şi îşi râdeau de el, ştiind că a murit.
54. Dară el, scoţând pre toţi afară şi apucând pre ea de mână, a strigat, zicând: Fetişoară, scoală.
55. Şi s'a întors duhul ei şi a înviat îndată; şi au poruncit să dea ei să mănânce.
56. Şi s'au spăimântat părinţii ei; iară el porunci lor nimănui să spuie ce s'a făcut.

CAP. 9

Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Cinci pâini. Lepădarea de sine şi luarea Crucii. Schimbarea la faţă. Lunatecul. Cearta pentru întâietate.

Şi chemând pre cei doisprezece ucenici ai lui, au dat lor putere şi stăpânire preste toţi dracii, şi boalele a tămădui.
2. Şi au trimis pre ei să propoveduiască împărăţia lui Dumnezeu şi să vindece bólnavii.
3. Şi au zis lor: Nimic să luaţi pre cale, nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani, nici câte două vestminte a avea.
4. Şi ori în ce casă veţi intra, acolò rămâneţi, şi de acolò ieşiţi.

5. Şi oricâţi nu vor priimi pre voi, ieşind din cetatea aceea, şi praful de pre picioarele voastre scuturaţi, întru mărturie asupra lor.
6. Şi ieşind, umblau prin sate, binevestind şi tămăduind pretutindenea.
7. Şi a auzit Iród tetrarhul cele ce se făceau de el toate; şi nu se dumirea, pentru că ziceau unii că Ioánn s'a sculat din morţi;
8. Iară unii că Ilíe s'a arătat; iară alţii că un proroc din cei dedemult a înviat.
9. Şi a zis Iród: Pre Ioánn eu l-am tăiat; dară cine este acesta, pentru carele aud unele ca acestea? Şi căuta să vază pre el.
10. Şi înturnându-se apostolii, au spus lui toate câte au făcut. Şi luând pre ei, osebitu-s'au întru un loc pustiu al cetăţii ce se cheamă Vithsaida.
11. Dară înţelegând mulţimile, au mers dupre el; şi priimind pre ei, grăia lor de împărăţia lui Dumnezeu, şi pre cei ce avea trebuinţă de tămăduire vindeca.
12. Iară ziua începu a se pleca; şi apropiindu-se cei doisprezece, au zis lui: Slobozi mulţimea, ca să meargă în târgurile şi satele cele de primprejur să găzduiască, şi să-şi afle bucate; că aicea sântem în loc pustiu.
13. Ci el le-au zis: Daţi voi lor să mănânce. Iară ei au zis: Nu este la noi mai mult de cinci pâini şi doi peşti, fără numai de ne ducem noi să cumpărăm la tot norodul acesta bucate.
14. Că erau bărbaţi ca la cinci mii. Iară el au zis către ucenicii săi: Aşezaţi pre dânşii cete, câte cincizeci.
15. Şi au făcut aşa, şi i-au aşezat pre toţi.
16. Deci luând cele cinci pâini şi cei doi peşti, căutând la ceriu, le-au blagoslovit, şi le-au frânt, şi au dat ucenicilor să le puie naintea mulţimii.
17. Şi au mâncat şi s'au săturat toţi, şi au luat prisoseala lor, fărmituri douăsprezece coşuri.
18. Şi a fost când era el rugându-se singur, erau cu dânsul ucenicii; şi au întrebat pre ei,

zicând: Cine-mi zic mulțimile
că sânt?
19. Iară ei răspunzând, au zis:
Ioánn Botezătoriul, iară alții
Ilie, iară alții că proroc din cei
dedemult a înviat.
20. Și au zis lor: Dară voi
cine-mi ziceți că sânt? Iar
Pétru răspunzând, a zis: Hris-
tosul lui Dumnezeu.
21. Iară el, contenind pre ei,
porunci nimănuia să spuie
aceasta.
22. Zicând că: Fiului Omului
trebuie multe a pătimi, și a fi
lepădat de bătrâni și de arhie-
rei și de cărturari, și a fi
omorât, și a treia zi a învia.
23. Și zicea către toți: De
voiește cineva dupre mine să
vie, să se lepede de sine, și să
ia crucea lui în toate zilele, și
să urmeze mie.
24. Că cine va voi să mân-
tuiască sufletul lui pierde-va
pre el; iar cine va pierde
sufletul său pentru mine, acela
îl va mântui.
25. Căci ce folosește omului
de va dobândi lumea toată,
iară pre sine se va pierde sau
se va păgubi?
26. Că oricine se va rușina de
mine și de cuvintele mele, de
acela Fiul Omului se va
rușina, când va veni întru
slava lui și a Tatălui și a
sfinților îngeri.
27. Ci zic vouă adevărat, sânt
unii, din cei ce stau acì, carii
nu vor gusta moarte până când
vor vedea împărăția lui Dum-
nezeu.
28. Și a fost dupre cuvintele
acestea ca la opt zile, și luând
pre Pétru și pre Ioánn și pre
Iacov, s'au suit în munte să se
roage.
29. Și s'a făcut, când se ruga
el, chipul feței lui altul, și
îmbrăcămintea lui albă stră-
lucind.
30. Și iată doi bărbați voro-
veau cu el, carii erau Moisì și
Ilie,
31. Carii arătându-se în slavă,
grăiau de ieșirea lui, carea
avea să se plinească în Ieru-
salím.
32. Iară Pétru și cei împreună
cu dânsul erau îngreuiați de
somn; și deșteptându-se au
văzut slava lui, și pre cei doi
bărbați stând împreună cu el.

33. Şi a fost când se despărţeau aceia de el, a zis Pétru către Iisus: Învăţătoriule, bine este nouă a fi aici; şi să facem trei colibi, una ţie, şi lui Moisì una, şi una lui Ilie – neştiind ce grăieşte.
34. Şi acestea zicând el, s'a făcut nour şi a umbrit pre ei, şi s'au spăimântat când au intrat ei în nour.
35. Şi glas a fost din nour, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta ascultaţi.
36. Şi dupre ce au fost glasul, s'au aflat Iisus singur. Şi ei au tăcut, şi nu au spus nimănui în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.
37. Şi a fost a doua zi, pogorându-se ei din munte, l-a întâmpinat mulţime multă.
38. Şi iată un bărbat din mulţime a strigat, zicând: Învăţătoriule, rogu-te, caută spre fiul meu, că unul-născut este mic,
39. Şi iată un duh îl apucă, şi de năprasnă strigă, şi-l scutură cu spumă, şi abia se duce dela el, zdrobindu-l.
40. Şi m'am rugat de ucenicii tăi ca să-l scoaţă, şi nu au putut.
41. Iară Iisus răspunzând, au zis: O, neam necredincios şi îndărătnic, până când voiŭ fi cu voi, şi voiŭ suferi pre voi? Adu aici pre fiul tău.
42. Şi încă apropiindu-se el, l-a trântit dracul şi l-a scuturat; iară Iisus au certat duhul cel necurat, şi au vindecat copilul, şi l-au dat tătâne-său.
43. Şi se uimeau toţi de măreţia lui Dumnezeu. Şi minunându-se toţi de toate carile au făcut Iisus, au zis el către ucenicii săi:
44. Puneţi voi în urechile voastre cuvintele acestea: că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor.
45. Dară ei nu înţelegeau graiul acesta, şi era ascuns pentru ei ca să nu-l priceapă, şi se temeau a întreba pre el de graiul acesta.
46. Şi a intrat cuget între dânşii, cine dintre ei ar fi mai mare.

47. Iară Iisus, ştiind cugetul inimii lor, luând un copilaş, l-au pus lângă sine
48. Şi au zis lor: Oricine va priimi pre copilaşul acesta întru numele meu, pre mine priimeşte; şi oricine va priimi pre mine, priimeşte pre cela ce au trimis pre mine; căci cela ce este mai mic între voi toţi, acela va fi mare.
49. Ci răspunzând Ioánn, a zis: Învăţătoriule, văzut-am pre oarecine în numele tău scoţând draci; şi l-am contenit, că nu urmează cu noi.
50. Şi au zis Iisus lui: Nu-l conteniţi; că cine nu e împrotiva noastră, pentru noi este.
51. Şi a fost când s'au plinit zilele înălţării lui, şi el au întărit faţa lui să meargă la Ierusalim,
52. Şi au trimis vestitori înaintea feţei sale. Şi mergând ei, au intrat într'un sat al Samarinenilor ca să-i gătească lui;
53. Şi nu l-au priimit, căci faţa lui era mergând spre Ierusalim.
54. Ci văzând ucenicii lui, Iacov şi Ioánn, au zis: Doamne, voieşti să zicem să se pogoare foc din ceriu şi să mistuiască pre ei, precum şi Ilíe a făcut?
55. Dară Iisus, întorcându-se, au certat pre ei şi au zis: Nu ştiţi ai cărui duh sânteţi voi.
56. Că Fiul Omului nu au venit să piarză sufletele oamenilor, ci să le mântuiască. Şi au mers întru alt sat.
57. Şi a fost când mergeau ei pre cale, zis-a lui oarecine: Merge-voiŭ dupre tine oriunde te vei duce, Doamne.
58. Şi au zis Iisus lui: Vulpile au vizuini şi pasările ceriului cuiburi, dară Fiul Omului nu are unde să-şi plece capul.
59. Ci au zis către altul: Vino dupre mine. Iară el a zis: Doamne, îngăduieşte-mă să merg întâiu să îngrop pre tatăl meu.
60. Zis-au Iisus lui: Lasă morţii să îngroape pre morţii lor; iară tu mergi de vesteşte împărăţia lui Dumnezeu.
61. Zis-a şi altul: Merge-voiŭ dupre tine, Doamne, dară

întâiu îngăduieşte-mă să-mi iau rămas bun dela cei din casa mea.
62. Ci Iisus au zis către el: Nimenea, puind mâna lui pre plug şi căutând înapoi, este îndireptat întru împărăţia lui Dumnezeu.

CAP. 10

Cei şaptezeci de apostoli. Legiuitoriul doritoriu de viaţa de veci. Pilda celui căzut în tâlhari. Martha şi Maria.

Iară dupre acestea au arătat Domnul şi pre alţi şaptezeci, şi au trimis pre ei câte doi înaintea feţei sale, în toată cetatea şi locul unde avea el să meargă.
2. Şi zicea lor: Iată secerişul este mult, iar lucrătorii puţini; deci rugaţi pre Domnul secerişului ca să scoaţă lucrători la secerişul său.
3. Mergeţi; iată eu vă trimit ca mieii în mijlocul lupilor.
4. Să nu purtaţi pungă, nici traistă, nici încălţăminte, şi nimănui daţi închinăciune pre cale.
5. Şi ori în carea casă veţi intra, întâiu ziceţi: Pace casei cesteia.
6. Şi de va fi acolò fiul păcii, odihni-se-va preste el pacea voastră; iară de nu, către voi se va întuma.
7. Şi întru aceeaşi casă rămâneţi, mâncând şi bând cele dela ei: că vrednic este lucrătoriul de plata sa. Nu vă mutaţi din casă în casă.
8. Şi ori în carea cetate veţi intra şi vă vor priimi, mâncaţi cele ce se vor pune vouă înainte
9. Şi tămăduiţi bólnavii carii vor fi într'însa, şi ziceţi lor: Apropiatu-s'a la voi împărăţia lui Dumnezeu.
10. Ci ori întru carea cetate veţi intra şi nu vor priimi pre voi, ieşind în uliţele ei, ziceţi:
11. Şi praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră scuturăm vouă; însă aceasta cunoaşteţi, că s'a apropiat la voi împărăţia lui Dumnezeu.
12. Ci zic vouă că mai lesne va fi Sodomului în ziua aceea, decât cetăţii celeia.

13. Vai ție, Horazine, vai ție, Vithsaido; că de s'ar fi făcut în Tír și în Sidón puterile carile s'au făcut întru voi, bdemult în sac și în cenușă șezând s'ar fi pocăit.
14. Însă Tírului și Sidónului mai lesne va fi la judecată decât vouă.
15. Și tu, Capernaume, care până la ceriu te-ai înălțat, până la iad te vei pogorî.
16. Cela ce aude pre voi, pre mine aude, și cela ce se leapădă de voi, de mine se leapădă; iar cela ce se leapădă de mine, se leapădă de cela ce au trimis pre mine.
17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii se supun nouă întru numele tău.
18. Iar el au zis lor: Văzut-am pre satana ca un fulger din ceriu căzând.
19. Iată dau vouă stăpânire să călcați preste șerpi și preste scorpii, și preste toată puterea vrăjmașului, și nimica vă va vătăma.
20. Însă nu pentru aceasta vă bucurați, că duhurile se supun vouă; ci bucurați-vă că numele voastre sânt scrise în ceriuri.
21. Întru acel ceas s'au bucurat cu duhul Iisus și au zis: Mărturisescu-mă ție, Părinte, Doamne al ceriului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și înțelegători, și ai descoperit pre ele pruncilor. Așa, Părinte, că așa a fost bunăvoire înaintea ta.
22. Toate sânt date mie de Tatăl meu, și nimenea cunoaște cine este Fiul, fără numai Tatăl, și cine este Tatăl, fără numai Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.
23. Și întorcându-se către ucenici deosebi, au zis: Fericiți ochii carii văd cele ce voi vedeți.
24. Că zic vouă că mulți proroci și împărați au vrut să vază cele ce vedeți voi, și nu au văzut; și să auză cele ce voi auziți, și nu au auzit.
25. Și iată un legiuitoriu s'a sculat, ispitind pre el și zicând: Învățătoriule, ce voiŭ face ca să moștenesc viața de veci?

26. Iară el au zis lui: În lege ce este scris? Cum cetești?
27. Iară el răspunzând, a zis: Să iubești pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din toată vârtutea ta, și din tot cugetul tău, și pre aproapele tău ca însuți pre tine.
28. Și au zis lui: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu.
29. Iară el, vrând să se îndreptățească, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?
30. Iar Iisus răspunzând, au zis: Un om oarecare pogora din Ierusalím în Ierihón, și a căzut între tâlhari, carii și dezbrăcând pre el și rănindu-l, s'au dus lăsându-l aproape mort.
31. Și din întâmplare, un preot pogora pre calea aceea; și văzând pre el, a trecut pre alăturea.
32. Așijderea și un Levít sosind la acel loc, venind și văzând, a trecut pre alăturea.
33. Iară un Samarinean mergând pre cale, a venit la el, și văzându-l, i s'a făcut milă,
34. Și apropiindu-se, a legat ranele lui, turnând untdelemn și vin; și puindu-l pre dobitocul său, l-a dus la un sălaș de oaspeți și a purtat grijă de el.
35. Și a doua zi ieșind, scoțând doi dinari, a dat gazdei și a zis lui: Poartă grijă de el, și oricât vei mai cheltui, eu când mă voiŭ întoarce voiŭ da ție.
36. Deci carele dintr'acei trei ți se pare a fi fost aproapele celui ce căzuse între tâlhari?
37. Iară el a zis: Carele a făcut milă cu el. Iară Iisus au zis lui: Mergi de fă și tu asemenea.
38. Și a fost când mergeau ei, și el au intrat într'un sat; iar o muiere, numele ei Martha, a priimit pre el în casa ei.
39. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, carea și șezând la picioarele lui Iisus, auzea cuvântul lui.
40. Iară Martha se silea spre multă slujbă, și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea m'a lăsat singură să slujesc? Ci zi ei ca să-mi ajute.

41. Şi răspunzând Iisus au zis ei: Martho, Martho, te grijeşti, şi pentru multe te sileşti;
42. Ci un lucru trebuieşte; iar Maria partea cea bună şi-a ales, carea nu se va lua dela ea.

CAP. 11

Rugăciunea Domnească. Vindecarea unui mut. Iudeii cer semn din ceriu. Iisus învăţând la un ospăţ şi mustrând pre legiuitori.

Şi a fost când era în oarecare loc rugându-se, dupre ce au încetat, a zis unul din ucenicii lui către el: Doamne, învaţă pre noi a ne ruga, cum şi Ioánn a învăţat pre ucenicii săi.
2. Şi au zis lor: Când vă rugaţi, ziceţi: Tatăl nostru carele eşti în ceriuri, sfinţească-se numele tău. Vie împărăţia ta; facă-se voia ta, precum în ceriu, şi pre pământ.
3. Páinea noastră cea a zilei ce vine dă nouă în toate zilele.
4. Şi lasă nouă greşalele noastre, căci şi noi lăsăm tuturor celor ce sânt datori nouă; şi nu duce pre noi întru ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.
5. Şi au zis către ei: Cine dintru voi va avea un prieten, şi va merge la el la miezul nopţii, şi va zice lui: Prietene, dă-mi împrumut trei pâini,
6. Că a venit din cale un prieten la mine, şi nu am ce pune înaintea lui;
7. Şi acela, din lăuntru răspunzând, va zice: Nu-mi face osteneală; iată uşa e încuiată, şi copii mei sânt în aşternut cu mine; nu mă pot scula să-ţi dau.
8. Zic vouă, măcar de nu s'ar scula să dea lui pentru că-i este prieten, dar pentru obrăznicia lui, sculându-se, va da lui câte îi trebuieşte.
9. Şi eu încă zic vouă: Cereţi şi se va da vouă, căutaţi şi veţi afla, bateţi şi se va deschide vouă.
10. Că tot cel ce cere ia, şi cel ce caută află, şi celui ce bate i se va deschide.
11. Şi la care tată dintre voi, de va cere fiul pâine, au piatră va da lui? Sau şi peşte, au

doară în loc de peşte şarpe va da lui?
12. Sau de va cere ou, au dava lui scorpie?
13. Deci dacă voi, vicleni fiind, ştiţi să daţi daruri bune fiilor voştri, cu cât mai vârtos Tatăl cel din ceriu va da Duh Sfânt celora ce cer dela el.
14. Şi era scoţând un drac, şi acela era mut. Şi a fost dupre ce a ieşit dracul, grăit-a mutul; şi s'au minunat mulţimile.
15. Iară unii dintr'înşii au zis: Cu Veelzevúl, domnul dracilor, scoate dracii.
16. Iară alţii, ispitindu-l, semn din ceriu cereau dela el.
17. Dară el, ştiind cugetele lor, au zis lor: Toată împărăţia ce se împarte întru sine, pustieşte-se, şi casă preste casă cade.
18. Deci şi satana dacă s'a împărţit întru sine, cum va sta împărăţia lui? Că ziceţi că cu Veelzevúl scot eu dracii.
19. Iar dacă eu cu Veelzevúl scot dracii, fiii voştri cu cine îi scot? Pentru aceasta, ei vor fi vouă judecători.
20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăţia lui Dumnezeu.
21. Când cel tare înarmat păzeşte curtea sa, în pace sânt avuţiile lui;
22. Iară când va veni preste el cel mai tare decât el şi îl va birui, lua-va toate armele lui întru carile nădăjduia, şi prăzile lui va împărţi.
23. Cine nu este cu mine, împrotiva mea este, şi cela ce nu adună cu mine, risipeşte.
24. Când iese duhul cel necurat din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă; şi neaflând, zice: Întoarce-măvoiŭ în casa mea de unde am ieşit;
25. Şi venind, o află măturată şi împodobită.
26. Atunci merge şi ia alte şapte duhuri mai viclene decât el, şi intrând lăcuiesc acolò; şi se fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâiu.
27. Şi a fost când zicea el acestea, ridicând o muiere glas din mulţime, a zis lui: Fe-

ricit pântecele ce te-a purtat, şi
ţâţele ce ai supt.
28. Dară el au zis: Adevărat
fericiţi cei ce aud cuvântul lui
Dumnezeu şi-l păzesc pre el.
29. Iar adunându-se mulţi-
mile, au început el a zice:
Neamul acesta viclean este;
semn cere, şi semn nu se va da
lui, fără numai semnul lui
Ionà prorocul.
30. Că precum a fost Ionà
semn Ninevitenilor, aşa va fi
şi Fiul Omului neamului
cestuia.
31. Împărăteasa dela austru se
va scula la judecată cu băr-
baţii neamului cestuia şi va
osândi pre ei, că a venit dela
marginile pământului să auză
înţelepciunea lui Solomón, şi
iată mai mult decât Solomón
aci.
32. Bărbaţii Ninéviei se vor
scula la judecată cu neamul
acesta şi vor osândi pre el,
căci ei s'au pocăit la propo-
veduirea lui Ionà, şi iată mai
mult decât Ionà aci.
33. Nimenea, aprinzând lu-
mina, o pune întru ascuns, nici
subt obroc, ci în sfeşnic, ca
aceia ce intră să vază lumina.
34. Luminătoriul trupului este
ochiul; deci când va fi ochiul
tău curat, şi tot trupul tău va fi
luminat; iar de va fi viclean, şi
trupul tău întunecat va fi.
35. Drept aceea ia aminte ca
lumina carea este întru tine să
nu fie întunerec.
36. Deci de va fi trupul tău tot
luminat, neavând vreo parte
întunecată, fi-va luminat tot,
ca şi când făclia cu strălucirea
te-ar lumina.
37. Iar când grăia, l-a rugat un
Fariseu ca să prânzească la el;
şi intrând, au şezut.
38. Iar Fariseul, văzând, s'a
mirat că nu s'au spălat el
înainte de prânz.
39. Ci Domnul au zis către el:
Acum voi, Fariseii, cea din -
afară a păharului şi a blidului
curăţiţi, iară cea din lăuntrul
vostru plină este de hrăpire şi
de vicleşug.
40. Nebunilor, au nu cela ce
au făcut cea din afară, şi cea
din lăuntru au făcut?

41. Însă cele din lăuntru dați-le milostenie, și iată toate vor fi vouă curate.
42. Ci vai vouă, Fariseilor, că zeciuiți izma și ruta, și toate legumile, și dați de-o parte judecata și dragostea lui Dumnezeu: acestea se cădea a face, și acelea a nu lăsa.
43. Vai vouă, Fariseilor, că iubiți scaunele cele de frunte în sinagoguri și închinăturile prin târguri.
44. Vai vouă, cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că sânteți ca mormânturile cele ce nu se văd, și oamenii ce umblă pre deasupra nu știu.
45. Și răspunzând unul din legiuitori, a zis lui: Învățătoriule, acestea zicând, și pre noi ocărăști.
46. Iară el au zis: Și vouă legiuitorilor vai, că împovărați pre oameni cu poveri anevoie de purtat, dară voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de poveri.
47. Vai vouă, că zidiți mormânturile prorocilor, ci părinții voștri au ucis pre ei.
48. Deci mărturisiți și încuviințați lucrurile părinților voștri, că aceia au ucis pre ei, iară voi zidiți mormânturile lor.
49. Pentru aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: Trimite-voiŭ la dânșii proroci și apostoli, și dintr'înșii vor ucide și vor prigoni,
50. Ca să se ceară sângele tuturor prorocilor, cel ce s'a vărsat dela întemeierea lumii, dela neamul acesta,
51. Dela sângele lui Ável până la sângele Zaharíei, carele a pierit între altariu și între biserică; adevărat, zic vouă, cere-se-va dela neamul acesta.
52. Vai vouă, legiuitorilor, că ați luat cheia cunoștinței: voi nu ați intrat, și pre cei ce voiau să intre ați oprit.
53. Și zicând el acestea către ei, au început cărturarii și Fariseii a se înverșuna cumplit asupra lui și a-l stârni să grăiască de multe,
54. Pândind pre el și căutând să vâneze ceva din gura lui, ca să îl vinuiască.

CAP. 12

Aluatul Fariseilor. Hula împrotiva Duhului Sfânt. Sfaturi împrotiva lăcomiei. Defăimarea celor lumeşti. Ferirea de iubirea de argint. A nu se prici cu aproapele.

Întru acestea, adunându-se mulţime de multe mii, cât se călcau unii pre alţii, au început a zice ucenicilor săi mai întâiu: Păziţi-vă de aluatul Fariseilor, care este făţărie.
2. Că nimic este acoperit care să nu se descopere, şi ascuns care să nu se cunoască.
3. Pentru aceea, câte aţi zis la întunerec, la lumină se vor auzi: şi ce aţi grăit la ureche în cămări, se va propovedui de pre acoperişuri.
4. Zic dar vouă, prietenilor mei: Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, şi dupre aceea nu au mai mult ce face.
5. Ci voiŭ arăta vouă de cine să vă temeţi: Temeţi-vă de cela ce, dupre ce a ucis, are stăpânire să arunce în gheennă. Aşa, zic vouă, de acela să vă temeţi.
6. Au nu se vând cinci vrăbii cu doi bani? Şi una dintr'însele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.
7. Ci şi perii capului vostru toţi număraţi sânt. Deci nu vă temeţi: decât multe vrăbii mai de preţ sânteţi.
8. Ci zic vouă: Tot cel ce va mărturisi întru mine înaintea oamenilor, şi Fiul Omului va mărturisi întru dânsul înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
9. Iară cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10. Şi tot cela ce va zice cuvânt împrotiva Fiului Omului, ierta-se-va lui; dară celuia ce va huli împrotiva Duhului Sfânt nu se va ierta.
11. Iar când vor duce pre voi în sinagoguri şi la dregători şi la stăpâniri, nu vă grijireţi cum sau ce veţi răspunde, sau ce veţi zice;
12. Că Duhul Sfânt va învăţa pre voi întru acel ceas cele ce trebuie a zice.
13. Şi a zis lui oarecine din mulţime: Învăţătoriule, zi fra-

telui meu să împartă cu mine moştenirea.
14. Iară el au zis lui: Omule, cine a pus pre mine judecătoriu sau împărţitoriu preste voi?
15. Şi au zis către ei: Vedeţi şi vă păziţi de lăcomie; că nu în prisosinţa cuiva din avuţiile sale este viaţa lui.
16. Şi au spus lor pildă, zicând: Unui om bogat i-a rodit ţarina.
17. Şi cugeta întru sine, zicând: Ce voiŭ face, că nu am unde aduna rodurile mele?
18. Şi a zis: Aceasta voiŭ face, strica-voiŭ jitniţele mele, şi mai mari le voiŭ zidi, şi voiŭ strânge acolò toate rodurile mele şi bunătăţile mele.
19. Şi voiŭ zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăţi zăcând spre mulţi ani; odihneşte, mănâncă, bea, veseleşte-te.
20. Zis-au Dumnezeu lui: Nebune, întru această noapte sufletul tău vor cere dela tine; dară cele ce ai gătit cui vor fi?
21. Aşa este cela ce strânge lui comoară, şi nu în Dumnezeu se îmbogăţeşte.
22. Şi au zis către ucenicii lui: Pentru aceasta, zic vouă, nu vă grijiţi de sufletul vostru, ce veţi mânca; nici de trup, ce veţi îmbrăca.
23. Sufletul mai mult este decât hrana şi trupul decât îmbrăcămintea.
24. Luaţi aminte la corbi, că nu samănă, nici seceră, carii nu au cămară, nici jitniţă, şi Dumnezeu hrăneşte pre ei: Cu cât mai vârtos osebiţi sânteţi voi decât pasările?
25. Şi cine din voi, grijindu-se, poate să adauge statului său un cot?
26. Deci dacă nici cel mai mic nu vă este cu putinţă, ce vă grijiţi pentru celelalte?
27. Luaţi aminte la crini cum cresc: nu ostenesc, nici torc; ci zic vouă, nici Solomón întru toată slava lui s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceştia.
28. Iar dacă iarba, astăzi în câmp fiind şi mâine în cuptoriu aruncându-se, Dumnezeu aşa o îmbracă, cu cât mai

vârtos pre voi, puţin credincioşilor?
29. Şi voi să nu căutaţi ce veţi mânca sau ce veţi bea; şi nu vă înălţaţi.
30. Că toate acestea neamurile lumii le caută, dar Tatăl vostru ştie că vă trebuiesc acestea.
31. Ci căutaţi împărăţia lui Dumnezeu, şi toate acestea se vor adaoge vouă.
32. Nu te teme, turmă mică, că au binevoit Tatăl vostru să dea vouă împărăţia.
33. Vindeţi avuţiile voastre şi daţi milostenie; faceţi vouă pungi ce nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceriuri, unde furul nu se apropie, nici molia o strică.
34. Că unde este comoara voastră, acolò va fi şi inima voastră.
35. Să fie mijloacele voastre încinse, şi făcliile aprinse;
36. Şi voi, asemenea cu oamenii carii aşteaptă pre domnul lor, când se va întoarce dela nuntă, ca venind şi bătând, îndată să deschiză lui.
37. Fericiţi robii aceia pre carii, venind Domnul, va afla priveghind: Amin zic vouă, că se va încinge şi va pune pre ei să şază, şi venind va sluji lor.
38. Şi de va veni la a doua streajă, şi la a treia streajă de va veni, şi-i va afla aşa, fericiţi sânt robii aceia.
39. Iar aceasta cunoaşteţi, că de ar şti stăpânul casei în care ceas furul va veni, ar priveghea şi nu ar lăsa să-i sape casa lui.
40. Deci şi voi fiţi gata, că în ceasul carele nu gândiţi Fiul Omului va veni.
41. Şi i-a zis Pétru: Doamne, către noi zici pilda ceasta, sau şi către toţi?
42. Şi au zis Domnul: Oare cine este iconomul cel credincios şi chibzuit, pre carele va pune domnul preste slugile sale, ca să dea lor la vreme măsura de grâu?
43. Fericit robul acela, pre carele, venind domnul său, îl va afla făcând aşa.
44. Adevărat zic vouă că preste toate avuţiile sale va pune pre el.
45. Iar de va zice robul acela întru inima sa: Zăboveşte

domnul meu a veni, şi va
începe a bate pre slugi şi pre
slujnice, şi a mânca şi a bea şi
a se îmbăta,
46. Veni-va domnul robului
aceluia în ziua carea nu
aşteaptă şi în ceasul carele nu
cunoaşte, şi va tăia pre el în
două şi partea lui cu necre-
dincioşii va pune.
47. Iar robul acela ce a
cunoscut voia domnului său,
şi nu a gătit, nici a făcut dupre
voia lui, mult se va bate;
48. Iar acela ce nu a cunoscut,
şi a făcut cele vrednice de
bătăi, bate-se-va puţin. Şi la
tot căruia s'a dat mult, mult se
va cere dela el; şi căruia s'a
încredinţat mult, mai mult vor
cere dela el.
49. Foc am venit să arunc pre
pământ, şi ce voiesc, dacă
acum s'a aprins?
50. Şi cu botez am a mă
boteza, şi cum mă strâmtorez
până ce se va săvârşi.
51. Au vi se pare că am venit
să dau pace pre pământ? Nu,
zic vouă, ci dezbinare.
52. Că vor fi de acum cinci
într'o casă dezbinaţi, trei îm-
protiva a doi şi doi împrotiva
a trei.
53. Dezbina-se-va tatăl îm-
protiva fiului şi fiul împrotiva
tatălui, muma împrotiva fiicei
şi fiica împrotiva mumei, soa-
cra împrotiva noră-sii şi nora
împrotiva soacră-sii.
54. Şi zicea şi mulţimilor:
Când vedeţi nourul ridicându-
se dela apus, numaidecât zi-
ceţi: Ploaie vine; şi este aşa.
55. Şi când suflă austrul,
ziceţi că: Zăduf va să fie; şi
este.
56. Făţarnicilor, faţa pămân-
tului şi a cerului ştiţi ispiti,
dară vremea ceasta cum nu
ştiţi ispiti?
57. Pentru ce nu judecaţi şi
înşivă întru voi ce este drept?
58. Şi când mergi cu pârâşul
tău la domn, pre cale dă
lucrare să te izbăveşti de el, ca
nu cumva să te tragă la jude-
cătoriu, şi judecătoriul te va
da temnicerului, şi tem-
nicerul te va arunca în tem-
niţă.
59. Zic ţie, nu vei ieşi de
acolò, până ce nu vei plăti şi
filiariul cel mai de pre urmă

CAP. 13

Pilda Galileenilor, pilda cu cei uciși în Siloám și pilda smochinului neroditoriu. Femeia cu duhul neputinței. Grăunțul de muștariu. Ușa cea strâmtă. Iisus amenințat cu moarte din partea lui Iród. Ierusalímul ucigătoriu de proroci.

Și erau unii, întru acea vreme, spuind lui de Galileenii al cărora sânge Pilát a amestecat cu jertfele lor.
2. Și răspunzând Iisus, au zis lor: Au vi se pare că Galileenii aceștia mai păcătoși au fost decât toți Galileenii, căci au pătimit acestea?
3. Nicidecum, zic vouă; ci de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.
4. Sau acei optsprezece, preste carii a căzut turnul în Siloám și i-a omorât, pare-vi-se că aceștia mai greșiți erau decât toți oamenii carii lăcuiesc în Ierusalím?
5. Nicidecum, zic vouă; ci de nu vă veți pocăi, toți așijderea veți pieri.
6. Și zicea și pilda ceasta: Avea oarecine un smochin în via lui sădit, și a venit căutând rod întru dânsul, și nu a aflat.
7. Și a zis către vier: Iată de trei ani viu căutând roadă în smochinul acesta, și nu aflu; taie pre el; pentru ce și pământul să cuprindă în zadar?
8. Iară el răspunzând, a zis lui: Doamne, lasă pre el și în acest an, până-l voiŭ săpa împrejur și voiŭ pune gunoi:
9. Poate va face roadă; iară de nu, tăia-vei pre dânsul în cel viitoriu.
10. Și era învățând într'una din sinagoguri în sâmbete.
11. Și iată o muiere era având duhul neputinței de optsprezece ani, și era gârbovă, și nu putea să se îndrepte nicidecum.
12. Și văzând pre ea Iisus, o au chemat și au zis ei: Muiere, slobozitu-te-ai de boala ta.
13. Și și-au pus pre dânsa mâinile; și îndată s'a îndreptat, și slăvea pre Dumnezeu.
14. Și răspunzând maimarele sinagogului, mâniindu-se că

Iisus o tămăduise sâmbăta, zicea mulţimii: Şase zile sânt întru carile se cade a lucra; deci întru acestea viind, vă tămăduiţi, şi nu în ziua sâmbetei.
15. Deci au răspuns lui Domnul, şi au zis: Făţarnicilor, fieştecarele dintre voi, sâmbăta, au nu dezleagă boul lui sau asinul dela iesle, şi-l duce de-l adapă?
16. Iară aceasta, fiică a lui Avraám fiind, pre carea o a legat satana, iată de optsprezece ani, au nu se cădea a se dezlega din legătura ceasta în ziua sâmbetei?
17. Şi acestea zicând el, se ruşinau toţi cei ce stau împrotiva lui, şi toată mulţimea se bucura de toate cele slăvite ce se făceau de dânsul.
18. Şi zicea: Cu ce este asemenea împărăţia lui Dumnezeu? Şi cu ce voiŭ asemăna pre ea?
19. Asemenea este grăunţului de muştariu, pre carele luându-l omul, l-a aruncat în grădina lui; şi a crescut şi s'a făcut copac mare, şi pasările cerului s'au sălăşluit în ramurile lui.
20. Şi iarăşi au zis: Cu ce voiŭ asemăna împărăţia lui Dumnezeu?
21. Asemenea este aluatului carele, luându-l muierea, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până s'a dospit toată.
22. Şi umbla prin cetăţi şi prin sate, învăţând, şi cale făcând către Ierusalim.
23. Şi a zis oarecine lui: Doamne, au puţini sânt cei ce se mântuiesc? Iară el au zis către ei:
24. Siliţi-vă a intra prin poarta cea strâmtă; că mulţi, zic vouă, vor cerca să intre, şi nu vor putea.
25. Dar când se va scula stăpânul casei şi va încuia uşa, şi veţi începe afară a sta şi a bate în uşă, zicând: Doamne, doamne, deschide nouă; şi răspunzând, va zice vouă: Nu ştiu pre voi de unde sânteţi;
26. Atuncea veţi începe a zice: Mâncat-am înaintea ta şi am băut, şi în uliţele noastre ai învăţat.

27. Şi va zice: Zic vouă, nu ştiu pre voi de unde sânteţi. Depărtaţi-vă dela mine toţi lucrătorii nedreptăţii.
28. Acolò va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor, când veţi vedea pre Avraám şi pre Isaác şi pre Iacov, şi pre toţi prorocii întru împărăţia lui Dumnezeu, iară voi aruncaţi afară.
29. Şi vor veni dela răsărit şi dela apus şi dela miazănoapte şi dela miazăzi, şi vor şedea întru împărăţia lui Dumnezeu.
30. Şi iată sânt unii dela urmă carii vor fi întâiu, şi sânt unii dintâiu carii vor fi la urmă.
31. În ziua aceea s'au apropiat unii din Farisei, zicând lui: Ieşi şi te du de aci, că Iród vrea să te omoare.
32. Şi au zis lor: Mergând ziceţi vulpii ceştiia: Iată scot draci, şi vindecări fac astăzi şi mâine, şi a treia zi mă voiŭ săvârşi.
33. Însă trebuie astăzi şi mâine şi în cea următoare a merge; că nu este cu putinţă să piară proroc afară din Ierusalim.
34. Ierusalíme, Ierusalíme, carele omori pre proroci, şi ucizi cu pietri pre cei trimişi la tine, de câte ori am vrut să adun pre fiii tăi, cum adună găina puii ei subt aripi, şi nu aţi vrut.
35. Iată se lasă vouă casa voastră pustie; şi zic vouă că nu mă veţi mai vedea până ce va veni când veţi zice: Binecuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

CAP. 14

Iisus vindecă bólnavul de idropică. Pilda cu cei chemaţi la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

Şi a fost când au intrat el în casa unuia dintre boierii Fariseilor, sâmbăta, ca să mănânce pâine, şi aceia îl pândeau.
2. Şi iată un om bólnav de idropică era naintea lui.
3. Şi răspunzând Iisus, au zis către legiuitori şi Farisei, zicând: Au slobod este sâmbăta a tămădui?

4. Iară ei au tăcut. Şi apucându-l, l-au vindecat şi l-au slobozit.
5. Şi răspunzând lor, au zis: Care din voi, de-i va cădea în puţ asinul sau boul, au nu îndată îl va scoate în ziua sâmbetei?
6. Şi nu au putut răspunde lui la acestea.
7. Şi zicea pildă către cei chemaţi, luând aminte cum îşi alegeau şederile dintâi, zicând lor:
8. Când vei fi chemat de cineva la nuntă, nu şedea în locul cel dintâiu, ca nu cumva să fie chemat de dânsul altul mai cinstit decât tine,
9. Şi venind cel ce şi pre tine şi pre acela au chemat, va zice ţie: Dă locul cestuia, şi atuncea vei începe, cu ruşine, locul cel mai de pre urmă a ţinea.
10. Ci când vei fi chemat, mergi şi şezi la locul cel mai de pre urmă, ca atunci când va veni cela ce te-a chemat, să zică ţie: Prietene, mută-te mai sus. Atuncea va fi ţie slavă înaintea celor ce şed împreună cu tine.
11. Că tot cel ce se înalţă smeri-se-va, şi cel ce se smereşte se va înălţa.
12. Şi zicea şi celui ce chemase pre el: Când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici fraţii tăi, nici rudeniile tale, nici vecini bogaţi, ca nu cândva să cheme şi ei pre tine şi să ţi se facă răsplătire.
13. Ci când faci ospăţ, cheamă săracii, schilozii, şchiopii, orbii;
14. Şi fericit vei fi, că nu au cu ce-ţi răsplăti, că se va răsplăti ţie întru învierea drepţilor.
15. Şi auzind acestea unul din cei ce şedeau cu el, a zis lui: Fericit cel ce va mânca pâine întru împărăţia lui Dumnezeu.
16. Iară el au zis lui: Un om oarecare a făcut cină mare şi a chemat pre mulţi;
17. Şi a trimis pre robul său la ceasul cinei să zică celor chemaţi: Veniţi, că iată gata sânt toate.
18. Şi au început toţi întru un chip a-şi cere iertăciune. Cel

dintâiu a zis lui: Ţarină am
cumpărat, şi trebuinţă am să
ies şi să o văz: rogu-te să mă
ierţi.
19. Şi altul a zis: Părechi de
boi cumpărat-am cinci, şi
merg să-i încerc: rogu-te să
mă ierţi.
20. Şi altul a zis: Muiere mi-
am luat, şi pentru aceea nu pot
veni.
21. Şi întorcându-se robul
acela, a spus domnului său
acestea. Atuncea, mâniindu-se
stăpânul casei, a zis robului
său: Ieşi curând la răspântiile
şi uliţele cetăţii, şi săracii şi
schilozii şi şchiopii şi orbii
adu-i aici.
22. Şi a zis robul: Doamne,
făcutu-s'a cum ai poruncit, şi
încă mai este loc.
23. Şi a zis domnul către rob:
Ieşi la drumuri şi la garduri şi-
i sileşte să intre, ca să se
umple casa mea;
24. Că zic vouă că nici unul
din bărbaţii aceia ce erau
chemaţi nu va gusta din cina
mea.
25. Şi mergeau cu dânsul
mulţimi multe; şi întorcându-
se au zis lor:
26. De vine către mine cineva,
şi nu urăşte pre tatăl său, şi
pre mumă, şi pre muiere, şi
pre copii, şi pre fraţi, şi pre
surori, încă şi sufletul său, nu
poate ucenic al meu să fie.
27. Şi cine nu poartă crucea sa
şi vine dupre mine, nu poate
ucenicul meu să fie.
28. Că cine dintre voi, vrând
să zidească turn, au nu întâiu
şezând îşi socoteşte cheltuiala,
de are cele spre isprăvire?
29. Ca nu cândva, puind el
temelia şi neputându-l săvârşi,
toţi cei ce-l vor vedea să
înceapă a-l batjocuri,
30. Zicând că: Acest om a
început a zidi, şi nu a putut
săvârşi.
31. Sau care împărat, mergând
să se bată în război cu alt
împărat, au nu şezând întâiu
se sfătuieşte de va putea cu
zece mii să se întâmpine cu
cela ce vine asupra lui cu
douăzeci de mii?

32. Iară de nu, încă fiind el departe, solie trimițând, se roagă de pace.
33. Deci așa fieștecarele din voi, carele nu se leapădă de toate avuțiile lui, nu poate ucenic al meu să fie.
34. Bună este sarea; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va drege?
35. Nici în pământ, nici în gunoi nu este de treabă; afară leapădă pre ea. Cine are urechi de auzit, auză.

CAP. 15.

Pilda cu oaia și drahma cea pierdută. Fiul cel întru pierzare.

Și era apropiindu-se de dânsul toți vameșii și păcătoșii, ca să auză pre el.
2. Și cârteau Fariseii și cărturarii, zicând că: Acesta pre păcătoși priimește și mănâncă cu ei.
3. Și au spus lor pilda ceasta, zicând:
4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintre ele, au nu lasă pre cele nouăzeci și nouă în pustie și merge dupre cea pierdută, până când o află?
5. Și aflându-o, o pune pre umerele sale, bucurându-se.
6. Și venind acasă, cheamă prietenii și vecinii, zicând lor: Bucurați-vă cu mine, că am aflat oaia mea cea pierdută.
7. Zic vouă că așa bucurie va fi în ceriu pentru un păcătos ce se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepți cărora nu trebuiește pocăință.
8. Sau carea muiere, având zece drahme, de pierde o drahmă, au nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deadinsul până o află?
9. Și aflându-o, cheamă prietenele și vecinele, zicând: Bucurați-vă cu mine, că am aflat drahma carea am pierdut.
10. Așa bucurie, zic vouă, se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăiește.
11. Și au zis: Un om avea doi fii.
12. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tătâne-său: Tată, dă-

mi partea ce mi se cade de avuţie. Şi a împărţit lor avuţia.
13. Şi nu dupre multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s'a şi dus într'o ţară departe, şi acolò a risipit avuţia sa, vieţuind întru nestâmpărare.
14. Şi cheltuind el toate, s'a făcut foamete mare în ţara aceea, şi el a început a se lipsi.
15. Şi mergând s'a lipit de unul din lăcuitorii ţării aceleia, şi a trimis pre el la ţarinele sale să pască porcii.
16. Şi poftea să umple pântecele său de roşcovele ce mâncau porcii, şi nimenea da lui.
17. Deci viindu-şi întru sine, a zis: Câţi năimiţi ai tatălui meu sânt îndestulaţi de pâine, iară eu pier de foame;
18. Scula-mă-voiŭ şi mă voiŭ duce la tatăl meu, şi voiŭ zice lui: Tată, păcătuit-am la ceriu, şi înaintea ta;
19. Şi nu mai sânt vrednic a mă chema fiul tău: fă-mă ca pre unul din năimiţii tăi.
20. Şi sculându-se, a venit către tatăl lui. Ci încă departe fiind el, a văzut pre dânsul tatăl lui, şi i s'a făcut milă; şi alergând, a căzut pre grumazul lui, şi l-a sărutat.
21. Şi a zis lui fiul: Tată, greşit-am la ceriu şi înaintea ta, şi nu mai sânt vrednic a mă chema fiul tău.
22. Şi a zis tatăl către robii săi: Aduceţi degrab vestmântul cel dintâiu şi îmbrăcaţi pre el, şi daţi inel în mâna lui, şi încălţăminte în picioare;
23. Şi aducând viţelul cel îngrăşat, junghiaţi-l, şi mâncând, să ne veselim:
24. Că fiul meu acesta mort era şi a înviat, şi pierdut era şi s'a aflat. Şi au început a se veseli.
25. Iară fiul lui cel mai mare era în ţarină; şi dacă a venit şi s'a apropiat de casă, a auzit cântece şi jocuri.
26. Şi chemând pre unul din slugi l-a întrebat ce să fie acestea.
27. Iară el i-a spus că: Fratele tău a venit; şi a junghiat tatăl tău viţelul cel îngrăşat, căci sănătos a priimit pre el.

28. Şi s'a mâniat şi nu voia să intre; dară tatăl lui, ieşind, ruga pre el.
29. Iară el, răspunzând, a zis tătâne-său: Iată, atâţia ani slujesc ţie, şi niciodinioară porunca ta am călcat, şi mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.
30. Iară când a venit fiul tău acesta, carele a mâncat avuţia ta cu curvele, junghiaşi lui viţelul cel îngrăşat.
31. Iară el a zis lui: Fiule, tu în toată vremea eşti cu mine, şi toate ale mele ale tale sânt;
32. Ci se cădea a ne veseli şi a ne bucura, căci fratele tău acesta mort era şi a înviat, şi pierdut era şi s'a aflat.

CAP. 16

Iconomul nedrept. Nimenea poate sluji la doi domni. A nu-şi lăsa omul femeia. Bogatul şi Lázăr.

Şi zicea şi către ucenicii săi: Era un om bogat carele avea un iconom, şi acesta a fost pârât la el că risipeşte avuţiile lui.
2. Şi chemând pre el, a zis lui: Ce aud aceasta de tine? Dă seama de iconomia ta, că nu vei putea mai mult a fi iconom.
3. Şi a zis întru sine iconomul: Ce voiŭ face, că domnul meu ia iconomia dela mine? A săpa nu pot, a cere mi-e ruşine.
4. Ştiu ce voiŭ face, ca de mă voiŭ schimba din iconomie, să mă priimească în casele lor.
5. Şi chemând câte unul pre fieştecarele din datornicii domnului său, a zis celui dintâiu: Cu cât eşti datoriu domnului meu?
6. Iară el a zis: Cu o sută de măsuri de untdelemn. Şi a zis lui: Ia zapisul tău şi şezi numaidecât de scrie cincizeci.
7. Iar dupre aceea a zis altuia: Dară tu cu cât eşti datoriu? Iară el a zis: Cu o sută de măsuri de grâu. Şi a zis lui: Ia zapisul tău şi scrie optzeci.
8. Şi a lăudat domnul pre iconomul nedreptăţii, că înţelepţeşte a făcut; că fiii vea-

cului acestuia mai înțelepți sânt decât fiii luminii întru neamul lor.
9. Și eu zic vouă, faceți-vă prieteni din mamona nedreptății, ca atuncea când veți fi lipsiți, ei să vă priimească în corturile cele vécĭnice.
10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru mult este credincios, și cel ce este nedrept întru puțin, și întru mult este nedrept.
11. Deci dacă întru cel nedrept mamona nu ați fost credincioși, pre cel adevărat cine va încredința vouă?
12. Și dacă întru cel strein nu ați fost credincioși, pre cel ce e al vostru cine va da vouă?
13. Nici o slugă nu poate sluji la doi domni; căci sau pre unul va urî și pre altul va iubi, sau de unul se va ținea și pre altul va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui mamona.
14. Și auzeau acestea toate și Fariseii, iubitori de argint fiind, și își băteau joc de el.
15. Și au zis lor: Voi sânteți cei ce vă îndreptățiți pre voi înaintea oamenilor, iară Dumnezeu cunoaște inimile voastre: căci ce este înălțat la oameni, urâciune este înaintea lui Dumnezeu.
16. Legea și prorocii – până la Ioánn; de atuncea împărăția lui Dumnezeu se binevestește, și fieștecare spre aceea se silește.
17. Iară mai lesne este ceriul și pământul a trece, decât din lege o cirtă să cază.
18. Tot cela ce lasă muierea sa și ia alta, preacurvește; și tot cela ce ia lăsată de bărbat, preacurvește.
19. Era un oarecare om bogat, și se îmbrăca în porfiră și visson, veselindu-se în toate zilele luminat.
20. Și era oarecare sărac, anume Lázăr, carele zăcea naintea ușii lui, plin de bube,
21. Și poftea să se sature din fărâmele ce cădeau dela masa bogatului; ci și câinii venind lingeau bubele lui.
22. Și a fost că a murit săracul, și s'a dus de îngeri în sânul lui Avraám; și a murit și bogatul, și s'a îngropat.

23. Şi în iad, ridicând ochii
săi, fiind în munci, vede pre
Avraám de departe, şi pre
Lázăr în sânurile lui.
24. Şi strigând el, a zis:
Părinte Avraáme, miluieşte-
mă, şi trimite pre Lázăr să
întingă vârful degetului în apă
şi să stâmpere limba mea; că
mă chinuiesc întru această
văpaie.
25. Iară Avraám a zis: Fiule,
adu-ţi aminte că ai luat cele
bune ale tale în viaţa ta, şi
Lázăr aşijderea cele rele; iar
acum el se mângâie, iară tu te
munceşti.
26. Şi preste toate acestea,
între noi şi între voi prăpastie
mare s'a întărit, încât cei ce
voiesc să treacă de aci la voi
să nu poată, nici cei de acolò
să treacă la noi.
27. Iar el a zis: Rogu-te dară,
părinte, ca să trimiţi pre el în
casa tatălui meu,
28. Că am cinci fraţi, ca să
mărturisească lor, ca să nu vie
şi ei întru acest loc de muncă.
29. Şi a zis Avraám lui: Au
pre Moisì şi pre proroci:
asculte pre ei.
30. Iară el a zis: Nu, părinte
Avraáme, ci de va merge
cineva din morţi la dânşii, se
vor pocăi.
31. Şi a zis lui: De nu ascultă
pre Moisì şi pre proroci, nici
de ar învia cineva din morţi nu
vor crede.

CAP. 17

Despre sminteli. Iertarea greşalelor aproapelui. Credinţa în Dumnezeu. Cei zece leproşi. Întrebarea despre a doua venire.

Şi au zis către ucenicii săi:
Fără putinţă este să nu vie
smintelele, iară vai aceluia
prin carele vin:
2. Mai bine ar fi lui de s'ar
lega o piatră de moară de
grumazii lui şi să se arunce în
mare, decât să smintească pre
unul din aceştia mici.
3. Luaţi aminte de sinevă. De
va greşi ţie fratele tău, ceartă
pre el; şi de se va pocăi, iartă
lui.
4. Şi de şapte ori în zi de va
greşi ţie, şi de şapte ori în zi
se va întoarce la tine, zicând:
«Căiescu-mă» – lasă lui.

5. Şi au zis apostolii Domnului: Adauge-ne credinţă.
6. Şi au zis Domnul: De aţi avea credinţă ca un grăunţ de muştariu, zicere-aţi dudului acestuia: Dezrădăcinează-te şi te sădeşte în mare; şi ar asculta pre voi.
7. Şi cine dintre voi, având rob arând sau păşunând, şi venind acela din ţarină, zice-i-va îndatăşi: Vino de şezi;
8. Ci au nu va zice lui: Găteşte-mi ce voiŭ cina, şi încingându-te, slujeşte-mi până voiŭ mânca şi voiŭ bea, şi dupre aceea vei mânca şi vei bea tu?
9. Au doară are să mulţămească robului aceluia că a făcut cele ce s'au poruncit lui? Nu mi se pare.
10. Aşa şi voi, când faceţi toate cele ce s'au poruncit vouă, ziceţi că: Robi netrebnici sântem, căci ce eram datori a face am făcut.
11. Şi a fost când mergea la Ierusalim şi trecea el prin mijlocul Samariei şi al Galileii.
12. Şi intrând el într'un sat l-au întâmpinat zece bărbaţi leproşi, carii au stătut de departe;
13. Şi aceia au ridicat glas, zicând: Iisuse învăţătoriule, miluieşte pre noi.
14. Şi văzând, au zis lor: Mergeţi şi vă arătaţi preoţilor. Şi a fost când mergeau ei, s'au curăţit.
15. Iară unul dintre dânşii, văzând că s'a vindecat, s'a întors, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu,
16. Şi a căzut cu faţa la picioarele lui, mulţămind lui; şi acela era Samarinean.
17. Iară Iisus răspunzând, au zis: Au nu zece s'au curăţit? Dar cei nouă unde sânt?
18. Nu s'au aflat să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acesta care este de alt neam?
19. Şi au zis lui: Scoală-te şi mergi, credinţa ta te-a mântuit.
20. Şi întrebat fiind de Farisei când va veni împărăţia lui Dumnezeu, au răspuns lor şi au zis: Nu va veni împărăţia lui Dumnezeu cu pândire,

21. Nici vor zice: Iată aci, sau: Iată acolò. Că iată împărăţia lui Dumnezeu înlăuntrul vostru este.
22. Şi au zis către ucenici: Veni-vor zile când veţi dori una din zilele Fiului Omului să vedeţi, şi nu veţi vedea.
23. Şi vor zice vouă: Iată aci, sau: Iată acolò; nu vă duceţi, nici vă luaţi dupre ei.
24. Că precum fulgerul care fulgeră dintr'o parte de subt ceriu, până în cealaltă parte de subt ceriu luminează, aşa va fi şi Fiul Omului în ziua lui.
25. Dară trebuie întâiu multe a pătimi el, şi a fi lepădat de neamul acesta.
26. Şi precum a fost în zilele lui Nóe, aşa va fi şi în zilele Fiului Omului:
27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când a intrat Nóe în chivot, şi a venit potopul şi a pierdut pre toţi.
28. Aşijderea şi precum a fost în zilele lui Lót: mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;
29. Iar în carea zi a ieşit Lót din Sodoma, a plouat foc şi piatră pucioasă din ceriu şi a pierdut pre toţi.
30. Întru acest chip va fi în ziua în carea Fiul Omului se va descoperi.
31. Întru acea zi cela ce va fi pre acoperişul casei şi vasele lui în casă, să nu se pogoare să le ia, şi cel din ţarină aşijderea, să nu se întoarne înapoi.
32. Aduceţi-vă aminte de muierea lui Lot.
33. Oricine va căuta sufletul său să-l mântuiască pierde-l-va, şi cine va pierde pre el, învia-l-va.
34. Zic vouă: Întru acea noapte fi-vor doi într'un pat: unul se va lua şi altul se va lăsa;
35. Două vor măcina împreună: una se va lua şi alta se va lăsa.
36. Doi vor fi în ţarină: unul se va lua şi altul se va lăsa.
37. Şi răspunzând au zis lui: Unde, Doamne? Iară el au zis lor: Unde va fi trupul, acolò se vor aduna vulturii.

CAP. 18

Despre rugăciune. Fariseul și vameșul. Lăsați copiii să vie la mine. Întrebarea bogatului, ce va face să moștenească viața de veci. Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierihón.

Și zicea și pildă lor, cum că trebuie în toată vremea a se ruga și a nu se lenevi,
2. Zicând: Era într'o cetate un judecătoriu carele de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina.
3. Și era o văduvă în cetatea aceea, și venea la el, zicând: Izbândește-mă de către pârâșul meu.
4. Și nu a voit un răstimp; dară dupre aceea a zis întru sine: Deși de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez.
5. Însă pentru că îmi face supărare văduva aceasta, izbândi-voiŭ pre ea, ca nu până în sfârșit venind să mă necăjească.
6. Și au zis Domnul: Auziți ce zice judecătoriul nedreptății.
7. Au dară Dumnezeu nu va face izbânda aleșilor lui, carii strigă către el ziua și noaptea, și îndelung-rabdă pre ei?
8. Zic vouă că va face izbândirea lor curând. Însă când va veni Fiul Omului, oare afla-va credință pre pământ?
9. Și au zis și către unii, ce se nădăjduiau întru sine a fi drepți și defăimau pre ceilalți, pilda ceasta:
10. Doi oameni s'au suit la biserică să se roage: unul Fariseu, și altul vameș.
11. Fariseul stând, așa se ruga întru sine: Dumnezeule, mulțămescu-ți că nu sânt ca ceialalți oameni, hrăpitori, nedrepți, preacurvari, sau și ca acest vameș;
12. Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig.
13. Iară vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să ridice către ceriu, ci își bătea pieptul, zicând: Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului.
14. Zic vouă, mai îndreptățit s'a pogorât acesta la casa lui decât acela; că tot cela ce

înalță pre sine se va smeri, iară cela ce smereşte pre sine se va înălța.
15. Şi aduceau la el şi pruncii, ca de ei să se atingă; dară văzând ucenicii, au certat pre dânşii.
16. Ci Iisus, chemându-i, au zis: Lăsați copilaşii să vie la mine şi nu-i opriți, că unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu.
17. Amin zic vouă: Cine nu va priimi împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra întru ea.
18. Şi l-a întrebat unul din boieri, zicând: Învățătoriule bune, ce voiŭ face, viața vécĭnică să moştenesc?
19. Zis-au Iisus lui: Căci îmi zici bun? Nimenea este bun, fără numai unul Dumnezeu.
20. Poruncile şti: Să nu preacurveşti, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu fi mărturie mincinoasă, Cinsteşte pre tatăl tău şi pre muma ta.
21. Iară el a zis: Acestea toate le-am păzit din tinerețele mele.
22. Şi auzind acestea Iisus, au zis lui: Încă una îți lipseşte. Toate câte ai vinde, şi împarte săracilor, şi vei avea comoară în ceriu; şi vino de urmează mie.
23. Iară el, auzind acestea, tare s'a întristat; că era bogat foarte.
24. Şi văzându-l Iisus că s'a întristat, au zis: Cât de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții.
25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât bogatul în împărăția lui Dumnezeu a intra.
26. Iară cei ce au auzit acestea au zis: Şi cine poate să se mântuiască?
27. Iar el au zis: Cele cu neputință la oameni sânt cu putință la Dumnezeu.
28. Şi a zis Pétru: Iată, noi am lăsat toate şi am urmat ție.
29. Iară el au zis lor: Amin zic vouă, că nimenea este carele a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau femeie, sau copii pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care să nu ia cu mult mai mult în vremea ceasta, și în veacul cel viitoriu viață vécĭnică.
31. Și luând cu sine pre cei doisprezece au zis către ei: Iată suim la Ierusalím, și se vor plini toate cele scrise prin proroci pentru Fiul Omului.
32. Că se va da neamurilor, și se va batjocuri, și se va ocărî, și se va scuipi,
33. Și bătându-l, vor omorî pre el, și a treia zi va învia.
34. Dară ei nimica dintru acestea au înțeles, și era graiul acesta ascuns dela ei, și nu cunoșteau cele ce se ziceau.
35. Și a fost când s'au apropiat el de Ierihón, un orb ședea lângă cale cerșind.
36. Și auzind mulțime trecând, întreba ce să fie aceasta.
37. Și au zis lui că Iisus Nazarineanul trece.
38. Și a strigat, zicând: Iisuse, fiul lui Davíd, miluiește-mă.
39. Dară cei ce mergeau înainte certau pre el să tacă; iară el mai vârtos striga: Fiul lui Davíd, miluiește-mă.
40. Și stând Iisus, porunci să aducă pre el la sine; și apropiindu-se acela de el, l-au întrebat,
41. Zicând: Ce voiești să-ți fac? Iară el a zis: Doamne, să văz.
42. Și Iisus au zis lui: Vezi; credința ta te-a mântuit.
43. Și îndată a văzut, și mergea dupre el, slăvind pre Dumnezeu. Și tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

CAP. 19

Zakhéu. Pilda cu arginții încredințați slugilor. Intrarea în Ierusalím. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

Și intrând, trecea prin Ierihón.
2. Și iată un bărbat, pre nume chemându-se Zakhéu, și acesta era mai-mare vameșilor, și era el bogat.
3. Și căuta să vază pre Iisus cine este, și nu putea de mulțime, că era mic de stat.
4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-l vază, căci pre acolò avea să treacă.

5. Şi dacă au venit la locul
acela, ridicându-şi privirea
Iisus, au văzut pre dânsul şi au
zis lui: Zakhée, grăbeşte de te
pogoară, că astăzi în casa ta
trebuie să rămân.
6. Şi grăbind s'a pogorât, şi a
priimit pre el bucurându-se.
7. Şi văzând, toţi cârteau,
zicând că: La un om păcătos
au intrat să poposească.
8. Şi stând Zakhéu, a zis către
Domnul: Iată, jumătate din
avuţiile mele, Doamne, dau
săracilor, şi de am năpăstuit
pre cineva cu ceva, întorc
împătrit.
9. Şi au zis către el Iisus:
Astăzi s'a făcut mântuire casei
aceştiia, pentru că şi acesta fiu
al lui Avraám este.
10. Că au venit Fiul Omului
să caute şi să mântuiască pre
cel pierdut.
11. Şi auzind ei acestea, adăo-
gând, au zis pildă, pentru că
era el aproape de Ierusalím şi
se părea lor cum că îndată va
să se arate împărăţia lui Dum-
nezeu.
12. Zis-au dară: Un om de bun
neam s'a dus într'o ţară de-
parte să-şi ia lui împărăţie şi
să se întoarne.
13. Şi chemând zece slugi ale
lui, a dat lor zece mnas, şi a
zis către ei: Neguţătoriţi până
voiŭ veni.
14. Iar cetăţenii lui urau pre el
şi au trimis solie dupre el,
zicând: Nu voim pre acesta să
împărăţească preste noi.
15. Şi a fost când s'a întors el,
dupre ce luase împărăţia, şi a
zis să cheme la dânsul pre
slugile acelea cărora dăduse
argintul, ca să cunoască cine
ce a neguţătorit.
16. Şi a venit cel dintâiu, zi-
când: Doamne, mnaoa ta a
lucrat zece mnas.
17. Şi a zis lui: Bine, slugă
bună; fiindcă întru puţin ai
fost credincios, aibi stăpânire
preste zece cetăţi.
18. Şi a venit al doilea, zi-
când: Doamne, mnaoa ta a
făcut cinci mnas.
19. Şi a zis şi acestuia: Şi tu
fii preste cinci cetăţi.
20. A venit şi celălalt, zicând:
Doamne, iată mnaoa ta, carea
o am ţinut legată în măhramă.

21. Că m'am temut de tine, că om aspru ești: ici ce nu ai pus și seceri ce nu ai sămănat.
22. Și i-a zis: Din gura ta te voiŭ judeca, slugă vicleană. Ai știut că om aspru sânt, luând ce nu am pus și secerând ce nu am sămănat;
23. Și pentru ce nu ai dat argintul meu la masa schimbătorilor? Și eu, venind, l-aș fi luat cu dobândă.
24. Și celor ce sta de față a zis: Luați dela el mnaoa și o dați celui ce are zece mnas.
25. Și au zis lui: Doamne, acela are zece mnas.
26. Că zic vouă că tot celui ce are i se va da, iar dela cela ce nu are, și ce are lua-se-va dela el.
27. Însă pre vrăjmașii mei aceia, carii nu au voit să împărățesc preste ei, aduceți-i încoace, și-i tăiați înaintea mea.
28. Și zicând acestea, mergea înainte, suindu-se spre Ierusalim.
29. Și a fost când s'au apropiat de Vithfaghi și Vithania, către muntele ce se cheamă al Maslinilor, au trimis pre doi dintre ucenicii lui,
30. Zicând: Mergeți în satul care este înaintea voastră, întru carele intrând, afla-veți mânz legat, pre carele nimenea din oameni a șezut vreodată; dezlegând pre el, aduceți-l.
31. Și de va întreba cineva pre voi: Pentru ce-l dezlegați?, așa să ziceți lui că: Domnului trebuiește.
32. Și mergând trimișii au aflat cum zisese lor.
33. Și dezlegând ei mânzul, au zis domnii lui către ei: Ce dezlegați mânzul?
34. Iară ei au zis: Domnului trebuiește.
35. Și au adus pre el la Iisus, și aruncând vestmintele lor pre mânz, au suit pre Iisus deasupra.
36. Și mergând el, așterneau vestmintele lor pre cale.
37. Și apropiindu-se el la pogorâșul Muntelui Maslinilor, a început toată mulțimea ucenicilor, bucurându-se, a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare

pentru toate puterile carile văzuse,
38. Zicând: Binecuvântat este Împăratul cel ce vine întru numele Domnului; pace în ceriu şi slavă întru cele înalte.
39. Şi unii Farisei din mulţime au zis lui: Învăţătoriule, ceartă ucenicii tăi.
40. Şi răspunzând, au zis lor: Zic vouă că, de vor tăcea aceştia, pietrile vor striga.
41. Şi dacă s'au apropiat, văzând cetatea, au plâns de dânsa,
42. Zicând că: De ai fi cunoscut şi tu, măcar în ziua ceasta a ta, cele ce sânt către pacea ta; iară acum s'au ascuns dela ochii tăi.
43. Că vor veni zile preste tine, şi vor pune vrăjmaşii tăi şanţ împrejurul tău, şi te vor încunjura, şi te vor strânge de toate părţile,
44. Şi una cu pământul te vor face, şi pre fiii tăi întru tine, şi nu vor lăsa întru tine piatră preste piatră; pentru că nu ai cunoscut vremea cercetării tale.
45. Şi intrând în biserică, au început a scoate pre cei ce vindeau într'însa şi cumpărau,
46. Zicând lor: Scris este: Casa mea casă de rugăciune este, iară voi o aţi făcut peşteră tâlharilor.
47. Şi era învăţând în toate zilele în biserică. Iară arhiereii şi cărturarii căutau să piarză pre el, şi cei de frunte ai norodului;
48. Şi nu aflau ce-i vor face, că tot norodul se ţinea de el ascultând.

CAP. 20

Iudeii întreabă pre Iisus despre stăpânirea sa. Pilda viei. Întrebarea despre dajdie şi despre învierea morţilor. Al cui fiu este Hristos. Îngâmfarea cărturarilor.

Şi a fost într'una din zilele acelea, învăţând el norodul în biserică şi binevestind, au venit asupră-i arhiereii şi cărturarii cu bătrânii,
2. Şi au grăit lui, zicând: Spune nouă cu ce stăpânire faci acestea, sau cine este

carele a dat ție stăpânirea aceasta?
3. Iară el răspunzând au zis către ei: Întreba-voiŭ și eu pre voi un cuvânt, și să-mi spuneți:
4. Botezul lui Ioánn din ceriu era, au dela oameni?
5. Iară ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: Din ceriu, va zice: Pentru ce dar nu ați crezut lui?
6. Iară de vom zice: Dela oameni, tot norodul cu pietri ne va ucide; căci este încredințat că Ioánn era proroc.
7. Și au răspuns că nu știu de unde era.
8. Și Iisus au zis lor: Nici eu nu vă spun cu ce stăpânire fac acestea.
9. Și au început a zice către norod pilda ceasta: Un om a sădit vie, și a dat-o lucrătorilor, și s'a dus departe îndelung răstimp.
10. Și la vreme a trimis către lucrători un rob, ca să dea lui din rodul viei; iară lucrătorii, bătându-l, trimisu-l-au deșert.
11. Și a adaos a trimite alt rob, iară ei și pre acela bătând și batjocurind, trimisu-l-au deșert.
12. Și a adaos a trimite și al treilea, iară ei și pre acela rănindu-l, l-au scos afară.
13. Și a zis domnul viei: Ce voiŭ face? Trimite-voiŭ pre fiul meu cel iubit; doară de vor vedea pre acesta, se vor rușina.
14. Și văzând pre el lucrătorii, cugetară între ei, zicând: Acesta este moștenitoriul; haideți să-l omorâm, ca să fie a noastră moștenirea.
15. Și scoțând pre el afară din vie, l-au omorât. Dară ce va face lor domnul viei?
16. Veni-va și va pierde pre lucrătorii aceștia, și via o va da altora. Iară ei auzind, au zis: Să nu fie.
17. Ci el căutând spre ei, au zis: Ce este dară aceasta ce este scris: Piatra carea au lepădat ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului?
18. Tot cela ce va cădea preste acea piatră se va sfărâma; iar preste carele va cădea, îl va spulbera.

19. Şi căutau arhiereii şi cărturarii să pună mâna pre el întru acel ceas, şi s'au temut de norod; căci cunoscuseră că de ei au zis pilda ceasta.
20. Şi pândindu-l, au trimis iscoade, făţărnicind pre sine a fi drepţi, să prinză pre el în cuvânt, ca să-l dea puterii şi stăpânirii dregătoriului.
21. Şi au întrebat pre el, zicând: Învăţătoriule, ştim că drept zici şi înveţi, şi nu alegi faţă, ci întru adevăr calea lui Dumnezeu înveţi:
22. Cade-se nouă a da dajdie Kesáriului au ba?
23. Iară el pricepând şiretlicul lor, au zis către ei: Ce mă ispitiţi?
24. Arătaţi-mi un dinar: al cui chip şi scriptură are? Şi răspunzând, au zis: Ale Kesáriului.
25. Iară el au zis lor: Daţi dară înapoi ale Kesáriului, Kesáriului, şi ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.
26. Şi nu au putut prinde pre el în cuvânt înaintea norodului, şi minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.
27. Iar apropiindu-se unii din Saddukei, carii grăiesc împrotivă că nu este înviere, au întrebat pre el,
28. Zicând: Învăţătoriule, Moisì a scris nouă: De va muri cuiva fratele, având muiere, şi acesta va muri fără copii, ca să ia fratele lui muierea şi să ridice sământă fratelui său.
29. Deci şapte fraţi erau; şi cel dintâiu, luând muiere, a murit fără copii.
30. Şi a luat al doilea muierea, şi acela a murit fără copii.
31. Şi al treilea a luat pre ea, şi aşijderea câteşişapte; şi nu au lăsat copii, şi au murit.
32. Iară mai apoi de toţi a murit şi muierea.
33. Deci la înviere a căruia dintr'înşii va fi muiere? Pentru că câteşişapte au avut pre ea muiere.
34. Şi răspunzând, au zis lor Iisus: Fiii veacului cestuia se însoară şi se mărită,
35. Iară cei ce se vor învrednici a dobândi acel veac şi învierea din morţi, nici se însoară, nici se mărită;

36. Că nici să moară mai pot; că asemenea cu îngerii sânt, şi fii lui Dumnezeu sânt, fiind fiii învierii.
37. Iar că se vor scula morţii, şi Moisì a arătat la rug, când zice pre Domnul: Dumnezeul lui Avraám şi Dumnezeul lui Isaác şi Dumnezeul lui Iacov.
38. Iar Dumnezeu nu este al morţilor, ci al viilor, că toţi lui viază.
39. Şi răspunzând unii din cărturari, au zis: Învăţătoriule, bine ziseşi.
40. Că nu mai îndrăzneau să-l întrebe nimic.
41. Şi au zis către dânşii: Cum zic că Hristos este fiul lui Davíd?
42. Şi însuşi Davíd zice în Cartea Psalmilor: Zis-au Domnul Domnului meu, şezi de-a dreapta mea,
43. Până ce voiŭ pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.
44. Deci Davíd Domn cheamă pre el: şi cum fiu al lui este?
45. Şi auzind tot norodul, zis-au el ucenicilor săi:
46. Păziţi-vă de cărturari, carii voiesc a umbla în vestminte lungi, şi iubesc închinăturile prin târguri, şi scaunele cele de frunte în sinagoguri, şi şederile în capul mesei la ospeţe,
47. Carii mănâncă casele văduvelor şi cu făţărie îndelung se roagă; aceştia mai multă judecată vor lua.

CAP. 21

Banii văduvei. Întrebare despre sfârşitul lumii. Robirea Ierusalimului şi pustiirea lui. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

Şi căutând cu privirea, au văzut pre cei bogaţi aruncând darurile lor în vistierie;
2. Şi au văzut şi pre o văduvă săracă aruncând acolò doi filiari,
3. Şi au zis: Adevărat zic vouă, că această văduvă săracă mai mult decât toţi a aruncat;
4. Că toţi aceştia din prisosinţa lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu, iar

aceasta, din lipsa ei, tot ce avea pentru traiul său a aruncat.
5. Şi zicând oarecarii despre biserică, că este împodobită cu pietre frumoase şi cu odoare, au zis:
6. Acestea carile vedeţi, veni-vor zile când nu se va lăsa piatră pre piatră carea să nu se surpe.
7. Şi au întrebat pre el, zicând: Învăţătoriule, dară când vor fi acestea? Şi care este semnul când vor fi acestea?
8. Iară el au zis: Căutaţi să nu vă înşelaţi; că mulţi vor veni în numele meu, zicând: Eu sânt; şi: Vremea s'a apropiat. Deci nu mergeţi dupre ei.
9. Iar când veţi auzi războaie şi răzmeriţe, să nu vă spăimântaţi: că trebuie să fie acestea întâiu, ci nu va fi îndată sfârşitul.
10. Atuncea au zis lor: Scula-se-va neam preste neam, şi împărăţie preste împărăţie;
11. Şi vor fi cutremuri mari pre alocurea, şi foameţi, şi ciume, şi spaime şi semne din ceriu mari vor fi.
12. Iar mai nainte de acestea toate vor pune pre voi mâinile lor şi vă vor prigoni, dându-vă în soboare şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători pentru numele meu.
13. Şi se va întoarce vouă întru mărturie.
14. Puneţi dară în inimile voastre să nu cugetaţi mai nainte ce veţi răspunde:
15. Că eu voiŭ da vouă gură şi înţelepciune, cărcia nu vor putea să stea împrotivă sau să răspunză împrotivă toţi protivnicii voştri.
16. Şi vă veţi da şi de părinţi şi de fraţi şi de rudenii şi de prieteni, şi vor omorî pre unii dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele meu.
18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Întru răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.
20. Iară când veţi vedea Ierusalímul încunjurându-se de oşti, atuncea să ştiţi că s'a apropiat pustiirea lui.
21. Atuncea cei din Iudeea să fugă la munţi; şi cei din

mijlocul lui să se dea în lături; și cei de prin sate să nu intre în el.
22. Că zilele izbândirei sânt acelea, ca să se plinească toate cele scrise.
23. Dară vai celora ce vor avea în pântece și celora ce vor aplеca întru acele zile; că va fi nevoie mare pre pământ, și mânie întru norodul acesta.
24. Și vor cădea în ascuțitul sabiei, și se vor robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de neamuri, până se vor plini vremile neamurilor.
25. Și vor fi semne în soare și în lună și în stele, și pre pământ strânsoare neamurilor cu nedumerire, sunet dând marea și valurile,
26. Dându-și sufletul oamenii de frică și de așteptarea celor ce vin în lume, că puterile ceriurilor se vor clăti.
27. Și atuncea vor vedea pre Fiul Omului venind în nour cu putere și cu slavă multă.
28. Deci începând acestea a fi, căutați în sus și ridicați capetele voastre, că se apropie răscumpărarea voastră.
29. Și au zis lor pildă: Vedeți smochinul și toți copacii:
30. Când înfrunzesc văzându-i, dintru sinevă cunoașteți că iată aproape este vara.
31. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-se, cunoașteți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.
32. Amin zic vouă, că nu va trece neamul acesta până când vor fi toate.
33. Ceriul și pământul vor trece, dară cuvintele mele nu vor trece.
34. Ci luați aminte de sinevă ca nu cumva să se îngreuieze inimile voastre cu sațiul mâncării și cu beția și cu grijile vieții, și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceea;
35. Căci ca un laț va veni preste toți cei ce șed pre fața a tot pământul.
36. Privegheați dară în toată vremea, rugându-vă ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor fi și a sta naintea Fiului Omului.
37. Și era ziua învățând în biserică, iar noaptea, ieșind,

mânca în muntele ce se chea-
mă al Maslinilor;
38. Şi tot norodul mâneca
către el în biserică, să auză pre
el.

CAP. 22

Vinderea lui Iisus. Prăznuirea Paştilor şi aşezarea tainei Euharistiei. Apostolii se ceartă pentru întâietate. Rugăciunea lui Iisus, prinderea şi ducerea lui la arhiereu. Lepădarea lui Pétru.

Şi se apropia praznicul Azi-
melor, care se zice Paşti.
2. Şi căutau arhiereii şi căr-
turarii cum să omoare pre el:
că se temeau de norod.
3. Iar satana a intrat în Iúda ce
se cheamă Iscarioteanul, ca-
rele era din numărul celor doi-
sprezece.
4. Şi mergând a grăit cu
arhiereii şi cu voievozii cum
ar vinde pre el lor.
5. Şi s'au bucurat şi s'au
tocmit cu dânsul să-i dea bani.
6. Şi el s'a făgăduit, şi căuta
vreme cu prilej ca să vânză
pre el lor fără mulţime.
7. Şi a venit ziua Azimelor.
întru carea trebuia să se jert-
fească Paştile.
8. Şi au trimis pre Pétru şi pre
Ioánn, zicând: Mergeţi de
gătiţi nouă Paştile, ca să mân-
căm.
9. Iară ei au zis lui: Unde
voieşti să gătim?
10. Iară el au zis lor: Iată, in-
trând voi în cetate, întâmpina-
va pre voi un om purtând un
urcior cu apă; mergeţi dupre
dânsul în casa unde va intra
11. Şi ziceţi stăpânului casei:
Învăţătoriul zice ţie: Unde este
sălaşul în care să mănânc
Paştile cu ucenicii mei?
12. Şi el va arăta vouă un
foişor mare aşternut: acolò
gătiţi.
13. Şi mergând ei, au aflat
precum zisese lor, şi au gătit
Paştile.
14. Şi când a venit ceasul, au
şezut el, şi cei doisprezece
apostoli cu dânsul.
15. Şi au zis lor: Cu dor am
dorit aceste Paşti să mănânc
cu voi mai nainte de a pătimi
eu;

16. Că zic vouă că de acum nu voiŭ mai mânca dintru acestea până când se vor plini întru împărăția lui Dumnezeu.
17. Și luând păharul, mulțămind, au zis: Luați acesta și împărțiți vouă;
18. Că zic vouă, nu voiŭ mai bea din rodul viței până când va veni împărăția lui Dumnezeu.
19. Și luând pâinea, mulțămind, au frânt și au dat lor, zicând: Acesta este trupul meu carele se dă pentru voi; aceasta faceți întru pomenirea mea.
20. Așijderea și păharul dupre ce au cinat, zicând: Acest păhar este legământul cel nou întru sângele meu, carele se varsă pentru voi.
21. Însă iată mâna vânzătoriului meu cu mine este la masă.
22. Și Fiul Omului merge dupre cum este rânduit, ci vai omului aceluia prin carele se vinde.
23. Și ei au început a se întreba între sine cine ar fi dintre ei carele avea să facă aceasta.
24. Și s'a făcut și pricire între dânșii, carele dintru ei s'ar părea a fi mai mare.
25. Iară el au zis lor: Împărații neamurilor domnesc pre ele, și cei ce stăpânesc pre ei făcători de bine se cheamă.
26. Iară voi nu așa, ci carele-i mai mare între voi să fie precum cel mai mic; și povățuitoriul ca cela ce slujește.
27. Căci cine este mai mare, cela ce șade au cela ce slujește? Au nu cela ce șade? Iară eu sânt, între voi, ca cela ce slujește.
28. Iar voi sânteți carii ați rămas cu mine întru ispitele mele;
29. Și eu rânduiesc vouă împărăție precum au rânduit mie Tatăl meu,
30. Ca să mâncați și să beți la masa mea întru împărăția mea, și să ședeți pre scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israíl.
31. Și au zis Domnul: Símone, Símone, iată satana a cerut pre voi, să vă cearnă ca grâul;
32. Iară eu m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta;

iară tu oarecând întorcându-te, întăreşte pre fraţii tăi.
33. Iară el a zis lui: Doamne, cu tine gata sânt şi în temniţă şi la moarte a merge.
34. Iară el au zis: Zic ţie, Petre, nu va cânta astăzi cocoşul până ce de trei ori te vei lepăda, cum că nu mă ştii.
35. Şi au zis lor: Când am trimis pre voi fără pungă şi traistă şi încălţăminte, au avut-aţi lipsă de ceva? Iară ei au zis: De nimica.
36. Zis-au deci lor: Acum însă cel ce are pungă să o ia, aşijderea şi traistă; iar cel ce nu are, să vânză haina lui şi să îşi cumpere sabie.
37. Că zic vouă că încă trebuie să se plinească întru mine aceasta ce este scrisă, carea zice: Şi cu cei fără de lege s'au socotit; căci şi cele pentru mine au ajuns la sfârşit.
38. Iară ei au zis: Doamne, iată acì două săbii. Iară el au zis lor: Destul este.
39. Şi ieşind, merse dupre obiceiu în Muntele Maslinilor; şi au mers dupre el şi ucenicii lui.
40. Şi sosind la loc, au zis lor: Rugaţi-vă ca să nu intraţi în ispită.
41. Şi el s'au depărtat dela ei ca de o aruncătură de piatră, şi îngenunchind, se ruga,
42. Zicând: Părinte, de voieşti, treacă păharul acesta dela mine; însă nu voia mea, ci a ta să fie.
43. Şi s'a arătat lui înger din ceriu întărind pre el.
44. Şi întru chinuri de moarte fiind, mai cu deadinsul se ruga; şi s'a făcut sudoarea lui ca picături de sânge picând pre pământ.
45. Şi sculându-se dela rugăciune, venind către ucenici, aflat-au pre ei dormind de întristare,
46. Şi au zis lor: Ce dormiţi? Sculaţi-vă şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită.
47. Iar încă grăind el, iată mulţime, şi cel ce se chema Iúda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor, şi s'a apropiat de Iisus să-l sărute.
48. Iară Iisus au zis lui: Iúdo, cu sărutare vinzi pre Fiul Omului?

49. Ci văzând cei ce erau pre
lângă el ceea ce avea să fie, au
zis lui: Doamne, lovi-l-vom
cu sabia?
50. Şi unul dintr'înşii a lovit
pre sluga arhiereului şi a tăiat
lui urechea cea dreaptă.
51. Iară Iisus răspunzând, au
zis: Lăsaţi, până aci; şi atin-
gând urechea lui, l-au vin-
decat.
52. Şi au zis Iisus celor ce
veniseră asupra lui, arhiereilor
şi voivozilor bisericii şi bătrâ-
nilor: Ca la un tâlhariu aţi ieşit
cu săbii şi cu lemne?
53. În toate zilele fiind eu cu
voi în biserică, nu aţi întins
mâinile asupra mea. Ci acesta-
i ceasul vostru şi stăpânirea
întunerecului.
54. Şi prinzând pre el, l-au dus
şi l-au băgat în casa arhie-
reului. Iară Pétru mergea du-
pre el pre departe.
55. Şi aprinzând ei foc în mij-
locul curţii şi şezând îm-
preună, şedea Pétru în mij-
locul lor.
56. Şi văzând pre el o slujnică
şezând în lumină, şi căutând
spre el, a zis: Şi acesta cu el
era.
57. Iară el s'a lepădat, zicând:
Femeie, nu ştiu pre el.
58. Şi preste puţin altul,
văzând pre el, a zis: Şi tu
dintre ei eşti. Iară Pétru a zis:
Omule, nu sânt.
59. Şi trecând ca un ceas, un
altul întărea, zicând: Cu ade-
vărat, şi acesta cu el era; căci
şi Galilean este.
60. Iară Pétru a zis: Omule, nu
ştiu ce zici. Şi îndatăşi, încă
grăind el, a cântat cocoşul.
61. Şi întorcându-se Domnul,
au căutat spre Pétru. Şi şi-a
adus aminte Pétru graiul
Domnului, cum zisese lui că:
Mai nainte de ce va cânta
cocoşul, de trei ori te vei
lepăda de mine.
62. Şi ieşind afară Pétru, a
plâns cu amar.
63. Iară bărbaţii carii păzeau
pre Iisus îl batjocureau, bă-
tându-l,
64. Şi acoperind pre el îl
loveau preste obraz şi-l între-
bau, zicând: Proroceşte, cine
este cel ce te-a lovit?

65. Şi altele multe, hulind, ziceau împrotiva lui.
66. Şi făcându-se ziuă, s'au adunat bătrânii norodului şi arhiereii şi cărturarii, şi au dus pre el în soborul lor,
67. Zicând: De eşti tu Hristosul, spune nouă. Şi au zis lor: De voiŭ spune vouă, nu veţi crede;
68. Iară de voiŭ şi întreba, nu-mi veţi răspunde, au să mă sloboziţi.
69. De acum va fi Fiul Omului şezând de-a dreapta puterii lui Dumnezeu.
70. Şi au zis toţi: Dară tu eşti Fiul lui Dumnezeu? Iară el au zis către ei: Voi ziceţi că eu sânt.
71. Iară ei au zis: Ce ne mai trebuieşte încă mărturie? Că înşine am auzit din gura lui.

CAP. 23

Iisus înaintea lui Pilát şi a lui Iród. Răstignirea. Tâlhariul pocăit. Îngroparea lui Iisus.

Şi sculându-se toată mulţimea lor, au dus pre el la Pilát.
2. Şi au început a pârî pre el zicând: Pre acesta am aflat răzvrătind neamul nostru şi oprind a da dajdie Kesáriului, zicându-se a fi el Hristos Împărat.
3. Iară Pilát a întrebat pre el, zicând: Tu eşti împăratul Iudéilor? Iară el răspunzând, au zis lui: Tu zici.
4. Iar Pilát a zis către arhierei şi către mulţime: Nici o vină aflu în omul acesta.
5. Dară ei întăreau, zicând că: Turbură norodul, învăţând preste toată Iudeea, începând din Galileea până aci.
6. Iar Pilát, auzind de Galileea, a întrebat de este Galilean omul.
7. Şi înţelegând că din stăpânirea lui Iród este, a trimis pre el la Iród, fiind şi el în Ierusalím în acele zile.
8. Iar Iród, văzând pre Iisus, s'a bucurat foarte; că voia de multă vreme să-l vază, fiindcă auzise multe de el şi nădăjduia să vază vreun semn făcându-se de el.

9. Şi a întrebat pre el cu destule cuvinte; dară el nimica au răspuns lui.
10. Iar arhiereii şi cărturarii stau de faţă, cu înverşunare pârând pre el.
11. Şi defăimând pre el Iród împreună cu ostaşii săi, şi batjocurind, îmbrăcând pre el în vestmânt luminat, l-a trimis iarăşi la Pilát.
12. Şi s'au făcut priceteni Iród şi Pilát întru acea zi unul cu altul; că mai nainte era între ei vrajbă.
13. Iară Pilát, chemând pre arhierei şi pre boieri şi pre norod,
14. A zis către ei: Adusu-mi-aţi pre omul acesta ca pre cela ce turbură norodul, şi iată eu, înaintea voastră întrebându-l, nici o vină am aflat întru omul acesta, din carile pârâţi asupra lui.
15. Ci nici Iród; că am trimis pre voi la el, şi iată, nimic vrednic de moarte a făcut el.
16. Deci certându-l, îl voiŭ slobozi.
17. Ci trebuia el să sloboază lor la tot praznicul pre unul.
18. Şi a strigat toată mulţimea, zicând: Ia pre acesta, şi slobozi nouă pre Varavvà;
19. Carele pentru o răzmeriţă oarecarea ce se făcuse în cetate, şi pentru omor, era aruncat în temniţă.
20. Deci Pilát iarăşi le-a vorbit, vrând să sloboază pre Iisus.
21. Dară ei strigau zicând: Răstigneşte, răstigneşte pre el.
22. Iară el a treia oară a zis către ei: Dară ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte am aflat întru el; deci certându-l, îl voiŭ slobozi.
23. Dară ei stăruiau cerând cu glasuri mari ca el să se răstignească; şi au biruit glasurile lor şi ale arhiereilor.
24. Deci Pilát a judecat să se facă cererea lor.
25. Şi a slobozit lor pre cel aruncat în temniţă pentru răzmeriţă şi omor, pre carele cereau ei, iar pre Iisus l-a dat la voia lor.
26. Şi când duceau pre el, punând mâna pre un oarecare Símon Kirineanul ce venea

din ţarină, au pus pre el crucea
să o ducă dupre Iisus.
27. Şi mergea dupre el
mulţime multă de norod şi de
muieri, carile plângeau şi
jelcau pre dânsul.
28. Şi întorcându-se Iisus
către ele, au zis: Fiicele Ieru-
salímului, nu plângeţi pre
mine, ci pre voi plângeţi şi pre
feciorii voştri,
29. Că iată vin zile în carile
vor zice: Ferice de cele sterpe,
şi de pântecele carile nu au
născut, şi de ţâţele carile nu au
aplecat.
30. Atuncea vor începe a zice
munţilor: Cădeţi preste noi; şi
dealurilor: Acoperiţi-ne.
31. Că de fac acestea în
lemnul cel verde, în cel uscat
ce se va face?
32. Şi duceau împreună cu el
şi pre alţi doi făcători de rele
să-i piarză.
33. Şi dacă au venit la locul ce
se cheamă Căpăţână, acolò au
răstignit pre el şi pre făcătorii
de rele, unul de-a dreapta şi
altul de-a stânga.
34. Iară Iisus zicea: Părinte,
iartă lor, că nu ştiu ce fac. Şi
împărţind hainele lui, au arun-
cat sorţi.
35. Şi sta norodul de privea.
Şi îşi băteau joc, şi boierii
împreună cu ei, zicând: Pre
alţii au mântuit, mântuiască
pre sine, de este acesta Hris-
tosul, alesul lui Dumnezeu.
36. Şi îşi băteau joc de el şi
ostaşii, apropiindu-se şi oţet
aducând lui,
37. Şi zicând: De eşti tu îm-
păratul Iudéilor, mântuieşte
pre sineţi.
38. Şi era şi scriptură scrisă
deasupra lui cu slove elineşti
şi râmleneşti şi evreieşti:
Acesta este împăratul Iudéilor.
39. Iară unul din făcătorii de
rele cei pironiţi hulea pre el,
zicând: De eşti tu Hristosul,
mântuieşte pre tine şi pre noi.
40. Iar răspunzând celălalt,
certa pre el, zicând: Nu te
temi tu de Dumnezeu, că întru
aceeaşi judecată eşti?
41. Şi noi dupre dreptate, că
vrednice de cele ce am făcut
luăm; dară acesta nimic necu-
venit au făcut.

42. Şi zicea către Iisus: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia ta.
43. Şi au zis Iisus lui: Amin zic ţie, astăzi vei fi cu mine în Raiu.
44. Şi era ca la al şaselea ceas, şi întunerec s'a făcut preste tot pământul până la al nouălea ceas,
45. Şi s'a întunecat soarele şi s'a rumpt catapeteasma bisericii prin mijloc.
46. Şi strigând Iisus cu glas mare, au zis: Părinte, în mâinile tale încredinţez duhul meu. Şi acestea zicând, şi-au dat duhul.
47. Ci văzând sutaşul ceea ce se făcuse, a slăvit pre Dumnezeu, zicând: Cu adevărat omul acesta drept era.
48. Şi toate mulţimile ce veniseră împreună la acea privelişte, văzând cele ce se făcuseră, se întorceau bătându-şi piepturile.
49. Şi sta toţi cunoscuţii lui de departe, şi femeile carile veniseră dupre el din Galileea, privind acestea.
50. Şi iată un bărbat, anume Iosif, sfetnic fiind, bărbat bun şi drept
51. Din Arimathéea, cetate a Iudéilor – acesta nu se însoţise la sfatul şi fapta lor – carele şi el aştepta împărăţia lui Dumnezeu:
52. Acesta, venind la Pilát, a cerut trupul lui Iisus.
53. Şi pogorând pre el, l-a înfăşurat în giulgiu şi l-a pus în mormânt săpat în piatră, întru carele nu mai fusese pus nimenea.
54. Şi ziua era vineri şi se lumina spre sâmbătă.
55. Şi urmând şi femeile carile veniseră cu el din Galileea, au văzut mormântul şi cum s'a pus trupul lui.
56. Şi întorcându-se, au gătit mirezme şi miruri; şi sâmbătă s'au odihnit, dupre poruncă.

CAP. 24

Femeile la mormânt. Învierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pre cale spre Emmaus. Arătarea lui la toţi apostolii, mâncând împreună cu ei. Înălţarea.

Iar întru cea una a sâmbetelor, întru adâncă mâneeare, venit-au ele la mormânt, aducând mirezmele ce gătise, şi altele împreună cu ele.
2. Şi au aflat piatra răsturnată de pre mormânt,
3. Şi intrând, nu au aflat trupul Domnului Iisus.
4. Şi a fost când se nedumireau ele de aceasta, şi iată doi bărbaţi au stătut înaintea lor în vestminte strălucitoare;
5. Şi înfricoşându-se ele şi plecându-şi feţele la pământ, au zis către dânsele: Ce căutaţi pre cel viu între cei morţi?
6. Nu este aci, ci s'au sculat. Aduceţi-vă aminte cum au grăit vouă încă fiind în Galileea,
7. Zicând că trebuie a se da Fiul Omului în mâinile oamenilor păcătoşi, şi a se răstigni, şi a treia zi a învia.
8. Şi şi-au adus aminte de graiurile lui.
9. Şi înturnându-se dela mormânt, au spus acestea toate celor unsprezece şi tuturor celorlalţi.
10. Şi era Maria Magdalina şi Ioánna şi Maria lui Iacov, şi celelalte împreună cu ele, carile ziceau către apostoli acestea.
11. Şi au părut naintea lor ca vorbe goale graiurile lor, şi nu credeau pre ele.
12. Iar Pétru sculându-se a alergat la mormânt, şi plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând; şi s'a dus mirându-se întru sine de cele ce se făcuseră.
13. Şi iată întru aceeaşi zi doi dintre ei mergeau la un sat carele era îndelungat şasezeci de stadii de Ierusalím, al căruia era numele Emmaus.
14. Şi aceia voroveau unul cu altul de toate cele ce se întâmplase.
15. Şi a fost când voroveau ei şi se întrebau, şi însuşi Iisus apropiindu-se mergea împreună cu ei.
16. Iar ochii lor se ţineau ca să nu cunoască pre el.
17. Şi au zis către ei: Ce sânt cuvintele acestea carile schimbaţi între voi mergând, şi sânteţi posomorâţi?

18. Şi răspunzând unul, carele-i era numele Cleopa, a zis lui: Tu singur nemerniceşti în Ierusalim şi nu ştii cele ce s'au făcut întru el în zilele acestea?
19. Şi el au zis lor: Carile? Iară ei au zis lui: Cele pentru Iisus Nazarineanul, carele era bărbat proroc, puternic în lucru şi în cuvânt înaintea lui Dumnezeu şi a tot norodul;
20. Cum au dat pre el arhiereii şi boierii noştri spre judecată de moarte şi au răstignit pre el.
21. Iară noi nădăjduiam că el este acela ce va să izbăvească pre Israil. Ci cu acestea toate, a treia zi este astăzi de când acestea s'au făcut.
22. Ci şi nişte femei dintr'ale noastre ne-au spăimântat, carile au fost pre mânecate la mormânt.
23. Şi neaflând trupul lui, au venit zicând şi vedenie de îngeri să fi văzut, carii zic că el este viu.
24. Şi s'au dus unii dintre noi la mormânt, şi au aflat aşa cum şi femeile au zis; iară pre el nu l-au văzut.
25. Şi el au zis către ei: O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima a crede la toate carile au grăit prorocii;
26. Au nu trebuia a pătimi acestea Hristos şi a intra întru slava sa?
27. Şi începând dela Moisì şi dela toţi prorocii, a tâlcuit lor din toate Scripturile cele pentru el.
28. Şi s'au apropiat de satul la care mergeau, şi el se făcea a merge mai departe.
29. Şi sileau pre el, zicând: Rămâi cu noi, căci către sară este şi s'a plecat ziua. Şi au intrat să mâie cu ei.
30. Şi a fost când au şezut el cu ei, luând pâinea, au binecuvântat, şi frângând au dat lor,
31. Iară lor li s'au deschis ochii şi au cunoscut pre el; şi el s'au făcut nevăzut dela dânşii.
32. Şi au zis unul către altul: Au nu era inima noastră arzând întru noi când grăia

nouă pre cale şi când deschidea nouă Scripturile?
33. Şi sculându-se într'acel ceas, s'au întors în Ierusalím şi au aflat adunaţi pre cei unsprezece şi pre cei ce erau cu ei,
34. Zicând că: S'au sculat Domnul cu adevărat, şi s'au arătat lui Símon.
35. Şi ei povesteau cele de pre cale, şi cum s'a cunoscut de dânşii întru frângerea pâinii.
36. Şi acestea grăind ei, însuşi Iisus au stătut în mijlocul lor şi au zis lor: Pace vouă.
37. Iară ei spăimântându-se şi înfricoşându-se, li se părea că văd duh.
38. Şi au zis lor: Ce sânteţi turburaţi şi pentru ce se suie gânduri în inimile voastre?
39. Vedeţi mâinile mele şi picioarele mele, că însumi eu sânt; pipăiţi-mă şi vedeţi, că duhul carne şi oase nu are, precum mă vedeţi pre mine având.
40. Şi acestea zicând, au arătat lor mâinile şi picioarele.
41. Ci încă necrezând ei, de bucurie, şi minunându-se, au zis lor: Aveţi ceva de mâncare aci?
42. Iară ei au dat lui o parte de peşte fript şi dintr'un fagur de miere.
43. Şi luând, înaintea lor au mâncat.
44. Şi au zis lor: Acestea sânt cuvintele carile am grăit către voi, încă fiind împreună cu voi, că trebuie a se plini toate cele scrise în legea lui Moisi, şi în proroci, şi în psalmi pentru mine.
45. Atuncea au deschis lor mintea ca să înţeleagă Scripturile.
46. Şi au zis lor că: Aşa este scris, şi aşa trebuia să pătimească Hristos, şi să învie din morţi a treia zi,
47. Şi să se propoveduiască în numele lui pocăinţa şi lăsarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim.
48. Iară voi sânteţi mărturii acestora.
49. Şi iată eu trimit făgăduinţa Tatălui meu preste voi; iar voi şedeţi în cetatea Ierusalimului, până ce vă veţi îmbrăca cu putere de sus.

50. Şi au scos pre ei afară
până în Vithania, şi ridicând
mâinile sale, i-au blagoslovit.
51. Şi a fost când blagoslovea
el pre ei, s'au depărtat dela
dânşii şi s'au suit la ceriu.
52. Iară ei, închinându-se lui,
s'au întors în Ierusalim cu
bucurie mare;
53. Şi erau pururea în biserică,
lăudând şi binecuvântând pre
Dumnezeu. Amin.

DE IOANN EVANGHELIST, CINE A FOST

Ioann Evanghelist, carele a scris Evanghelia, şi trei poslanii, şi Apokalipsis, fost-a unul din cei 12 apostoli a lui Hristos şi, dintru ceialalţi, a fost mai drag ucenic lui Hristos, cum însăşi arată Evanghelia sa, în Cap XXI, stih 24. Fost-a fecior lui Zevedeiu şi frate lui Iacov celui mai mare, pre carele l-a omorît Irod, cum se arată la Matthei, în Cap X, stih 2, Marcu III, stih 17, Fapte XII, stih 2. Şi a fost trimes în pribegie de Dionisie împărat, în ostrovul Patmosului, şi acolò a scris cartea Apokalipsis, cum scrie în Cap I, stih 9 şi în X, stih 11; iară dupre moartea lui Dionisie a venit în Efes, cum scrie Evsevie în Istoria Bisericii, în a treia carte în Cap XVIII, şi dupre ce văzu scrisoarea acelor trei evanghelişti de mainte. Şi mărturisind despre scrisoarea lui, aşa au scris această carte, Evanghelia, văzând că au lăsat aceia nişte lucruri ce se cuvin a şti, cum scrie Evsevie în a treia carte, în Cap XXI.

CEA DUPRE IOÁNN SFÂNTA EVANGHELIE

CAP. 1

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioánn. Chemarea lui Andréi, Pétru, Fílipp și Nathanail.

Întru început era Cuvântul, și Cuvântul era către Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul.
2. Acesta era întru început către Dumnezeu.
3. Toate prin el s'au făcut, și fără de el nimica s'a făcut din ce s'a făcut.
4. Întru el viață era, și viața era lumina oamenilor;
5. Și lumina întru întunerec luminează, și întunerecul pre ea nu a cuprins.
6. Fost-a om, trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioánn.
7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească pentru Lumină, ca toți să crează prin el.
8. Nu era acela Lumina, ci ca să mărturisească pentru Lumină.
9. Era Lumina cea adevărată, carea luminează pre tot omul ce vine în lume.
10. În lume era, și lumea prin el s'a făcut, și lumea pre el nu a cunoscut.
11. Întru ale sale au venit, și cei ai săi pre el nu au priimit.
12. Iară câți au priimit pre el, dat-au lor stăpânire fii ai lui Dumnezeu să se facă, celora ce cred întru numele lui;
13. Carii nu din sânge, nici din voie trupească, nici din voie bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut.
14. Și Cuvântul trup s'au făcut, și s'au sălășluit întru noi, și am văzut slava lui, slavă ca a unui născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.
15. Ioánn mărturisește pentru el, și a strigat zicând: Acesta

era pentru carele am zis: Cela
ce dupre mine vine, mai na-
inte de mine au fost; căci
întâiul meu era.
16. Şi din plinirea lui noi toţi
am luat, şi har pentru har;
17. Că legea prin Moisi s'au
dat, harul şi adevărul prin
Iisus Hristos s'au făcut.
18. Pre Dumnezeu nimenea a
văzut niciodinioară; cel unu-
născut Fiu, carele este în sânul
Tatălui, acela l-au făcut cu-
noscut.
19. Şi aceasta este mărturia lui
Ioánn, când au trimis Iudeii
din Ierusalím preoţi şi Levíţi
ca să întrebe pre el: Tu cine
eşti?
20. Şi a mărturisit şi nu a tă-
găduit, şi a mărturisit că: Nu
sânt eu Hristosul.
21. Şi au întrebat pre el: Ce
dară? Ilíe eşti tu? Şi a zis: Nu
sânt. Prorocul eşti tu? Şi a
răspuns: Nu.
22. Deci au zis lui: Cine eşti?
Ca să dăm răspuns celora ce
au trimis pre noi. Ce zici pen-
tru tine?
23. Zis-a: Eu sânt glasul celui
ce strigă în pustie: Îndreptaţi
calea Domnului, precum a zis
Isaía prorocul.
24. Şi trimişii erau dintre
Farisei.
25. Şi au întrebat pre el şi au
zis lui: Pentru ce dar botezi,
dacă nu eşti tu Hristosul, nici
Ilíe, nici prorocul?
26. Răspuns-a lor Ioánn, zi-
când: Eu botez cu apă; iar în
mijlocul vostru stă pre carele
voi nu-l ştiţi,
27. Acesta este cela cel ce
vine dupre mine, carele mai
nainte de mine au fost, căruia
nu sânt vrednic să dezleg
cureaua încălţămintei lui.
28. Acestea s'au făcut în Vi-
thanía, de ceea parte de Ior-
dán, unde era Ioánn botezând.
29. A doua zi vede Ioánn pre
Iisus venind către el, şi zice:
Iată Mielul lui Dumnezeu,
cela ce ridică păcatul lumii.
30. Acesta este pentru carele
eu am zis: Dupre mine vine
bărbat, carele înainte de mine
au fost, căci întâiul meu era.
31. Şi eu nu ştiam pre el; ci ca
să se arate lui Israil, pentru
aceasta am venit eu cu apă
botezând.

32. Şi a mărturisit Ioánn, zicând: Văzut-am Duhul ca un porumb pogorând din ceriu, şi au rămas preste el.
33. Şi eu nu ştiam pre el, ci cela ce m'au trimis să botez cu apă, acela mi-au zis: Preste carele vei vedea Duhul pogorând şi rămâind preste el, acela este cel ce botează cu Duh Sfânt.
34. Şi eu am văzut şi am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.
35. A doua zi iarăşi sta Ioánn, şi dintre ucenicii lui doi;
36. Şi căutând la Iisus care trecea, a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu.
37. Şi au auzit pre el cei doi ucenici grăind, şi au mers dupre Iisus.
38. Ci întorcându-se Iisus şi văzând pre ei urmând lui, au zis lor: Ce căutaţi? Iară ei au zis lui: Ravví – ce se zice, tălmăcindu-se, Învăţătoriule – unde mâi?
39. Zis-au lor: Veniţi şi vedeţi. Venit-au şi au văzut unde mâne, şi máseră la el în ziua aceea; şi era ca la al zecelea ceas.
40. Şi unul din cei doi, carii auziseră dela Ioánn şi merseseră dupre el, era Andréi, fratele lui Símon Pétru.
41. Acesta a aflat întâiu pre Símon, fratele său, şi a zis lui: Aflat-am pre Messía, ce este tălmăcindu-se Hristos.
42. Şi a adus pre el către Iisus. Şi privind la el Iisus, au zis: Tu eşti Símon, fiul lui Ionà; tu te vei chema Kifa – care se tâlcuieşte Pétru.
43. Iară a doua zi au vrut Iisus să meargă în Galileea, şi au aflat pre Fílipp, şi au zis lui: Vino dupre mine.
44. Iar Fílipp era din Vithsaida, din cetatea lui Andréi şi al lui Pétru.
45. Fílipp a aflat pre Nathanaíl şi a zis lui: Pre carele a scris Moisì în lege şi prorocii am aflat, pre Iisus fiul lui Iosíf, cel din Nazarét.
46. Şi a zis Nathanaíl lui: Din Nazarét poate să fie ceva bun? Zis-a Fílipp lui: Vino şi vezi.
47. Iisus au văzut pre Nathanaíl venind către el şi au zis

pentru dânsul: Iată cu adevărat Israiltean întru carele vicleşug nu este.
48. Zis-a Nathanaíl lui: De unde mă cunoşti? Răspuns-au Iisus şi au zis lui: Mai nainte până a nu te striga Filipp, fiind tu subt smochin, te-am văzut.
49. Răspuns-a Nathanaíl şi a zis lui: Ravví, tu eşti Fiul lui Dumnezeu, tu eşti Împăratul lui Israíl.
50. Răspuns-au Iisus şi au zis lui: Căci am zis ţie că te-am văzut subt smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea.
51. Şi au zis lui: Amin, amin zic vouă, de acum veţi vedea ceriul deschizându-se, şi pre îngerii lui Dumnezeu suindu-se şi pogorându-se preste Fiul Omului.

CAP. 2

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

Şi a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galiléii, şi era muma lui Iisus acolò.
2. Şi a fost chemat şi Iisus şi ucenicii lui la nuntă.
3. Şi sfârşindu-se vinul, zis-a muma lui Iisus către el: Vin nu au.
4. Zis-au ei Iisus: Ce este mie şi ţie, femeie? Încă nu a venit ceasul meu.
5. Zis-a muma lui slujitorilor: Orice va zice vouă, faceţi.
6. Şi erau acolò şase vase de piatră, puse dupre curăţenia Iudéilor, carile luau câte două sau trei vedre.
7. Zis-au lor Iisus: Umpleţi vasele de apă. Şi le-au umplut până sus.
8. Şi au zis lor: Scoateţi acum şi aduceţi nunului. Şi au adus.
9. Şi dacă a gustat nunul apa ce se făcuse vin, şi nu ştia de unde este, iar slujitorii carii scoseseră apa ştiau, a strigat pre mire nunul,
10. Şi a zis lui: Tot omul întâiu vinul cel bun pune, şi dacă se îmbată, atuncea pre cel mai prost: tu ai ţinut vinul cel bun până acum.
11. Aceasta au făcut începătură semnelor Iisus în Cana

Galiléii şi au arătat slava sa; şi au crezut în el ucenicii lui.

12. Dupre aceasta s'au pogorât în Capernaum, el şi muma lui, şi fraţii lui, şi ucenicii lui; şi acolò au rămas nu multe zile.

13. Şi erau aproape Paştile Iudéilor, şi s'au suit Iisus în Ierusalím,

14. Şi au aflat în biserică pre cei ce vindeau boi şi oi şi porumbi, şi pre schimbătorii de bani şezând.

15. Şi făcând biciu de ştreanguri, pre toţi i-au scos din biserică, şi oile şi boii, şi schimbătorilor au vărsat banii, şi mesele au răsturnat.

16. Şi celor ce vindeau porumbi au zis: Luaţi acestea de aci, nu faceţi casa Tatălui meu casă de neguţătorie.

17. Şi şi-au adus aminte ucenicii lui că este scris: Râvna casei tale m'a mâncat.

18. Răspuns-au deci Iudeii şi au zis lui: Ce semn arăţi nouă, că faci acestea?

19. Răspuns-au Iisus şi au zis lor: Stricaţi biserica ceasta, şi în trei zile o voiŭ ridica.

20. Deci au zis Iudeii: În patruzeci şi şase de ani s'a zidit biserica ceasta, şi tu în trei zile o vei ridica?

21. Iară el zicea pentru biserica trupului său.

22. Deci când s'au sculat din morţi, şi-au adus aminte ucenicii lui că aceasta zicea; şi au crezut Scripturii, şi cuvântului care zisese Iisus.

23. Şi când era în Ierusalím la Paşti, în praznic, mulţi au crezut în numele lui, văzând semnele lui cele ce făcea.

24. Ci însuşi Iisus nu se încredea pre sineşi lor, pentru că el cunoştea pre toţi,

25. Şi fiindcă nu avea trebuinţă ca să mărturisească cineva pentru om: căci el cunoştea ce este în om.

CAP. 3

Vorbirea lui Iisus cu Nicódim, despre calea către viaţa de veci. Ioánn şi ucenicii săi.

Şi era un om dintre Farisei, Nicódim numele lui, boier al Iudéilor.

2. Acesta a venit la Iisus noaptea şi a zis lui: Ravví, ştim că dela Dumnezeu ai venit învăţătoriu, căci nimenea poate aceste semne să facă, carile tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu el.
3. Răspuns-au Iisus şi au zis lui: Amin, amin zic ţie, de nu se naşte cineva de sus, nu poate să vază împărăţia lui Dumnezeu.
4. Zis-a către el Nicódim: Cum poate omul să se nască, bătrân fiind? Au doară poate a doua oară să intre în pântecele maicii sale şi să se nască?
5. Răspuns-au Iisus: Amin, amin zic ţie, de nu se naşte cineva din apă şi din duh, nu poate să intre în împărăţia lui Dumnezeu.
6. Ce este născut din trup, trup este; şi ce este născut din duh, duh este.
7. Nu te mira căci am zis ţie: Trebuie să vă naşteţi de sus.
8. Duhul unde voieşte suflă, şi glasul lui auzi, ci nu ştii de unde vine şi unde se duce; aşa este tot cel născut din Duhul.
9. Răspuns-a Nicódim şi a zis lui: Cum pot să fie acestea?
10. Răspuns-au Iisus şi au zis lui: Tu eşti învăţătoriul lui Israil, şi acestea nu cunoşti?
11. Amin, amin zic ţie că noi ceea ce ştim grăim, şi ce am văzut mărturisim, şi mărturia noastră nu o priimiţi.
12. Dacă cele pământeşti am spus vouă, şi nu credeţi, cum, de voiŭ spune vouă cele cereşti, veţi crede?
13. Şi nimenea s'a suit în ceriu, fără numai cel ce din ceriu s'au pogorât, Fiul Omului, carele este în ceriu.
14. Şi precum Moisi a înălţat şarpele în pustie, aşa trebuie a se înălţa Fiul Omului,
15. Ca tot cela ce crede în el să nu piară, ci să aibă viaţă vécĭnică.
16. Că aşa au iubit Dumnezeu lumea, cât pre Fiul său cel unul-născut au dat, ca tot cela ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viaţă vécĭnică.
17. Că nu au trimis Dumnezeu pre Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să mântuiască lumea prin el.

18. Cela ce crede în el nu se judecă; iară cela ce nu crede, iată este judecat, căci nu a crezut în numele celui unuianăscut, Fiul lui Dumnezeu.
19. Ci aceasta este judecata, că lumina a venit în lume, şi au iubit oamenii mai mult întunerecul decât lumina; că viclene erau lucrurile lor.
20. Că tot cela ce face rele urăşte lumina şi nu vine către lumină, ca să nu se vădească lucrurile lui.
21. Dară cela ce face adevărul vine către lumină, ca să se arate lucrurile lui, că în Dumnezeu sânt lucrate.
22. Dupre acestea au venit Iisus şi ucenicii lui în pământul Iudeii; şi acolò petrecea cu ei şi boteza.
23. Şi era şi Ioánn botezând în Enón, aproape de Salím, căci ape multe erau acolò; şi veneau şi se botezau.
24. Că încă nu era aruncat în temniţă Ioánn.
25. Deci s'a făcut întrebare între unii dintre ucenicii lui Ioánn cu Iudeii pentru curăţenie.
26. Şi au venit la Ioánn şi au zis lui: Ravví, cela ce era cu tine de ceea parte de Iordán, pentru carele tu ai mărturisit, iată acesta botează, şi toţi vin către el.
27. Răspuns-a Ioánn şi a zis: Nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din ceriu.
28. Voi înşivă mărturisiţi pentru mine că am zis: Nu sânt eu Hristosul, ci cum că trimis sânt înaintea aceluia.
29. Cela ce are mireasă, mire este; iar prietenul mirelui, carele stă şi aude pre el, cu bucurie se bucură de glasul mirelui: deci această bucurie a mea s'a plinit.
30. Acela trebuie a creşte, iară eu a mă scădea.
31. Cela ce vine de sus, deasupra tuturor este; cela ce este din pământ, din pământ este, şi din pământ grăieşte; cela ce vine din ceriu, deasupra tuturor este.
32. Şi ce au văzut şi au auzit, aceea mărturiseşte; şi mărturia lui nimenea o priimeşte.

33. Cela ce a priimit mărturia lui, a pecetluit că Dumnezeu adevărat este.
34. Căci pre carele au trimis Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu grăieşte; că nu cu măsură dă Dumnezeu Duhul.
35. Tatăl iubeşte pre Fiul, şi toate au dat în mâna lui.
36. Cela ce crede în Fiul are viaţă vécînică; dară cela ce nu ascultă de Fiul, nu va vedea viaţă, ci mânia lui Dumnezeu rămâne preste el.

CAP. 4

Vorbirea lui Iisus cu Samarineanca. Omul împărătesc.

Deci dacă au cunoscut Domnul că au auzit Fariseii că Iisus mai mulţi ucenici face şi botează decât Ioánn,
2. Măcar că Iisus însuşi nu boteza, ci ucenicii lui,
3. Au lăsat Iudeea şi s'au dus iarăşi în Galileea.
4. Şi trebuia el să treacă prin Samária.
5. Deci au venit la o cetate a Samáriei carea se cheamă Sihár, aproape de locul carele a dat Iacov lui Iosíf, fiul său;
6. Şi era acolò fântâna lui Iacov. Deci Iisus, ostenit fiind de călătorie, şedea aşa lângă fântână; era ca la al şaselea ceas.
7. A venit o muiere din Samária să scoaţă apă. Zis-au ei Iisus: Dă-mi să beau.
8. Că ucenicii lui se duseseră în cetate ca să cumpere hrană.
9. Deci a zis lui muierea Samarineancă: Cum tu, Iudéu fiind, ceri dela mine să bei, muiere Samarineancă fiind eu? Că nu au amestec Iudeii cu Samarinenii.
10. Răspuns-au Iisus şi au zis ei: De ai fi ştiut darul lui Dumnezeu şi cine este cela ce zice ţie: «Dă-mi să beau», tu ai fi cerut dela el, şi ar fi dat ţie apă vie.
11. Zis-a lui muierea: Doamne, nici ciutură ai, şi puţul este adânc; de unde dară ai apa cea vie?
12. Au doară tu mai mare eşti decât Iacov, părintele nostru, carele a dat nouă puţul acesta,

şi el însuşi dintr'însul a băut, şi fiii lui şi dobitoacele lui?

13. Răspuns-au Iisus şi au zis ei: Tot cela ce va bea din apa ceasta, iarăşi va înseta;

14. Dară carele va bea din apa carea eu voiŭ da lui, nu va înseta în veac; ci apa carea eu voiŭ da lui se va face întru el izvor de apă săltătoare spre viaţă vécĭnică.

15. Zis-a către dânsul muierea: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai viu acì să scot.

16. Zis-au ei Iisus: Mergi de strigă pre bărbatul tău, şi vino aicea.

17. Răspuns-a muierea şi a zis lui: Nu am bărbat. Zis-au ei Iisus: Bine ai zis că «Bărbat nu am»;

18. Că cinci bărbaţi ai avut, şi acum pre carele ai nu este ţie bărbat; aceasta adevărat ai zis.

19. Zis-a lui muierea: Doamne, văz că proroc eşti tu.

20. Părinţii noştri în muntele acesta s'au închinat; şi voi ziceţi că în Ierusalím este locul unde se cade a se închina.

21. Zis-au ei Iisus: Muiere, crede mie că va veni ceasul când nici în muntele acesta, nici în Ierusalím vă veţi închina Tatălui.

22. Voi vă închinaţi căruia nu ştiţi; noi ne închinăm căruia ştim; că mântuirea din Iudéi este.

23. Ci vine ceasul, şi acum este, când cei adevăraţi închinători închina-se-vor Tatălui în duh şi în adevăr; căci şi Tatăl asemenea caută închinători lui.

24. Duh este Dumnezeu, şi cei ce se închină lui, în duh şi adevăr trebuie a se închina.

25. Zis-a lui muierea: Ştiu că Messía vine, cel ce se cheamă Hristos; când va veni acela, va vesti nouă toate.

26. Zis-au ei Iisus: Eu sânt, cela ce grăiesc ţie.

27. Şi întru aceasta au venit ucenicii lui, şi s'au mirat că cu muierea grăia. Însă nimenea i-a zis: Ce cauţi?, sau: Ce grăieşti cu dânsa?

28. Deci a lăsat ciutura ei muierea şi a mers în cetate şi a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți om carele au zis mie toate câte am făcut; nu cumva acesta este Hristos?
30. Deci au ieşit din cetate, şi veneau către dânsul.
31. Iar între acestea rugau pre el ucenicii, zicând: Ravví, mănâncă.
32. Dară el au zis lor: Eu mâncare am a mânca, pre carea voi nu ştiți.
33. Deci ziceau ucenicii între dânşii: Nu cumva a adus lui cineva să mănânce?
34. Zis-au lor Iisus: Mâncarea mea este ca să fac voia celuia ce au trimis pre mine, şi să săvârşesc lucrul lui.
35. Au nu voi ziceți că încă patru luni sânt şi vine seceri-şul? Iată zic vouă: Ridicați ochii voştri şi vedeți holdele, că albe sânt către seceriş acum.
36. Şi cel ce seceră plată ia, şi adună roadă în viața vécĭnică; ca împreună să se bucure şi cel ce samănă, şi cel ce seceră.
37. Că întru aceasta se adevereşte cuvântul, că altul este cel ce samănă, şi altul cel ce seceră.
38. Eu v'am trimis să secerați unde voi nu ați ostenit: alții au ostenit, şi voi întru osteneala lor ați intrat.
39. Şi din cetatea aceea mulți au crezut întru el din Samarineni, pentru cuvântul muierii carea mărturisea că: Au zis mie toate câte am făcut.
40. Deci când au venit la dânsul Samarinenii, îl rugau să rămâie la ei; şi au rămas acolò două zile.
41. Şi mult mai mulți au crezut pentru cuvântul lui.
42. Şi muierii ziceau că: Nu mai credem pentru graiul tău; că noi înşine am auzit, şi ştim că acesta este cu adevărat Mântuitoriul lumii, Hristos.
43. Iar dupre cele două zile au ieşit de acolò şi s'au dus în Galileea.
44. Că însuşi Iisus au mărturisit că prorocul în patria lui cinste nu are.
45. Deci când au venit în Galileea, au priimit pre dânsul Galileánii, toate văzând câte au făcut în Ierusalim, la praznic: că şi ei veniseră la praznic.

46. Şi au venit Iisus iarăşi în Cana Galiléii, unde făcuse apa vin. Şi era un om împărătesc, al căruia fiu bolea în Capernaum.
47. Acesta auzind că Iisus au venit din Iudeea în Galileea, s'a dus la el, şi îl ruga ca să se pogoare şi să vindece pre fiul lui, că avea să moară.
48. Zis-au dară Iisus către el: De nu veţi vedea semne şi minuni, nu veţi crede.
49. Zis-a către el omul împărătesc: Doamne, pogoară-te mai nainte până a nu muri pruncul meu.
50. Zis-au Iisus lui: Mergi, fiul tău trăieşte. Şi a crezut omul cuvântului carele au zis Iisus lui, şi mergea.
51. Şi iată, pogorându-se el, robii lui au întâmpinat pre el şi i-au vestit, zicând că: Fiul tău trăieşte.
52. Deci întreba pre ei de ceasul întru care i-a fost mai alinat. Şi au zis lui că: Ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile.
53. Deci a cunoscut tatăl că în ceasul acela a fost, întru carele au zis Iisus lui: Fiul tău trăieşte; şi a crezut el şi casa lui toată.
54. Acesta iarăşi al doilea semn au făcut Iisus, venind din Iudeea în Galileea.

CAP. 5

Slăbănogul dela Vithézda şi cuvântarea Domnului către Iudéi despre puterea sa cea dumnezeiască.

Dupre aceasta era un praznic Iudeilor, şi s'au suit Iisus în Ierusalím.
2. Şi este în Ierusalím, lângă a Oilor, o scăldătoare carea se cheamă evreieşte Vithezda, cinci pridvoare având.
3. Întru acestea zăcea mulţime multă de bólnavi, orbi, ologi, uscaţi, aşteptând mişcarea apei.
4. Că înger se pogora dupre vreme în scăldătoare, şi turbura apa; deci carele intra întâiu dupre turburarea apei, sănătos se făcea, ori de ce boală era ţinut.

5. Şi era acolò un om, treizeci
şi opt de ani având întru
boală.
6. Pre acesta văzându-l Iisus
zăcând şi cunoscând că iată
mult timp are, au zis lui: Vrei
să fii sănătos?
7. Răspuns-a lui cel ce bolea:
Doamne, om nu am, ca să mă
arunce în scăldătoare când se
turbură apa; ci până când
merg eu, altul înaintea mea se
pogoară.
8. Zis-au Iisus lui: Scoală-te,
ia patul tău şi umblă.
9. Şi îndată s'a făcut sănătos
omul, şi a luat patul său şi um-
bla. Şi era sâmbătă într'acea
zi.
10. Deci ziceau Iudeii celui
tămăduit: Sâmbătă este; nu ţi
se cade a lua patul.
11. Răspuns-a lor: Cela ce au
făcut pre mine sănătos, acela
mi-au zis: Ia patul tău şi
umblă.
12. Deci au întrebat pre el:
Cine este omul acela ce a zis
ţie: Ia patul tău şi umblă?
13. Dară cel vindecat nu ştia
cine este; că Iisus se dăduse în
laturi, gloată fiind întru acel
loc.
14. Dupre aceasta l-au aflat
Iisus în biserică, şi au zis lui:
Iată te-ai făcut sănătos; de
acum să nu mai păcătuieşti, ca
să nu se facă ţie ceva mai rău.
15. Omul s'a dus şi a vestit
Iudéilor că Iisus este cela ce
au făcut pre el sănătos.
16. Şi pentru aceea prigoneau
pre Iisus Iudeii, şi căutau să-l
omoare, că acestea făcea sâm-
băta.
17. Iară Iisus au răspuns lor:
Tatăl meu până acum lucrea-
ză, şi eu lucrez.
18. Deci pentru aceasta mai
vârtos căutau Iudeii să-l o-
moare, căci nu numai dezlega
sâmbăta, ci şi pre Dumnezeu
zicea că-i este Tată, întocmai
pre sine făcându-se cu Dum-
nezeu.
19. Deci au răspuns Iisus şi au
zis lor: Amin, amin zic vouă,
nu poate Fiul să facă dela sine
nimic, de nu vede ceva pre
Tatăl făcând; căci cele ce face
el, acelea şi Fiul aşijderea
face.

20. Pentru că Tatăl iubeşte pre Fiul, şi toate arată lui, carile face el; şi mai mari lucruri decât acestea va arăta lui, ca voi să vă minunaţi.

21. Că precum Tatăl scoală pre morţi şi-i inviază, aşa şi Fiul pre carii voieşte înviază.

22. Căci Tatăl nici judecă pre nimenea, ci toată judecata au dat Fiului,

23. Ca toţi să cinstească pre Fiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cela ce nu cinsteşte pre Fiul, nu cinsteşte pre Tatăl carele l-au trimis.

24. Amin, amin zic vouă, că cela ce cuvântul meu aude, şi crede celuia ce m'au trimis, are viaţă vécînică şi la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte la viaţă.

25. Amin, amin zic vouă că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, şi carii vor auzi, vor învia.

26. Că precum Tatăl are viaţă întru sine, aşa au dat şi Fiului viaţă să aibă întru sine;

27. Şi stăpânire au dat lui şi judecată să facă, căci Fiul Omului este.

28. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul când toţi cei din mormânturi vor auzi glasul lui,

29. Şi vor ieşi cei ce au făcut cele bune întru învierea vieţii, iară cei ce au făcut cele rele întru învierea judecăţii.

30. Nu pot eu să fac dela mine nimic; precum auz judec, şi judecata mea dreaptă este, că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'au trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este cela ce mărturiseşte pentru mine, şi ştiu că adevărată este mărturia carea mărturiseşte pentru mine.

33. Voi aţi trimis către Ioánn, şi a mărturisit adevărul.

34. Iară eu nu dela om mărturia iau, ci acestea zic pentru ca voi să vă mântuiţi.

35. Acela era făclia carea ardea şi lumina, iară voi aţi vrut să vă veseliţi ca la un ceas întru lumina lui.

36. Ci eu am mărturie mai
mare decât Ioánn; că lucrurile
carile au dat mie Tatăl ca să
săvârşesc pre ele, aceste lu-
cruri carile eu fac mărturisesc
pentru mine că Tatăl m'au
trimis.
37. Şi Tatăl cela ce m'au tri-
mis, acela au mărturisit pentru
mine. Nici glasul lui aţi auzit
vreodată, nici chipul lui aţi
văzut,
38. Şi cuvântul lui nu-l aveţi
rămâind întru voi, căci pre
carele au trimis el, acestuia
voi nu credeţi.
39. Cercetaţi Scripturile, că
vouă vi se pare întru ele viaţă
véčinică a avea; şi acelea sânt
cele ce mărturisesc pentru
mine;
40. Şi nu vreţi să veniţi către
mine ca viaţă să aveţi.
41. Slavă dela oameni nu iau;
42. Ci am cunoscut pre voi, că
dragostea lui Dumnezeu nu
aveţi întru voi.
43. Eu am venit întru numele
Tatălui meu, şi pre mine nu
priimiţi; de va veni altul întru
numele său, pre acela veţi
priimi.
44. Cum puteţi voi să credeţi,
slavă unul dela altul luând, şi
slava cea dela unul Dumnezeu
nu căutaţi?
45. Să nu vi se pară că eu voiŭ
pârî pre voi la Tatăl: este cela
ce pârăşte pre voi, Moisi, spre
carele voi aţi nădăjduit.
46. Că de aţi crede lui Moisi,
aţi crede şi mie, că pentru
mine acela a scris.
47. Iar dacă scripturilor acelu-
ia nu credeţi, cum graiurilor
mele veţi crede?

CAP. 6

Minunea cu cinci pâini. Iisus se depărtează în munte. Umblarea pre mare. Mulţimea cere semn. Pâinea carea se pogoară din ceriu. Mărturisirea lui Pétru.

Dupre acestea s'au dus Iisus de ceea parte de marea Galiléii, adecă a Tiveriádei.
2. Şi mergea dupre el mulţime
multă, căci vedeau semnele
lui, carile făcea la cei bólnavi.
3. Şi s'au suit în munte Iisus,
şi acolò şedea cu ucenicii săi.

4. Şi era aproape Paştile, praznicul Iudéilor.
5. Deci ridicând Iisus ochii şi văzând că multă mulţime vine la el, a zis către Fílipp: De unde vom cumpăra pâini ca să mănânce aceştia?
6. Iar aceasta zicea ispitindu-l; că el ştia ce avea să facă.
7. Răspuns-a Fílipp lui: De două sute de dinari pâini nu vor ajunge lor, ca fieştecarele dintre ei câte puţin să ia.
8. Zis-a lui unul din ucenicii săi, Andréi, fratele lui Símon Pétru:
9. Este aci un copil carele are cinci pâini de orz şi doi peşti; ci acestea ce sânt la atâţia?
10. Şi au zis Iisus: Faceţi pre oameni să şază. Şi era iarbă multă în locul acela. Deci au şezut bărbaţii, cu numărul ca la cinci mii.
11. Şi au luat pâinile Iisus, şi mulţămind, au împărţit ucenicilor, iar ucenicii celor ce şedea; aşijderea şi din peşti, cât voiau.
12. Iar dacă s'au săturat, zis-au ucenicilor săi: Adunaţi sfărâmiturile ce au prisosit, ca să nu se piarză ceva.
13. Deci au adunat, şi au umplut douăsprezece coşuri de sfărâmituri din cele cinci pâini de orz, carile au prisosit celor ce au mâncat.
14. Iar oamenii văzând semnul carele au făcut Iisus, ziceau că: Acesta este cu adevărat prorocul cela ce vine în lume.
15. Deci Iisus, cunoscând că aveau să vie şi să-l apuce ca să-l facă împărat, s'au depărtat iarăşi la munte el singur.
16. Şi dacă s'a făcut seară, s'au pogorât ucenicii lui la mare,
17. Şi intrând în corabie, veneau de ceea parte de mare, la Capernaum. Şi iată întunerec s'a făcut, şi nu venise către ei Iisus.
18. Şi marea se ridica, vânt mare suflând.
19. Deci vâslind ei ca la vreo douăzeci şi cinci sau treizeci de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare şi apropiindu-se de corabie; şi s'au înfricoşat.

20. Dară el au zis lor: Eu sânt; nu vă temeţi.
21. Deci voiau să-l ia în corabie; şi îndatăşi corabia a sosit la pământul la care se duceau.
22. A doua zi mulţimea, carea sta de ceea parte de mare, văzând că altă corabie nu era acolò, fără numai una întru carea intraseră ucenicii lui, şi că Iisus nu au intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii lui s'au dus;
23. Şi alte corăbii au venit dela Tiveriáda aproape de locul unde au mâncat pâinea, binemulţămind Domnul;
24. Deci când a văzut mulţimea că Iisus nu este acolò, nici ucenicii lui, au intrat şi ei în corăbii şi au venit în Capernaum, căutând pre Iisus.
25. Şi aflând pre el de ceea parte de mare, au zis lui: Ravví, când ai sosit acì?
26. Răspuns-au Iisus lor şi au zis: Amin, amin zic vouă, mă căutaţi nu fiindcă aţi văzut semne, ci fiindcă aţi mâncat din pâini şi v'aţi săturat.
27. Lucraţi nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea aceea carea rămâne întru viaţa vécĭnică, carea Fiul Omului va da vouă; căci pre acesta Dumnezeu Tatăl au pecetluit.
28. Deci au zis către el: Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?
29. Răspuns-au Iisus şi au zis lor: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeţi în cel pre carele el au trimis.
30. Deci au zis lui: Dar ce semn faci tu, ca să vedem şi să credem ţie? Ce lucrezi?
31. Părinţii noştri mannă au mâncat în pustie, precum este scris: Pâine din ceriu au dat lor să mănânce.
32. Deci au zis lor Iisus: Amin, amin zic vouă, nu Moisì a dat vouă pâinea din ceriu, ci Tatăl meu dă vouă pâinea din ceriu cea adevărată.
33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este ceea ce se pogoară din ceriu şi viaţă dă lumii.
34. Deci au zis către el: Doamne, pururea dă nouă pâinea ceasta.

35. Şi au zis lor Iisus: Eu sânt pâinea vieţii; cela ce vine către mine nu va flămânzi, şi cela ce crede în mine nu va înseta niciodată.
36. Ci am zis vouă că aţi şi văzut pre mine, şi nu credeţi.
37. Tot ce dă mie Tatăl, către mine va veni; şi pre cela ce vine către mine nu-l voiŭ scoate afară,
38. Căci m'am pogorât din ceriu nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'au trimis.
39. Şi aceasta este voia Tatălui celui ce m'au trimis, ca tot ce au dat mie, să nu pierz dela el, ci să-l înviez în ziua cea de apoi.
40. Şi aceasta este voia celui ce m'au trimis, ca tot cel ce vede pre Fiul şi crede în el, să aibă viaţă vécĭnică, şi eu voiŭ învia pre el în ziua cea de apoi.
41. Deci răpşteau Iudeii pentru el, că zisese: Eu sânt pâinea ce s'au pogorât din ceriu.
42. Şi ziceau: Au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, căruia noi ştim pre tatăl său şi pre muma sa? Cum dară zice el că: Din ceriu am pogorât?
43. Deci răspuns-au Iisus şi au zis lor: Nu răpştiţi între voi.
44. Nimenea poate să vie către mine, de nu va trage pre el Tatăl, cel ce m'au trimis, şi eu voiŭ învia pre el în ziua cea de apoi.
45. Scris este în proroci: Şi vor fi toţi învăţaţi ai lui Dumnezeu. Deci tot cela ce a auzit dela Tatăl şi a învăţat, vine către mine.
46. Nu doară că pre Tatăl a văzut cineva, fără numai cela ce este dela Dumnezeu, acela au văzut pre Tatăl.
47. Amin, amin zic vouă, cela ce crede în mine are viaţă vécĭnică.
48. Eu sânt pâinea vieţii.
49. Părinţii voştri au mâncat manna în pustie, şi au murit.
50. Aceasta este pâinea carea pogoară din ceriu, ca să mănânce cineva dintr'însa şi să nu moară.
51. Eu sânt pâinea cea vie, carea din ceriu au pogorât: de va mânca cineva din pâinea ceasta, viu va fi în veci. Şi

pâinea carea eu voiŭ da, trupul meu este, carele eu voiŭ da pentru viața lumii.

52. Deci se priceau între ei Iudeii, zicând: Cum poate acesta să-și dea nouă trupul să-l mâncăm?

53. Și au zis lor Iisus: Amin, amin zic vouă, de nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele lui, nu aveți viață întru voi.

54. Cela ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață vécĭnică, și eu voiŭ învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Pentru că trupul meu adevărat este mâncare, și sângele meu adevărat este băutură.

56. Cela ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne și eu întru el.

57. Precum Tatăl cel viu m'au trimis, și eu viez prin Tatăl: așa și cela ce mă mănâncă, și acela viu va fi prin mine.

58. Aceasta este pâinea carea din ceriu au pogorât; nu precum au mâncat părinții voștri manna, și au murit: cela ce mănâncă pâinea ceasta trăi-va în veac.

59. Acestea au zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind, au zis: Greu este cuvântul acesta; cine poate să-l auză?

61. Iară Iisus, știind întru sine că cârtesc pentru aceasta ucenicii lui, au zis lor: Aceasta vă smintește?

62. Dară de veți vedea pre Fiul Omului suindu-se unde era mai nainte?

63. Duhul este carele face viață, trupul nu folosește nimic; graiurile carile eu grăiesc vouă duh sânt și viață sânt.

64. Ci sânt dintre voi unii carii nu cred. Că știa dintru început Iisus carii sânt cei ce nu cred și cine este cel ce va să-l vânză.

65. Și zicea: Pentru aceasta am spus vouă că nimenea poate să vie către mine, de nu va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. Dintru aceasta mulți din ucenicii lui s'au întors înapoi și nu mai umblau cu el.

67. Deci au zis Iisus celor doisprezece: Au și voi vreți să vă duceți?

68. Răspuns-a Símon Pétru lui: Doamne, la cine ne vom duce? Graiuri de viață vécĭnică ai.
69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.
70. Răspuns-au lor Iisus: Au nu eu pre voi, cei doisprezece, am ales, și unul dintre voi diavol este?
71. Și zicea de Iúda al lui Símon Iscarioteanul, căci acesta avea să-l vânză, unul fiind din cei doisprezece.

CAP. 7

Iisus învață în biserică la sărbătoarea Corturilor.

Și umbla Iisus dupre acestea în Galileea, că nu voia în Iudeea să umble, căci căutau pre el Iudeii să-l omoare.
2. Și era aproape praznicul Iudéilor, cel al corturilor.
3. Deci au zis către dânsul frații lui: Treci de aci și du-te în Iudeea, ca și ucenicii tăi să vază lucrurile tale carile faci.
4. Că nimenea face ceva întru ascuns, și caută el însuși a fi întru fățișare. Dacă faci acestea, arată-te lumii.
5. Pentru că nici frații lui credeau întru el.
6. Deci au zis lor Iisus: Vremea mea încă nu a sosit, dară vremea voastră pururea este gata.
7. Nu poate lumea să urască pre voi; dară pre mine urăște, pentru că eu mărturisesc pentru ea, că lucrurile ei viclene sânt.
8. Voi suiți-vă la praznicul acesta; eu încă nu mă sui la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a plinit.
9. Și acestea zicând lor, rămase în Galileea.
10. Și dacă s'au suit frații lui, atuncea și el s'au suit la praznic, nu arătat, ci cam pre ascuns.
11. Deci Iudeii îl căutau în praznic și ziceau: Unde este acela?
12. Și cârtire multă era pentru el întru mulțimi; că unii ziceau: Bun este; iară alții ziceau: Nu, ci înșală mulțimea.
13. Însă nimeni nu grăia fățiș de dânsul, de frica Iudéilor.

14. Şi iată, înjumătăţindu-se praznicul, s'au suit Iisus la biserică şi învăţa.
15. Şi se mirau Iudeii, zicând: Cum acesta carte ştie, fără a fi învăţat?
16. Răspuns-au lor Iisus şi au zis: A mea învăţătură nu este a mea, ci a celuia ce au trimis pre mine.
17. De voieşte cineva voia lui să facă, cunoaşte-va pentru învăţătura ceasta, oare dela Dumnezeu este, sau eu dela mine grăiesc.
18. Cela ce grăieşte dela sine, slava sa caută; iar cela ce caută slava celui ce au trimis pre el, acesta adevărat este, şi nedreptate întru el nu este.
19. Au nu Moisì a dat vouă legea, şi nimenea dintre voi face legea? Ce mă căutaţi să mă omorâţi?
20. Răspuns-a mulţimea şi a zis: Drac ai; cine te caută să te omoare?
21. Răspuns-au Iisus şi au zis lor: Un lucru am făcut, şi toţi vă miraţi.
22. Pentru aceea Moisì a dat vouă tăierea-împrejur, nu că dela Moisì este, ci dela părinţi; şi sâmbăta tăiaţi împrejur pre om.
23. Dacă omul ia tăierea-împrejur sâmbăta, ca să nu se dezlege legea lui Moisi, vă mâniaţi pre mine că om întreg sănătos am făcut sâmbăta?
24. Nu judecaţi dupre înfăţişare, ci dreapta judecată judecaţi.
25. Deci ziceau unii din Ierusalimneni: Au nu este acesta pre carele caută să omoare?
26. Şi iată de faţă grăieşte, şi nimica lui zic. Nu cumva au cunoscut cu adevărat boierii că acesta este adevărat Hristos?
27. Ci pre acesta ştim de unde este; dară Hristos, când vine, nimenea cunoaşte de unde este.
28. Deci au strigat în biserică învăţând Iisus, şi zicând: Şi pre mine ştiţi, şi ştiţi de unde sânt; şi dela mine nu am venit, ci adevărat este cela ce m'au trimis, pre carele voi nu ştiţi.
29. Iară eu ştiu pre el, căci dela dânsul sânt, şi el m'au trimis.

30. Deci căutau pre el să-l prinză, și nimenea a pus mâna pre el, că încă nu venise ceasul lui.
31. Și mulți din mulțime au crezut în el, și ziceau că: Hristos, când va veni, au doară va face mai multe semne decât acestea carile acesta au făcut?
32. Auzit-au Fariseii mulțimea cârtind pentru el acestea, și au trimis Fariseii și arhiereii slugi ca să prinză pre el.
33. Deci au zis Iisus: Încă puțin timp cu voi sânt, și merg către cela ce au trimis pre mine.
34. Căuta-mă-veți și nu mă veți afla; și unde sânt eu voi nu puteți veni.
35. Deci au zis Iudeii între sine: Unde va să meargă acesta, că noi nu-l vom afla? Au întru risipirea Ellinilor va să meargă, și să învețe pre Ellini?
36. Ce este cuvântul acesta carele au zis: Căuta-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sânt eu voi nu puteți veni?
37. Iară în ziua cea de pre urmă, cea mare a praznicului, stătut-au Iisus și au strigat, zicând: De însetează cineva, să vie la mine și să bea.
38. Cela ce crede în mine, precum a zis Scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecele lui.
39. Iar aceasta au zis pentru Duhul pre carele aveau să-l ia cei ce cred întru el; că încă nu era Duh Sfânt, căci Iisus încă nu se proslăvise.
40. Deci mulți din mulțime, auzind cuvântul, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul.
41. Alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iară alții ziceau: Au doară din Galileea vine Hristos?
42. Au nu a zis Scriptura că din sămânța lui Davíd și din Vithléem, satul unde era Davíd, va să vie Hristos?
43. Deci dezbinare s'a făcut în mulțime pentru dânsul.
44. Iar unii dintre ei voiau să-l prinză, ci nimenea a pus mâinile pre dânsul.
45. Deci au venit slugile către arhierei și Farisei, și au zis lor aceia: Pentru ce nu ați adus pre el?

46. Răspuns-au slugile: Nici-
odată aşa a grăit om, ca omul
acesta.
47. Deci au răspuns lor Fa-
riseii: Au doară şi voi aţi fost
înşelaţi?
48. Au doară cineva din boieri
a crezut întru el, sau din Fa-
risei?
49. Ci gloata ceasta, carea nu
ştie legea, blestemaţi sânt.
50. Zis-a Nicódim către ei,
acela ce venise noaptea la el,
unul fiind dintre ei:
51. Au legea noastră judecă
pre om de nu va auzi dela el
mai nainte şi va cunoaşte ce
face?
52. Răspuns-au şi au zis lui:
Au şi tu din Galileea eşti?
Cearcă şi vezi că proroc din
Galileea nu s'a sculat.
53. Şi a mers fieştecarele la
casa lui.

CAP. 8

Iisus întrebat despre Tatăl său. Făgăduieşte următorilor săi slobozenia. Iisus ameninţat cu pietri.

Iară Iisus s'au dus în Muntele
Maslinilor.
2. Ci la mânecare iarăşi au
venit în biserică, şi tot norodul
venea către el; şi şezând învă-
ţa pre ei.
3. Şi au adus la dânsul căr-
turarii şi Fariseii pre o muiere
prinsă în preacurvie, şi puind-
o în mijloc,
4. Au zis lui: Învăţătoriule,
această muiere prinsu-s'a aşa
de faţă preacurvind,
5. Iară în lege Moisi a po-
runcit nouă unele ca acestea
să se ucidă cu pietri. Dară tu
ce zici?
6. Şi aceasta ziceau ispitind
pre el, ca să aibă ce să-l vinu-
iască. Iară Iisus, jos plecându-
se, scria cu degetul pre pă-
mânt, nebăgându-i în seamă.
7. Ci cum stăruiau întrebându-
l, ridicându-se au zis lor: Cel
fără de păcat între voi, acela
întâiu să arunce piatra asupra
ei.
8. Şi iarăşi jos plecându-se,
scria pre pământ.
9. Iară ei auzind, şi de cu-
noştinţa cugetului mustrându-
se, ieşeau unul câte unul, în-
cepând dela cei bătrâni până
la cei de pre urmă; şi au rămas

Iisus singur, şi muierea în mijloc fiind.
10. Şi ridicându-se Iisus, şi pre nimenea văzând, fără numai pre muiere, au zis ei: Muiere, unde sânt pârâşii aceia ai tăi? Au nimenea te-a osândit?
11. Iară ea a zis: Nimenea, Doamne. Şi au zis ei Iisus: Nici eu te osândesc; du-te, şi de acum să nu mai greşeşti.
12. Deci iarăşi au grăit lor Iisus, zicând: Eu sânt lumina lumii; cela ce urmează mie nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieţii.
13. Deci au zis lui Fariseii: Tu pentru tine mărturiseşti; mărturia ta nu este adevărată.
14. Răspuns-au Iisus şi au zis lor: Măcar că eu mărturisesc pentru mine, adevărată este mărturia mea, căci ştiu de unde am venit şi unde mă duc; dară voi nu ştiţi de unde vin şi unde mă duc.
15. Voi dupre trup judecaţi; eu nu judec pre nimeni.
16. Şi chiar de judec eu, judecata mea adevărată este; că singur nu sânt, ci eu şi Tatăl cela ce au trimis pre mine.
17. Şi în legea voastră scris este că mărturia a doi oameni adevărată este.
18. Eu sânt cela ce mărturisesc pentru mine, şi mărturiseşte pentru mine Tatăl carele m'au trimis.
19. Deci ziceau lui: Unde este Tatăl tău? Răspuns-au Iisus: Nici pre mine ştiţi, nici pre Tatăl meu; de aţi şti pre mine, şi pre Tatăl meu aţi şti.
20. Aceste graiuri au grăit Iisus în vistierie, învăţând în biserică; şi nimenea a prins pre el, că încă nu venise ceasul lui.
21. Deci iarăşi au zis lor Iisus: Eu mă duc, şi mă veţi căuta, şi în păcatul vostru veţi muri; unde eu mă duc, voi nu puteţi veni.
22. Deci ziceau Iudeii: Au doară va să se omoare, că zice: «Unde eu mă duc, voi nu puteţi veni»?
23. Şi au zis lor: Voi dintru cele de jos sânteţi, eu din cele de sus sânt; voi din lumea

ceasta sânteți, eu nu sânt din lumea ceasta.
24. Deci am zis vouă că veți muri în păcatele voastre: căci de nu veți crede că eu sânt, veți muri în păcatele voastre.
25. Deci ziceau lui: Tu cine ești? Și au zis lor Iisus: Începutul, carele și grăiesc cu voi.
26. Multe am pentru voi a grăi și a judeca; ci cela ce au trimis pre mine adevărat este, și eu cele ce am auzit dela el, acestea zic în lume.
27. Nu au cunoscut că de Tatăl zicea lor.
28. Deci au zis lor Iisus: Când veți înălța pre Fiul Omului, atuncea veți cunoaște că eu sânt, și dela mine nu fac nimic; ci precum au învățat pre mine Tatăl, acestea grăiesc.
29. Și cel ce au trimis pre mine, cu mine este; nu au lăsat pre mine singur Tatăl, că eu cele plăcute lui fac pururea.
30. Acestea grăind el, mulți au crezut întru dânsul.
31. Deci zicea Iisus către Iudeii cei ce au crezut în el: De veți rămânea voi în cuvântul meu, adevărat ucenici ai mei sânteți;
32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.
33. Răspuns-au lui: Sămânța lui Avraám săntem, și nimănuia am robit vreodată; cum tu zici că «Slobozi vă veți face»?
34. Răspuns-au lor Iisus: Amin, amin zic vouă, că tot cel ce face păcatul, rob este păcatului.
35. Ci robul nu rămâne în casă în veac: fiul rămâne în veac.
36. Deci de va slobozi pre voi Fiul, cu adevărat slobozi veți fi.
37. Știu că sămânța lui Avraám sânteți; ci căutați să mă omorâți, căci cuvântul meu nu încape în voi.
38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăiesc; deci și voi ceea ce ați văzut la tatăl vostru faceți.
39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru Avraám este. Zis-au lor Iisus: De ați fi fiii lui Avraám, lucrurile lui Avraám ați face.

40. Iară acum căutați să mă omorâți, pre omul carele adevărul vouă am grăit, carele am auzit dela Dumnezeu; aceasta Avraám nu a făcut.
41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Zis-au deci lui: Noi din curvie nu ne-am născut; un Tată avem, pre Dumnezeu.
42. Zis-au lor Iisus: De era Dumnezeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit, căci eu dela Dumnezeu am ieșit și viu; că nici dela mine am venit, ci acela m'au trimis.
43. Pentru ce graiul meu nu cunoașteți? Pentru că nu puteți auzi cuvântul meu.
44. Voi din tatăl diavolul sânteți, și poftele tatălui vostru vreți să faceți. Acela ucigătoriu de oameni era dintru început, și întru adevăr nu a stătut, căci nu este adevăr întru el. Când grăiește minciuna, dintru ale sale grăiește, căci mincinos este, și tatăl aceleia.
45. Ci eu căci adevărul zic, nu credeți mie.
46. Cine dintre voi mă vădește de păcat? Iar dacă adevărul zic, pentru ce voi nu credeți mie?
47. Cela ce este dela Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu aude; pentru aceea voi nu auziți, căci dela Dumnezeu nu sânteți.
48. Deci au răspuns Iudeii și au zis lui: Au nu bine zicem noi că Samarinean ești tu, și drac ai?
49. Răspuns-au Iisus: Eu drac nu am, ci cinstesc pre Tatăl meu, și voi necinstiți pre mine.
50. Și eu nu caut slava mea; este cela ce caută și judecă.
51. Amin, amin zic vouă, de va păzi cineva cuvântul meu, moarte nu va vedea în veac.
52. Deci au zis lui Iudeii: Acum am cunoscut că drac ai. Avraám a murit, și prorocii; și tu zici: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moarte în veac.
53. Au doară tu mai mare ești decât părintele nostru Avraám, carele a murit? Și prorocii au murit; cine te faci tu pre tine?

54. Răspuns-au Iisus: De slăvesc eu pre mine, slava mea nimica este; este Tatăl meu cela ce slăveşte pre mine, pre carele voi ziceţi că Dumnezeul vostru este.
55. Şi nu aţi cunoscut pre el; dară eu ştiu pre el, şi de voiŭ zice că nu-l ştiu, fi-voiŭ asemenea vouă mincinos; ci ştiu pre el, şi cuvântul lui păzesc.
56. Avraám, părintele vostru, a fost bucuros ca să vază ziua mea, şi o a văzut şi s'a bucurat.
57. Deci au zis Iudeii către el: Cincizeci de ani încă nu ai, şi pre Avraám ai văzut?
58. Zis-au lor Iisus: Amin, amin zic vouă, mai nainte de a se face Avraám — Eu Sânt.
59. Deci au ridicat pietri ca să arunce într'însul; dar Iisus s'au ascuns şi au ieşit din biserică, trecând prin mijlocul lor; şi aşa trecea.

CAP. 9

Vindecarea orbului celui din naştere

Şi trecând, au văzut pre un om orb din naştere.
2. Şi l-au întrebat ucenicii lui, zicând: Ravví, cine a păcătuit, acesta sau părinţii lui, de s'a născut orb?
3. Răspuns-au Iisus: Nici acesta a păcătuit, nici părinţii lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.
4. Eu trebuie a lucra lucrurile celui ce au trimis pre mine, până este ziuă; vine noaptea când nimenea poate să lucreze.
5. Cât sânt în lume, lumină sânt lumii.
6. Acestea zicând, au scuipit jos şi au făcut tină din scuipat, şi au uns tina preste ochii orbului.
7. Şi au zis lui: Du-te de te spală la scăldătoarea Siloámului – ce se tâlcuieşte Trimis. Deci s'a dus şi s'a spălat, şi a venit văzând.
8. Deci vecinii şi cei ce îl vedeau mai nainte că era orb, ziceau: Au nu este acesta cela ce şedea şi cerşea?

9. Unii ziceau că: Acesta este; iară alţii că: Seamănă cu dânsul. El zicea că: Eu sânt.
10. Deci ziceau lui: Cum ţi s'au deschis ochii?
11. Răspuns-a el şi a zis: Un om ce se cheamă Iisus tină au făcut şi au uns ochii mei, şi au zis mie: Du-te la scăldătoarea Siloámului şi te spală; şi mergând şi spălându-mă, am văzut.
12. Deci au zis lui: Unde este acela? Zis-a: Nu ştiu.
13. Aduseră pre el la Farisei, pre cel ce odinioară era orb.
14. Şi era sâmbăta când au făcut Iisus tina şi au deschis lui ochii.
15. Deci iarăşi îl întrebau şi Fariseii cum a văzut. Iară el a zis lor: Tină au pus preste ochii mei, şi m'am spălat şi văz.
16. Deci ziceau unii dintre Farisei: Acest om nu este dela Dumnezeu, căci sâmbăta nu păzeşte. Alţii ziceau: Cum poate om păcătos semne ca acestea să facă? Şi dezbinare era între ei.
17. Zis-au orbului iarăşi: Tu ce zici pentru dânsul, că au deschis ochii tăi? Iară el a zis că: Proroc este.
18. Deci n'au crezut Iudeii pentru dânsul că orb era şi a văzut, până ce au chemat pre părinţii celui ce a văzut
19. Şi au întrebat pre ei, zicând: Acesta este fiul vostru, carele voi ziceţi că orb s'a născut? Cum dară acum vede?
20. Răspuns-au lor părinţii lui şi au zis: Ştim că acesta este fiul nostru şi că orb s'a născut;
21. Iară cum acum vede nu ştim, au cine a deschis lui ochii, noi nu ştim. Însuşi vârstă are, pre dânsul întrebaţi, el pentru sineşi va grăi.
22. Acestea au zis părinţii lui, căci se temeau de Iudéi; pentru că se înţeleseseră Iudeii că de va mărturisi pre el cineva a fi Hristos, să se lepede din sinagogă.
23. Pentru aceea părinţii lui au zis că: Vârstă are, pre dânsul întrebaţi.
24. Deci au strigat a doua oară pre omul carele fusese orb, şi

au zis lui: Dă slavă lui Dumnezeu; noi ştim că omul acesta păcătos este.
25. Deci a răspuns acela şi a zis: De este păcătos nu ştiu; una ştiu, că orb fiind eu, acum văz.
26. Şi au zis lui iarăşi: Ce au făcut ţie? Cum au deschis ţie ochii?
27. Răspuns-a lor: Acuma am zis vouă, şi nu aţi auzit. Ce iarăşi vreţi să auziţi? Au doară şi voi vreţi să vă faceţi ucenici lui?
28. Deci au ocărât pre el şi au zis lui: Tu eşti ucenic aceluia; iară noi lui Moisì sântem ucenici.
29. Noi ştim că cu Moisì au grăit Dumnezeu, iar pre acesta nu-l ştim de unde este.
30. Răspuns-a omul şi a zis lor: Tocmai în aceasta este minunea, că voi nu ştiţi de unde este, şi au deschis ochii mei.
31. Şi ştim că pre păcătoşi Dumnezeu nu-i aude, ci de este cineva cinstitoriu de Dumnezeu şi face voia lui, pre acela aude.
32. Din veac nu s'a auzit că a deschis cineva ochii unui orb din naştere.
33. De nu ar fi acesta dela Dumnezeu, nu ar putea face nimic.
34. Răspuns-au şi au zis lui: În păcate tu te-ai născut întreg, şi tu înveţi pre noi? Şi l-au scos afară.
35. Auzit-au Iisus că l-au scos afară, şi aflând pre el, au zis lui: Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?
36. Răspuns-a el şi a zis: Cine este, Doamne, ca să crez întru el?
37. Şi au zis Iisus lui: Şi l-ai văzut pre el, şi cela ce grăieşte cu tine, acela este.
38. Iară el a zis: Crez, Doamne; şi s'a închinat lui.
39. Şi au zis Iisus: Spre judecată am venit eu în lumea ceasta, ca cei ce nu văd să vază, şi cei ce văd, orbi să fie.
40. Şi au auzit acestea unii dintre Farisei, carii erau cu dânsul, şi au zis lui: Au doară şi noi orbi sântem?
41. Zis-au lor Iisus: De aţi fi orbi, nu aţi avea păcat; iar

acum ziceți că: Vedem; deci păcatul vostru rămâne.

CAP. 10

Păstoriul cel bun. Iisus întrebat de este el Messía.

Amin, amin zic vouă, cela ce nu intră prin uşă în staulul oilor, ci sare pre aiurea, acela fur este şi tâlhariu.
2. Iar cela ce intră prin uşă, păstoriu este oilor.
3. Acestuia portariul deschide, şi oile glasul lui aud, şi pre ale sale oi cheamă pre nume şi le scoate.
4. Şi când scoate oile sale, înaintea lor merge; şi oile lui urmează, căci ştiu glasul lui;
5. Iară dupre cel strein nu merg, ci vor fugi dela el, căci nu ştiu glasul streinilor.
6. Această pildă au zis lor Iisus, dară ei nu au cunoscut ce erau acelea carile grăia lor.
7. Deci iarăşi au zis lor Iisus: Amin, amin zic vouă, eu sânt uşa oilor.
8. Toți câți mai nainte de mine au venit, furi sânt şi tâlhari; ci nu au ascultat pre ei oile.
9. Eu sânt uşa; prin mine de va intra cineva, se va mântui, şi va intra şi va ieşi, şi păşune va afla.
10. Furul nu vine, fără numai să fure şi să junghie şi să piarză; eu am venit ca viață să aibă, şi de prisosit să aibă.
11. Eu sânt păstoriul cel bun: păstoriul cel bun sufletul său pune pentru oi.
12. Iară năimitul şi cel ce nu e păstoriu, căruia nu sânt oile ale lui, vede lupul venind, şi lasă oile şi fuge; şi lupul hrăpeşte pre ele, şi risipeşte oile.
13. Iară năimitul fuge, căci năimit este, şi nu este lui grijă pentru oi.
14. Eu sânt păstoriul cel bun, şi cunosc pre ale mele, şi mă cunosc de ale mele.
15. Precum cunoaşte pre mine Tatăl, şi eu cunosc pre Tatăl; şi sufletul meu pun pentru oi.
16. Şi alte oi am, carile nu sânt din staulul acesta; şi pre acelea trebuie eu să le aduc, şi glasul meu vor auzi; şi va fi ó turmă, ún păstoriu.

17. Pentru aceasta iubeşte pre mine Tatăl, că eu pun sufletul meu, ca iarăşi să îl iau.
18. Nimenea îl ia dela mine, ci eu însumi îl pun. Stăpânire am să îl pun, şi stăpânire am iarăşi să îl iau. Această poruncă am luat dela Tatăl meu.
19. Deci iarăşi dezbinare s'a făcut între Iudéi pentru cuvintele acestea.
20. Deci ziceau mulţi dintre ei: Drac are şi se nebuneşte; pentru ce îl ascultaţi?
21. Alţii ziceau: Aceste graiuri nu sânt de îndrăcit. Au doară poate drac ochii orbilor să deschiză?
22. Şi s'au făcut înnoirile în Ierusalím, şi iarnă era.
23. Şi umbla Iisus în biserică, în pridvoriul lui Solomón.
24. Deci l-au înconjurat Iudeii şi au zis lui: Până când sufletul nostru ici? De eşti tu Hristos, zi nouă de faţă.
25. Răspuns-au lor Iisus: Zis-am vouă, şi nu credeţi: lucrurile carile eu fac în numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.
26. Ci voi nu credeţi, căci nu sânteţi din oile mele, precum am zis vouă.
27. Oile mele glasului meu ascultă, şi eu cunosc pre ele, şi ele vin dupre mine,
28. Şi eu dau lor viaţă vécĭnică, şi nu vor pieri în veac, şi nimenea va hrăpi pre ele din mâna mea.
29. Tatăl meu, carele au dat mie, mai mare decât toţi este; şi nimenea poate să hrăpească din mâna Tatălui meu.
30. Eu şi Tatăl una săntem.
31. Deci Iudeii iarăşi au luat pietri ca să arunce asupra lui.
32. Răspuns-au lor Iisus: Multe bune lucruri am arătat vouă dela Tatăl meu; pentru care lucru din acestea cu pietri împroşcaţi asupra mea?
33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând: Pentru lucru bun nu te împroşcăm cu pietri, ci pentru hulă, şi că tu om fiind, faci pre tine Dumnezeu.
34. Răspuns-au lor Iisus: Au nu este scris în legea voastră: Eu am zis: Dumnezei sânteţi?
35. Dacă pre aceia au numit dumnezei, către carii a fost

cuvântul lui Dumnezeu, şi nu
poate să se dezlege Scriptura,
36. Celui pre carele Tatăl au
sfinţit şi au trimis în lume voi
ziceţi că: «Huleşti», pentru că
am zis: Fiul lui Dumnezeu
sânt?
37. De nu fac lucrurile Tatălui
meu, nu credeţi în mine;
38. Iar de le fac, măcar de nu
credeţi în mine, lucrurilor cre-
deţi, ca să cunoaşteţi şi să
credeţi că Tatăl este întru
mine şi eu întru el.
39. Deci căutau iarăşi să prin-
ză pre el, şi au ieşit din mâna
lor.
40. Şi s'au dus iarăşi de ceea
parte de Iordán, în locul unde
era Ioánn întâiu botezând, şi
au rămas acolò.
41. Şi mulţi au venit la dânsul
şi ziceau că: Ioánn nici un
semn a făcut; dară toate câte a
zis Ioánn pentru acesta ade-
vărate erau.
42. Şi mulţi au crezut acolò
întru el.

CAP. 11

Învierea lui Lázăr. Arhiereii şi Fariseii uneltesc moartea lui Iisus. Sfatul lui Caiafa.

Şi era bolind oarecarele Lázăr
dela Vithanía, din satul Mariei
şi al Márthei, surorii ei.
2. Şi era Maria ceea ce a uns
pre Domnul cu mir, şi a şters
picioarele lui cu părul ei, al
căreia frate, Lázăr, bolea.
3. Deci au trimis către el
surorile, zicând: Doamne, iată
acela pre carele iubeşti bo-
leşte.
4. Dar Iisus auzind, au zis:
Această boală nu este spre
moarte, ci pentru slava lui
Dumnezeu, ca să se slăvească
Fiul lui Dumnezeu prin ea.
5. Şi iubea Iisus pre Martha şi
pre sora ei şi pre Lázăr.
6. Deci dacă au auzit că bo-
leşte, rămase întru acelaşi loc
două zile,
7. Apoi dupre aceea au zis
ucenicilor: Să mergem iarăşi
în Iudeea.
8. Zis-au lui ucenicii: Ravvi,
mai acum te căutau Iudeii să

te ucigă cu pietri, şi iarăşi
mergi acolò?
9. Răspuns-au Iisus: Au nu
douăsprezece sânt ceasurile
zilei? De umblă cineva ziua,
nu se poticneşte, că lumina
lumii acesteia vede;
10. Iară de umblă cineva
noaptea, poticneşte-se, că lu-
mina nu este întru el.
11. Acestea au zis, şi dupre
aceasta zise lor: Lázăr, prie-
tenul nostru, a adormit; ci
merg ca să-l deştept.
12. Deci au zis ucenicii lui:
Doamne, de a adormit, mân-
tui-se-va.
13. Ci Iisus zicea pentru
moartea lui; dară lor li s'a pă-
rut că pentru adormirea som-
nului zice.
14. Deci atuncea au zis lor
Iisus pre faţă: Lázăr a murit.
15. Şi mă bucur pentru voi că
nu eram acolò, ca să credeţi;
ci să ne ducem la el.
16. Deci a zis Thóma, care se
cheamă Geamăn, celor îm-
preună-ucenici: Să mergem şi
noi ca să murim cu el.
17. Deci venind Iisus, au aflat
pre el patru zile având de-
acum în mormânt.
18. Şi era Vithanía aproape de
Ierusalím ca vreo cinci-
sprezece stadii.
19. Şi mulţi dintre Iudéi
veniseră către Martha şi Maria
ca să mângâie pre ele pentru
fratele lor.
20. Deci Martha, dacă a auzit
că vine Iisus, a ieşit în întâm-
pinarea lui; iar Maria şedea în
casă.
21. Deci a zis Martha către
Iisus: Doamne, de ai fi fost
aicea, fratele meu nu ar fi
murit;
22. Ci şi acum ştiu că oricâte
vei cere dela Dumnezeu, va da
ţie Dumnezeu.
23. Zis-au ei Iisus: Învia-va
fratele tău.
24. Zis-a lui Martha: Ştiu că
va învia la înviere, în ziua de
apoi.
25. Zis-au ei Iisus: Eu sânt
învierea şi viaţa; cela ce crede
în mine, măcar de va şi muri,
viu va fi.

26. Şi tot cel ce este viu şi crede în mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?
27. Zis-a lui: Aşa, Doamne. Eu am crezut că tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, cela ce vine în lume.
28. Şi acestea zicând, s'a dus şi a strigat pre Maria, sora ei, pre ascuns zicând: Învăţătoriul au venit şi te strigă.
29. Aceea, dacă a auzit, s'a sculat degrab şi a venit la el.
30. Şi încă nu venise Iisus în sat, ci era în locul unde a întâmpinat pre el Martha.
31. Deci Iudeii carii era cu ea în casă şi o mângâiau, văzând pre Maria că degrab s'a sculat şi a ieşit, au mers dupre dânsa, zicând că se duce la mormânt ca să plângă acolò.
32. Deci Maria, dacă a venit unde era Iisus, văzând pre el, a căzut la picioarele lui, zicându-i: Doamne, de ai fi fost aicea, nu ar fi murit fratele meu.
33. Deci Iisus, dacă au văzut pre ea plângând, şi pre Iudeii carii veniseră împreună cu ea plângând, gemut-au cu duhul şi s'au turburat întru sine,
34. Şi au zis: Unde aţi pus pre el? Zis-au lui: Doamne, vino şi vezi.
35. Lăcrămat-au Iisus.
36. Deci ziceau Iudeii: Iată cum iubea pre el.
37. Iară unii dintre ei au zis: Au nu putea acesta, carele au deschis ochii orbului, să facă şi pre acesta să nu moară?
38. Deci Iisus iarăşi gemând întru sine, au venit la mormânt. Şi era peşteră, şi piatră zăcea preste dânsa.
39. Zis-au Iisus: Ridicaţi piatra. Zis-a lui sora mortului, Martha: Doamne, de-acum pute, că este de patru zile.
40. Zis-au ei Iisus: Au nu am zis ţie că, de vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?
41. Deci au ridicat piatra, unde era mortul zăcând. Iară Iisus au ridicat ochii în sus şi au zis: Părinte, mulţămescu-ţi că m'ai auzit.
42. Şi eu ştiam că pururea mă auzi; ci pentru mulţimea carea stă împrejur am zis, ca să crează că tu m'ai trimis.

43. Şi acestea zicând, au strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară.
44. Şi a ieşit cel mort, legate fiindu-i mâinile şi picioarele cu faşe, şi faţa lui cu măhramă era legată. Zis-au lor Iisus: Dezlegaţi pre el şi-l lăsaţi să meargă.
45. Deci mulţi din Iudeii ce veniseră către Maria şi văzuseră cele ce au făcut Iisus, au crezut întru dânsul.
46. Iar oarecarii dintre ei s'au dus la Farisei şi le-au spus cele ce au făcut Iisus.
47. Deci au adunat arhiereii şi Fariseii sobor şi ziceau: Ce facem, că omul acesta multe semne face?
48. De vom lăsa pre el aşa, toţi vor crede întru el, şi vor veni Râmlenii şi vor lua nouă şi locul şi neamul.
49. Iară unul dintr'înşii, Caiafa, arhiereu fiind anului aceluia, a zis lor: Voi nu ştiţi nimica,
50. Nici gândiţi că de folos este nouă să moară un om pentru norod, şi nu tot neamul să piară.
51. Iară aceasta nu dela sine a zis, ci arhiereu fiind anului aceluia, a prorocit că Iisus avea să moară pentru neam,
52. Şi nu numai pentru neam, ci ca şi pre fiii lui Dumnezeu cei risipiţi să adune întru una.
53. Deci din ziua aceea s'au sfătuit ca să omoare pre el.
54. Deci Iisus nu mai umbla de faţă între Iudéi, ci s'au dus de acolò într'o laturc aproape de pustie, într'o cetate ce se cheamă Efraím, şi acolò petrecea cu ucenicii săi.
55. Şi erau aproape Paştile Iudéilor, şi s'au suit mulţi în Ierusalím din laturea aceea mai nainte de Paşti, ca să se curăţească.
56. Deci căutau pre Iisus şi ziceau între ei în biserică stând: Ce vi se pare, oare nu va veni la praznic?
57. Şi poruncă däduse arhiereii şi Fariseii, că de va şti cineva unde este, să-l dea pre faţă, ca să prinză pre el.

CAP. 12

Femeia ce a uns pre Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim.

Ellinii doresc a vedea pre Iisus. Glasul din ceriu.

Deci Iisus, mai nainte de Paşti
cu şase zile, au venit în Vitha-
nia unde era Lázăr, cel ce
fusese mort, pre carele au
înviat din morţi.
2. Deci au făcut lui acolò cină,
şi Martha slujea, iar Lázăr era
unul din cei ce şedea îm-
preună cu el.
3. Deci Maria, luând o litră de
mir de nard de credinţă, de
mult preţ, a uns picioarele lui
Iisus şi a şters cu părul ei
picioarele lui; iar casa s'a
umplut de mirosul mirului.
4. Deci a zis unul din ucenicii
lui, Iúda al lui Símon Iscario-
teanul, cel ce avea să vânză
pre el:
5. Pentru ce acest mir nu s'a
vândut în trei sute de dinari şi
să se fi dat săracilor?
6. Iar aceasta a zis nu că
pentru săraci îi era lui grijă, ci
pentru că fur era, şi pungă
avea, şi ce se băga purta.
7. Deci au zis Iisus: Lasă pre
ea: spre ziua îngropării mele l-
a păstrat.
8. Că pre săraci pururea-i
aveţi cu voi, iar pre mine nu
pururea mă aveţi.
9. Deci a cunoscut mulţime
multă din Iudéi că este acolò
şi au venit nu pentru Iisus nu-
mai, ci ca şi pre Lázăr să vază,
pre carele au înviat din morţi.
10. Ci s'au sfătuit arhiereii ca
şi pre Lázăr să omoare,
11. Căci mulţi pentru el se
duceau, dintre Iudéi, şi cre-
deau în Iisus.
12. A doua zi mulţimea cea
multă carea venise la praznic,
auzind că vine Iisus în Ieru-
salím,
13. Au luat stâlpări de finic şi
au ieşit în întâmpinarea lui, şi
strigau: Osanná; bine este cu-
vântat cel ce vine întru nu-
mele Domnului, Împăratul lui
Israil.
14. Şi aflând Iisus un asin, a
şezut pre el, precum este scris:
15. Nu te teme, fiica Siónului!
Iată împăratul tău vine, şezând
pre mânzul asinei.
16. Pre acestea nu le-au cu-
noscut ucenicii lui mai nainte;
ci când s'au proslăvit Iisus,
atuncea şi-au adus aminte că

acestea erau asupra lui scrise, şi acestea au făcut lui.
17. Deci mărturisea mulţimea carea era cu el când pre Lázăr au strigat din mormânt şi au sculat pre el din morţi.
18. Pentru aceea a şi întâmpinat pre el mulţimea, căci a auzit că făcuse el acest semn.
19. Deci au zis Fariseii între dânşii: Vedeţi că nimic folosiţi; iată lumea dupre el s'a dus.
20. Şi erau oarecarii Ellini din cei ce se suiau să se închine la praznic;
21. Deci aceştia au venit la Fílipp, cel din Vithsaída Galiléii, şi rugau pre el, zicând: Doamne, voim să vedem pre Iisus.
22. Venit-a Fílipp şi a zis lui Andréi, şi iarăşi Andréi şi Fílipp au zis lui Iisus.
23. Iară Iisus au răspuns lor zicând: Venit-a ceasul ca să se proslăvească Fiul Omului.
24. Amin, amin zic vouă, grăunţul de grâu, căzând pre pământ, de nu va muri, el singur rămâne; iară de va muri, multă roadă aduce.
25. Cela ce iubeşte sufletul său, pierde-va pre el; şi cela ce urăşte sufletul său în lumea ceasta, întru viaţa cea vécĩnică păzi-va pre el.
26. De slujeşte cineva mie, mie să urmeze, şi unde sânt eu, acolò şi slujitoriul meu va fi. Şi de va sluji cineva mie, cinsti-va pre el Tatăl.
27. Acum sufletul meu s'a turburat; şi ce voiŭ zice? Părinte, mântuieşte-mă de ceasul acesta. Ci pentru aceasta am venit la ceasul acesta.
28. Părinte, proslăveşte numele tău. Deci a venit glas din ceriu: Şi am proslăvit şi iarăşi voiŭ proslăvi.
29. Deci mulţimea ce sta şi auzise, zicea că tunet s'a făcut; alţii ziceau: Înger a grăit lui.
30. Răspuns-au Iisus şi au zis: Nu pentru mine s'a făcut acest glas, ci pentru voi.
31. Acum judecată este lumii aceştiia; acum stăpânitoriul lumii aceştiia arunca-se-va afară.

32. Şi eu, de mă voiŭ înălţa de pre pământ, pre toţi voiŭ trage la mine.
33. Iar aceasta zicea însemnând cu ce moarte avea să moară.
34. Răspuns-a lui mulţimea: Noi am auzit din lege că Hristos rămâne în veac, şi cum tu zici că trebuie a se înălţa Fiul Omului? Cine este acesta Fiul Omului?
35. Deci au zis lor Iisus: Încă puţin timp lumina cu voi este. Umblaţi până aveţi lumina, ca nu întunerecul pre voi să cuprinză. Şi cela ce umblă întru întunerec nu ştie unde merge.
36. Până aveţi lumina, credeţi în lumină, ca fii ai luminii să fiţi. Acestea au grăit Iisus, şi ducându-se, s'au ascuns dela ei.
37. Şi atâtea semne făcând el înaintea lor, nu credeau întru el.
38. Ca să se plinească cuvântul Isaiei prorocul, carele a zis: Doamne, cine a crezut auzului nostru? Şi braţul Domnului cui s'a descoperit?
39. Pentru aceea nu puteau să crează, căci iarăşi a zis Isaía:
40. Orbit-au ochii lor, şi au împietrit inima lor; ca să nu vază cu ochii, şi să priceapă cu inima, şi să se întoarcă, şi să vindec pre ei.
41. Acestea a zis Isaia când a văzut slava lui, şi a grăit pentru dânsul.
42. Însă chiar şi din boieri mulţi au crezut întru el; ci pentru Farisei nu mărturiseau, ca să nu fie lepădaţi din sinagogă.
43. Că au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.
44. Dară Iisus au strigat şi au zis: Cela ce crede în mine, nu în mine crede, ci în cela ce au trimis pre mine.
45. Şi cela ce vede pre mine, vede pre cela ce au trimis pre mine.
46. Eu lumină în lume am venit, ca tot cela ce crede în mine, întru întunerec să nu rămâie.
47. Şi de va auzi cineva graiurile mele şi nu va crede, eu nu judec pre el; că nu am

venit ca să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea.
48. Cel ce se leapădă de mine şi nu priimeşte graiurile mele, are pre cela ce judecă pre el: cuvântul carele am grăit, acela va judeca pre el în ziua cea de apoi.
49. Că eu dela mine nu am grăit, ci Tatăl carele m'au trimis, acela poruncă mi-au dat ce voiŭ zice şi ce voiŭ grăi.
50. Şi ştiu că porunca lui viaţă vécĭnică este. Deci cele ce grăiesc eu, precum au zis mie Tatăl, aşa grăiesc.

CAP. 13

Spălarea. Iisus descoperă ucenicilor pre vânzătoriul. Porunca dragostei. Iisus vesteşte căderea lui Pétru.

Iară mai nainte de praznicul Paştilor, ştiind Iisus că a venit lui ceasul ca să se mute din lumea ceasta către Tatăl, iubind pre ai săi carii erau în lume, până în sfârşit au iubit pre ei.
2. Şi cină făcându-se, când diavolul pusese de-acum în inima Iúdei al lui Símon Iscarioteanul ca să vânză pre el,
3. Ştiind Iisus că toate au dat lui Tatăl în mâini, şi că dela Dumnezeu au ieşit şi către Dumnezeu merge,
4. Sculatu-s'au dela cină şi şi-au lăsat vestmintele, şi luând un ştergar, s'au încins.
5. Apoi au pus apă în spălătoare şi au început a spăla picioarele ucenicilor şi a le şterge cu ştergariul cu carele era încins.
6. Deci a venit la Símon Pétru. Şi a zis lui acela: Doamne, au tu îmi speli picioarele?
7. Răspuns-au Iisus şi au zis lui: Ce fac eu, tu nu ştii acum, ci vei cunoaşte dupre aceasta.
8. Zis-a Pétru lui: Nu vei spăla picioarele mele în veac. Răspuns-au Iisus lui: De nu voiŭ spăla pre tine, nu ai parte cu mine.
9. Zis-a Símon Pétru lui: Doamne, nu numai picioarele mele, ci şi mâinile şi capul.
10. Zis-au Iisus lui: Cel scăldat nu are trebuinţă fără numai picioarele a le spăla, ci

este curat tot; şi voi curaţi
sânteţi, dară nu toţi.
11. Că ştia pre cela ce îl
vindea; pentru aceea au zis:
Nu toţi curaţi sânteţi.
12. Deci dupre ce au spălat
picioarele lor şi şi-au luat
vestmintele sale, şezând ia-
răşi, au zis lor: Cunoaşteţi ce
am făcut vouă?
13. Voi mă chemaţi Învăţă-
toriul şi Domnul, şi bine
ziceţi, pentru că sânt.
14. Deci dacă eu, Domnul şi
Învăţătoriul, am spălat picioa-
rele voastre, şi voi datori sân-
teţi unul altuia a spăla picioa-
rele.
15. Că pildă am dat vouă, ca
precum eu am făcut vouă, şi
voi să faceţi.
16. Amin, amin zic vouă, nu
este robul mai mare decât
domnul său, nici trimisul mai
mare decât cela ce l-a trimis.
17. De ştiţi acestea, fericiţi
sânteţi de le veţi face.
18. Nu pentru voi toţi zic; eu
ştiu pre carii am ales; ci ca să
se plinească Scriptura: Cela ce
mănâncă cu mine pâine, a
ridicat asupra mea călcâiul
său.
19. De acum zic vouă mai
nainte de a se face, ca atuncea
când se va face, să credeţi că
eu sânt.
20. Amin, amin zic vouă, cela
ce priimeşte, de voiŭ trimite
pre cineva, pre mine prii-
meşte; iar cela ce pre mine
priimeşte, priimeşte pre cela
ce au trimis pre mine.
21. Acestea zicând Iisus, s'au
turburat cu duhul şi au măr-
turisit şi au zis: Amin, amin
zic vouă că unul dintre voi mă
va vinde.
22. Deci căuta unul la altul
ucenicii, nedumirindu-se pen-
tru cine zice.
23. Şi era şezând unul din
ucenicii lui la sânul lui Iisus,
pre carele iubea Iisus.
24. Deci a făcut semn acestuia
Símon Pétru, să întrebe cine ar
fi pentru carele zice.
25. Şi căzând acela pre pieptul
lui Iisus, a zis lui: Doamne,
cine este?
26. Răspuns-au Iisus: Acela
este, căruia eu, întingând îm-
bucătura de pâine, i-o voiŭ da.

Şi întingând îmbucătura, au
dat-o lui Iúda al lui Símon
Iscarioteanul.
27. Şi dupre îmbucătură,
atuncea a intrat în acela sata-
na. Deci au zis Iisus lui: Ceea
ce faci, fă mai curând.
28. Şi nimenea a cunoscut din
cei ce şedeau la masă, pentru
ce au zis lui aceasta.
29. Că unii socoteau, fiindcă
punga avea Iúda, că zice Iisus
lui: Cumpără cele ce ne
trebuiesc la praznic; sau săra-
cilor să dea ceva.
30. Deci luând îmbucătura
acela, îndată a ieşit. Şi era
noapte.
31. Deci când a ieşit, zise Ii-
sus: Acum s'au proslăvit Fiul
Omului, şi Dumnezeu s'au
proslăvit întru el.
32. Dacă s'au proslăvit Dum-
nezeu întru el, şi Dumnezeu
va proslăvi pre el întru sine, şi
îndată va proslăvi pre el.
33. Fețişorilor, încă puțin cu
voi sânt. Căuta-mă-veți şi,
precum am zis Iudéilor că:
Unde mă duc eu, voi nu puteți
veni – şi vouă zic acum:
34. Poruncă nouă dau vouă, ca
să vă iubiți unul pre altul.
Precum eu am iubit pre voi, ca
şi voi să iubiți unul pre altul.
35. Întru aceasta vor cunoaşte
toți că ai mei ucenici sânteți,
de veți avea dragoste întru
voi.
36. Zis-a Símon Pétru lui:
Doamne, unde te duci? Răs-
puns-au Iisus lui: Unde mă
duc eu, nu poți veni acum
dupre mine, iară mai pre urmă
vei veni dupre mine.
37. Zis-a Pétru lui: Doamne,
pentru ce nu pot veni dupre
tine acum? Sufletul meu pen-
tru tine voiŭ pune.
38. Răspuns-au Iisus lui:
Sufletul tău pentru mine vei
pune? Amin, amin zic ție, nu
va cânta cocoşul până nu te
vei lepăda de mine de trei ori.

CAP. 14

Cuvântarea lui Hristos către Apostoli înainte de patima sa. Întrebarea lui Filipp. Despre Mângâietoriul. Pacea cea adevărată.

Să nu se turbure inima voas-
tră; credeți în Dumnezeu și în
mine credeți.
2. În casa Tatălui meu lăcașuri
multe sânt; iară de nu, aș fi zis
vouă: Merg să gătesc vouă
loc.
3. Și de voiŭ merge și voiŭ
găti vouă loc, iarăși voiŭ veni
și voiŭ lua pre voi la mine, ca
unde eu sânt, și voi să fiți.
4. Și unde eu mă duc știți, și
calea știți.
5. Zis-a Thóma lui: Doamne,
nu știm unde te duci; și cum
putem calea să știm?
6. Zis-au Iisus lui: Eu sânt ca-
lea și adevărul și viața;
nimenea vine la Tatăl fără
numai prin mine.
7. De ați fi cunoscut pre mine,
și pre Tatăl meu ați fi cunos-
cut; și de acum cunoașteți pre
el și ați văzut pre el.
8. Zis-a Fílipp lui: Doamne,
arată nouă pre Tatăl, și destul
este nouă.
9. Zis-au Iisus lui: De atâta
timp cu voi sânt, și nu m'ai
cunoscut, Fílippe? Cela ce a
văzut pre mine, a văzut pre
Tatăl. Și cum tu zici: Arată
nouă pre Tatăl?
10. Nu crezi că eu sânt întru
Tatăl, și Tatăl întru mine este?
Graiurile carile eu vouă
grăiesc, dela mine nu grăiesc;
ci Tatăl, carele rămâne întru
mine, acela face lucrurile.
11. Credeți mie, că eu întru
Tatăl, și Tatăl întru mine; iară
de nu, pentru lucrurile acestea
credeți mie.
12. Amin, amin zic vouă, cela
ce crede întru mine, lucrurile
carile eu fac, și acela va face,
și mai mari decât acestea va
face; că eu la Tatăl meu merg.
13. Și orice veți cere întru
numele meu, aceea voiŭ face,
ca să se proslăvească Tatăl
întru Fiul.
14. De veți cere ceva întru
numele meu, eu voiŭ face.
15. De mă iubiți, poruncile
mele păziți.
16. Și eu voiŭ ruga pre Tatăl,
și alt Mângâietoriu va da
vouă, ca să rămâie cu voi în
veac,
17. Duhul adevărului, pre ca-
rele lumea nu poate priimi, că
nu vede pre el, nici cunoaște

pre el; dară voi cunoaşteţi pre el, căci lângă voi rămâne şi întru voi va fi.
18. Nu voiŭ lăsa pre voi sirimani: veni-voiŭ către voi.
19. Încă puţin, şi lumea nu mă va mai vedea, dară voi mă veţi vedea; căci eu viu sânt, şi voi veţi fi vii.
20. Întru acea zi cunoaşte-veţi voi că eu întru Tatăl meu, şi voi întru mine, şi eu întru voi.
21. Cela ce are poruncile mele şi păzeşte pre ele, acela este cel ce mă iubeşte; iar cela ce iubeşte pre mine, iubi-se-va de Tatăl meu, şi eu voiŭ iubi pre el şi mă voiŭ arăta lui.
22. Zisu-i-a Iúda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce poate fi că nouă va să te arăţi, şi nu lumii?
23. Răspuns-au Iisus şi au zis lui: De mă iubeşte cineva, cuvântul meu va păzi, şi Tatăl meu va iubi pre el, şi la el vom veni, şi lăcaş la el ne vom face.
24. Cela ce nu iubeşte pre mine, cuvintele mele nu păzeşte; şi cuvântul carele auziţi nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'au trimis.
25. Acestea am grăit vouă, la voi fiind.
26. Dară Mângâietoriul, Duhul cel Sfânt, pre carele va trimite Tatăl întru numele meu, acela pre voi va învăţa toate şi va aduce aminte vouă toate cele ce am zis vouă.
27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă; nu precum dă lumea dau eu vouă. Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze.
28. Auzit-aţi că eu am zis vouă: Mă duc şi viu către voi. De aţi iubi pre mine, v'aţi bucura că am zis: Merg la Tatăl; căci Tatăl meu mai mare decât mine este.
29. Şi acum am zis vouă mai nainte de a fi, ca atuncea când va fi, să credeţi.
30. Nu voiŭ mai grăi multe cu voi; că vine stăpânitoriul lumii acesteia, şi întru mine nu are nimic:
31. Ci ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl, şi precum au poruncit mie Tatăl, aşa fac. Sculaţi-vă, să mergem de aci

CAP. 15

Via cea adevărată. Lucrătoriul şi viţa.

Eu sânt buciumul viţei cel adevărat, şi Tatăl meu lucrătoriul este.
2. Toată viţa ce nu aduce roadă întru mine o scoate; şi toată carea aduce roadă o curăţeşte, ca mai multă roadă să aducă.
3. Acum voi curaţi sânteţi, pentru cuvântul carele am grăit vouă.
4. Rămâneţi întru mine şi eu întru voi. Precum viţa nu poate să aducă roadă dela sine de nu va rămânea în bucium, aşa nici voi, de nu veţi rămânea întru mine.
5. Eu sânt buciumul viţei, voi viţele. Cela ce rămâne întru mine şi eu întru el, acesta aduce roadă multă, căci fără de mine nu puteţi face nimic.
6. De nu rămâne cineva întru mine, se scoate afară ca viţa şi se usucă, şi le adună, şi în foc le aruncă şi ard.
7. De veţi rămânea întru mine şi graiurile mele întru voi vor rămânea, orice veţi vrea, veţi cere, şi se va face vouă.
8. Întru aceasta s'au proslăvit Tatăl meu, ca roadă multă să aduceţi: şi veţi fi ai mei ucenici.
9. Precum au iubit pre mine Tatăl, şi eu am iubit pre voi: rămâneţi în dragostea mea.
10. De veţi păzi poruncile mele, rămânea-veţi întru dragostea mea, precum eu poruncile Tatălui meu am păzit şi rămân întru dragostea lui.
11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămâie, şi bucuria voastră să se plinească.
12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiţi unul pre altul, precum eu am iubit pre voi.
13. Mai mare dragoste decât aceasta nimenea are, ca cineva sufletul lui să puie pentru prietenii săi.
14. Voi prietenii mei sânteţi, de veţi face câte eu poruncesc vouă.
15. De acum nu mai zic vouă robi, că robul nu ştie ce face domnul său; ci am zis vouă prieteni, că toate câte am auzit

dela Tatăl meu cunoscute am făcut vouă.
16. Nu voi aţi ales pre mine, ci eu am ales pre voi şi am pus pre voi, ca voi să mergeţi şi roadă să aduceţi, şi roada voastră va rămânea; ca orice veţi cere dela Tatăl întru numele meu, să dea vouă.
17. Aceasta poruncesc vouă, ca să vă iubiţi unul pre altul.
18. De urăşte pre voi lumea, cunoaşteţi că pre mine mai nainte de voi a urât.
19. De aţi fi din lume, lumea ar iubi pre al său; iară căci din lume nu sânteţi, ci eu am ales pre voi din lume, pentru aceea urăşte pre voi lumea.
20. Aduceţi-vă aminte de cuvântul carele am zis vouă: Nu este robul mai mare decât domnul său. De au prigonit pre mine, şi pre voi vor prigoni; de au păzit cuvântul meu, şi al vostru vor păzi.
21. Ci acestea toate vor face vouă pentru numele meu, căci nu ştiu pre cela ce au trimis pre mine.
22. De nu aş fi venit şi grăit lor, păcat nu ar avea; dară acum răspuns nu au pentru păcatul lor.
23. Cela ce pre mine urăşte, şi pre Tatăl meu urăşte.
24. De nu aş fi făcut lucruri între ei carile nimenea altul a făcut, păcat nu ar avea; iar acum şi au văzut, şi au urât, şi pre mine şi pre Tatăl meu.
25. Ci ca să se plinească cuvântul cel scris în legea lor: Urâtu-m'au îndarn.
26. Dară când va veni Mângâietoriul pre carele eu voiŭ trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.
27. Încă şi voi mărturisiţi, că dintru început cu mine sânteţi.

CAP. 16

Sfârşitul cuvântării lui Iisus.

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiţi.
2. Scoate-vor pre voi din sinagoguri; ci vine ceasul ca tot cela ce va ucide pre voi să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Şi acestea vor face vouă pentru că nu au cunoscut pre Tatăl, nici pre mine.
4. Ci acestea am grăit vouă ca, atunci când va veni ceasul, să vă aduceţi aminte de ele, că eu am zis vouă. Şi nu v'am zis acestea dintru început, căci cu voi eram.
5. Iară acum mă duc la cela ce au trimis pre mine, şi nimenea dintre voi mă întreabă: Unde te duci?
6. Ci căci acestea am grăit vouă, întristarea a umplut inima voastră.
7. Ci eu adevărul zic vouă: de folos este vouă ca eu să mă duc: că de nu mă voiŭ duce, Mângâietoriul nu va veni către voi: iară de mă voiŭ duce, trimite-voiŭ pre el către voi.
8. Şi venind acela, va vădi lumea de păcat şi de dreptate şi de judecată:
9. De păcat, pentru că nu cred în mine:
10. Iar de dreptate, pentru că la Tatăl meu mă duc, şi nu veţi mai vedea pre mine;
11. Iar de judecată, pentru că stăpânitoriul lumii aceştiia s'a judecat.
12. Încă multe am a zice vouă, ci nu puteţi a le purta acum;
13. Dară când va veni acela, Duhul adevărului, povăţui-va pre voi întru tot adevărul; că nu va grăi dela sine, ci oricâte va auzi va grăi, şi cele viitoare va vesti vouă.
14. Acela mă va proslăvi, că dintru al meu va lua şi va vesti vouă.
15. Toate câte are Tatăl ale mele sânt; pentru aceea am zis că dintru al meu va lua şi va vesti vouă.
16. Puţin, şi nu mă veţi vedea; şi iarăşi puţin, şi mă veţi vedea, că eu mă duc la Tatăl.
17. Deci au zis unii dintre ucenicii lui între dânşii: Ce este aceasta carea zice nouă: Puţin, şi nu mă veţi vedea, şi iarăşi puţin, şi mă veţi vedea? Şi că: Eu mă duc la Tatăl?
18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice, «puţin»? Nu ştim ce grăieşte.
19. Deci au cunoscut Iisus că voiau să întrebe pre el şi au

zis lor: De aceasta vă întrebați
între voi, că am zis: Puțin, și
nu mă veți vedea, și iarăși
puțin, și mă veți vedea?
20. Amin, amin zic vouă că
veți plânge și vă veți tângui,
iar lumea se va bucura; dară
voi vă veți întrista, ci întris-
tarea voastră spre bucurie se
va face.
21. Femeia când naște întris-
tare are, căci a sosit ceasul ei;
dară dacă naște pruncul, nu-și
mai aduce aminte de durere,
pentru bucuria că s'a născut
om în lume.
22. Deci și voi întristare acum
aveți, ci iarăși voiŭ vedea pre
voi, și se va bucura inima
voastră, și bucuria voastră
nimenea va lua dela voi.
23. Și într'acea zi nu mă veți
întreba nimic. Amin, amin zic
vouă, că orice veți cere dela
Tatăl întru numele meu, va da
vouă.
24. Până acum nu ați cerut
nimic întru numele meu;
cereți și veți lua, ca bucuria
voastră să fie deplină.
25. Acestea în pilde am grăit
vouă; ci va veni ceasul când
nu voiŭ mai grăi vouă în
pilde, ci pre față pentru Tatăl
voiŭ vesti vouă.
26. Întru acea zi în numele
meu veți cere; și nu zic vouă
că eu voiŭ ruga pre Tatăl
pentru voi:
27. Că însuși Tatăl iubește pre
voi, căci voi pre mine ați iubit
și ați crezut că eu dela Dum-
nezeu am ieșit.
28. Ieșit-am dela Tatăl și am
venit în lume; iarăși las lumea
și merg la Tatăl.
29. Zis-au lui ucenicii lui: Iată
acum pre față grăiești, și nici
o pildă zici.
30. Acum știm că știi toate, și
nu-ți trebuie ca să te întrebe
cineva; întru aceasta credem
că dela Dumnezeu ai ieșit.
31. Răspuns-au lor Iisus:
Acum credeți?
32. Iată vine ceasul, și acum a
venit, ca să vă risipiți
fieștecarele la ale sale, și pre
mine singur să mă lăsați: și nu
sânt singur, căci Tatăl meu cu
mine este.
33. Acestea am grăit vouă, ca
întru mine pace să aveți. În

lume necaz veți avea: ci îndrăzniți, eu am biruit lumea.

CAP. 17
Rugăciunea către Tatăl pentru ucenici.

Acestea au grăit Iisus și au ridicat ochii lui la ceriu și au zis: Părinte a venit ceasul: proslăvește pre Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească;
2. Precum ai dat lui stăpânire a tot trupul, ca tuturor celor ce ai dat lui să dea lor viață vécînică.
3. Și aceasta este viața cea vécînică, ca să te cunoască pre cel unul adevărat Dumnezeu, și pre carele ai trimis Iisus Hristos.
4. Eu te-am proslăvit pre pământ: lucrul am săvârșit, carele ai dat mie ca să fac;
5. Și acum proslăvește-mă tu, Părinte, lângă tine însuți, cu slava carea am avut lângă tine mai nainte de a fi lumea.
6. Arătat-am numele tău oamenilor pre carii ai dat mie din lume. Ai tăi erau, și mie ai dat pre ei, și cuvântul tău am păzit.
7. Acum au cunoscut că toate câte ai dat mie dela tine sânt;
8. Căci graiurile carile ai dat mie, am dat lor, și ei le-au priimit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit, și au crezut că tu m'ai trimis.
9. Eu pentru aceștia mă rog, nu pentru lume mă rog, ci pentru carii ai dat mie, căci ai tăi sânt.
10. Și ale mele toate ale tale sânt, și ale tale ale mele; și m'am proslăvit întru ei.
11. Și nu mai sânt în lume, iar aceștia în lume sânt, și eu la tine viu. Părinte sfinte, păzește pre ei întru numele tău, pre carii ai dat mie, ca să fie una precum și noi.
12. Când eram cu ei în lume, eu păzeam pre ei întru numele tău; pre carii ai dat mie am păzit, și nimenea dintru dânșii a pierit, fără numai fiul pierzării, ca să se plinească Scriptura.
13. Iar acum către tine viu și acestea grăiesc în lume, ca să

aibă bucuria mea plinită întru ei.
14. Eu am dat lor cuvântul tău, şi lumea a urât pre ei, căci nu sânt din lume, precum eu nu sânt din lume.
15. Nu mă rog ca să iei pre dânşii din lume, ci ca să păzeşti pre ei de cel viclean.
16. Ei din lume nu sânt, precum eu din lume nu sânt.
17. Sfinţeşte pre ei întru adevărul tău; cuvântul tău adevăr este.
18. Precum ai trimis pre mine în lume, şi eu am trimis pre ei în lume.
19. Şi pentru ei eu sfinţesc pre mine, ca şi ei să fie sfinţiţi întru adevăr.
20. Şi nu numai pentru aceştia mă rog, ci şi pentru cei ce prin cuvântul lor vor crede în mine;
21. Ca toţi una să fie, precum tu, Părinte, întru mine şi eu întru tine, ca şi ei întru noi una să fie, ca lumea să crează că tu m'ai trimis.
22. Şi eu slava carea ai dat mie am dat lor, ca să fie una, precum noi una sântem:
23. Eu întru ei şi tu întru mine, ca să fie desăvârşit întru una, şi ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis şi ai iubit pre ei, precum pre mine ai iubit.
24. Părinte, pre carii ai dat mie, voiesc ca unde sânt eu, şi aceia să fie cu mine; ca să vază slava mea carea ai dat mie, căci m'ai iubit mai nainte de întemeierea lumii.
25. Părinte drepte, şi lumea pre tine nu a cunoscut, iară eu te-am cunoscut, şi aceştia au cunoscut că tu m'ai trimis.
26. Şi am arătat lor numele tău, şi-l voiŭ arăta, ca dragostea cu carea ai iubit pre mine întru ei să fie, şi eu întru dânşii.

CAP. 18

Prinderea lui Iisus şi ducerea lui la Ánna şi Caiafa. Lepădarea lui Pétru. Iisus înaintea lui Pilát. Varavvà.

Acestea zicând Iisus, au ieşit împreună cu ucenicii săi de ceea parte de pârâul Chedrilor, unde era o grădină în

carea au intrat el şi ucenicii lui.
2. Ci şi Iúda, cel ce îl vindea, ştia locul, căci de multe ori s'au adunat Iisus acolò cu ucenicii săi.
3. Deci Iúda, luând ceata de oaste, şi dela arhierei şi Farisei slugi, a venit acolò cu felinare şi făclii şi arme.
4. Deci Iisus, ştiind toate cele ce vin asupra lui, ieşind, au zis lor: Pre cine căutaţi?
5. Răspuns-au lui: Pre Iisus Nazarineanul. Zis-au lor Iisus: Eu sânt. Şi sta şi Iúda, cela ce îl vindea, împreună cu ei.
6. Deci dupre ce au zis lor: «Eu sânt», s'au dat înapoi şi au căzut jos.
7. Deci iarăşi au întrebat pre ei: Pre cine căutaţi? Iară ei au zis: Pre Iisus Nazarineanul.
8. Răspuns-au Iisus: Zis-am vouă că eu sânt; deci de căutaţi pre mine, lăsaţi pre aceştia să se ducă:
9. Ca să se plinească cuvântul carele au zis, că: Pre carii ai dat mie, nu am pierdut dintre ei pre nici unul.
10. Deci Símon Pétru, având sabie, a scos-o şi a lovit pre sluga arhiereului, şi a tăiat urechea lui cea dreaptă. Şi era numele slugii Malh.
11. Deci au zis Iisus lui Pétru: Bagă sabia ta în teacă. Păharul care au dat mie Tatăl, au nu voiŭ bea pre el?
12. Deci ceata de oaste şi căpitenia preste o mie şi slugile Iudéilor au prins pre Iisus şi l-au legat,
13. Şi au dus pre el la Ánna întâiu, pentru că era socrul lui Caiafa, carele era arhiereu anului aceluia.
14. Şi era Caiafa cel ce sfătuise pre Iudéi că de folos este un om să piară pentru norod.
15. Şi mergea dupre Iisus Símon Pétru şi celălalt ucenic. Iar ucenicul acela era cunoscut arhiereului şi a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereului.
16. Iară Pétru a stătut lângă uşă afară. Deci a ieşit ucenicul celălalt, carele era cunoscut arhiereului, şi a zis portăriţei, şi a băgat înlăuntru pre Pétru.

17. Deci a zis lui Pétru slujnica portăriță: Au nu cumva și tu ești dintre ucenicii omului cestuia? Zis-a el: Nu sânt.
18. Iară robii și slugile, carii făcuseră jăratec, că era frig, stau și se încălzeau; și era cu ei Pétru stând și încălzindu-se.
19. Deci arhiereul a întrebat pre Iisus pentru ucenicii lui și pentru învățătura lui.
20. Răspuns-au Iisus lui: Eu de față am grăit lumii. Eu pururea am învățat în sinagogă și în biserică, unde pururea Iudeii se adună, și întru ascuns nimica am grăit.
21. Ce mă întrebi? Întreabă pre cei ce au auzit ce am grăit lor: iată aceștia știu cele ce am zis eu.
22. Ci zicând el acestea, unul din slugile ce stau de față a dat palmă lui Iisus, zicând: Așa răspunzi arhiereului?
23. Răspuns-au Iisus lui: Dacă am grăit rău, mărturisește pentru rău; iar dacă bine, pentru ce mă bați?
24. Deci a trimis pre el Ánna legat la Caiafa arhiereul.
25. Și era Símon Pétru stând și încălzindu-se. Deci au zis lui: Au și tu dintre ucenicii lui ești? Lepădatu-s'a acela și a zis: Nu sânt.
26. Zis-a unul din robii arhiereului, rudenie fiind al celui ce i-a tăiat Pétru urechea: Au nu te-am văzut eu în grădină cu dânsul?
27. Deci iarăși s'a lepădat Pétru, și îndată cocoșul a cântat.
28. Deci au adus pre Iisus dela Caiafa la divan; și era dimineață, și ei nu au intrat la divan, ca să nu se spurce, ci să mănânce Paștile.
29. Ieșit-au drept aceea Pilát la ei și a zis: Ce pâră aduceți asupra omului cestuia?
30. Răspuns-au și i-au zis: De nu era acesta făcătoriu de rele, nu l-am fi dat ție.
31. Deci a zis lor Pilát: Luați-l voi și dupre legea voastră judecați-l. Zis-au lui Iudeii: Nouă nu este slobod să omorâm pre nimenea –
32. Ca să se plinească cuvântul lui Iisus, carele au zis, însemnând cu ce moarte avea să moară.

33. Deci a intrat iarăşi la divan Pilát, şi a strigat pre Iisus şi a zis lui: Tu eşti împăratul Iudéilor?
34. Răspuns-au Iisus lui: Dela tine zici tu aceasta, sau alţii au zis ţie pentru mine?
35. Răspuns-a Pilát: Au doară eu Iudéu sânt? Neamul tău şi arhiereii te-au dat mie; ce ai făcut?
36. Răspuns-au Iisus: Împărăţia mea nu este din lumea ceasta. De ar fi fost din lumea ceasta împărăţia mea, slugile mele s'ar fi luptat ca să nu mă dau Iudéilor; ci acum, împărăţia mea nu este de aici.
37. Deci a zis Pilát lui: Au doară împărat eşti tu? Răspuns-au Iisus: Tu zici că împărat sânt eu. Eu spre aceasta m'am născut şi spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc pentru adevăr. Tot cela ce este din adevăr aude glasul meu.
38. Zis-a Pilát lui: Ce este adevărul? Şi aceasta zicând, iarăşi a ieşit la Iudéi şi a zis lor: Eu nici o vină aflu întru el.
39. Ci este vouă obiceiu ca să vă slobozesc pre unul la Paşti: Voiţi deci să slobozesc vouă pre împăratul Iudeilor?
40. Deci au strigat iarăşi toţi, zicând: Nu pre acesta, ci pre Varavvà. Iar Varavvà era tâlhariu.

CAP. 19

Patimile Domnului. Muma lui lângă cruce. Iosíf cere dela Pilát trupul. Îngroparea.

Deci atuncea a luat Pilát pre Iisus şi l-a bătut.
2. Şi ostaşii, împletind cunună de spini, au pus-o pre capul lui, şi cu haină mohorâtă l-au îmbrăcat.
3. Şi ziceau: Bucură-te, împăratul Iudéilor; şi-i dădeau palme.
4. Deci a ieşit iarăşi afară Pilát şi a zis lor: Iată, aduc vouă pre el afară, ca să cunoaşteţi că nici o vină aflu întru el.
5. Deci au ieşit Iisus afară, purtând cununa cea de spini şi haina cea mohorâtă. Şi a zis lor: Iată omul.

6. Deci dacă au văzut pre el
arhiereii şi slugile, au strigat,
zicând: Răstigneşte-l, răstig-
neşte-l. Zis-a lor Pilát: Luaţi-l
voi şi-l răstigniţi, căci eu nu
aflu întru el vină.
7. Răspuns-au lui Iudeii: Noi
lege avem, şi dupre legea
noastră datoriu este să moară,
căci pre sine Fiul lui Dum-
nezeu s'au făcut.
8. Deci dacă a auzit Pilát acest
cuvânt, mai vârtos s'a temut,
9. Şi a intrat la divan iarăşi şi
a zis lui Iisus: De unde eşti tu?
Iar Iisus răspuns nu au dat lui.
10. Deci a zis Pilát lui: Mie nu
grăieşti? Nu ştii că stăpânire
am să te răstignesc, şi stăpâ-
nire am să te slobozesc?
11. Răspuns-au Iisus: Nu ai
avea nici o stăpânire asupra
mea, de nu ar fi fost dat ţie de
sus; pentru aceea, cel ce m'a
dat ţie mai mare păcat are.
12. Dintru aceasta căuta Pilát
să-l sloboază; dară Iudeii stri-
gau, zicând: De vei slobozi
pre acesta, nu eşti prieten Ke-
sáriului. Tot cel ce face pre
sine împărat, stă împrotiva
Kesáriului.
13. Deci Pilát, auzind cuvân-
tul acesta, a scos afară pre
Iisus şi a şezut pre scaunul de
judecată, în locul ce se chea-
mă Pardosit-cu-pietri, iară
evreieşte, Gavvátha;
14. Şi era Vinerea Paştilor, şi
ceasul ca la al şaselea; şi a zis
Iudéilor: Iată împăratul vostru.
15. Iară ei au strigat: Ia-l, ia-l,
răstigneşte-l. Zis-a lor Pilát:
Pre împăratul vostru să răstig-
nesc? Răspuns-au arhiereii:
Nu avem împărat, fără numai
pre Kesáriul.
16. Deci atuncea a dat pre el
lor ca să se răstignească. Şi au
luat pre Iisus şi l-au dus.
17. Şi ducând crucea sa, ieşi la
locul ce se cheamă al Căpă-
ţânii, care se zice Evreieşte
Golgothà,
18. Unde au răstignit pre el, şi
împreună cu el pre alţi doi, de
o parte şi de alta, şi în mijloc
pre Iisus.
19. Şi a scris şi titlul Pilát şi l-
a pus pre Cruce. Şi era scris:
Iisus Nazarineanul, împăratul
Iudéilor.
20. Deci pre acest titlu mulţi
dintre Iudéi l-au cetit, căci

aproape era de cetate locul
unde s'a răstignit Iisus; şi era
scris evreieşte, ellineşte şi
râmleneşte.
21. Deci ziceau lui Pilát arhie-
reii Iudéilor: Nu scrie: Îm-
păratul Iudéilor, ci cum că el
au zis: Împărat sânt Iudéilor.
22. Răspuns-a Pilát: Ce am
scris, am scris.
23. Deci ostaşii, dacă au răs-
tignit pre Iisus, au luat hainele
lui şi le-au făcut patru părţi,
fieştecărui ostaş o parte, şi că-
maşa; şi era cămaşa necusută,
de sus ţesută preste tot.
24. Deci au zis între ei: Să nu
o spintecăm, ci să aruncăm
sorţi pentru dânsa, a cui va fi:
ca să se plinească Scriptura
carea zice: Împărţit-au hainele
mele loruşi, şi pentru cămaşa
mea au aruncat sorţi. Deci
ostaşii acestea au făcut.
25. Şi sta lângă crucea lui
Iisus maica lui, şi sora maicei
lui, Maria a lui Cleopa, şi
Maria Magdalina.
26. Deci Iisus, văzând pre
maică şi pre ucenic stând, pre
carele iubea, zise maicii sale:
Femeie, iată fiul tău.
27. Apoi au zis ucenicului:
Iată maica ta. Şi dintru acel
ceas a luat pre ea ucenicul
întru ale sale.
28. Dupre aceea, ştiind Iisus
că de-acum toate s'au săvârşit,
ca să se plinească Scriptura,
au zis: Mi-e sete.
29. Deci era un vas plin de
oţet; iară ei, umplând un bu-
rete de oţet, şi în isop puindu-
l, l-au dus la gura lui.
30. Deci dacă au luat oţetul
Iisus, au zis: Săvârşitu-s'a; şi
plecându-şi capul, şi-au dat
duhul.
31. Deci Iudeii, ca să nu ră-
mâie pre cruce trupurile sâm-
băta, de vreme ce vineri era,
că era mare ziua sâmbetei
aceleia, au rugat pre Pilát ca
să se zdrobească lor fluierile
şi să-i ridice.
32. Deci au venit ostaşii, şi ce-
lui dintâiu i-au zdrobit fluie-
rile, şi celuilalt ce s'a răstignit
împreună cu el;
33. Iar la Iisus venind, dacă au
văzut pre el că de acum mu-
rise, nu au zdrobit lui fluierile;

34. Ci unul din ostaşi cu suliţa coasta lui a împuns, şi îndată a ieşit sânge şi apă.

35. Şi cela ce a văzut a dat mărturie, şi adevărată este mărturia lui; şi acela ştie că adevărat zice, ca voi să credeţi.

36. Că s'au făcut acestea ca să se plinească Scriptura: Os nu se va zdrobi dela el.

37. Şi iarăşi altă Scriptură zice: Privi-vor pre carele au împuns.

38. Iar dupre acestea a rugat pre Pilát Iosíf cel din Arimathea, fiind ucenic al lui Iisus, dară ascuns, de frica Iudéilor, ca să ridice trupul lui Iisus; şi a dat voie Pilát. Deci a venit şi a ridicat trupul lui Iisus.

39. Şi a venit şi Nicódim, cel ce venise la Iisus noaptea mai nainte, aducând amestecătură de smirnă şi de aloi, ca la o sută de litre.

40. Deci au luat trupul lui Iisus şi l-au legat cu giulgiuri împreună cu mirezme, precum este obiceiul Iudéilor a îngropa.

41. Şi era în locul unde s'a răstignit grădină, şi în grădină mormânt nou, întru carele nimenea niciodinioară s'a pus.

42. Deci acolò, pentru vinerea Iudéilor, căci aproape era mormântul, au pus pre Iisus.

CAP. 20

Învierea lui Hristos. Maria Magdalina la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Thoma se încredinţează.

Iar întru cea una a sâmbetelor a venit Maria Magdalina în zori la mormânt, încă întunerec fiind, şi a văzut piatra ridicată de pre mormânt.

2. Deci a alergat şi a venit la Símon Pétru şi la celalt ucenic, pre carele iubea Iisus, şi a zis lor: Au ridicat pre Domnul din mormânt şi nu ştim unde l-au pus.

3. Deci a ieşit Pétru şi celălalt ucenic, şi veneau la mormânt.

4. Şi alergau amândoi împreună; şi celălalt ucenic a alergat înainte, mai curând decât Pétru, şi a venit mai întâiu la mormânt.

5. Şi plecându-se, a văzut zăcând giulgiurile, însă nu a intrat.
6. Deci a venit şi Símon Pétru, urmând lui, şi a intrat în mormânt şi a văzut giulgiurile zăcând,
7. Şi măhrama carea era preste capul lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci deosebi învăluită într'un loc.
8. Deci atuncea a intrat şi celălalt ucenic, carele venise întâiu la mormânt, şi a văzut şi a crezut:
9. Că încă nu ştiau Scriptura, că trebuie el din morţi să învie.
10. Deci s'au dus ucenicii iarăşi la ai săi.
11. Iară Maria sta către mormânt plângând afară; şi plângând, s'a plecat în mormânt,
12. Şi a văzut doi îngeri în vestminte albe şezând, unul către cap, şi unul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.
13. Şi au zis aceia ei: Femeie, ce plângi? Zis-a lor: Că au ridicat pre Domnul meu, şi nu ştiu unde l-au pus.
14. Şi acestea zicând, s'a întors îndărăt şi a văzut pre Iisus stând, şi nu ştia că Iisus este.
15. Zis-au ei Iisus: Femeie, ce plângi? Pre cine cauţi? Aceea, părându-i-se că este grădinariul, a zis lui: Doamne, de ai luat tu pre el, spune mie unde l-ai pus, şi eu îl voiŭ ridica.
16. Zis-au ei Iisus: Marie. Întorcându-se aceea, a zis lui: Ravvuní, care se zice: Învăţătoriule.
17. Zis-au ei Iisus: Nu te atinge de mine, că încă nu m'am suit către Tatăl meu; ci mergi la fraţii mei şi spune lor: Mă sui la Tatăl meu şi Tatăl vostru, şi Dumnezeul meu şi Dumnezeul vostru.
18. Venit-a Maria Magdalina vestind ucenicilor că a văzut pre Domnul, şi acestea au zis ei.
19. Deci fiind seară în ziua aceea, întru una a sâmbetelor, şi uşile fiind încuiate unde erau ucenicii adunaţi de frica Iudéilor, venit-au Iisus şi au stat în mijloc şi au zis lor: Pace vouă.

20. Şi acestea zicând, arătat-
au lor mâinile şi coasta sa.
Deci s'au bucurat ucenicii
văzând pre Domnul.
21. Deci iarăşi au zis lor Iisus:
Pace vouă; precum au trimis
pre mine Tatăl, şi eu trimit pre
voi.
22. Şi acestea zicând, au suflat
şi au zis lor: Luaţi Duh Sfânt;
23. Cărora veţi lăsa păcatele,
lăsa-se-vor lor; cărora veţi
ţinea, ţinute vor fi.
24. Iară Thóma, unul din cei
doisprezece, carele se zice
Geamăn, nu era cu ei când au
venit Iisus.
25. Deci au zis lui ceialalţi
ucenici: Văzut-am pre Dom-
nul. Iară el a zis lor: De nu
voiŭ vedea în mâinile lui
semnul cuielor, şi să pun de-
getul meu în semnul cuielor,
şi să pun mâna mea în coasta
lui, nu voiŭ crede.
26. Şi dupre opt zile iarăşi
erau înlăuntru ucenicii lui, şi
Thóma cu ei. Venit-au Iisus,
fiind uşile încuiate, şi au stat
în mijloc şi au zis: Pace vouă.
27. Apoi au zis lui Thóma:
Adu degetul tău încoace şi
vezi mâinile mele; şi adu
mâna ta şi o pune în coasta
mea, şi nu fii necredincios, ci
credincios.
28. Şi a răspuns Thóma şi a
zis lui: Domnul meu şi
Dumnezeul meu.
29. Zis-au Iisus lui: Căci ai
văzut pre mine, Thómo, ai
crezut; fericiţi cei ce nu au
văzut şi au crezut.
30. Deci multe încă şi alte
semne au făcut Iisus înaintea
ucenicilor lui, carile nu sânt
scrise în cartea ceasta.
31. Iar acestea s'au scris ca să
credeţi că Iisus este Hristos,
Fiul lui Dumnezeu, şi crezând,
viaţă să aveţi întru numele lui.

CAP. 21

Arătarea lui Hristos Apostolilor în Galileea. Zice lui Pétru: Paşte oile mele.

Dupre acestea iarăşi s'au ară-
tat Iisus ucenicilor la marea
Tiveriádei; şi s'au arătat aşa:
2. Erau împreună Simon Pétru
şi Thóma ce se zice Geamăn,
şi Nathanail cel din Cana Ga-

liléii, şi cei ai lui Zevedéi, şi alţi doi dintre ucenicii lui.
3. Zis-a lor Símon Pétru: Mă duc să prinz peşte. Zis-au lui: Venim şi noi împreună cu tine. Şi au ieşit şi s'au suit în corabie îndată, şi întru acea noapte nu au prins nimic.
4. Iar dacă s'a făcut dimineaţă, a stătut Iisus la ţărmure, însă nu ştiau ucenicii că Iisus este.
5. Deci a zis lor Iisus: Feţişorilor, nu aveţi ceva de mâncat? Răspuns-au lui: Nu.
6. Iară el au zis lor: Aruncaţi mreaja de-a dreapta parte a corăbiei şi veţi afla. Deci au aruncat, şi nu mai puteau să o tragă de mulţimea peştilor.
7. Deci a zis ucenicul acela, pre carele iubea Iisus, lui Pétru: Domnul este. Deci Símon Pétru, auzind că Domnul este, cu ependitul s'a încins, căci era gol, şi s'a aruncat în mare.
8. Iară ceialalţi ucenici cu corăbioara au venit, căci nu erau departe de pământ, ci ca la două sute de coţi, trăgând mreaja cu peştii.
9. Deci dacă au ieşit la pământ, au văzut jăratec jos şi peşte pus deasupra, şi pâine.
10. Zis-au lor Iisus: Aduceţi din peştii carii aţi prins acum.
11. S'a suit Símon Pétru şi a tras mreaja pre pământ plină de peşti mari, o sută cincizeci şi trei; şi atâţia fiind, nu s'a rupt mreaja.
12. Zis-au lor Iisus: Veniţi de prânziţi. Şi nimenea cuteza din ucenici să întrebe pre el: «Tu cine eşti?», ştiind că Domnul este.
13. Deci au venit Iisus şi au luat pâinea şi au dat lor, şi peştele aşijderea.
14. Cu aceasta iată a treia oară s'au arătat Iisus ucenicilor săi, dupre ce s'au sculat din morţi.
15. Deci dacă au prânzit, au zis Iisus lui Símon Pétru: Símone al lui Ionà, mă iubeşti mai mult decât aceştia? Zis-a lui: Aşa, Doamne, tu ştii că te iubesc. Zis-au lui: Paşte mieluşeii mei.
16. Zis-au lui iarăşi a doua oară: Símone al lui Ionà, mă iubeşti? Zis-a lui: Aşa, Doam-

ne, tu ştii că te iubesc. Zis-au lui: Păstoreşte oile mele.
17. Zis-au lui a treia oară: Símone al lui Ionà, mă iubeşti? Întristatu-s'a Pétru căci au zis lui a treia oară: «Mă iubeşti?», şi a zis lui: Doamne, tu toate ştii; tu ştii că te iubesc. Zis-au Iisus lui: Paşte oile mele.
18. Amin, amin zic ție: Când erai mai tânăr, încingeai pre tine şi umblai unde voiai; dară când vei îmbătrâni, întinde-vei mâinile tale şi altul te va încinge şi te va duce unde nu voieşti.
19. Şi aceasta au zis însemnând cu ce moarte va slăvi pre Dumnezeu. Şi aceasta zicând, au zis lui: Urmează mie.
20. Şi întorcându-se Pétru, a văzut pre ucenicul pre carele iubea Iisus mergând dupre el, carele şi căzuse pre pieptul lui la cină şi zisese: Doamne, cine este cela ce te vinde?
21. Pre acela văzând Pétru, zise lui Iisus: Doamne, dară acesta ce?
22. Zise Iisus lui: De voiŭ vrea să rămâie acesta până voiŭ veni, ce este ție? Tu urmează mie.
23. Deci a ieşit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acela nu va muri; şi nu au zis Iísus lui că nu va muri, ci: De voiŭ vrea să rămâie acesta până voiŭ veni, ce este ție?
24. Acesta este ucenicul cela ce mărturiseşte pentru acestea şi a scris acestea, şi ştim că adevărată este mărturia lui.
25. Sânt încă şi altele multe ce au făcut Iisus, carile de s'ar fi scris câte una, socot că nici lumea ceasta nu ar încăpea cărțile ce s'ar scrie. Amin.

FAPTELE
SFINȚILOR APOSTOLI

CAP. 1

Arătarea lui Hristos apostolilor dupre Înviere și învățăturile date lor. Înălțarea lui Hristos la ceriu. Alegerea lui Matthia în locul vânzătoriului Iúda.

Cuvântul cel dintâiu am făcut, o. Theofile, pentru toate cele ce au început Iisus a face și a învăța.
2. Până în ziua întru carea s'au înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pre carii au ales:
3. Cărora și înfățișat-au pre sineși viu. dupre patima sa, întru multe semne adeverite, prin patruzeci de zile arătându-se lor și grăind cele pentru împărăția lui Dumnezeu;
4. Și cu dânșii petrecând, au poruncit lor dela Ierusalím să nu se despartă, ci să aștepte făgăduința Tatălui carea ați auzit dela mine;
5. Căci Ioánn a botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu dupre multe zilele acestea.
6. Iară ei adunându-se, au întrebat pre dânsul, zicând: Doamne, au în anul acesta vei așeza împărăția lui Israíl?
7. Și au zis către dânșii: Nu este al vostru a ști anii sau vremile, carile Tatăl au pus întru a sa stăpânire,
8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt preste voi, și veți fi mie mărturii în Ierusalím și în toată Iudeea și în Samária și până la marginea pământului.
9. Și acestea zicând, privind ei, s'au înălțat; și nour a luat pre el dela ochii lor.
10. Și cum erau căutând la ceriu când mergea el, iată doi bărbați au stătut lângă ei în vestminte albe,

11. Carii au şi zis: Bărbaţi Galileani, ce staţi căutând la ceriu? Acest Iisus carele s'au înălţat dela voi la ceriu, aşa va veni, în ce chip aţi văzut pre el mergând la ceriu.
12. Atunci s'au întors în Ierusalím dela muntele ce se cheamă al Maslinilor, carele este aproape de Ierusalím, calea sâmbetei având.
13. Şi dacă au intrat, s'au suit în foişor, unde era mâind Pétru şi Iacov şi Ioánn şi Andrei, Fílipp şi Thoma, Vartholomeiu şi Matthei, Iacov al lui Alféu şi Símon Zilotis şi Iúda al lui Iacov.
14. Aceştia toţi era aşteptând cu un cuget în rugăciune şi în rugă, cu femeile şi cu Maria, muma lui Iisus, şi cu fraţii lui.
15. Şi în zilele acelea, sculându-se Pétru în mijlocul ucenicilor, a zis – şi era mulţime de nume împreună, ca la o sută şi douăzeci:
16. Bărbaţi fraţi, trebuia a se plini Scriptura ceasta carea au zis mai nainte Duhul Sfânt prin gura lui David pentru Iúda, carele s'a făcut povăţuitoriu celor ce au prins pre Iisus.
17. Căci numărat era împreună cu noi şi luase sorţul slujbei ceştiia.
18. Deci acesta a câştigat ţarină din plata nedreptăţii, şi căzând, a plesnit preste mijloc şi s'au vărsat toate măruntăile lui;
19. Şi s'a făcut aceasta cunoscută la toţi cei ce lăcuiau Ierusalímul, cât s'a chemat ţarina aceea în limba lor Akeldamà, adecă Ţarina Sângelui.
20. Pentru că scris este în cartea Psalmilor: Facă-se curtea lui pustie, şi să nu fie cine să lăcuiască în ea; şi: Episcopia lui să ia altul.
21. Deci trebuie, dintre bărbaţii carii veneau cu noi în tot răstimpul cât au intrat şi au ieşit asupra noastră Domnul Iisus,
22. Începând dela botezul lui Ioánn până în ziua în carea s'au înălţat dela noi, să fie mărturie învierii lui împreună cu noi unul dintre aceştia.

23. Şi au pus pre doi, pre Iosíf ce se cheamă Varsavvà, carele s'a numit Iúst, şi pre Matthía.
24. Şi rugându-se, au zis: Tu, Doamne, cunoscătoriul inimilor tuturor, arată dintru aceşti doi pre unul carele ai ales,
25. Să ia sorțul slujirii ceştiia şi apostoliei dintru carea a căzut Iúda, ca să meargă în locul lui.
26. Şi au dat sorții lor, şi a căzut sorțul pre Matthía, şi s'a rânduit cu cei unsprezece apostoli.

CAP. 2

Pogorârea Duhului Sfânt. Cuvântul lui Pétru către mulțime.

Şi când s'a plinit ziua Cincizecimii, erau toți împreună adunați la un loc.
2. Şi s'a făcut fără de veste din ceriu sunet, ca şi când ar veni suflare de vânt cu silă, şi a umplut toată casa unde erau şezând,
3. Şi s'au arătat lor, împărțindu-se, limbi ca de foc, şi au şezut preste fieştecarele dintre ei.
4. Şi s'au umplut toți de Duhul Sfânt, şi au început a grăi în alte limbi, dupre cum Duhul da lor a rosti.
5. Şi erau în Ierusalím lăcuitori Iudei, bărbați cucernici, dintru tot neamul cel de subt ceriu.
6. Şi făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea şi s'a turburat, căci auzea fieştecarele pre ei grăind în limba sa.
7. Şi se spăimântau toți şi se mirau, zicând unul către altul: Au doară nu sânt toți aceştia ce grăiesc Galileani?
8. Şi cum noi auzim fieştecarele limba noastră întru carea ne-am născut?
9. Parthenii şi Midenii şi Elamitenii şi cei ce lăcuiesc în Mesopotamia, în Iudeea şi în Cappadókia, în Pont şi în Asia,
10. În Frighia şi în Pamfilia, în Eghípet şi în părțile Liviei celei despre Kiríni, şi Romanii cei ce sânt veniți,
11. Iudei şi nemearnici, Criteni şi Arapi, auzim pre ei

grăind în ale noastre limbi
măririle lui Dumnezeu.
12. Şi se spăimântau toţi şi se
mirau, zicând unul către altul:
Ce va să fie aceasta?
13. Iară alţii batjocurind, zi-
ceau că: De must sânt plini.
14. Şi stând Pétru cu cei un-
sprezece, a ridicat glasul său
şi a zis lor: Bărbaţi Iudei, şi
toţi cei ce lăcuiţi Ierusalimul,
aceasta vouă cunoscută fie, şi
băgaţi în urechi graiurile
mele.
15. Pentru că nu, precum se
pare vouă, sânt aceştia beţi, că
este al treilea ceas din zi,
16. Ci aceasta este ce s'a zis
prin prorocul Ioíl:
17. Şi va fi în zilele cele de
apoi, zice Dumnezeu, turna-
voiŭ din Duhul meu preste tot
trupul, şi vor proroci fiii voştri
şi fiicele voastre, şi tinerii
voştri vedenii vor vedea, şi
bătrânii voştri visuri vor visa;
18. Încă şi preste robii mei şi
preste roabele mele în zilele
acelea turna-voiŭ din Duhul
meu, şi vor proroci.
19. Şi voiŭ da minuni în ceriu
sus şi semne pre pământ jos,
sânge şi foc şi fumegare de
fum;
20. Soarele se va întoarce
întru întunerec şi luna întru
sânge, mai nainte până ce va
veni ziua Domnului cea mare
şi strălucită.
21. Şi va fi tot carele va che-
ma numele Domnului mântui-
se-va.
22. Bărbaţi Israilteni, ascultaţi
cuvintele acestea: Pre Iisus
Nazarineanul, bărbat dela
Dumnezeu arătat la voi, cu
puteri şi cu minuni şi cu sem-
ne carile au făcut printr'însul
Dumnezeu în mijlocul vostru,
precum şi voi ştiţi,
23. Pre acesta, dupre cel
rânduit sfat şi cu mai nainte
cunoştinţa lui Dumnezeu fiind
dat, luându-l prin mâinile ce-
lor fără de lege, răstignindu-l,
l-aţi omorât.
24. Pre carele Dumnezeu au
înviat, dezlegând chinurile
morţii, pentru că nu era cu pu-
tinţă a fi el de dânsa ţinut.
25. Că David zice pentru dân-
sul: Mai nainte am văzut pre
Domnul înaintea mea pururea.

că de-a dreapta mea este, ca să
nu mă clătesc.
26. Pentru aceasta s'a veselit
inima mea, și s'a bucurat limba mea, încă și trupul meu se
va sălășlui spre nădejde,
27. Că nu vei lăsa sufletul
meu în iad, nici vei da pre cel
cuvios al tău să vază stricăciune.
28. Cunoscute ai făcut mie
căile vieții; umplea-mă-vei de
veselie cu fața ta.
29. Bărbați frați, cade-se a
zice cu îndrăznire către voi
pentru patriarhul Davíd, căci
și a murit, și s'a îngropat, și
mormântul lui este între noi
până în ziua ceasta.
30. Deci proroc fiind, și știind
că cu jurământ au jurat Dumnezeu lui că din rodul coapselor lui, dupre trup, va ridica
pre Hristos să șază pre scaunul lui,
31. Mai nainte văzând, a grăit
de învierea lui Hristos că nu
s'a lăsat sufletul lui în iad,
nici trupul lui a văzut stricăciune.
32. Pre acest Iisus au înviat
Dumnezeu, căruia toți noi
sântem mărturii;
33. Drept aceea, cu dreapta lui
Dumnezeu înălțându-se, și făgăduința Duhului Sfânt luând
dela Tatăl, au turnat aceasta
carea acum voi vedeți și auziți.
34. Pentru că nu Davíd s'a
suit în ceriuri, ci zice el: Zis-au Domnul Domnului meu,
șezi de-a dreapta mea,
35. Până ce voiŭ pune pre
vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.
36. Deci cu adeverire să cunoască toată casa lui Israíl că
și Domn și Hristos pre el
Dumnezeu au făcut, pre acest
Iisus pre carele voi ați răstignit.
37. Și auzind, s'au umilit cu
inima și au zis către Pétru și
către ceilalți apostoli: Ce vom
face, bărbați frați?
38. Iară Pétru a zis către ei:
Pocăiți-vă, și să se boteze
fieștecarele dintre voi întru
numele lui Iisus Hristos spre
lăsarea păcatelor, și veți lua
darul Sfântului Duh.

39. Pentru că vouă este făgăduinţa, şi fiilor voştri, şi tuturor celor de departe, ori pre câţi va chema Domnul Dumnezeul nostru.
40. Şi cu alte cuvinte mai multe se mărturisea şi îndemna, zicând: Mântuiţi-vă de neamul cel îndărătnic acesta.
41. Deci cei ce cu dragoste au priimit cuvântul lui, s'au botezat, şi s'au adăogat în ziua aceea suflete ca la trei mii.
42. Şi erau aşteptând întru învăţătura apostolilor, şi întru părtăşie, şi întru frângerea pâinii, şi întru rugăciuni.
43. Şi s'a făcut la tot sufletul frică, şi multe minuni şi semne prin apostoli se făceau.
44. Şi toţi cei ce au crezut erau laolaltă şi aveau toate de obşte.
45. Şi moşiile şi averile vindeau şi împărţeau pre ele tuturor dupre cum neştine avea lipsă;
46. Şi în toate zilele aşteptând cu un cuget în biserică şi frângând prin case pâine, priimeau hrană întru bucurie şi întru curăţia inimii,
47. Lăudând pre Dumnezeu şi având har către tot norodul. Iar Domnul adăogea Bisericii în toate zilele pre cei ce se mântuiau.

CAP. 3

Vindecarea ologului. Pétru cuvintează mulţimii pentru Hristos şi pocăinţă.

Iară Pétru şi Ioann se suiau împreună la biserică la ceasul rugăciunii al nouălea.
2. Şi oarecarele bărbat, olog din pântecele maicii sale fiind, se purta, pre carele îl puneau în toate zilele lângă uşa bisericii ce se zice Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intra în biserică;
3. Carele, văzând pre Pétru şi pre Ioánn vrând să intre în biserică, cerea să ia milostenie.
4. Şi căutând Pétru la dânsul împreună cu Ioánn, a zis: Priveşte la noi.
5. Iară el cu osârdie se uita la dânşii, aşteptând ceva dela ei să ia.
6. Şi zise Pétru: Argint şi aur nu este la mine, dară ce am,

aceea îţi dau: În numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală-te şi umblă.
7. Şi apucând pre dânsul de mâna cea dreaptă, l-a ridicat: şi îndată s'au întărit lui talpele şi fluierile,
8. Şi sărind, a stătut şi umbla, şi a intrat cu dânşii în biserică, umblând şi săltând şi lăudând pre Dumnezeu.
9. Şi a văzut pre el tot norodul umblând şi lăudând pre Dumnezeu;
10. Şi cunoşteau pre el că acesta era cel ce şedea pentru milostenie la Poarta cea Frumoasă a bisericii, şi s'au umplut de spaimă şi de uimire pentru ceea ce s'a întâmplat lui.
11. Şi ţiindu-se ologul cel vindecat de Pétru şi de Ioánn, a alergat la dânşii tot norodul în pridvoriul ce se cheamă al lui Solomón, spăimântaţi.
12. Şi văzând Pétru, a răspuns către norod: Bărbaţi Israilteni, ce vă minunaţi spre aceasta? Sau ce cătaţi la noi, ca şi cum cu a noastră putere au bunăcinstire am făcut pre acesta să umble?
13. Dumnezeul lui Avraám şi al lui Isaác şi al lui Iacov, Dumnezeul părinţilor noştri au proslăvit pre fiul său Iisus, pre carele voi l-aţi dat şi v'aţi lepădat de dânsul în faţa lui Pilát, judecând acela să-l sloboază;
14. Dară voi de cel sfânt şi drept v'aţi lepădat, şi aţi cerut bărbat ucigaş să se hărăzească vouă,
15. Iară pre începătoriul vieţii aţi omorât; pre carele Dumnezeu au înviat din morţi, căruia noi marturi sântem.
16. Şi prin credinţa numelui lui, pre acesta pre carele vedeţi şi ştiţi l-a întărit numele lui, şi credinţa cea printr'însul a dat lui întregăciunea ceasta dinaintea voastră a tuturor.
17. Şi acum, fraţilor, ştiu că din neştiinţă aţi făcut, precum şi boierii voştri;
18. Ci Dumnezeu, cele ce mai nainte au vestit prin gura tuturor prorocilor lui a pătimi Hristos, plinit-au aşa.

19. Deci pocăiţi-vă şi vă întoarceţi, ca să se şteargă ale voastre păcate,
20. Ca să vie vremi de răsuflare dela faţa Domnului şi să trimiţă pre cel mai nainte rânduit vouă, Iisus Hristos,
21. Pre carele trebuie ceriul să-l priimească până la vremile de-iznoavă-aşezării tuturor, carile au grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinţilor săi proroci din veac.
22. Pentru că Moisì către părinţi a zis, că proroc va ridica vouă Domnul Dumnezeul vostru dintre fraţii voştri ca mine; pre el să ascultaţi întru toate oricâte va grăi către voi.
23. Şi va fi tot sufletul carele nu va asculta pre prorocul acela, cu totul va pieri dintru norod.
24. Şi toţi prorocii, dela Samuìl şi cei ce au urmat, câţi au grăit, şi mai nainte au vestit zilele cestea.
25. Voi sânteţi fiii prorocilor şi ai legământului carele au aşezat Dumnezeu către părinţii voştri, zicând către Avraám: Şi întru sămânţa ta se vor binecuvânta toate părinţiile pământului.
26. Vouă întâiŭ Dumnezeu, înviind pre fiul său, Iisus, trimisu-l-au să vă blagoslovească, întru a vă întoarce fieştecarele dela vicleşugurile voastre.

CAP. 4

Prigonirea Apostolilor de Iudei. Mărturisirea lui Pétru despre puterea şi harul lui Hristos. Mulţămirea Bisericii pentru îndrăzneala şi credinţa Apostolilor. Unirea şi dragostea în Biserică.

Şi grăind ei către norod, venitu-le-au asupră preoţii şi voievodul bisericii şi Saddukeii,
2. Supăraţi pentru că învaţă ei pre norod şi vestesc întru Iisus învierea cea din morţi,
3. Şi puind mâna pre dânşii, i-au pus subt pază până a doua zi; că era seară.
4. Dară mulţi din cei ce auzise cuvântul au crezut, şi s'a făcut numărul bărbaţilor ca la cinci mii.

5. Şi a fost că a doua zi s'au adunat ai lor boierii şi bătrânii şi cărturarii în Ierusalím,
6. Şi Ánna arhiereul, şi Caiafa, şi Ioánn, şi Alexandru, şi câți erau din rod vlădicesc,
7. Şi puind pre ei în mijloc, i-au întrebat: Cu ce putere sau cu al cui nume ați făcut voi aceasta?
8. Atunci Pétru, umplându-se de Duhul Sfânt, a zis către ei: Boieri ai norodului şi bătrânii lui Israíl,
9. De vreme ce noi astăzi sântem întrebați pentru facerea de bine a unui om bólnav, întru cine acesta s'a mântuit,
10. Cunoscut fie vouă tuturor şi la tot norodul Israíl că întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre carele voi ați răstignit, pre carele Dumnezeu l-au înviat din morți, întru el stă acesta sănătos înaintea voastră.
11. Aceasta este piatra carea s'a defăimat de către voi, ziditorii, carea s'a făcut în capul unghiului.
12. Şi nu este întru nimenea altul mântuirea, că nici este nume altul subt ceriu dat între oameni, întru carele trebuie să ne mântuim noi.
13. Şi văzând îndrăznirea lui Pétru şi a lui Ioánn, şi pricepând că oamenii necărturari sânt şi proşti, se minunau şi cunoşteau pre dânşii că cu Iisus fuseseră,
14. Şi pre om văzându-l împreună cu ei stând, pre cel tămăduit, nimic puteau a zice împrotivă.
15. Ci poruncind ei afară din sobor să iasă, voroveau între sine,
16. Zicând: Ce vom face oamenilor acestora? Căci, cum că prin ei cunoscut semn s'a făcut, arătat este tuturor celor ce lăcuiesc în Ierusalím, şi nu putem tăgădui;
17. Ci ca nu întru mai mult să se lățească în norod, cu înfricoşare să înfricoşăm pre ei, să nu mai grăiască în numele acesta nici unuia dintre oameni.
18. Şi chemând pre ei, poruncíră lor ca nicidecum să mai grăiască, nici să învețe în numele lui Iisus.

19. Iar Pétru şi Ioánn răspunzând, au zis către dânşii: De este drept înaintea lui Dumnezeu a asculta de voi mai vârtos decât de Dumnezeu, judecaţi;
20. Pentru că nu putem noi cele ce am văzut şi am auzit să nu grăim.
21. Iară ei, înfricoşându-i, i-au slobozit, nimic aflând cum ar pedepsi pre ei, pentru norod, că toţi proslăveau pre Dumnezeu pentru ce s'a făcut;
22. Pentru că mai mult decât de patruzeci de ani era omul la carele s'a fost făcut semnul acela al vindecării.
23. Şi slobozindu-se, au venit către ai săi, şi le-au vestit câte către dânşii arhiereii şi bătrânii au zis.
24. Iară ei, auzind, toţi într'un cuget au ridicat glas către Dumnezeu şi au zis: Stăpâne, tu, Dumnezeule, cela ce ai făcut ceriul şi pământul şi marea şi toate cele ce sânt întru dânsele;
25. Carele prin gura lui Davíd, slujnicului tău, ai zis: Pentru ce s'au întărâtat neamurile, şi noroadele au cugetat deşarte?
26. Stătut-au de faţă împăraţii pământului, şi boierii s'au adunat întruolaltă asupra Domnului şi asupra Unsului lui.
27. Căci s'au adunat cu adevărat în cetatea ceasta, asupra sfântului tău fiu Iisus, pre carele ai uns, Iród şi Póntic Pilát cu neamurile şi noroadele lui Israil,
28. Să facă câte mâna ta şi sfatul tău mai nainte au rânduit să fie.
29. Şi acum, Doamne, caută preste îngrozirile lor, şi dă robilor tăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvântul tău,
30. Când mâna ta vei tinde spre vindecare, şi semne şi minuni să se facă prin numele sfântului tău fiu Iisus.
31. Şi rugându-se ei, s'a clătit locul unde erau adunaţi, şi s'au umplut toţi de Duhul Sfânt, şi grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăznire.
32. Iară inima şi sufletul mulţimii celor ce au crezut erau una, şi nici unul cevaşi dintru

averile lui zicea să fie a lui, ci era lor toate de obște.
33. Și cu mare putere dădeau mărturie apostolii de învierea Domnului Iisus, și har mare era preste ei toți.
34. Că nici lipsit era neștine dintre ei; căci câți moșneni de țarini au de case era, vânzându-le, aduceau prețurile celor vândute
35. Și le puneau la picioarele apostolilor, și se da la fieștecarele dupre cum cineva avea trebuință.
36. Iară Iosis, cel ce s'a poreclit Varnava de apostoli, care se tâlcuiește fiul mângâierii, Levít, Kiprean de neam,
37. Având el țarină, vânzând, a adus prețul și l-a pus la picioarele apostolilor.

CAP. 5

Anania și Sapfira. Apostolii aruncați în temniță și mântuiți prin minune. Cu toate amenințările Arhiereilor, ei nu încetează a propovedui. Gamaliil.

Iară un om oarecarele, pre nume Ananía, împreună cu Sapfira, muierea sa, a vândut moșie,
2. Și a oprit din preț, împreună-știind și muierea lui, și aducând parte oarece, la picioarele apostolilor a pus.
3. Iară Pétru a zis: Ananía, pentru ce a umplut satana inima ta, să minți tu Duhului Sfânt și să ascunzi din prețul țarinei?
4. Au nu, rămâind, ție rămânea, și vânzându-se, întru a ta stăpânire era? Cum de ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu oamenilor ai mințit, ci lui Dumnezeu.
5. Și auzind Ananía cuvintele acestea, căzând, a murit; și s'a făcut frică mare preste toți cei ce auzea acestea.
6. Și sculându-se cei mai tineri, grijiră pre el, și scoțându-l, l-au îngropat.
7. Și a fost dupre ce a trecut ca la trei ceasuri, și muierea lui neștiind ce se făcuse, a intrat.
8. Și zise ei Pétru: Spune mie, au întru atâta țarina ați vân-

dut? Iar ea a zis: Așa, întru atâta.

9. Iară Pétru a zis către dânsa: Căci v'ați vorbit între voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău, lângă ușă, și vor scoate pre tine.

10. Și a căzut îndatăși la picioarele lui și a murit; și intrând tinerii, au aflat pre ea moartă, și scoțându-o, o au îngropat lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare preste toată biserica și preste toți cei ce auzeau acestea.

12. Și prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe întru norod; și erau toți cu un cuget în Pridvoriul lui Solomón.

13. Iară din ceialalți nimenea cuteza a se lipi lângă ei, ci mărea pre ei norodul.

14. Și mai vârtos se adăogau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei,

15. Cât și pre ulițe scoteau pre cei bólnavi, și îi puneau pre paturi și pre năsălii, ca venind Pétru, măcar umbra lui să umbreze pre vreunul dintre ei.

16. Și se aduna și mulțimea cetăților celor de primprejur în Ierusalím, aducând pre cei bólnavi și pre cei chinuiți de duhurile cele necurate, carii se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se arhiereul și toți cei ce erau cu dânsul, fiind ei eres al Saddukeilor, s'au umplut de zavistie,

18. Și puseră mâinile pre apostoli și-i puseră în temnița de obște.

19. Iară îngerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței, și scoțând pre ei afară, a zis:

20. Mergeți și stând grăiți în biserică norodului toate graiurile vieții ceștiia.

21. Și auzind ei, au intrat de dimineață în biserică și învățau. Și venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat soborul și toată bătrânimea fiilor lui Israíl, și au trimis la temniță să aducă pre dânșii.

22. Iară slugile mergând, nu au aflat pre ei în temniță, și întorcându-se au spus,

23. Zicând: Temnița am aflat-o încuiată cu toată temeinicia și pre străjari stând înaintea ușilor, și deschizând, înlăuntru pre nimenea am aflat.

24. Și dacă auziră cuvintele cestea preotul și voievodul bisericii și arhiereul, se mirau de dânșii ce să fie aceasta.

25. Și venind oarecarele a spus lor, zicând că: Iată bărbații pre carii ați pus în temniță sânt în biserică stând și învățând pre norod.

26. Atunci ducându-se voievodul cu slugile, au adus pre ei nu cu sila, că se temeau de norod, să nu-i ucidă cu pietri.

27. Și aducând pre ei, i-au pus în sobor, și i-a întrebat arhiereul,

28. Zicând: Au nu cu poruncă am poruncit vouă să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul de învățătura voastră, și veți să aduceți asupra noastră sângele omului cestuia.

29. Și răspunzând Pétru și apostolii, au zis: Trebuie a asculta pre Dumnezeu mai mult decât pre oameni.

30. Dumnezeul părinților noștri au sculat pre Iisus, pre carele voi ați omorât spânzurându-l pre lemn;

31. Pre acesta, Dumnezeu, începătoriu și mântuitoriu l-au înălțat cu dreapta sa, ca să dea pocăință lui Israíl și lăsare păcatelor.

32. Și noi sântem lui marturi graiurilor acestora, și Duhul cel Sfânt, pre carele au dat Dumnezeu celor ce ascultă de el.

33. Iară ei auzind, foarte se mâniau, și se sfătuiau să omoare pre dânșii.

34. Și sculându-se oarecarele Fariseu în sobor, pre nume Gamaliil, învățătoriu de lege, cinstit la tot norodul, porunci ca afară curând ceva apostolilor să se facă.

35. Și a zis către dânșii: Bărbați Israilteni, luați aminte la voi pentru oamenii aceștia, ce veți să faceți.

36. Pentru că mai nainte de zilele acestea sculatu-s'a Thevdás, zicând a fi el oarecarele mare, lângă carele s'au lipit număr de oameni ca la

patru sute; carele s'a omorât,
şi toţi câţi ascultau pre el s'au
risipit şi s'au făcut întru ne-
mică.
37. Dupre aceasta s'a sculat
Iúda Galileanul, în zilele scri-
sorii, şi a despărţit norod mult
dupre dânsul; şi acela a pierit,
şi toţi câţi asculta de el s'au
risipit.
38. Şi acum zic vouă, feriţi-vă
de oamenii aceştia şi lăsaţi pre
ei; căci de va fi din oameni
sfatul acesta sau lucrul acesta,
se va risipi,
39. Iar de este dela Dumne-
zeu, nu veţi putea să-l risipiţi,
ca nu cumva şi luptători de
Dumnezeu să vă aflaţi.
40. Şi au ascultat pre el, şi
chemând aproape pre apostoli,
bătându-i, porunciră să nu
grăiască în numele lui Iisus, şi
i-au slobozit.
41. Deci ei mergeau bucu-
rându-se dela faţa soborului,
căci pentru numele lui s'au
învrednicit a se necinsti,
42. Şi toată ziua în biserică şi
prin casă nu încetau a învăţa şi
a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP. 6

Alegerea şi hirotonia celor şapte diaconi. Arhidiaconul Ştefan.

Şi în zilele acelea, înmulţindu-
se ucenicii, făcut-au răpştire
Elliniştii către Evrei, căci se
treceau cu vederea întru slujba
cea de toate zilele văduvile
lor.
2. Şi chemând cei doisprezece
pre mulţimea ucenicilor, au
zis: Nu este plăcut ca noi, pă-
răsind cuvântul lui Dumnezeu,
să slujim la mese.
3. Socotiţi, drept aceea, fra-
ţilor, dintre voi şapte bărbaţi
mărturisiţi, plini de Duhul
Sfânt şi de înţelepciune, pre
carii să-i punem preste treaba
ceasta,
4. Iară noi la rugăciune şi la
slujba cuvântului vom îngă-
dui.
5. Şi a plăcut cuvântul ina-
intea a toată mulţimea, şi au
ales pre Ştefan, bărbat plin de
credinţă şi de Duh Sfânt, şi
pre Filipp, şi pre Próhor, şi pre
Nicánor, şi pre Timon, şi pre

Parmenà, şi pre Nicolae, nemearnic Antiohian,
6. Pre carii au pus înaintea apostolilor, şi rugându-se, au pus preste dânşii mâinile.
7. Şi cuvântul lui Dumnezeu creştea, şi se înmulţea numărul ucenicilor în Ierusalím foarte, şi multă gloată de preoţi se supunea credinţei.
8. Iară Ştefan, plin de credinţă şi de putere, făcea minuni şi semne mari întru norod.
9. Şi s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Livertinilor şi a Kirinenilor şi a Alexandrenilor, şi a celor dela Kilikia şi Asia, pricindu-se cu Ştefan,
10. Şi nu puteau să stea împrotiva înţelepciunii şi duhului cu care grăia.
11. Atuncea au năimit oameni ce ziceau că: Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisì şi spre Dumnezeu.
12. Şi au întărâtat pre norod şi pre bătrâni şi pre cărturari, şi năvălind asupră-i, l-au răpit şi l-au adus la sobor,
13. Şi au pus marturi mincinoşi, zicând: Omul acesta nu încetează a grăi graiuri de hulă împrotiva locului sfânt acestuia şi legii;
14. Pentru că am auzit pre el zicând că Iisus Nazarineanul acesta va strica locul acesta şi va schimba obiceiurile carile a dat nouă Moisì.
15. Şi căutând la el toţi cei ce şedea în sobor, văzură faţa lui ca o faţă de înger.

CAP. 7

Cuvântarea lui Ştefan înaintea Soborului: Moisì şi legea. Solomón şi biserica lui. Mărturiseşte slava lui Hristos. Uciderea lui cu pietri.

Şi zise arhiereul: Oare acestea aşa sânt?
2. Iară el a zis: Bărbaţi fraţi şi părinţi, ascultaţi: Dumnezeul slavei s'au arătat părintelui nostru Avraám când era în Mesopotamia, mai nainte până a lăcui el în Harrán,
3. Şi au zis către dânsul: Ieşi din pământul tău şi din rudenia ta, şi vino în pământul carele voiŭ arăta ţie.

4. Atunci, ieşind din pământul
Haldéilor, a lăcuit în Harrán;
şi de acolò, dupre ce a murit
tatăl lui, au mutat pre el în pă-
mântul acesta, întru carele voi
lăcuiţi acum,
5. Şi nu au dat lui moştenire
întru dânsul nici pas de picior;
şi au făgăduit lui să dea pre el
spre stăpânire şi sămânţei lui
dupre dânsul, neavând el fiu.
6. Şi au grăit aşa Dumnezeu,
că va fi sămânţa lui nemear-
nică în pământ strein, şi o vor
robi şi o vor chinui ani patru
sute;
7. Şi neamul la carele vor robi
judeca-l-voiŭ eu, zis-au Dum-
nezeu, şi dupre acestea vor
ieşi şi vor sluji mie în locul
acesta.
8. Şi au dat lui legământul
tăierii-împrejur; şi aşa a năs-
cut pre Isaác, şi l-a tăiat îm-
prejur în ziua a opta: şi Isaác
pre Iacov, şi Iacov pre cei
doisprezece patriarhi.
9. Şi patriarhii, pizmuind pre
Iosíf, l-au vândut la Eghípet;
şi era Dumnezeu cu dânsul,
10. Şi au scos pre el din toate
necazurile lui, şi au dat lui har
şi înţelepciune naintea lui Fa-
raon, împăratul Eghípetului, şi
a pus pre el povăţuitoriu
preste Eghípet şi preste toată
casa lui.
11. Şi a venit foamete preste
tot pământul Eghipetului şi al
lui Hanáan, şi necaz mare, şi
nu aflau de mâncat părinţii
noştri.
12. Şi auzind Iacov că sânt
bucate în Eghipet, a trimis pre
părinţii noştri dentâiu.
13. Şi întru al doilea s'a arătat
Iosíf fraţilor lui, şi arătat s'a
făcut lui Faraon neamul lui
Iosíf.
14. Şi trimiţând Iosíf, a che-
mat pre tatăl său Iacov şi toată
rudenia lui, cu suflete şapte-
zeci şi cinci.
15. Şi s'a pogorât Iacov în
Eghípet, şi a murit el şi pă-
rinţii noştri,
16. Şi s'au mutat în Sihém, şi
s'au pus în mormântul carele
a cumpărat Avraám cu preţ de
argint dela fiii lui Emmór în
Sihém.
17. Iar cum se apropia vremea
făgăduinţei căreia s'au jurat
Dumnezeu lui Avraám, a cres-

cut norodul și s'a înmulțit în Eghipet,
18. Până ce s'a sculat alt împărat carele nu știa pre Iosif.
19. Acesta, meșterșuguind neamul nostru, a chinuit pre părinții noștri ca să facă lepădați pruncii lor, ca să nu vieze.
20. Întru carea vreme s'a născut Moisì, și era plăcut lui Dumnezeu; carele s'a hrănit luni trei în casa tătâne-său,
21. Și lepădându-se el, l-a luat fiica lui Faraon și l-a crescut pre el eiși fecior.
22. Și s'a învățat Moisì toată înțelepciunea Eghiptenilor, și era puternic în cuvinte și în lucruri.
23. Și când se plineau lui patruzeci de ani, s'a suit în inima lui ca să cerceteze pre frații săi, fiii lui Israil.
24. Și văzând pre oarecarele nedreptățindu-se, a luat apărarea și a făcut izbândă celui asuprit, ucigând pre Eghiptean.
25. Și socotea cum că pricep frații lui că Dumnezeu prin mâna lui dă lor mântuire; dară ei nu au priceput.
26. Și a doua zi s'a arătat unora ce se băteau și i-a îndemnat spre pace, zicând: Bărbaților, frați sânteți voi; pentru ce faceți strâmbătate unul altuia?
27. Iară cela ce făcea strâmbătate aproapelui a împins pre el, zicând: Cine te-a pus boieriu și judecătoriu preste noi?
28. Au voiești tu să mă omori precum ai omorât ieri pre Eghipteanul?
29. Și a fugit Moisì pentru cuvântul acesta și s'a făcut nemearnic în pământul Madiámului, unde a născut doi fii.
30. Și dupre ce s'au plinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sinà îngerul Domnului în para focului rugului.
31. Iar Moisì văzând, s'a minunat de vedenie, și apropiindu-se el să ia aminte, s'a făcut glasul Domnului către dânsul:
32. Eu sânt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraám și Dumnezeul lui Isaác și

Dumnezeul lui Iacov. Și cu-
tremurându-se Moisì, nu cu-
teza să privească.
33. Și au zis lui Domnul: Dez-
leagă încălțămintea picioa-
relor tale, pentru că locul unde
stai pământ sfânt este.
34. Văzând am văzut chi-
nuirea norodului meu celui
din Eghípet, și suspinul lor am
auzit, și m'am pogorât să scot
pre ei. Și acum vino să te
trimit în Eghípet.
35. Pre acest Moisì, pre carele
au tăgăduit, zicând: Cine te-a
pus boieriu și judecătoriu?,
pre acesta Dumnezeu boieriu
și izbăvitoriu l-au trimis prin
mâna îngerului celui ce s'a
arătat lui în rug.
36. Acesta a scos pre ei,
făcând minuni și semne în
pământul Eghípetului și la
Marea Roșie și în pustie ani
patruzeci.
37. Acesta este Moisì, cela ce
a zis fiilor lui Israíl: Proroc va
ridica vouă Domnul Dum-
nezeul vostru dintre frații voș-
tri, ca mine; pre el să ascultați.
38. Acesta este cela ce a fost
întru adunare în pustie cu
îngerul care grăia lui în
muntele Sináii, și cu părinții
noștri, carele a priimit cuvinte
vii să dea nouă,
39. De carele nu au vrut să se
facă ascultători părinții noștri,
ci l-au lepădat și s'au întors cu
inimile lor în Eghípet,
40. Zicând lui Aarón: Fă nouă
dumnezei carii vor merge
naintea noastră, pentru că
Moisì acesta, carele a scos pre
noi din pământul Eghípetului,
nu știm ce s'a făcut lui.
41. Și au făcut vițel în zilele
acelea, și au ridicat jertfă
idolului, și se veseleau întru
lucrurile mâinilor lor.
42. Și s'au întors Dumnezeu,
și au dat pre ei a sluji oștii
ceriului, precum este scris în
cartea prorocilor: Au junghieri
și jertfe ați adus mie ani
patruzeci în pustie, casa lui
Israíl?
43. Și ați luat cortul lui Móloh
și steaua dumnezeului vostru
Remfán, chipurile carile ați
făcut să vă închinați lor, și
voiŭ muta pre voi dincolo de
Vavilón.

44. Cortul mărturiei era între părinţii noştri în pustie, precum au rânduit cel ce grăia lui Moisi să-l facă dupre pilda carea a fost văzut;
45. Pre carele priimind, l-au şi adus părinţii noştri cu Iisus întru stăpânirea neamurilor, pre carile au gonit Dumnezeu dela faţa părinţilor noştri până în zilele lui Davíd,
46. Cel ce a aflat har înaintea lui Dumnezeu şi a cerut să afle sălaş Dumnezeului lui Iacov.
47. Ci Solomón a zidit lui casă.
48. Însă Cel Preaînalt nu în lăcaşuri făcute de mâini lăcuieşte, precum prorocul zice:
49. Ceriul este mie scaun, şi pământul razim picioarelor mele: ce casă veţi zidi mie, zice Domnul, au care este locul odihnei mele?
50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?
51. Voi, cei tari la cerbice şi netăiaţi împrejur la inimă şi la urechi, pururea împrotiva Duhului Sfânt staţi; precum părinţii voştri, şi voi.
52. Pre carele din proroci nu au gonit părinţii voştri? Şi au omorât pre cei ce mai nainte vesteau pentru venirea celui drept, căruia acum voi vânzători şi ucigători v'aţi făcut,
53. Carii aţi luat legea întru rânduieli ale îngerilor, şi nu o aţi păzit.
54. Şi ei auzind acestea, crăpau în inimile lor şi scrâşneau cu dinţii asupra lui.
55. Şi fiind plin de Duh Sfânt, căutând la ceriu, a văzut slava lui Dumnezeu, şi pre Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu,
56. Şi a zis: Iată văz ceriurile deschise, şi pre Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.
57. Dară ei, strigând cu glas mare, astupară urechile lor, şi se porniră toţi cu un cuget asupra lui,
58. Şi scoţându-l afară din cetate, îl ucideau cu pietri. Şi marturii şi-au pus hainele la picioarele unui tânăr ce se chema Sávlu,
59. Şi ucideau cu pietri pre Ştefan, carele chema şi zicea:

Doamne Iisuse, priimeşte duhul meu.
60. Şi îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu socoti lor păcatul acesta. Şi aceasta zicând, a adormit.

CAP. 8

Sávlu prigoneşte biserica. Fílipp în Samária. Símon Vrăjitoriul. Pétru şi Ioánn în Samária. Începutul Simoniei. Famenul Candákiei.

Şi Sávlu era binevoind spre uciderea lui. Şi s'a făcut în ziua aceea prigoană mare asupra bisericii cea din Ierusalím, şi toţi s'au risipit prin ţinuturile Iudéii şi ale Samáriei, afară de apostoli.
2. Şi au îngropat pre Ştefan bărbaţi cucernici, şi au făcut plângere mare preste dânsul.
3. Iară Sávlu strica biserica, prin case mergând, şi târând bărbaţi şi muieri, îi da la temniţă.
4. Deci ei risipindu-se, treceau binevestind cuvântul.
5. Iară Fílipp, pogorându-se într'o cetate a Samáriei, propoveduia lor pre Hristos.
6. Şi luau aminte gloatele cu un cuget la cele ce se zicea de Fílipp, auzind ei şi văzând semnele carile făcea.
7. Pentru că din mulţi carii aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieşeau, şi mulţi slăbănogi şi şchiopi s'au vindecat;
8. Şi s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.
9. Iară un bărbat oarecarele, pre nume Símon, era mai dinainte în cetate, vrăjind şi scoţând din minţi neamul Samáriei, zicând pre sine a fi oarecine mare,
10. La carele luau aminte toţi, dela mic până la mare, zicând: Acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare.
11. Şi luau aminte la el pentru că îndestulă vreme cu vrăjile îi scosese din minţi.
12. Dar dacă au crezut lui Fílipp, carele binevestea cele de împărăţia lui Dumnezeu şi de numele lui Iisus Hristos,

s'au botezat și bărbați și muieri.

13. Iară Símon și el a crezut, și botezându-se, era petrecând lângă Fílipp, și văzând semne și puteri mari făcându-se, se uimea.

14. Și auzind apostolii cei din Ierusalím cum că a priimit Samária cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către dânșii pre Pétru și pre Ioánn,

15. Carii pogorându-se, s'au rugat pentru ei ca să ia Duh Sfânt;

16. Pentru că încă preste nici unul dintre ei era căzut, ci numai botezați erau întru numele Domnului Iisus.

17. Atunci au pus mâinile preste ei, și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Símon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, adusu-le-a bani,

19. Zicând: Dați și mie stăpânirea ceasta, ca ori pre carele voiŭ pune mâinile, să ia Duh Sfânt.

20. Iară Pétru a zis către el: Argintul tău fie cu tine spre pierzare, căci darul lui Dumnezeu ai socotit pre bani a agonisi;

21. Nu este ție parte, nici sorț întru cuvântul acesta, pentru că inima ta nu este dreaptă naintea lui Dumnezeu.

22. Pocăiește-te dară de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, ca doară se va lăsa ție cugetul inimii tale,

23. Pentru că întru amărăciunea fierii și întru legătură a nedreptății te văz fiind.

24. Și răspunzând Símon a zis: Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimica să vie asupra mea dintru carile ați zis.

25. Deci ei, mărturind și grăind cuvântul Domnului, întorsu-s'au în Ierusalím, și multor sate ale Samarinenilor au binevestit.

26. Și îngerul Domnului a grăit către Fílipp, zicând: Scoală-te și mergi spre miazăzi pre calea ce se pogoară din Ierusalím la Gáza; aceasta este pustie.

27. Și sculându-se a mers. Și iată bărbat Ethiop, famen, puternic al Candákiei, împără-

tesei Ethiopilor, carele era
preste toate visticriile ei, ca-
rele a fost venit să se închine
la Ierusalím.
28. Și era înturnându-se, și
șezând în carul lui cetea pre
prorocul Isaía.
29. Și zise Duhul lui Fílipp:
Apropie-te și te lipește de
carul aceasta.
30. Și alergând Fílipp, l-a
auzit cetind pre prorocul Isaía,
și a zis: Oare înțelegi cele ce
cetești?
31. Iară el a zis: Cum dară aș
putea, de nu mă va povățui
cineva? Și a rugat pre Fílipp
de s'a suit și a șezut cu el.
32. Iară locul din scriptură pre
carele cetea era acesta: Ca o
oaie spre junghiere s'au adus,
și ca un miel, înaintea celui ce
tunde pre el, fără de glas, așa
nu deschide gura sa.
33. Întru smerenia lui judecata
lui s'a ridicat; și neamul lui
cine-l va povesti? Căci se
ridică de pre pământ viața lui.
34. Și răspunzând famenul lui
Fílipp, a zis: Rogu-te, pentru
cine zice prorocul aceasta?
Pentru sine sau pentru altcine-
vași?
35. Și deschizând Fílipp gura
sa și începând din scriptura
ceasta, binevestit-a lui pre
Iisus.
36. Și mergând ei pre cale,
veniră la oarecarea apă. Și a
zis famenul: Iată apă; ce mă
oprește a mă boteza?
37. Și zise Fílipp: De crezi din
toată inima ta, cu putință este.
Și el răspunzând, a zis: Crez
că Iisus Hristos este Fiul lui
Dumnezeu.
38. Și a poruncit să stea carul
și s'au pogorât amândoi la
apă, și Fílipp și famenul, și a
botezat pre el.
39. Iar dacă au ieșit din apă,
Duhul Domnului au hrăpit pre
Fílipp, și nu l-a mai văzut pre
el famenul, căci mergea în
calea lui, bucurându-se.
40. Iar Fílipp s'a aflat în Azot;
și trecând, binevestea cetăților
toate, până a veni el la
Kesária.

CAP. 9

Chemarea lui Pável și botezul său. Minunile lui Pétru în Lidda și Ióppa.

Iară Sávlu, încă răsuflând în-
grozire şi ucidere spre ucenicii
Domnului, mergând la arhie-
reu,
2. A cerut dela el cărţi spre
Damasc, către sinagoguri, ca,
de ar afla pre vreunii carii să
fie din calea ceasta, bărbaţi şi
muieri, legaţi să-i aducă în
Ierusalím.
3. Şi mergând, a fost când s'a
apropiat el de Damasc, fără de
veste a strălucit împrejurul lui
lumină din ceriu,
4. Şi căzând pre pământ, a
auzit glas zicând lui: Sávle,
Sávle, ce mă prigoneşti?
5. Iară el a zis: Cine eşti,
Doamne? Iar Domnul au zis:
Eu sânt Iisus pre carele tu
prigoneşti; greu este ţie spre
bolduri a lovi cu piciorul.
6. Şi tremurând şi spăriat
fiind, a zis: Doamne, ce vo-
ieşti să fac eu? Şi Domnul
către el: Scoală-te şi intră în
cetate, şi se va grăi ţie ce
trebuie tu a face.
7. Iară bărbaţii cei ce umbla
împreună cu el sta încre-
meniţi, auzind glasul şi pre
nimenea văzând.
8. Şi s'a sculat Sávlu dela
pământ, şi deschişi fiind ochii
lui, pre nimenea vedea; şi
ducându-l de mână, l-au băgat
în Damasc.
9. Şi a fost trei zile nevăzând,
şi nici a mâncat, nici a băut.
10. Şi era un ucenic în Da-
masc, pre nume Ananía, şi au
zis către el Domnul în ve-
denie: Ananía. Şi el a zis: Iată
eu, Doamne.
11. Şi Domnul către el: Scu-
lându-te, mergi pre uliţa ce se
cheamă Dreaptă şi caută în
casa lui Iúda pre un Tarse-
nean, Sávlu cu numele; că iată
face rugăciune,
12. Şi a văzut în vedenie
bărbat pre nume Ananía in-
trând şi puind preste el mâna,
ca de iznoavă să vază.
13. Şi a răspuns Ananía:
Doamne, auzit-am dela mulţi
pentru bărbatul acesta, câte
răutăţi a făcut sfinţilor tăi în
Ierusalím;
14. Încă şi aci are stăpânire
dela Arhierei să lege pre toţi
cei ce cheamă numele tău.

15. Şi au zis către el Domnul: Mergi, că vas al alegerii este mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor şi a împăraţilor şi a fiilor lui Israíl;
16. Pentru că eu voiŭ arăta lui câte trebuie el pentru numele meu a pătimi.
17. Şi s'a dus Anania, şi a intrat în casă, şi puind preste el mâinile, a zis: Sávle frate, Domnul m'au trimis, Iisus, cel ce s'au arătat ţie în calea carea veneai, ca iarăşi să vezi şi să te umpli de Duh Sfânt.
18. Şi îndată au căzut de pre ochii lui ca nişte solzi, şi într'o clipită iarăşi a văzut, şi sculându-se s'a botezat,
19. Şi luând mâncare, s'a întărit. Şi a fost Sávlu cu ucenicii cei din Damasc câteva zile.
20. Şi îndată în sinagoguri propoveduia pre Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.
21. Şi se uimeau toţi cei ce auzeau, şi ziceau: Au nu este el acela ce prăpădea în Ierusalím pre cei ce chemau numele acesta, şi aicea pentru aceea a venit, ca legaţi pre ei să-i ducă la arhierei?
22. Iară Sávlu mai vârtos se împuternicea şi turbura pre Iudei, pre cei ce lăcuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristos.
23. Şi dacă s'au plinit destule zile, s'au sfătuit Iudeii să omoare pre dânsul;
24. Şi s'a cunoscut lui Sávlu vicleşugul lor. Şi păzeau porţile ziua şi noaptea ca să omoare pre el.
25. Şi luând pre dânsul ucenicii noaptea, l-au slobozit preste zid, lăsându-l într'o coşniţă.
26. Şi mergând Sávlu în Ierusalím, se ispitea a se lipi de ucenici, şi toţi se temeau de el, necrezând că este ucenic.
27. Dar Varnava, luându-l, l-a adus la apostoli şi a povestit lor cum în cale a văzut pre Domnul, şi că au grăit lui, şi cum în Damasc cu îndrăzneală a grăit întru numele lui Iisus.
28. Şi era cu ei intrând şi ieşind în Ierusalim, şi cu îndrăzneală grăind întru numele Domnului Iisus.

29. Şi grăia şi se întreba cu Ellinii, iară ei căutau să-l omoare.
30. Şi înţelegând fraţii, l-au pogorât la Kesária şi l-au trimis la Tars.
31. Deci bisericile preste toată Iudeea şi Galileea şi Samária aveau pace, zidindu-se şi umblând cu frica Domnului, şi cu mângăierea Sfântului Duh se înmulţeau.
32. Şi a fost Pétru trecând pre la toţi, s'a pogorât şi la sfinţii ce lăcuiau în Lídda.
33. Şi a aflat acolò pre oarecare om, pre nume Enéa, de opt ani zăcând pre un pat, carele era slăbănog.
34. Şi a zis Pétru lui: Enéa, vindecă-te Iisus Hristos; scoală-te şi aşterne ţie. Şi îndată s'a sculat.
35. Şi au văzut pre el toţi cei ce lăcuiau în Lídda şi în Saróna, carii s'au întors la Domnul.
36. Iar în Ióppa era o ucenită, pre nume Tavithá, care tâlcuindu-se se zice Căprioară; aceasta era plină de lucruri bune şi de milosteniile carile făcea.
37. Şi a fost în zilele acelea, bolnăvindu-se ea, a murit; şi scăldându-o, o au pus în foişor.
38. Şi aproape fiind Lídda de Ióppa, ucenicii auzind că Pétru este într'însa, au trimis doi bărbaţi la dânsul, rugându-l să nu pregete a veni până la ei.
39. Şi sculându-se Pétru a mers cu dânşii; pre carele, dacă a venit, l-au suit în foişor şi au stătut înaintea lui toate văduvile, plângând şi arătând cămăşile şi hainele câte făcea, cu ele fiind, Căprioara.
40. Şi scoţând Pétru pre toţi afară, puindu-se în genunchi, s'a rugat, şi întorcându-se către trup, a zis: Tavithá, scoală-te. Şi ea a deschis ochii săi, şi văzând pre Pétru, a şezut.
41. Şi dându-i mâna, a sculat-o; şi strigând pre sfinţi şi pre văduve, a înfăţişat pre ea vie.
42. Şi cunoscut s'a făcut aceasta prin toată Ióppa, şi mulţi au crezut în Domnul.

43. Şi fu el destule zile mâind în Ióppa, la un Símon oarecare, curelariu.

CAP. 10

Botezul lui Cornílie. Vedenia lui Pétru pentru chemarea neamurilor la credinţă.

Iar un bărbat oarecarele era în Kesária, pre nume Cornílie, sutaş din ceata ce se chema Italica,
2. Binecinstitoriu şi temătoriu de Dumnezeu împreună cu toată casa lui, şi făcând milostenii multe norodului şi rugându-se lui Dumnezeu pururea,
3. A văzut întru vedenie desluşit, ca la al nouălea ceas din zi, pre îngerul lui Dumnezeu intrând către el şi zicând lui: Cornílie.
4. Iară el, căutând la dânsul şi înfricoşat făcându-se, a zis: Ce este, Doamne? Şi a zis lui: Rugăciunile tale şi milosteniile tale suitu-s'au întru pomenire naintea lui Dumnezeu.
5. Şi acum trimite în Ióppa bărbaţi şi cheamă pre oarecarele Simon ce se porecleşte Pétru;
6. Acesta găzduieşte la un Símon curelariu, căruia este casa lângă mare; acesta va grăi ţie ce trebuie să faci tu.
7. Şi dacă s'a dus îngerul care grăia cu Cornilie, chemând pre doi din slugile sale şi pre un ostaş binecinstitoriu din cei ce slujeau lui,
8. Şi povestind lor toate, i-a trimis la Ióppa.
9. Şi a doua zi, călătorind aceia şi de cetate apropiindu-se, suitu-s'a Pétru în foişor să se roage în ceasul al şaselea.
10. Şi fu flămânzind, şi vroia să guste. Şi gătind aceia, căzut-a preste dânsul uimire.
11. Şi a văzut ceriul deschis, şi pogorându-se preste el un vas oarecarele ca o pânzătură mare, în patru colţuri legat, şi slobozindu-se pre pământ;
12. Întru carele erau toate cele cu-patru-picioare ale pământului, şi hiarele, şi jigăniile, şi pasările ceriului.
13. Şi s'a făcut glas către el: Sculându-te, Pétre, junghie şi mănâncă.

14. Iară Pétru a zis: Nicidecum, Doamne, că niciodinioară am mâncat ceva spurcat au necurat.

15. Și glasul iarăși, a doua oară, către el: Cele ce Dumnezeu au curățit, tu nu le spurca.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori, și iarăși s'a ridicat vasul la ceriu.

17. Și dacă a venit întru sine, nu se dumirea Pétru ce ar putea să fie vedenia carea a văzut, și iată bărbații cei trimiși dela Cornílie, întrebând de casa lui Símon, au stătut înaintea porții.

18. Și strigând, întrebau de găzduiește aicea Símon, cel ce se poreclește Pétru.

19. Iară Pétru, gândind pentru vedenie, au zis lui Duhul: Iată trei bărbați caută pre tine;

20. Ci sculându-te, pogoară și mergi împreună cu ei, nimica îndoindu-te, pentru că eu i-am trimis.

21. Și pogorându-se Pétru către bărbații cei trimiși dela Cornílie către el, a zis: Iată eu sânt pre carele căutați; ce este pricina pentru carea ați venit?

22. Iară ei au zis: Cornílie sutașul, bărbat drept și temătoriu de Dumnezeu, mărturisit de tot neamul Iudeilor, năstăvitu-s'a de către înger sfânt să te cheme la casa lui și să auză graiuri dela tine.

23. Deci chemându-i înlăuntru, i-a ospătat. Iar a doua zi Pétru a ieșit cu ei, și unii din frații cei din Ióppa au mers cu dânsul.

24. Și în cealaltă zi au intrat în Kesária. Iar Cornílie era așteptând pre ei, chemând împreună rudeniile sale și pre cei de aproape prieteni.

25. Și a fost când era să intre Pétru, l-a întâmpinat Cornílie, și căzându-i la picioare s'a închinat lui.

26. Iară Pétru l-a ridicat, zicând: Scoală-te; și eu însumi om sânt.

27. Și vorovind împreună cu el, a intrat și a aflat pre mulți împreună veniți.

28. Și a zis către ei: Voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu a se lipi au a se apropia către cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-au arătat ca nici

pre un om a zice spurcat sau necurat.
29. Drept aceea şi fără îndoire am venit, chemat fiind. Întrebu-vă dară, cu ce cuvânt ați chemat pre mine?
30. Şi Cornílie a zis: Din ziua a patra până în ceasul acesta eram postind, şi întru al nouălea ceas, rugându-mă în casa mea, şi iată un bărbat a stătut înaintea mea în haină luminată.
31. Şi a zis: Cornílie, auzitu-ți-s'a rugăciunea, şi milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.
32. Trimite dară la Ióppa şi cheamă pre Símon ce se cheamă Pétru; acesta găzduieşte în casa lui Símon curelariul, lângă mare; carele venind, grăi-va ție.
33. Deci numaidecât am trimis la tine, şi tu bine ai făcut venind. Acum dară toți noi naintea lui Dumnezeu sântem de față să auzim toate câte sânt poruncite ție dela Dumnezeu.
34. Şi deschizând Pétru gura, a zis: Cu adevărat pricep că nu este alegătoriu de față Dumnezeu,
35. Ci în tot neamul, cela ce se teme de el şi lucrează dreptate, priimit este la dânsul.
36. Cuvântul pre carele au trimis fiilor lui Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos, acesta este al tuturor Domn.
37. Voi ştiți graiul ce s'a făcut prin toată Iudeea, începând cu Galileea, dupre botezul carele a propoveduit Ioánn:
38. Pre Iisus cel din Nazareth, cum au uns pre el Dumnezeu cu Duhul Sfânt şi cu putere, carele au umblat binelucrând şi vindecând pre toți cei asupriți de diavolul, căci Dumnezeu era cu el.
39. Şi noi sântem mărturii tuturora celor ce au făcut, şi în ținutul Iudeilor şi în Ierusalim: pre carele au omorât spânzurându-l pre lemn.
40. Pre acesta Dumnezeu l-au înviat a treia zi şi l-au dat arătat a se face,
41. Nu la tot norodul, ci nouă, marturilor celor mai nainte hirotonisiți de Dumnezeu, carii am mâncat împreună şi

am băut împreună cu el dupre ce au înviat din morți;
42. Și au poruncit nouă să propovеduim norodului, și să dăm mărturie că el este cel rânduit de Dumnezeu judecătoriu viilor și morților.
43. Acestuia toți prorocii dau mărturie că lăsare păcatelor va lua, prin numele lui, tot cel ce va crede întru el.
44. Încă grăind Pétru graiurile cestea, căzut-au Duhul Sfânt preste toți cei ce auzeau cuvântul.
45. Și s'au uimit credincioșii cei din tăierea-împrejur, câți veniseră cu Pétru, căci și preste neamuri darul Duhului Sfânt s'a vărsat;
46. Pentru că îi auzeau grăind în limbi și mărind pre Dumnezeu. Atunci a răspuns Pétru:
47. Au doară poate cineva a opri apa ca să nu se boteze aceștia, carii au luat Duhul Sfânt ca și noi?
48. Și a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atuncea au poftit pre el să rămâie câteva zile.

CAP. 11

Pétru dă seamă naintea Apostolilor despre botezul lui Cornílie. Varnava trimis în Antiohia. Prorocia lui Agav despre foamete. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

Și au auzit apostolii și frații carii erau în Iudeea că și neamurile au priimit cuvântul lui Dumnezeu.
2. Și când s'a suit Pétru la Ierusalím, se priceau cu el cei din tăierea împrejur,
3. Zicând: Căci către bărbați netăiați împrejur ai intrat și ai mâncat cu ei?
4. Și începând Pétru, a spus lor pre rând, zicând:
5. Eu eram în cetatea Ióppa rugându-mă, și am văzut întru uimire vedenie, pogorându-se un vas oarecarele, ca o pânzătură mare, de patru colțuri slobozindu-se din ceriu, și a venit până la mine;
6. La carea căutând, luam seama, și am văzut cele cu-patru-picioare ale pământului,

și hiarele, și jigăniile, și pa-
sările ceriului.
7. Și am auzit glas zicând mie:
Sculându-te, Petre, junghie și
mănâncă.
8. Și am zis: Nicidecum,
Doamne, că tot ce este spurcat
sau necurat niciodinioară a
intrat în gura mea.
9. Și a răspuns mie glasul a
doua oară din ceriu, zicând:
Cele ce Dumnezeu au curățit,
tu nu le spurca.
10. Și aceasta s'a făcut de trei
ori, și iarăși s'au tras toate la
ceriu.
11. Și iată, îndată trei oameni
veniră la casa în carea eram,
trimiși dela Kesária la mine.
12. Și au zis mie Duhul să
merg împreună cu ei, nimic
îndoindu-mă. Și au venit îm-
preună cu mine și acești șase
frați, și am intrat în casa băr-
batului.
13. Și a vestit nouă cum a
văzut pre înger în casa lui
stând și zicând lui: Trimite la
Ióppa bărbați și cheamă pre
Símon, cel ce se poreclește
Pétru,
14. Carele va grăi către tine
graiuri întru carile mântui-te-
vei tu și toată casa ta.
15. Și când am început eu a
grăi, căzut-au Duhul Sfânt
preste ei, ca și preste noi întru
început.
16. Și mi-am adus aminte de
graiul Domnului, cum au zis:
Ioánn a botezat cu apă, iară
voi vă veți boteza cu Duhul
Sfânt.
17. Deci dacă au dat lor Dum-
nezeu întocmai darul ca și no-
uă, crezând în Domnul Iisus
Hristos, dară eu ce puternic
eram să opresc pre Dumne-
zeu?
18. Și auzind acestea, au ince-
tat, și slăveau pre Dumnezeu,
zicând: Așadar și neamurilor
au dat Dumnezeu pocăință
spre viață.
19. Deci cei ce se risipiseră
dela necazul ce se făcuse pen-
tru Ștefan, au trecut până la
Finíkia și Kípru și Antiohia,
nimănui grăind cuvântul, fără
numai Iudeilor.
20. Și erau unii dintre ei
bărbați Kipreani și Kirinei, ca-
rii intrând în Antiohia, grăiau

către Ellini, binevestind pre Domnul Iisus.
21. Şi era mâna Domnului cu ei, şi mult număr crezând, s'au întors spre Domnul.
22. Şi s'a auzit cuvântul pentru dânşii în urechile bisericii ce era în Ierusalím, şi au trimis pre Varnava să treacă până la Antiohía.
23. Carele mergând şi văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, şi ruga pre toţi ca întru voirea inimii să rămâie în Domnul;
24. Căci era bărbat bun şi plin de Duhul Sfânt şi de credinţă; şi s'a adaos destulă mulţime Domnului.
25. Şi a ieşit Varnava la Tars să cerce pre Sávlu,
26. Şi aflând pre el, l-a dus la Antiohía. Şi au fost ei un an întreg adunându-se în biserică, şi au învăţat mulţime destulă; şi s'au numit întâiu în Antiohía ucenicii creştini.
27. Iar în zilele acelea s'au pogorât din Ierusalím proroci în Antiohía.
28. Şi sculându-se unul dintre dânşii, pre nume Agav, însemna prin Duhul că foamete mare va să fie în toată lumea oamenilor, carea a şi fost în zilele lui Clávdie Kesáriul.
29. Iară ucenicii, care dupre cum avea, au hotărât ca fieştecarele dintre ei spre slujbă să trimiţă fraţilor celor ce lăcuiau în Iudeea;
30. Carea au şi făcut, trimiţând la cei bătrâni prin mâna lui Varnava şi a lui Sávlu.

CAP. 12

Irod ucide pre Iacov şi prinde pre Pétru. Scăparea lui prin minune din temniţă. Pedeapsa străjarilor. Moartea cumplită a lui Irod.

Şi întru acea vreme pus-a Irod împăratul mâinile ca să facă rău unora dintre cei din biserică.
2. Şi a ucis pre Iacov, fratele lui Ioánn, cu sabia.
3. Şi văzând că plăcut este Iudeilor, a adaos a prinde şi pre Pétru – şi erau zilele azimelor –
4. Pre carele şi prinzând, l-a pus în temniţă, dându-l la

patru căpitenii câte cu patru ostaşi ca să-l păzească, vrând dupre Paşti să-l scoață la norod.
5. Deci Pétru se păzea în temniță; iar rugăciunea era întinsă, făcându-se de biserică către Dumnezeu pentru dânsul.
6. Iar când avea să scoață pre el Irod, în noaptea aceea era Pétru dormind între doi ostaşi, legat cu două lanțuri, şi păzitorii naintea uşii păzeau temnița.
7. Şi iată îngerul Domnului a stătut deasupra, şi lumină a strălucit în casă; şi lovind în coasta lui Pétru, l-a deşteptat, zicând: Scoală-te degrab. Şi au căzut lui lanțurile dela mâini.
8. Şi a zis îngerul către el: Încinge-te şi te încalță cu încălțămintele tale. Şi a făcut aşa. Şi a zis lui: Îmbracă-ți haina şi vino dupre mine.
9. Şi ieşind mergea dupre el, şi nu ştia că este adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci i se părea că vedenie vede.
10. Şi trecând de cea dintâiu strajă şi a doua, au venit la poarta cea de fier ce duce în cetate, carea singură s'a deschis lor, şi ieşind, trecură o uliță, şi îndată s'a dus îngerul dela el.
11. Şi Pétru venindu-şi întru sine, a zis: Acum ştiu cu adevărat că au trimis Domnul pre îngerul său şi m'a scos din mâna lui Irod şi din toată aşteptarea norodului Iudeilor.
12. Şi luând aminte, a venit la casa Mariei, maica lui Ioánn ce se chema Marcu, unde erau destui adunați şi se rugau.
13. Şi bătând Pétru în uşa porții, s'a apropiat o slujnică să asculte, pre nume Ródi.
14. Şi cunoscând glasul lui Pétru, de bucurie nu a deschis poarta, ci alergând înlăuntru a spus că Pétru stă naintea porții.
15. Iară ei au zis către dânsa: Au nebunit-ai? Dară ea întărea că este aşa. Ei însă ziceau: Îngerul lui este.
16. Iară Pétru rămase bătând, şi deschizând, văzut-au pre el şi s'au spăimântat.

17. Şi făcându-le semn cu mâna să tacă, a povestit lor în ce chip Domnul au scos pre el din temniţă. Şi a zis: Vestiţi lui Iacov şi fraţilor acestea. Şi ieşind, s'a dus întru alt loc.
18. Şi făcându-se ziuă, nu puţină turburare era între ostaşi, oare ce să se fi făcut Pétru.
19. Iară Irod cerând pre el şi neaflându-l, cercetând pre străjari, a poruncit să-i omoare. Şi pogorând dela Iudeea la Kesária, petrecea acolò.
20. Şi era Irod mânios pre cei din Tir şi pre Sidoneni; şi toţi dimpreună veniseră la el, şi plecând pre Vlast, carele era preste cămara împăratului, cereau pace, pentru că se hrănea ţara lor din pământul împărătesc.
21. Şi într'o zi rânduită, Irod, îmbrăcându-se în haină împărătească şi şezând la divan, grăia către dânşii,
22. Iară norodul striga: Glas dumnezeiesc, şi nu omenesc.
23. Şi îndată a lovit pre el îngerul Domnului, pentru că nu a dat slava lui Dumnezeu; şi făcându-se mâncat de viermi, a murit.
24. Iară cuvântul lui Dumnezeu creştea şi se înmulţea.
25. Iar Varnava şi Sávlu, plinind slujba, s'au întors din Ierusalím la Antiohía, luând împreună cu sine şi pre Ioánn, cel ce se chema Marcu.

CAP. 13

Trimiterea lui Varnava şi Pável la propoveduire. În Kípru ceartă pre Elíma Vrăjitoriul. Cuvântările lui Pável despre Hristos şi vestirea Evangheliei la neamuri.

Şi erau la biserica din Antiohía oarecari proroci şi învăţători: Varnava, şi Símon ce se cheamă Nígher, şi Lúkie Kirineanul, şi Manaín, care era crescut împreună cu tetrarhul Irod, şi Sávlu.
2. Şi slujind ei Domnului şi postind, au zis Duhul cel Sfânt: Osebiţi dară mie pre Varnava şi pre Sávlu la lucrul la carele am chemat pre ei.

3. Atuncea, postind și rugându-se, și puind mâinile preste ei, i-au slobozit.
4. Deci aceștia trimiși fiind de Duhul Sfânt, s'au pogorât în Selévkia, și de acolò au plutit spre Kipru,
5. Și fiind în Salamína, vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogurile Iudeilor; și aveau și pre Ioánn slugă.
6. Și străbătând ostrovul până la Pafos, aflară pre oarecarele vrăjitoriu, proroc mincinos Iudeu, căruia era numele Variisús,
7. Carele era împreună cu dregătoriul Serghie Pável, bărbat înțelept. Acesta, chemând pre Varnava și pre Sávlu, dorea să auză cuvântul lui Dumnezeu.
8. Și sta împrotivă Elíma, vrăjitoriul, că așa se tâlcuiește numele lui, căutând să întoarcă pre dregătoriul dela credință.
9. Iară Sávlu, cel ce se zice și Pável, umplându-se de Duh Sfânt și căutând la el,
10. A zis: O, plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei înceta a strâmba căile Domnului cele drepte?
11. Și acum iată mâna Domnului preste tine, și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut preste el ceață și întunerec, și umblând împrejur, căuta pre oarecarii să-l ducă de mână.
12. Atuncea, văzând dregătoriul ceea ce s'a făcut, a crezut, uimindu-se de învățătura Domnului.
13. Și purcezând dela Pafos Pável și cei ce erau cu dânsul, au venit în Pérghia Pamfiliei, iar Ioánn, despărțindu-se de dânșii, s'a întors în Ierusalím.
14. Iară ei, trecând din Pérghia, au venit în Antiohía Pisidiei, și intrând în sinagogă în ziua sâmbetelor, au șezut.
15. Și dupre cetirea legii și a prorocilor, au trimis mai-marii sinagogii la ei, zicând: Bărbați frați, de este întru voi cuvânt de mângâiere către norod, grăiți.
16. Și sculându-se Pável și făcând semn cu mâna, a zis:

Bărbați Israilteni, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, auziți:
17. Dumnezeul norodului cestuia al lui Israil au ales pre părinții noștri, și pre norod au înălțat când era nemeamic în pământul Eghípctului, și cu braț înalt au scos pre ei dintr'însul,
18. Și ca la patruzeci de ani au răbdat năravurile lor în pustie.
19. Și pierzând neamuri șapte în pământul lui Hanáan, au dat moștenire lor pământul lor.
20. Și dupre acestea, ca la patru sute și cincizeci de ani au dat judecători, până la Samuíl prorocul.
21. Și dupre aceea au cerut împărat, și le-au dat Dumnezeu pre Saul, feciorul lui Kis, bărbat din seminția lui Veniamín, ani patruzeci,
22. Și înlăturându-l, au ridicat lor pre Davíd să le fie împărat, pentru care au și zis, mărturisind: Aflat-am pre Davíd al lui Iesséi, bărbat dupre inima mea, carele va face toate voile mele.
23. Din sămânța cestuia, Dumnezeu, dupre făgăduință, au ridicat lui Israíl Mântuitoriu pre Iisus,
24. Mai-nainte-propoveduind Ioánn, înaintea feței intrării lui, botezul pocăinței la tot norodul lui Israíl.
25. Iară dacă și-a plinit Ioánn călătoria, zicea: Cine mă socotiți a fi? Nu sânt eu; ci iată, vine dupre mine, căruia nu sânt vrednic încălțămintea picioarelor a dezlega.
26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraám, și cei între voi carii vă temeți de Dumnezeu, vouă cuvântul mântuirii aceștia s'a trimis.
27. Pentru că cei ce lăcuiesc în Ierusalím și boierii lor pre acesta necunoscând, și glasurile prorocilor, cele ce la toate sâmbetele se cetesc, judecând, au plinit,
28. Și nici o vină de moarte aflând, au cerut dela Pilát să omoare pre el.
29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau pentru el scrise, pogorându-l de pre lemn, l-au pus în mormânt.
30. Iară Dumnezeu au sculat pre el din morți,

31. Carele s'au arătat prin multe zile celor ce s'au suit împreună cu el din Galileea la Ierusalím, carii sânt lui mărturii către norod.
32. Şi noi binevestim vouă făgăduinţa cea făcută către părinţi,
33. Că pre aceasta Dumnezeu au plinit nouă, fiilor lor, înviind pre Iisus; precum şi în psalmul al doilea scris este: Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut.
34. Iară că au înviat pre el din morţi, şi spre stricăciune nu se va mai întoarce, aşa au zis: Că voiŭ da vouă cele cuvioase ale lui Davíd, cele credincioase.
35. Drept aceea şi într'alt loc zice: Nu vei da pre cel cuvios al tău să vază stricăciune.
36. Pentru că Davíd, întru al său neam slujind sfatului lui Dumnezeu, a adormit şi s'a adaos lângă părinţii săi, şi a văzut stricăciune;
37. Iară pre carele Dumnezeu au înviat, nu au văzut stricăciune.
38. Deci cunoscut fie vouă, bărbaţi fraţi, că prin acesta vouă lăsarea păcatelor se vesteşte.
39. Şi de către toate carile nu aţi putut în legea lui Moisi să vă îndreptăţiţi, întru acesta, tot cela ce crede, se îndreptăţeşte.
40. Căutaţi deci să nu vie asupra voastră ce s'a zis întru proroci:
41. Vedeţi, cei dispreţuitori, şi vă minunaţi şi vă stingeţi, că lucru lucrez eu în zilele voastre, lucru căruia nu veţi crede de va povesti cineva vouă.
42. Şi ieşind ei din sinagoga Iudeilor, i-au rugat neamurile ca în sâmbăta cea viitoare să se grăiască lor graiurile acestea.
43. Şi împrăştiindu-se sinagoga, mulţi din Iudei şi din nemearnicii cei cinstitori au mers dupre Pável şi dupre Varnava, carii grăind lor, îi îndemnau să rămâie întru harul lui Dumnezeu.
44. Iară în cealaltă Sâmbătă, mai toată cetatea s'a adunat să auză cuvântul lui Dumnezeu.
45. Şi văzând Iudeii mulţimile s'au umplut de pizmă şi stau împrotiva celor ce se grăiau

de Pável, împrotivă-grăind şi hulind.

46. Iară îndrăznind Pável şi Varnava, au zis: Vouă întâiu era trebuinţă a se grăi cuvântul lui Dumnezeu; iară de vreme ce îl lepădaţi şi nevrednici pre înşivă judecaţi de cea vécĭnică viaţă, iată ne întoarcem spre neamuri.

47. Că aşa au poruncit nouă Domnul: Pus-am pre tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului.

48. Şi auzind neamurile se bucurau şi slăveau cuvântul Domnului, şi au crezut câţi erau rânduiţi spre viaţă vécĭnică;

49. Şi se purta cuvântul Domnului prin toată ţara.

50. Iară Iudeii au întărâtat pre femeile cele cucernice şi cu bun chip, şi pre cei de frunte ai cetăţii, şi au ridicat prigoană asupra lui Pável şi a lui Varnava, şi au scos pre ei din hotarele lor.

51. Iară ei, scuturând praful picioarelor sale asupra lor, au venit în Iconia,

52. Iară ucenicii se umpleau de bucurie şi de Duhul Sfânt.

CAP. 14

Pável în Iconia şi Licaonia. Vindecarea unui olog în Listra. Însufleţirea mulţimii pentru Pável şi Varnava. Furia Iudeilor. Întoarcerea în Antiohia.

Şi a fost în Iconia de au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor, şi aşa au grăit, cât au crezut din Iudei şi din Ellini mulţime multă.

2. Dară Iudeii cei ce nu au crezut au ridicat şi au înrăit sufletele neamurilor asupra fraţilor.

3. Deci îndestul răstimp au zăbovit ei, cu îndrăznire grăind întru Domnul, cel ce mărturisea cuvântul harului său, dând semne şi minuni a se face prin mâinile lor.

4. Şi s'a împărţit mulţimea cetăţii, şi unii erau cu Iudeii, iară unii cu apostolii.

5. Şi dacă s'a făcut pornirea neamurilor şi a Iudeilor îm-

preună cu boierii lor, ca să-i ocărască și să-i ucigă cu pietri,
6. Înțelegând, au fugit spre cetățile Licaoniei, Lístra și Dérvi și ținutul de primprejur,
7. Și erau acolò binevestind.
8. Și oarecare bărbat în Lístra, neputincios la picioare, ședea, olog din pântecele maicii sale fiind, carele niciodinioară umblase.
9. Acesta asculta pre Pável grăind; carele căutând la el și văzând că are credință a se mântui,
10. A zis cu mare glas: Scoală-te pre picioarele tale drept. Și a sărit și umbla.
11. Iară gloatele văzând ceea ce a făcut Pável, ridicară glasul lor licaonește, zicând: Dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au pogorât către noi.
12. Și chemau pre Varnava Día, iară pre Pável Ermì, de vreme ce el era cel ce povățuia cuvântul.
13. Iară preotul lui Día, celui ce era naintea cetății lor, tauri și cununi la porți aducând, împreună cu gloatele vroia să jertfească.
14. Și auzind apostolii Varnava și Pável, rumpând hainele lor, au sărit în gloată, strigând
15. Și zicând: Bărbați, căci faceți acestea? Și noi oameni asemenea-pătimași ca voi sântem, binevestind vouă ca să vă întoarceți dela acestea deșarte spre Dumnezeul cel viu, carele au făcut ceriul și pământul și marea și toate câte sânt întru ele;
16. Carele în trecutele neamuri au lăsat toate limbile să meargă în căile lor;
17. Însă nu au lăsat pre sineși fără mărturii, bunătăți lucrând, dând nouă ploi din ceriu și vremi de roade purtătoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.
18. Și acestea zicând, abia au potolit gloatele ca să nu jertfească lor.
19. Și au venit dela Antiohia și Iconia Iudei, și îndemnând gloatele, și cu pietri lovind pre Pável, l-au tras afară din cetate, gândind că a murit.

20. Şi încunjurând pre el ucenicii, sculându-se, a intrat în cetate, şi a doua zi a ieşit împreună cu Varnava spre Dérvi.
21. Şi binevestind cetăţii celeia, şi învăţând destui, s'au întors la Lístra şi la Iconia şi la Antiohía,
22. Întărind sufletele ucenicilor, şi rugându-i să rămâie în credinţă, şi cum că prin multe necazuri trebuie noi a intra în împărăţia lui Dumnezeu.
23. Şi hirotonisindu-le preoţi pre la biserici, rugându-se cu posturi, au încredinţat pre ei Domnului întru carele crezuseră.
24. Şi străbătând Pisidia, au venit în Pamfilia.
25. Şi grăind în Pérghia cuvântul, s'au pogorât la Attália
26. Şi de acolò au plutit spre Antiohía, de unde fuseseră daţi harului lui Dumnezeu spre lucrul carele au plinit.
27. Şi venind şi adunând biserica, vestit-au câte au făcut Dumnezeu cu ei, şi cum că au deschis neamurilor uşa credinţei.
28. Şi petrecură acolò răstimp nu puţin împreună cu ucenicii.

CAP. 15

Apostolii hotărăsc a nu se tăia împrejur creştinii dintre neamuri şi ce anume să păzească. Călătoresc din nou Pável şi Varnava la neamuri. Neînţelegerea pentru Ioánn Marcu.

Şi oarecarii pogorându-se din Iudeea învăţau pre fraţi că: De nu vă veţi tăia împrejur dupre obiceiul lui Moisì, nu veţi putea să vă mântuiţi.
2. Deci făcându-se gâlceavă şi pricire nu puţină cu Pável şi Varnava, au rânduit să se suie Pável şi Varnava şi alţii oarecarii dintre ei către apostoli şi bătrâni la Ierusalím, pentru întrebarea ceasta.
3. Deci aceştia mai nainte trimişi fiind de către biserică, au străbătut Finíkia şi Samária, povestind de întoarcerea neamurilor, şi bucurie mare făceau la toţi fraţii.
4. Şi venind la Ierusalím, priimitu-s'au de biserică şi de apostoli şi de bătrâni, şi au

vestit câte au făcut Dumnezeu cu dânşii.
5. Ci s'au sculat oarecarii din cei din eresul Fariseilor, carii crezuseră, zicând că: Trebuie a tăia împrejur pre aceia şi a le porunci să păzească legea lui Moisì.
6. Şi s'au adunat apostolii şi bătrânii să vază pentru cuvântul acesta.
7. Şi multă întrebare făcându-se, sculându-se Pétru, a zis către ei: Bărbați frați, voi ştiți că din zilele cele dedemult Dumnezeu întru noi au ales, ca prin gura mea să auză neamurile cuvântul evangheliei şi să crează.
8. Şi cunoscătoriul de inimi Dumnezeu au mărturisit lor, dând lor Duhul cel Sfânt ca şi nouă,
9. Şi nimica au osebit între noi şi între ei, cu credința curățind inimile lor.
10. Acum dară ce ispitiți pre Dumnezeu, a pune jug preste cerbicea ucenicilor, carele nici părinții noştri, nici noi am putut să purtăm?
11. Ci prin harul Domnului Iisus Hristos credem că ne vom mântui, în acelaşi chip ca şi aceia.
12. Şi a tăcut toată mulțimea, şi asculta pre Varnava şi pre Pável povestind câte a făcut Dumnezeu semne şi minuni întru neamuri printr'înşii.
13. Şi dacă au tăcut ei, răspuns-a Iacov, zicând: Bărbați frați, ascultați-mă.
14. Simeón[1] a povestit cum întâiu Dumnezeu au socotit să ia din neamuri norod pre numele lui.
15. Şi cu aceasta se potrivesc cuvintele prorocilor, precum este scris:
16. Dupre acestea mă voiŭ întoarce şi voiŭ zidi cortul lui Davíd cel căzut, şi cele săpate ale lui voiŭ zidi, şi voiŭ îndrepta pre el,
17. Ca să caute cei rămaşi dintre oameni pre Domnul, şi toate neamurile preste carii s'a chemat numele meu preste ei, zice Domnul, cel ce face acestea toate.

---

[1] Adecă Simon, celălalt nume al lui Petru.

18. Cunoscute din veac sânt la Dumnezeu toate lucrurile lui.
19. Pentru aceea cu judec a nu turbura pre cei ce din neamuri se întorc spre Dumnezeu,
20. Ci a trimite lor carte ca să se ferească de pângăriciunile idolilor şi de curvie şi de sugrumat şi de sânge.
21. Pentru că Moisì, încă din neamurile cele din vechime, are în fieştecarea cetate pre cei ce îl propoveduiesc, cetindu-se în sinagoguri în toată Sâmbăta.
22. Atuncea s'a părut apostolilor şi bătrânilor, cu toată biserica împreună, ca alegând bărbaţi dintre ei, să-i trimiţă la Antiohía împreună cu Pável şi cu Varnava, pre Iúda cel ce se cheamă Varsavvà şi pre Sila, bărbaţi carii povăţuiau între fraţi.
23. Scriind prin mâinile lor acestea: Apostolii şi bătrânii şi fraţii, celor dela Antiohía şi Siria şi Kilikia fraţi, celor ce sânt din neamuri, să se bucure.
24. De vreme ce am auzit că oarecarii dintre noi, ieşind, au turburat pre voi cu cuvinte, răvăşind sufletele voastre, zicând să vă tăiaţi împrejur şi să păziţi legea, cărora noi nu am poruncit,
25. Părutu-s'a nouă, întru un cuget fiind, ca alegând bărbaţi, să-i trimitem către voi, împreună cu cei iubiţi ai noştri Varnava şi Pável,
26. Oameni carii au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.
27. Trimis-am dară pre Iúda şi pre Sila, carii şi ei, cu cuvântul, vor vesti aceleaşi.
28. Pentru că părutu-s'au Sfântului Duh şi nouă nemică mai mult să se puie preste voi greutate, afară de cele de trebuinţă acestea:
29. A vă feri de cele jertfite idolilor, şi de sânge, şi de sugrumat, şi de curvie, de carile păzindu-vă, bine veţi face. Fiţi sănătoşi.
30. Deci aceştia slobozindu-se, au venit la Antiohía, şi adunând mulţimea au dat cartea.
31. Şi cetindu-o, s'au bucurat pentru mângâiere.

32. Şi Iúda şi Sila, şi ei proroci fiind, prin cuvânt mult au mângâiat pre fraţi şi i-au întărit,
33. Şi stând ei un răstimp, s'au slobozit cu pace dela fraţi către apostoli.
34. Şi s'a părut lui Sila să rămâie acolò.
35. Iar Pável şi Varnava zăboveau în Antiohía, învăţând şi binevestind, împreună şi cu alţi mulţi, cuvântul Domnului.
36. Iar dupre câteva zile a zis Pável către Varnava: Întorcându-ne dară, să cercetăm pre fraţii noştri, prin toate cetăţile întru carile am vestit cuvântul Domnului, cum se află.
37. Dar Varnava voia să ia împreună pre Ioánn, ce se chema Marcu;
38. Iar Pável socotea că pre acela ce s'a despărţit de ei din Pamfilia, şi nu a mers cu dânşii la lucru, să nu-l ia împreună.
39. Deci s'a făcut neînţelegere între dânşii, cât s'au despărţit unul de altul, şi Varnava, luând pre Marcu, a plutit pre mare spre Kípru,
40. Iară Pável, alegând pre Sila, s'a dus, încredinţându-se de către fraţi harului lui Dumnezeu.
41. Şi străbătea Siria şi Kilikia, întărind bisericile.

CAP. 16

Pável în Makedonia. Propoveduirea, minunile şi suferinţele lui.

Şi a sosit la Dérvi şi Lístra. Şi iată un ucenic oarecarele era acolò, pre nume Timothéi, fiul unei muieri Iudee credincioase, iară tatăl lui Ellin,
2. Carele se mărturisea de cei din Lístra şi Iconia fraţi.
3. Pre acesta a voit Pável împreună cu el să iasă, şi luându-l, l-a tăiat împrejur, pentru Iudeii cei ce erau în locurile acelea; căci ştiau toţi pre tatăl lui că Ellin era.
4. Şi cum mergeau prin cetăţi, da lor învăţătură să păzească poruncile cele rânduite de apostoli şi de bătrânii cei din Ierusalím.

5. Deci bisericile se întărcau cu credința și prisoseau cu numărul în toate zilele.
6. Și trecând prin Frighia și prin țara Galaticei, fiind opriți de Sfântul Duh a grăi cuvântul în Asia,
7. Venind spre Misía se ispiteau a merge spre Vithinia, și nu au lăsat pre ei Duhul.
8. Și trecând Misía, s'au pogorât la Troáda.
9. Și vedenie noaptea s'a arătat lui Pável: un bărbat Makedonean era stând, rugându-l, și zicând: Trecând în Makedonia, ajută nouă.
10. Și dacă a văzut vedenia, îndată am cercat să ieșim spre Makedonia, socotind că ne cheamă Domnul să binevestim lor.
11. Sculându-ne deci dela Troáda, am mers drept la Samothráki, și a doua zi la Neápoli.
12. Și de acolò la Filíppi, carea este cetatea cea dintâiu a părții Makedonici, colonie; și eram întru aceastâ cetate petrecând câteva zile.
13. Și în ziua sâmbetelor am ieșit afară din cetate, lângă râu, unde se socotea a fi rugăciune, și șezând grăiam femeilor celor ce se adunaseră.
14. Și o femeie oarecarea, pre nume Lidia, carea vindea pânze mohorâte, din cetatea Thiatírilor, cinstind pre Dumnezeu, auzea; căreia Domnul au deschis inima a lua aminte cele ce se grăiau de Pável.
15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, rugatu-s'a zicând: De m'ați judecat a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, mâneți. Și a silit pre noi.
16. Și a fost când mergeam noi la rugăciune, ne-a întâmpinat oarecarea slujnică, având duh pitonicesc, carea câștig mult aducea domnilor ei ghicind.
17. Aceasta urmând lui Pável și nouă, striga, zicând: Acești oameni robii lui Dumnezeu celui înalt sânt, carii vestesc nouă calea mântuirii.
18. Și aceasta făcea în multe zile. Și supărându-se Pável și întorcându-se, a zis duhului: Poruncesc ție întru numele lui

Iisus Hristos să ieși dintr'însa. Și a ieșit întru acel ceas.
19. Și văzând domnii ei că a ieșit nădejdea câștigului lor, apucând pre Pável și pre Sila i-au tras în târg la cei mai mari,
20. Și aducând pre ei naintea voievozilor, au zis: Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind,
21. Și vestesc obiceiuri carile nu este slobod nouă a priimi, nici a face, Romani fiind.
22. Și s'a ridicat împreună gloata asupra lor, și voievozii, rumpând lor hainele, au poruncit să-i bată cu toiege,
23. Și multe bătăi dând lor, i-au aruncat în temniță, poruncind temnicerului cu grijă să-i păzească.
24. Carele asemenea poruncă luând, i-a aruncat în temnița cea mai dinlăuntru și le-a băgat picioarele în gros.
25. Iar către miezul nopții, Pável și Sila, rugându-se, cântau pre Dumnezeu, și auzeau pre dânșii cei legați.
26. Și fără de veste cutremur mare s'a făcut, cât s'au clătit temeliile temniței: și s'au deschis numaidecât ușile toate, și legăturile tuturor s'au dezlegat.
27. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, zmulgând sabia, voia să se omoare, gândind că au fugit cei legați.
28. Și glăsui cu glas mare Pável, zicând: Nimica rău să faci ție, căci toți sântem aci.
29. Și cerând lumină, a sărit înlăuntru, și tremurând a căzut înaintea lui Pável și a lui Sila,
30. Și scoțând pre ei afară, a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc?
31. Iară ei au zis: Crede în Domnul Iisus Hristos, și te vei mântui tu și casa ta.
32. Și au grăit lui cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.
33. Și luând pre ei întru acel ceas al nopții, i-a spălat de rane, și s'a botezat el și ai lui toți îndată.
34. Și ducându-i la casa lui, le-a pus masă și s'a bucurat cu toată casa, crezând în Dumnezeu.

35. Şi făcându-se ziuă, au trimis voievozii pre purtătorii de toiege, zicând: Slobozi pre oamenii aceia.
36. Şi spuse temnicerul cuvintele acestea către Pável, că: Au trimis voievozii ca să vă sloboziți; acum dară ieşind, mergeți cu pace.
37. Iară Pável a zis către ei: Dupre ce ne-au bătut fățiş, fără de judecată, oameni Romani fiind, şi ne-au aruncat în temniță, acum pre ascuns ne scot? Însă nu aşa, ci să vie ei să ne scoață.
38. Şi au vestit voievozilor purtătorii de toiege graiurile cestea, şi s'au temut auzind că Romani sânt.
39. Şi venind, s'au rugat lor, şi scoțându-i, îi pofteau să iasă din cetate.
40. Şi ieşind din temniță, au intrat la Lidia, şi văzând pre frați, i-au mângâiat pre ei şi au ieşit.

CAP. 17

Turburarea din Thessalonic din pricina propoveduirii lui Pável. El trece în Véria şi apoi în Athina. Cuvântarea lui Pável înaintea Ariopagului.

Şi trecând prin Amfipoli şi Apollonía, au venit în Thessalonic, unde era sinagoga Iudeilor.
2. Şi dupre obiceiul său, Pável a intrat la ei, şi în trei Sâmbete s'a întrebat cu ei din Scripturi,
3. Deschizând şi arătându-le că Hristos trebuia să pătimească şi să învieze din morți, şi cum că acesta este Hristosul, Iisus pre carele eu vestesc vouă.
4. Şi unii dintr'înşii au crezut şi s'au însoțit cu Pável şi cu Sila, şi mulțime multă din Ellinii cei cinstitori, şi din femeile cele de frunte nu puține.
5. Dară Iudeii cei ce nu crezuseră, umplându-se de pizmă, şi luând lângă ei, din cei proşti, pre oarecari oameni vicleni şi făcând gloată, au întărâtat cetatea, şi năvălind asupra casei lui Iáson, căutau să scoață pre ei la norod;
6. Şi neaflându-i, trăgeau pre Iáson şi pre unii din frați la mai-marii cetății, strigând că:

Cei ce au răsturnat lumea,
aceştia şi aicea au venit,
7. Pre carii i-a priimit Iáson; şi
aceştia toţi împrotiva porun-
cilor Kesáriului fac, zicând că
este alt împărat Iisus.
8. Şi au turburat gloata şi pre
mai-marii cetăţii, auzind aces-
tea;
9. Şi luând din destul dela Iá-
son şi dela ceilalţi, au slobozit
pre ei.
10. Şi fraţii îndată noaptea au
trimis pre Pável şi pre Sila la
Véria; carii ajungând, au mers
la sinagoga Iudeilor.
11. Şi aceştia erau mai de bun
neam decât cei din Thessa-
lonic; ei au priimit cuvântul
cu toată osârdia, în toate zilele
cercetând Scripturile, de sânt
acestea aşa.
12. Mulţi dară dintre dânşii au
crezut, şi din femeile Ellinilor
cele cu bun chip, şi din bărbaţi
nu puţini.
13. Şi dacă au înţeles Iudeii
cei din Thessalonic că şi în
Véria s'a vestit de Pável cu-
vântul lui Dumnezeu, au venit
şi acolò, turburând mulţimile.
14. Şi îndată atuncea au trimis
fraţii pre Pável să meargă spre
mare, şi au rămas Sila şi
Timothéi acolò.
15. Iară cei ce grijeau de
Pável, l-au dus până la Athína,
şi luând poruncă către Sila şi
Timothéi ca să vie la el cât
mai curând, au ieşit.
16. Iară în Athína, aşteptând
pre ei Pável, se întărâta duhul
lui întru dânsul văzând cetatea
plină de idoli.
17. Drept aceea se întreba în
sinagogă cu Iudeii şi cu cei
cinstitori, şi în târg în toate
zilele cu cei ce se întâmplau.
18. Iară oarecarii din filosofii
Epicuri şi Stoici se priceau cu
el, şi unii ziceau: Oare ce
voieşte acest sămănătoriu de
cuvinte a zice? Iară alţii: De
streini zei pare a fi vestitoriu;
căci pre Iisus şi învierea lui
binevestea lor.
19. Şi luând pre dânsul, l-au
dus la Ariopág, zicând: Oare
putem a înţelege ce este ceastă
nouă învăţătură carea de tine
se grăieşte?
20. Pentru că oarece strein
bagi în auzurile noastre; voim,

drept aceea, să ştim ce vor să fie cestea.
21. Că Athinenii toţi, şi streinii cei ce veneau, la nimica alta îşi treceau vremea, fără numai a zice sau a auzi ceva mai nou.
22. Şi stând Pável în mijlocul Ariopágului, a zis: Bărbaţi Athineni, întru toate mai temători de cele sfinte pre voi văz.
23. Pentru că trecând, şi cu luare-aminte privind închinăciunile voastre, aflat-am şi un altariu pre carele era scris: Necunoscutului Dumnezeu. Pre carele dară, necunoscând, îl cinstiţi, pre acesta vestesc eu vouă.
24. Dumnezeu, carele au făcut lumea şi toate cele ce sânt întru dânsa, acesta ceriului şi pământului Domn fiind, nu întru lăcaşuri făcute de mâini lăcuieşte,
25. Nici de mâini omeneşti se slujeşte, ca şi când ar avea trebuinţă de ceva, de vreme ce el dă tuturor viaţă şi suflare şi toate:
26. Şi dintru ún sânge au făcut tot neamul omenesc, să lăcuiască preste toată faţa pământului, hotărnicind mai-dinainte-aşezate vremi şi punerile hotarelor lăcuirii lor,
27. Ca să caute pre Domnul, ca doară de l-ar pipăi şi l-ar afla, şi încă nu departe dela fieştecarele dintre noi fiind.
28. Căci întru dânsul viem şi ne mişcăm şi sântem, precum şi oarecarii dintru ai voştri poetici au zis: Pentru că şi dintr'al lui neam sântem.
29. Neam dară fiind lui Dumnezeu, nu trebuie a socoti cu aurul sau cu argintul sau cu piatra, cioplitura meşteşugului şi închipuirii omului, dumnezeirea asemenea a fi.
30. Deci răstimpurile necunoştinţei trecând cu vederea Dumnezeu, porunceşte acum tuturor oamenilor pretutindenea să se pocăiască,
31. Pentru că au pus zi întru carea va să judece lumea întru dreptate, întru bărbatul pre carele au rânduit, credinţă dând tuturor, înviind pre dânsul din morţi.

32. Ci auzind de învierea morţilor, unii îşi băteau joc, iară alţii au zis: Auzi-vom iarăşi pre tine pentru aceasta.
33. Şi aşa Pável a ieşit din mijlocul lor.
34. Iară oarecarii bărbaţi, lipindu-se de el, au crezut, între carii şi Dionísie Areopaghítul, şi o femeie pre nume Dámaris, şi alţii împreună cu dânşii.

CAP. 18

Pável în Corinth. Akíla şi Priskila. Cuvântarea lui Pável. Crisp, mai-marele sinagogii, vine la credinţă cu toată casa lui. Vedenia lui Pável. Proconsulul Galion. Apollo, bărbat cuvântăreţ şi credincios.

Iară dupre acestea, despărţindu-se Pável de Athína, a venit la Corinth.
2. Şi aflând pre oarecare Iudeu, pre nume Akíla, de neam din Pont, de curând venit dela Italia, şi pre Prískilla, femeia lui, pentru că a fost poruncit Clávdie să se desparţă toţi Iudeii de Roma, a venit la ei.
3. Şi pentru că era de acelaşi meşteşug, a rămas lângă ei, şi lucra; pentru că erau făcători de corturi cu meşteşugul.
4. Şi se pricea în sinagogă în toată Sâmbăta, şi încredinţa şi pre Iudei şi pre Ellini.
5. Şi dacă s'au pogorât dela Makedonia Sila şi Timothéi, se cuprinsese cu Duhul Pável, mărturisind Iudeilor pre Hristos, Iisus.
6. Şi stând ei împrotivă şi hulind, scuturându-şi hainele a zis către ei: Sângele vostru asupra capului vostru: curat sânt eu, de acum la neamuri mă voi duce.
7. Şi mutându-se de acolò a venit la casa oarecăruia, pre nume Iust, care cinstea pre Dumnezeu, căruia casa era alăturea cu sinagoga.
8. Iară Crisp, mai-marele sinagogii, a crezut în Domnul, împreună cu toată casa lui, şi mulţi din Corintheni auzind, credeau şi se botezau.

9. Și au zis Domnul în vedenia nopții lui Pável: Nu te teme, ci grăiește și să nu taci;
10. Că eu sânt cu tine și nimenea se va ispiti asupra ta ca să-ți facă rău, pentru că norod mult este mie în cetatea ceasta.
11. Și a șezut un an și șase luni, învățând între ei cuvântul lui Dumnezeu,
12. Și fiind Gallíon dregătoriu al Ahaiei, s'au ridicat toți Iudeii cu un cuget asupra lui Pável și l-au adus la divan,
13. Zicând că: Afară de lege acesta îndeamnă pre oameni să cinstească pre Dumnezeu.
14. Și vrând Pável să deschiză gura, a zis Gallíon către Iudei: De ar fi dară vreo nedreptate sau vreo lucrătură vicleană, o, Iudeilor, dupre cum se cuvine aș îngădui vouă;
15. Dară de este întrebare pentru cuvânt și pentru nume și pentru legea cea dupre voi, vedea-veți voi; pentru că judecătoriu acestora nu voiesc a fi.
16. Și a gonit pre ei dela divan.
17. Și apucând toți Ellinii pre Sosthén, mai-marele sinagogii, îl băteau naintea divanului. Și nimica de acestea era grijă lui Gallíon.
18. Iar Pável, încă mai îngăduind zile destule, despărțindu-se de frați, pluti pre mare spre Siria, și împreună cu el Prískilla și Akíla, tunzându-și capul în Kenhreés, pentru că avea rugă.
19. Și a sosit la Efes, și pre aceia i-a lăsat acolò, iară el, intrând în sinagogă, se pricea cu Iudeii.
20. Și rugându-l ei ca să rămâie la dânșii răstimp mai îndelungat, nu s'a învoit,
21. Ci s'a despărțit de ei, zicând: Trebuie negreșit ca praznicul ce vine să-l fac la Ierusalím; și iarăși mă voiŭ întoarce la voi, Dumnezeu voind. Și a purces dela Efes.
22. Și pogorându-se la Kesária, suindu-se și închinăciune făcând bisericii, s'a pogorât la Antiohía.
23. Și făcând un răstimp oarecare, a ieșit, trecând pre rând a

Galatenilor ţară şi Frighia, întărind pre toţi ucenicii.
24. Iară un Iudeu oarecarele, pre nume Apollo, Alexandrean de neam, bărbat cuvântăreţ, a sosit la Efes, puternic fiind întru Scripturi.
25. Acesta era învăţat calea Domnului, şi fierbântându-se cu duhul, grăia şi învăţa cu amărunţime cele pentru Domnul, ştiind numai botezul lui Ioánn.
26. Acesta a început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă. Şi auzind pre el Akíla şi Prískilla, l-au luat, şi mai cu amăruntul i-au arătat calea lui Dumnezeu.
27. Şi vrând el să treacă spre Ahaia, îndemnându-l fraţii, au scris ucenicilor să-l priimească; carele mergând, mult ajutorea celora ce crezuseră, prin har;
28. Pentru că tare se pricea cu Iudeii naintea norodului, arătând prin Scripturi că Iisus este Hristosul.

CAP. 19

Pável propoveduieşte în Efes, botează şi săvârşeşte multe vindecări minunate. Dimitrie argintariul ridică norodul asupra lui Pável.

Şi a fost când Apollo era în Corinth, Pável, trecând cele de sus părţi, a venit în Efes, şi aflând pre oarecarii ucenici,
2. A zis către ei: Au luat-aţi Duh Sfânt, crezând? Iară ei au zis către el: Ba nici de şi este Duh Sfânt am auzit.
3. Şi a zis către ei: Dară în ce v'aţi botezat? Iară ei au zis: În botezul lui Ioánn.
4. Iar Pável a zis: Ioánn a botezat botez de pocăinţă, norodului zicând în cela ce vine dupre dânsul ca să crează, adecă în Hristos Iisus.
5. Şi auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus,
6. Şi punând preste ei Pável mâinile, au venit Duhul cel Sfânt preste dânşii, şi grăiau în limbi şi proroceau.
7. Şi erau toţi bărbaţii ca la vreo doisprezece.

8. Și intrând el în sinagogă, cu îndrăzneală a grăit, trei luni pricindu-se și adeverind cele pentru împărăția lui Dumnezeu.

9. Ci fiindcă unii se învârtoșau și nu ascultau, grăind de rău calea înaintea mulțimii, despărțindu-se dela ei, osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se în școala unuia Tiránn.

10. Și aceasta s'a făcut în doi ani, cât toți cei ce lăcuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudei și Ellini.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pável,

12. Cât și preste cei ce neputințau se aduceau de pre trupul lui măhrămi sau ștergătoare, și se depărtau dela ei boalele, și duhurile cele viclene ieșeau dela ei.

13. Și se ispitiră oarecarii din Iudeii cei ce umblau împrejur jurători, a numi preste cei ce aveau duhurile cele viclene numele Domnului Iisus, zicând: Jurămu-vă pre Iisus, pre carele Pável propoveduiește.

14. Și carii făceau aceasta erau cei șapte fii ai lui Skevà, arhiereul Iudeu.

15. Și răspunzând duhul cel viclean a zis: Pre Iisus cunosc, și pre Pável știu; dară voi cine sânteți?

16. Și sărind asupra lor omul întru carele era duhul cel viclean, și biruindu-i, s'a întărit asupra lor, cât goli și răniți au fugit din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut cunoscută la toți Iudeii și Ellinii cei ce lăcuiau Efesul, și a căzut frică preste toți aceia, și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau și vesteau lucrurile lor.

19. Și mulți din cei ce făcuseră vrăji, aducând cărțile, le ardeau naintea tuturor, și au socotit prețurile lor, și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa cu tărie cuvântul Domnului creștea și se întărea.

21. Și dacă s'au plinit acestea, pus-a Pável în duh, ca trecând Makedonia și Ahaia, să mear-

gă în Ierusalím, zicând că: Dupre ce voiŭ fi acolò trebuie şi Roma să văz.
22. Şi trimițând la Makedonia doi din cei ce slujeau lui, pre Timothéi şi pre Erast, el a rămas un răstimp în Asia.
23. Şi s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru cale.
24. Pentru că un argintariu oarecare, pre nume Dimítrie, făcând capişti de argint ale Artémidei, da meşterilor lucru nu puțin,
25. Pre carii adunând, şi pre lucrătorii de unele ca acestea, a zis: Bărbaților, ştiți că dintru acest lucru este belşugul nostru,
26. Şi vedeți şi auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pável acesta, multă gloată înduplecând, a mutat, zicând că nu sânt dumnezei cei ce de mâini se fac.
27. Şi nu numai ceastă parte a noastră se primejduieşte întru defăimare a ajunge, ci şi capiştea dumnezeoaici ceii mari, a Artémidei, întru nimic a se socoti, ba încă va să se şi surpe măreția ei, pre carea toată Asia şi lumea o cinsteşte.
28. Şi auzind şi umplându-se de mânie, strigau zicând: Mare este Artémida Efesenilor.
29. Şi s'a umplut cetatea toată de turburare, şi s'au pornit toți într'un cuget spre privelişte, împreună-hrăpind pre Gáie şi pre Arístarh, Makedonenii, însoțitorii lui Pável.
30. Iară Pável vrând să intre în norod, nu l-au lăsat ucenicii;
31. Încă şi unii din mai-marii Asiei, fiind lui prieteni, trimițând la dânsul, îl rugau să nu dea pre sine în privelişte.
32. Deci alții strigau altceva, pentru că era adunarea turburată, şi cei mai mulți nu ştiau pentru ce pricină s'au adunat.
33. Iară din gloată au scos înainte pre Alexandru, împingând pre el înainte Iudeii. Iară Alexandru, făcând semn cu mâna, vroia să răspunză norodului.
34. Şi cunoscând că este Iudeu, un glas s'a făcut de către toți, ca la vreo două ceasuri

strigând: Mare este Artémida Efesenilor.
35. Iară logofătul, aşezând gloata, a zis: Bărbaţi Efeseni, dar cine este omul acela carele nu ştie că cetatea Efesenilor este purtătoare de grijă a capiştei Artémidei, dumnezeoaici ceii mari, şi a chipului ei căzut din ceriu?
36. Deci fără de îndoială fiind acestea, cade-se voi a fi aşezaţi, şi nimic cu obrăznicie a face.
37. Pentru că aţi adus pre bărbaţii aceştia, nici furi de cele sfinte fiind, nici hulind pre dumnezeoaia voastră.
38. Iară de are Dimitrie şi cei împreună cu el meşteri către cineva cuvânt, judecători sânt şi dregători; pârască-se unul pre altul.
39. Iar dacă pentru altceva cercaţi, în cea legiuită adunare se va dezlega.
40. Pentru că ne primejduim să ne vinuim de răzmeriţă pentru ziua de astăzi, nici o pricină fiind pentru carea am putea să dăm seamă de zarva ceasta.
41. Şi aceasta zicând, a slobozit adunarea.

CAP. 20

Călătoria lui Pável prin Makedonia şi Ellada în Asia. El învie pre Evtih în Troáda. Dă sfaturi păstoreşti la Mílit preoţilor din Efes.

Iară dupre ce s'a încetat gâlceava, chemând Pável pre ucenici şi luându-şi rămas-bun, a ieşit să meargă în Makedonia.
2. Şi străbătând părţile celea şi mângâind pre ei cu cuvânt mult, a venit în Ellada.
3. Şi făcând luni trei, făcându-se lui uneltire din partea Iudeilor, vrând să se suie spre Siria, i-a fost gândul să se întoarcă prin Makedonia.
4. Şi mergea împreună cu el până la Asia Sosipatru Verianul, şi din Thessalonikeni, Aristarh şi Secúnd, şi Gáie Derveul şi Timothéi, iară din Asia, Tihic şi Trófim.
5. Aceştia, apucând înainte, ne aşteptau în Troáda.

6. Iară noi, dupre zilele azimelor, am plutit pre mare dela Filíppi, și în cinci zile am venit la ei în Troáda, unde am zăbovit șapte zile.
7. Iară întru cea una a sâmbetelor, adunați fiind ucenicii a frânge pâinea, Pável vorovea cu dânșii, vrând să iasă a doua zi, și îndelungă cuvântul până la miezul nopții.
8. Și erau făclii destule în foișorul unde erau adunați.
9. Și șezând un tinerel, pre nume Evtih, pre fereastră, plecându-se de adânc somn, îndelung vorovind Pável, biruindu-se de somn, a căzut dela al treilea cat jos, și l-au ridicat mort.
10. Și pogorându-se Pável, a căzut preste el, și îmbrățișându-l, a zis: Nu vă turburați, că sufletul lui întru el este.
11. Și suindu-se și frângând pâinea și gustând, și îndestul vorovind până la ziuă, așa a ieșit.
12. Iară pre copil l-au adus viu, și s'au mângâiat nu puțin.
13. Iară noi, venind la corabie, am plutit spre Ásson, de acolò vrând ca să luăm pre Pável, pentru că așa rânduise, având el a merge pedestru.
14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Ásson, luându-l, am venit la Mitilíni.
15. Și de acolò plutind pre mare, a doua zi am sosit în preajma Híului, și în cealaltă zi am ajuns în Sámos, și mâind în Troghillíon, a doua zi am venit la Mílit.
16. Pentru că socotea Pável să treacă Éfesul, ca să nu se facă lui zăbavă de vreme în Asia; pentru că sârguia, de i-ar fi cu putință, în ziua Cincizecimii să fie la Ierusalím.
17. Și dela Mílit trimițând la Efes, a chemat pre presviterii bisericii.
18. Și dacă au venit către el, a zis lor: Voi știți din ziua cea dintâiu întru carea am intrat în Asia, cum cu voi în toată vremea am fost,
19. Slujind Domnului cu toată smerita-cugetare și cu multe lacrămi și ispite, carile s'au întâmplat mie întru uneltirile Iudeilor,

20. Cum nimica am ferit din cele de folos, ca să nu vestesc vouă şi să vă învăţ înaintea norodului şi prin case,
21. Mărturisind Iudeilor şi Ellinilor pocăinţa cea către Dumnezeu şi credinţa cea întru Domnul nostru Iisus Hristos.
22. Şi iată eu acum, legat fiind cu Duhul, merg la Ierusalim, cele ce se vor întâmpla mie în el neştiind,
23. Fără numai că Duhul cel Sfânt prin cetăţi mărturiseşte, zicând că legături şi necazuri mă aşteaptă.
24. Ci nici de una bag samă, nici am sufletul meu cinstit mie, fără numai a-mi săvârşi călătoria cu bucurie şi slujba carea am luat dela Domnul Iisus, a mărturisi evanghelia harului lui Dumnezeu.
25. Şi iată eu acum ştiu că nu veţi mai vedea faţa mea voi toţi, cei printre carii am trecut propoveduind împărăţia lui Dumnezeu.
26. Pentru aceea mărturisesc vouă în ziua de astăzi, că curat sânt eu de sângele tuturor;
27. Pentru că nu m'am ferit, ca să nu vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.
28. Drept aceea, luaţi aminte de voi înşivă şi de toată turma întru carea pre voi Duhul cel Sfânt v'au pus episcopi, ca să păstoriţi biserica lui Dumnezeu, carea au câştigat prin sângele lui.
29. Pentru că eu ştiu aceasta, că vor intra dupre ducerea mea lupi grei între voi, carii nu vor cruţa turma.
30. Şi dintre voi înşivă scula-se-vor bărbaţi, grăind îndărătnicii, ca să tragă pre ucenici dupre dânşii.
31. Pentru aceea privegheaţi, aducându-vă aminte că trei ani noaptea şi ziua nu am încetat cu lacrămi învăţând pre fieştecarele dintre voi.
32. Şi acum încredinţez pre voi, fraţilor, lui Dumnezeu şi cuvântului harului lui, carele poate să vă zidească şi să dea vouă moştenire între toţi cei sfinţiţi.
33. Argintul sau aurul sau haina niciunuia am poftit.

34. Înşivă ştiţi că trebuinţelor mele şi celora ce sânt cu mine au slujit mâinile cestea.
35. Toate am arătat vouă, că aşa ostenindu-vă trebuie a ajutori celor neputincioşi, şi a pomeni cuvintele Domnului Iisus, că el au zis: Fericit este a da, mai vârtos decât a lua.
36. Şi acestea zicând, puind genunchele sale, împreună cu toţi cu ei a făcut rugăciune.
37. Şi multă plânsoare fu tuturor, şi căzând pre grumazii lui Pável, îl sărutau,
38. Durându-se mai vârtos de cuvântul carele a fost zis, că nu vor mai vedea faţa lui. Şi petreceau pre el la corabie.

CAP. 21

Călătoria lui Pável la Kesária Palestinei. Agav îi prevesteşte ce are să sufere în Ierusalím. Sfatul dat lui Pável de Iacov. Iudeii se ridică asupra lui în Ierusalím; el este scăpat de căpitanul oştii.

Şi dupre ce fu a purcede noi, osebindu-ne dela ei, mergând drept, venit-am la Con, şi a doua zi la Rhódos, şi de acolò la Pátara,
2. Şi aflând corabie trecând la Finíkia, suindu-ne într'însa, am purces.
3. Şi ivindu-ne la Kípru şi lăsându-l în stânga, pluteam spre Siria, şi ne-am pogorât la Tir; pentru că acolò era corabia a descărca povara.
4. Şi aflând ucenici, am rămas acolò zile şapte; carii lui Pável ziceau prin Duhul să nu se suie la Ierusalím.
5. Şi când fu nouă a isprăvi zilele, ieşind, mergeam, petrecându-ne toţi, împreună cu femei şi copii, până afară din cetate, şi puind genunchele pre ţărmure, am făcut rugăciune,
6. Şi închinăciune făcând unii altora am intrat în corabie, iar aceia s'au întors la ale sale.
7. Iară noi calea pre apă săvârşind, dela Tir am sosit la Ptolemaída, şi închinăciune făcând fraţilor, am îngăduit o zi lângă ei.
8. Iară a doua zi, ieşind noi cei ce eram cu Pável, am venit în

Kesária, și intrând în casa lui Filipp evanghelistul, fiind din cei șapte, am mas la el.
9. Și acesta avea fiice fecioare patru, prorocițe.
10. Și zăbovind noi zile mai multe, pogorâtu-s'a oarecarele dela Iudeea proroc, pre nume Agav.
11. Și venind către noi și luând brâul lui Pável și legându-și mâinile și picioarele, a zis: Acestea zice Duhul cel Sfânt: Pre bărbatul al căruia este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalím Iudeii și îl vor da în mâinile neamurilor.
12. Și dacă am auzit acestea, îl rugam și noi și cei ai locului ca să nu se suie el în Ierusalím.
13. Și a răspuns Pável: Ce faceți de plângeți și îmi sfâșiați inima? Că eu nu numai a mă lega, ci și a muri în Ierusalím gata sânt pentru numele Domnului Iisus.
14. Și neînduplecându-se el, am încetat, zicând: Voia Domnului să se facă.
15. Iară dupre zilele acestea, gătindu-ne, ne suiam în Ierusalím.
16. Și au venit și din ucenicii dela Kesária împreună cu noi, aducând pre cel la carele să găzduim, oarecarele Mnáson, Kiprean, vechiŭ ucenic.
17. Și sosind noi la Ierusalím, cu bucurie ne-au priimit frații.
18. Iară a doua zi a intrat Pável împreună cu noi către Iacov, și toți bătrânii au venit.
19. Și închinăciune făcând lor, le-a povestit cu deamăruntul cele ce au făcut Dumnezeu între neamuri prin slujba lui.
20. Și ei auzind, slăveau pre Domnul; și au zis lui: Vezi, frate, câte zeci de mii sânt între Iudei carii au crezut, și toți sânt râvnitori legii;
21. Și au înțeles pentru tine că despărțire înveți dela Moisì pre toți Iudeii cei dintre neamuri, zicând să nu taie împrejur pre fiii lor, nici dupre obiceiuri a umbla.
22. Ce dar este? Cu adevărat trebuie mulțime să se adune, pentru că vor auzi că ai venit.

23. Deci aceasta fă, carea ție zicem: Sânt la noi bărbați patru, rugăciune având întru sine;
24. Pre aceștia luând, curățește-te împreună cu ei și cheltuiește pentru ei ca să-și rază capul, și vor cunoaște toți că din cele ce au înțeles pentru tine nimica este, ci umbli și tu legea păzind.
25. Iară pentru neamurile carile au crezut, noi am scris, judecând ca nimic de acest fel să păzească aceia, fără numai să se ferească ei de ce este jertfit idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie.
26. Atuncea Pável, luând pre bărbați, curățindu-se a doua zi împreună cu ei, a intrat în biserică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până când s'a adus pentru fieștecarele dintre ei prinosul.
27. Și când era a se sfârși cele șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzând pre el în biserică, au întărâtat toată gloata și au pus mâna pre el,
28. Strigând: Bărbați Israilteni, ajutați; acesta este omul carele împrotiva norodului și a legii și a locului cestuia pre toți pretutindenea învață: încă și Ellini a băgat în biserică și a spurcat sfântul loc acesta.
29. Că văzuseră pre Trófim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre carele socoteau că l-a băgat Pável în biserică;
30. Și s'a pornit cetatea toată, și fu alergare de norod, și apucând pre Pável, l-au tras afară din biserică, și îndată s'au închis ușile.
31. Și căutând ei să-l omoare, s'a dat de știre căpitanului cetei de oaste că tot Ierusalimul s'a turburat.
32. Carele de îndată, luând ostași și sutași, a alergat asupra lor; iară ei, văzând pre căpitan și pre ostași, au încetat a bate pre Pável.
33. Și apropiindu-se căpitanul a apucat pre el și a poruncit să-l lege cu două lanțuri, și întreba cine este și ce a făcut.
34. Și unii striga una, alții alta în gloată. Și neputând a cunoaște temeinic, pentru gâlceavă, a poruncit să-l ducă la tabără.

35. Şi când a ajuns pre trepte s'a întâmplat de se purta el de ostaşi, pentru silnicia gloatei,
36. Pentru că mergea dupre el mulțimea norodului, strigând: Ia pre acesta.
37. Şi vrând să-l bage în tabără, Pável a zis căpitanului: De este slobod mie a zice ceva către tine? Iară el a zis: Ellineşte ştii?
38. Au doară nu eşti tu Eghipteanul cela ce mai nainte de zilele acestea te-ai ridicat şi ai scos în pustie pre cele patru mii de bărbați sicari?
39. Şi a zis Pável: Eu sânt om Iudeu din Tarsul Kilikiei, nu din neînsemnată cetate cetățean; ci rogu-te, dă-mi voie să grăiesc către norod.
40. Şi dându-i voie, Pável, stând pre trepte, a făcut semn cu mâna norodului. Şi multă tăcere făcându-se, a glăsuit către ei în limba evreiască, zicând:

CAP. 22

Apărarea lui Pável. Chemarea sa şi trimiterea sa la poveduire. Ca cetățean Roman, cere a nu fi bătut.

Bărbați frați şi părinți, auziți acum răspunsul meu cel către voi.
2. Şi auzind ei că în limba evreiască glăsuieşte lor, mai vârtos linişte au făcut. Şi a zis:
3. Eu sânt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Kilikiei şi crescut în cetatea ceasta, lângă picioarele lui Gamaliíl, învățat fiind pre amăruntul legea părintească, râvnitoriu fiind lui Dumnezeu precum voi toți astăzi sânteți;
4. Carele această cale am prigonit până la moarte, legând şi dând la temnițe bărbați şi muieri,
5. Precum şi arhiereul mărturiseşte de mine şi toată bătrânimea, dela carii şi cărți luând către frați, la Damasc, mergeam ca şi pre cei ce erau acolò să-i aduc legați în Ierusalím ca să se pedepsească.
6. Şi a fost când mergeam eu şi mă apropiam de Damasc, spre amiază, fără de veste din

ceriu a fulgerat lumină din destul împrejurul meu,
7. Şi am căzut la pământ, şi am auzit glas zicându-mi: Sávle, Sávle, ce mă prigoneşti?
8. Iară eu am răspuns: Cine eşti, Doamne? Şi au zis către mine: Eu sânt Iisus Nazarineanul, pre carele tu prigoneşti.
9. Iară cei ce împreună cu mine erau lumina au văzut şi s'au înfricoşat, dară glasul nu au auzit, al celuia ce mie grăia.
10. Şi am zis: Ce voiŭ face Doamne? Iară Domnul au zis către mine: Sculându-te, mergi la Damasc, şi acolò se va grăi ție pentru toate cele ce s'au rânduit ție a face.
11. Şi fiindcă nu vedeam de slava luminii celeia, purtându-mă de mână de cei ce era împreună cu mine, am venit la Damasc.
12. Iară oarecarele Ananía, bărbat binecinstitoriu dupre lege, mărturisit de toți Iudeii cei ce lăcuiau,
13. Venind către mine şi stând înainte, a zis mie: Sávle frate, vezi iarăşi. Şi eu întru acel ceas iarăşi am văzut, căutând la el.
14. Iară el a zis: Dumnezeul părinților noştri au ales pre tine, ca să cunoşti voia lui, şi să vezi pre cel drept, şi să auzi glas din gura lui,
15. Căci vei fi lui mărturie către toți oamenii de cele ce ai văzut şi auzit.
16. Şi acum ce zăboveşti? Sculându-te, botează-te şi spală-ți păcatele, chemând numele Domnului.
17. Şi a fost mie când m'am întors la Ierusalím şi mă rugam în biserică, făcutu-m'am întru uimire,
18. Şi am văzut pre el zicând mie: Sârguieşte şi ieşi degrab din Ierusalím, pentru că nu vor priimi mărturia ta pentru mine.
19. Iară eu am zis: Doamne, ei ştiu că eu eram întemnițând şi bătând prin sinagoguri pre cei ce credeau în tine,
20. Şi când se vărsa sângele lui Ştefan, mucenicului tău, şi eu eram de față, şi mă în-

voiam la moartea lui, păzind hainele celor ce omora pre el.
21. Și au zis către mine: Mergi, că eu la neamuri departe te voiŭ trimite.
22. Și au ascultat pre el până la cuvântul acesta, și au ridicat glasul lor, zicând: Ia de pre pământ pre unul ca acesta, că nu se cade el să trăiască.
23. Și strigând ei, și aruncând hainele, și praf aruncând în văzduh,
24. Porunci căpitanul să-l ducă în tabără, zicând cu bătaie să se certe el, ca să cunoască pentru carea pricină așa ridicau glas asupra lui.
25. Iară dacă l-au întins în curele, a zis Pável către sutașul cel ce sta de față: Au este slobod vouă a bate om Roman și neosândit?
26. Și auzind sutașul, mergând, a spus miașului, zicând: Vezi ce va să faci, că omul acesta Roman este.
27. Și venind căpitanul, a zis lui: Spune mie de ești tu Roman? Și el a zis: Așa.
28. Și a răspuns căpitanul: Eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia ceasta. Iară Pável a zis: Iară eu și născut sânt.
29. Deci îndată s'au depărtat dela el cei ce vroiau să-l iscodească, și căpitanul s'a înfricoșat cunoscând că Roman este și căci legase pre el.
30. Și a doua zi, vrând să cunoască temeinic pentru ce se pârăște de Iudei, l-a slobozit din legături și a poruncit să vie Arhiereii și tot soborul lor, și aducând pre Pável, l-a pus către ei.

CAP. 23

Pável vorbind adunării este pălmuit. Răspunsul său către arhiereu. Stârnește dezbinare în adunare. Vicleșugul Iudeilor împrotiva lui Pável dat pre față. Trimiterea lui în Kesária.

Și căutând Pável spre adunare, a zis: Bărbați frați, eu cu toată cunoștința cugetului cea bună am petrecut înaintea lui Dumnezeu până în ziua ceasta.

2. Dară arhiereul Ananía a poruncit celor ce sta lângă el să-l bată preste gură.
3. Atuncea Pável a zis către el: Va să te bată Dumnezeu, părete văruit; şi tu şezi judecându-mă dupre lege, şi împrotiva legii porunceşti să mă bată?
4. Iară cei ce sta nainte au zis: Pre arhiereul lui Dumnezeu blastămi?
5. Iară Pável a zis: Nu am ştiut, fraților, că este arhiereu; pentru căci scris este că: Pre mai-marele norodului tău să nu grăieşti de rău.
6. Deci cunoscând Pável că o parte este a Saddukeilor iară cealaltă a Fariseilor, a strigat în sobor: Bărbați frați, eu Fariseu sânt, fiu de Fariseu; pentru nădejdea şi învierea morților mă judec.
7. Şi aceasta el grăind, făcutu-s'a pricire între Farisei şi între Saddukei, şi s'a dezbinat mulțimea.
8. Pentru că Saddukeii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh; iară Fariseii mărturisescu-le amândouă.
9. Şi s'a făcut strigare mare, şi sculându-se cărturarii părții Fariseilor, se sfădeau, zicând: Nici un rău aflăm în omul acesta; iară de a grăit lui duh au înger, să nu ne luptăm cu Dumnezeu.
10. Şi multă gâlceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu sfâşie ei pre Pável, a poruncit oştii să se pogoare şi să hrăpească pre el din mijlocul lor şi să-l aducă în tabără.
11. Ci în noaptea următoare, stându-i Domnul înainte, au zis: Cutează, Pávele, că precum ai mărturisit cele pentru mine la Ierusalím, aşa trebuie tu şi la Roma să dai mărturie.
12. Şi când s'a făcut ziuă, făcând oarecari din Iudei uneltire, s'au afurisit pre sineşi, zicând nici să mănânce, nici să bea până nu vor omorî pre Pável.
13. Şi erau mai mulți de patruzeci cei ce făcuseră jurământul acesta,
14. Carii mergând la Arhierei şi la bătrâni au zis: Cu afurisanie ne-am afurisit, nimica să

gustăm până nu vom omorî pre Pável.

15. Acuma dară voi arătați căpitanului, împreună cu soborul, ca mâine să pogoare pre el la voi, ca și cum ați vrea să cercați mai pre amăruntul cele pentru el; iară noi, mai nainte de ce se va apropia el, gata săntem să-l omorâm.

16. Și auzind fiul surorii lui Pável vicleșugul, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pável.

17. Și chemând Pável pre unul din sutași, a zis: Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pentru că are oarece să spuie lui.

18. Deci acela luând pre el, l-a dus la căpitan și a zis: Chemând pre mine Pável cel legat, s'a rugat pentru acest tinerel să-l aduc la tine, că are oarece a grăi ție.

19. Și luându-l de mână căpitanul și depărtându-se deosebi, l-a întrebat: Ce este carea ai să spui mie?

20. Și a zis: Că Iudeii s'au vorovit să se roage ție ca mâine să pogori pre Pável la sobor, ca și cum ar vrea ceva mai pre amăruntul să întrebe pentru el.

21. Deci tu să nu-i asculți, pentru că îl pândesc dintre dânșii bărbați mai mulți de patruzeci, carii s'au afurisit pre eiși nici a mânca, nici a bea, până nu vor omorî pre el; și acum gata sânt, așteptând cea dela tine făgăduință.

22. Deci căpitanul a slobozit pre tinerel, poruncind ca nimărui să spuie că acestea ai arătat către mine.

23. Și chemând pre doi din sutași a zis: Gătiți două sute de ostași, ca să meargă până la Kesária, și călăreți șaptezeci, și sulițași două sute, dela al treilea ceas din noapte.

24. Și dobitoace să aduceți, ca puind pre Pável, să-l scape către Fílix ighemonul,

25. Scriind carte carea cuprinde într'acest chip:

26. Clávdie Lisíe, lui Fílix, celui preaputernic ighemon, să se bucure.

27. Pre acest bărbat, prins fiind de Iudei, și având a se omorî de dânșii, stând eu cu

oaste, l-am scos, înțelegând că Roman este.
28. Și vrând să înțeleg pricina pentru carea îl pârau, l-am pogorât la soborul lor,
29. Pre carele am aflat pârându-se pentru întrebările legii lor, dară nici o vină vrednică de moarte având, au de legături.
30. Și vestindu-se mie cum că va să fie cursă asupra bărbatului cestuia dinspre Iudei, dintru acel ceas l-am trimis la tine, poruncind și pârâșilor să zică cele despre el naintea ta. Fii sănătos.
31. Deci ostașii, dupre cum se poruncise lor, luând pre Pável, l-au adus noaptea la Antipatrída,
32. Iară a doua zi, lăsând pre călăreți să meargă cu el, s'au întors în tabără;
33. Carii intrând în Kesária și dând cartea ighemonului, au pus și pre Pável înaintea lui.
34. Și cetind ighemonul și întrebându-l din ce eparhie este, și înțelegând că este dela Kilikia,
35. A zis: Auzi-voiŭ pre tine când și pârâșii tăi vor veni. Și porunci ca să se păzească el în divanul lui Irod.

CAP. 24

Pável înaintea lui Fílix și răspunsul său la vinuirile Iudeilor.

Iară dupre cinci zile pogorâtu-s'a arhiereul Anania cu bătrânii și cu oarecarele ritor Tertíll, carii au arătat ighemonului asupra lui Pável.
2. Și chemându-se el, a început a-l pârî Tertíll, zicând: Multa pace dobândită prin tine și isprăvirile carile se fac la neamul acesta prin a ta purtare de grijă,
3. Totdeauna și pretutindenea priimim, preaputernice Fílix, cu toată mulțămita.
4. Iară ca nu întru mai mult să te ostenesc, rogu-te să auzi pre noi în scurt cu a ta blândețe.
5. Că pre omul acesta ciumă l-am aflat și stârnitoriu de zarvă printre toți Iudeii din lume, și mai-marele eresului Nazareilor,

6. Carele şi biserica s'a ispitit să spurce, pre carele am şi prins, şi dupre a noastră lege am vrut să-l judecăm.
7. Dară venind Lisíe căpitanul, cu multă silă din mâinile noastre l-a luat,
8. Poruncind pârâşilor lui să vie la tine; dela carele vei putea, însuţi cercetând, pentru toate acestea să cunoşti, de carile îl pârâm noi.
9. Şi împreună adevereau şi Iudeii, zicând cum că acestea aşa sânt.
10. Şi a răspuns Pável, făcând lui semn ighemonul să grăiască: Ştiindu-te că de mulţi ani eşti judecătoriu neamului cestuia, mai cu bună voie cele pentru mine răspund,
11. Putând tu a cunoaşte că nu sânt mai mult decât douăsprezece zile de când m'am suit să mă închin în Ierusalím.
12. Şi nici în biserică m'au aflat cu cineva pricindu-mă, au turburare făcând gloatei, nici în sinagoguri, nici prin cetate.
13. Nici pot adeveri pentru carile acum mă pârăsc.
14. Şi mărturisesc aceasta ţie, că dupre calea carea ei o zic eres, aşa slujesc părintescului Dumnezeu, crezând tuturor celor în lege şi în proroci scrise,
15. Nădejde având la Dumnezeu, carea şi înşişi aceştia aşteaptă, cum că va să fie înviere a morţilor, şi a drepţilor şi a nedrepţilor.
16. Şi întru aceasta şi eu mă nevoiesc, ca fără de poticnire cunoştinţă a cugetului să am către Dumnezeu şi către oameni pururea.
17. Şi dupre ani mulţi, venit-am milostenii să fac la neamul meu şi prinoase,
18. Întru carile m'au aflat curăţit în biserică, nu cu gloată, nici cu gâlceavă, nişte Iudei din Asia,
19. Carii trebuiau naintea ta a fi de faţă şi a pârî, de au ceva către mine.
20. Sau măcar aceştia să zică de au aflat ceva întru mine nedreptate, stând eu naintea soborului,
21. Fără numai pentru un glas acesta carele am strigat stând

între ei, că pentru învierea morților eu mă judec astăzi de voi.

22. Și auzind acestea Fílix i-a amânat, mai cu amăruntul știind cele pentru cale, zicând: Când Lisíe căpitanul se va pogorî, voiŭ înțelege cele pentru voi.

23. Și a poruncit sutașul să se păzească Pável și să aibă odihnă, și pre nimenea să oprească dintre ai lui de a-i sluji sau a veni la el.

24. Iară dupre câteva zile, venind Fílix cu Drusílla, femeia lui, carea era Iudeică, a chemat pre Pável și l-a auzit pre el pentru cea întru Hristos credință.

25. Și grăind el pentru dreptate și pentru înfrânare și pentru judecata ce va să fie, înfricoșându-se Fílix, a răspuns: Acuma mergi; și aflând vreme, mai chema-te-voiŭ.

26. Încă și nădăjduind că bani se vor da lui dela Pável ca să-l slobozească; pentru aceea și mai adese chemându-l, vorovea cu el.

27. Ci doi ani împlinindu-se, s'a pus în locul lui Fílix, Pórkie Físt; și vrând Fílix să facă pre plac Iudeilor, a lăsat pre Pável legat.

CAP. 25

Pável se apără naintea lui Físt și cere să fie trimis la divanul Kesáriului. Físt îl aduce la Agríppa și Verniki, carii doreau să-l asculte.

Deci Físt, intrând în dregătorie, dupre trei zile s'a suit la Ierusalím dela Kesária.

2. Și arătară lui arhiereul și cei mai de frunte ai Iudeilor asupra lui Pável, și rugau pre el,

3. Cerând har asupra lui ca să-l trimiță la Ierusalím, uneltire făcând ca să-l ucidă pre drum.

4. Deci Físt a răspuns că Pável se păzește în Kesária, și el însuși avea să plece curând:

5. Deci cei puternici între voi, a zis el, pogorându-se împreună cu mine, de este ceva fără de cale întru bărbatul acesta, pârască pre el.

6. Şi zăbovind la ei mai mult de zece zile, pogorându-se în Kesária, a doua zi şezând la divan a poruncit să aducă pre Pável.
7. Şi venind el, au stătut împrejur Iudeii carii veniseră din Ierusalím, multe şi grele vinuiri aducând asupra lui Pável, pre carile nu puteau să le dovedească,
8. Răspunzând el că: Nici faţă de legea Iudeilor, nici faţă de biserică, nici faţă de Kesáriul am greşit ceva.
9. Iară Físt, vrând Iudeilor să facă plăcere, răspunzând lui Pável, a zis: Voieşti la Ierusalím să te sui, acolò pentru acestea să te judeci naintea mea?
10. Şi Pável a zis: La divanul Kesáriului stau, unde trebuie să mă judec. Iudeilor nici o nedreptate am făcut, precum şi tu mai bine ştii.
11. Pentru că de am făcut nedreptate, şi ceva vrednic de moarte am lucrat, nu mă feresc de moarte; iar dacă nimic este din cele ce aceştia mă pârăsc, nimenea mă poate dărui lor. Pre Kesáriul chem.
12. Atuncea Físt, împreunăgrăind cu sfatul, a răspuns: Pre Kesáriul ai chemat? La Kesáriul vei merge.
13. Şi zile trecând câteva, Agríppa împăratul şi Verníki au sosit la Kesária ca să se întâmpine cu Físt.
14. Şi zăbovindu-se zile multe acolò, înfăţişat-a Físt împăratului cele pentru Pável, zicând: Un bărbat oarecarele este lăsat de Fílix legat,
15. Pentru carele, când am fost la Ierusalím, arătatu-mi-au arhiereii şi bătrânii Iudeilor, cerând asupra lui judecată.
16. Către carii am răspuns că nu este obiceiu la Romani să dăruiască pre vreun om spre pierzare mai nainte până ce nu are de faţă cel pârât pre pârâşii lui, şi loc de răspuns să ia pentru vinuirea sa.
17. Deci împreună venind ei aicea, nici o zăbavă făcând, a doua zi şezând în divan, poruncit-am să se aducă bărbatul.

18. Pentru carele stând pârâșii, nici o vinuire aduceau dintru carile prepuneam eu,
19. Ci oarecarile cercări pentru a lor temere de dumnezeire aveau către el, și pentru oarecarele Iisus, mort, carele zicea Pável că trăiește.
20. Și nedumerindu-mă eu de cercarea cestuia, am zis de voiește să meargă la Ierusalím, și acolò să se judece pentru acestea.
21. Iară Pável, chemând să se păzească el la a lui Sevastos judecată, am poruncit să se păzească până îl voiŭ trimite la Kesáriul.
22. Iară Agríppa către Físt a zis: Aș fi voit și eu să auz pre om. Iară el zise: Mâine vei auzi pre dânsul.
23. Deci a doua zi, venind Agríppa și Verníki cu mare pohfală și intrând la locul de ascultare împreună cu miașii și cu bărbații ce erau cei mai de frunte ai cetății, și poruncind Físt, adusu-s'a Pável.
24. Și a zis Físt: Agríppa împărate, și toți bărbații cei ce sânteți împreună cu noi, vedeți pre acesta, pentru carele toată mulțimea Iudeilor mi s'a rugat, și în Ierusalím și aicea, strigând că nu trebuie să mai trăiască el.
25. Ci eu pricepând că nimic vrednic de moarte a făcut, și el singur chemând pre Sevastul, am socotit să-l trimit.
26. Pentru carele a scrie ceva temeinic domnului nu am. Pentru aceea l-am adus la voi, și mai vârtos înaintea ta, împărate Agríppa, ca cercetare făcându-se, să am ceva să scriu.
27. Pentru că fără noimă mi se pare a fi să-l trimit legat, și pricinile cele asupra lui să nu însemnez.

CAP. 26

Cuvântarea lui Pável despre credința sa cea dupre lege și chemarea la Evanghelie. Agríppa socotește că n'are nici o vină.

Iară Agríppa către Pável a zis: Poruncește-se ție pentru tine să zici. Atuncea Pável, tinzând mâna, a răspuns:

2. Pentru toate carile mă pâ-
răsc Iudeii, împărate Agríppa,
fericit mă socotesc având a
răspunde înaintea ta astăzi,
3. Mai vârtos cunoscătoriu
fiind tu tuturor celor ale Iudei-
lor năravuri şi cercetări; pentru
aceea, rogu-te cu multă îngă-
duială să mă auzi.
4. Deci viaţa mea cea din tine-
reţe, carea din început s'a fă-
cut întru neamul meu în Ieru-
salím, o ştiu toţi Iudeii,
5. Cunoscându-mă mai dina-
inte, de vor vrea să mărtu-
risească, cum că dupre eresul
cel prea cu amărunţime al
legii noastre am trăit Fariseu.
6. Şi acum pentru nădejdea
făgăduinţei ceii ce s'au făcut
către părinţii noştri dela Dum-
nezeu stau judecându-mă,
7. La carea cele douăsprezece
seminţii ale noastre, întru ne-
încetare ziua şi noaptea slu-
jind, nădăjduiesc să ajungă.
Pentru această nădejde sânt
pârât, împărate Agríppa, de
către Iudei.
8. Cum de se judecă la voi a fi
de necrezut dacă Dumnezeu
morţi învie?
9. Deci eu însumi am crezut
întru sinemi că asupra nu-
melui lui Iisus Nazarineanul
trebuia multe împrotivă a
face;
10. Carea am şi făcut în Ieru-
salím, şi pre mulţi din sfinţi eu
în temniţă i-am închis, cea
dela Arhierei stăpânire luând;
şi când erau osândiţi la moar-
te, dam sorţ.
11. Şi la toate sinagogurile de
multe ori muncindu-i, îi în-
demnam să hulească; şi mai
cu prisosinţă nebunindu-mă
asupra lor, îi goneam până şi
prin cele din afară cetăţi.
12. Întru carile şi mergând la
Damasc cu stăpânire şi cu
dregătorie dela Arhierei,
13. Întru amiază-zi, pre cale,
văzut-am, împărate, mai mult
decât strălucirea soarelui, din
ceriu lumină împrejurul meu
strălucind, şi a celor ce cu
mine mergea.
14. Şi toţi noi căzând la pă-
mânt, auzit-am glas grăind
către mine şi zicând în limba
evreiască: Sávle, Sávle, ce mă
prigoneşti? Greu este ţie către
bolduri a lovi cu piciorul.

15. Iară eu am zis: Cine eşti, Doamne? Iară el au zis: Eu sânt Iisus, pre carele tu prigoneşti.
16. Ci te scoală şi stăi pre picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat ţie, ca să te aleg slugă şi mărturie, şi a celor ce ai văzut, şi a celor întru carile mă voiŭ arăta ţie,
17. Scoţându-te din norod şi din neamurile la carile acum te trimit,
18. Să deschizi ochii lor, ca să se întoarcă dela întunerec la lumină şi dela stăpânirea satanei către Dumnezeu, ca să ia ei lăsare păcatelor şi sorţ întru cei sfinţiţi prin credinţa cea întru mine.
19. Pentru aceea, împărate Agríppa, nu m'am făcut neascultătoriu cereştii vedenii,
20. Ci celor din Damasc întâiu, şi Ierusalimnenilor, şi la toată ţara Iudeii, şi neamurilor am vestit să se pocăiască şi să se întoarcă spre Dumnezeu, vrednice de pocăinţă lucruri făcând.
21. Pentru aceasta Iudeii, prinzându-mă în biserică, se ispiteau să mă omoare.
22. Deci ajutoriul cel dela Dumnezeu dobândind, până în ziua ceasta stau, mărturisind la mic şi la mare, nimic afară zicând de cele ce şi prorocii au grăit că au să fie, şi Moisi:
23. De este pătimitoriu Hristos, de el, întâiul din învierea morţilor fiind, lumină va să vestească norodului şi neamurilor.
24. Ci acestea răspunzând el pentru sine, Físt cu mare glas a zis: Nebun eşti, Pávele; cartea cea multă la nebunie te duce.
25. Iară el zise: Nu sânt nebun, puternice Físte; ci ale adevărului şi ale întregii-cugetări graiuri glăsuiesc.
26. Că ştie pentru acestea împăratul, către carele şi îndrăznind grăiesc; căci sânt încredinţat că nimica dintru acestea este ascuns lui; că nu în unghiu s'a făcut aceasta.
27. Crezi, împărate Agrippa, pre proroci? Ştiu că crezi.

28. Iară Agríppa către Pável a zis: Cu puţin de nu mă înduplecí a mă face creştin.
29. Iară Pável a zis: Eu m'aş ruga lui Dumnezeu ca şi cu puţin, şi cu mult, nu numai tu, ci şi toţi cei ce aud pre mine astăzi să fie aşa precum şi eu sânt, afară de legăturile cestea.
30. Şi acestea zicând el, sculat-s'a împăratul şi ighemonul şi Verníki, şi cei ce şedeau împreună cu ei,
31. Şi depărtându-se, grăia unul către altul, zicând că: Nimica vrednic de moarte au de legături face omul acesta.
32. Iară Agríppa a zis lui Físt: Se putea slobozi omul acesta, de n'ar fi chemat pre Kesáriul.

CAP. 27

Pável călătoreşte cu multe primejdii la Roma. Îndemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

Iară dupre ce s'a hotărât să plutim pre mare spre Italia, dat-au pre Pável şi pre alţii oarecarii legaţi unui sutaş, pre nume Iúlie, al cetei Sevastis.
2. Şi intrând într'o corabie dela Adramitt, carea avea să treacă prin locurile de pre coasta Asiei, am purces, fiind cu noi Arístarh, Makedoneanul din Thessalonic.
3. Şi a doua zi ne-am pogorât la Sidón, şi cu iubire de oameni arătându-se Iúlie către Pável, l-a lăsat să meargă pre la prieteni ca să priimească îngrijire.
4. Şi de acolò purcezând, am plutit pre lângă Kípru, pentru că vânturile erau împrotivă.
5. Şi trecând genunea cea dinspre Kilikia şi Pamfilia, ne-am pogorât la Míra Likíei.
6. Şi acolò aflând sutaşul o corabie alexandrinească mergând spre Italia, ne-a băgat într'însa.
7. Şi îndestule zile plutind cu zăbavă, şi abia sosind lângă Cnid, nelăsând pre noi vântul, am trecut pre subt Crit, înspre Salmóna;
8. Şi abia trecând pre lângă dânsa, venit-am la un loc ce se chema Limanuri Bune, lângă care era aproape cetatea Laséa.

9. Și îndestul răstimp trecând, și cu primejdie fiind acum plutirea pre mare, că și postul tocmai trecuse, învăța pre ei Pável,
10. Zicând lor: Bărbaților, văz că cu dosadă și cu multă pagubă, nu numai a poverii și a corabiei, ci și a sufletelor noastre, va să fie călătoria.
11. Dară sutașul se încredea în cârmaciu și în căpitanul corabiei mai mult decât în cele ce se grăia de Pável.
12. Și nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți au sfătuit să plece de acolò, ca de vor putea, să ajungă să ierneze în Fínica, limanul Critului, ce cată spre Líva și spre Hor.
13. Și suflând austrul, părându-le că au nimerit sfatul lor, plecând, pluteau cât mai aproape de coastele Critului.
14. Iară nu dupre multă vreme s'a năpustit asupra lui un vânt viforâtoriu, ce se cheamă Evroklídon.
15. Și hrăpindu-se corabia și neputând merge împrotiva vântului, dându-ne în voia lui, ne purtam.
16. Și trecând pre subt un ostrov ce se cheamă Clávdi, abia de am putut să ținem luntrea;
17. Pre carea ridicându-o, ajutorințe întrebuințau, încingând corabia pre dedesupt; și temându-se să nu cază în Sirt, slobozind vetrila, așa se purtau.
18. Și foarte viforându-ne, a doua zi lepădare din corabie au făcut.
19. Și a treia zi, cu mâinile noastre uneltele corabiei am lepădat.
20. Și nici soarele nici stelele arătându-se multe zile, și vifor nu puțin fiindu-ne asupră, se luase de-acuma toată nădejdea de a ne mântui noi,
21. Și multă flămânzie fiind, atuncea stând Pável în mijlocul lor, a zis: Trebuia, o, bărbaților, să mă ascultați, și să nu purcedem din Crit ca să dobândim dosada ceasta și paguba.
22. Și acum vă îndemn a fi cu bună voie; că nici unui suflet dintre voi pieire va fi, fără numai corabiei.

23. Că mi-a stătut înainte în noaptea ceasta îngerul lui Dumnezeu al căruia sânt, căruia şi slujesc,
24. Zicând: Nu te teme, Pávele, Kesáriului trebuie să stai de față, şi iată au dăruit ție Dumnezeu pre toți cei ce plutesc împreună cu tine.
25. Drept aceea, fiți cu bună voie, bărbaților; căci crez lui Dumnezeu că aşa va fi precum s'a grăit mie.
26. Şi la oarecare ostrov trebuie să cădem noi.
27. Şi dacă s'a făcut a patrusprezecea noapte, purtându-ne noi în Adria, pre la miezul nopții socoteau corăbiarii a se apropia ei de vreo țară;
28. Şi slobozind măsura, aflară stânjeni douăzeci, şi puținel depărtându-se şi iarăşi slobozind măsura, aflară stânjeni cincisprezece.
29. Şi temându-se ca nu cumva în locuri stâncoase să cădem, aruncând patru ánghire dela cârmă, se rugau să se facă ziuă.
30. Şi corăbiarii, cercând să fugă din corabie şi slobozind luntrea în mare, sub cuvânt că au a întinde şi ánghirele dinspre pisc,
31. Zis-a Pável sutaşului şi ostaşilor: De nu vor rămânea aceştia în corabie, voi nu vă veți putea mântui.
32. Atunci ostaşii tăiară funiile luntrei şi o lăsară să cază.
33. Iară până când avea să se facă ziuă, ruga Pável pre toți să ia de mâncat, zicând: Patrusprezece zile sânt astăzi de când nu ați mâncat, aşteptând şi nimica gustând.
34. Pentru aceea rogu-vă să luați de mâncat, căci aceasta spre mântuirea voastră este; că nici unuia dintre voi păr din cap va cădea.
35. Şi zicând acestea şi luând pâine, a mulțămit lui Dumnezeu înaintea tuturor, şi frângând, începu a mânca.
36. Şi cu bună voie făcându-se toți, şi ei au luat de mâncat.
37. Şi eram în corabie toate sufletele două sute şaptezeci şi şase.
38. Şi săturându-se de mâncare, uşurau corabia, aruncând grâul în mare.

39. Şi dacă s'a făcut ziuă, pământul nu cunoşteau, ci vedeau un sân având ţărmure, la carele sfătuiră, de ar fi cu putinţă, să împingă corabia.
40. Şi trăgând ánghirele, le-au slobozit în mare, împreună slăbind şi funiile cârmelor; şi ridicând vetrila din frunte în bătaia vântului, ţineau spre ţărmure.
41. Şi căzând într'un loc dintre două mări, au tras vasul spre uscat, şi piscul dinainte împlântându-se, sta neclătit, iară partea dinapoi se rupea de sila valurilor.
42. Iară ostaşii făcură sfat ca să omoare pre cei legaţi, ca nu cumva să înnoate vreunul şi să scape.
43. Iară sutaşul, vrând să mântuiască pre Pável, a oprit sfatul lor şi a poruncit ca cei ce vor putea să înnoate, sărind mai întâiu, să iasă la pământ,
44. Iară ceialalţi, unii pre scânduri, alţii pre altceva din ale corabiei. Şi aşa făcură toţi de scăpară la pământ.

CAP. 28

Pável iese în ostrovul Melit, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează Iudeilor.

Şi scăpând, atunci au cunoscut că ostrovul se cheamă Melít.
2. Iară varvarii nu puţină milă au făcut cu noi, că aprinzând foc, ne-au priimit pre noi toţi, pentru ploaia ce era şi pentru frig.
3. Şi strângând Pável mulţime de găteje şi puind pre foc, o viperă, de căldură ieşind, s'a apucat de mâna lui.
4. Şi dacă au văzut varvarii spânzurând jigania de mâna lui, zicea unul către altul: Cu adevărat ucigaş este omul acesta, pre carele mântuindu-se din mare, Dreptatea nu l-a lăsat să trăiască.
5. Dară el, scuturând jigania în foc, nimica rău a pătimit.
6. Iară ei aşteptau să se umfle el, au să cază fără de veste mort; şi mult aşteptând ei, şi văzând că nimica rău i se întâmplă, schimbându-şi gândul, ziceau că este dumnezeu.

7. Și în imprejurimile locului celuia erau moșiile mai-marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele priimindu-ne trei zile, cu prietenie ne-a ospătat.
8. Și s'a întâmplat că tatăl lui Poplie zăcea cuprins de friguri și de urdinare; către carele intrând Pável și rugându-se, puindu-și mâinile preste el, l-a vindecat.
9. Deci aceasta făcându-se, și alții carii aveau boale în ostrov se duceau și se tămăduiau,
10. Carii și cu multă cinste au cinstit pre noi, și la plecare ne-au pus cele de trebuință.
11. Și dupre trei luni ne-am pornit cu o corabie alexandrinească ce iernase în ostrov, carea purta semnul Dioscurilor.
12. Și ajungând la Siracúsa, am zăbovit trei zile.
13. De unde încunjurând, am sosit la Ríghion. Și preste o zi, suflând austrul, a doua zi am venit la Potióli,
14. Unde aflând frați, rugatune-au ca să rămânem zile șapte; și așa la Roma am venit.
15. Și de acolò frații, auzind cele pentru noi, au ieșit întru întâmpinarea noastră până la Forul lui Appie și la Trei-Taverne; pre carii văzând Pável, mulțămind lui Dumnezeu, a luat îndrăznire.
16. Iară când am venit la Roma, sutașul a dat pre cei legați mai-marelui preste oaste, iară lui Pável s'a dat voie să mâie deosebi, împreună cu ostașul ce îl păzea.
17. Și fu dupre trei zile, chemat-a Pável pre cei ce erau de frunte ai Iudeilor, și adunându-se ei, a zis către dânșii: Bărbați frați, eu nimic împrotivă făcând norodului au obiceiurilor părintești, legat din Ierusalím m'am dat în mâinile Romanilor,
18. Carii cercetându-mă, vroiau să mă sloboază, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.
19. Ci împrotivindu-se Iudeii, am fost silit a chema pre Kesáriul; nu ca având întru ceva a pârî pre neamul meu.

20. Deci pentru aceasta pricină v'am chemat să vă văz şi să vorovesc, că pentru nădejdea lui Israíl cu acest lanț sânt legat.
21. Iară ei către dânsul au zis: Noi nici cărți pentru tine am luat din Iudeea, nici venind cineva din frați au vestit sau au grăit ceva cumplit pentru tine.
22. Ci dorim dela tine să auzim cele ce cugeți; că de eresul acesta cunoscut nouă este că pretutindenea i se stă împrotivă.
23. Şi rânduind lui zi, venit-au la dânsul la gazdă mai mulți, cărora arăta mărturisind împărăția lui Dumnezeu, adeverind lor cele pentru Iisus din legea lui Moisì şi din proroci, de dimineața până seara.
24. Şi unii credeau celor ce se ziceau, iară alții nu credeau.
25. Şi neunindu-se ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pável un grai, că: Bine au grăit Duhul cel Sfânt prin Isaía prorocul către părinții noştri,
26. Zicând: Mergi către norodul acesta şi zi: Cu auzul veți auzi, şi nu veți înțelege, şi privind veți privi, şi nu veți vedea;
27. Că s'a îngroşat inima norodului cestuia, şi cu urechile greu au auzit, şi ochii lor au închis; ca nu cumva să vază cu ochii, şi cu urechile să auză, şi cu inima să înțeleagă şi să se întoarcă, şi să vindec pre ei.
28. Drept aceea, cunoscut fie vouă că neamurilor s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu; aceştia vor şi auzi.
29. Şi acestea zicând el, ieşit-au Iudeii, multă pricire având între dânşii.
30. Şi a rămas Pável doi ani deplin cu a sa cheltuială, şi priimea pre toți carii veneau către el,
31. Propoveduind împărăția lui Dumnezeu şi învățând cele pentru Domnul Iisus Hristos cu toată îndrăznirea, fără vreo oprelişte.

••◆◈◆••

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CEA CĂTRE ROMANI

CAP. 1

Învăţătura Evangheliei despre cei ce vieţuiesc afară de harul lui Dumnezeu şi în har. Nădejdea şi viaţa cea duhovnicească. Judecata neamurilor, că nu păzesc legea firii.

Pável, robul lui Iisus Hristos, chemat apostol, osebit spre evanghelia lui Dumnezeu,
2. Carea mai nainte au făgăduit prin prorocii lui întru scripturi sfinte,
3. Pentru Fiul său cel născut din sămânţa lui Davíd dupre trup.
4. Cel rânduit Fiu al lui Dumnezeu întru putere, dupre duhul sfinţeniei, dintru învierea din morţi, Iisus Hristos, Domnul nostru,
5. Prin carele am luat har şi apostolie, spre ascultarea credinţei întru toate neamurile, pentru numele lui,
6. Între carii sânteţi şi voi chemaţi ai lui Iisus Hristos;
7. Tuturor celor ce sânt în Roma, iubiţi ai lui Dumnezeu, chemaţi sfinţi: Har vouă şi pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, şi dela Domnul Iisus Hristos.
8. Întâiu dară, mulţămesc Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toţi, căci credinţa voastră vesteşte-se în toată lumea.
9. Că martur este mie Dumnezeu, căruia slujesc întru duhul meu, întru evanghelia Fiului lui, că neîncetată pomenire vouă fac,
10. Pururea întru rugăciunile mele cerând ca doară cândva bine mi s'ar întâmpla, întru voia lui Dumnezeu, a veni către voi.
11. Căci doresc a vedea pre voi, ca să vă dau vreun dar du-

hovnicesc spre întărirea voastră,
12. Ori mai curând ca laolaltă cu voi să mă mângâi prin credința cea dimpreună a voastră și a mea.
13. Și nu voiesc ca voi să nu știți, fraților, că de multe ori am pus înainte a veni către voi – și până acum am fost oprit – ca să am oarecarea roadă și întru voi, precum și în celelalte neamuri.
14. Că Ellinilor și Varvarilor, înțelepților și celor fără de minte datoriu sânt,
15. Astfel că, dinspre mine, osârdnic sânt și vouă, celor din Roma, să binevestesc.
16. Pentru că nu mă rușinez de evanghelia lui Hristos, că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede, Iudeului mai întâiu, și Ellinului.
17. Căci dreptatea lui Dumnezeu întru ea se descoperă, din credință spre credință, precum este scris: Iară dreptul din credință va fi viu.
18. Pentru că se descoperă mânia lui Dumnezeu din ceriu preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor carii adevărul întru nedreptate opresc;
19. Fiindcă ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, arătat este întru dânșii, că Dumnezeu lor au arătat.
20. Pentru că cele nevăzute ale lui, dela zidirea lumii, prin făpturi înțelegându-se, se văd, și cea vécînică a lui putere și dumnezeire, ca să fie ei fără de răspuns,
21. De vreme ce, cunoscând pre Dumnezeu, nu ca pre Dumnezeu l-au slăvit sau i-au mulțămit, ci s'au făcut îndarnici întru gândurile lor și s'a întunecat inima lor cea neînțelegătoare.
22. Zicând a fi înțelepți, au nebunit,
23. Și au mutat slava celui nestricăcios Dumnezeu întru asemănarea chipului stricăciosului om, și al pasărilor, și al celor cu patru picioare, și al jigăniilor.
24. Pentru aceea au și dat pre ei Dumnezeu întru poftele inimilor lor spre necurăție, ca

să-şi necinstească trupurile între dânşii:
25. Carii au preschimbat adevărul lui Dumnezeu întru minciună şi au dat cinstire şi au slujit zidirii mai mult decât celuia ce au zidit, carele este binecuvântat în veci, amin.
26. Pentru aceea au dat pre ei Dumnezeu spre patimi de necinste, că şi cele de parte femeiască ale lor au schimbat fireasca treabă spre cea carea este împrotiva firii;
27. Aşijderea şi bărbaţii, lăsând cea dupre fire treabă a părţii femeieşti, s'au aprins întru pofta lor unul spre altul, bărbaţi cu bărbaţi lucrând ruşinea, şi răsplătirea cuvenită a rătăcirii lor întru eişi luând.
28. Şi precum n'au cercat ei a avea pre Dumnezeu întru cunoaştere, dat-au pre ei Dumnezeu întru necercată minte, a face cele ce nu se cade,
29. Plini fiind de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de zavistie, de ucidere, de sfadă, de înşelăciune, de nărav rău.
30. Şoptitori, clevetnici, urâtori de Dumnezeu, ocarnici, mândri, lăudăroşi, aflători de rele, neascultători de părinţi,
31. Neînţelegători, fără credincioşie, fără dragoste, neîmpăcăcioşi, nemilostivi;
32. Carii dreptatea lui Dumnezeu cunoscând, că cei ce fac unele ca acestea vrednici de moarte sânt, nu numai acestea fac, ci încă şi binevoiesc cu cei ce le fac.

CAP. 2

Judecata ce se aduce asupra lui Israil că nu păzeşte legea.

Pentru aceea fără răspuns eşti, o, omule, tot cela ce judeci; căci întru ce judeci pre altul, pre tine osândeşti, că aceleaşi faci, cela ce judeci.
2. Şi ştim că judecata lui Dumnezeu este dupre adevăr preste cei ce ca acestea fac.
3. Şi gândeşti tu aceasta, o, omule, cela ce judeci pre cei ce ca acestea fac, şi tu însuţi le faci, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Au bogăția bunătății lui, și îngăduința, și îndelungă-răbdarea lui dispreţuieşti, necunoscând că bunătatea lui Dumnezeu la pocăință pre tine aduce?
5. Ci dupre împietrirea ta și nepocăită inimă învistiereşti ție mânie în ziua mâniei şi a descoperirii dreptei judecății lui Dumnezeu,
6. Carele va răsplăti fieştecăruia dupre lucrurile lui:
7. Celor ce dupre răbdarea lucrului bun caută slavă şi cinste şi nestricăciune – viață vécĭnică;
8. Iară celor ce sânt priceal-nici, şi nu se supun adevărului, ci se supun nedreptății – iuțime şi mânie.
9. Necaz şi strâmtoare preste tot sufletul omului celui ce lucrează răul, al Iudeului mai întâiu, şi al Ellinului;
10. Dar slavă şi cinste şi pace la tot cela ce lucrează binele, Iudeului mai întâiu, şi Ellinului:
11. Că nu este alegere de față la Dumnezeu.
12. Căci câți fără de lege au greşit, fără de lege vor şi pieri. şi câți în lege au greşit, prin lege se vor judeca;
13. Că nu auzitorii legii sânt drepți la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndrepta.
14. Căci când neamurile cele ce nu au lege, din fire ale legii fac, aceştia lege neavând, loruşi sânt lege;
15. Carii arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, împreună-mărturisind lor cunoștința cugetului şi gândurile lor, unul pre altul pârându-se, au şi apărându-se,
16. În ziua când va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor dupre evanghelia mea, prin Iisus Hristos.
17. Iată tu Iudeu te numeşti, şi te odihneşti pre lege, şi te lauzi întru Dumnezeu,
18. Şi cunoşti voia, și ispiteşti cele osebite, învățat fiind din lege,
19. Şi te nădăjduieşti a fi povățuitoriu orbilor, lumină celor dintru întunerec,
20. Certătoriu celor fără de minte, dascăl pruncilor, având

închiparea cunoaşterii şi adevărului în lege.
21. Deci cela ce înveţi pre altul, pre tine nu înveţi? Cela ce propoveduieşti să nu fure, furi?
22. Cela ce zici să nu preacurvească, preacurveşti? Cela ce urăşti idolii, furi cele sfinte?
23. Cela ce în lege te lauzi, prin călcarea legii pre Dumnezeu necinsteşti?
24. Că numele lui Dumnezeu pentru voi se huleşte între neamuri, precum este scris.
25. Că tăierea-împrejur foloseşte dacă faci legea; iară de eşti călcătoriu de lege, tăierea ta împrejur netăiere-împrejur s'a făcut.
26. Drept aceea, de va păzi netăierea-împrejur îndreptările legii, au nu a sa netăiere-împrejur în loc de tăiere-împrejur se va socoti?
27. Şi va judeca cea din fire netăiere-împrejur, legea săvârşind, pre tine, cel prin slovă şi prin tăierea-împrejur călcătoriu de lege?
28. Că nu cel întru arătare este Iudeu, nici cea întru arătare în carne tăiere-împrejur:
29. Ci cel întru ascuns Iudeu, şi tăierea-împrejur a inimii, întru duhul, nu prin slovă; a căruia laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

CAP. 3

Iudeii se laudă îndeşert cu legea şi tăierea-împrejur, căci mântuirea este prin har.

Ce dară este mai-multul Iudeului, sau care este folosul tăierii-împrejur?
2. Mult în tot chipul; întâiu, că lor s'au încredinţat cuvintele lui Dumnezeu.
3. Căci ce dacă au necrezut unii? Au doară necredinţa lor credinţa lui Dumnezeu va zădărnici?
4. Să nu fie; ci fie Dumnezeu adevărat, şi tot omul mincinos, precum este scris: Ca să te îndreptăţeşti întru cuvintele tale şi să biruieşti când te vei judeca tu.
5. Iar dacă nedreptatea noastră pre dreptatea lui Dumnezeu

învederează, ce vom zice? Au
doară nedrept este Dumnezeu
carele aduce mânia? Dupre
om grăiesc.
6. Să nu fie; căci atunci cum
va judeca Dumnezeu lumea?
7. Căci dacă adevărul lui
Dumnezeu întru a mea min-
ciună a prisosit spre slava lui,
pentru ce ca un păcătos şi eu
încă mă judec?
8. Şi nu dupre cum ne hulim,
şi dupre cum spun unii că noi
zicem: Să facem cele rele, ca
să vie cele bune? A cărora
osândă dreaptă este.
9. Ce dară? Întrecem pre ei?
Nicidecum; căci mai nainte
am vinuit şi pre Iudei şi pre
Ellini, toţi subt păcat a fi,
10. Precum este scris: Nu este
drept nici unul,
11. Nu este cel ce înţelege, nu
este cel ce caută pre Dum-
nezeu.
12. Toţi s'au abătut, împreună
s'au netrebnicit; nu este cel ce
face bunătate, nu este până la
unul.
13. Mormânt deschis gâtlejul
lor, cu limbile sale vicleneau,
veninul aspidelor subt buzele
lor;
14. Cărora gura de blestem şi
de amărăciune plină este.
15. Grabnice sânt picioarele
lor a vărsa sânge,
16. Zdrobire şi dosadă întru
căile lor,
17. Şi calea păcii nu au cu-
noscut.
18. Nu este frica lui Dum-
nezeu înaintea ochilor lor.
19. Ci ştim că oricâte legea
zice, celor din lege grăieşte,
ca toată gura să se astupe şi
subt judecată să fie toată
lumea lui Dumnezeu;
20. Pentru că din lucrurile
legii nu se va îndreptăţi tot
trupul înaintea lui; pentru că
prin lege este cunoaşterea pă-
catului.
21. Ci acum afară de lege
dreptatea lui Dumnezeu s'a
arătat, mărturisindu-se de lege
şi de proroci;
22. Dar dreptate a lui Dum-
nezeu prin credinţa lui Iisus
Hristos, spre toţi şi preste toţi
cei ce cred: că nu este osebire.

23. Căci toți au păcătuit și se lipsesc de slava lui Dumnezeu.
24. Îndreptățindu-se în dar cu al lui har, prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus;
25. Pre carele mai nainte au rânduit Dumnezeu curățire, prin credința întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui, prin trecerea celor mai nainte făcute păcate,
26. Întru îngăduința lui Dumnezeu, spre arătarea dreptății lui în vremea de acum, ca să fie el drept și îndreptățind pre cel din credința lui Iisus.
27. Deci unde este lauda? S'a încuiat. Prin carea lege? A lucrurilor? Nu, ci prin legea credinței.
28. Socotim dară prin credință a se îndreptăți omul, fără lucrurile legii.
29. Au doară Dumnezeu este numai al Iudeilor? Dară nu și al neamurilor? Așa, și al neamurilor:
30. Fiindcă unul este Dumnezeu, carele va îndreptăți tăierea-împrejur din credință, și netăierea-împrejur prin credință.
31. Legea deci zădărnicim prin credință? Să nu fie: ci legea întărim.

CAP. 4

Avraam, chip și pildă a îndreptățirii prin credință.

Deci ce vom zice pre Avraám, părintele nostru, să fie aflat dupre trup?
2. Căci dacă Avraám din lucruri s'a îndreptățit, are laudă, ci nu către Dumnezeu.
3. Căci ce zice Scriptura? Și a crezut Avraám lui Dumnezeu, și s'a socotit lui întru dreptate.
4. Iară celuia ce lucrează, plata nu se socotește dupre har, ci dupre datorie.
5. Iară celuia ce nu lucrează, ci crede întru cela ce îndreptățește pre cel necinstitoriu, socotește-se credința lui spre dreptate;
6. Precum și Davíd zice fericirea omului căruia Dumnezeu socotește dreptatea fără de lucruri:

7. Fericiți cărora s'au lăsat
fărădelegile și cărora s'au aco-
perit păcatele;
8. Fericit bărbatul, căruia nu
va socoti Domnul păcatul.
9. Deci fericirea ceasta este
întru tăierea-împrejur, sau și
întru netăierea-împrejur? Pen-
tru că zicem că s'a socotit lui
Avraám credința spre drep-
tate.
10. Cum dară s'a socotit?
Întru tăierea-împrejur fiind, au
întru netăierea-împrejur? Nu
întru tăierea-împrejur, ci întru
netăierea-împrejur.
11. Și semn al tăierii-împrejur
a luat, pecetea dreptății cre-
dinței celei dintru netăierea-
împrejur: ca să fie el părinte
tuturor celor ce cred prin ne-
tăierea-împrejur, ca să se so-
cotească și lor dreptatea;
12. Și părinte tăierii-împrejur
nu numai celor din tăierea-
împrejur, ci și celor ce merg
pre urmele credinței celei
dintru netăierea-împrejur a
părintelui nostru Avraám.
13. Că nu prin lege este lui
Avraám făgăduința, sau să-
mânței lui, ca să fie el moș-
tenitoriu lumii, ci prin drep-
tatea credinței.
14. Că de sânt cei din lege
moștenitori, deșertatu-s'a cre-
dința și s'a zădărnicit făgă-
duința;
15. Căci legea mânie lucrează:
pentru că unde nu este lege,
nici călcare este.
16. Pentru aceea este din cre-
dință, ca dupre har, ca să fie
adeverită făgăduința la toată
sămânța, nu numai la cea din
lege, ci și la cea din credința
lui Avraám, carele este părinte
nouă tuturor,
17. Precum este scris că:
Părinte al multor neamuri am
pus pre tine – înaintea lui
Dumnezeu căruia a crezut, a
celui ce înviază morții și
cheamă cele ce nu sânt ca și
cum ar fi;
18. Carele împrotiva nădejdii
nădăjduind, a crezut că va fi el
părinte al multor neamuri,
dupre cum s'a zis: Așa va fi
sămânța ta.
19. Și neslăbind cu credința,
nu s'a uitat la trupul său că
iată este mort, mai de o sută

de ani fiind, şi la omorâciunea pântecelui Sarrei;
20. Şi întru făgăduinţa lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredinţa, ci s'a împuternicit cu credinţa, dând slavă lui Dumnezeu.
21. Şi deplin încredinţat fiind că ceea ce au făgăduit, puternic este a şi face.
22. Pentru aceea s'a şi socotit lui spre dreptate.
23. Şi nu s'a scris numai pentru el că s'a socotit lui,
24. Ci şi pentru noi, cărora va să ni se socotească, celor ce credem în cela ce au sculat pre Iisus, Domnul nostru, din morţi,
25. Carele s'au vândut pentru greşalele noastre, şi s'au sculat pentru îndreptăţirea noastră.

CAP. 5

Roadele îndreptăţirii prin credinţă. Adam şi Hristos.

Drept aceea, îndreptăţiţi fiind din credinţă, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos,
2. Prin carele şi apropiere am avut, cu credinţa, spre harul acesta întru carele stăm, şi ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu.
3. Şi nu numai, ci ne şi lăudăm întru necazuri, ştiind că necazul răbdare lucrează,
4. Iar răbdarea încercare, iar încercarea nădejde;
5. Iar nădejdea nu ruşinează, căci dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt, cela ce s'au dat nouă.
6. Pentru că Hristos, încă neputincioşi fiind noi, la vremea cuvenită pentru cei necinstitori au murit.
7. Că abia de va muri cineva pentru cel drept; căci pentru cel bun poate şi cutează cineva a muri.
8. Şi învederează Dumnezeu dragostea sa spre noi, căci încă păcătoşi fiind noi, Hristos pentru noi au murit.
9. Cu mult dară mai vârtos, îndreptăţindu-ne acum cu sângele lui, mântui-ne-vom prin el de mânie.

10. Căci dacă, vrăjmaşi fiind,
ne-am împăcat cu Dumnezeu
prin moartea Fiului său, cu
mult mai vârtos, împăcaţi
fiind, mântui-ne-vom întru
viaţa lui:
11. Şi nu numai, ci ne şi
lăudăm întru Dumnezeu, prin
Domnul nostru Iisus Hristos,
prin carele acum împăcăciu-
nea am luat.
12. Pentru aceea, precum prin-
tr'un om păcatul în lume a
intrat, şi prin păcat moartea, şi
aşa la toţi oamenii moartea a
trecut, întru carea toţi au
păcătuit;
13. Că până la lege păcatul era
în lume; dară păcat nu se so-
coteşte nefiind lege,
14. Ci a împărăţit moartea
dela Adam până la Moisì şi
preste cei ce nu păcătuiseră
dupre asemănarea încălcării
lui Adam, carele este chip al
celui viitoriu.
15. Ci nu precum greşala, aşa
şi harul; că de au murit prin
greşala unuia cei mulţi, cu
mult mai vârtos harul lui
Dumnezeu şi darul, prin harul
unui singur om, Iisus Hristos,
întru cei mulţi au prisosit.
16. Şi nu precum prin unul ce
a păcătuit este darul; căci
judecata dintru unul este spre
osândire, iară harul, dintru
multe greşale, spre îndreptă-
ţire.
17. Căci dacă pentru greşala
unuia moartea a împărăţit prin
unul, cu mult mai vârtos cei
ce iau prisosinţa harului şi a
darului dreptăţii vor împărăţi
întru viaţă prin cel unu Iisus
Hristos.
18. Pentru aceea dară, precum
prin greşala unuia la toţi oa-
menii este spre osândă, aşa şi
prin dreptatea unuia, la toţi
oamenii spre îndreptăţirea vie-
ţii.
19. Căci precum prin neascul-
tarea unui om, păcătoşi s'au
făcut cei mulţi, aşa şi prin
ascultarea unuia drepţi se vor
face cei mulţi.
20. Însă legea a intrat ca să se
înmulţească greşala. Ci unde
s'a înmulţit păcatul, preapri-
sosit-a harul;
21. Ca precum a împărăţit pă-
catul întru moarte, aşa şi harul

să împărățească prin dreptate spre viață vécĭnică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

CAP. 6

Lucrarea virtuților ce se cuvine să urmeze credinței. Îndemnare la viața duhovnicească.

Ce vom zice dară? Rămânea-vom în păcat, ca să se înmulțească harul?
2. Să nu fie. Noi, carii am murit păcatului, cum încă vom trăi întru el?
3. Au nu cunoașteți că oricâți întru Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat?
4. Împreună ne-am îngropat cu el prin botez întru moarte, ca precum au înviat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm.
5. Că dacă împreună-odrăsliți ne-am făcut prin asemănarea morții lui, atunci și prin a învierii lui vom fi;
6. Aceasta știind, că omul nostru cel vechiu s'a împreună-răstignit, ca să se zădărnicească trupul păcatului, ca să nu mai robim noi păcatului;
7. Pentru că cela ce a murit îndreptățitu-s'a de către păcat.
8. Și de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viia împreună cu el,
9. Știind că Hristos, înviind din morți, nu mai moare: moartea preste el nu mai domnește.
10. Căci ce a murit, păcatului o dată a murit; iară ce viiază, viiază lui Dumnezeu.
11. Așa și voi, socotiți-vă morți a fi păcatului, dară vii lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.
12. Deci să nu împărățească păcatul în cel muritoriu al vostru trup, ca să ascultați de el întru poftele lui,
13. Nici dați mădulările voastre păcatului, arme ale nedreptății, ci dați pre voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii dintre morți, și mădulările voastre lui Dumnezeu, ca arme ale dreptății.

14. Că păcatul nu va domni preste voi; că nu sânteți subt lege, ci subt har.
15. Ce dară? Să păcătuim, căci nu sântem subt lege, ci subt har? Să nu fie.
16. Nu știți că celui ce vă dați robi spre ascultare, robi sânteți căruia ascultați, au păcatului spre moarte, au ascultării spre dreptate?
17. Ci mulțămim lui Dumnezeu, căci erați robi păcatului, dar ați ascultat din inimă de chipul învățăturii căreia v'ați dat,
18. Și slobozindu-vă de păcat, robitu-v'ați dreptății.
19. Omenește zic, pentru slăbiciunea cărnii voastre; că precum ați dat mădulările voastre roabe necurăției și fărădelegii spre fărădelege, așa acum să dați mădulările voastre roabe dreptății spre sfințenie.
20. Căci când erați robi păcatului, slobozi erați față de dreptate.
21. Deci ce roadă aveați atuncea, întru cele de carile acum vă rușinați? Căci sfârșitul acelora este moartea.
22. Iară acum, slobozindu-vă de păcat și robindu-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iară sfârșitul, viața vécĭnică.
23. Pentru că plata păcatului este moartea, dară harul lui Dumnezeu viață vécĭnică în Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP. 7

Osânda păcatului subt lege. Slăbiciunea firii omului, împiedicându-l a plini legea, aduce moarte.

Au nu știți, fraților – pentru că celor ce știu legea grăiesc – că legea domnește preste om în câtă vreme trăiește?
2. Că femeia măritată legată este de lege cu bărbatul atâta cât trăiește el; dară de a muri bărbatul, dezlegatu-s'a de legea bărbatului.
3. Drept aceea, trăindu-i bărbatul, preacurvă se cheamă de va fi cu alt bărbat; iară de va muri bărbatul, slobodă este

față de lege, a nu fi ca prea-
curvă fiind cu alt bărbat.
4. Pentru aceea, frații mei, și
voi v'ați omorât legii prin
trupul lui Hristos, ca să fiți voi
ai altuia, ai celuia ce din morți
au înviat, ca să aducem roadă
lui Dumnezeu.
5. Căci când eram întru carne,
patimile păcatelor, cele prin
lege, se lucrau întru mădulă-
rile noastre ca să aducă roadă
morții;
6. Dară acum ne-am desprins
de lege, murind celeia întru
carea eram ținuți, ca să slujim
întru înnoirea duhului, și nu
întru vechitura slovei.
7. Ce dară vom zice? Legea
este păcat? Să nu fie. Ci pă-
catul nu l-am cunoscut, fără
numai prin lege; pentru că și
pofta nu aș fi știut, de nu ar fi
zis legea: Să nu poftești.
8. Și prilej luând păcatul prin
poruncă, lucrat-a întru mine
toată pofta: pentru că fără lege
păcatul este mort.
9. Ci eu odinioară fără lege
trăiam; dară venind porunca,
păcatul a prins viață, iară eu
am murit.
10. Și porunca cea spre viață,
aceasta spre moarte s'a aflat
mie;
11. Că păcatul, prilej luând
prin poruncă, m'a înșelat, și
printr'însa m'a omorât.
12. Drept aceea, legea sfântă
este, și porunca sfântă, și
dreaptă, și bună.
13. Deci ce era bun s'a făcut
mie moarte? Să nu fie. Ci
păcatul, ca să se arate păcat,
prin ce era bun lucrând mie
moarte, ca să se facă cu
covârșire păcătos păcatul prin
poruncă.
14. Căci știm că legea duhov-
nicească este, iară eu trupesc
sânt, vândut subt păcat.
15. Pentru că ce lucrez nu știu,
că nu carea voiesc, aceasta
fac; ci carea urăsc, aceasta
fac.
16. Iară de fac aceasta carea
nu voiesc, recunosc legea că
este bună.
17. Iară acum nu mai lucrez
eu aceasta, ci păcatul carele
lăcuiește în mine.
18. Pentru că știu că în mine,
adecă în carnea mea, nu
lăcuiește ce este bun; că a voi

află-se la mine, dară a lucra binele nu aflu.
19. Că nu fac binele carele voiesc, ci răul carele nu voiesc, acesta fac.
20. Iar dacă ceea ce nu voiesc eu, aceasta fac, nu mai lucrez eu aceasta, ci păcatul cel ce lăcuieşte în mine.
21. Aflu dar legea în mine, cel ce voiesc a face binele, că răul la mine se află;
22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu, dupre omul cel dinlăuntru,
23. Dar văz o altă lege întru mădulările mele, oştindu-se împrotiva legii minţii mele şi dându-mă rob legii păcatului, carea este întru mădulările mele.
24. Ticălos om sânt eu: cine mă va izbăvi din trupul morţii acesteia?
25. Mulţămesc lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Deci dară eu însumi cu mintea robesc legii lui Dumnezeu, iară cu carnea legii păcatului.

CAP. 8

Schimbarea patimilor prin vieţuirea cea dupre Duh. Mângâierea celor ce suferă, cu arătarea slavei sfinţilor. Dragostea către Hristos.

Drept aceea, nici o osândă este acum celor ce în Hristos Iisus nu dupre carne umblă, ci dupre duh.
2. Că legea duhului vieţii întru Hristos Iisus slobozitu-m'a de legea păcatului şi a morţii.
3. Căci ce era cu neputinţă legii, slabă fiind ea prin carne, Dumnezeu, trimiţând pre Fiul său întru asemănarea cărnii păcatului, şi pentru păcat, osândit-au păcatul în carne:
4. Ca dreptatea legii să se plinească întru noi, carii nu dupre carne umblăm, ci dupre duh.
5. Căci cei ce sânt dupre carne, cele ale cărnii cugetă, iar cei ce sânt dupre duh, cele ale duhului.
6. Pentru că cugetul cărnii moarte este, iară cugetul duhului viaţă şi pace;

7. Pentru că cugetul cărnii vrăjmăşie este spre Dumnezeu, că legii lui Dumnezeu nu se supune, că nici poate;
8. Iar cei ce sânt întru carne, lui Dumnezeu a plăcea nu pot.
9. Dară voi nu sânteţi întru carne, ci întru duh, de lăcuieşte Duhul lui Dumnezeu întru voi. Şi de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.
10. Iară de este Hristos întru voi, trupul este mort din pricina păcatului, iară Duhul viiază din pricina dreptăţii.
11. Iară de lăcuieşte întru voi Duhul celuia ce au înviat pre Iisus din morţi, cela ce au înviat pre Hristos din morţi vii va face şi trupurile voastre cele muritoare, prin Duhul lui cel ce lăcuieşte întru voi.
12. Drept aceea, fraţilor, datori sântem nu cărnii, dupre carne a vieţui:
13. Că de vieţuiţi dupre carne, veţi muri; iar de omorâţi cu duhul faptele trupului, veţi trăi.
14. Căci câţi cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceştia sânt fii ai lui Dumnezeu.
15. Pentru că nu aţi luat duhul robiei iarăşi spre frică, ci aţi luat duhul punerii de fii, întru carele strigăm: Avva, Părinte.
16. Duhul însuşi mărturiseşte împreună cu duhul nostru că sântem fii ai lui Dumnezeu.
17. Iară de sântem fii, sântem şi moştenitori; moştenitori adecă ai lui Dumnezeu şi împreună-moştenitori ai lui Hristos: numai de împreunăpătimim, ca împreună să ne şi slăvim.
18. Că socotesc că nu sânt vrednice pătimirile vremii de acum, faţă de cea viitoare slavă carea se va descoperi nouă.
19. Că jinduirea zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezeu aşteaptă.
20. Că deşertăciunii s'a supus zidirea, nu de voie, ci pentru cela ce a supus, cu nădejde:
21. Că şi însăşi zidirea slobozi-se-va din robia stricăciunii, spre slobozenia slavei fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci ştim că toată zidirea împreună-suspină şi împreună-chinuieşte până acum.
23. Şi nu numai, ci şi noi, pârga Duhului având, şi noi înşine întru noi suspinăm, punerea de fii aşteptând, răscumpărarea trupului nostru.
24. Că prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea carea se vede nu este nădejde: căci ceea ce vede cineva, pentru ce şi nădăjduieşte?
25. Iar dacă ceea ce nu vedem nădăjduim, cu răbdare aşteptăm.
26. Aşijderea şi Duhul împreună-ajutorează nouă întru slăbiciunile noastre; căci ce ne vom ruga cum se cuvine, nu ştim, ci însuşi Duhul mijloceşte pentru noi cu suspinuri negrăite.
27. Iar cel ce cercetează inimile ştie ce este cugetul Duhului, căci dupre Dumnezeu mijloceşte el pentru sfinţi.
28. Şi ştim că celora ce iubesc pre Dumnezeu toate împreună-lucrează spre bine, celora ce, dupre înainte-tocmire, chemaţi sânt.
29. Că pre carii mai nainte i-au cunoscut, mai nainte i-au şi rânduit asemenea-chipuiţi chipului Fiului său, ca să fie el întâiu-născut între mulţi fraţi.
30. Iar pre carii mai nainte au rânduit, pre aceştia au şi chemat; şi pre carii au chemat, pre aceştia au şi îndreptăţit; iar pre carii au îndreptăţit, pre aceştia au şi proslăvit.
31. Ce vom zice dară către acestea? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împrotiva noastră?
32. Căci cel ce pre Fiul său nu au cruţat, ci pentru noi toţi au dat pre dânsul, cum nu împreună cu el şi toate va dărui nouă?
33. Cine va pârî împrotiva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptăţeşte:
34. Cine e cel ce osândeşte? Hristos este cela ce au murit, şi mai vârtos carele au şi înviat, carele şi este de-a dreapta lui Dumnezeu, carele şi mijloceşte pentru noi.
35. Cine pre noi va despărţi de dragostea lui Hristos? Necaz,

au strâmtorare, au prigoană, au foamete, au golătate, au primejdie, au sabie?
36. Precum scris este că: Pentru tine omorâmu-ne toată ziua, socotitu-ne-am ca oile junghierii.
37. Ci întru acestea toate preabiruim, prin cela ce au iubit pre noi.
38. Pentru că încredinţat sânt că nici moarte, nici viaţă, nici îngeri, nici începătorii, nici puteri, nici cele de acum, nici cele viitoare,
39. Nici înălţime, nici adâncime, nici altă oarecarea zidire putea-va pre noi să despartă de dragostea lui Dumnezeu cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP. 9

Israil cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor, Israilul cel adevărat.

Adevărat zic întru Hristos, nu minţ, împreună-mărturisind mie cunoştinţa cugetului meu în Duhul Sfânt,
2. Că întristare mare este mie, şi necontenită durere inimii mele.
3. Că mă rugam eu însumi a fi anathema dela Hristos pentru fraţii mei, rudeniile mele dupre trup;
4. Carii sânt Israilteni, a cărora este punerea de fii, şi slava, şi legământurile, şi punerea de lege, şi slujba, şi făgăduinţele,
5. Ai cărora sânt părinţii şi dintru carii este Hristos dupre trup, carele este preste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.
6. Ci nu că ar fi scăzut cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toţi cei din Israíl aceştia sânt Israíl;
7. Nici fiindcă sânt sămânţa lui Avraám, toţi sânt fii, ci: Întru Isaác chema-se-va ţie sămânţă.
8. Adecă nu fiii cărnii, aceştia sânt fii ai lui Dumnezeu: ci fiii făgăduinţei socotescu-se întru sămânţă.
9. Pentru că al făgăduinţei este cuvântul acesta: La vremea

ceasta voiŭ veni, şi va fi Sar-
rei fiu.
10. Şi nu numai, ci şi Re-
vecca, din unul zămislind, din
Isaác, părintele nostru;
11. Că încă nefiind ei născuţi,
nici făcând ceva bun sau rău –
ca înainte-tocmirea cea dupre
alegerea lui Dumnezeu să ră-
mâie, nu din lucruri, ci dela
cel ce cheamă –
12. Grăitu-s'au ei că: Cel mai
mare va sluji celui mai mic.
13. Precum este scris: Pre
Iacov am iubit, iară pre Isáv
am urât.
14. Deci ce vom zice? Au este
nedreptate la Dumnezeu? Să
nu fie.
15. Că lui Moisì zice: Milui-
voiŭ pre carele o să miluiesc,
şi mă voiŭ îndura de carele o
să mă îndur.
16. Drept aceea, nu este nici a
celui ce voieşte, nici a celui ce
aleargă, ci a lui Dumnezeu,
celui ce miluieşte.
17. Că zice Scriptura lui
Faraon că: Spre însăşi aceasta
am ridicat pre tine, ca să arăt
întru tine puterea mea, şi ca să
se vestească numele meu în
tot pământul.
18. Drept aceea, pre carele
voieşte miluieşte, iar pre ca-
rele voieşte împietreşte.
19. Zice-vei dară mie: Atunci
pentru ce mai bagă vină? Că
voii lui cine a stătut îm-
protivă?
20. O, omule, dară tu cine eşti,
cela ce împrotivă-răspunzi lui
Dumnezeu? Au doară va zice
plăzmuirea celui ce au
plăzmuit: Căci m'ai făcut aşa?
21. Au nu are stăpânire olariul
preste lut, dintru aceeaşi fră-
mântătură să facă un vas de
cinste, iar altul de necinste?
22. Dar dacă, vrând Dum-
nezeu să arate mânia şi să se
cunoască puterea sa, suferit-au
întru multă îndelungă-răbdare
vase ale mâniei gătite spre
pieire,
23. Şi ca să se cunoască bo-
găţia slavei sale preste vase
ale milei, pre carile mai nainte
au gătit spre slavă,
24. Pre carii au şi chemat, pre
noi, nu numai dintre Iudei, ci
şi din neamuri?

25. Precum şi la Osie zice: Chema-voiŭ pre cel ce nu este norodul meu, norodul meu, şi pre cea neiubită, iubită;
26. Şi va fi în locul unde s'a grăit lor: Voi nu sânteţi norodul meu – acolò ei se vor chema fii ai lui Dumnezeu celui viu.
27. Iară Isaía strigă pentru Israil: De va fi numărul fiilor lui Israíl ca nisipul mării, rămăşiţa se va mântui:
28. Cuvântul adecă săvârşind şi scurtând întru dreptate: căci cuvânt scurtat va face Domnul pre pământ.
29. Şi precum au zis mai nainte Isaía: De nu ar fi lăsat Domnul Savaóth nouă sămânţă, ca Sodoma ne-am fi făcut şi cu Gomorra ne-am fi asemănat.
30. Ce dară vom zice? Că neamurile carile nu umblă dupre dreptate au apucat dreptatea, însă dreptatea cea din credinţă.
31. Iară Israil, umblând dupre legea dreptăţii, la legea dreptăţii nu a ajuns.
32. Pentru ce? Pentru că nu din credinţă, ci ca din lucrurile legii. Căci s'au poticnit de piatra poticnirii,
33. Precum este scris: Iată pun în Sion piatră de poticnire şi stâncă de sminteală; şi tot cel ce crede întru el nu se va ruşina.

CAP. 10

Iudeii caută dreptatea din lucrurile legii, iar nu din sfârşitul legii, care este Hristos. Deosebirea între dreptatea cea din lege şi cea din credinţă.

Fraţilor, bunăvoirea inimii mele şi ruga cea către Dumnezeu pentru Israíl este spre mântuire.
2. Că mărturisesc lor că râvnirea lui Dumnezeu au, ci nu dupre cunoaştere;
3. Că necunoscând a lui Dumnezeu dreptate, şi a lor dreptate căutând să puie, dreptăţii lui Dumnezeu nu s'au supus.
4. Că sfârşitul legii este Hristos, spre dreptate tot celui ce crede.

5. Că Moisì scrie dreptatea cea din lege, că omul carele face acelea, viu va fi întru ele.
6. Iară cea din credință dreptate așa zice: Să nu zici întru inima ta: Cine se va sui la ceriu? Adecă, să pogoare pre Hristos;
7. Sau: Cine se va pogorî întru adânc? – adecă pre Hristos să ridice din morți.
8. Dară ce zice? Aproape ți-este graiul, în gura ta și în inima ta – adecă graiul credinței, carele propoveduim;
9. Că de vei mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus, și vei crede întru inima ta că Dumnezeu au înviat pre el din morți, te vei mântui:
10. Căci cu inima se crede spre dreptate, iară cu gura se mărturisește spre mântuire.
11. Că zice Scriptura: Tot cel ce crede întru el nu se va rușina.
12. Că nu este osebire Iudeului și Ellinului, pentru că același este Domnul tuturor, bogat fiind spre toți cei ce îl cheamă;
13. Că tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui.
14. Cum dar vor chema pre cel întru carele nu au crezut? Și cum vor crede în cel de carele nu au auzit? Și cum vor auzi fără de propoveduitoriu?
15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimite? Precum este scris: Cât sânt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune.
16. Ci nu toți au ascultat de evanghelie. Că Isaía zice: Doamne, cine a crezut auzului nostru?
17. Deci credința este din auz, iară auzul prin graiul lui Dumnezeu.
18. Ci zic: Au doară nu au auzit? Însă în tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.
19. Ci zic: Au nu a cunoscut Israíl? Întâiu Moisì zice: Stârni-vă-voiu cu râvna spre cel ce nu este neam, spre neam neînțelegătoriu vă voiu stârni mânia.

20. Iar Isaia cutează şi zice: Aflatu-m'am celor ce pre mine nu căutau, arătat m'am făcut celor ce de mine nu întrebau.
21. Iar către Israíl zice: Toată ziua am întins mâinile mele către norod neascultătoriu şi împrotivă-grăitoriu.

CAP. 11

Alegerea unei părți din Iudei spre mântuire prin credința în Hristos; lăsarea altei părți în orbirea ei, luând pre neamuri. Îndemnarea acestora a nu se sumeți, căci la urmă şi Iudeii se vor mântui.

Zic drept aceea: Au doară au lepădat Dumnezeu norodul său? Să nu fie. Că şi eu Israiltean sânt, din sămânța lui Avraám, din seminția lui Veniamín.
2. Nu au lepădat Dumnezeu pre norodul său, pre carele mai nainte au cunoscut. Au nu ştiți de Ilie ce zice Scriptura? Cum se roagă lui Dumnezeu împrotiva lui Israíl, zicând:
3. Doamne, pre prorocii tăi au omorât, jertfelnicele tale au surpat, şi eu am rămas singur, şi caută sufletul meu.
4. Dar ce zice lui dumnezeiescul răspuns? Lăsat-am mie şapte mii de bărbați, carii nu şi-au plecat genunchiul lui Vaal.
5. Aşa dară şi în vremea de acum rămăşiță dupre alegerea harului s'a făcut.
6. Iară de este prin har, nu mai este din lucruri: altfel, harul nu ar mai fi har. Iară de este din lucruri, nu mai este har, altfel lucrul nu ar mai fi lucru.
7. Ce dară? Ceea ce căuta Israíl, aceea nu a nimerit, dar alegerea a nimerit, iar ceilalți s'au împietrit;
8. Precum este scris: Dat-au lor Dumnezeu duh de amorțire, ochi ca să nu vază şi urechi ca să nu auză, până în ziua de azi.
9. Şi Davíd zice: Facă-se masa lor spre cursă şi spre laț şi spre sminteală şi spre răsplătire lor,

10. Întunece-se ochii lor ca să nu vază şi spinarea lor pururea gârboveşte.

11. Zic, drept aceea: Au doară s'au poticnit ca să cază? Să nu fie; ci prin a lor greşală mântuire s'a făcut neamurilor, ca să râvnească pre ele.

12. Şi de este greşala lor bogăţie lumii, şi scădenia lor bogăţie neamurilor, cu cât mai mult plinirea lor.

13. Că vouă zic, neamurilor: Întrucât sânt eu neamurilor apostol, slujirea mea slăvesc,

14. Ca doară voiu face carnea mea să râvnească, şi să mântuiesc pre vreunii dintr'înşii.

15. Că de este lepădarea lor împăcare lumii, ce alt este luarea lor, fără numai viaţă din morţi?

16. Iară de este pârga sfântă, este şi frământătura; şi de este rădăcina sfântă, sânt şi ramurile.

17. Şi de s'au frânt unele din ramuri, iară tu, maslin sălbatec fiind, te-ai altoit întru ele, şi împreună-părtaş rădăcinii şi grăsimii maslinului te-ai făcut,

18. Nu te lăuda asupra ramurilor: iară de te lauzi, nu tu rădăcina porţi, ci rădăcina pre tine.

19. Zice-vei dară: Frântu-s'au ramurile, ca să mă altoiesc eu.

20. Bine; prin necredinţă s'au frânt, iară tu prin credinţă ai stătut. Nu te înălţa cu cugetul, ci te teme;

21. Că de nu au cruţat Dumnezeu cele din fire ramuri, nu cumva nici pre tine să nu te cruţe.

22. Vezi dar bunătatea şi năsâlnicia lui Dumnezeu: preste cei ce au căzut, năsâlnicie; iară preste tine, bunătate, de vei rămânea în bunătate; altminterea, şi tu te vei tăia.

23. Ci şi aceia, de nu vor rămânea în necredinţă, se vor altoi; că puternic este Dumnezeu iarăşi pre ei să altoiască.

24. Căci dacă tu din cel dupre fire sălbatec maslin te-ai tăiat, şi afară de fire te-ai altoit spre maslin bun, cu cât mai vârtos aceştia, carii sânt dupre fire se vor altoi întru al lor maslin.

25. Pentru că nu voiesc să nu cunoaşteţi voi, fraţilor, taina

ceasta, ca nu să fiți dela înșivă
înțelepți, că împietrire din
parte lui Israíl s'a făcut, până
ce plinirea neamurilor va
intra:
26. Și așa tot Israilul se va
mântui, precum este scris: Ve-
ni-va din Sión cela ce izbă-
vește, și va întoarce necin-
stirile dela Iacov;
27. Și acesta este cel dela
mine legământ cu ei, când
voiŭ lua păcatele lor.
28. Însă dupre evanghelie,
vrăjmași sânt, din pricina
voastră, dar dupre alegere,
iubiți, din pricina părinților;
29. Căci necăite sânt darurile
și chemarea lui Dumnezeu.
30. Căci precum și voi
odinioară nu ați ascultat pre
Dumnezeu, iară acum v'ați
miluit prin neascultarea ces-
tora,
31. Așa și aceștia acum au
neascultat, ca prin miluirea
voastră și ei să se miluiască.
32. Că împreună au încuiat
Dumnezeu pre toți spre neas-
cultare, ca pre toți să mi-
luiască.
33. O, adâncul bogăției și al
înțelepciunii și al cunoașterii
lui Dumnezeu. Câtu-s de
necercetate judecățile lui și
neurmate căile lui.
34. Că cine a cunoscut mintea
Domnului? Au cine sfetnic lui
s'a făcut?
35. Au cine mai nainte a dat
lui, și se va răsplăti lui?
36. Că din el și prin el și întru
el sânt toate: Lui fie slava în
veci. Amin.

CAP. 12

Sfătuire pentru fapta bună cea către Dumnezeu și către oameni.

Rogu-vă dară, fraților, prin
îndurările lui Dumnezeu, să
puneți înainte trupurile voas-
tre jertfă vie, sfântă, bineplă-
cută lui Dumnezeu, cea cu-
vântătoare slujba voastră.
2. Și nu vă împreună-chipuiți
veacului cestuia, ci vă schim-
bați la chip cu înnoirea minții
voastre, ca să ispitiți voi carea
este voia lui Dumnezeu, cea
bună și bineplăcută și desă-
vârșită.

3. Că zic, prin harul ce s'a dat mie, tuturor celor ce sânt între voi, a nu se preaînălța cu cugetul mai presus decât li se cade a cugeta, ci a cugeta spre a avea întreaga-cugetare, fieștecăruia precum au împărțit Dumnezeu măsura credinței.
4. Că precum întru un trup mădulări multe avem, și mădulările toate nu aceeași făptuire au,
5. Așa cei mulți ún trup sântem întru Hristos, și fieștecare unul altuia mădulare.
6. Și având daruri dupre harul ce s'au dat nouă în multe feluri, ori prorocie, dupre măsura credinței;
7. Ori slujbă, întru slujbă; ori cela ce învață, întru învățătură;
8. Ori cela ce mângâie, întru mângâiere; cela ce dă, întru prostime; cela ce ispravnic este, cu sârguială; cela ce miluiește, întru voie bună.
9. Dragostea – nefățarnică. Urâți ce este viclean, lipiți-vă de bine.
10. Cu iubire frățească unul pre altul iubind, cu cinstirea unul pre altul mai mare făcând;
11. Cu osârdia nelenevoși, cu duhul arzând, Domnului slujind;
12. Întru nădejde bucurându-vă, întru necaz răbdând, întru rugăciune îngăduind,
13. La trebuințele sfinților părtași fiind, iubirea de streini urmând.
14. Binecuvântați pre cei ce vă prigonesc, binecuvântați și nu blestemați.
15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură, și plângeți cu cei ce plâng.
16. Aceeași unul spre altul cugetând, nu cele înalte cugetând, ci cu cele smerite împreună-purtându-vă. Nu vă faceți dela înșivă înțelepți.
17. Nimănui rău pentru rău răsplătiți; mainainte-socotiți cele bune înaintea tuturor oamenilor.
18. De este cu putință, în cât este despre voi, cu toți oamenii să aveți pace.
19. Nu vă izbândiți singuri vouă, iubiților, ci dați loc mâniei, că scris este: A mea

este izbândirea, eu voiŭ răsplăti, zice Domnul.
20. Drept aceea, de va flămânzi vrăjmaşul tău, hrăneşte pre el; de însetează, adapă-l; că aceasta făcând, cărbuni de foc vei grămădi pre capul lui.
21. Nu te birui de rău, ci cu binele biruieşte răul.

CAP. 13

Sfătuire la supunere, dragoste şi alte fapte bune.

Tot sufletul stăpânirilor celor mai presus să se supuie. Că nu este stăpânire, fără numai dela Dumnezeu, şi stăpânirile carile sânt, de Dumnezeu rânduite sânt.
2. Pentru aceea, cel ce se împrotiveşte stăpânirii, rânduielii lui Dumnezeu se împrotiveşte, iară cei ce se împrotivesc, judecată loruşi vor lua.
3. Că dregătorii nu sânt frică lucrurilor bune, ci celor rele. Ci voieşti să nu te temi de stăpânire? Binele fă, şi vei avea laudă dela dânsa;
4. Că slujitoare lui Dumnezeu este ţie spre bine. Iară de faci răul, teme-te: că nu îndarn sabia poartă; că slujitoare lui Dumnezeu este, izbânditoare spre mânie celuia ce face răul.
5. Pentru aceea trebuie a vă supune, nu numai pentru mânie, ci şi pentru cunoştinţa cugetului.
6. Că pentru aceasta şi biruri plătiţi; că slujitori ai lui Dumnezeu sânt, spre însăşi aceasta îndeletnicindu-se.
7. Daţi dară tuturor cele datorite: celui cu birul, birul; celui cu vama, vama; celui cu teama, teama; celui cu cinstea, cinstea.
8. Nimănui nimica fiţi datori, fără numai a iubi unul pre altul; că cela ce iubeşte pre altul legea a plinit.
9. Pentru că: Să nu preacurveşti, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu fii mărturie mincinoasă, Să nu pofteşti, şi oricarea altă poruncă întru acest cuvânt se cuprinde, întru: Să iubeşti pre aproapele tău ca însuţi pre tine.
10. Dragostea aproapelui rău nu face; drept aceea, plinirea legii este dragostea.

11. Şi aceasta, ştiind vremea, că iată este ceasul din somn să ne sculăm: că acum mai aproape este nouă mântuirea decât când am crezut.
12. Noaptea e înaintată, iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunerecului, şi să ne îmbrăcăm cu armele luminii.
13. Ca ziua cu bun chip să umblăm, nu întru ospeţe şi beţii, nu întru culcări şi fapte de ruşine, nu întru pricire şi pizmă,
14. Ci îmbrăcaţi-vă în Domnul Iisus Hristos, şi grija trupului nu faceţi spre pofte.

CAP. 14

Despre cei slabi în credinţă. Să nu judecăm unul pre altul. Despre pace. Să nu smintim pre fratele.

Iară pre cel slab în credinţă priimiţi-l, nu întru judecarea gândurilor.
2. Că unul crede a mânca de toate, iară cel slab legumi mănâncă.
3. Cel ce mănâncă să nu defaime pre cel ce nu mănâncă, şi cel ce nu mănâncă să nu judece pre cel ce mănâncă, pentru că Dumnezeu l-au priimit.
4. Cine eşti tu, cel ce judeci pre sluga altuia? Domnului său stă au cade. Ci va sta, că puternic este Dumnezeu a-l face să stea.
5. Unul judecă o zi deasupra altei zile, iară altul judecă toate zilele la fel: fieştecarele să fie deplin încredinţat în mintea sa.
6. Cel ce ţine ziua, Domnului o ţine; şi cel ce nu ţine ziua, Domnului nu o ţine. Şi cel ce mănâncă, Domnului mănâncă, căci mulţămeşte lui Dumnezeu; şi cel ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, şi mulţămeşte lui Dumnezeu.
7. Că nimenea dintre noi luişi viiază, şi nimenea luişi moare.
8. Căci şi dacă viem, Domnului viem, şi dacă murim, Domnului murim. Deci şi dacă viem, şi dacă murim, ai Domnului sântem.

9. Că spre aceasta Hristos şi au murit, şi au înviat, şi de iznoavă au vieţuit, ca şi morţilor şi viilor să domnească.
10. Dară tu ce judeci pre fratele tău? Au şi tu, ce defaimi pre fratele tău? Că toţi vom sta de faţă la divanul lui Hristos.
11. Că scris este: Viu sânt eu, zice Domnul, că mie se va pleca tot genunchiul, şi toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu.
12. Deci dară fieştecarele dintre noi pentru sineşi samă va da lui Dumnezeu.
13. Deci să nu mai judecăm unul pre altul; ci mai vârtos aceasta judecaţi, a nu se pune poticnire fratelui, au smintealā.
14. Ştiu, şi încredinţat sânt în Hristos Iisus, că nimica este spurcat prin sine, fără numai celui ce socoteşte a fi ceva spurcat, aceluia este spurcat,
15. Iară de se mâhneşte pentru mâncare fratele tău, iată nu umbli dupre dragoste. Nu pierde cu mâncarea ta pre acela pentru carele Hristos au murit.
16. Să nu se hulească dară binele vostru.
17. Că nu este împărăţia lui Dumnezeu mâncare şi băutură, ci dreptate, şi pace, şi bucurie întru Duhul Sfânt.
18. Căci cel ce întru acestea slujeşte lui Hristos, bineplăcut este lui Dumnezeu şi cercat la oameni.
19. Deci cele ale păcii să urmăm, şi cele ale zidirii unuia către altul.
20. Nu strica, pentru mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Că toate sânt curate, ci rău este omului celuia ce cu poticnire mănâncă.
21. Bine este carne a nu mânca, nici a bea vin, nici ceva de care fratele tău se poticneşte, au se sminteşte, au slăbeşte.
22. Credinţa carea tu ai, pentru tine însuţi să aibi naintea lui Dumnezeu. Fericit cela ce nu judecă pre sineşi întru ceea ce alege.
23. Iară cela ce se îndoieşte, de va mânca, osândeşte-se,

căci nu este din credință; și tot ce nu este din credință, păcat este.

CAP. 15

Urmarea blândeții lui Hristos. Pável arată slujba Evangheliei plinită de el. Îndeamnă a da ajutoare la săraci.

Și datori sântem noi, cei putincioși, slăbiciunile celor neputincioși a purta, și nu nouă să plăcem.
2. Căci fieștecarele dintre noi aproapelui să placă spre bine, către zidire.
3. Că și Hristos nu luiși au plăcut, ci dupre cum este scris: Ocările celor ce ocărăsc pre tine au căzut asupra mea.
4. Căci câte mai nainte s'au scris, spre a noastră învățătură mai nainte s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea Scripturilor nădejde să avem.
5. Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să dea vouă aceeași să cugetați între voi, dupre Hristos Iisus;
6. Ca într'un cuget, cu o gură să slăviți pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.
7. Pentru aceea, priimiți unii pre alții, cum și Hristos au priimit pre voi, spre slava lui Dumnezeu.
8. Zic însă că Iisus Hristos s'au făcut slujitoriu tăierii-împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să adeverească făgăduințele părinților;
9. Iară neamurile pentru milă să slăvească pre Dumnezeu, precum este scris: Pentru aceasta mă voiŭ mărturisi ție întru neamuri, și numelui tău voiŭ cânta.
10. Și iarăși zice: Veseliți-vă, neamuri, cu norodul lui.
11. Și iarăși: Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați pre el toate noroadele.
12. Și iarăși Isaía zice: Fi-va rădăcina lui Iesséi, și cela ce se va scula să domnească preste neamuri: întru acela neamurile vor nădăjdui.
13. Iară Dumnezeul nădejdii să umple pre voi de toată bucuria și pacea, crezând, ca să prisosiți voi întru nădejde, întru puterea Duhului Sfânt.

14. Şi încredinţat sânt şi eu însumi, fraţii mei, pentru voi, că şi voi plini sânteţi de bunătate, plini de toată cunoaşterea, putând şi unii pre alţii a povăţui.
15. Ci pre alocurea mai cu îndrăzneală am scris vouă, fraţilor, ca doară v'aş mai aduce aminte pentru harul ce s'a dat mie dela Dumnezeu,
16. A fi eu slujitoriu lui Iisus Hristos la neamuri, cu slujbă sfântă lucrând Evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie aducerea neamurilor binepriimită, sfinţită în Duhul Sfânt.
17. Am, drept aceea, laudă în Hristos Iisus în cele ce sânt către Dumnezeu.
18. Căci nu voiŭ cuteza a grăi ceva din cele ce nu au lucrat Hristos prin mine, spre aducerea neamurilor la ascultare, cu cuvântul şi cu lucrul,
19. Întru puterea semnelor şi a minunilor, întru puterea Duhului lui Dumnezeu; aşa încât, dela Ierusalím şi împrejurimi până la Illiric am plinit Evanghelia lui Hristos;
20. Şi aşa silindu-mă a binevesti, nu unde s'au numit Hristos, ca nu pre streină temelie să zidesc,
21. Ci precum este scris: Cei cărora nu s'a vestit pentru dânsul, vor vedea, şi carii nu au auzit, vor înţelege.
22. Pentru aceea mă şi opream de multe ori a veni către voi;
23. Iară acum nemaiavând loc întru aceste laturi, şi dorire având a veni către voi de mulţi ani,
24. Când va fi să merg în Ispánia veni-voiŭ către voi; căci nădăjduiesc ca, trecând, să vă văz, şi de voi să mă petrec acolò, de mă voiŭ îndestula mai întâiu de voi măcar în parte.
25. Dară acum merg la Ierusalím, slujind sfinţilor.
26. Că bine au voit Makedonia şi Ahaia împărtăşire oarecarea a face la săracii sfinţilor celor din Ierusalím.
27. Că bine au voit, şi datori sânt lor; că de vreme ce întru cele duhovniceşti ale lor s'au împărtăşit neamurile, datori

sânt şi întru cele trupeşti a
sluji lor.
28. Aceasta dară săvârşind, şi
pecetluind lor roada ceasta,
trece-voiŭ pre la voi spre
Ispánia.
29. Şi ştiu că, venind către
voi, întru plinirea binecuvân-
tării evangheliei lui Hristos
voiŭ veni.
30. Ci rog pre voi, fraţilor,
prin Domnul nostru Iisus
Hristos şi prin dragostea Du-
hului, împreună a lupta cu
mine întru rugăciuni pentru
mine către Dumnezeu;
31. Ca să mă izbăvesc de cei
neascultători din Iudeea şi ca
slujba mea cea din Ierusalím
să fie binepriimită sfinţilor,
32. Ca întru bucurie să viu
către voi, prin voia lui
Dumnezeu, şi să mă odihnesc
împreună cu voi.
33. Iară Dumnezeul păcii cu
voi cu toţi. Amin.

CAP. 16

Încredinţarea Fivei ca slujitoare bisericii din Kenhrees. Închinăciune a lui Pável către toţi.

Şi împrietenescu-vă pre Fivi,
sora noastră, carea este sluji-
toare bisericii din Kenhrees.
2. Ca să priimiţi pre ea întru
Domnul, dupre vrednicia sfin-
ţilor, şi să-i fiţi alături întru tot
lucrul ce ar avea trebuinţă
dela voi; că şi ea înainte-
stătătoare a mulţi s'a făcut, şi
mie însumi.
3. Spuneţi închinăciune Pris-
kilei şi lui Akíla, cei îm-
preună-lucrători cu mine întru
Hristos Iisus,
4. Carii pentru sufletul meu
grumazul şi-au pus, cărora nu
numai eu singur mulţămesc, ci
şi toate bisericile neamurilor:
5. Şi bisericii celei din casa
lor. Spuneţi închinăciune lui
Epénet, iubitului meu, carele
este pârga Ahaiei spre Hristos.
6. Spuneţi închinăciune Ma-
riámei, carea mult s'a ostenit
pentru noi.
7. Spuneţi închinăciune lui
Andrónic şi Iuniei, rudelor
mele şi împreună-robiţi cu
mine, carii sânt vestiţi între
apostoli, carii şi mai nainte de
mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amplie, iubitului meu întru Domnul.
9. Spuneți închinăciune lui Úrvan, celui împreună-lucrătoriu cu noi întru Hristos, și lui Stáhie iubitului meu.
10. Spuneți închinăciune lui Apelli, celui cercat întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sânt dintre ai lui Aristovúl.
11. Spuneți închinăciune lui Irodíon, rudei mele. Spuneți închinăciune celor dintre ai lui Narkis, carii sânt întru Domnul.
12. Spuneți închinăciune Trifeniei și Trifósei, carile se ostenesc întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei ceii iubite, carea mult s'a ostenit întru Domnul.
13. Spuneți închinăciune lui Ruf, celui ales întru Domnul, și maicii lui și a mea.
14. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flégon, lui Ermán, lui Patrovà, lui Ermín și fraților celor ce sânt împreună cu ei.
15. Spuneți închinăciune lui Filólog și Iulíei, lui Nirévs și surorii lui, și lui Olimpán, și tuturor sfinților celor împreună cu ei.
16. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă. Închină-se vouă bisericile lui Hristos.
17. Și rog pre voi, fraților, să vă păziți de cei ce fac dezbinările și smintelele, afară de învățătura carea voi ați învățat: și vă abateți dela ei.
18. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui lor; și prin cuvinte plăcute și prin cuvântări de bine înșală inimile proștilor.
19. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Bucuru-mă, drept aceea, de voi, și voiesc să fiți înțelepți spre bine, și proști spre rău.
20. Iară Dumnezeul păcii zdrobească pre satana subt picioarele voastre degrab. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.
21. Închină-se vouă Timothéi, cel împreună cu mine lucră-

toriu, şi Lúkie, şi Iáson, şi Sosípatru, rudele mele.
22. Închinu-mă vouă eu, Tértie, cel ce am scris cartea, întru Domnul.
23. Închină-se vouă Gáie, gazda mea, şi a toată biserica. Închină-se vouă Érast, dregătoriul cetății, şi Cúart fratele.
24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.
25. Iară celui ce poate să întărească pre voi dupre evanghelia mea şi propoveduirea lui Iisus Hristos, dupre descoperirea tainei ceii din anii vecilor tăcută,
26. Dar arătată acum şi, prin scripturile proroceşti, dupre porunca vécinicului Dumnezeu, spre ascultarea credinței la toate neamurile cunoscându-se,
27. Unuia înțeleptului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, fie slava în veci. Amin.

Către Romani s'a scris dela Corinth, prin Fívi diaconița bisericii din Kenhrées.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
ÎNTÂIA CĂTRE CORINTHENI

CAP. I

Mulţămiri lui Dumnezeu pentru credinţa Corinthenilor. Mustră dezbinările dintre ei, puind înainte Crucea Domnului ca adevărata înţelepciune.

Pável chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, şi Sosthén fratele,
2. Bisericii lui Dumnezeu carea este în Corinth, celor sfinţiţi întru Hristos Iisus, chemaţi sfinţi, împreună cu toţi cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, şi al lor şi al nostru:
3. Har vouă şi pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, şi dela Domnul Iisus Hristos.
4. Mulţămesc Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu ce s'a dat vouă întru Hristos Iisus;
5. Că întru toate v'aţi îmbogăţit întru dânsul, întru tot cuvântul şi toată cunoaşterea,
6. Precât mărturia lui Hristos s'a adeverit întru voi,
7. Încât a nu vă lipsi voi în nici un dar în aşteptarea descoperirii Domnului nostru Iisus Hristos,
8. Carele va şi adeveri pre voi până în săvârşit, fără de vină în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.
9. Credincios este Dumnezeu, prin carele v'aţi chemat spre împărtăşirea Fiului său Iisus Hristos, Domnul nostru.
10. Şi rog pre voi, fraţilor, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toţi aceeaşi să grăiţi, şi să nu fie între voi dezbinări, ci să fiţi

întemeiaţi întru aceeaşi minte
şi întru acelaşi gând.
11. Căci s'a arătat mie pentru
voi, fraţii mei, de către cei ai
Hlóii, că priciri între voi sânt.
12. Şi zic ei aceasta, că fieşte-
carele dintre voi zice: Eu sânt
al lui Pável, iară eu al lui
Apollo, iară eu al lui Kifa, iară
eu al lui Hristos.
13. Au împărţitu-s'au Hristos?
Au doară Pável s'a răstignit
pentru voi, sau întru numele
lui Pável v'aţi botezat?
14. Mulţămesc lui Dumnezeu
că nici pre unul dintre voi am
botezat, fără numai pre Crisp
şi pre Gáie:
15. Ca să nu zică cineva că
întru al meu nume am botezat.
16. Botezat-am şi casa lui Ste-
fanà, iară mai mult nu ştiu să
fi botezat pre altcineva.
17. Că nu m'au trimis Hristos
să botez, ci să binevestesc, nu
întru înţelepciunea cuvântului,
ca să nu se deşarte crucea lui
Hristos.
18. Căci cuvântul crucii, ce-
lora ce pier, nebunie este, dară
nouă, celora ce ne mântuim,
puterea lui Dumnezeu este.
19. Că scris este: Pierde-voiŭ
înţelepciunea înţelepţilor, şi
priceperea celor pricepuţi voiŭ
lepăda.
20. Unde este înţeleptul? Un-
de este cărturariul? Unde este
întrebătoriul veacului cestuia?
Au nu au făcut nebună Dum-
nezeu înţelepciunea lumii
acesteia?
21. Că de vreme ce întru înţe-
lepciunea lui Dumnezeu nu a
cunoscut lumea prin înţelep-
ciune pre Dumnezeu, bine-
voit-au Dumnezeu, prin ne-
bunia propoveduirii, a mântui
pre cei ce cred;
22. Pentru că şi Iudeii semn
cer, şi Ellinii înţelepciune
caută:
23. Dară noi propoveduim pre
Hristos răstignit, Iudeilor
adecă sminteală, iară Ellinilor
nebunie;
24. Dară celor chemaţi, şi Iu-
dei şi Ellini, pre Hristos pu-
terea lui Dumnezeu şi înţelep-
ciunea lui Dumnezeu.
25. Căci ce este nebun al lui
Dumnezeu, mai înţelept decât
oamenii este, şi ce este slab al

lui Dumnezeu, mai tare decât
oamenii este.
26. Că vedeți chemarea voas-
tră, fraților, că nu sânt mulți
înțelepți dupre trup, nu sânt
mulți putemici, nu sânt mulți
de bun neam;
27. Ci cele nebune ale lumii
au ales Dumnezeu, ca pre cei
înțelepți să rușineze, și cele
slabe ale lumii au ales Dum-
nezeu, ca să rușineze cele tari;
28. Și cele de neam prost ale
lumii și defăimate au ales
Dumnezeu, și cele ce nu sânt,
ca pre cele ce sânt să zădăr-
nicească,
29. Ca să nu se laude tot
trupul înaintea lui Dumnezeu.
30. Ci din el voi sânteți întru
Hristos Iisus, carele s'au făcut
nouă înțelepciune dela Dum-
nezeu, și dreptate, și sfințire,
și răscumpărare,
31. Ca, precum este scris:
Cela ce se laudă, întru
Domnul să se laude.

CAP. 2

Propoveduirea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înțelepciune lumească, ci în înțelepciunea cea dupre Dumnezeu.

Și eu venind către voi, fraților,
venit-am nu întru covârșirea
cuvântului au înțelepciunii,
vestind vouă mărturia lui
Dumnezeu.
2. Că nu am judecat a ști ceva
întru voi, fără numai pre Iisus
Hristos, și pre acesta răstignit.
3. Și eu cu slăbiciune și cu
frică și cu cutremur mare am
fost către voi,
4. Și cuvântul meu și pro-
poveduirea mea nu era întru
înduplecătoarele cuvinte ale
omeneștii înțelepciuni, ci întru
dovedeala Duhului și a
puterii,
5. Ca credința voastră să nu
fie întru înțelepciunea oa-
menilor, ci întru puterea lui
Dumnezeu.
6. Iar înțelepciune grăim între
cei desăvârșiți, însă înțelep-
ciune nu a veacului cestuia,
nici a boierilor veacului
cestuia, carii sânt pieritori;
7. Ci grăim înțelepciunea lui
Dumnezeu întru taină, cea as-
cunsă, carea au mainainte-

rânduit Dumnezeu mai nainte de veci, spre slava noastră;
8. Pre carea nimenea din boierii veacului cestuia a cunoscut: că de ar fi cunoscut, nu ar fi răstignit pre Domnul slavei.
9. Ci precum este scris: Cele ce ochiul nu a văzut, şi urechea nu a auzit, şi la inima omului nu s'au suit, acestea au gătit Dumnezeu celora ce iubesc pre dânsul.
10. Iară nouă au descoperit Dumnezeu prin Duhul său; pentru că Duhul toate cercetează, şi adâncurile lui Dumnezeu.
11. Pentru că cine ştie dintre oameni ale omului, fără numai duhul omului care este într'însul? Aşa şi ale lui Dumnezeu nimenea ştie, fără numai Duhul lui Dumnezeu.
12. Însă noi nu duhul lumii am priimit, ci duhul cel din Dumnezeu, ca să ştim cele ce de către Dumnezeu s'au hărăzit nouă.
13. Carile şi grăim, nu întru cele învăţate ale omeneştii înţelepciuni cuvinte, ci întru cele învăţate ale Duhului Sfânt, cele duhovniceşti celor duhovniceşti alăturând.
14. Însă omul cel sufletesc nu priimeşte cele ale Duhului lui Dumnezeu: căci nebunie sânt lui şi nu le poate cunoaşte, că duhovniceşte se judecă;
15. Dară cel duhovnicesc judecă toate, ci el de nimenea se judecă.
16. Că cine a cunoscut mintea Domnului, ca să înveţe pre el? Iară noi mintea lui Hristos avem.

CAP. 3

Apostolul a propoveduit Corinthenilor potrivit înţelegerii lor. Hristos este temelia credinţei. Cei ce zidesc pre această temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecăţii. Creştinii sânt Biserica lui Dumnezeu.

Şi eu, fraţilor, nu am putut grăi vouă ca celor duhovniceşti, ci ca celor trupeşti, ca unor prunci întru Hristos.
2. Cu lapte pre voi am adăpat, iar nu cu mâncare, că încă nu

puteați; ci încă nici acum nu puteți.
3. Că încă trupești sânteți. Căci când este între voi râvnă și pricire și dezbinări, au nu sânteți trupești și dupre om umblați?
4. Căci când zice cineva: Eu sânt al lui Pável, și altul: Eu, al lui Apollo, au nu trupești sânteți?
5. Cine dar este Pável, și cine este Apollo, fără numai slujitori prin carii ați crezut, fieștecăruia dupre cum Domnul i-au dat?
6. Eu am sădit, Apollo a udat, dară Dumnezeu au făcut creșterea;
7. Pentru aceea, nici cel ce sădește este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu cel ce dă creșterea.
8. Iară cela ce sădește și cela ce udă una sânt, și fieștecarele a sa plată va lua, dupre osteneala sa;
9. Pentru că noi ai lui Dumnezeu împreună-lucrători sântem: voi a lui Dumnezeu arătură, a lui Dumnezeu zidire sânteți.
10. Dupre harul lui Dumnezeu ce s'a dat mie, ca un înțelept maimare-meșter temelie am pus, dară altul deasupra zidește. Însă fieștecarele să caute cum deasupra zidește.
11. Că altă temelie nimenea poate să puie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos.
12. Iară de zidește cineva preste această temelie aur, argint, pietri scumpe, lemne, fân, trestie,
13. Al fieștecăruia lucru arătat va fi: căci ziua va arăta, pentru că cu foc se va descoperi; și al fieștecăruia lucru în ce chip va fi, focul va lămuri.
14. Dacă lucrul cuiva, pre carele deasupra l-a zidit, va rămânea, plată va lua.
15. Dacă lucrul cuiva se va arde, păgubi-se-va: ci el însuși se va mântui, însă așa ca prin foc.
16. Au nu știți că lăcașul lui Dumnezeu sânteți, și Duhul lui Dumnezeu lăcuiește întru voi?
17. De va strica cineva lăcașul lui Dumnezeu, strica-va pre

acela Dumnezeu; căci lăcaşul
lui Dumnezeu sfânt este, carii
voi sânteţi.
18. Nimenea să nu se
amăgească: De i se pare cuiva
înţelept a fi între voi în veacul
acesta, facă-se nebun, ca să fie
înţelept.
19. Pentru că înţelepciunea
lumii ceştiia nebunie este la
Dumnezeu. Că scris este: Cela
ce prinde pre cei înţelepţi
întru şiretlicul lor.
20. Şi iarăşi: Domnul cu-
noaşte gândurile înţelepţilor
că sânt deşarte.
21. Drept aceea, nimenea se
laude întru oameni: că toate
ale voastre sânt,
22. Ori Pável, ori Apollo, ori
Kifa, ori lumea, ori viaţa, ori
moartea, ori ceste de acum,
ori cele viitoare; toate ale
voastre sânt,
23. Iară voi ai lui Hristos, şi
Hristos al lui Dumnezeu.

CAP. 4

Vrednicia apostolească. Necuviinţa dezbinărilor. Smerenia şi răbdarea Apostolilor. Lauda lui Timothéi.

Aşa pre noi socotească omul,
ca pre nişte slugi ale lui
Hristos şi ispravnici tainelor
lui Dumnezeu.
2. Or ceea ce mai mult se
caută la ispravnici este ca
credincios să se afle cineva.
3. Dară mie prea puţin îmi
este ca de voi să mă judec, sau
de omenească zi: ci nici
însumi pre mine judec.
4. Că nimica împrotivă-mi
ştiu, ci nu întru aceasta m'am
îndreptăţit; iară cela ce judecă
pre mine Domnul este.
5. Drept aceea nu judecaţi mai
nainte de vreme ceva, până
când va veni Domnul, carele
va şi lumina cele ascunse ale
întunerecului şi va arăta sfa-
turile inimilor; şi atunci lauda
va fi fieştecăruia dela Dum-
nezeu.
6. Şi acestea, fraţilor, le-am
închipuit întru mine şi întru
Apollo pentru voi, ca întru noi
să vă învăţaţi ca nu mai mult
decât ce este scris să cugetaţi,
ca să nu vă făliţi cu unul sau
cu altul împrotiva celuilalt.

7. Că cine pre tine osebeşte? Şi ce ai carea nu ai luat? Iar dacă şi ai luat, ce te lauzi ca şi cum n'ai fi luat?
8. Iată sătuli sânteţi, iată v'aţi îmbogăţit, fără de noi aţi împărăţit; şi măcar de aţi fi şi împărăţit, ca şi noi cu voi împreună să împărăţim.
9. Că mi se pare că Dumnezeu pre noi, apostolii, cei mai de pre urmă ne-au arătat, ca pre nişte rânduiţi spre moarte, pentru că privelişte ne-am făcut lumii, şi îngerilor, şi oamenilor.
10. Noi nebuni sântem pentru Hristos, iară voi înţelepţi în Hristos; noi slabi, iară voi tari; voi slăviţi, iară noi necinstiţi.
11. Până în ceasul de acum şi flămânzim, şi însetoşăm, şi goli sântem, şi pălmuiţi, şi nestătători,
12. Şi ostenim lucrând cu mâinile noastre; ocărâţi fiind, binecuvântăm; prigoniţi fiind, răbdăm;
13. Defăimaţi fiind, mângâiem; ca gunoiul lumii ne-am făcut, lepădătura tuturor până acum.
14. Nu înfruntându-vă scriu acestea, ci ca pre nişte fii ai mei iubiţi dojenind.
15. Că de aţi avea zece mii de învăţători întru Hristos, dară nu mulţi părinţi, că întru Hristos Iisus, prin evanghelie, eu pre voi am născut.
16. Rogu-vă dar, fiţi mie următori.
17. Pentru aceasta am trimis la voi pre Timothéi, care este al meu fiu iubit şi credincios întru Domnul, carele vouă va aduce aminte căile mele cele întru Hristos, precum pretutindenea în toată biserica învăţ.
18. Că nevenind eu la voi, s'au semeţit unii.
19. Ci voiŭ veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, şi voiŭ cunoaşte, nu cuvântul celor ce s'au semeţit, ci puterea;
20. Că nu este în cuvânt împărăţia lui Dumnezeu, ci în putere.
21. Ce voiţi? Cu toiag să viu către voi, au cu dragoste şi cu duhul blândeţei?

CAP. 5

Mustrări împrotiva celor desfrânați.

Preste tot aude-se între voi curvie, și curvie ca aceea carea nici între păgâni se numește, ca să aibă cineva pre muierea tatălui său.
2. Și voi semeți sânteți, și nu mai vârtos să fi plâns, ca să se ridice din mijlocul vostru cela ce lucrul acesta a făcut.
3. Pentru că eu, ca lipsind cu trupul, dară de față cu duhul, iată am judecat ca și cum aș fi de față pre cel ce așa aceasta a făcut:
4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,
5. Să dați pre unul ca acela satanei spre periciunea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.
6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat toată frământătura dospește?
7. Curățiți dar aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum și sânteți fără de aluat. Căci Paștile nostru, Hristos, pentru noi s'au jertfit.
8. Pentru aceea, să prăznuim, nu întru aluatul cel vechiu, nici întru aluatul răutății și al vicleniei, ci întru azimele curăției și ale adevărului.
9. Scris-am vouă în epistolie să nu vă amestecați cu curvarii;
10. Și nicidecum cu curvarii lumii ceștiia, au cu lacomii, au cu hrăpitorii, au cu închinătorii idolilor: că altmintrelea ar trebui din lume a ieși.
11. Iară acum am scris vouă să nu vă amestecați, dacă vreunul, frate numindu-se, fi-va curvariu, au lacom, au închinătoriu idolilor, au ocărâtoriu, au bețiv, au hrăpitoriu: cu unul ca acesta nici să mâncați împreună.
12. Că ce îmi este mie a judeca pre cei din afară? Au nu pre cei din lăuntru voi judecați?
13. Iară pre cei din afară va judeca Dumnezeu. Și scoateți

afară pre cel viclean dintre voi
înşivă.

CAP. 6.

A nu se judeca înaintea celor necredincioşi. Sfaturi împrotiva desfrânării.

Au doară cutează cineva din
voi, pâră având către celălalt,
a se judeca la cei nedrepţi, şi
nu la cei sfinţi?
2. Au nu ştiţi că sfinţii lumea
vor judeca? Şi de se judecă
întru voi lumea, nevrednici
sânteţi de judecăţi mai mici?
3. Au nu ştiţi că pre îngeri
vom judeca, necum ale vieţii?
4. Deci ale vieţii judecăţi de
aveţi, pre cei dispreţuiţi în
biserică, pre aceia aşezaţi –
5. Spre ruşinare vouă zic.
Oare nu este între voi înţelept
nici unul, care să poată judeca
între fraţii săi,
6. Ci frate cu frate se judecă,
şi aceasta la necredincioşi?
7. Acum dară toată scădenia
întru voi este, că judecăţi aveţi
între voi. Pentru ce nu suferiţi
mai curând nedreptatea?
Pentru ce nu suferiţi mai
curând paguba?
8. Ci voi înşivă faceţi nedreptate şi aduceţi pagubă, şi
acestea fraţilor.
9. Au nu ştiţi că nedrepţii împărăţia lui Dumnezeu nu vor
moşteni? Nu vă înşelaţi: nici
curvarii, nici închinătorii de
idoli, nici preacurvarii, nici
malachiii, nici sodomnenii,
10. Nici furii, nici lacomii,
nici beţivii, nici ocărâtorii,
nici hrăpitorii împărăţia lui
Dumnezeu nu vor moşteni.
11. Şi acestea unii aţi fost: ci
v'aţi spălat, ci v'aţi sfinţit, ci
v'aţi îndreptăţit întru numele
Domnului Iisus şi întru Duhul
Dumnezeului nostru.
12. Toate îmi sânt slobode, ci
nu toate îmi sânt de folos;
toate îmi sânt slobode, ci nu
mă voiŭ stăpâni de vreuna.
13. Bucatele pântecelui şi
pântecele bucatelor: iară
Dumnezeu şi pre acesta şi pre
acelea va zădărnici. Iară trupul nu curviei, ci Domnului, şi
Domnul trupului:
14. Iară Dumnezeu şi pre
Domnul au sculat, şi pre noi
va scula prin puterea lui.

15. Nu ştiţi că trupurile voastre mădulări lui Hristos sânt? Lua-voiŭ dară mădulările lui Hristos ca să le fac mădulări ale curvei? Să nu fie.
16. Au nu ştiţi că cela ce se lipeşte de curvă un trup este? Că vor fi, zice, cei doi întru un trup.
17. Iară cel ce se lipeşte de Domnul un duh este.
18. Fugiţi de curvie. Tot păcatul carele va face omul, afară de trup este; iară cel ce curveşte, întru al său trup păcătuieşte.
19. Au nu ştiţi că trupul vostru lăcaş celui dintru voi Sfânt Duh este, pre carele aveţi dela Dumnezeu, şi nu sânteţi ai voştri?
20. Căci v'aţi cumpărat cu preţ; proslăviţi dar pre Dumnezeu în trupul vostru şi în duhul vostru, carile sânt ale lui Dumnezeu.

CAP. 7

Despre căsătorie, neînsurare şi văduvie.

Iară pentru carile mi-aţi scris, bine este omului de femeie să nu se atingă;
2. Dară din pricina curviei, fieştecarele a sa femeie să aibă, şi fieştecarea al său bărbat să aibă.
3. Bărbatul femeii datornica bunăvoire să dea; aşijderea şi femeia bărbatului.
4. Femeia trupul său nu stăpâneşte, ci bărbatul; aşijderea şi bărbatul al său trup nu stăpâneşte, ci femeia.
5. Nu vă lipsiţi unul de altul, fără numai cu bună învoială, la o vreme, ca să vă îndeletniciţi în post şi rugăciune, şi iarăşi împreună să fiţi, ca să nu ispitească pre voi satana prin neînfrânarea voastră.
6. Şi aceasta zic dupre pogorământ, nu dupre poruncă.
7. Căci voiesc ca toţi oamenii să fie ca şi mine; ci fieştecarele al său dar are dela Dumnezeu, unul aşa, altul altmintrelea.
8. Zic însă celor necăsătoriţi şi văduvelor, bine este lor de vor rămânea precum şi eu.

9. Iară de nu se pot înfrâna, căsătorească-se, că mai bine este a se căsători decât să arză.
10. Iară celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: femeia de bărbat să nu se despartă,
11. Iară de se va despărți, să rămâie nemăritată, au cu bărbatul să se împace; și bărbatul pre femeie să nu lase.
12. Iară celoralalți eu zic, nu Domnul: De are vreun frate femeie necredincioasă, și ea binevoiește să lăcuiască cu el, să nu lase pre dânsa;
13. Și femeia carea are bărbat necredincios, și acela binevoiește să lăcuiască cu ea, să nu lase pre dânsul.
14. Pentru că s'a sfințit bărbatul necredincios întru femeie, și s'a sfințit femeia necredincioasă întru bărbat; că într'alt chip fiii voștri necurați sânt, iară acum sfinți sânt.
15. Iară de se desparte cel necredincios, despartă-se. Că nu este robit fratele au sora întru unele ca acestea; ci întru pace chemat-au pre noi Dumnezeu.
16. Căci ce știi, femeie, de vei mântui pre bărbat? Sau ce știi, bărbate, de vei mântui pre femeie?
17. Însă fieștecăruia precum au împărțit Dumnezeu, pre fieștecarele cum l-au chemat Domnul, așa să umble. Și așa întru toate bisericile poruncesc.
18. Tăiat-împrejur s'a chemat cineva? Nu-și ascundă tăierea împrejur. Întru netăiere-împrejur s'a chemat cineva? Să nu se taie împrejur.
19. Tăierea-împrejur nimic este, și netăierea-împrejur nimic este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.
20. Fieștecarele întru chemarea în carea s'a chemat, întru aceea să rămâie.
21. Rob te-ai chemat? Nu-ți fie grijă; ci de și poți slobod să fii, mai vârtos te supune.
22. Căci cela ce întru Domnul s'a chemat rob, slobod Domnului este; așijderea și cela ce slobod s'a chemat, rob este lui Hristos.
23. Cu preț v'ați cumpărat; nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fieştecarele întru ce s'a chemat, fraţilor, întru aceea să rămâie lângă Dumnezeu.
25. Iară pentru fecioare porunca Domnului nu am; iară sfat dau, ca un miluit de Domnul credincios a fi.
26. Socot dară aceasta bună a fi pentru cea de acum nevoie, că bine este omului aşa să fie:
27. Legatu-te-ai cu femeie? Nu căuta dezlegare. Dezlegatu-te-ai de femeie? Nu căuta femeie.
28. Iară de te-ai şi însurat, nu ai greşit; şi de s'a măritat fecioara, nu a greşit. Însă asupreală cărnii vor avea unii ca aceştia; iară eu pre voi cruţ.
29. Iară aceasta zic, fraţilor, că vremea s'a scurtat; de acum şi cei ce au femei să fie ca şi cum nu ar avea;
30. Şi cei ce plâng, ca şi cum nu ar plânge; şi cei ce se bucură, ca şi cum nu s'ar bucura; şi cei ce cumpără, ca şi cum nu ar stăpâni;
31. Şi cei ce se folosesc cu lumea ceasta, ca şi cum nu s'ar folosi: că trece-se chipul lumii ceştiia.
32. Şi voiesc ca voi fără de grijă să fiţi. Cel neînsurat grijaşte ale Domnului, cum va plăcea Domnului;
33. Iară cel ce s'a însurat grijaşte ale lumii, cum va plăcea femeii.
34. Împărţit-s'a femeia şi fecioara. Cea nemăritată grijaşte ale Domnului, ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu duhul; iară cea măritată grijaşte ale lumii. cum va plăcea bărbatului.
35. Şi aceasta spre al vostru folos zic; nu ca să vă întind un laţ, ci spre bunăcuviinţă şi spre bună-apropiere Domnului fără abatere.
36. Iară de socoteşte cineva că este cu necuviinţă pentru fecioara sa de va fi preste vârstă, şi aşa trebuie a se face, ce voieşte facă: nu greşaşte: căsătorească-se.
37. Iar carele stă întărit în inima sa, neavând nevoie, şi stăpânire are preste a sa voie, şi aceasta a judecat întru inima sa, a păzi pre fecioara sa, bine face:

38. Încât şi cel ce mărită bine face; iar cel ce nu mărită mai bine face.
39. Femeia legată este de lege întru răstimpul cât trăieşte bărbatul ei; iară de va muri bărbatul ei, slobodă este cu carele voieşte a se mărita, numai întru Domnul.
40. Dară mai fericită este de va rămânea aşa, dupre a mea socotinţă: şi mi se pare şi eu Duhul lui Dumnezeu a avea.

CAP. 8

Poveţe pentru mâncarea jertfelor idoleşti

Iară pentru cele jertfite idolilor, ştim că toţi cunoaştere avem. Cunoaşterea semeţeşte, dară dragostea zideşte.
2. Iară de pare cuiva că ştie ceva, încă nimica a cunoscut precum trebuie a cunoaşte.
3. Iară de iubeşte cineva pre Dumnezeu, cunoaşte-se acela de dânsul.
4. Deci pentru mâncarea jertfelor idoleşti, ştim că idolul nimica este în lume, şi că nu este vreun alt Dumnezeu, fără numai unul;
5. Pentru că măcar de şi sânt carii se zic dumnezei, ori în ceriu, ori pre pământ, precum sânt dumnezei mulţi şi domni mulţi,
6. Ci nouă un Dumnezeu este, Tatăl, dintru carele sânt toate, şi noi întru dânsul; şi unul Domn Iisus Hristos, prin carele sânt toate, şi noi printr'însul.
7. Ci nu este întru toţi cunoaşterea; ci unii, din obicinuinţa de până acum cu idolul, ca jertfă idolească mănâncă, şi cunoştinţa cugetului lor slabă fiind, se pângăreşte.
8. Dară nu mâncarea va pune pre noi naintea lui Dumnezeu; că nici de vom mânca ne prisoseşte, nici de nu vom mânca ne lipseşte.
9. Ci căutaţi ca nu cumva slobozenia voastră aceasta să fie poticneală celor neputincioşi.
10. Că de va vedea cineva pre tine, cela ce ai cunoaştere, în capiştea idolilor la masă şezând, au nu cunoştinţa cugetului său, slabă fiind, se va

întări ca să mănânce jertfele idoleşti?
11. Şi va pieri pentru cunoaş-
terea ta cel neputincios frate, pentru carele Hristos au murit.
12. Şi aşa, păcătuind împro-
tiva fraţilor şi lovind cunoş-
tinţa cugetului lor cea slabă, împrotiva lui Hristos păcătuiţi.
13. Pentru aceea, dacă mân-
carea sminteşte pre fratele meu, nu voiŭ mânca carne în veac, ca nu pre fratele meu să smintesc.

CAP. 9.

Slobozenia dată Apostolilor dela Dumnezeu şi înfrânarea lor cea de voie. Viaţa noastră se aseamănă cu întrecerea la alergări.

Au nu sânt eu apostol? Au nu sânt eu slobod? Au nu pre Iisus Hristos, Domnul nostru, am văzut? Au nu lucrul meu voi sânteţi întru Domnul?
2. De nu sânt altora apostol, vouă negreşit sânt: că pecetea apostoliei mele voi sânteţi întru Domnul.
3. Răspunsul meu celor ce mă cercetează acesta este.
4. Au nu avem volnicie a mânca şi a bea?
5. Au nu avem volnicie pre o soră femeie a purta ca şi cei-
lalţi apostoli, şi fraţii Dom-
nului, şi Kifa?
6. Au numai eu şi Varnava nu avem volnicie a nu lucra?
7. Cine ostăşeşte pre cheltu-
iala sa vreodată? Cine sădeşte vie, şi roada ei nu mănâncă? Au cine paşte turmă, şi din laptele turmei nu mănâncă?
8. Au doară dupre om acestea grăiesc? Au nu şi legea aces-
tea zice?
9. Că în legea lui Moisi scris este: Să nu legi gura boului care treieră. Au doară de boi e grija lui Dumnezeu?
10. Au nu pentru noi cu dea-
dinsul zice? Că pentru noi s'a scris că întru nădejde datoriu este cel ce ară să are, şi cel ce treieră, întru nădejdea de a avea parte de nădejdea sa.
11. Dacă am semănat noi vouă cele duhovniceşti, au mare lucru este de vom secera noi ale voastre cele trupeşti?
12. Dacă alţii au parte de stă-
pânire asupra voastră, au nu

mai vârtos noi? Ci nu ne-am
folosit de stăpânirea ceasta, ci
toate răbdăm, ca să nu dăm
vreo zăticnire evangheliei lui
Hristos.
13. Au nu ştiţi că cei ce lu-
crează cele sfinte, din biserică
mănâncă? Şi carii slujesc
jertfelnicului, dela jertfelnic
au parte?
14. Aşa şi Domnul au rânduit
celor ce evanghelia vestesc,
din evanghelie să trăiască.
15. Iară eu nici cu una din
acestea m'am folosit; şi nu am
scris acestea ca aşa să se facă
întru mine, că bine îmi este
mai vârtos a muri, decât ne-
ştine lauda mea să deşarteze.
16. Căci de voiŭ binevestì, nu
este mie laudă: că nevoie îmi
zace asupră; ci vai mie este de
nu voiŭ binevesti.
17. Căci dacă fac aceasta de
bunăvoie, plată am; iară dacă
fără de voie, dregătorie este
mie încredinţată.
18. Care deci este mie plata?
Ca binevestind, fără de plată
să pun evanghelia lui Hristos,
ca nu rău să mă folosesc de
stăpânirea mea întru evanghe-
lie.
19. Că slobod fiind de toate,
tuturor pre mine am robit, ca
pre cei mai mulţi să dobân-
desc.
20. Şi m'am făcut Iudeilor ca
un Iudeu, ca pre Iudei să
dobândesc; celor de subt lege
ca unul de subt lege, ca pre cei
de subt lege să dobândesc;
21. Celor fără-de-lege ca un
fără-de-lege, nefiind fără-de-
lege lui Dumnezeu, ci întru le-
gea lui Hristos, ca să dobân-
desc pre cei fără-de-lege;
22. Făcutu-m'am celor slabi
ca un slab, ca pre cei slabi să
dobândesc: tuturor toate m'am
făcut, ca oricum pre vreunii să
mântuiesc.
23. Şi aceasta fac pentru evan-
ghelie, ca împreună-părtaş ei
să fiu.
24. Au nu ştiţi că cei ce
aleargă în locul de privcală,
toţi adecă aleargă, dar unul ia
răsplata? Aşa să alergaţi, ca să
apucaţi.
25. Ci tot cel ce se luptă dela
toate se înfrânează; aceia însă

ca stricăcioasă cunună să ia,
iară noi nestricăcioasă.
26. Eu dară aşa alerg, nu ca
fără de ţintă; aşa lovesc cu
pumnul, nu ca bătând văz-
duhul:
27. Ci îmi chinuiesc trupul şi
îl robesc, ca nu cumva altora
propoveduind, eu însumi ne-
cercat să mă aflu.

CAP. 10.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări şi desfrânări; dă pildă pre Iudeii ieşiţi din Eghipet.

Şi nu voiesc ca să nu ştiţi voi,
fraţilor, că părinţii noştri toţi
subt nour au fost şi toţi prin
mare au trecut,
2. Şi toţi prin Moisì s'au bo-
tezat în nour şi în mare,
3. Şi toţi aceeaşi mâncare du-
hovnicească au mâncat,
4. Şi toţi aceeaşi băutură du-
hovnicească au băut: că beau
din cea duhovnicească piatră
carea urma, iară piatra era
Hristos.
5. Ci întru cei mai mulţi dintre
ei nu au binevoit Dumnezeu:
pentru că s'au aşternut în
pustie.
6. Şi aceste pilde nouă s'au
făcut, ca să nu fim noi pofti-
tori de rele, precum şi aceia au
poftit.
7. Nici închinători idolilor vă
faceţi, ca unii dintre dânşii:
precum este scris: Şezut-a
norodul de a mâncat şi a băut,
şi s'a sculat de a jucat.
8. Nici să curvim, precum
oarecarii dintre ei au curvit, şi
au căzut într'o zi douăzeci şi
trei de mii.
9. Nici să ispitim pre Hristos,
precum şi oarecarii dintre ei
au ispitit, şi de şerpi au pierit.
10. Nici răpştiţi, precum şi
oarecarii dintre ei au răpştit, şi
au pierit de către pierzătoriul.
11. Şi toate acestea pilde s'au
întâmplat lor, însă s'au scris
spre învăţătura noastră, la
carii săvârşiturile veacurilor
au ajuns.
12. Deci cel căruia i se pare că
stă, să ia aminte să nu cază.
13. Ispită pre voi nu v'a ajuns,
fără numai omenească; ci cre-
dincios este Dumnezeu, carele
nu va lăsa pre voi să vă ispitiţi

mai mult decât puteţi, ci împreună cu ispita va face şi istovul, ca să puteţi voi suferi.
14. Pentru aceea, iubiţii mei, fugiţi de închinarea idolilor.
15. Ca unor înţelepţi zic: judecaţi voi ceea ce vă spun.
16. Păharul binecuvântării carele binecuvântăm, au nu împărtăşire sângelui lui Hristos este? Pâinea carea frângem, au nu împărtăşire trupului lui Hristos este?
17. Căci o pâine, un trup cei mulţi sântem; că toţi dintru o pâine ne împărtăşim.
18. Vedeţi pre Israil dupre trup: Au nu ceia ce mănâncă jertfele împărtaşi jertfelnicului sânt?
19. Deci ce anume spun? Că doară idolul este ceva? Sau că ce se jertfeşte idolului este ceva?
20. Ci că acele ce jertfesc neamurile, dracilor jertfesc, şi nu lui Dumnezeu: nu voiesc dar ca voi să vă faceţi părtaşi dracilor.
21. Nu puteţi bea păharul Domnului şi păharul dracilor; nu puteţi mesei Domnului a fi părtaşi, şi mesei dracilor.
22. Au întărâta-vom pre Domnul? Au doară mai tari decât el sântem?
23. Toate îmi sânt slobode, ci nu toate-mi folosesc; toate îmi sânt slobode, ci nu toate zidesc.
24. Nimenea al său caute, ci al altuia fieştecarele.
25. Tot ce se vinde în măcelărie să mâncaţi, nimic cercetând pentru cunoştinţa cugetului:
26. Că al Domnului este pământul şi plinirea lui.
27. Şi de cheamă pre voi cineva din cei necredincioşi şi voiţi să mergeţi, tot ce se pune naintea voastră mâncaţi, nimic cercetând pentru cunoştinţa cugetului.
28. Iară de va zice vouă cineva: Aceasta este jertfă idolilor, nu mâncaţi, pentru acela ce v'a spus şi pentru cunoştinţa cugetului: că al Domnului este pământul şi plinirea lui.
29. Iară cunoştinţa cugetului, zic, nu a ta, ci a celuialalt: că

pentru ce slobozenia mea se judecă de altă cunoştinţă?
30. Iară de sânt eu cu harul părtaş, de ce mă hulesc pentru carele eu mulţămesc?
31. Deci ori de mâncaţi, ori de beţi, ori altceva de faceţi, toate spre slava lui Dumnezeu faceţi.
32. Fără de poticneală fiţi, şi Iudeilor, şi Ellinilor, şi bisericii lui Dumnezeu,
33. Precum şi eu tuturor întru toate plac, necăutând al meu folos, ci al celor mulţi, ca să se mântuiască.

CAP. 11

Cum trebuie a se ruga şi a proroci bărbaţii şi femeile, şi rânduiala ce au a păzi la mesele de obşte. Sfânta Împărtăşanie.

Următori fiţi mie, precum şi eu lui Hristos.
2. Ci laud pre voi, fraţilor, că de toate ale mele vă aduceţi aminte, şi precum am predanisit vouă, predaniile ţineţi.
3. Şi voiesc să ştiţi voi, că a tot bărbatul capul Hristos este; iară capul femeii, bărbatul; iară capul lui Hristos, Dumnezeu.
4. Tot bărbatul rugându-se au prorocind având capul acoperit, ruşinează capul lui.
5. Iară toată femeia rugându-se au prorocind cu capul neînvălit, ruşinează capul ei: că una este, şi de un chip cu cea rasă.
6. Că de nu se învăleşte femeia, să se şi tunză; iară de este lucru de ruşine femeii a se tunde au a se rade, învălească-se.
7. Că bărbatul nu este datoriu să-şi acopere capul, chipul şi slava lui Dumnezeu fiind; iară muierea slava bărbatului este.
8. Căci nu este bărbatul din femeie, ci femeia din bărbat;
9. Şi căci nu s'a zidit bărbatul pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.
10. Pentru aceea, datoare este femeia stăpânire a avea pre cap, pentru îngeri.
11. Însă nici bărbatul fără de femeie, nici femeia fără de bărbat, întru Domnul.

12. Că în ce chip este femeia din bărbat, aşa şi bărbatul prin femeie; şi toate dela Dumnezeu.
13. Întru voi înşivă judecaţi: Cu cuviinţă este femeia dezvălită lui Dumnezeu să se roage?
14. Au nu însăşi firea învaţă pre voi că bărbatul, de îşi lasă părul, necinste lui este?
15. Iară femeia, de îşi lasă părul, slavă ei este. Căci părul s'a dat ei spre acoperemânt.
16. Iară de i se pare cuiva pricealnic a fi, noi obicei ca acesta nu avem, nici bisericile lui Dumnezeu.
17. Şi aceasta poruncind, nu laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunaţi.
18. Pentru că, întâiu, când vă adunaţi voi în biserică, auz că se fac între voi dezbinări, şi despre o parte crez.
19. Că trebuie şi eresuri între voi a fi, ca cei încercaţi arătaţi să se facă între voi.
20. Drept aceea, când vă adunaţi laolaltă, nu Domneasca Cină vă este a mânca.
21. Pentru că fieştecarele îşi pune cina sa mai nainte spre mâncare; şi unul este flămând, iară altul beat.
22. Au doară nu aveţi case ca să mâncaţi şi să beţi? Au biserica lui Dumnezeu dispreţuiţi, şi ruşinaţi pre cei lipsiţi? Ce voiŭ zice vouă? Lăuda-voiŭ pre voi întru aceasta? Nu laud.
23. Că eu dela Domnul am luat, carea am şi predanisit vouă, că Domnul Iisus, în noaptea întru carea au fost vândut, au luat pâine,
24. Şi mulţămind, au frânt şi au zis: Luaţi, mâncaţi; acesta este trupul meu carele pentru voi se frânge; aceasta faceţi întru pomenirea mea.
25. Aşijderea şi păharul dupre cină, zicând: Acest păhar legământul cel nou este, întru sângele meu; aceasta faceţi de câte ori veţi bea, întru pomenirea mea.
26. Că de câte ori veţi mânca pâinea ceasta, şi păharul acesta veţi bea, moartea Domnului vestiţi până când va veni.

27. Deci oricarele va mânca pâinea ceasta au va bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului şi sângelui Domnului.
28. Ci ispitească omul pre sineşi, şi aşa din pâine să mănânce şi din păhar să bea;
29. Căci cela ce mănâncă şi bea cu nevrednicie, judecată luişi mănâncă şi bea, nesocotind trupul Domnului.
30. Pentru aceea între voi mulţi sânt neputincioşi şi bólnavi, şi adorm destui.
31. Că de ne-am judeca noi înşine, nu ne-am mai judeca;
32. Dar judecându-ne de Domnul, ne certăm, ca nu împreună cu lumea să ne osândim.
33. Deci, fraţii mei, când vă adunaţi să mâncaţi, unul pre altul aşteptaţi.
34. Iară de flămânzeşte cineva, acasă mănânce, ca nu spre judecată să vă adunaţi. Iară celelalte le voiŭ rândui când voiŭ veni.

CAP. 12.

Darurile duhovniceşti şi iconomia lor.

Iară pentru cele duhovniceşti, fraţilor, nu voiesc ca să nu ştiţi voi.
2. Că ştiţi când eraţi neamuri, către idolii cei fără de glas ca şi cum aţi fi fost traşi vă duceaţi.
3. Pentru aceea arăt vouă că nimenea, întru Duhul lui Dumnezeu grăind, nu zice: Anáthema pre Iisus; şi nimenea poate să zică: Domnul este Iisus, fără numai în Duhul Sfânt.
4. Şi sânt osebiri darurilor, dar acelaşi Duh.
5. Şi osebiri slujbelor sânt, dar acelaşi Domn.
6. Şi osebiri lucrărilor sânt, dar acelaşi Dumnezeu este carele lucrează toate întru toţi.
7. Ci fieştecăruia se dă arătarea Duhului spre folos.
8. Că unuia prin Duhul se dă cuvânt de înţelepciune, iar altuia cuvânt de cunoaştere dupre acelaşi Duh;

9. Şi unuia credinţă întru aceiaşi Duh, iar altuia daruri de vindecări întru acelaşi Duh;
10. Şi altuia lucrarea puterilor, şi altuia prorocie, şi altuia deosebirea duhurilor; unuia feluri de limbi, şi altuia tălmăcirea limbilor:
11. Şi toate acestea lucrează unul şi acelaşi Duh, împărţind deosebi fieştecăruia precum voieşte.
12. Că precum trupul unul este şi mădulări are multe, şi toate mădulările unui trup, multe fiind, un trup sânt, aşa şi Hristos.
13. Pentru că şi întru ún Duh noi toţi spre ún trup ne-am botezat, ori Iudei, ori Ellini, ori robi, ori slobozi; şi toţi spre ún Duh ne-am adăpat.
14. Că şi trupul nu este un mădulariu, ci multe.
15. De ar zice piciorul: Pentru că nu sânt mână, nu sânt din trup – au doară pentru aceea nu este din trup?
16. Şi de ar zice urechea: Pentru că nu sânt ochiu, nu sânt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?
17. De ar fi tot trupul ochiu, unde ar fi auzul? De ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?
18. Iară acum Dumnezeu au pus mădulările în trup, pre fieştecarele dintru ele precum au voit.
19. Că de-ar fi toate un mădulariu, unde ar fi trupul?
20. Iară acum multe mădulări cu adevărat sânt, dar un trup.
21. Şi nu poate ochiul să zică mâinii: Nu am trebuinţă de tine; au iarăşi, capul picioarelor: Nu am trebuinţă de voi;
22. Ci cu mult mai vârtos mădulările trupului carile par mai slabe a fi, mai trebuincioase sânt;
23. Şi carile ni se par mai necinstite a fi ale trupului, acestea cu mai multă cinste le încingem; şi cele necuviincioase ale noastre, bunăcuviinţă mai multă au.
24. Iar cele cu bună-cuviinţă ale noastre nu au trebuinţă: ci Dumnezeu au tocmit trupul, celui lipsit mai multă cinste dând,

25. Ca să nu fie dezbinare în trup, ci deopotrivă unul pre altul să se grijască mădulările.
26. Şi de pătimeşte un mădulariu, împreună-pătimesc toate mădulările; şi de se slăveşte un mădulariu, se împreună-bucură toate mădulările.
27. Iară voi sânteți trupul lui Hristos, şi mădulări în parte.
28. Şi pre unii au pus Dumnezeu în biserică, întâiu pre apostoli, al doilea pre proroci, al treilea pre dascăli, dupre aceea pre puteri, apoi darurile vindecărilor, ajutorințele, isprăvniciile, felurile limbilor.
29. Au doară toți sânt apostoli? Au doară toți proroci? Au doară toți dascăli? Au doară toți puteri?
30. Au doară toți au darurile vindecărilor? Au doară toți în limbi grăiesc? Au toți tălmăcesc?
31. Ci râvniți darurile cele mai bune. Şi încă cu covârşire cale vouă arăt.

CAP. 13.

Dragostea şi bunătățile ei.

De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare şi chimval răsunătoriu.
2. Şi de aş avea prorocie şi aş şti tainele toate şi toată cunoştința, şi de aş avea toată credința, cât să mut şi munții, iar dragoste nu am, nimica sânt.
3. Şi de aş împărți toate avuțiile mele, şi de aş da trupul meu ca să-l arză, iar dragoste nu am, nimic îmi foloseşte.
4. Dragostea îndelung-rabdă, se dăruieşte, dragostea nu pizmuieşte, dragostea nu se semețeşte, nu se făleşte,
5. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărâtă, nu gândeşte răul,
6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;
7. Toate suferă, toate crede, toate nădăjduieşte, toate rabdă.
8. Dragostea niciodinioară nu cade; ci fie prorocii, vor pieri,

fie limbi, vor înceta; fie cunoaştere, se va zădărnici.
9. Pentru că în parte cunoaştem, şi în parte prorocim.
10. Dară când va veni cea desăvârşit, atunci cea în parte se va zădărnici.
11. Când eram prunc, ca prunc grăiam, ca prunc cugetam, ca prunc socoteam; iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele pruncești.
12. Că vedem acum ca prin oglindă în ghicitură, iar atunci faţă către faţă; acum cunosc în parte, iar atunci voiŭ cunoaşte precum şi cunoscut sânt.
13. Ci acum rămâne credinţa, nădejdea, dragostea, acestea trei: iar mai mare dintre acestea este dragostea.

CAP. 14

Întrebuinţarea darului limbilor şi al prorociei. Femeia să tacă în biserică.

Urmaţi dragostea, şi râvniţi cele duhovniceşti, iară mai vârtos ca să prorociţi.
2. Căci cel ce grăieşte în limbă nu oamenilor grăieşte, ci lui Dumnezeu; că nimenea îl aude, dar cu duhul grăieşte taine;
3. Dară cela ce proroceşte, oamenilor grăieşte zidire şi îndemnare şi mângâiere.
4. Cela ce grăieşte în limbă pre sineşi zideşte; dară cela ce proroceşte, biserică zideşte.
5. Şi voiesc ca voi toţi să grăiţi în limbi, iară mai vârtos ca să prorociţi; că mai mare este cela ce proroceşte decât cela ce grăieşte în limbi, fără numai de va tălmăci, ca biserica zidire să ia.
6. Iară acum, fraţilor, de voiŭ veni către voi în limbi grăind, ce vouă voiŭ folosi, de nu vă voiŭ grăi au întru descoperire, au întru cunoaştere, au întru prorocie, au întru învăţătură?
7. Că precum cele neînsufleţite ce dau glas, ori fluier ori alăută, de nu vor da osebire în viersuiri, cum se va cunoaşte glasul fluierului sau zicerea alăutei?
8. Că trâmbiţa de va da glas fără de semn, cine se va găti la războiu?

9. Aşa şi voi, prin limbă, de nu veţi da cuvânt cu bun semn, cum se va cunoaşte ceea ce se grăieşte? Că veţi fi grăind în văzduh.
10. De vreme ce atâtea feluri de glasuri sânt în lume, şi nici unul dintre ele este fără de înţeles;
11. Deci de nu voiŭ şti puterea glasului, fi-voiŭ celui ce grăieşte varvar, şi cel ce grăieşte varvar va fi mie.
12. Aşa şi voi, de vreme ce râvnitori sânteţi duhurilor, spre zidirea bisericii căutaţi ca să prisosiţi.
13. Pentru aceea, cel ce grăieşte în limbi să se roage ca să şi tălmăcească.
14. Pentru că de mă voiŭ ruga în limbă, duhul meu se roagă, iară mintea mea fără roadă este.
15. Deci ce este? Ruga-mă-voiŭ cu duhul, ruga-mă-voiŭ şi cu mintea; cânta-voiŭ cu duhul, cânta-voiŭ şi cu mintea.
16. Altminteri, de vei binecuvânta cu duhul, cela ce plineşte locul celui prost cum va zice «Amin» dupre a ta mulţămită, de vreme ce nu ştie ce zici?
17. Că tu bine mulţămeşti, dară celălalt nu se zideşte.
18. Mulţămesc Dumnezeului meu, decât voi toţi mai mult în limbi grăiesc;
19. Ci în biserică voiesc cinci cuvinte prin mintea mea a grăi, ca şi pre alţii să învăţ, decât zece mii de cuvinte în limbă.
20. Fraţilor, nu fiţi prunci cu gândirea, ci cu răutatea fiţi prunci, iară cu gândirea fiţi desăvârşiţi.
21. Scris este în lege că: În alte limbi şi cu alte buze grăi-voiŭ norodului cestuia, şi nici aşa va asculta pre mine, zice Domnul.
22. Drept aceea limbile spre semn sânt, nu celor ce cred, ci necredincioşilor, iară prorocia nu necredincioşilor, ci celor ce cred.
23. Deci de s'ar aduna biserica întreagă la un loc şi toţi ar grăi în limbi, şi ar intra neştiutori sau necredincioşi,

au nu ar zice că sânteţi
nebuni?
24. Iară de ar proroci toţi şi ar
intra vreun necredincios sau
neştiutor, se vădeşte de toţi, se
judecă de toţi,
25. Şi aşa cele ascunse ale
inimii lui arătate se fac; şi aşa,
căzând pre faţă, închina-se-va
lui Dumnezeu, vestind că
Dumnezeu cu adevărat întru
voi este.
26. Ce este dară, fraţilor?
Când vă adunaţi, fieştecarele
dintre voi cântare are, învăţă-
tură are, limbă are, desco-
perire are, tâlmăcire are: toate
spre zidire să se facă.
27. De grăieşte cineva în
limbă, să fie câte doi, sau cel
mult trei, şi pre rând, iar unul
să tâlmăcească;
28. Iară de nu va fi tâlmă-
citoriu, să tacă în biserică: şi
numai luişi grăiască şi lui
Dumnezeu.
29. Iară prorócii doi sau trei
grăiască, şi ceialalţi să judece;
30. Iară de se va descoperi
ceva altuia ce şade, cel dintâiu
să tacă.
31. Că puteţi câte unul toţi a
proroci, ca toţi să se înveţe şi
toţi să se mângâie.
32. Şi duhurile prorocilor,
prorocilor se supun,
33. Că nu este al neaşezării
Dumnezeu, ci al păcii, ca în
toate bisericile sfinţilor.
34. Muierile voastre în bise-
rici să tacă: că nu s'a îngăduit
lor să grăiască, ci să se
supună, precum şi legea zice.
35. Iară de voiesc ceva să se
înveţe, acasă pre ai lor bărbaţi
să întrebe: că ruşine este
muierilor a grăi în biserică.
36. Au dela voi cuvântul lui
Dumnezeu a ieşit? Au numai
la voi a nimerit?
37. De i se pare cuiva proroc a
fi, au duhovnic, cunoască cele
ce scriu vouă, că ale Dom-
nului sânt porunci.
38. Iară de nu cunoaşte cine-
va, nu cunoască.
39. Deci, fraţilor, râvniţi a
proroci, şi a grăi în limbi să nu
opriţi:
40. Toate cu cuviinţă şi dupre
rânduială să se facă.

CAP. 15

Moartea și învierea lui Hristos. Învierea cea de obște.

Ci cunoscut fac vouă, fraților, evanghelia carea am binevestit vouă, carea ați și priimit, întru carea și stați,
2. Prin carea vă și mântuiți: cu ce cuvânt am binevestit vouă, de o țineți, fără numai de nu îndarn ați crezut.
3. Că am predanisit vouă întâiu carea am și luat, cum că Hristos au murit pentru păcatele noastre, dupre Scripturi;
4. Și că s'au îngropat; și că au înviat a treia zi dupre Scripturi;
5. Și că s'au arătat lui Kifa, apoi celor doisprezece;
6. Apoi s'au arătat la mai mulți decât cinci sute de frați deodată, dintre carii cei mai mulți sânt până acum, iară unii au și adormit.
7. Apoi s'au arătat lui Iacov, apoi apostolilor tuturor;
8. Iară mai pre urmă de toți, ca unui născut-fără-de-vreme, arătatu-s'au și mie.
9. Că eu sânt mai-micul apostolilor, carele nu sânt destoinic a mă chema apostol, pentru că am prigonit biserica lui Dumnezeu.
10. Dară cu harul lui Dumnezeu sânt ce sânt, și harul lui, carele este la mine, nu deșert s'a făcut, ci mai mult decât toți aceia m'am ostenit, însă nu eu, ci harul lui Dumnezeu, carele este cu mine.
11. Deci ori eu, ori aceia, așa propoveduim, și așa ați crezut.
12. Iară de vreme ce Hristos se propoveduiește că din morți au înviat, cum zic oarecarii între voi că înviere morților nu este?
13. Dar dacă înviere morților nu este, nici Hristos au înviat;
14. Iară de nu au înviat Hristos, deșartă dară este propoveduirea noastră, deșartă și credința voastră,
15. Ba încă ne aflăm și marturi mincinoși ai lui Dumnezeu, că împrotiva lui Dumnezeu am mărturisit că au înviat pre Hristos, pre carele nu l-au înviat, de vreme ce morții nu învie.

16. Căci dacă morții nu învie, nici Hristos au înviat;
17. Iar dacă Hristos nu au înviat, înzadarnică este credința voastră, încă sânteți întru păcatele voastre,
18. Încă și cei ce au adormit întru Hristos, au pierit.
19. Și de nădăjduim întru Hristos numai în viața ceasta, mai mișei decât toți oamenii sântem.
20. Ci acum Hristos au înviat din morți, începătură celor adormiți s'au făcut.
21. Că de vreme ce prin om este moartea, prin om și învierea morților.
22. Că precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos toți vor învia.
23. Și fieștecarele întru a sa rânduială: începătura Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru venirea lui,
24. Apoi sfârșitul, când va da împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va surpa toată domnia și toată stăpânia și puterea.
25 Pentru că se cade el a împărăți, până ce va pune pre toți vrăjmașii subt picioarele lui.
26. Cel de pre urmă vrăjmaș se surpă moartea:
27. Pentru că toate au supus subt picioarele lui. Iară când zice că «Toate sânt supuse», arătat este că afară de cela ce au supus lui toate.
28. Și când se vor supune lui toate, atunci și însuși Fiul supune-se-va celuia ce au supus lui toate, ca să fie Dumnezeu totul întru toate.
29. Că altfel, ce vor face cei ce se botează pentru morți? De nu învie morții nicidecum, de ce se mai botează pentru morți?
30. Pentru ce dar și noi ne primejduim în tot ceasul?
31. În toate zilele mor – pre lauda voastră, carea am întru Hristos Iisus, Domnul nostru!
32. De m'am și luptat, dupre om, cu hiarele în Efes, ce folos îmi este? De nu învie morții, să mâncăm și să bem, că mâine vom muri.
33. Nu vă rătăciți: Strică pre obiceiurile bune însoțirile rele.

34. Trezviţi-vă cu dreptate şi nu greşiţi, că necunoaşterea lui Dumnezeu oarecarii au: spre înfruntare vouă grăiesc.
35. Ci va zice cineva: Cum înviază morţii? Şi cu ce trup vin?
36. Nebune, tu ce sameni nu înviază, de nu va muri;
37. Şi ce sameni, nu trupul carele va să se facă sameni, ci numai grăunţ gol, fie de grâu sau de altceva din celelalte;
38. Iară Dumnezeu dă lui trup precum voieşte, şi fieştecăreia dintre sămânţe trupul ei.
39. Nu tot trupul este acelaşi trup: ci altul este trupul oamenilor, şi altul trupul dobitoacelor, şi altul al peştilor, şi altul al pasărilor.
40. Şi sânt trupuri cereşti, şi trupuri pământeşti; ci alta este slava celor cereşti, şi alta a celor pământeşti.
41. Alta slava soarelui, şi alta slava lunii, şi alta a stelelor: că stea de stea se osebeşte în slavă.
42. Aşa şi învierea morţilor. Samănă-se întru stricăciune, înviază întru nestricăciune;
43. Samănă-se întru necinste, înviază întru slavă; samănă-se întru slăbiciune, înviază întru putere;
44. Samănă-se trup sufletesc, înviază trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, şi este trup duhovnicesc.
45. Că aşa şi scris este: Făcutu-s'a omul cel dintâiu, Adam, întru suflet viu; cel-de-apoi Adam, întru duh de-viaţă-făcătoriu.
46. Ci nu este întâiu cel duhovnicesc, ci cel sufletesc, apoi cel duhovnicesc.
47. Omul cel dintâiu este din pământ, pământesc, omul al doilea, Domnul din ceriu.
48. Precum cel pământesc, aşa şi cei pământeşti, şi precum cel ceresc, aşa şi cei cereşti;
49. Şi dupre cum am purtat chipul celui pământesc, purtavom şi chipul celui ceresc.
50. Şi aceasta zic, fraţilor, căci carne şi sânge împărăţia lui Dumnezeu să moştenească nu pot; nici stricăciunea pre nestricăciune moşteneşte

51. Iată taină vouă zic: Toți nu vom adormi, dară toți ne vom schimba.
52. Întru o cirtă, întru clipeala ochiului, întru trâmbița cea de apoi: pentru că va trâmbița, și morții se vor scula nestricați, și noi ne vom schimba.
53. Că trebuie stricăciosul acesta să se îmbrace întru nestricăciune, și muritoriul acesta să se îmbrace întru nemurire.
54. Iară când stricăciosul acesta se va îmbrăca întru nestricăciune și muritoriul acesta se va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvântul cel ce este scris: Înghițitu-s'a moartea întru biruință.
55. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința?
56. Iară boldul morții este păcatul, și puterea păcatului legea:
57. Dară lui Dumnezeu mulțămită, celuia ce dă nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.
58. Deci frații mei iubiți, fiți tari, neclătiți, prisosind întru lucrul Domnului pururea, știind că osteneala voastră nu este deșartă întru Domnul.

CAP. 16

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalím. Laudă lui Timothéi și închinăciuni.

Iară pentru milostenia carea este spre sfinți, precum am rânduit bisericilor Galatiei, așa și voi faceți.
2. Întru una a sâmbetelor fieștecarele din voi să puie de-o parte, strângând ce se va îndura, ca nu, când voiŭ veni, atuncea să se facă strânsoarea.
3. Iară când voiŭ fi sosit, pre carii veți socoti, cu cărți pre aceia voiŭ trimite să ducă darul vostru la Ierusalím;
4. Și de va fi vrednic ca și eu să merg, împreună cu mine vor merge.
5. Și voiŭ veni către voi când voiŭ trece prin Makedonia: că prin Makedonia trec.
6. Și poate voiŭ mai rămânea la voi, au voiŭ și iarna, ca voi să mă petreceți oriîncotro voiŭ merge.

7. Că nu voiesc acum în treacăt să vă văz: ci nădăjduiesc un răstimp a rămânea la voi, de va Domnul îngădui.
8. Şi voiŭ rămânea la Efes până la Cincizecime;
9. Pentru că uşă s'a deschis mie mare şi lucrătoare, şi protivnici sânt mulţi.
10. Şi de va veni Timothéi, căutaţi ca fără frică să fie către voi: că lucrul Domnului lucrează ca şi mine.
11. Deci nimenea pre el să defaime; ci să-l petreceţi cu pace, ca să vie la mine: pentru că aştept pre el cu fraţii.
12. Iară pentru Apollo fratele, mult l-am rugat ca să vie la voi cu fraţii; şi cu adevărat nu i-a fost voia ca acum să vie; dară va veni când vreme bună va afla.
13. Privegheaţi, staţi tari în credinţă, îmbărbătaţi-vă, întăriţi-vă.
14. Toate ale voastre cu dragoste să fie.
15. Şi rog pre voi, fraţilor: ştiţi casa lui Stefanà, că este pârga Aháiei şi spre slujba sfinţilor s'au rânduit pre dânşii;
16. Ca şi voi să vă plecaţi la unii ca aceştia şi la tot cela ce împreună-lucrează şi se osteneşte.
17. Ci mă bucur de venirea lui Stefanà şi a lui Furtunát şi a lui Ahaíc, căci lipsa voastră aceştia au plinit;
18. Că au odihnit duhul meu şi al vostru. Cunoaşteţi dară pre unii ca aceştia.
19. Închină-se vouă bisericile Ásiei. Închină-se vouă întru Domnul mult Akíla şi Priskílla, împreună cu biserica cea din casa lor.
20. Închină-se vouă fraţii toţi. Închinaţi-vă unul altuia cu sărutare sfântă.
21. Închinăciunea cu a mea mână, a lui Pável.
22. Cela ce nu iubeşte pre Domnul nostru, Iisus Hristos, să fie anáthema. Maranátha.
23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.
24. Dragostea mea cu voi cu toţi întru Hristos Iisus. Amin.

Către Corintheni cea dintâiu s'a scris dela Filippi prin Stefanà şi Furtunát şi Ahaíc şi Timothéi.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
A DOUA CĂTRE CORINTHENI

CAP. 1

Mulțămire pentru ajutoriul lui Dumnezeu.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timothéi fratele, bisericii lui Dumnezeu carea este în Corinth, împreună cu sfinții toți carii sânt în toată Ahaia:
2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.
3. Binecuvântat Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu a toată mângâierea.
4. Cela ce mângâie pre noi preste tot necazul nostru, ca să putem noi mângâia pre cei ce sânt întru tot necazul, prin mângâierea cu carea ne mângâiem noi de Dumnezeu;
5. Că precum prisosesc pătimirile lui Hristos întru noi, așa prin Hristos prisosește și mângâierea noastră.
6. Și de ne necăjim, este pentru a voastră mângâiere și mântuire, carea se lucrează întru răbdarea acestorași pătimiri, carile și noi pătimim; iar de ne mângâiem, este pentru a voastră mângâiere și mântuire.
7. Și nădejdea noastră adeverită este pentru voi, știind că precum părtași sânteți pătimirilor noastre, așa și mângâierii.
8. Că nu voim să nu cunoașteți voi, fraților, pentru necazul nostru ce s'a făcut nouă în Asia, căci cu covârșire preste putință am fost îngreuiați, încât deznădăjduiam și de a trăi.
9. Ci noi întru noi judecata morții am avut, ca să nu fim

încrezându-ne întru noi înşine,
ci întru Dumnezeu, cela ce
înviază morţii;
10. Carele dintru o moarte ca
aceasta au izbăvit pre noi şi ne
izbăveşte, întru carele nădăj-
duim că încă ne va mai izbăvi,
11. Împreună-ajutorind şi voi
pentru noi cu ruga, ca pentru
darul cel către noi din partea
multor feţe, prin mulţi să se
mulţămească pentru noi.
12. Că lauda noastră aceasta
este: mărturia cunoştinţei cu-
getului nostru, că întru direp-
tate şi întru curăţia lui Dum-
nezeu, nu întru înţelepciune
trupească, ci întru harul lui
Dumnezeu am petrecut în
lume, şi mai mult la voi.
13. Că nu altele scriem vouă,
fără numai carile cetiţi, au şi
cunoaşteţi, şi nădăjduiesc că şi
până în sfârşit veţi cunoaşte;
14. Precum aţi şi cunoscut pre
noi în parte, că lauda voastră
sântem, precum şi voi a noas-
tră în ziua Domnului Iisus.
15. Şi cu această nădăjduire
voiam mai nainte să viu către
voi, ca al doilea har să aveţi;
16. Şi pre la voi să trec în Ma-
kedonia, şi iarăşi din Make-
donia să viu la voi, şi voi să
mă petreceţi în Iudeea.
17. Deci aceasta sfătuind, au
doară cu uşurătate m'am pur-
tat? Au cele ce sfătuiesc, tru-
peşte sfătuiesc, aşa încât la
mine «Aşa, aşa» să fie şi «Nu,
nu»?
18. Ci credincios este Dum-
nezeu, că nu a fost cuvântul
nostru cel către voi «Aşa» şi
«Nu».
19. Că Fiul lui Dumnezeu,
Iisus Hristos, cel propoveduit
întru voi prin noi, prin mine,
şi prin Siluan, şi prin Ti-
mothéi, nu a fost «Aşa» şi
«Nu», ci «Aşa» întru el a fost.
20. Căci câte sânt făgăduinţele
lui Dumnezeu, întru el sânt
«Aşa»; şi întru el este Amin-
ul, lui Dumnezeu spre slavă,
prin noi.
21. Iară cela ce adeverează pre
noi împreună cu voi în
Hristos, şi carele au uns pre
noi, Dumnezeu este,
22. Carele ne-au şi pecetluit,
şi au dat arvuna Duhului întru
inimile noastre.

23. Iară eu martur pre Dumnezeu chem asupra sufletului meu, că spre cruțarea voastră nu am venit încă la Corinth.
24. Nu că am avea stăpânire preste credința voastră, ci împreună-lucrători bucuriei voastre sântem; căci cu credința stați.

CAP. 2.

Dragostea lui Pável către Corintheni. Iertarea celui păcătos. Ostenelile și roadele propoveduirii sale.

Și am judecat aceasta întru mine, să nu vin iarăși cu mâhniciune către voi.
2. Căci dacă eu mâhnesc pre voi, cine este carele să mă veselească, fără numai cela ce se mâhnește dela mine?
3. Și scris-am vouă aceasta, ca nu venind, mâhnire să am dela cei pentru carii trebuia să mă bucur, având încredințare spre voi toți că bucuria mea este și a voastră a tuturor.
4. Că din mult necaz și cu strânsoarea inimii am scris vouă, cu multe lacrămi, nu ca să vă mâhniți, ci ca dragostea să cunoașteți, carea cu prisosință am spre voi.
5. Iară dacă cineva a mâhnit, nu pre mine a mâhnit, ci în parte: ca să nu vă îngreuiez pre toți.
6. Destul este unuia ca acestuia certarea ceasta, cea de către mai mulți,
7. Așa încât voi, dimprotivă, mai vârtos să-l iertați și să-l mângâiați, ca nu cumva, pentru mai multă mâhniciune, să se înghiță unul ca acela.
8. Pentru aceea rog pre voi să adeveriți spre acela dragostea.
9. Că spre aceasta am și scris, ca să cunosc cercarea voastră, de sânteți întru toate ascultători.
10. Iar căruia iertați ceva, și eu; că și eu ce am iertat, de am iertat cuiva, pentru voi, în fața lui Hristos,
11. Ca să nu ne covârșim de satana: că nu sântem necunoscători gândurilor lui.
12. Și venind la Troáda, la evanghelia lui Hristos, și ușa deschisă mie fiind întru Domnul,

13. Nu am avut odihnă duhului meu, neaflând pre Tit, fratele meu, ci lăsând pre dânşii am ieşit spre Makedonia.
14. Dar mulţămită lui Dumnezeu, celuia ce pururea biruitori ne face întru Hristos şi mireazma cunoaşterii sale arată prin noi în tot locul.
15. Că a lui Hristos bună mireazmă sântem lui Dumnezeu, între cei ce se mântuiesc şi între cei ce pier:
16. Unora adecă mireazmă a morţii spre moarte, iară altora mireazmă a vieţii spre viaţă. Şi către acestea cine este destoinic?
17. Căci nu sântem precum cei mulţi, carii precupesc cuvântul lui Dumnezeu, ci ca dintru curăţie, ci ca dela Dumnezeu înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos grăim.

CAP. 3.

Pável nu are trebuinţă de lauda oamenilor. Slujitorii Legământului celui Nou şi ai Duhului sânt mai presus de ai Legământului Vechiu şi ai slovei. Jidovii în cetirea legii aveau încă umbrire, ce se şterge prin credinţa în Hristos.

Au doară începem iarăşi pre noi înşine a învedera? Au doară ne trebuiesc, precum oarecărora, cărţi de adeverire către voi, au dela voi adeverire?
2. Cartea noastră voi sânteţi, scrisă în inimile noastre, cunoscându-se şi cetindu-se de către toţi oamenii,
3. Arătându-vă că sânteţi carte a lui Hristos slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu întru table de piatră, ci întru tablele cele de carne ale inimii.
4. Şi nădejde ca aceasta avem prin Hristos către Dumnezeu.
5. Nu că prin noi înşine destoinici sântem a socoti ceva ca dela noi, ci destoinicia noastră este dela Dumnezeu.
6. Carele au şi destoinicit pre noi a fi slujitori celui nou legământ, nu slovei, ci duhului; că slova omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujba morții cea cu slove săpată în pietri făcutu-s'a întru slavă, cât nu puteau fiii lui Israil a căuta spre fața lui Moisì, pentru slava feței lui, cea trecătoare,
8. Cum nu mai vârtos slujba duhului va fi întru slavă?
9. Că de a fost slujba osândirii slavă, cu mult mai vârtos prisoseşte întru slavă slujba dreptății.
10. Ba încă nici este slăvit ceea ce era slăvit, întru această privință, față de slava cea covârşitoare.
11. Căci dacă ceea ce se zădărniceşte a fost prin slavă, cu mult mai vârtos ceea ce rămâne va fi în slavă.
12. Având deci nădejde ca aceasta, multă îndrăznire întrebuințăm.
13. Şi nu precum Moisì punea acoperemânt preste fața lui, ca să nu caute fiii lui Israil la sfârşitul a ceea ce era trecătoriu.
14. Ci s'au împietrit mințile lor: căci până astăzi acelaşi acoperemânt, la cetirea vechiului legământ, rămâne nedescoperindu-se, că întru Hristos se zădărniceşte;
15. Ci până astăzi, când se ceteşte Moisì, acoperemânt preste inima lor zace.
16. Iară când se va întoarna către Domnul, lua-se-va acoperemântul.
17. Iară Domnul Duhul este; şi unde este Duhul Domnului, acolò este slobozenia.
18. Iară noi toți, cu față descoperită, slava Domnului ca prin oglindă privind, întru acelaşi chip ne schimbăm din slavă în slavă, ca dela Duhul Domnului.

CAP. 4.

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu şi nădejdea în ea îi întăreşte a birui toate suferințele.

Pentru aceea, având slujba ceasta, dupre cum am fost miluiți, nu pregetăm,
2. Ci ne-am lepădat de cele ascunse ale ruşinii, nu umblând cu şiretlic, nici viclenind cuvântul lui Dumnezeu, ci cu arătarea adevărului

învederându-ne către toată cu-
noştinţa cugetului oamenilor
înaintea lui Dumnezeu.
3. Iară de şi este acoperită
evanghelia noastră, întru cei
ce pier este acoperită,
4. Întru carii dumnezeul vea-
cului cestuia au orbit minţile
necredincioşilor, ca să nu lu-
mineze lor lumina evangheliei
slavei lui Hristos, carele este
chipul lui Dumnezeu.
5. Că nu pre noi propoveduim,
ci pre Hristos Iisus Domnul:
iară pre noi robi vouă prin
Iisus.
6. Că Dumnezeu carele au zis
dintru întunerec lumină să
strălucească, acela au strălucit
întru inimile noastre către
luminarea cunoaşterii slavei
lui Dumnezeu în faţa lui Iisus
Hristos.
7. Şi avem comoara ceasta în
vase de lut, aşa încât covârşi-
rea puterii să fie a lui Dum-
nezeu, şi nu dela noi;
8. Întru toate necăjindu-ne, ci
nu strâmtorându-ne; ne nădăj-
duind, ci nu deznădăjduind;
9. Prigoniţi, ci nu părăsiţi,
oborâţi, ci nu nimiciţi;
10. Pururea omorârea Dom-
nului Iisus în trup purtând, ca
şi viaţa lui Iisus în trupul
nostru să se arate.
11. Că pururea noi, cei vii, la
moarte ne dăm pentru Iisus, ca
şi viaţa lui Iisus să se arate în
trupul nostru cel muritoriu.
12. Pentru aceea dară, moartea
întru noi se lucrează, iară viaţa
întru voi.
13. Ci având acelaşi duh al
credinţei, precum este scris:
Crezut-am, pentru aceea am
grăit – şi noi credem, pentru
aceea şi grăim,
14. Ştiind că cela ce au sculat
pre Domnul Iisus, şi pre noi
prin Iisus ne va scula şi ne va
pune împreună cu voi.
15. Că toate sânt pentru voi,
ca harul înmulţindu-se, prin
mai mulţi să prisosească mul-
ţămita spre slava lui Dum-
nezeu.
16. Pentru aceea nu pregetăm,
ci de s'ar şi strica omul nostru
cel din afară, cel dinlăuntru se
înnoieşte din zi în zi.
17. Pentru că cea de îndată
uşurare a necazului nostru, cu
covârşire întru covârşire, vecı-

nică greime a slavei lucrează nouă.
18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci cele ce se văd vremelnice sânt, iară cele ce nu se văd vécinice sânt.

CAP. 5.

Mângâierea credincioşilor în tot felul de necazuri. Puterea Evangheliei.

Că ştim că dacă pământeasca noastră casă a cortului se va surpa, zidire dela Dumnezeu avem, casă nefăcută de mână, vécinică în ceriuri.
2. Că întru aceasta şi suspinăm, lăcaşul nostru cel din ceriu a îmbrăca dorind:
3. Numai dacă şi îmbrăcându-ne, nu goli ne vom afla.
4. Căci şi cei ce sântem în cortul acesta suspinăm îngreuindu-ne; de vreme ce nu voim să ne dezbrăcăm, ci pre deasupra să ne îmbrăcăm, ca să se înghiţă cel muritoriu de către viaţă.
5. Iară cela ce au lucrat pre noi spre aceasta Dumnezeu este, carele au şi dat nouă arvuna Duhului.
6. Îndrăznind deci pururea, şi ştiind că petrecând în trup depărtaţi sântem dela Domnul,
7. Că prin credinţă umblăm, nu prin chip,
8. Încredere avem şi binevoim mai vârtos a fi depărtaţi de trup şi să petrecem cu Domnul.
9. Pentru aceea ne şi silim, ca ori înlăuntru petrecând, ori depărtaţi fiind, bineplăcuţi lui să fim.
10. Pentru că noi toţi trebuie să ne arătăm înaintea divanului lui Hristos, ca să ia fieştecare cele prin trup către carile a lucrat, ori bine, ori rău.
11. Ştiind deci frica Domnului, pre oameni înduplecăm, iară lui Dumnezeu arătaţi sântem; ci nădăjduiesc că şi în cugetele voastre să se fi arătat.
12. Că nu iarăşi pre înşine învederăm vouă, ci prilej dăm vouă de laudă pentru noi, ca să aveţi către cei ce în faţă se laudă, şi nu cu inima.

13. Că ori de ne-am ieşit din minte – lui Dumnezeu; ori de sântem întregi la minte – vouă.
14. Că dragostea lui Hristos ne ţine, judecând noi aceasta, că de au murit unul pentru toţi, iată toţi au murit;
15. Şi el pentru toţi au murit, ca cei ce viază să nu mai vieze loruşi, ci celuia ce pentru ei au murit şi au înviat.
16. Deci noi de acum înainte pre nimenea ştim dupre trup; iară de am şi cunoscut pre Hristos dupre trup, iată acum nu-l mai cunoaştem.
17. Deci de este cineva în Hristos, zidire nouă este; cele vechi au trecut, iată toate s'au făcut noi.
18. Şi toate dela Dumnezeu sânt, carele au împăcat pre noi luişi prin Iisus Hristos şi au dat nouă slujba împăcăciunii,
19. Pentru că Dumnezeu era împăcând lumea luişi în Hristos, nesocotind lor greşalele lor şi puind întru noi cuvântul împăcăciunii.
20. Drept aceea, pentru Hristos solim, ca şi cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi: Rugămu-ne, pentru Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezeu.
21. Căci pre cela ce nu au cunoscut păcat, pentru noi păcat l-au făcut, ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru el.

CAP. 6.

Îndemnare la buna întrebuinţare a harului dumnezeiesc. Ferire de amestecul cu necredincioşii.

Iară noi împreună-lucrând vă şi rugăm, ca nu în deşert harul lui Dumnezeu să priimiţi voi.
2. Că zice: În vreme priimită am ascultat pre tine şi în ziua mântuirii am ajutat ţie: iată acum vreme binepriimită, iată acum ziua mântuirii.
3. Nimănui întru nimic poticneală dând, ca să nu se prihănească slujba,
4. Ci întru toate învederând pre noi înşine ca ai lui Dumnezeu slujitori, întru răbdare multă, întru necazuri, întru nevoi, întru strâmtorări,

5. Întru rane, în temniţe, în neaşezări, în ostenele, în priveghieri, în posturi,
6. În curăţie, în cunoaştere, întru îndelungă-răbdare, întru bunătate, întru Duh Sfânt, întru dragoste nefăţarnică,
7. În cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăţii cele de-a dreapta şi cele de-a stânga,
8. Prin slavă şi necinste, prin defăimare şi bună-faimă; ca nişte înşelători, şi adevăraţi;
9. Ca nişte necunoscuţi, şi preacunoscuţi; ca ceia ce murim, şi iată trăim; ca nişte pedepsiţi, şi nu omorâţi;
10. Ca şi când ne-am mâhni, ci pururea bucurându-ne; ca nişte săraci, ci pre mulţi îmbogăţind; ca nimic având, şi toate cuprinzând.
11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corintheni, inima noastră s'a lărgit.
12. Nu întru noi vă strâmtoraţi, ci strâmtoraţi-vă întru înlăuntrurile voastre.
13. Ci aceeaşi răsplătire făcând – ca unor fii zic – lărgiţi-vă şi voi.
14. Nu vă înjugaţi la jug strein cu cei necredincioşi; căci ce însoţire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce părtăşie are lumina cu întunerecul?
15. Sau ce învoire are Hristos cu Veliar? Au ce parte este credinciosului cu cel necredincios?
16. Sau ce înţelegere este între biserica lui Dumnezeu şi idoli? Că voi sânteţi biserica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu, că: Voiŭ lăcui întru ei şi voiŭ umbla; şi voiŭ fi lor Dumnezeu şi ei vor fi mie norod.
17. Pentru aceea: Ieşiţi din mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul, şi de necurat nu vă atingeţi; şi eu voiŭ priimi pre voi,
18. Şi voiŭ fi vouă întru tată, şi voi veţi fi mie spre fii şi fiice, zice Domnul atotţiitoriul.

CAP. 7.

Pável laudă ascultarea Corinthenilor şi se veseleşte de dragostea lor.

Aceste făgăduințe având dară, iubiților, să ne curățim de toată spurcăciunea trupului și a duhului, săvârșind sfințenie întru frica lui Dumnezeu.
2. Faceți-ne loc: pre nimenea am nedreptățit, pre nimenea am stricat, spre nimenea am lăcomit.
3. Nu spre osândire zic; că am zis mai nainte că în inimile noastre sânteți, ca împreună să murim și împreună să viem.
4. Multă mi-e îndrăznirea către voi, multă mi-e lauda pentru voi; umplutu-m'am de mângâiere, preaprisosescu-mă cu bucuria preste tot necazul nostru.
5. Că venind noi spre Makedonia, nici un răpaos a avut trupul nostru, ci întru toate am fost necăjiți: din afară lupte, din lăuntru temeri.
6. Ci Dumnezeu, cela ce mângâie pre cei smeriți, mângâiatau pre noi cu venirea lui Tit.
7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângâierea cu carea s'a mângâiat de voi, spuind nouă a voastră dorire, a voastră plângere, a voastră râvnă pentru mine, încât cu mai vârtos m'am bucurat.
8. Că de v'am și mâhnit cu epistolia, nu mă căiesc, măcar că mă și căiam; că văd că epistolia aceea, măcar și un ceas, v'a mâhnit.
9. Acum mă bucur, nu că v'ați mâhnit, ci că v'ați mâhnit spre pocăință; căci dupre Dumnezeu v'ați mâhnit, ca întru nimic să vă păgubiți dela noi.
10. Că mâhnirea cea dupre Dumnezeu, necăită pocăință spre mântuire lucrează; iară mâhnirea lumii moarte lucrează.
11. Că iată, însăși aceasta că dupre Dumnezeu v'ați mâhnit, câtă sârguință a lucrat vouă, ba încă și răspuns, și scârbă, și frică, și dorire, și râvnă, și izbândă. Întru toate v'ați învederat curați a fi întru acest lucru.
12. Deci de am și scris vouă, nu pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce s'a nedreptățit; ci ca să se arate către voi sârguința noastră cea pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta ne-am
mângâiat de mângâierea voas-
tră, ci mult mai vârtos ne-am
bucurat de bucuria lui Tit, că
s'a odihnit duhul lui de către
voi toți.
14. Că ori cu ce m'am lăudat
înaintea lui pentru voi, nu
m'am ruşinat; ci precum toate
întru adevăr am grăit vouă,
aşa şi lauda noastră ce a fost
către Tit adevărată s'a făcut.
15. Şi inima lui mai mult spre
voi este, aducându-şi aminte
de ascultarea voastră a tuturor,
cum cu frică şi cu cutremur ați
priimit pre el.
16. Bucuru-mă dară că întru
totul mă încred întru voi.

CAP. 8.

Îndemnare spre a da milostenie creştinilor din Ierusalim şi lauda celor carii o adună.

Şi cunoscut facem vouă, fra-
ților, harul lui Dumnezeu cel
dat în bisericile Makedoniei,
2. Că întru multa ispitire a
necazului, prisosința bucuriei
lor şi cea adâncă sărăcia lor au
prisosit spre bogăția dărniciei
lor.
3. Căci dupre putere, vă măr-
turisesc, şi preste putere, de
bună voie,
4. Cu multă stăruință cerând
nouă harul şi părtăşia slujbei
celei către sfinți să priimim
noi:
5. Şi nu precum am nădăjduit,
ci pre ei înşişi s'au dat întâiu
Domnului, şi nouă, prin voia
lui Dumnezeu.
6. Aşa încât am rugat noi pre
Tit, ca precum a şi mai-nainte-
început, aşa să şi săvârşească
la voi şi darul acesta.
7. Ci precum întru toate pri-
sosiți, cu credința, şi cu cu-
vântul, şi cu cunoaşterea, şi cu
toată sârguiala, şi cu dragostea
voastră către noi, ca şi întru
acest dar să prisosiți.
8. Nu dupre poruncă zic, ci
prin sârguința altora, şi a dra-
gostei voastre curăție ispitind.
9. Căci cunoaşteți harul Dom-
nului nostru Iisus Hristos, că
pentru voi au sărăcit, bogat
fiind, ca voi cu a lui sărăcie să
vă îmbogățiți.

10. Şi sfat întru aceasta dau: că aceasta este de folos vouă, celor carii nu numai a face, ci şi a voi aţi început încă de anul trecut;
11. Iară acum şi a face să pliniţi, ca precum v'a fost osârdia a voi, aşa să fie şi a plini dintru cele ce aveţi.
12. Căci de este pusă înainte osârdia, dupre cât are cineva este binepriimită, nu dupre cât nu are.
13. Căci nu ca să fie altora odihnă, iară vouă necaz: ci dintru tocmire, în vremea de acum a voastră prisosinţă să fie spre lipsa acelora,
14. Ca şi prisosinţa acelora să fie spre lipsa voastră, ca să se facă întocmire,
15. Precum este scris: Celui cu mult nu i-a prisosit, şi celui cu puţin nu i-a lipsit.
16. Ci mulţămită fie lui Dumnezeu, celuia ce dă aceeaşi sârguinţă pentru voi în inima lui Tit,
17. Căci îndemnarea aceea a priimit, şi mai sârguitoriu fiind, de bunăvoie a ieşit către voi.
18. Şi am trimis împreună cu el pre fratele a căruia laudă întru evanghelie este prin toate bisericile;
19. Şi nu numai, ci încă şi hirotonisit fiind de biserici să fie nouă împreună-călător cu darul acesta ce se slujeşte de noi, către a aceluiaşi Domn slavă şi osârdia voastră;
20. Ferindu-ne de aceasta, ca să nu prihănească pre noi cineva întru această îndestulată strânsoare ce se slujeşte de noi:
21. Că facem purtare de grijă de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor.
22. Şi am trimis împreună cu ei şi pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru multe de multe ori că este sârguitoriu, dară acum cu mult mai sârguitoriu, pentru încrederea multă cea spre voi.
23. Cât despre Tit, părtaş mie este şi la voi împreună-lucrătoriu; cât despre fraţii noştri – trimişi ai bisericilor, slava lui Hristos.

24. Drept aceea, dovada dragostei voastre şi a laudei noastre pentru voi spre dânşii să arătaţi în faţa bisericilor.

CAP. 9.

Îndemnare a da milostenie mai curând şi cu cuviinţă.

Că pentru slujba cea către sfinţi, de prisosit este a scrie vouă:
2. Că ştiu osârdia voastră cu carea pentru voi mă laud către Makedoneni, că Ahaia s'a gătit de anul trecut; şi râvna cea dela voi i-a stârnit pre cei mai mulţi.
3. Însă am trimis pre fraţi, ca nu deşartă să fie lauda noastră cea pentru voi dinspre partea ceasta: ca gata să fiţi, precum am zis;
4. Ca nu cumva, de vor veni împreună cu mine Makedoneni şi vor afla pre voi negătiţi, să ne ruşinăm noi – ca să nu zicem voi – întru starea ceasta a laudei.
5. Drept aceea, am socotit a fi de nevoie a ruga pre fraţi ca să vie mai nainte la voi şi să gătească blagoslovenia voastră cea mai nainte făgăduită, ca să fie aceasta gata, aşa ca o blagoslovenie, şi nu ca o lăcomie.
6. Iar aceasta zic: Cel ce samănă cu cruţare, cu cruţare va şi secera, iar cel ce samănă întru blagoslovenii, întru blagoslovenii va şi secera.
7. Fieştecarele cum se îndură cu inima, nu din mâhniciune sau de nevoie: pentru că pre blândul dătătoriu iubeşte Dumnezeu.
8. Şi putemic este Dumnezeu să prisosească tot harul spre voi, ca întru toate pururea toată destulătatea având, să prisosiţi spre tot lucrul bun,
9. Precum este scris: Împărţit-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămâne în veac.
10. Iară cela ce dă sământă sămănătoriului, şi pâine spre mâncare să-i dea, şi să înmulţească sămânţa voastră, şi să crească roadele dreptăţii voastre:
11. Întru toate îmbogăţindu-vă, spre toată dărnicia, carea

lucrează prin noi mulţămire lui Dumnezeu.
12. Căci slujirea slujbei ceştiia nu numai este plinind lipsele sfinţilor, ci şi prisosind prin multe mulţămite lui Dumnezeu:
13. Prin dovada slujirii ceştiia slăvind ei pre Dumnezeu pentru ascultarea voastră întru mărturisirea evangheliei lui Hristos, şi pentru dărnicia împărtăşirii către dânşii şi către toţi:
14. Şi cu a lor rugă pentru voi dorind pre voi, pentru cel covârşitoriu har al lui Dumnezeu preste voi.
15. Iară mulţămită lui Dumnezeu pentru cel nepovestit al său dar.

CAP. 10.

Pável atrage luarea aminte a se feri de apostolii mincinoşi, carii îl cleveteau.

Şi însumi eu, Pável, vă rog, prin blândeţea şi îngăduinţa lui Hristos – care de faţă sânt smerit între voi, iar depărtat fiind, îndrăznesc spre voi;
2. Mă rog dar ca şi de faţă fiind, să nu îndrăznesc cu încrederea cu carea socotesc să cutez spre unii carii socotesc pre noi că dupre trup umblăm.
3. Că în trup umblând, nu ne oştim trupeşte,
4. Că armele oştirii noastre nu sânt trupeşti, ci puternice lui Dumnezeu către surparea întăriturilor,
5. Gândurile surpând, şi toată înălţarea ce se ridică împrotiva cunoaşterii lui Dumnezeu, şi robind tot cugetul spre ascultarea lui Hristos,
6. Şi gata fiind a izbândi toată neascultarea, atunci când ascultarea voastră va fi deplină.
7. Cele dupre faţă căutaţi? De se încrede cineva al lui Hristos a fi, aceasta să gândească iarăşi dela sine, că precum este el al lui Hristos, aşa şi noi ai lui Hristos.
8. Că de voiŭ şi prisosi a mă lăuda pentru stăpânirea noastră, carea au dat Domnul nouă spre zidire, iară nu spre surparea voastră, nu mă voiŭ ruşina:

9. Ca să nu vă par cum că aş speria pre voi prin epistolii.
10. Că epistoliile lui, zice, grele sânt şi tari, dară venirea trupului slabă este, şi cuvântul defăimat.
11. Aceasta să gândească unul ca acela, că în ce chip sântem cu cuvântul prin epistolii, nefiind de faţă, tot aşa sântem şi de faţă cu lucrul.
12. Că nu cutezăm să ne numărăm sau să ne asemănăm cu unii ce înşişi se învederează: ci aceia pre ei cu ei înşişi măsurându-se, şi asemănând pre sine loruşi, nu au pricepere.
13. Iară noi nu întru cele fără măsură ne vom lăuda, ci dupre măsura dreptariului cu carele au măsurat nouă Dumnezeu măsură, să ajungă şi până la voi.
14. Că nu ca şi cum nu am fi ajuns la voi ne preaîntindem: că şi până la voi am ajuns cu evanghelia lui Hristos;
15. Nu întru cele fără măsură lăudându-ne cu streine osteneli, ci nădejde având, crescând credinţa voastră, întru voi a ne mări dupre dreptariul nostru cu prisosinţă,
16. Ca şi în părţile de dincolo de voi să binevestim, nu cu dreptariu strein la cele gata să ne lăudăm.
17. Iară cela ce se laudă, în Domnul laude-se;
18. Că nu cela ce pre sine învederează este cercat, ci pre carele Domnul învederează.

CAP. 11.

Împrotiva apostolilor mincinoşi. Povestirea ostenelelor sale.

Măcară de aţi fi îngăduit puţin necugetării mele: ci îmi şi îngăduiţi.
2. Căci vă râvnesc cu a lui Dumnezeu râvnire, că am logodit pre voi unui bărbat, fecioară curată să aduc lui Hristos.
3. Ci mă tem ca nu cumva, precum şarpele a amăgit pre Eva cu viclenia lui, aşa să se strice cugetele voastre dela întregăciunea cea întru Hristos.
4. Că dacă vreunul care vine, pre alt Iisus propoveduieşte,

pre carele nu am propoveduit, sau alt duh luaţi, carele nu aţi luat, sau altă evanghelie, carea nu aţi priimit, bine aţi îngădui.
5. Că socotesc cu nimica a fi mai prejos decât cei preafoarte apostoli.
6. Iară de sânt şi prost cu cuvântul, dară nu cu cunoaşterea, ci întru totul am fost arătaţi întru toate la voi.
7. Au doară păcat am făcut, pre mine smerind, ca voi să vă înălţaţi, că în dar evanghelia lui Dumnezeu am binevestit vouă?
8. Alte biserici am jefuit, luând plată spre a voastră slujire;
9. Şi de faţă fiind la voi şi lipsit, nu am împovărat pre nimenea: că lipsa mea o au plinit fraţii, venind dela Makedonia; şi întru toate m'am păzit a vă fi povară, şi mă voiŭ păzi.
10. Este adevărul lui Hristos întru mine, că lauda ceasta nu se va îngrădi mie în laturile Ahaiei.
11. Pentru ce? Fiindcă nu vă iubesc? Dumnezeu ştie.
12. Iară ceea ce fac, şi voiŭ face, ca să tai prilejul celor ce poftesc prilej de a fi aflaţi asemenea cu noi în ceea ce se laudă.
13. Că unii ca aceia sânt apostoli mincinoşi, lucrători vicleni, preschimbându-şi chipul întru apostoli ai lui Hristos.
14. Şi nu e de minunat: că însuşi satana îşi preschimbă chipul în înger de lumină.
15. Deci nu este mare lucru dacă şi slujitorii lui îşi preschimbă chipul ca slujitori ai dreptăţii; cărora sfârşitul va fi dupre lucrurile lor.
16. Iarăşi zic, să nu mă socotească cineva necugetat a fi; iară de nu, măcar ca pre un necugetat priimiţi-mă, ca puţin şi eu să mă laud.
17. Iar ce grăiesc, nu dupre Domnul grăiesc, ci ca întru necugetare, în starea ceasta a lăudăroşeniei.
18. De vreme ce mulţi se laudă dupre trup, şi eu mă voiŭ lăuda.

19. Pentru că cu dulceață îngăduiți necugetaților, cugetăreți fiind voi.
20. Că suferiți de vă robește cineva, de vă mănâncă cineva, de ia cineva al vostru, de se semețește cineva, de vă bate cineva preste obraz.
21. Spre necinste zic, ca și cum noi am fi fost neputincioși; iară întru ce cutează cineva – întru necugetare zic – cutez și eu.
22. Iudei sânt? Și eu. Israilteni sânt? Și eu. Sămânța lui Avraám sânt? Și eu.
23. Slujitori lui Hristos sânt? Ca un necugetat grăiesc: Mai presus eu; întru ostenele de prisosit, întru rane cu covârșire, în temnițì mai cu mult, în morți de multe ori.
24. Dela Iudei de cinci ori câte patruzeci fără una am luat.
25. De trei ori cu toiege am fost bătut, o dată cu pietri am fost împroșcat, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am făcut:
26. În călătorii de multe ori, în primejdii de râuri, în primejdii de către tâlhari, în primejdii de către rudenii, în primejdii de către păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei mincinoși,
27. În osteneală și trudă, în privegheri de multe ori, în foamete și sete, în posturi de multe ori, în frig și în golătate;
28. Pre lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele – grija tuturor bisericilor.
29. Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se sminteşte, și eu să nu arz?
30. De trebuie a mă lăuda, cu ale slăbiciunii mele mă voiŭ lăuda.
31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.
32. În Damasc dregătoriul lui Areta împăratul păzea cetatea Damascului, vrând să mă prinză:

33. Şi pre o fereastră în coşniţă m'am slobozit preste zid şi am scăpat din mâinile lui.

CAP. 12.

Urmarea povestirii ostenelelor lui Pável.

Însă a mă lăuda nu-mi este de folos: căci voiŭ veni la vedenii şi descoperiri ale Domnului.
2. Ştiu pre un om întru Hristos mai nainte cu patrusprezece ani, ori în trup, nu ştiu, ori afară de trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie, că s'a răpit unul ca acesta până la al treilea ceriu.
3. Şi ştiu pre acest om, ori în trup, ori afară de trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie,
4. Că s'a răpit în Raiu şi a auzit negrăite graiuri, carile nu este slobod omului a grăi.
5. Pentru unul ca acesta mă voiŭ lăuda, iară pentru mine nu mă voiŭ lăuda, fără numai întru slăbiciunile mele.
6. Căci de voiŭ vrea să mă laud, nu voiŭ fi necugetat, căci adevărat voiŭ grăi; ci mă feresc, ca să nu mă socotească cineva mai presus de ceea ce vede la mine sau aude ceva dela mine.
7. Şi ca să nu mă trufesc cu covârşirea descoperirilor, datu-mi-s'a îmbolditoriu trupului, îngerul satanei, ca să îmi dea palme, ca să nu mă trufesc.
8. Pentru aceasta de trei ori pre Domnul am rugat, ca să-l depărteze dela mine.
9. Şi au zis mie: Destul este ţie harul meu; că puterea mea întru slăbiciune se desăvârşeşte. Deci cu dulceaţă mai vârtos mă voiŭ lăuda întru slăbiciunile mele, ca să se sălăşluiască asupra mea puterea lui Hristos.
10. Pentru aceea binevoiesc întru slăbiciuni, întru sudalme, în nevoi, în prigoane, în strâmtorări pentru Hristos; căci când slăbesc, atunci sânt tare.
11. Făcutu-m'am necugetat lăudându-mă: voi m'aţi silit; că mi se cădea de către voi a fi învederat; căci cu nimic sânt mai prejos decât cei prea-

foarte apostoli, măcar că nimica sânt.
12. Că semnele apostolului s'au lucrat între voi întru toată răbdarea, în semne şi minuni şi puteri.
13. Căci cu ce sânteţi mai prejos decât celelalte biserici, fără numai cu aceea că nu v'am fost povară? Iertaţi-mi nedreptatea ceasta.
14. Iată a treia oară gata sânt a veni către voi, şi nu vă voiŭ împovăra: că nu caut ale voastre, ci pre voi; că nu sânt datori fiii părinţilor să agonisească, ci părinţii fiilor.
15. Iară eu prea cu dulceaţă voiŭ cheltui şi mă voiŭ cheltui pentru sufletele voastre; măcar că mai mult iubind pre voi, mai puţin mă iubesc.
16. Dar fie, eu nu am împovărat pre voi; ci fiind eu isteţ, cu meşteşug v'am prins.
17. Au doară prin vreunul din cei ce am trimis către voi, prin acela am lăcomit spre voi?
18. Rugat-am pre Tit, şi împreună cu el am trimis pre fratele. Au doară a lăcomit ceva spre voi Tit? Au nu cu acelaşi duh am umblat? Au nu pre aceleaşi urme?
19. Iarăşi vă pare că ne apărăm faţă de voi? Înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos grăim: şi acestea toate, iubiţilor, pentru a voastră zidire.
20. Căci mă tem ca nu cumva venind să aflu pre voi nu precum voiesc, şi eu să mă aflu vouă precum nu voiţi; nu cumva să fie priciri, râvniri, întărâtări, prigoane, clevetiri, şoptiri, semeţii, neaşezări;
21. Nu cumva, iarăşi venind eu, să mă smerească Dumnezeul meu faţă de voi, şi voiŭ plânge pre mulţi din cei ce mai nainte au greşit şi nu s'au pocăit de necurăţia şi curvia şi neruşinarea carea au făcut.

CAP. 13.

Pável îndeamnă pre Corintheni la pocăinţă, vestindu-le că vine a treia oară la ei.

Iată a treia oară cu aceasta viu către voi. Din gura a două şi a trei mărturii va sta tot graiul.
2. Grăit-am mai nainte şi iarăşi mai nainte zic, precum

când am fost de față la voi a doua oară, și acum, nefiind de față, scriu celor ce mai nainte au greșit, și celorlalți tuturor, că de voiŭ veni iarăși, nu voiŭ cruța:
3. De vreme ce dovadă căutați, a celuia ce întru mine grăiește, Hristos, carele spre voi nu slăbește, ci puternicește întru voi:
4. Că de s'au și răstignit dintru slăbiciune, ci este viu din puterea lui Dumnezeu. Pentru că și noi sântem slabi întru el, ci vom fi vii împreună cu el din puterea lui Dumnezeu spre voi.
5. Pre înșivă ispitiți, de sânteți întru credință, pre înșivă cercați. Au nu cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos întru voi este? Fără numai de sânteți necercați.
6. Ci nădăjduiesc că veți cunoaște că noi nu sântem necercați.
7. Dară mă rog lui Dumnezeu să nu faceți voi nici un rău, ca nu noi cercați să ne arătăm, ci ca voi binele să faceți, iară noi ca niște necercați să fim.
8. Căci nu putem ceva împrotiva adevărului, ci pentru adevăr.
9. Căci ne bucurăm când noi slăbim, iară voi puternici sânteți: ci aceasta și cerem în rugăciune, a voastră săvârșire.
10. Pentru aceea, departe fiind, aceasta scriu, ca de față fiind, nu cu asupreală să isprăvesc, dupre stăpânirea carea au dat mie Domnul spre zidire, și nu spre surpare.
11. Încolo, fraților, bucurați-vă; desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, aceeași cugetați, în pace să fiți: și Dumnezeul dragostei și al păcii fi-va cu voi.
12. Îmbrățișați unul pre altul cu sărutare sfântă. Îmbrățișează pre voi sfinții toți.
13. Harul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh cu voi cu toți. Amin.

Către Corintheni a doua s'a scris dela Filippi al Makedoniei, prin Tit și Luca.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE GALATENI

CAP. 1.

Nestatornicia Galatenilor în credință și vrednicia de apostol a lui Pável.

Pável apostol, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl, carele au înviat pre el din morți.
2. Și toți frații cei dimpreună cu mine, bisericilor Galatiei:
3. Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos,
4. Carele s'au dat pre sine pentru păcatele noastre, ca să scoață pre noi din veacul cest de acum cel viclean, dupre voia lui Dumnezeu și Tatălui nostru.
5. Căruia este slava în vecii vecilor, amin.
6. Mă mir că așa degrabă vă mutați dela cela ce au chemat pre voi, cu harul lui Hristos, la altă evanghelie:
7. Carea nu este alta, fără numai sânt oarecarii ce turbură pre voi și voiesc să întoarcă evanghelia lui Hristos.
8. Ci măcar de și noi au înger din ceriu va binevesti vouă afară de ceea ce am binevestit vouă, anathema să fie.
9. Precum am zis mai nainte, și acum iarăși zic, de vă binevestește cineva afară de ce ați luat, anathema să fie.
10. Căci acum pre oameni înduplec, au pre Dumnezeu? Sau caut oamenilor să plac? Că de aș plăcea încă oamenilor, lui Hristos rob nu aș fi.
11. Și cunoscut fac vouă, fraților, evanghelia ceea ce bine s'a vestit de mine, că nu este dupre om.
12. Că nici eu dela om am luat-o, nici m'am învățat, ci

prin descoperirea lui Iisus Hristos.
13. Că aţi auzit de petrecerea mea oarecând, întru cea iudaicească credinţă, căci cu covârşire prigoneam biserica lui Dumnezeu, şi o jefuiam;
14. Şi spoream întru credinţa iudaicească mai vârtos decât mulţi din cei de o vârstă cu mine în neamul meu, foarte râvnitoriu fiind părinteştilor mele predanii.
15. Dară când bine au voit Dumnezeu, cela ce m'au ales din pântecele maicii mele şi m'au chemat prin harul său,
16. Ca să descopere pre Fiul său întru mine, ca să binevestesc pre el întru neamuri, îndată nu am luat sfat dela trup şi dela sânge,
17. Nici m'am suit în Ierusalím către apostolii cei mai nainte de mine, ci m'am dus în Aravia, şi iarăşi m'am întors la Damasc.
18. Apoi dupre trei ani m'am suit la Ierusalím să cercetez pre Pétru, şi am rămas la el zile cincisprezece,
19. Iară pre altul din apostoli nu am văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnului.
20. Iară cele ce scriu vouă, iată, înaintea lui Dumnezeu, că nu minţ.
21. Dupre aceea am venit în laturile Siriei şi ale Kilikiei.
22. Şi eram necunoscut la faţă de bisericile Iudeii cele întru Hristos;
23. Ci numai erau auzind că: Cela ce prigonea pre noi odinioară, acum binevesteşte credinţa pre carea oarecând o jefuia,
24. Şi slăveau întru mine pre Dumnezeu.

CAP. 2.

Pável aduce pre apostoli ca mărturie pentru credinţa lui. Prigonirea împrotiva lui Pétru. Mântuirea este din credinţă, nu din lege.

Apoi dupre patrusprezece ani iarăşi m'am suit la Ierusalím cu Varnava, împreună luând şi pre Tit;
2. Şi m'am suit dupre descoperire; şi am arătat lor evan-

ghelia carea propoveduiesc întru neamuri, iar deosebi celor păruţi mai mari, ca nu cumva în deşert să alerg au să fi alergat.
3. Ci nici Tit, care era cu mine, Ellin fiind, nu a fost silit să se taie împrejur:
4. Ci pentru cei furişaţi mincinoşi fraţi, carii se strecuraseră să iscodească slobozenia noastră carea avem în Hristos Iisus, ca să supuie pre noi robiei;
5. Cărora nici cât este un ceas nu ne-am plecat a ne supune, ca adevărul evangheliei să rămâie către voi.
6. Iară de cei ce li se pare a fi ceva, orice cândva ar fi fost, nu am grijă: Dumnezeu faţa omului nu priimeşte, că mie cei păruţi nimic mai mult miau adaos;
7. Ci dimprotivă, văzând că s'a încredinţat mie evanghelia netăierii-împrejur, precum lui Pétru a tăierii-împrejur,
8. Căci cel ce au lucrat lui Pétru spre apostolia tăierii-împrejur, au lucrat şi mie întru neamuri,
9. Şi cunoscând harul cel dat mie, Iacov şi Kifa şi Ioánn, cei păruţi a fi stâlpi, dreptele părtăşiei au dat mie şi lui Varnava, ca noi la neamuri, iară ei la tăierea-împrejur:
10. Numai să ne aducem aminte de cei săraci, carea am şi sârguit a face.
11. Dară când a venit Pétru în Antiohía, de faţă i-am stătut împrotivă, că era vrednic de înfruntare.
12. Că mai nainte de a veni oarecarii dela Iacov, cu neamurile împreună mânca; dară când au venit, se ferea şi osebea pre sine, temându-se de cei ce erau din tăierea-împrejur.
13. Şi împreună s'au făţărnicit cu el şi ceilalţi Iudei, cât şi Varnava s'a tras cu făţărnicia lor.
14. Ci când am văzut că nu umblă drept dupre adevărul evangheliei, zis-am lui Pétru înaintea tuturor: Dacă eşti tu Iudeu şi ca neamurile trăieşti, iară nu iudaiceşte, pentru ce sileşti pre neamuri să ţie ca Iudeii?

15. Noi din fire Iudei sântem, şi nu din neamuri, păcătoşi,
16. Ştiind că nu se îndreptăţeşte omul din lucrurile legii, fără numai prin credinţa lui Iisus Hristos, şi noi în Hristos Iisus am crezut, ca să ne îndreptăţim din credinţa lui Hristos, şi nu din lucrurile legii; că nu se va îndreptăţi din lucrurile legii tot trupul.
17. Iar dacă cercând a ne îndreptăţi în Hristos, ne-am aflat şi pre noi păcătoşi, este oare Hristos slujitoriu al păcatului? Să nu fie.
18. Căci dacă cele ce am surpat, aceleaşi iarăşi zidesc, călcătoriu de lege mă adeverez.
19. Că eu prin lege, legii am murit, ca să viez lui Dumnezeu.
20. Cu Hristos împreună m'am răstignit, şi nu mai viez eu, ci viiază întru mine Hristos; iar ceea ce viez acum în trup, întru credinţă viez, a Fiului lui Dumnezeu, carele m'au iubit şi s'au dat pre sine pentru mine.
21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci de este prin lege dreptatea, atunci Hristos în zadar au murit.

CAP. 3.

Urmare. Avraám pildă de îndreptăţire prin credinţă. Legea nu îndreptăţeşte, ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sânt din lege ci din credinţă.

O, fără de minte Galateni, cine pre voi a zavistuit ca adevărului să nu vă plecaţi, cărora înaintea ochilor Iisus Hristos s'a scris mai nainte între voi răstignit?
2. Aceasta voiesc numai să aflu dela voi: Din lucrurile legii aţi luat Duhul, au din auzul credinţei?
3. Aşa fără de minte sânteţi? În Duhul începând, acuma în trup săvârşiţi?
4. Îndarn pătimit-aţi atâtea? Încai de-ar fi şi îndarn.
5. Deci cel ce vă dă Duhul şi lucrează puteri întru voi, oare din lucrurile legii, au din auzul credinţei?

6. Precum Avraám a crezut lui Dumnezeu, şi s'a socotit lui întru dreptate.
7. Cunoaşteţi dară că cei din credinţă, aceia sânt fii lui Avraám.
8. Ci mai nainte văzând Scriptura că din credinţă îndreptăţeşte Dumnezeu pre neamuri, mai nainte a binevestit lui Avraám că: Se vor blagoslovi întru tine toate neamurile.
9. Pentru aceea, cei din credinţă se blagoslovesc împreună cu credinciosul Avraám.
10. Căci câţi din lucrurile legii sânt, subt blestem sânt, căci scris este: Blestemat tot cela ce nu rămâne întru toate cele scrise în cartea legii, ca să le facă.
11. Iară cum că în lege nimenea se îndreptăţeşte înaintea lui Dumnezeu, arătat este, că: Dreptul din credinţă va fi viu;
12. Iară legea nu este din credinţă, ci omul carele va face acestea va fi viu întru ele.
13. Hristos au răscumpărat pre noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, că scris este: Blestemat tot cel spânzurat pre lemn;
14. Ca la neamuri blagoslovenia lui Avraám să se facă întru Hristos Iisus, ca făgăduinţa Duhului să luăm prin credinţă.
15. Fraţilor, dupre om grăiesc: că şi al omului legământ întărit nimenea îl strică sau îl mai adaogă.
16. Iară făgăduinţele s'au grăit lui Avraám şi sământei lui. Nu zice: Şi sămânţelor, ca de mulţi, ci ca de unul: Şi sămânţei tale – carele este Hristos.
17. Şi aceasta zic: Legământul cel mai nainte întărit de Dumnezeu întru Hristos, legea carea dupre patru sute şi treizeci de ani s'a făcut nu îl zădărniceşte, ca să strice făgăduinţa.
18. Că de este din lege moştenirea, nu mai este din făgăduinţă; iară lui Avraám prin făgăduinţă au dăruit Dumnezeu.

19. Ce este dară legea? Din
pricina călcărilor s'a adăugat,
până când avea să vie sământa
căreia s'a dat făgăduința, rân-
duită fiind prin îngeri în mâna
unui mijlocitoriu.
20. Ci mijlocitoriul al unuia
nu este, iară Dumnezeu unul
este.
21. Au doară legea împrotiva
făgăduințelor lui Dumnezeu
este? Să nu fie. Că de s'ar fi
dat lege carea să poată face
viu, cu adevărat din lege ar fi
dreptatea.
22. Ci a închis Scriptura toate
subt păcat, ca făgăduința din
credința lui Iisus Hristos să se
dea celora ce cred.
23. Dară mai nainte de venirea
credinței subt lege ne păzeam,
închişi fiind spre credința
carea era să se descopere.
24. Pentru aceea legea dascăl
ne-a fost spre Hristos, ca din
credință să ne îndreptățim;
25. Dară venind credința, nu
mai sântem subt dascăl.
26. Că toți fii ai lui Dumnezeu
sânteți prin credința în Hristos
Iisus;
27. Căci câți în Hristos v'ați
botezat, în Hristos v'ați îm-
brăcat:
28. Nu este Iudeu nici Ellin,
nu este rob nici slobod, nu
este parte bărbătească nici
femeiască: căci voi toți unul
sânteți în Hristos Iisus.
29. Iară de sânteți voi ai lui
Hristos, iată a lui Avraám să-
mânță sânteți, şi dupre
făgăduință moştenitori.

CAP. 4.

*Pável dovedeşte că îndreptă-
țirea omului este din credință.*

Dară zic, răstimpul cât moş-
tenitoriul prunc este, cu nimic
se osebeşte de rob, domn tu-
turor fiind:
2. Ci subt epitropi şi iconomi
este până la sorocul rânduit de
tatăl său.
3. Aşa şi noi, când eram
prunci, subt stihiile lumii
eram robiți;
4. Dară când a venit plinirea
vremii, trimis-au Dumnezeu
pre Fiul său, cel născut din
femeie, născut subt lege,

5. Ca pre cei de subt lege să răscumpere, ca punerea de fii să dobândim.
6. Iară căci sânteţi fii, trimis-au Dumnezeu pre Duhul Fiului său în inimile voastre strigând: Avva, Părinte.
7. Pentru aceea, nu mai eşti rob, ci fiu; iară de eşti fiu, şi moştenitoriu lui Dumnezeu prin Hristos.
8. Ci atuncea, neştiind pre Dumnezeu, robeaţi celor ce nu din fire sânt dumnezei;
9. Dară acum, cunoscând pre Dumnezeu, iară mai vârtos cunoscându-vă de Dumnezeu, cum vă întoarceţi iarăşi la cele slabe şi sărace stihii, cărora iarăşi de iznoavă a robi voiţi?
10. Zilele păziţi, şi lunile şi vremile şi anii.
11. Temu-mă de voi, nu cumva îndam să mă fi ostenit la voi.
12. Faceţi-vă ca mine, căci şi eu ca voi, fraţilor, rogu-mă vouă. Cu nimica m'aţi nedreptăţit:
13. Ci ştiţi că, pentru slăbiciunea trupului, am binevestit vouă întâiu.
14. Şi ispita mea carea era în trupul meu nu aţi defăimat, nici aţi lepădat, ci ca pre un înger al lui Dumnezeu m'aţi priimit, ca pre Hristos Iisus.
15. Carea deci era fericirea voastră? Că mărturisesc vouă, că de era cu putinţă, ochii voştri scoţând, i-aţi fi dat mie.
16. Deci vrăjmaş făcutu-m'am vouă, adevărat grăindu-vă?
17. Râvnesc ei pre voi nu bine, ci a vă scoate voiesc, ca pre dânşii să-i râvniţi.
18. Însă bine este a râvni întru bine pururea, şi nu numai când sânt eu de faţă la voi.
19. Feţii mei, pentru carii iarăşi bolesc întru naştere, până ce se va închipa Hristos întru voi;
20. Ci aş vrea să fiu de faţă la voi acum şi glasul meu să schimb, că nu mă dumiresc de voi.
21. Spuneţi-mi, cei ce voiţi să fiţi subt lege, au legea nu auziţi?
22. Pentru că scris este că Avraám doi fii a avut: unul din slujnică şi unul din cea slobodă.

23. Dară cel din slujnică dupre trup s'a născut, iară cel din cea slobodă prin făgăduință.
24. Carile sânt tâlcuindu-se: că acestea sânt cele două legământuri, unul dela muntele Sinàii, spre robie născând, care este Agár;
25 Că Agár muntele Sinàii este, în Aravia; şi se alătură cu cel de acum Ierusalím, care robeşte împreună cu fiii lui.
26. Dară cel de sus Ierusalím slobod este, care este maică nouă tuturor;
27. Că scris este: Veseleşte-te, cea stearpă, carea nu naşti, irumpe şi strigă, ceea ce nu ai dureri; că mai mulți sânt fiii pustiei, mai vârtos decât ai celeia ce are bărbat.
28. Iară noi, fraților, dupre Isaác, ai făgăduinței fii sântem.
29. Ci precum atunci cel dupre trup născut prigonea pre cel dupre Duh, aşa şi acum.
30. Dară ce zice Scriptura? Izgoneşte pre slujnică şi pre fiul ei; că nu va moşteni fiul slujnicei cu fiul celei slobode.
31. Drept aceea, fraților, nu sântem ai slujnicei fii, ci ai celei slobode.

CAP. 5.

Cei chemați la credință sânt slobozi de lucrurile legii prin patimile lui Hristos. Slobozenia cea dupre Duh.

Întru slobozenia dară cu carea Hristos pre noi au slobozit stați, şi nu iarăşi cu jugul robiei vă cuprindeți.
2. Iată eu, Pável, zic vouă, că de vă veți tăia împrejur, Hristos vouă nimic va folosi.
3. Şi mărturisesc iarăşi la tot omul ce se taie împrejur, că datoriu este toată legea să facă.
4. Surpatu-v'ați dela Hristos, cei ce în lege vă îndreptățiți: din har ați căzut.
5. Că noi cu Duhul din credință nădejdea îndreptățirii aşteptăm.
6. Că în Hristos Iisus nici tăierea-împrejur poate ceva, nici netăierea-împrejur, ci credința carea se lucrează prin dragoste.

7. Alergat-aţi bine: cine pre voi a contenit, adevărului să nu vă induplecaţi?
8. Înduplecarea nu este dela cela ce cheamă pre voi.
9. Puţin aluat toată frământătura dospeşte.
10. Eu nădăjduiesc spre voi întru Domnul, că nimic alta veţi cugeta; iară cela ce turbură pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.
11. Iară eu, fraţilor, de încă propoveduiesc tăierea-împrejur, pentru ce mă mai prigonesc? Poate că s'a surpat sminteala crucii.
12. O, de s'ar şi tăia de tot cei ce vă răzvrătesc!
13. Că voi la slobozenie v'aţi chemat, fraţilor: numai nu slobozenia spre prilej trupului, ci prin dragoste slujiţi unul altuia.
14. Că toată legea întru un cuvânt se plineşte, întru: Să iubeşti pre aproapele tău ca însuţi pre tine.
15. Dară de vă muşcaţi unul pre altul şi vă mâncaţi, vedeţi să nu vă mistuiţi unul de către altul.
16. Zic dară: Cu Duhul umblaţi, şi pofta trupului să nu săvârşiţi.
17. Că trupul pofteşte improtiva Duhului, iară Duhul împrotiva trupului; şi acestea se împrotivesc unul altuia, ca nu cele ce aţi voì, acelea să faceţi.
18. Iară de vă purtaţi cu Duhul, nu sânteţi subt lege.
19. Ci arătate sânt lucrurile trupului, carile sânt: preacurvia, curvia, necurăţia, neruşinarea,
20. Închinarea la idoli, fermecătoria, vrajbele, pricirile, râvnirile, întărâtările, gâlcevile, dezbinările, eresurile,
21. Zavistiile, uciderile, beţiile, ospeţele şi cele asemenea acestora, carile mai nainte zic vouă, precum am şi mai nainte zis, că cei ce fac unele ca acestea împărăţia lui Dumnezeu nu vor moşteni.
22. Iară roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credinţa,

23. Blândeţea, înfrânarea. Împrotiva unora ca acestea nu este lege.
24. Iar carii sânt ai lui Hristos, trupul şi-au răstignit împreună cu patimile şi cu poftele.
25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să şi umblăm.
26. Să nu fim cu deşartă slavă, unii pre alţii întărâtând, unii pre alţii pizmuind.

CAP. 6.

A îndrepta cu blândeţe pre aproapele. Sfătuire de a se feri de iudaizanţi şi a duce viaţa nouă cea dupre Duh.

Fraţilor, de va şi mai nainte apuca omul în vreo greşală, voi, cei duhovniceşti, îndreptaţi pre unul ca acela cu duhul blândeţii, păzind pre sineţi, ca nu şi tu să te ispiteşti.
2. Unul altuia sarcinile purtaţi, şi aşa pliniţi legea lui Hristos.
3. Că de i se pare cuiva a fi ceva, nimica fiind, pre sineşi cu mintea înşală.
4. Iară lucrul lui să ispitească fieştecarele, şi atuncea spre dânsul singur lauda va avea, şi nu spre un altul.
5. Că fieştecarele a sa povară va purta.
6. Iară cel ce se învaţă cuvântul, să facă parte celui ce îl învaţă, întru toate bunătăţile.
7. Nu vă amăgireţi, Dumnezeu nu se batjocureşte; căci ceea ce va fi sămănat omul, aceea va şi secera.
8. Căci cela ce samănă întru trupul lui, din trup va secera stricăciune; iară cel ce samănă întru Duhul, din Duhul va secera viaţă vécînică.
9. Ci făcând binele să nu slăbim; că la vremea sa vom secera, de nu ne vom moleşi.
10. Deci dară până când vreme avem, binele către toţi să lucrăm, şi mai vârtos către cei de o credinţă cu noi.
11. Vedeţi cu ce fel de slove am scris vouă cu a mea mână.
12. Câţi vor să fie bineväzuţi în trup, aceia vă silesc să vă tăiaţi împrejur, numai ca să nu se prigonească pentru crucea lui Hristos.
13. Căci cei ce se taie împrejur, nici ei înşişi legea

păzesc, ci voiesc să vă tăiaţi voi împrejur, ca în trupul vostru să se laude.
14. Iară mie să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin carea mie lumea s'a răstignit, şi eu lumii.
15. Că întru Hristos Iisus nici tăierea-împrejur poate ceva, nici netăierea-împrejur, ci zidirea cea nouă.
16. Şi câţi cu dreptariul acesta vor umbla, pace preste ei şi milă, şi preste Israilul lui Dumnezeu.
17. Iară mai mult nimenea îmi mai facă osteneală: că eu semnele Domnului Iisus în trupul meu port.
18. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraţilor. Amin.

Către Galateni s'a scris dela Roma.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EFESENI

CAP. 1.

Alegerea, aducerea şi desăvârşirea creştinului întru Domnul. Rugăciune pentru cunoaşterea binefacerilor aduse prin Hristos.

Pável, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, sfinţilor celor ce sânt în Efes şi credincioşilor întru Hristos Iisus:

2. Har vouă şi pace dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Domnul Iisus Hristos.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească întru cele cereşti, în Hristos;

4. Precum au ales pre noi întru dânsul mai nainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinţi şi fără prihană naintea lui întru dragoste,

5. Mai nainte rânduind pre noi spre înfiere, prin Iisus Hristos, sieşi, dupre bunăvoirea voii sale,

6. Spre lauda slavei harului său, cu carele au dăruit pre noi întru cel iubit;

7. Întru carele avem răscumpărarea prin sângele lui, lăsarea păcatelor, dupre bogăţia harului lui,

8. Pre carele l-au prisosit spre noi întru toată înţelepciunea şi chibzuinţa,

9. Cunoscută făcând nouă taina voii sale, dupre bunăvoirea lui carea mai nainte au tocmit întru sine

10. Spre iconomia plinirii vremilor, ca toate să unească subt un cap în Hristos, şi cele din ceriuri şi cele de pre pământ;

11. Întru el întru carele şi moştenire am priimit, mai nainte fiind rânduiţi, dupre înainte-tocmirea celui ce toate lucrează dupre sfatul voii sale,

12. Ca să fim noi spre lauda slavei sale, cei ce mai nainte am nădăjduit în Hristos:
13. Întru carele şi voi auzind cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre, întru carea şi crezând v'aţi pecetluit cu Duhul făgăduinţei cel Sfânt.
14. Carele este arvună moştenirii noastre, spre răscumpărarea dobândirii, spre lauda slavei lui.
15. Drept aceea şi eu, auzind cea dela voi credinţă în Domnul Iisus şi dragostea cea către toţi sfinţii,
16. Nu încetez a mulţămi pentru voi, pomenire de voi făcând la rugăciunile mele:
17. Ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să dea vouă duhul înţelepciunii şi al descoperirii, întru cunoaşterea lui;
18. Luminând ochii cugetului vostru, ca să ştiţi voi carea este nădejdea chemării lui, şi carea este bogăţia slavei moştenirii lui întru sfinţi,
19. Şi carea este covârşitoarea mărime a puterii lui întru noi, cei ce credem, dupre lucrarea puterii tăriei lui
20. Carea au lucrat întru Hristos, sculând pre el din morţi, şi l-au aşezat de-a dreapta sa întru cele cereşti,
21. Mai presus de toată începătoria şi stăpânia şi puterea şi domnia, şi de tot numele ce se numeşte, nu numai în veacul acesta, ci şi în cel viitoriu.
22. Şi toate au supus subt picioarele lui, şi pre el l-au dat cap mai presus de toate bisericii,
23. Carea este trupul lui, plinirea celui ce toate întru toţi plineşte.

CAP. 2.

Împăcarea neamurilor şi a Iudeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

Şi pre voi carii eraţi morţi cu greşalele şi cu păcatele,
2. Întru carile odinioară aţi umblat dupre veacul lumii ceştiia, dupre domnul stăpânirii văzduhului, al duhului celui ce acum lucrează întru fiii neascultării:

3. Întru carii şi noi toţi am petrecut odinioară întru poftele trupului nostru, făcând voile trupului şi ale cugetelor, şi din fire eram fii ai mâniei, ca şi ceialalţi;
4. Dar Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a sa dragoste cu carea au iubit pre noi,
5. Şi morţi fiind noi cu greşalele, împreună vii ne-au făcut cu Hristos – prin har sânteţi mântuiţi –
6. Şi ne-au împreună-sculat şi ne-au împreună-aşezat întru cele cereşti, întru Hristos Iisus,
7. Ca să arate în veacurile cele viitoare covârşitoarea bogăţie a harului său prin bunătatea faţă de noi întru Hristos Iisus.
8. Căci prin har sânteţi mântuiţi prin credinţă, şi aceasta nu dela voi: al lui Dumnezeu este darul;
9. Nu din lucruri, ca să nu se laude cineva.
10. Că a lui facere sântem, zidiţi fiind întru Hristos Iisus spre lucruri bune, carile mai nainte au gătit Dumnezeu ca întru ele să umblăm.
11. Pentru aceea, aduceţi-vă aminte că odinioară voi, păgânii cu trupul, cei ce se zicea netăiere-împrejur de către ceea ce se zicea tăiere-împrejur în trup, făcută de mână,
12. Că eraţi în vremea aceea osebiţi de Hristos, înstreinaţi de cetăţenia lui Israil şi streini de legământurile făgăduinţei, nădejde neavând, şi fără de Dumnezeu în lume.
13. Dară acum, întru Hristos Iisus, voi carii odinioară eraţi departe, aproape v'aţi făcut întru sângele lui Hristos.
14. Pentru că el este pacea noastră, cela ce au făcut amândouă una, şi peretele cel din mijloc al despărţiturii au desfăcut,
15. Vrajba, zădărnicind în trupul său legea poruncilor cu dogmele, ca pre cei doi să-i zidească întru sineşi întru ún nou om, făcând pace,
16. Şi să împace pre amândoi cu Dumnezeu întru ún trup, prin cruce, omorând vrajba întru dânsa;

17. Şi venind au binevestit pace vouă celor de departe, şi celor de aproape:
18. Căci prin el avem amândoi apropierea întru ún Duh către Tatăl.
19. Pentru aceea dară de acum nu mai sânteţi streini şi nemearnici, ci împreună-cetăţeni cu sfinţii şi casnici ai lui Dumnezeu,
20. Zidiţi fiind pre temelia apostolilor şi a prorocilor, fiind piatra cea din capul unghiului însuşi Iisus Hristos,
21. Întru carele toată zidirea împreună alcătuindu-se, creşte întru lăcaş sfânt întru Domnul,
22. Întru carele şi voi împreună vă zidiţi spre lăcaş lui Dumnezeu întru Duhul.

CAP. 3.

Înţelepciunea dumnezeiască dată lui Pável spre luminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

Pentru aceea eu, Pável, cel legat al lui Iisus Hristos pentru voi, neamurile –
2. De veţi fi auzit iconomia harului lui Dumnezeu celui ce s'au dat mie spre voi,
3. Căci dupre descoperire au arătat mie taina, precum am scris mai nainte în scurt,
4. Din care cetind, puteţi înţelege priceperea mea în taina lui Hristos:
5. Carea în alte neamuri nu s'a arătat fiilor oamenilor în ce chip acum s'a descoperit celor sfinţi apostoli ai lui şi proroci, întru Duhul,
6. Să fie neamurile împreună-moştenitoare şi împreună un trup şi împreună-părtaşe la făgăduinţa lui, întru Hristos, prin evanghelie,
7. Căreia m'am făcut slujitoriu dupre darul harului lui Dumnezeu care s'au dat mie dupre lucrarea puterii lui.
8. Mie, celui mai mic decât toţi sfinţii, datu-s'a harul acesta, a binevesti neamurilor cea neurmată bogăţie a lui Hristos
9. Şi a lumina pre toţi ce este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, cela ce toate au zidit prin Iisus Hristos,

10. Ca să se facă cunoscută acum începătoriilor şi stăpâniilor întru cele cereşti, prin biserică, cea de multe feluri înţelepciune a lui Dumnezeu,
11. Dupre înainte-tocmirea vecilor, carea au făcut-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru;
12. Întru carele avem îndrăznirea şi apropierea întru nădejde, prin credinţa lui.
13. Pentru aceea, vă rog a nu pregeta din pricina necazurilor mele cele pentru voi, carea este slava voastră.
14. Pentru aceea, plec genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos,
15. Dintru carele toată părinţia în ceriuri şi pre pământ se numeşte,
16. Ca să dea vouă, dupre bogăţia slavei sale, cu putere să vă întăriţi prin Duhul lui întru omul cel dinlăuntru,
17. Ca să lăcuiască Hristos prin credinţă în inimile voastre,
18. Ca întru dragoste fiind înrădăcinaţi şi întemeiaţi, să puteţi cuprinde împreună cu toţi sfinţii ce este lăţimea şi lungimea şi adâncul şi înălţimea,
19. Şi să cunoaşteţi dragostea lui Hristos carea covârşeşte cunoaşterea, ca să vă pliniţi întru toată plinătatea lui Dumnezeu.
20. Iară celui ce poate mai presus de toate a face prea de prisosit cele ce cerem au gândim, dupre puterea ce se lucrează întru noi,
21. Aceluia fie slava în biserica cea întru Hristos Iisus în toate neamurile veacului vecilor. Amin.

CAP. 4.

Sfătuire la unire în dragoste. Viaţa cea veche şi cea nouă.

Rogu-vă, drept aceea, cu cel legat întru Domnul, cu vrednicie să umblaţi potrivit chemării cu carea v'aţi chemat,
2. Cu toată smerenia şi blândeţele, cu îndelungă-răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste,
3. Sârguindu-vă a păzi unimea Duhului întru legătura păcii

4. Ún trup şi ún Duh, dupre cum v'aţi şi chemat întru ó nădejde a chemării voastre;
5. Ún Domn, ó credinţă, ún botez,
6. Ún Dumnezeu şi Tată al tuturor, cel preste toţi şi prin toţi şi întru noi toţi.
7. Ci fieştecăruia dintre noi s'a dat harul dupre măsura darului lui Hristos.
8. Pentru aceea zice: Suindu-se la înălţime, robit-au robia, şi au dat daruri oamenilor.
9. Iară aceea ce zice că: S'au suit, ce este, fără numai că s'au şi pogorât întâiu la cele mai de jos părţi ale pământului?
10. Cela ce s'au pogorât, acela este şi carele s'au suit mai presus de toate ceriurile, ca toate să umple.
11. Şi acela au dat pre unii apostoli, pre alţii proroci, pre alţii binevestitori, pre alţii păstori şi dascăli,
12. Pentru săvârşirea sfinţilor spre lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos,
13. Până ce vom ajunge toţi la unimea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârşit, la măsura vârstei plinirii lui Hristos:
14. Ca să nu mai fim prunci, învălurindu-ne şi purtându-ne de tot vântul învăţăturii întru amăgitura oamenilor, întru vicleşug spre meşteşugirea înşelăciunii;
15. Ci credincioşi adevărului întru dragoste, toate să le creştem spre el, carele este capul, Hristos,
16. Dintru carele, tot trupul potrivit alcătuindu-se şi închiegându-se prin toate legăturile ce-l hrănesc, dupre lucrarea la măsura ei a fieştecăreia părţi, creşterea trupului se face spre zidirea sa însuşi întru dragoste.
17. Aceasta deci zic şi mărturisesc întru Domnul, ca să nu mai umblaţi voi precum şi celelalte neamuri umblă, întru deşertăciunea minţii lor,
18. Întunecaţi fiind cu cugetul, înstreinaţi de viaţa lui Dumnezeu, pentru necunoştinţa carea este întru ei, pentru împietritura inimii lor,

19. Carii întru nesimţire petrecând, s'au dat pre sine neruşinării, spre lucrarea a toată necurăţia întru lăcomie.
20. Dară voi nu aşa aţi învăţat pre Hristos,
21. Numai de l-aţi auzit, şi întru el v'aţi învăţat aşa cum este adevărul întru Iisus:
22. Să vă dezbrăcaţi, dupre cea de mai nainte vieţuire, de omul cel vechiu, carele se strică dupre poftele înşelăciunii,
23. Şi de iznoavă să vă înnoiţi cu duhul minţii voastre,
24. Şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, carele dupre Dumnezeu s'a zidit întru dreptate şi sfinţenia adevărului.
25. Drept aceea, lepădând minciuna, grăiţi adevărul fieştecarele cu aproapele lui, căci sântem unul altuia mădulări.
26. Mâniaţi-vă, şi nu greşiţi; soarele să nu apuie preste mânia voastră;
27. Nici daţi loc diavolului.
28. Cela ce fură să nu mai fure, ci mai vârtos ostenească, lucrând binele cu mâinile, ca să aibă să dea celui ce are trebuinţă.
29. Tot cuvântul putred din gura voastră să nu iasă, ci numai carele este bun spre zidirea trebuinţei, ca să dea har celor ce aud.
30. Şi nu mâhniţi pre Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru carele v'aţi pecetluit spre ziua răscumpărării.
31. Toată amărăciunea şi iuţimea şi mânia şi strigarea şi hula ridice-se dela voi, împreună cu toată răutatea.
32. Şi fiţi unul către altul buni, milostivi, iertând unul altuia, precum şi Dumnezeu întru Hristos au iertat vouă.

CAP. 5.

Îndemnări la viaţa cea vrednică de sfinţenie; a mustra răul cu pilda, nu cu vorba; a se umplea de Duh Sfânt, iar nu de vin şi de necurăţie. Sfaturi pentru cei căsătoriţi.

Fiţi dară următori lui Dumnezeu, ca nişte fii iubiţi;
2. Şi umblaţi întru dragoste, precum şi Hristos au iubit pre

noi şi s'au dat pre sine pentru noi prinos şi jertfă lui Dumnezeu, întru miros de bună mireazmă.

3. Iară curvia şi toată necurăţia, sau lăcomia, nice să se numească între voi, precum se cuvine sfinţilor,

4. Şi măscăriciune şi graiuri nebuneşti, au glume carile nu se cuvin: ci mai vârtos mulţămită.

5. Că aceasta bine să ştiţi, că tot curvariul, au necuratul, au lacomul, carele este închinătoriu idolilor, nu are moştenire întru Împărăţia lui Hristos şi Dumnezeu.

6. Nimenea să înşele pre voi cu deşarte cuvinte; că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării.

7. Deci nu vă faceţi împreunăpărtaşi lor;

8. Că eraţi odinioară întunerec, iară acum sânteţi lumină întru Domnul: ca fii ai luminii umblaţi –

9. Că roada Duhului este întru toată bunătatea şi dreptatea şi adevărul –

10. Cercând ce este bineplăcut Domnului.

11. Şi să nu fiţi părtaşi lucrurilor celor fără de roadă ale întunerecului, ci mai vârtos le şi mustraţi;

12. Căci cele ce întru ascuns se fac de dânşii, ruşine este a le şi zice.

13. Iară toate cele ce se mustră, de lumină se arată; căci tot ce se arată lumină este.

14. Pentru aceea zice: Deşteaptă-te cel ce dormi, şi te scoală din morţi, şi te va lumina Hristos.

15. Deci luaţi seama cum cu socotinţă umblaţi, nu ca neînţelepţii, ci ca înţelepţii,

16. Răscumpărând vremea, căci zilele cumplite sânt.

17. Drept aceea, nu fiţi necugetaţi, ci înţelegând ce este voia Domnului.

18. Şi nu vă îmbătaţi de vin, întru care este nestâmpărare, ci vă umpleţi de Duh,

19. Grăind între voi în psalmi şi laude şi cântări duhovniceşti, cântând şi psălmuind întru inimile voastre Domnului,

20. Mulțămind pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui,
21. Supunându-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu.
22. Femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri ca Domnului.
23. Căci bărbatul este cap femeii precum și Hristos cap bisericii, și acesta este mântuitoriu trupului.
24. Ci precum biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor întru toate.
25. Bărbaților, iubiți pre femeile voastre, precum și Hristos au iubit biserica, și s'au dat pre sine pentru ea:
26. Ca pre ea să sfințească, curățindu-o cu baia apei întru grai,
27. Ca să puie înainte pre ea luiși slăvită biserică, neavând întinăciune, au zbârcitură, au altceva dintru acestea, ci ca să fie sfântă și fără prihană.
28. Așa sânt datori bărbații să iubească pre ale lor femei, ca ale lor trupuri. Cela ce iubește pre femeia sa, pre sine iubește:
29. Că nimenea vreodată a urât trupul său, ci hrănește și încălzește pre el, precum și Hristos biserica:
30. Pentru că mădulări sântem ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui.
31. Pentru aceasta, lăsa-va omul pre tată și pre mumă, și se va lipi lângă femeia sa, și vor fi cei doi întru un trup.
32. Taina ceasta mare este; iară eu zic întru Hristos și întru biserică.
33. Însă și voi, fieștecarele așa să iubească pre femeia sa, ca pre sine însuși; iară femeia să se teamă de bărbat.

CAP. 6.

Sfaturi către copii, părinți, robi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrăjmașii duhovnicești.

Fiii, ascultați pre părinții voștri întru Domnul: că aceasta este dreptate.
2. Cinstește pre tatăl tău și pre mumă – carea este porunca cea dintâiu întru făgăduință

3. Ca să fie ţie bine şi să fii îndelungat de zile pre pământ.
4. Şi părinţii, nu întărâtaţi pre fiii voştri, ci îi creşteţi pre ei întru învăţătura şi dojana Domnului.
5. Robii, ascultaţi pre domnii cei dupre trup, cu frică şi cutremur, întru curăţia inimii voastre, ca pre Hristos;
6. Nu cu de ochii lor slujire, ca cei ce vor să placă oamenilor, ci ca robi ai lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet,
7. Cu bun cuget slujind ca Domnului, şi nu oamenilor;
8. Ştiind că orice bine va face fieştecare, aceea va lua dela Domnul, ori rob, ori slobod.
9. Şi voi, domnii, aceeaşi să faceţi către dânşii, lăsând înfricoşirile, ştiind că şi al vostru şi al lor Domn este în ceriuri, şi alegere de faţă nu este la dânsul.
10. Deci, fraţii mei, împuterniciţi-vă întru Domnul, şi întru tăria vârtutei lui.
11. Îmbrăcaţi-vă întru toată armarea lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împrotiva meşteşugirilor diavolului.
12. Căci nu este nouă lupta împrotiva cărnii şi sângelui, ci împrotiva începătoriilor, împrotiva stăpâniilor, împrotiva ţiitorilor lumii întunerecului veacului cestuia, împrotiva duhurilor vicleniei întru cele cereşti.
13. Pentru aceea, luaţi toată armarea lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împrotivă în ziua cea cumplită, şi toate isprăvind, să staţi.
14. Staţi dară, încingând mijlocul vostru cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu zaua dreptăţii,
15. Şi încălţându-vă picioarele întru gătirea evangheliei păcii,
16. Preste toate luând pavăza credinţei, cu carile veţi putea stinge toate săgeţile vicleanului cele aprinse.
17. Şi coiful mântuirii luaţi, şi sabia Duhului, carele este graiul lui Dumnezeu,
18. Prin toată rugăciunea şi ruga rugându-vă în toată vremea întru Duhul, şi spre însăşi aceasta priveghind cu toată

răbdarea și ruga pentru toți sfinții,
19. Și pentru mine, ca să se dea mie cuvânt întru deschiderea gurii mele, cu îndrăzneală a arăta taina evangheliei,
20. Pentru carea solire fac în lanțuri, ca întru dânsa cu îndrăzneală să grăiesc, precum mi se cuvine a grăi.
21. Ci pentru ca să știți și voi cele despre mine, ce fac, toate vouă le va arăta Tíhic, iubitul frate și credincios slujitoriu întru Domnul;
22. Pre carele pentru însăși aceasta l-am trimis la voi, ca să cunoașteți cele pentru noi și să mângâie inimile voastre.
23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.
24. Harul cu toți carii iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricăciune. Amin.

Către Efeseni s'a scris dela Roma prin Tíhic.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE FILIPPISENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru fapta bună a Filippisenilor și rugăciune ca să fie desăvârșiți. Povestirea luptelor și a osârdiei sale.

Pável și Timothéi, robi ai lui Iisus Hristos, tuturor sfinților în Hristos Iisus celor ce sânt în Filippi, împreună cu episcopii și diaconii,
2. Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.
3. Mulțămesc Dumnezeului meu întru toată pomenirea voastră,
4. Pururea în toată ruga mea pentru voi toți cu bucurie ruga făcând,
5. Pentru părtășia voastră la evanghelie, din ziua dintâi până acum;
6. Încredințat fiind de însuși aceasta, că cela ce au început întru voi lucrul cel bun îl va săvârși până în ziua lui Iisus Hristos:
7. Precum drept este mie a cugeta aceasta despre voi toți, pentru că vă port în inima mea, și în legăturile mele, și în răspunsul și adeverirea evangheliei, cu mine împreună-părtași harului toți voi fiind.
8. Că martur este mie Dumnezeu că doresc pre voi toți întru milosârdiile lui Iisus Hristos.
9. Și aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult și mai mult să prisosească întru cunoaștere și întru toată simțirea,
10. Ca să ispitiți voi cele ce se osebesc, ca să fiți curați și fără de poticnire la ziua lui Hristos,

11. Plini de roadele dreptăţii carile sânt prin Iisus Hristos, spre slava şi lauda lui Dumnezeu.
12. Ci voiesc a cunoaşte voi, fraţilor, că cele ale mele mai vârtos spre sporirea evangheliei au venit;
13. Încât legăturile mele întru Hristos arătate s'au făcut în tot divanul, şi la ceilalţi toţi,
14. Şi cei mai mulţi dintre fraţii întru Domnul, încredinţaţi de legăturile mele, mai mult cutează fără frică cuvântul a grăi.
15. Unii şi prin pizmă şi pricire, dară alţii şi prin bunăvoire pre Hristos propoveduiesc;
16. Unii din pricelnicie pre Hristos vestesc, nu curat, socotind necaz a aduce legăturilor mele;
17. Iară alţii din dragoste, ştiind că spre răspunsul evangheliei sânt pus.
18. Ce este dar? Decât că în tot chipul, ori cu pricină, ori cu adevăr, Hristos se vesteşte; şi întru aceasta mă bucur, şi încă mă voiŭ bucura,
19. Că ştiu că aceasta va fi mie spre mântuire prin a voastră rugă şi cu ajutoriul Duhului lui Iisus Hristos.
20. Dupre jinduirea şi nădejdea mea că întru nimic mă voiŭ ruşina, ci întru toată îndrăzneala, precum pururea, aşa şi acum mări-se-va Hristos în trupul meu, ori prin viaţă, ori prin moarte.
21. Că mie a vieţui este Hristos, şi a muri dobândă.
22. Iară de-mi este a vieţui în trup, aceasta mi-este roada lucrului, şi ce voiŭ alege nu cunosc.
23. Căci sânt cuprins de amândouă, dorinţă având a mă slobozi, şi împreună cu Hristos a fi, carea de departe cu mult mai bine este:
24. Iară a rămânea în trup, mai de folos este pentru voi.
25. Şi încredinţat fiind de aceasta, ştiu că voiŭ rămânea, şi împreună voiŭ petrece cu voi cu toţi, spre sporirea voastră şi bucuria credinţei.
26. Ca lauda voastră să prisosească în Hristos Iisus, întru

mine, prin a mea venire iarăşi
către voi.
27. Numai în chip vrednic de
evanghelia lui Hristos să
petreceţi, ca ori venind şi
văzându-vă, ori lipsind, să auz
cele despre voi, că staţi întru
ún duh, întru ún suflet îm-
preună nevoindu-vă pentru
credinţa evangheliei,
28. Şi nesfiindu-vă întru nimi-
ca de cei ce stau împrotivă:
carea lor este arătare de pier-
zare, iară vouă de mântuire, şi
aceasta dela Dumnezeu:
29. Căci, pentru Hristos, s'a
dăruit vouă nu numai în el a
crede, ci şi a pătimi pentru el,
30. Aceeaşi luptă având
precum aţi văzut întru mine, şi
acum auziţi întru mine.

CAP. 2

Sfătuire la viaţă în unire, având pildă smerenia şi slava lui Hristos. Laudă pre Timothéi şi Epafródit.

Deci de este vreo mângâiere
în Hristos, de este vreo alinare
a dragostei, de este vreo
împărtăşire a Duhului, de sânt
milosârdii şi îndurări,
2. Pliniţi-mi bucuria, ca ace-
eaşi să cugetaţi, aceeaşi dra-
goste având, un suflet fiind,
una cugetând;
3. Nicidecum din pricelnicie
au slavă deşartă, ci cu smerită-
cugetare unul pre altul soco-
tind a fi mai presus decât voi;
4. Nu ale sale fieştecarele cău-
taţi, ci şi ale altora fieşteca-
rele.
5. Căci aceasta să se cugete
întru voi, carea şi în Hristos
Iisus:
6. Carele în chipul lui Dumne-
zeu fiind, nu hrăpire au socotit
a fi el întocmai cu Dumnezeu,
7. Ci s'au deşertat pre sine,
chip de rob luând, întru ase-
mănarea oamenilor făcându-
se;
8. Şi la înfăţişare aflându-se
ca un om, smeritu-au pre
sineşi, ascultătoriu făcându-se
până la moarte, iară moarte de
cruce.
9. Pentru aceea şi Dumnezeu
pre el au preaînălţat, şi au
dăruit lui nume carele este
mai presus de tot numele;

10. Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cereşti şi al celor pământeşti şi al celor dedesubt,
11. Şi să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.
12. Deci, iubiţii mei, dupre cum pururea aţi ascultat, nu numai ca atunci când eram de faţă, ci cu mult mai vârtos acum când sânt departe, cu frică şi cutremur a voastră mântuire lucraţi;
13. Căci Dumnezeu este cel ce lucrează întru voi şi a vrea şi a lucra, pentru bunăvoirea [sa].
14. Toate să faceţi fără cârtiri şi fără gânduri,
15. Ca să fiţi fără de prihană şi întregi, fii ai lui Dumnezeu curaţi în mijlocul unui neam strâmb şi îndărătnic, întru carii străluciţi ca luminătorii în lume,
16. Cuvântul vieţii ţiind, spre laudă mie la ziua lui Hristos, că nu în deşert am alergat, nici în deşert am ostenit.
17. Ci chiar de m'aş face jertfă vărsată preste jertfa şi slujba credinţei voastre, bucuru-mă şi împreună mă bucur cu voi cu toţi;
18. Aşijderea şi voi bucuraţi-vă şi împreună vă bucuraţi cu mine.
19. Şi nădăjduiesc întru Domnul Iisus, pre Timothéi degrabă să-l trimit la voi, ca şi eu să fiu cu inima bună cunoscând cele pentru voi.
20. Că pre nimenea am de un suflet cu mine, carele cu tot deadinsul să se grijească de voi,
21. Că toţi ale lor caută, nu ale lui Hristos Iisus.
22. Iară cercarea lui cunoaşteţi, căci precum tatălui fiul, împreună cu mine a slujit întru evanghelie.
23. Pre acesta dară nădăjduiesc să-l trimit de îndată ce voiŭ vedea cele pentru mine.
24. Ci nădăjduiesc întru Domnul că şi eu degrabă voiŭ veni.
25. Însă am socotit de trebuinţă ca pre Epafródit, fratele şi împreună-lucrătoriul, şi împreună-ostaş cu mine, şi al vostru trimis şi slujitoriu

nevoilor mele, să-l trimit către voi;
26. De vreme ce cu dor era către voi toți, și tânjind, fiindcă ați auzit că a fost bólnav:
27. Că a și fost bólnav aproape de moarte, ci Dumnezeu au miluit pre el, și nu numai pre el, ci și pre mine, ca nu mâhnire preste mâhnire să am.
28. Deci mai degrab am trimis pre el, ca văzându-l iarăși să vă bucurați, și eu mai fără de mâhnire să fiu.
29. Priimiți-l dară întru Domnul cu toată bucuria, și pre unii ca aceștia întru cinste să îi aveți:
30. Căci pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'a apropiat, primejduindu-și viața, ca să plinească lipsa voastră de către slujba mea.

CAP. 3.

Despre credința cea dreaptă împrotiva apostolilor mincinoși. Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfire a lui Hristos.

Încolo, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. Aceleași a vă scrie nu-mi este cu lene, iară vouă temeinicie este.
2. Luați seama la câini, luați seama la cei răi lucrători, luați seama la cea prejos-tăiere;
3. Că noi sântem tăierea-împrejur, carii cu duhul slujim lui Dumnezeu, și ne lăudăm întru Hristos Iisus, și nu în trup nădăjduim:
4. Măcar că eu am nădejde și în trup. De i se pare altuia a se nădăjdui în trup, eu mai vârtos:
5. Tăiat-împrejur a opta zi, din neamul lui Israíl, din seminția lui Veniamin, Evreu din Evrei, dupre lege Fariseu;
6. Dupre râvnă, prigonind biserica; dupre dreptatea cea din lege, făcându-mă fără prihană.
7. Însă cele ce erau mie dobânzi, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.
8. Ba încă le și socotesc toate pagubă a fi, pentru covârșirea cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnului meu, pentru carele de toate m'am păgubit și le

socotesc gunoaie a fi, ca pre Hristos să dobândesc,
9. Şi să mă aflu întru el, neavând îndreptăţirea mea cea din lege, ci pre cea prin credinţa lui Hristos, cea din Dumnezeu îndreptăţire întru credinţă;
10. Ca să cunosc pre el şi puterea învierii lui, şi împărtăşirea patimilor lui, asemenea-chipuindu-mă morţii lui,
11. Ca doară cumva să ajung la învierea morţilor.
12. Nu că iată am luat, au iată m'am desăvârşit; ci gonesc, ca doară de voiŭ şi apuca pre cea întru carea am şi fost apucat de Hristos Iisus.
13. Fraţilor, eu pre sinemi nu mă socotesc să fi apucat: ci numai una, cele dinapoi uitând, şi la cele dinainte tinzând,
14. La ţintă alerg, pentru răsplata ceii de sus chemări a lui Dumnezeu în Hristos Iisus.
15. Deci câţi desăvârşit sântem, aceasta să cugetăm; şi orice întru alt chip cugetaţi, şi aceasta Dumnezeu va descoperi vouă:
16. Însă întru ceea la carea am ajuns, cu acelaşi dreptariu să umblăm, aceeaşi să cugetăm.
17. Fiţi împreună-următori mie, fraţilor, şi luaţi seama la cei ce aşa umblă precum aveţi pildă pre noi.
18. Pentru că mulţi umblă, pentru carii de multe ori am zis vouă, iară acum şi plângând zic, că sânt vrăjmaşii crucii lui Hristos,
19. Cărora săvârşitul le este pierzarea, al cărora dumnezeu este pântecele şi slava întru ruşinea lor, carii cele pământeşti cugetă.
20. Că a noastră petrecere în ceriuri este, de unde şi Mântuitoriu aşteptăm, pre Domnul Iisus Hristos;
21. Carele va schimba chipul trupului smereniei noastre, ca să se facă el asemenea la chip cu trupul slavei lui, dupre lucrarea de a putea el şi a supune luişi toate.

CAP. 4.

Îndemnări la statornicie şi veselie duhovnicească. Pavel

mulţămeşte pentru ajutoriul trimis.

Deci fraţii mei iubiţi şi doriţi, bucuria şi cununa mea, aşa staţi întru Domnul, iubiţilor.
2. Pre Evodia rog şi pre Sintihi rog ca aceeaşi să cugete întru Domnul.
3. Şi rog şi pre tine, credinciosule însoţitoriu, ajutoreşte lor, carile împreună cu mine s'au nevoit întru evanghelie, şi cu Climent şi cu ceilalţi împreună-lucrători ai mei, ale căror nume sânt în cartea vieţii.
4. Bucuraţi-vă pururea întru Domnul; şi iarăşi zic: Bucuraţi-vă.
5. Blândeţea voastră să se cunoască de toţi oamenii. Domnul este aproape.
6. Nimic vă grijiţi, ci întru toate prin rugăciune şi rugă cu mulţămită cererile voastre să se cunoască la Dumnezeu,
7. Şi pacea lui Dumnezeu, carea covârşeşte toată mintea, pázi-va inimile voastre şi cugetele voastre în Hristos Iisus.
8. Încolo, fraţilor, câte sânt adevărate, câte sânt de cinste, câte sânt drepte, câte sânt curate, câte sânt iubite, câte sânt cu bună faimă, orice bună-săvârşire şi orice laudă, acestea să gândiţi;
9. Cele ce aţi şi învăţat şi aţi luat şi aţi auzit şi aţi văzut întru mine, acestea faceţi: şi Dumnezeul păcii va fi cu voi.
10. Şi m'am bucurat întru Domnul mult, că iată a înflorit iarăşi cugetarea voastră cea pentru mine, spre carea aţi şi cugetat, ci nu a fost vreme.
11. Nu doară că pentru lipsă zic: că eu m'am deprins întru cele ce sânt îndestulat a fi.
12. Ştiu şi a mă smeri, ştiu şi a prisosi; în tot şi în toate m'am învăţat şi a mă sătura şi a flămânzi, şi a prisosi, şi a mă lipsi.
13. Toate le pot întru cel ce mă întăreşte, Hristos.
14. Însă bine aţi făcut împreună-părtaşi făcându-vă necazului meu.
15. Şi ştiţi şi voi, Filippisenilor, că întru începutul binevestirii, când am ieşit din

Makedonia, nici o biserică nu
mi s'a făcut părtaşă la cuvânt
de dare şi de luare, fără numai
voi singuri;
16. Căci şi în Thessalonic, şi o
dată, şi de două ori, spre
trebuinţa mea aţi trimis.
17. Nu că doară caut darea, ci
caut rodul cel prisositoriu spre
cuvântul vostru.
18. Ci am destul toate, şi de
prisosit; plinitu-m'am prii-
mind dela Epafródit cele dela
voi, miros de bună mireazmă,
jertfă priimită, bineplăcută lui
Dumnezeu.
19. Ci Dumnezeul meu să pli-
nească toată trebuinţa voastră
dupre bogăţia lui întru slavă,
în Hristos Iisus.
20. Iară lui Dumnezeu şi
Tatălui nostru slava în vecii
vecilor. Amin.
21. Spuneţi închinare la tot
sfântul întru Hristos Iisus. În-
chină-se vouă fraţii carii sânt
împreună cu mine.
22. Închină-se vouă toţi sfinţii,
şi mai vârtos cei din casa
Kesáriului.
23. Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi cu toţi.
Amin.

Către Filippiseni s'a scris dela
Roma prin Epafródit.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE COLASSENI

CAP. 1.

Laudă credința Colassenilor și se roagă pentru întărirea lor întru dânsa. Pável se bucură de rodul ostenelilor sale.

Pável, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timothéi fratele,
2. Celor din Colasse sfinți și credincioși frați întru Hristos: Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.
3. Mulțămim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugându-ne,
4. Auzind credința voastră cea întru Hristos Iisus și dragostea carea aveți către toți sfinții,
5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceriuri, carea ați auzit mai nainte în cuvântul adevărului evangheliei,
6. Carea este de față la voi, precum și în toată lumea, și este făcând roadă, precum și în voi, din ziua în carea ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr;
7. Precum ați și învățat dela Epafrás, iubitul împreună-rob cu noi, care este pentru voi credincios slujitoriu al lui Hristos,
8. Carele a și arătat nouă dragostea voastră întru Duhul.
9. Drept aceea și noi, din carea zi am auzit, nu încetăm pentru voi rugându-ne și cerând, ca să vă umpleți de cunoașterea voii sale, întru toată înțelepciunea și înțelegerea duhovnicească,
10. Ca să umblați voi cu vrednicie Domnului spre toată a sa plăcere, întru tot lucrul bun rodind și crescând spre cunoașterea lui Dumnezeu;
11. Cu toată puterea împuternicindu-vă, dupre tăria slavei

lui, spre toată răbdarea şi
îndelunga-răbdare, cu bucurie;
12. Mulţămind Tatălui celui
ce au destoinicit pre noi spre
partea sorţului sfinţilor întru
lumină;
13. Carele au izbăvit pre noi
din stăpânirea întunerecului şi
ne-au mutat la împărăţia Fi-
ului dragostei lui,
14. Întru carele avem răscum-
părarea prin sângele lui, lă-
sarea păcatelor;
15. Carele este chipul lui
Dumnezeu celui nevăzut, în-
tâiu-născut a toată zidirea;
16. Căci întru el s'au zidit
toate cele din ceriuri şi cele de
pre pământ, cele văzute şi cele
nevăzute, ori scaune, ori dom-
nii, ori începătorii, ori stă-
pânii: toate prin el şi pentru el
s'au zidit;
17. Şi el este mai nainte de
toate şi toate întru el îm-
preună-stau.
18. Şi el este capul trupului
bisericii; carele este începă-
tură, întâiu-născut din morţi,
ca să fie întru toate el cel
întâiu;
19. Că întru el bine a voit
toată plinirea să lăcuiască,
20. Şi prin el toate întru el să
împace, ori cele de pre pă-
mânt, ori cele din ceriuri, pace
făcând prin sângele crucii lui,
prin el.
21. Şi pre voi, carii eraţi oare-
când înstreinaţi şi vrăjmaşi cu
cugetul întru lucrurile cele vi-
clene, iar acum v'au împăcat
22. În trupul cărnii lui prin
moarte, să vă înfăţişeze sfinţi
şi fără de prihană şi nevi-
novaţi înaintea lui,
23. De veţi rămânea întru cre-
dinţă întemeiaţi şi tari şi
nemutându-vă dela nădejdea
evangheliei carea aţi auzit,
ceea ce s'a propoveduit la
toată zidirea cea de subt ceriu,
căreia eu, Pável, slujitoriu
m'am făcut.
24. Acum mă bucur întru pă-
timirile mele pentru voi şi
plinesc lipsele necazurilor lui
Hristos în carnea mea pentru
trupul lui, care este biserica.
25. Al căreia slujitoriu m'am
făcut eu, dupre iconomia lui
Dumnezeu carea s'a dat mie

spre voi, să plinesc cuvântul lui Dumnezeu.
26. Taina cea ascunsă din veci şi din neamuri – iară acum s'a arătat sfinţilor lui,
27. Cărora au voit Dumnezeu a le arăta carea este bogăţia slavei tainei ceştiia întru neamuri, carele este Hristos întru voi, nădejdea slavei:
28. Pre carele noi vestim, povăţuind pre tot omul şi învăţând pre tot omul întru toată înţelepciunea, ca să punem de faţă pre tot omul desăvârşit întru Hristos Iisus;
29. Spre carea mă şi ostenesc, luptându-mă dupre lucrarea lui carea se lucrează în mine întru putere.

CAP. 2.

Creştinii să nu se plece înţelepciunii omeneşti ceii amăgitoare. Viaţa cea în unire cu Dumnezeu îmbrăţişează duhovniceşte şi legea în petrecerea cea dupre Hristos.

Pentru că voiesc să ştiţi voi câtă luptă am pentru voi şi pentru cei din Laodíkia, şi câţi nu au văzut faţa mea în trup,
2. Ca să se mângâie inimile lor, întocmiţi fiind întru dragoste, şi spre toată bogăţia deplinătăţii înţelegerii, spre cunoaşterea tainei lui Dumnezeu şi Tatălui, şi a lui Hristos,
3. Întru carele sânt ascunse toate comorile înţelepciunii şi ale cunoaşterii.
4. Şi aceasta zic, ca nu cineva să vă înşele cu cuvinte amăgitoare.
5. Că de şi sânt cu trupul depărtat, dară cu duhul împreună cu voi sânt, bucurându-mă şi văzând rânduiala voastră şi tăria credinţei voastre celei întru Hristos.
6. Deci precum aţi luat pre Hristos Iisus Domnul, întru el să umblaţi,
7. Înrădăcinaţi şi zidiţi fiind întru el, şi întărindu-vă în credinţă, precum v'aţi învăţat, prisosind întru ea cu mulţămită.
8. Luaţi seama să nu fie cineva care să vă fure prin filosofia şi deşarta înşelăciune

dupre predania oamenilor, dupre stihiile lumii, şi nu dupre Hristos:
9. Căci întru el lăcuieşte toată plinirea Dumnezeirii trupeşte,
10. Şi deplini sânteţi întru el, carele este capul a toată începătoria şi stăpânia;
11. Întru carele v'aţi şi tăiat-împrejur cu tăiere-împrejur nefăcută de mână, întru dezbrăcarea trupului păcatelor cărnii, întru tăierea-împrejur a lui Hristos,
12. Împreună-îngropaţi cu el în botez, întru carele împreună v'aţi şi sculat prin credinţa lucrării lui Dumnezeu, celui ce au sculat pre el din morţi;
13. Şi pre voi, morţi fiind întru greşalele şi întru netăierea-împrejur a trupului vostru, vii v'au făcut împreună cu el, iertând vouă toate greşalele,
14. Ştergând zapisul cu dogmele, cel ce era asupra noastră, carele era protivnic nouă: şi pre acesta l-au ridicat din mijloc, pironindu-l pre cruce;
15. Dezbrăcând începătoriile şi stăpâniile, le-au dat în privelişte, biruindu-le întru ea.
16. Deci nimenea judece pre voi pentru mâncare sau băutură, sau pentru vreo sărbătoare, sau lună nouă, sau Sâmbete;
17. Carile sânt umbră celor viitoare, dară trupul al lui Hristos.
18. Nimenea vă lipsească de răsplătire prin voita smerită-cugetare şi slujba îngerilor, vârându-se întru cele ce nu a văzut, îndam înfierbântându-se de mintea trupului său.
19. Şi neţiindu-se de capul dintru carele tot trupul, prin încheituri şi legături hrănindu-se şi întocmindu-se, creşte creşterea lui Dumnezeu.
20. Deci de aţi murit împreună cu Hristos dela stihiile lumii, pentru ce ca şi cum aţi fi vii în lume vă dogmatisiţi:
21. Să nu atingi, nici să guşti, nici să pipăi –
22. Carile sânt toate spre stricăciune cu întrebuinţarea – dupre poruncile şi învăţăturile oamenilor?
23. Carile sânt având oarece cuvânt de înţelepciune întru cea dupre-voie-slujbă şi smerită-cugetare şi necruţare a

trupului, nu în vreo cinste spre saţiul trupului.

CAP. 3.

Sfaturi către viaţă creştinească, mai ales în căsătorie.

Deci de aţi înviat împreună cu Hristos, cele de sus căutaţi, unde Hristos este şezând de-a dreapta lui Dumnezeu.

2. Cele de sus cugetaţi, nu cele de pre pământ.

3. Pentru că aţi murit, şi viaţa voastră este ascunsă împreună cu Hristos în Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viaţa noastră, atuncea şi voi cu el împreună vă veţi arăta întru slavă.

5. Drept aceea, omorâţi mădulările voastre cele de pre pământ: curvia, necurăţia, patima, pofta cea rea şi lăcomia, carea este închinare la idoli,

6. Pentru carile vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării:

7. Întru carile şi voi aţi umblat odinioară, când trăiaţi întru ele.

8. Ci acum lepădaţi şi voi toate, mânia, iuţimea, răutatea, hula, cuvântul de ruşine din gura voastră;

9. Nu minţiţi unul altuia, dezbrăcându-vă de omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui,

10. Şi îmbrăcând pre cel nou, carele se înnoieşte spre cunoaştere, dupre chipul celui ce au zidit pre el;

11. Unde nu este Ellin şi Iudeu, tăiere-împrejur şi netăiere-împrejur, Varvar, Skith, rob, slobod: ci toate şi întru toate Hristos.

12. Îmbrăcaţi-vă dară ca aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi iubiţi, întru milosârdiile îndurărilor, întru bunătate, smerită-cugetare, blândeţe, îndelungă-răbdare,

13. Suferind unul pre altul şi iertând unul altuia, de are cineva pâră împrotiva cuiva; precum şi Hristos au iertat vouă, aşa şi voi.

14. Iar preste toate acestea dragostea, carea este legătura desăvârşirii.

15. Şi pacea lui Dumnezeu domnească în inimile voastre,

la carea v'aţi şi chemat întru ún trup: şi mulţămitori vă faceţi.
16. Cuvântul lui Hristos lăcuiască întru voi cu bogăţie, întru toată înţelepciunea, învăţându-vă şi povăţuindu-vă între voi cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti, în har cântând întru inima voastră Domnului.
17. Şi tot, orice faceţi, cu cuvântul sau cu lucrul, toate întru numele Domnului Iisus, mulţămind lui Dumnezeu şi Tatălui prin el.
18. Femeilor, supuneţi-vă bărbaţilor voştri precum se cuvine întru Domnul.
19. Bărbaţilor, iubiţi-vă femeile şi nu vă amărâţi către dânsele.
20. Fiii, plecaţi-vă născătorilor întru toate, că aceasta este bineplăcut Domnului.
21. Părinţi, nu întărâtaţi pre fiii voştri, ca să nu se mâhnească.
22. Robii, ascultaţi întru toate pre cei dupre trup domni, nu cu de ochii lor slujiri, ca cei ce vor să placă oamenilor, ci întru curăţia inimii, temându-vă de Dumnezeu.
23. Şi tot orice faceţi, din suflet lucraţi, ca Domnului, şi nu oamenilor;
24. Ştiind că dela Dumnezeu veţi lua răsplătirea moştenirii. Că Domnului Hristos slujiţi;
25. Iară cela ce nedreptăţeşte lua-va ce a nedreptăţit: şi alegere de faţă nu este.

CAP. 4.

Sfătuire la unirea cu aproapele, dreptate şi rugăciune.

Voi, domnii, dreptul şi tocmeala robilor să daţi, ştiind că şi voi aveţi Domn în ceriuri.
2. La rugăciune stăruiţi, priveghind întru ea cu mulţămită;
3. Rugându-vă împreună şi pentru noi, ca Dumnezeu să deschidă nouă uşa cuvântului, a grăi taina lui Hristos, pentru carea sânt şi legat;
4. Ca să o arăt precum se cade mie a grăi.
5. Umblaţi cu înţelepciune către cei ce sânt din afară, vremea răscumpărând.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna în har, cu sare dres, ca să știți cum trebuie voi a răspunde fieștecăruia.
7. Toate cele despre mine cunoscute le va face vouă Tihic, iubitul frate și credincios slujitoriu și împreună-rob întru Domnul;
8. Pre carele am trimis către voi tocmai pentru aceasta, ca să cunosc cele pentru voi și să mângâie inimile voastre;
9. Împreună cu Onisím, credinciosul și iubitul frate, carele este dintre voi: toate cele de aici vor arăta vouă.
10. Închină-se vouă Arístarh, cel împreună cu mine robit, și Marcu, nepotul lui Varnava, pentru carele ați luat porunci: de va veni la voi, să priimiți pre el;
11. Și Iisus cel ce se cheamă Iust, carii sânt din tăiereaîmprejur: aceștia singuri sânt împreună-lucrători spre Împărăția lui Dumnezeu, carii s'au făcut mie mângâiere.
12. Închină-se vouă Epafrás, care este dintre voi, robul lui Hristos, pururea luptându-se pentru voi întru rugăciuni, ca să stați desăvârșit și plinind întru toată voia lui Dumnezeu.
13. Căci mărturisesc de dânsul că are râvnă multă pentru voi, și pentru cei din Laodíkia și cei din Ierapoli.
14. Închină-se vouă Luca, doftorul cel iubit, și Dimás.
15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodíkia și lui Nímfas, și bisericii celei din casa lui.
16. Și când se va ceti de către voi epistolia, faceți ca să se cetească și în biserica Laodikenilor, și cea din Laodíkia ca și voi să o cetiți.
17. Și ziceți lui Arhípp: Ia seama la slujba carea ai luat întru Domnul, ca să o plinești.
18. Închinăciunea cu a mea mână, a lui Pável. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Harul cu voi. Amin.

Către Colasseni s'a scris dela Roma prin Tíhic și Onisím

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL ÎNTÂIA CĂTRE THESSALONIKENI

CAP. 1.

Laudă nevoințele apostolești ale Thessalonikenilor

Pável și Siluan și Timothéi, bisericii Thessalonikenilor întru Dumnezeu Tatăl, și Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțămim lui Dumnezeu pururea pentru voi toți, pomenire de voi făcând întru rugăciunile noastre,

3. Neîncetat pomenind lucrul credinței voastre și osteneala dragostei și răbdarea nădăjduirii în Domnul nostru Iisus Hristos, înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru:

4. Știind, frați iubiți de Dumnezeu, alegerea voastră;

5. Căci evanghelia noastră nu s'a făcut la voi numai în cuvânt, ci și întru putere și întru Duhul Sfânt și întru adeverire multă, precum știți în ce fel ne-am făcut între voi pentru voi.

6. Și voi următori nouă v'ați făcut și Domnului, priimind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt,

7. Cât a vă face voi pildă tuturor credincioșilor din Makedonia și Ahaia.

8. Că dela voi s'a răsunat cuvântul Domnului nu numai în Makedonia și Ahaia, ci și în tot locul credința voastră cea către Dumnezeu a ieșit, cât a nu avea noi trebuință a grăi ceva.

9. Că aceia de noi vestesc ce fel de intrare am avut către voi, și cum v'ați întors către

Dumnezeu dela idoli, a sluji Dumnezeului celui viu și adevărat,
10. Și a aștepta pre Fiul lui din ceriuri, pre carele au înviat din morți, pre Iisus carele izbăvește pre noi de mânia cea viitoare.

CAP. 2.

Pável dorește pre Thessalonikeni, se bucură de ei și se îngrijește ca să fie desăvârșiți.

Că voi înșivă știți, fraților, intrarea noastră cea către voi, că nu deșartă s'a făcut,
2. Ci și pătimind mai nainte și ocărâți fiind, precum știți, în Filippi, am cutezat întru Dumnezeul nostru a grăi către voi evanghelia lui Dumnezeu cu multă luptă.
3. Că îndemnarea noastră nu este dintru înșelăciune, nici din necurăție, nici cu vicleșug,
4. Ci precum ne-am adeverit de Dumnezeu a ni se încredința evanghelia, așa grăim; nu ca oamenilor plăcând, ci lui Dumnezeu, celui ce cearcă inimile noastre.
5. Că niciodată întru cuvânt de lingușie am fost, precum știți, nici întru prilej de lăcomie: Dumnezeu este martur;
6. Nici căutând dela oameni slavă, nici dela voi, nici dela alții, măcar că puteam cu greutate a fi, ca ai lui Hristos apostoli.
7. Ci ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru; precum o doică ce încălzește copiii ei,
8. Așa cu drag dorindu-vă, binevoiam a da vouă nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre, pentru că dragi nouă v'ați făcut.
9. Că vă aduceți aminte, fraților, de osteneala noastră și de trudă; că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreuiem pre cineva dintre voi, am propoveduit la voi evanghelia lui Dumnezeu.
10. Voi marturi, și Dumnezeu, cum cu cuvioșie și cu dreptate și fără prihană vouă, celor credincioși, ne-am făcut:
11. Dupre cum știți, cum pre fieștecare dintre voi, ca pă-

rintele pre fiii săi v'am îndemnat şi v'am mângâiat
12. Şi am mărturisit, ca să umblaţi voi vredniceşte lui Dumnezeu, carele cheamă pre voi spre a sa împărăţie şi slavă.
13. Drept aceea şi noi mulţămim lui Dumnezeu neîncetat, căci luând voi cuvânt de auzire dela noi, al lui Dumnezeu, aţi priimit nu cuvânt al oamenilor, ci precum este adevărat, cuvântul lui Dumnezeu, carele se şi lucrează întru voi cei ce credeţi.
14. Că voi, fraţilor, următori v'aţi făcut bisericilor lui Dumnezeu celor ce sânt în Iudeea întru Hristos Iisus, căci aceleaşi aţi pătimit şi voi dela ai voştri, cei de un neam cu voi, precum şi aceia dela Iudei,
15. Carii şi pre Domnul au omorât, pre Iisus, şi pre ai lor proroci, şi pre noi ne-au gonit, şi lui Dumnezeu nu sânt plăcuţi, şi tuturor oamenilor stau împrotivă,
16. Oprind pre noi a grăi neamurilor ca să se mântuiască, spre a-şi împlini ei păcatele lor pururea; ci a ajuns asupra lor mânia până în sfârşit.
17. Iară noi, fraţilor, rămâind sirimani de către voi vreme ca de un ceas, cu faţa, nu cu inima, mai mult am sârguit a vedea faţa voastră cu multă dorire;
18. Pentru aceea vrut-am să venim la voi, adecă eu, Pável, şi o dată, şi de două ori, şi nea poticnit satana.
19. Căci carea este nădejdea noastră, au bucuria, au cununa laudei? Au nu şi voi, înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a lui venire?
20. Căci voi sânteţi slava noastră şi bucuria.

CAP. 3.

Rugăciune pentru sporirea şi întărirea în credinţă a Thessalonikenilor.

Drept aceea, nemaiputând răbda, bine am voit a rămânea în Athina singuri.
2. Şi am trimis pre Timothei, fratele nostru şi slujitorul lui Dumnezeu, şi împreună-lucrătoriu cu noi întru evanghelia

lui Hristos, ca să vă întărească
şi să vă mângâie întru credinţa
voastră;
3. Ca nimenea să se clătească
întru necazurile cestea; că
înşivă ştiţi că spre aceasta
sântem puşi.
4. Căci şi când eram la voi
mai nainte ziceam vouă că
vom să avem scârbe, precum
au şi fost, şi ştiţi.
5. Drept aceea şi eu, nemai-
răbdând, trimis-am ca să cu-
nosc credinţa voastră, ca nu
cumva să vă fi ispitit cela ce
ispiteşte, şi în deşert să fie
ostenealа noastră.
6. Dară acum, venind Ti-
mothéi dela voi la noi şi
binevestind nouă credinţa şi
dragostea voastră, şi cum că
aveţi pomenire bună de noi
pururea, dorind a vedea pre
noi, precum şi noi pre voi,
7. Pentru aceasta ne-am mân-
gâiat, fraţilor, de voi, întru tot
necazul şi nevoia noastră, prin
a voastră credinţă,
8. Că acum noi vii sântem
dacă staţi voi întru Domnul.
9. Căci ce mulţămită putem
lui Dumnezeu a răsplăti pen-
tru voi, pentru toată bucuria
cu carea ne bucurăm pentru
voi înaintea Dumnezeului
nostru,
10. Noaptea şi ziua mai cu
prisosinţă rugându-ne ca să
vedem faţa voastră, şi să
plinim scăderile credinţei
voastre?
11. Ci însuşi Dumnezeu şi
Tatăl nostru, şi Domnul nostru
Iisus Hristos să îndrepteze
calea noastră către voi;
12. Iară pre voi Domnul să vă
sporească şi să vă prisosească
cu dragostea unuia spre altul
şi spre toţi, precum şi a
noastră spre voi,
13. Ca să întărească vouă
inimile fără prihană întru sfin-
ţenie înaintea lui Dumnezeu şi
Tatălui nostru, întru venirea
Domnului nostru Iisus Hristos
cu toţi sfinţii lui.

CAP. 4.

*Sfătuiri spre înfrânare, drep-
tate, milostenie. Mângâie pre
cei întristaţi pentru cei ador-
miţi cu credinţa în învierea
morţilor.*

Deci dară, fraţilor, rugămu-vă
şi vă îndemnăm întru Domnul
Iisus, dupre cum aţi luat dela
noi în ce chip trebuie voi a
umbla şi a plăcea lui Dumne-
zeu, ca mai vârtos să prisosiţi.
2. Că ştiţi ce porunci am dat
vouă prin Domnul Iisus.
3. Căci aceasta este voia lui
Dumnezeu, sfinţirea voastră, a
vă feri voi de curvie;
4. A şti fieştecarele dintre voi
al său vas a stăpâni întru
sfinţenie şi cinste –
5. Nu întru patimă de poftă, ca
şi păgânii, carii nu cunosc pre
Dumnezeu –
6. Cât a nu încălca şi a lăcomi
în vreun lucru pre fratele său:
pentru căci izbânditoriu este
Domnul pentru toate acestea,
precum şi mai nainte am zis
vouă şi am mărturisit.
7. Că nu au chemat pre noi
Dumnezeu spre necurăţie, ci
spre sfinţenie.
8. Drept aceea, cela ce se lea-
pădă, nu de om se leapădă, ci
de Dumnezeu, carele au şi dat
Duhul lui cel sfânt spre noi.
9. Iară pentru iubirea de fraţi,
nu este trebuinţă a vă scrie: că
voi înşivă de Dumnezeu
învăţaţi sânteţi ca să iubiţi
unul pre altul;
10. Căci şi faceţi aceasta spre
toţi fraţii carii sânt în toată
Makedonia. Şi vă rugăm, fra-
ţilor, mai vârtos să prisosiţi,
11. Şi să vă daţi silinţa a fi în
linişte, şi să faceţi ale voastre,
şi să lucraţi cu mâinile voas-
tre, precum v'am poruncit;
12. Ca să umblaţi cu bun chip
către cei din afară, şi de nimic
să aveţi trebuinţă.
13. Ci nu voiesc să nu cunoaş-
teţi voi, fraţilor, pentru cei ce
au adormit, ca să nu vă
întristaţi ca şi ceialalţi carii nu
au nădejde.
14. Pentru că, de credem că
Iisus au murit şi au înviat, aşa
şi Dumnezeu pre cei ce au
adormit prin Iisus aduce-va
împreună cu el.
15. Că aceasta vouă zicem în
cuvântul Domnului, că noi cei
vii, carii vom fi rămas până la
venirea Domnului, nu vom
întrece pre cei adormiţi.
16. Că însuşi Domnul întru
poruncă, întru glasul arhan-
ghelului şi întru trâmbiţa lui

Dumnezeu se va pogorî din ceriu, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâiu;

17. Dupre aceea noi, cei vii, carii vom fi rămas, împreună cu ei hrăpi-ne-vom în nouri, întru întâmpinarea Domnului în văzduh; şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea, mângâiaţi unii pre alţii cu cuvintele acestea.

CAP. 5.

A doua venire a lui Hristos. Cuviincioasa pregătire pentru ea.

Iară pentru ani şi pentru vremi, fraţilor, nu aveţi trebuinţă a se scrie vouă.

2. Că înşivă bine ştiţi că ziua Domnului ca furul noaptea, aşa vine.

3. Căci când vor zice: Pace şi aşăzare, atunci fără de veste vine preste dânşii pieire, ca durerea ceii ce are în pântece; şi nu vor scăpa.

4. Iară voi, fraţilor, nu sânteţi întru întunerec, ca să apuce pre voi ziua ca un fur.

5. Voi toţi fii ai luminii sânteţi şi fii ai zilei: nu sântem ai nopţii, nici ai întunerecului;

6. Drept aceea, să nu dormim ca şi ceialalţi, ci să priveghem şi să fim treji.

7. Căci cei ce dorm, noaptea dorm; şi cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iară noi ai zilei fiind, treji să fim, îmbrăcându-ne în zaua credinţei şi a dragostei, având drept coif nădejdea mântuirii.

9. Că nu au pus pre noi Dumnezeu spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Carele au murit pentru noi, ca ori de vom priveghea, ori de vom dormi, împreună cu el să vieţuim.

11. Pentru aceea, mângâiaţi unul pre altul şi zidiţi unul pre altul, precum şi faceţi.

12. Ci rugăm pre voi, fraţilor, să ştiţi pre cei ce ostenesc între voi şi sânt mai-marii voştri întru Domnul şi dojenesc pre voi,

13. Şi socotiţi pre ei prea de prisosit întru dragoste pentru

lucrul lor. Pace să aveți între voi.
14. Și rugămu-vă, fraților: dojeniți pre cei fără de rânduială, mângâiați pre cei puțini la suflet, sprijiniți pre cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători către toți.
15. Vedeți să nu răsplătească cineva cuiva rău pentru rău; ci pururea binele urmați, și unul către altul, și către toți.
16. Pururea vă bucurați,
17. Neîncetat vă rugați,
18. Întru toate mulțămiți: căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus spre voi.
19. Duhul să nu stingeți,
20. Prorociile nu defăimați.
21. Toate ispitiți; ce este bun țineți.
22. De tot chipul viclean vă feriți.
23. Și însuși Dumnezeul păcii să sfințească pre voi întru toate desăvârșit: și întrutotîntreg duhul vostru și sufletul și trupul, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos să se păzească.
24. Credincios este cela ce au chemat pre voi, carele va și face.
25. Fraților, rugați-vă pentru noi.
26. Închinați-vă fraților tuturor cu sărutare sfântă.
27. Juru-vă pre voi întru Domnul, să se citească epistolia ceasta la toți sfinții frați.
28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin.

Cea întâia către Thessalonikeni s'a scris dela Athína.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
A DOUA CĂTRE THESSALONIKENI

CAP. 1.

Mulțămire pentru credința Thessalonikenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

Pável și Siluan și Timothéi, bisericii Thessalonikenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:
2. Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.
3. Datori sântem a mulțămi lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraților, precum se cuvine, căci mult crește credința voastră, și dragostea fieștecăruia dintre voi toți se înmulțește, a unuia față de altul;
4. Cât și noi înșine ne lăudăm întru voi în bisericile lui Dumnezeu, pentru răbdarea voastră și credința întru toate prigonirile voastre și necazurile carile suferiți:
5. Arătare a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți voi împărăției lui Dumnezeu, pentru carea și pătimiți –
6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu a răsplăti necaz celora ce necăjesc pre voi,
7. Și vouă, celor necăjiți, odihnă cu noi, întru arătarea Domnului Iisus din ceriu cu îngerii puterii lui,
8. Cu văpaie de foc, dând izbândire asupra celora ce nu știu pre Dumnezeu și celor ce nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos,
9. Carii pedeapsă vor lua, pieire vécînică dela fața Domnului și dela slava tăriei lui,
10. Când va veni să se proslăvească întru sfinții lui, și minunat să se facă întru toți

cei ce cred, că s'a crezut mărturia noastră întru voi, în ziua aceea.
11. Pentru carea ne şi rugăm pururea pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă învrednicească chemării şi să plinească toată bunăvoirea bunătăţii şi lucrul credinţei întru putere,
12. Ca să se proslăvească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, şi voi întru el, dupre harul Dumnezeului nostru şi al Domnului Iisus Hristos.

CAP. 2.

Despre Antihrist. Sfârşitul lumii. Mulţămire pentru chemarea la credinţă a Thessalonikenilor.

Şi rugăm pre voi, fraţilor, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos şi a noastră adunare către el,
2. Ca nu degrabă să vă clătiţi din minte, nici să vă spăimântaţi, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolie, ca şi cum ar fi dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.
3. Să nu vă amăgească cineva nici vruntr'un chip: că de nu va veni întâi lepădarea de credinţă şi de nu se va descoperi omul păcatului, fiul pierzării.
4. Cela ce stă împrotivă şi se preaînalţă preste toate carile se cheamă Dumnezeu au închinare, cât el în biserica lui Dumnezeu ca un Dumnezeu să şază, arătând pre sine că este Dumnezeu.
5. Au nu vă aduceţi aminte că, încă fiind la voi, acestea ziceam vouă?
6. Şi acum ce îl ţine ştiţi, ca să se descopere el în vremea lui.
7. Că iată taina fărădelegii se lucrează: numai până ce se va lua din mijloc cel ce ţine acum,
8. Şi atunci se va descoperi cel fără de lege, pre carele Domnul îl va topi cu duhul gurii sale şi îl va prăpădi cu arătarea venirii sale,
9. Căruia este venirea dupre lucrarea satanei întru toată puterea şi întru semne şi minuni ale minciunii,
10. Şi întru toată amăgirea nedreptăţii întru cei ce pier,

pentru că dragostea adevărului nu au priimit, ca să se mântuiască ei.
11. Şi pentru aceea trimite-va lor Dumnezeu lucrare de înşelăciune, pentru ca să crează ei minciunii;
12. Ca să se judece toţi carii nu au crezut adevărului, ci au binevoit întru nedreptate.
13. Iară noi datori sântem a mulţămi lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraţi iubiţi de Domnul, căci au ales pre voi Dumnezeu dintru început spre mântuire întru sfinţirea Duhului şi credinţa adevărului;
14. La carea au chemat pre voi prin evanghelia noastră, spre dobândirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.
15. Drept aceea, fraţilor, staţi, şi ţineţi predaniile carile v'aţi învăţat, ori prin cuvânt, ori prin epistolia noastră.
16. Iară însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, şi Dumnezeu şi Tatăl nostru, carele au iubit pre noi şi au dat mângâiere vécinică şi nădejde bună prin har.
17. Să mângâie inimile voastre şi să vă întărească întru tot cuvântul şi lucrul bun.

CAP. 3.

Îndemnare spre rugăciune, spre lucru şi ferire de leneşi şi iscoditori.

Încolo, fraţilor, rugaţi-vă pentru noi, ca cuvântul Domnului să alerge şi să se slăvească, precum şi către voi,
2. Şi ca să ne izbăvim de oamenii cei fără de cale şi vicleni: că nu este a tuturor credinţa.
3. Ci credincios este Domnul, carele va întări pre voi şi vă va păzi de cel viclean.
4. Şi încredinţaţi sântem întru Domnul pentru voi, că cele ce poruncim vouă şi faceţi, şi veţi face.
5. Iară Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu şi spre răbdarea lui Hristos.
6. Şi poruncim vouă, fraţilor, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi de tot fratele ce umblă fără de rân-

duială, şi nu dupre predania
carea a luat dela noi.
7. Căci voi ştiţi cum trebuie a
urma nouă: că nu am umblat
fără de rânduială între voi,
8. Nici în dar pâine am mân-
cat dela cineva, ci cu trudă şi
ostenеală, noaptea şi ziua lu-
crând, ca să nu îngreuiez pre
cineva dintre voi;
9. Nu că doară nu avem stăpâ-
nire, ci ca pre noi înşine pildă
să dăm vouă, ca nouă să ur-
maţi.
10. Căci şi când eram la voi
aceasta porunceam vouă, că:
De nu voieşte cineva să
lucreze, nici să mănânce.
11. Căci auzim că oarecarii
umblă între voi fără rânduială,
nimic lucrând, ci iscodind.
12. Şi unora ca acelora porun-
cim şi îi rugăm prin Domnul
nostru Iisus Hristos ca cu
linişte lucrând a lor pâine să
mănânce.
13. Dară voi, fraţilor, nu pre-
getaţi a face bine.
14. Iară de nu ascultă cineva
de cuvântul nostru prin epis-
tolie, pre acela să însemnaţi şi
să nu vă însoţiţi cu el, ca să se
ruşineze.
15. Şi nu ca pre un vrăjmaş îl
socotiţi, ci îl dojeniţi ca pre un
frate.
16. Şi însuşi Domnul păcii să
dea vouă pacea pururea în tot
chipul. Domnul cu voi cu toţi.
17. Închinăciunea cu a mea
mână, a lui Pável, care este
semn în orice epistolie: aşa
scriu.
18. Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi cu toţi.
Amin.

Cea a doua către Thessaloni-
keni s'a scris dela Athína.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
ÎNTÂIA CĂTRE TIMOTHEI

CAP. 1

Învăţătura legii vechi şi a Evangheliei lămurită de Pável cu pilda sa.

Pável, apostol al lui Iisus Hristos dupre porunca lui Dumnezeu, mântuitoriului nostru, şi a Domnului Iisus Hristos, nădejdea noastră,
2. Lui Timothéi, adevăratului fiu întru credinţă, har, milă şi pace dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Hristos Iisus, Domnul nostru.
3. Precum te-am rugat să rămâi în Efés, când mergeam în Makedonía, ca să poruncești unora nu altceva să învețe,
4. Nici să ia aminte la basne şi înşiruiri de neamuri fără sfârşit, carile mai vârtos priciri aduc decât iconomia lui Dumnezeu cea întru credinţă.
5. Iară săvârşitul poruncii este dragostea din curată inimă, şi cuget bun, şi credinţă nefăţarnică,
6. Dela carile unii rătăcind, s'au abătut spre deşartă-cuvântare,
7. Vrând a fi învăţători de lege, neînţelegând nici cele ce zic, nici pentru carile adeveresc.
8. Ci ştim că bună este legea, de o va folosi cineva în chip legiuit,
9. Ştiind aceasta, că dreptului lege nu este pusă, ci celor fără de lege şi nesupuşi, necinstitorilor şi păcătoşilor, necuvioşilor şi spurcaţilor, ucigătorilor de tată şi ucigătorilor de mumă, ucigaşilor de oameni,
10. Curvarilor, sodomlenilor, furilor de oameni, mincinoşilor, călcătorilor de jurământ,

şi orice alt stă împrotiva învăţăturii celei sănătoase,
11. Dupre evanghelia slavei a fericitului Dumnezeu, carea s'a încredinţat mie.
12. Şi mulţămită aduc celui ce au împuternicit pre mine, lui Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'au socotit puindu-mă la slujbă,
13. Pre cel ce mai nainte eram hulitoriu şi prigonitoriu şi ocărâtoriu: ci am fost miluit, că necunoscând am făcut întru necredinţă;
14. Ci harul Domnului nostru a preaprisosit cu credinţa şi dragostea cea în Hristos Iisus.
15. Credincios este cuvântul şi de toată priimirea vrednic, că Hristos Iisus au venit în lume pre păcătoşi a mântui, dintre carii cel dintâiu sânt eu.
16. Ci pentru aceasta am fost miluit, ca întru mine întâiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga-răbdare, spre pildă celor ce vor crede întru el spre viaţă vécĭnică.
17. Iară împăratului veacurilor, nemuritoriului, nevăzutului, unuia înţeleptului Dumnezeu, cinste şi slavă în vecii vecilor. Amin.
18. Această poruncă încredinţez ţie, fiule Timothéi, dupre prorociile carile mai nainte s'au făcut asupra ta, ca să oşteşti întru ele cea bună oştire,
19. Având credinţă şi bună cunoştinţă a cugetului, carea unii lepădându-o, din credinţă au căzut,
20. Dintre carii sânt Iméneu şi Alexándru, pre carii am dat satanei, ca să se înveţe a nu huli.

CAP. 2

Despre rugăciune, să se facă pentru toţi pretutindenea cu inimă curată. Despre învăţători.

Deci rogu-te mai nainte de toate să faceţi rugi, rugăciuni, cereri, mulţămite pentru toţi oamenii:
2. Pentru împăraţi şi pentru toţi carii sânt în dregătorii, ca lină şi liniştită viaţă să petrecem întru toată bunăcinstirea şi cucernicia.

3. Că aceasta este bună şi priimită înaintea Mântuitoriului nostru Dumnezeu,
4. Carele voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vie.
5. Că unul este Dumnezeu, unul şi mijlocitoriul între Dumnezeu şi oameni, omul Hristos Iisus,
6. Carele au dat pre sine răscumpărare pentru toţi, mărturia la vremile sale,
7. Spre carea sânt pus eu propoveduitoriu şi apostol – adevăr zic întru Hristos, nu minţ – învăţătoriu neamurilor întru credinţă şi adevăr.
8. Voiesc dar ca să se roage bărbaţii în tot locul, ridicând cuvioase mâini, fără de mânie şi îndoire.
9. Aşijderea şi femeile cu podoabă de cinste, cu sfială şi cu întreagă-cugetare să se împodobească pre sine, nu cu împletiturile părului, sau cu aur, sau cu mărgăritariuri, sau cu haine scumpe,
10. Ci precum se cuvine femeilor celor ce se făgăduiesc dumnezeieştii cinstiri prin lucruri bune.
11. Femeia întru linişte să se înveţe, cu toată supunerea;
12. Iară femeii să înveţe nu îngăduiesc, nici a-şi stăpâni bărbatul, ci să stea în linişte.
13. Că întâiu Adam s'a zidit, apoi Eva;
14. Şi Adam nu s'a amăgit, iară muierea amăgindu-se, întru călcare de poruncă a fost,
15. Ci se va mântui prin naşterea de fii, de vor rămânea în credinţă şi dragoste şi sfinţire cu întreagă-cugetare.

CAP. 3

Însuşirile slujitorilor bisericii. Taina dumnezeieştii întrupări.

Credincios este cuvântul: De pofteşte cineva episcopie, bun lucru pofteşte;
2. Trebuie însă episcopul fără prihană să fie, al unei femei bărbat, treaz, întreg la cuget, cu bună rânduială, iubitoriu de streini, învăţătoriu;
3. Nu beţiv, nu grabnic a bate, nu agonisitoriu de câştig ruşi-

nos, ci blând, nesfadnic, neiubitoriu de argint;
4. Casei sale bine chivernisitoriu, fii având ascultători, cu toată cucernicia;
5. Că de nu ştie cineva a-şi chivernisi casa, cum de biserica lui Dumnezeu va purta grijă?
6. Nu de curând botezat fiind, ca nu, trufindu-se, în judecata diavolului să cază.
7. Ci trebuie şi mărturie bună să aibă dela cei din afară, ca nu în ocară să cază şi în cursa diavolului.
8. Diaconii aşijderea cucernici să fie, nu îndoiţi la cuvânt, nu băutori de vin mult, nu agonisitori de câştig ruşinos,
9. Având taina credinţei întru curată cunoştinţa cugetului.
10. Şi aceştia ispitească-se întâiu, şi apoi să se diaconească, fără de prihană fiind.
11. Femeile aşijderea cucernice să fie, neclevetitoare, cu trezvie, credincioase întru toate.
12. Diaconii să fie ai unei femei bărbaţi, bine chivernisindu-şi fiii şi casele lor.
13. Că cei ce bine au slujit, treaptă bună loruşi dobândesc şi multă îndrăznire întru credinţa cea în Hristos Iisus.
14. Acestea ţie scriu, nădăjduind a veni către tine mai curând:
15. Iară de voiŭ zăbovi, ca să ştii cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petrece, carea este biserica Dumnezeului celui viu, stâlp şi întărire a adevărului.
16. Şi cu mărturisire, mare este taina bunei-cinstiri: Dumnezeu s'au arătat în trup, s'au îndreptăţit în Duhul, s'au văzut de îngeri, s'au propoveduit întru neamuri, s'au crezut în lume, s'au înălţat întru slavă.

CAP. 4

Prevestirea învăţăturilor mincinoase în privinţa căsătoriei şi a mâncărilor. Îndemnare la evlavie şi la a se face pildă credincioşilor.

Iară Duhul răspicat zice, că în cele de apoi vremi se vor depărta unii dela credinţă, luând

aminte la duhuri de înşelăciune şi dăscălii ale dracilor,
2. Întru făţărnicia celor mincinoşi la cuvinte, arşi fiind cu fier înroşit întru al lor cuget,
3. Oprind a se însura, să se ferească de bucatele carile Dumnezeu au zidit spre împărtăşire cu mulţămită celor credincioşi şi celor ce au cunoscut adevărul;
4. Căci toată zidirea lui Dumnezeu bună este, şi nimica este de lepădat dacă se ia cu mulţămită:
5. Că se sfinţeşte prin cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune.
6. Acestea înainte-punând fraţilor, bun slujitoriu vei fi lui Iisus Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături căreia ai urmat.
7. Iară cele spurcate şi băbeşti basne părăseşte. Şi te deprinde către bunacinstire:
8. Căci cea trupească deprindere spre puţin este folositoare, iară bunacinstire spre toate folositoare este, făgăduinţă având a vieţii celei de acum şi a celei viitoare.
9. Credincios este cuvântul şi de toată priimirea vrednic.
10. Căci spre aceasta şi ostenim şi sântem ocărâţi, căci am nădăjduit pre Dumnezeu cel viu, carele este Mântuitoriu tuturor oamenilor, mai vârtos celor credincioşi.
11. Porunceşte acestea şi învaţă.
12. Nimenea disprețuiască tinereţele tale, ci pildă te fă credincioşilor, în cuvânt, în petrecere, în dragoste, în duh, în credinţă, în curăţie.
13. Până ce voiŭ veni, ia aminte la citanie, la mângâiere, la învăţătură.
14. Nu nesocoti cel dintru tine har, carele s'au dat ţie prin prorocie, cu punerea deasupra a mâinilor preoţiei.
15. Acestea să cugeţi, întru acestea să fii, ca procopseala ta arătată să fie întru toţi.
16. Ia aminte la tine însuţi şi la învăţătură. Rămâi întru acestea; că aceasta făcând, şi pre tine vei mântui, şi pre cei ce te aud.

CAP. 5

Cum să se poarte cuviincios cu fieştecare. Văduvele, vârsta şi povăţuirea lor. Cinstirea preoţilor. Despre hirotonie. Păcatele se vădesc.

Pre cel mai bătrân să nu-l înfruntezi, ci îl îndeamnă ca pre un părinte; pre cei mai tineri ca pre fraţi;
2. Pre cele mai bătrâne ca pre nişte maice; pre cele mai tinere ca pre nişte surori, întru toată curăţia.
3. Văduvele cinsteşte, pre acelea ce sânt adevărate văduve.
4. Iar dacă vreo văduvă are fii au nepoţi, să înveţe ei întâi a binecinsti însăşi casa lor şi răsplătiri a da părinţilor: că aceasta este bun şi priimit înaintea lui Dumnezeu.
5. Iară cea cu adevărat văduvă şi singură şi-a pus nădejdea în Dumnezeu şi zăboveşte întru rugi şi rugăciuni noaptea şi ziua.
6. Iară carea petrece în desfătare, de vie a murit.
7. Şi acestea porunceşte, ca fără de prihană să fie.
8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de ai lui, şi mai vârtos de ai casei lui, de credinţă s'a lepădat, şi este decât cel necredincios mai rău.
9. Văduva să se aleagă nu mai puţin de şasezeci de ani, a unui bărbat femeie,
10. Întru lucruri bune mărturisită, de a crescut copii, de a priimit streini, de a spălat picioarele sfinţilor, de a ajutat celor necăjiţi, au la tot lucrul bun a urmat.
11. Iară pre cele mai tinere văduve părăseşte; căci când se înfierbântează asupra lui Hristos, vor să se mărite,
12. Având judecată, căci cea dintâiu credinţă au lepădat.
13. Aşijderea şi fără lucru se învaţă, umblând din casă în casă, şi nu numai fără de lucru, ci şi limbute şi iscoditoare, grăind cele ce nu se cade.
14. Voiesc, drept aceia, cele mai tinere a se mărita, a naşte fii, a chivernisi casă, ca nici o pricină să dea protivnicului spre ocară.

15. Că iată unele s'au întors dinapoia satanei.
16. Iar de are vreun credincios sau credincioasă văduve, ajutorească lor, şi să nu se îngreuieze biserica, pentru ca adevăratelor văduve să ajutorească.
17. Preoţii cei ce bine îşi ţin dregătoria, de îndoită cinste să se învrednicească, mai vârtos cei ce ostenesc cu cuvântul şi învăţătura.
18. Că zice Scriptura: Să nu legi gura boului care treieră; şi: Vrednic este lucrătoriul de plata sa.
19. Asupra preotului pâră nu priimi, fără numai prin doi sau trei marturi.
20. Pre cei ce greşesc, înaintea tuturor mustră-i, ca şi ceialalţi frică să aibă.
21. Mărturisescu-mă naintea lui Dumnezeu şi Domnului Iisus Hristos şi celor aleşi îngeri, ca acestea să păzeşti fără mai nainte judecare, nimic făcând dupre înduplecare.
22. Mâinile degrab preste nimenea pune, nici te fă părtaş la păcate streine: pre tine curat te păzeşte.
23. De acum nu mai bea apă, ci puţin vin priimeşte, pentru stomahul tău şi pentru cele dese slăbiciunile tale.
24. Păcatele unor oameni mai nainte arătate sânt, înainte mergând la judecată, iară la unii şi în urmă vin.
25. Aşijderea şi lucrurile cele bune arătate sânt; şi cele ce altminterea se află a se ascunde nu pot.

CAP. 6

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Învăţături spre păzirea credinţei până în sfârşit şi povăţuirea bogaţilor la smerenie şi milostenie.

Câţi sânt subt jug robi, pre ai lor stăpâni de toată cinstea vrednici să-i socotească, ca să nu se hulească numele lui Dumnezeu şi învăţătura.
2. Iară carii au stăpâni credincioşi să nu-i dispreţuiască pentru că fraţi sânt, ci mai vârtos să slujească lor, căci credincioşi sânt şi iubiţi cei ce

facerea de bine priimesc. Acestea învaţă şi îndeamnă.
3. Iară de învaţă cineva întru alt chip şi nu se apropie de cele sănătoase cuvinte ale Domnului nostru Iisus Hristos şi de învăţătura cea dupre bunacinstire,
4. Trufitu-s'a, nimic ştiind, ci bolnăvindu-se întru întrebări şi priciri de cuvinte, dintru carile se face zavistia, pricirea, hulele, prepusurile cele viclene,
5. Gâlcevile oamenilor celor stricaţi la minte şi lipsiţi de adevăr, carii socotesc a fi câştig bunacinstire. Depărtează-te dela unii ca aceia.
6. Însă câştig mare este bunacinstire cu îndestulare:
7. Că nimic am adus în lume, arătat este că nici a duce ceva putem;
8. Ci având hrană şi acoperemânturi, cu acestea îndestulaţi vom fi.
9. Iară cei ce vor să se îmbogăţească, în ispită cad şi în laţ, şi în pofte multe fără de socoteală şi vătămătoare, carile afundă pre oameni spre pieire şi pierzare.
10. Că rădăcina tuturor răutăţilor este iubirea de argint; carea unii poftindu-o, au rătăcit dela credinţă, şi pre sineşi s'au pătruns cu dureri multe.
11. Iară tu, omule al lui Dumnezeu, de acestea fugi: şi goneşte dupre dreptate, bunăcinstire, credinţă, dragoste, răbdare, blândeţe.
12. Luptă-te lupta cea bună a credinţei, apucă-te de cea vécînică viaţă, la carea te-ai şi chemat, şi ai mărturisit cea bună mărturisire înaintea multor marturi.
13. Poruncescu-ţi naintea lui Dumnezeu, carele inviază toate, şi a lui Hristos Iisus, carele au mărturisit către Póntie Pilát cea bună mărturisire,
14. Să păstrezi tu porunca nespurcată, nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,
15. Pre carea la ale sale vremi o va arăta cel fericit şi singur

puternic, Împăratul împăraților și Domnul domnilor.
16. Carele singur are nemoarte, întru neapropiată lumină lăcuind, pre carele nu a văzut nimenea dintre oameni, nici a vedea poate; căruia cinstea și stăpânirea vécĭnică. Amin.
17. Celor bogați în veacul de acum poruncește să nu se înalțe cu cugetul, nici să se nădăjduiască spre avuția cea nestătătoare, ci întru Dumnezeul cel viu, carele dă nouă toate cu bogăție spre desfătare,
18. A lucra cele bune, a se îmbogăți întru lucruri bune, a fi lesne dătători, împărtășitori,
19. Agonisind loruși temelie bună spre cele viitoare, ca să ia cea vécĭnică viață.
20. O, Timothei, cel încredințat ție păzește, depărtându-te de cele spurcate glasuri deșarte și de protivnicele vorbe ale cunoașterii celei cu mincinos nume:
21. Cu carea unii lăudându-se, dela credință au rătăcit. Harul cu tine. Amin.

Cea dintâiu către Timothéi s'a scris dela Laodíkia, carea este mitropolie a Frighiei Pacatianii.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL A DOUA CĂTRE TIMOTHEI

CAP. 1.

Pável laudă credința lui Timothéi și-l îndeamnă la răbdare în prigoniri, dând pildă pre sine.

Pável, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, dupre făgăduința vieții celei ce este în Hristos Iisus,
2. Lui Timothéi, iubitului fiu: Har, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Hristos Iisus, Domnul nostru.
3. Mulțămesc lui Dumnezeu, căruia slujesc din strămoși întru curată cunoștința cugetului, că neîncetat am cea de tine pomenire în rugile mele noaptea și ziua,
4. Cu dor dorind a te vedea, aducându-mi aminte de lacrămile tale, ca de bucurie să mă umplu,
5. Pomenire făcând de credința cea nefățarnică carea este întru tine, carea a lăcuit întâiu în bunica ta Loida și în maica ta Evníkia, și încredințat sânt că și în tine.
6. Pentru carea pricină aducu-ți aminte să ațâți focul harului lui Dumnezeu, carele este în tine prin punerea mâinilor mele.
7. Că nu au dat nouă Dumnezeu duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al întregii-cugetări.
8. Deci să nu te rușinezi de mărturia Domnului nostru, nici de mine, cel legat al lui, ci împreună rău-pătimește cu evanghelia, dupre puterea lui Dumnezeu,
9. Carele au mântuit pre noi și ne-au chemat cu chemare sfântă, nu dupre lucrurile noastre, ci dupre a sa mainte-tocmire și dupre harul carele s'a dat nouă în Hristos Iisus mai nainte de anii vecilor

10. Iară acum s'a făcut arătat prin arătarea Mântuitoriului nostru Iisus Hristos, carele moartea au zădărnicit, şi au adus la lumină viaţa şi nestricăciunea prin evanghelie,
11. Cărcia am fost pus eu propoveduitoriu şi apostol şi învăţătoriu neamurilor.
12. Pentru carea pricină şi acestea pătimesc, ci nu mă ruşinez: că ştiu cui am crezut şi încredinţat sânt că puternic este a păzi lucrul cel încredinţat mie până la ziua aceea.
13. Pildă să ai cuvintele cele sănătoase carile dela mine ai auzit, cu credinţa şi dragostea cea în Hristos Iisus.
14. Bunul încredinţat ţie păzeşte prin Duhul cel Sfânt, carele lăcuieşte întru noi.
15. Ştii aceasta, că s'au întors de către mine toţi cei din Asia, dintru carii este Fighel şi Ermoghén.
16. Dea milă Domnul casei lui Onisifór: căci de multe ori m'a odihnit, şi de lanţul meu nu s'a ruşinat,
17. Ci venind în Roma, mai cu osârdie m'a căutat şi m'a aflat.
18. Dea lui Domnul să afle milă dela Domnul în ziua ceea. Şi câte în Efes mi-a slujit, tu mai bine ştii.

CAP. 2.

Îndeamnă pre Timothéi a purta cu credinţă dregătoria sa. Mângâiere în pătimiri. Ferirea de răutăţi.

Deci tu, fiul meu, întăreşte-te în harul cel întru Hristos Iisus,
2. Şi cele ce ai auzit dela mine printre mulţi marturi, acestea pune înainte unor oameni credincioşi, carii vor fi destoinici a învăţa şi pre alţii.
3. Fă-te dară părtaş relei-pătimiri, ca un bun oştean al lui Iisus Hristos.
4. Nimenea, oştindu-se, nu se amestecă cu ale vieţii lucruri, ca să placă celui ce l-a scris în oaste.
5. Iară de va şi lupta cineva la jocuri, nu se încununează, de nu va lupta în chip legiuit.

6. Plugariul ce se ostenește trebuie el întâiu de roade a se împărtăși.
7. Socotește cele ce zic; că va da ție Domnul înțelegere întru toate.
8. Adu-ți aminte de Iisus Hristos cel sculat din morți, din sămânța lui Davíd, dupre evanghelia mea,
9. Întru carea rău-pătimesc, până la legături, ca un făcătoriu de rele: ci cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.
10. Pentru aceasta toate rabd pentru cei aleși, ca și ei mântuirea să dobândească, cea în Hristos Iisus, cu slavă vécīnică.
11. Credincios este cuvântul: căci de împreună am murit, împreună vom și viia;
12. De răbdăm, împreună vom și împărăți; de ne vom lepăda, și el se va lepăda de noi;
13. De nu credem, el credincios rămâne, a se tăgădui pre sine nu poate.
14. Acestea pomenește, mărturisindu-le înaintea Domnului a nu se lupta în cuvinte spre nici un folos, întru surparea celor ce aud.
15. Străduiește-te cercat a te arăta înaintea lui Dumnezeu, lucrătoriu nerușinat, drept lămurind cuvântul adevărului.
16. Iară cele spurcate glasuri deșarte ocolește; că spre mai multă păgânătate vor procopsi,
17. Și cuvântul lor ca gangrena pășune va afla: dintre carii este Iméneu și Fílit;
18. Carii dela adevăr au rătăcit, zicând că învierea iată s'a făcut, și răstoarnă a unora credință.
19. Însă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă, având pecetea ceasta: Cunoscut-au Domnul pre cei ce sânt ai lui; și: Să se depărteze dela nedreptate tot cel ce numește numele lui Hristos.
20. Ci în casă mare nu sânt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut, și unele sânt spre cinste, iar altele spre necinste.
21. Deci de va curăți cineva pre sineși de acestea, fi-va vas spre cinste, sfințit și de bună

treabă stăpânului, spre tot lucrul bun fiind gătit.

22. Iară de poftele cele tinereşti fugi: şi urmăreşte dreptatea, credinţa, dragostea, pacea, cu cei ce cheamă pre Domnul din curată inimă.

23. Iară cele nebune şi neînvăţate întrebări părăseşte, ştiind că vrajbe nasc:

24. Însă robul Domnului nu se cade să se învrăjbească, ci blând să fie către toţi, învăţătoriu, suferitoriu de rele,

25. Cu blândeţe certând pre cei ce stau împrotivă, ca doară va da Dumnezeu lor pocăinţă spre cunoaşterea adevărului

26. Şi se vor trezvi dintru al diavolului laţ, prinşi fiind de el spre a lui voie.

CAP. 3.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Îndemnare la statornicia în credinţă. Sfânta Scriptură şi folosul ei.

Ci aceasta să ştii, că în zilele cele de apoi sta-vor vremi năsălnice.

2. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, lăudăroşi, mândri, hulitori, la părinţi neascultători, nemulţămitori, necuvioşi,

3. Fără dragoste, neîmpăciuitori, clevetitori, neînfrânaţi, neîmblânziţi, neiubitori de bine,

4. Vânzători, obraznici, îngâmfaţi, mai vârtos iubitori de dezmierdăciuni decât iubitori de Dumnezeu,

5. Având chipuirea bunei-cinstiri, dară puterea ei tăgăduind: şi de aceştia te fereşte.

6. Că dintre aceştia sânt cei ce se vâră prin case şi robesc muieruşcile cele încărcate de păcate, cele ce se poartă cu pofte de multe feluri,

7. Pururea învăţându-se şi niciodată putând la cunoştinţa adevărului să vie.

8. Şi în ce chip Iánnis şi Iamvrís au stătut împrotiva lui Moisi, aşa şi aceştia stau împrotiva adevărului, oameni stricaţi la minte, necercaţi în credinţă.

9. Ci nu vor procopsi spre mai mult: că nebunia lor vădită va

fi tuturor, precum şi a acelora s'a făcut.
10. Tu însă ai urmat mie cu învăţătura, cu petrecerea, cu voia, cu credinţa, cu îndelunga-răbdare, cu dragostea, cu îngăduiala,
11. Cu prigonirile, cu pătimirile, câte s'au făcut mie în Antiohía, în Iconia, în Lístra, ce fel de prigoane am suferit: şi din toate m'au izbăvit Domnul.
12. Şi toţi carii voiesc cu bunăcinstire a vieţui întru Hristos Iisus prigoni-se-vor.
13. Iară vicleniі oameni şi vrăjitori vor procopsi spre mai rău, înşelând şi înşelându-se.
14. Tu însă rămâi în cele ce te-ai învăţat şi te-ai încredinţat, ştiind dela cine te-ai învăţat,
15. Şi căci din pruncie sfintele scripturi ştii, carile pot să te înţelepţească spre mântuire prin credinţa cea în Hristos Iisus.
16. Toată Scriptura este de Dumnezeu insuflată şi de folos spre învăţătură, spre vădire, spre îndreptare, spre deprinderea cea întru dreptate,
17. Ca desăvârşit să fie omul lui Dumnezeu, spre tot lucrul bun deplin gătit.

CAP. 4.

Îndeamnă a se împrotivi celor ce scornesc învăţături streine. Pável vesteşte sfârşitul său apropiat.

Mărturisescu-mă eu, drept aceea, înaintea lui Dumnezeu şi Domnului Iisus Hristos, carele va să judece viii şi morţii, dupre arătarea lui şi împărăţia lui:
2. Propoveduieşte cuvântul, stai asupra cu bună vreme şi fără vreme, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelungărăbdarea şi cu învăţătură.
3. Că va veni vremea când învăţătura cea sănătoasă nu vor suferi, ci dupre poftele lor vor grămădi loruşi învăţători carii să le gâdile auzul;
4. Şi dela adevăr auzul işi vor întoarce, şi la basne se vor pleca.

5. Tu însă treaz fii întru toate, pătimeşte rău, fă lucrul evanghelistului, slujba ta deplin poartă.
6. Că iată eu sânger spre jertfire, şi vremea ducerii mele s'a apropiat.
7. Lupta cea bună am luptat, călătoria am săvârşit, credinţa am păzit:
8. De acum s'a gătit mie cununa dreptăţii, carea va da mie Domnul în ziua aceea, cel drept judecătoriu; şi nu numai mie, ci şi tuturor celor ce au iubit arătarea lui.
9. Sârguieşte a veni la mine degrabă:
10. Că Dimás m'a părăsit, iubind veacul de acum, şi s'a dus la Thessalonic, Crisc în Galatia, Tit în Dalmaţia.
11. Luca singur este cu mine. Pre Marcu luând, adu-l cu tine: că este mie de bună treabă spre slujbă.
12. Iar pre Tihic l-am trimis la Efes.
13. Felonul carele am lăsat în Troáda la Carp, venind îl adu, şi cărţile, mai vârtos cele de piele.
14. Alexandru, faurul de aramă, multe rele a arătat mie: răsplătească-i Domnul dupre lucrurile lui;
15. De carele şi tu te păzeşte, că foarte a stătut împrotivă cuvintelor noastre.
16. Întru cel dintâi al meu răspuns nimenea a venit cu mine, ci toţi m'au părăsit: să nu se socotească lor.
17. Dară Domnul au stătut lângă mine şi m'au întărit, ca prin mine propoveduirea să se adeverească deplin şi să o auză toate neamurile, şi m'am izbăvit din gura leului.
18. Şi mă va izbăvi Domnul de tot lucrul viclean, şi mă va mântui spre împărăţia sa cea cerească; căruia slava în vecii vecilor, Amin.
19. Spune închinăciune Prískii şi lui Akíla şi casei lui Onisifór.
20. Érast a rămas în Corinth, iar pre Trófim l-am lăsat în Mílit, fiind bólnav.
21. Sârguieşte a veni mai nainte de iarnă. Închină-se ţie Évul şi Pud şi Lin şi Clavdía şi fraţii toţi.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Harul cu voi. Amin.

Cea a doua către Timothéi, cel întâiu hirotonisit episcop Bisericii Efesenilor, s'a scris dela Roma, când a doua oară a stătut Pável înaintea Kesáriului Nerón.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIT

CAP. 1

Despre învăţători vrednici. Împrotiva celor ce apărau lucrurile legii şi curăţirile trupeşti. Despre fapta bună duhovnicească.

Pável, rob al lui Dumnezeu şi apostol al lui Iisus Hristos, dupre credinţa aleşilor lui Dumnezeu şi cunoaşterea adevărului cea dupre bunacinstire,
2. Întru nădejdea vieţii celei vécinice, carea au făgăduit cel nemincinos Dumnezeu mai nainte de anii vecilor,
3. Şi au arătat la vremile sale cuvântul lui prin propoveduirea carea s'a încredinţat mie, dupre porunca mântuitoriului nostru Dumnezeu –,
4. Lui Tit, adevărat fiu dupre cea de obşte credinţă: Har, milă şi pace dela Dumnezeu Tatăl şi dela Domnul Iisus Hristos, mântuitoriul nostru.
5. Pentru aceasta am lăsat pre tine în Crit, ca pre cele ce lipsesc să tocmeşti şi să aşezi prin cetăţi preoţi, precum eu ţi-am rânduit:
6. De este cineva fără prihană, al unei singure femei bărbat, având fii credincioşi, nu întru vinuire de dezmăţ, au neascultători.
7. Căci trebuie episcopul fără prihană să fie, ca al lui Dumnezeu iconom; nu obraznic, nu mânios, nu beţiv, nu grabnic a bate, nu agonisitoriu de câştig ruşinos,
8. Ci iubitoriu de streini, iubitoriu de bine, întreg la cuget, drept, cuvios, înfrânat,
9. Ţiindu-se de cuvântul cel credincios al învăţăturii, ca putemic să fie şi a îndemna întru învăţătura cea sănătoasă, şi pre cei ce grăiesc împrotivă a înfrunta.
10. Pentru că sânt mulţi şi nesupuşi, deşerţi la cuvinte şi

amăgitori, mai vârtos cei din tăierea-împrejur,
11. Cărora trebuie a le astupa gura, carii case întregi răstoarnă învăţând cele ce nu trebuie, pentru cea ruşinoasă agonisire.
12. Zis-a oarecarele dintre dânşii, al loruşi proroc: Critenii pururea-s mincinoşi, rele hiare, pântece zăbavnice.
13. Mărturia ceasta adevărată este. Pentru carea pricină mustră pre ei cu asprime, ca sănătoşi să fie în credinţă,
14. Neluând aminte la jidoveştile basne şi la poruncile oamenilor carii se întorc de către adevăr.
15. Toate sânt curate celor curaţi; iară celor pângăriţi şi necredincioşi nimic este curat: ci s'au pângărit lor şi mintea şi cunoştinţa cugetului.
16. Pre Dumnezeu mărturisesc a şti, dară cu lucrurile îl tăgăduiesc, urâciuni fiind şi nesupuşi, şi spre tot lucrul bun necercaţi.

CAP. 2

Sfaturi potrivite cu vârsta fieştecăruia. Despre robi.

Ci tu grăieşte cele ce se cuvin învăţăturii celei sănătoase.
2. Bătrânii trezvitori să fie, cucernici, întreg-cugetători, sănătoşi cu credinţa, cu dragostea, cu îngăduinţa;
3. Aşijderea şi bătrânele să fie întru aşezare de sfântă-cuviinţă, nu clevetnice, nerobite vinului mult, de bine învăţătoare,
4. Ca să cuminţească pre cele tinere, iubitoare bărbaţilor lor a fi, iubitoare de fii,
5. Întreg-cugetătoare, curate, grijnice de casele lor, bune, supuse bărbaţilor lor, ca nu cuvântul lui Dumnezeu să se hulească;
6. Pre cei tineri aşijderea îndeamnă să fie cu întreagă-cugetare,
7. Întru toate pre tine dând pildă lucrurilor bune: întru învăţătură nestricăciune, cucernicie, nestricare,
8. Cuvânt sănătos, fără cusur, ca cel protivnic să se ruşineze, nimic având a zice rău de voi.

9. Robii să se supuie stăpânilor lor, întru toate bineplăcuţi a fi, nerăspunzând împrotivă.
10. Nevicleninduu-i, ci credinţa toată arătând bună, ca învăţătura mântuitoriului nostru Dumnezeu să o împodobească întru toate.
11. Că s'a arătat harul lui Dumnezeu cel mântuitoriu tuturor oamenilor,
12. Învăţând pre noi, ca lepădând necinstirea şi cele lumeşti pofte, cu întreagă-cugetare şi cu dreptate şi cu bunăcinstire să vieţuim în veacul cest de acum,
13. Aşteptând fericita nădejde şi arătarea slavei marelui Dumnezeu şi mântuitoriului nostru Iisus Hristos,
14. Carele au dat pre sineşi pentru noi, ca să răscumpere pre noi din toată fărădelegea şi să curăţească luişi norod ales, râvnitoriu bunelor lucrări.
15. Acestea grăieşte şi îndeamnă şi mustră cu toată porunca. Nimenea să nu te disprețuiască.

CAP. 3

Supunere către stăpânitori. Ferirea de prigonitorii eretici.

Adu aminte lor ca începătoriilor şi stăpâniilor să se supuie, să asculte, spre tot lucrul bun gata să fie,
2. Pre nimenea să hulească, nici sfadnici să fie, ci lini, toată blândeţea arătând către toţi oamenii.
3. Că şi noi odinioară eram fără de minte, neascultători, rătăciţi, robind poftelor şi desfătăciunilor de multe feluri, întru răutate şi pizmă petrecând, urâţi fiind, urând unul pre altul.
4. Iară când s'a arătat bunătatea şi de-oameni-iubirea mântuitoriului nostru Dumnezeu,
5. Nu din lucrurile cele întru dreptate carile am făcut noi, ci dupre a lui milă au mântuit pre noi, prin baia ceii deiznoavă-naşteri şi a înnoirii Duhului Sfânt,
6. Pre carele au vărsat asupra noastră cu bogăţie, prin Iisus Hristos, mântuitoriul nostru,

7. Ca îndreptăţindu-ne prin harul lui, moştenitori să fim, dupre nădejdea vieţii vécĭnice.
8. Credincios este cuvântul, şi pentru aceasta voiesc să adeverezi tu, ca să poarte grijă la bune lucruri a isprăvnici cei ce au crezut lui Dumnezeu. Acestea sânt cele bune şi de folos oamenilor.
9. Iară cele nebune întrebări, şi înşiruiri de neamuri, şi priciri, şi sfezile cele pentru lege părăseşte; că sânt nefolositoare şi deşarte.
10. Pre omul eretic, dupre una şi a doua mustrare, îndepărtează-l,
11. Ştiind că s'a îndărătnicit unul ca acesta şi păcătuieşte, fiind singur de sine osândit.
12. Când voiŭ trimite pre Artéman la tine sau pre Tíhic, sârguieşte a veni către mine la Nicopoli, pentru că acolo am socotit să iernez.
13. Pre Zina ştiutoriul legii şi pre Apollo degrabă-i trimite nainte, ca nimica să le lipsească.
14. Şi să se învețe şi ai noştri la bune lucruri să isprăvnicească spre trebile cele de folos, ca să nu fie fără roadă.
15. Închină-se ţie toţi cei ce sânt cu mine. Spune închinăciune celora ce iubesc pre noi întru credinţă. Harul cu voi cu toţi. Amin.

Către Tít, cel întâi hirotonisit episcop Bisericii Criténilor, s'a scris dela Nicopolea Makedoniei.

EPISTOLIA
SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL
CĂTRE FILIMON

CAP. 1

Pável mijloceşte către Filimon pentru robul său Onisim, care fugise şi se făcuse creştin.

Pável, cel legat al lui Iisus Hristos, şi Timothéi fratele, lui Filimón cel iubit şi împreună-lucrătoriu cu noi,
2. Şi Apfiei celei iubite, şi lui Arhipp, celui dimpreună oştean cu noi, şi celei din casa ta biserici:
3. Har vouă şi pace dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Domnul Iisus Hristos.
4. Mulţămesc Dumnezeului meu, pururea pomenire de tine făcând în rugăciunile mele,
5. Auzind dragostea ta şi credinţa, carea ai către Domnul Iisus şi spre toţi sfinţii,
6. Ca părtăşia credinţei tale lucrătoare să se facă întru cunoaşterea a tot binele celui dintru voi spre Hristos Iisus.
7. Că bucurie avem multă şi mângâiere întru dragostea ta, că inimile sfinţilor s'au odihnit prin tine, frate.
8. Pentru aceea, multă întru Hristos îndrăznire având a porunci ţie ceea ce se cuvine,
9. Iar pentru dragoste mai vârtos te rog, fiind tu precumu-s eu, bătrânul Pavel, iar acum şi legat al lui Iisus Hristos:
10. Rogu-te pentru fiul meu, pre carele l-am născut în legăturile mele, Onísim,
11. Carele era ţie odinioară netrebnic, iară acum ţie şi mie de bună treabă,
12. Pre carele am trimis înapoi la tine: iară tu pre el, adecă inima mea, priimeşte;
13. Pre carele voiam a-l opri la mine, ca în locul tău să

slujească mie întru legăturile evangheliei;
14. Dară fără încuviinţarea ta nimica am voit a face, ca să nu fie ca din silă binele tău, ci de bunăvoie.
15. Că poate pentru aceasta s'a despărţit o vreme, ca vécĩnic pre el să-l aibi,
16. De acum nu ca pre un rob, ci mai presus de rob, frate iubit, mai vârtos mie, dară cu cât mai vârtos ţie, şi dupre trup, şi în Domnul.
17. Deci de ai pre mine părtaş, priimeşte pre el ca pre mine.
18. Iară de a făcut ţie nedreptate întru ceva, au datoriu îţi este, aceasta mie socoteşte.
19. Eu, Pável, am scris cu mâna mea, eu voiŭ plăti: ca să nu zic ţie că şi pre sineţi îmi eşti datoriu.
20. Aşa, frate, să mă folosesc şi eu de tine întru Domnul: odihneşte inima mea întru Domnul.
21. Nădăjduind ascultării tale am scris ţie, ştiind că şi mai presus decât zic vei face.
22. Şi împreună găteşte mie şi gazdă; că am nădejde că, prin rugăciunile voastre, dăruit voiŭ fi vouă.
23. Închină-se ţie Epafrás, cel împreună cu mine robit în Hristos Iisus,
24. Marcu, Aristárh, Dimás, Luca, cei împreună cu mine lucrători.
25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru. Amin.

Către Filimón s'a scris dela Roma prin Onisim robul.

EPISTOLIA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EVREI

CAP. 1

Hristos este fiul lui Dumnezeu mai presus de îngeri și de toată zidirea.

În multe rânduri și în multe chipuri dedemult grăind Dumnezeu părinților prin proroci,
2. În zilele acestea mai de pre urmă au grăit nouă întru Fiul, pre carele au pus moștenitoriu tuturor, prin carele și veacurile au făcut;
3. Carele fiind strălucirea slavei și chipul ipostasului lui, și purtând toate cu graiul puterii lui, prin sine curățire păcatelor noastre făcând, au șezut de-a dreapta măririi întru cele înalte.
4 Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât mai osebit decât dânșii au moștenit nume.
5. Căci căruia din îngeri au zis vreodinioară: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu voiŭ fi lui Tată, și el va fi mie Fiu?
6. Și iarăși, când aduce pre cel întâiu-născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.
7. Și de îngeri zice: Cela ce face pre îngerii săi duhuri și pre slujitorii săi pară de foc.
8. Iar către Fiul: Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.
9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea unsu-te pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.
10. Și: Întru început tu, Doamne, pământul ai înte-

meiat, şi lucrurile mâinilor
tale sânt ceriurile;
11. Acelea vor pieri, iară tu
rămâi: şi toate ca o haină se
vor învechi,
12. Şi ca un vestmânt vei
învăli pre ele, şi se vor schim-
ba; iară tu acelaşi eşti, şi anii
tăi nu vor lipsi.
13. Şi căruia dintre îngeri au
zis vreodinioară: Şezi de-a
dreapta mea, până ce voiŭ
pune pre vrăjmaşii tăi aşternut
picioarelor tale?
14. Au nu toţi sânt duhuri
slujitoare, trimiţându-se spre
slujbă pentru cei ce au a
moşteni mântuirea?

CAP. 2

Precum s'au pedepsit îngerii pentru neascultare, aşa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care este începătoriul mântuirii noastre.

Pentru aceea trebuie mai cu
prisosinţă să luăm aminte la
cele auzite, ca nu cumva să
trecem pre alăturea.
2. Că de vreme ce adeverit s'a
făcut cel prin îngeri grăit
cuvânt, şi toată călcarea de
poruncă şi neascultarea au luat
dreaptă răsplătire,
3. Cum vom scăpa noi, negri-
jindu-ne de o mântuire ca
aceasta, carea începătură
luând a se grăi de Domnul, de
către cei ce l-au auzit s'a
adeverit întru noi,
4. Împreună mărturisind Dum-
nezeu cu semne şi cu minuni,
şi cu multe feluri de puteri, şi
cu ale Duhului Sfânt împărţiri,
dupre a lui voie?
5. Că nu îngerilor au supus lu-
mea cea viitoare, pentru carea
grăim.
6. Şi a mărturisit oarecunde
oarecine, zicând: Ce este
omul, că pomeneşti pre el? Au
fiul omului, că cercetezi pre
el?
7. Înmicşorat-ai pre dânsul
puţin oarece decât îngerii; cu
slavă şi cu cinste ai încununat
pre el şi l-ai pus preste
lucrurile mâinilor tale:
8. Toate ai supus subt picioa-
rele lui. Şi dacă au supus lui
toate, nimic au lăsat lui ne-
supus. Ci acum încă nu vedem
supuse lui toate.

9. Însă pre cel cu puțin oarece decât îngerii înmicșorat vedem, pre Iisus, pentru patima morții, cu slavă și cu cinste încununat, ca prin harul lui Dumnezeu pentru toți să guste moarte.
10. Pentru că se cădea aceluia pentru carele sânt toate și prin carele sânt toate, pre mulți fii la slavă aducând, pre începătoriul mântuirii lor prin pătimiri a-l desăvârși.
11. Că cela ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul sânt toți; pentru carea pricină nu se rușinează a chema pre ei frați,
12. Zicând: Povesti-voiŭ numele tău fraților mei, în mijlocul soborului te voiŭ cânta.
13. Și iarăși: Eu voiŭ fi nădăjduind spre dânsul. Și iarăși: Iată eu și pruncii carii au dat mie Dumnezeu.
14. Deci de vreme ce pruncii s'au făcut părtași cărnii și sângelui, și el asemenea s'au împărtășit acelorași, ca prin moarte să surpe pre cela ce are stăpânia morții, adecă pre diavolul,
15. Și să izbăvească pre aceia, câți cu frica morții în toată viața supuși erau robiei.
16. Căci cu adevărat, nu a îngerilor au luat, ci sămânța lui Avraàm au luat,
17. Pentru aceea datoriu era întru toate a se asemăna fraților, ca milostiv să fie și credincios arhiereu întru cele ce sânt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele norodului.
18. Că întru ceea ce au pătimit însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să ajutorească.

CAP. 3

Trebuie a fi ascultători lui Hristos, carele este mai presus de Moisi.

Pentru aceea, frați sfinți, ai chemării cerești părtași, socotiți pre apostolul și arhiereul mărturisirii noastre, pre Iisus Hristos,
2. Carele este credincios celui ce au făcut pre el, precum și Moisi întru toată casa lui.
3. Pentru că de mai multă slavă acesta decât Moisi s'au

învrednicit, pre cât mai multă cinste are decât casa cela ce a clădit-o.
4. Căci toată casa se clădeşte de cineva; iară cela ce toate au clădit este Dumnezeu.
5. Şi Moisì adecă a fost credincios întru toată casa lui ca o slugă, spre mărturie celor ce aveau să se grăiască;
6. Iară Hristos, ca un fiu în casa lui: a căruia casă sântem noi, numai de vom ţinea neclătită îndrăznirea şi lauda nădejdii până în sfârşit.
7. Drept aceea, precum zice Duhul cel Sfânt: Astăzi de veţi auzi glasul lui,
8. Să nu vă învârtoşaţi inimile, ca întru întărâtare, în ziua ispitirii în pustie,
9. Unde m'au ispitit părinţii voştri, cercatu-m'au, şi au văzut lucrurile mele patruzeci de ani;
10. Pentru aceea scârbitu-m'am spre neamul acesta, şi am zis: Pururea rătăcesc cu inima, şi ei nu au cunoscut căile mele,
11. Că m'am jurat întru mânia mea: De vor intra întru odihna mea.
12. Vedeţi, fraţilor, ca nu cândva să fie în vreunul din voi inimă vicleană a necredinţei, ca să se despartă dela Dumnezeul cel viu;
13. Ci înşivă vă îndemnaţi în toate zilele, până ce se va chema Astăzi, ca să nu se învârtoşeze cineva dintre voi cu înşelăciunea păcatului.
14. Că părtaşi ne-am făcut lui Hristos, numai de vom ţinea începătura stării până în sfârşit adeverită:
15. De vreme ce se zice: Astăzi de veţi auzi glasul lui, să nu vă învârtoşaţi inimile, ca întru întărâtare.
16. Pentru că oarecarii auzind, l-au întărâtat, ci nu toţi carii au ieşit din Eghipet prin Moisì.
17. Şi asupra cărora s'au scârbit patruzeci de ani? Au nu asupra celora ce au păcătuit, cărora oasele au căzut în pustie?

18. Şi cărora s'au jurat să nu intre întru odihna lui, fără numai celor ce nu au ascultat?
19. Şi vedem că nu au putut să intre, pentru necredinţă.

CAP. 4

Îndemnare spre a ne sili să dobândim odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeiesc. Folosul harului preoţesc cel dela Hristos.

Să ne temem dară ca nu cumva, lăsată fiind făgăduinţa de a intra întru odihna lui, să i se pară cuiva dintre voi a o fi scăpat:
2. Pentru că şi nouă s'a binevestit ca şi acelora; ci nu a folosit acelora cuvântul auzirii, nefiind amestecat cu credinţa celor ce au auzit.
3. Că intrăm întru odihnă cei ce am crezut, precum au zis: Că m'am jurat întru mânia mea: De vor intra întru odihna mea – măcar că lucrurile erau făcute dela întemeierea lumii.
4. Că au zis oareunde pentru ziua a şaptea întru acest chip: Şi s'au odihnit Dumnezeu în ziua a şaptea de toate lucrurile sale;
5. Şi tot aicea iarăşi: De vor intra întru odihna mea.
6. Deci de vreme ce rămâne ca oarecarii să intre întru ea, şi cei ce întâiu s'au binevestit nu au intrat, pentru neascultare,
7. Iarăşi pre oarecarea zi rânduieşte Astăzi, întru David zicând, dupre atâta vreme, precum s'a grăit: Astăzi de veţi auzi glasul lui, nu vă învârtoşaţi inimile.
8. Că de ar fi făcut Iisus acelora odihnă, nu ar mai fi grăit dupre acestea de o altă zi.
9. Drept aceea a rămas zi de odihnă norodului lui Dumnezeu.
10. Căci cel ce a intrat întru odihna lui, şi acela s'a odihnit de lucrurile sale, precum şi Dumnezeu de ale sale.
11. Deci să sârguim a intra întru acea odihnă, ca nu întru aceeaşi pildă a neascultării să cază cineva.
12. Pentru că viu este cuvântul lui Dumnezeu şi lucrătoriu, şi mai tăios decât toată sabia cu

două tăişuri, şi străbate până
la despărţitura sufletului şi a
duhului, şi a încheiturilor şi a
măduvei, şi este judecătoriu
cugetelor şi gândurilor inimii.
13. Şi nu este zidire nearătată
înaintea lui: ci toate goale şi
descoperite ochilor lui, către
carele este nouă cuvântul.
14. Drept aceea, având arhie-
reu mare, carele au străbătut
ceriurile, pre Iisus, Fiul lui
Dumnezeu, să ţinem mărtu-
risirea.
15. Că nu avem arhiereu carele
să nu poată împreună-pătimi cu
noi slăbiciunile noastre, ci
ispitit întru toate, dupre asemă-
nare, fără de păcat.
16. Să ne apropiem dară cu în-
drăzneală la scaunul harului
lui, ca să luăm milă, şi har să
aflăm, spre ajutoriu la bună
vreme.

CAP. 5

Hristos este arhiereu vécīnic, preot dupre rânduiala lui Melhisedec. Certarea celor ce iarăşi au trebuinţă de începere.

Pentru că tot arhiereul dintru
oameni luându-se, pentru oa-
meni se pune, spre cele ce
sânt către Dumnezeu, ca să
aducă daruri şi jertfe pentru
păcate;
2. A îngădui putând celor ce
nu cunosc şi rătăcesc, de
vreme ce şi el este cuprins de
slăbiciune.
3. Şi pentru aceasta datoriu
este, precum pentru norod, aşa
şi pentru sine să aducă pentru
păcate.
4. Şi nimenea ia sieşi cinstea
ceasta, ci cel chemat de Dum-
nezeu, ca şi Aarón:
5. Aşa şi Hristos, nu însuşi
s'au proslăvit a fi arhiereu, ci
cela ce au grăit către dânsul:
Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-
am născut.
6. Precum şi într'alt loc zice:
Tu eşti preot în veac, dupre
rânduiala lui Melhisedec.
7. Carele în zilele trupului
său, rugi şi rugăciuni către
cela ce putea să-l mântuiască
din moarte, cu strigare tare şi
cu lacrămi aducând, şi ascul-
tându-se, pentru bună-cucer-
nicie.

8. Măcar că era Fiu, s'au învățat ascultarea din cele ce au pătimit,

9. Și desăvârșindu-se, s'au făcut tuturor celor ce ascultă pre el pricină de mântuire vécînică,

10. Chemându-se de Dumnezeu arhiereu dupre rânduiala lui Melhisedec.

11. Pentru carele mult este nouă cuvântul și cu anevoie tâlcuit a-l zice, de vreme ce zăbavnici v'ați făcut cu auzirile.

12. Căci datori fiind voi, dupre acest răstimp, a fi învățători, iarăși trebuie a vă învăța carile sânt stihiile începăturii cuvintelor lui Dumnezeu; și v'ați făcut trebuindu-vă lapte, și nu hrană vârtoasă.

13. Că tot cel ce are parte de lapte neispitit este pentru cuvântul dreptății: căci prunc este.

14. Iară celor desăvârșiți este cea vârtoasă hrană, celor ce prin deprindere au simțirile învățate spre osebirea binelui și răului.

CAP. 6

Îndemnare a nu se lepăda de credință, ci a fi statornici întru dânsa, dând ca pildă credința lui Avraám și jurământul.

Pentru aceea, lăsând cuvântul începăturii lui Hristos, spre desăvârșire să ne aducem, nu iarăși puind temelie a pocăinței de lucrurile moarte și a credinței spre Dumnezeu,

2. A învățăturii botezurilor, și a punerii mâinilor, și a învierii morților, și a județului celui vécînic.

3. Și aceasta vom face, de va rândui Dumnezeu.

4. Căci cu neputință este celor ce s'au luminat odată și au gustat darul cel ceresc, și părtași s'au făcut Duhului Sfânt,

5. Și au gustat graiul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului celui viitoriu,

6. Și au căzut, iarăși să se înnoiască spre pocăință, de iznoavă răstignind loruși pre Fiul lui Dumnezeu și batjocurindu-l.

7. Că pământul carele bea ploaia ceea ce preste el de multe ori vine, şi naşte iarbă de folos celor de carii se şi lucrează, priimeşte blagoslovenie dela Dumnezeu;
8. Iar carele scoate spini şi ciulini, necercat este şi de blestem aproape, al căruia sfârşitul este spre ardere.
9. Ci avem încredinţare pentru voi, iubiţilor, de cele mai bune şi carile se ţin de mântuire, măcar că şi aşa grăim:
10. Că nu este nedrept Dumnezeu să uite lucrul vostru şi osteneala dragostei carea aţi arătat spre numele lui, cei ce aţi slujit sfinţilor şi slujiţi.
11. Ci dorim ca fieştecare dintre voi aceeaşi sârguinţă să arate către adeverirea nădejdii până la săvârşit,
12. Ca nu zăbavnici să vă faceţi, ci următori celor ce prin credinţă şi prin îndelunga-răbdare moştenesc făgăduinţele.
13. Că lui Avraám făgăduindu-se Dumnezeu, de vreme ce nu avea a se jura pre nimeni altul mai mare, juratu-s'au pre sine însuşi,
14. Zicând: Cu adevărat blagoslovind te voiŭ blagoslovi şi înmulţind te voiŭ înmulţi.
15. Şi aşa, îndelung-răbdând, a dobândit făgăduinţa.
16. Pentru că oamenii pre cel mai mare se jură, şi sfârşitul a toată pricirea lor, spre chezăşie, este jurământul.
17. Pentru aceea, vrând Dumnezeu mai cu prisosinţă să arate moştenitorilor făgăduinţei neschimbarea sfatului său, au pus la mijloc jurământul,
18. Ca prin două lucruri de neschimbat, întru carile cu neputinţă este să minţă Dumnezeu, tare mângâiere să avem cei ce am scăpat a ne ţinea de nădejdea ce este pusă înainte:
19. Pre carea ca o ânghiră o avem sufletului, temeinică şi adeverită, şi carea intră întru cele din lăuntrul catapetesmei,
20. Unde înainte-mergătoriu pentru noi au intrat Iisus, dupre rânduiala lui Melhisedec, arhiereu făcându-se în veac.

CAP. 7

Melhisedec, chip al lui Hristos. Preoţia lui Aarón a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veci.

Că Melhisedec acesta, împăratul Salímului, preotul lui Dumnezeu celui Preaînalt, carele a întâmpinat pre Avraám când s'a întors dela tăierea împăraţilor, şi a blagoslovit pre el.
2. Căruia şi zeciuială din toate i-a împărţit Avraám, întâi adecă tâlcuindu-se «împăratul dreptăţii», iară apoi şi «împăratul Salímului», adecă împăratul păcii;
3. Fără tată, fără mumă, fără spiţă de neam, nici începătură de zile, nici sfârşit vieţii având, ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot de-a pururea.
4. Vedeţi dară cât de mare este acesta, căruia şi zeciuială a dat patriarhul Avraám din începăturile prăzii.
5. Şi cei dintre fiii lui Leví carii iau preoţia, poruncă au a zeciui norodul, dupre lege, adecă pre fraţii lor, măcar că au ieşit din coapsele lui Avraám;
6. Dară cela ce nu se numără în neamul lor a zeciuit pre Avraám, şi pre cela ce avea făgăduinţele a blagoslovit.
7. Ci negreşit, cel mai mic de cel mai mare se blagosloveşte.
8. Şi aici iau zeciuieli oamenii carii mor, iară acolò cel mărturisit că este viu.
9. Şi, ca să zicem aşa, prin Avraám a fost zeciuit şi Leví, cel ce lua zeciuială;
10. Că încă în coapsele tătânesău era când a întâmpinat pre el Melhisedec.
11. Deci de era desăvârşirea prin preoţia Levíţilor – că norodul subt aceea a luat legea – pentru ce mai era trebuinţă să se ridice alt preot dupre rânduiala lui Melhisedec, şi nu dupre rânduiala lui Aarón să se zică?
12. Că mutându-se preoţia, urmează negreşit a se face şi legii mutare.
13. Căci pentru carele se zic acestea, acela din altă seminţie făcea parte, din carea

nimenea s'a apropiat de jertfelnic.
14. Că vădit este că din Iúda au răsărit Domnul nostru, spre carea seminţie nimic de preoţie Moisì a grăit.
15. Şi mai cu prisosinţă vădit este, de vreme ce dupre rânduiala lui Melhisedec se ridică alt preot,
16. Carele nu dupre legea poruncii trupeşti s'a făcut, ci dupre puterea vieţii celei nepieritoare.
17. Căci mărturiseşte că: Tu eşti preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedec.
18. Astfel lepădare se face poruncii carea a fost mai nainte, pentru slăbiciunea şi nefolosul ei:
19. Că nimica a săvârşit legea, ci aducere este la mai bună nădejde, prin carea ne apropiem de Dumnezeu.
20. Şi încă nu fără de jurământ;
21. Că aceia fără de jurământ sânt preoţi făcuţi, iară acesta cu jurământ, prin cela ce au zis către dânsul: Juratu-s'au Domnul, şi nu se va căi: Tu eşti preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedec.
22. Cu aceasta, al mai bunului legământ chezaş s'au făcut Iisus.
23. Şi aceia adecă mai mulţi se făceau preoţi, pentru că prin moarte erau opriţi a rămânea pururea;
24. Iară acesta, pentru că rămâne în veac, are preoţie netrecătoare.
25. Pentru aceea poate şi a mântui desăvârşit pre cei ce vin prin el la Dumnezeu, pururea trăind ca să mijlocească pentru ei.
26. Pentru că arhiereu ca acesta se cuvenea să fie nouă, cuvios, fără răutate, fără prihană, osebit de cei păcătoşi şi mai înalt decât ceriurile fiind,
27. Carele nu are în toate zilele nevoie, precum arhiereii, întâi pentru ale sale păcate jertfe a ridica, apoi pentru ale norodului: că aceasta au făcut o dată pre sineşi ridicând.
28. Că legea pune arhierei pre oameni având slăbiciune: dară cuvântul jurământului, cel de

dupre lege, pre Fiul în veac desăvârşit.

CAP. 8

Legământul nou covârşeşte pre cel vechiu în curăţie şi sfinţenie.

Iar lucrul de căpetenie din cele ce zicem este că: Pre unul ca acesta avem arhiereu, carele au şezut de-a dreapta scaunului măririi în ceriuri,
2. Slujitoriu al sfintelor şi al cortului celui adevărat, pre carele au înfipt Domnul, iar nu om.
3. Că tot arhiereul spre a aduce daruri şi jertfe se pune; deci şi acesta trebuia să aibă ceva care să aducă.
4. Deci de ar fi fost pre pământ, nici că ar fi fost preot, fiind preoţi cei ce aduc darurile dupre lege,
5. Carii pildei şi umbrei celor cereşti slujesc, precum s'a vestit lui Moisì dela Dumnezeu când avea să facă cortul, că zice: Vezi să faci toate dupre chipul carele s'a arătat ţie în munte.
6. Iară acum mai osebită slujire au dobândit, cu cât şi unui mai bun legământ este mijlocitoriu, carele pre mai bune făgăduinţe s'a aşezat.
7. Că de ar fi fost cel dintâiu fără prihană, nu s'ar fi căutat loc celui de-al doilea.
8. Pentru că mustrând pre ei, zice: Iată zile vor veni, zice Domnul, şi voiŭ săvârşi preste casa lui Israíl şi preste casa lui Iúda legământ nou;
9. Nu dupre legământul carele am făcut cu părinţii lor, în ziua când am apucat pre ei de mâna lor, a scoate pre ei din pământul Eghípetului; pentru că ei nu au rămas întru legământul meu, şi eu nu am grijit de ei, zice Domnul.
10. Căci acesta este legământul carele voiŭ aşeza casei lui Israíl dupre zilele acelea, zice Domnul, dând legile mele în cugetele lor, şi pre inimile lor le voiŭ scrie; şi voiŭ fi lor Dumnezeu, şi ei vor fi mie norod;
11. Şi nu vor mai învăţa fieştecarele pre vecinul său, şi fieştecarele pre fratele său,

zicând: Cunoaşte pre Domnul; căci toţi mă vor şti, dela cel mai mic până la cel mai mare al lor.
12 Căci blând voiŭ fi cu nedreptăţile lor, şi păcatele lor şi fărădelegile lor nu voiŭ mai pomeni.
13. Şi zicând cel Nou, a învechit pre cel dintâiu. Iar ce se învecheşte şi îmbătrâneşte, aproape este de perire.

CAP. 9

Cortul mărturiei şi jertfele Leviţilor au fost chip al preoţiei lui Hristos.

Avea însă şi cel dintâiu îndreptări de slujbă şi sfinţirea cea lumească.
2. Pentru că s'a gătit cort, cel dintâiu, întru carele erau sfeşnicul şi masa şi punerea-înainte a pâinilor, carea se zice sfintele.
3. Iară dupre a doua catapeteasmă, cortul cela ce se zicea sfintele sfintelor,
4. Cădelniţă de aur având, şi chivotul legământului ferecat preste tot cu aur, întru carele era năstrapa cea de aur având manna, şi toiagul lui Aarón ce odrăslise, şi tablele legământului,
5. Iară deasupra lui heruvimii slavei umbrind preste acoperemânt: pentru carile nu este acum a zice pre amăruntul.
6. Şi acestea aşa fiind tocmite, în cortul cel dintâiu pururea intrau preoţii, slujbele săvârşind:
7. Dară în cel de-al doilea singur arhiereul, o dată în an, nu fără de sânge, pre carele aducea pentru sine şi pentru neştiinţele norodului,
8. Aceasta Duhul cel Sfânt însemnând că încă nu era arătată calea celor sfinte, având încă stare cortul cel dintâiu;
9. Care era pildă spre vremea de acum, dupre carea daruri şi jertfe se aduc fără a putea desăvârşi dupre cunoştinţa cugetului pre cel ce slujeşte.
10. Fiind puse numai pentru mâncări şi băuturi şi multe feluri de spălări şi îndreptări trupeşti, până la vremea îndreptării.

11. Iară Hristos venind arhiereu celor viitoare bunătăți, prin cel mai mare și mai desăvârșit cort, nu de mână făcut, adecă nu al acestei zidiri,

12. Nici prin sânge de țapi și de viței, ci prin al său sânge au intrat o dată întru cele sfinte, vécînică răscumpărare aflând.

13. Că de vreme ce sângele taurilor și țapilor, și cenușa juncii, stropind pre cei spurcați, îi sfințește către a trupului curățire,

14. Cu cât mai vârtos sângele lui Hristos, carele prin Duhul cel vécînic pre sine s'au adus fără de prihană lui Dumnezeu, va curăți cunoștința cugetului vostru de lucrurile cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu.

15. Și pentru aceasta este mijlocitoriu legământului celui nou, ca făcându-se moartea spre răscumpărarea călcărilor de lege ce erau în legământul cel dintâiu, să ia cei chemați făgăduința moștenirii ceii vécînice.

16. Că unde este legământ, acolò trebuie dovedită moartea celui ce a lăsat legământul.

17. Că legământul întru cei morți este adeverit, de vreme ce nici o putere are când trăiește cel ce a lăsat legământul.

18. Pentru aceea nici cel dintâiu fără de sânge s'a înnoit;

19. Că dupre ce s'a grăit toată porunca cea dupre lege de către Moisì la tot norodul, luând sângele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu issop, a stropit și cartea însăși și pre tot norodul,

20. Zicând: Acesta este sângele legământului carele au poruncit vouă Dumnezeu.

21. Încă și cortul și toate vasele de slujbă cu sângele așijderea le-a stropit.

22. Și mai toate cu sânge se curățesc, dupre lege, și fără de vărsare de sânge nu se face iertare.

23. Trebuia dar ca pildele celor din ceriuri cu acestea să se curățească, iară cele cerești cu mai bune jertfe decât acestea.

24. Fiindcă nu în sfinte făcute
de mâini au intrat Hristos,
chipuri ale celor adevărate, ci
în însuşi ceriul, acum să se
arate feţei lui Dumnezeu
pentru noi;
25. Şi nici ca de multe ori să
se aducă pre sineşi, precum
arhiereul intră la cele sfinte an
de an cu sânge strein;
26. Fiindcă ar fi trebuit ca el
de mai multe ori să pătimească
dela întemeierea lumii: ci
el o singură dată, acum, la
sfârşitul veacurilor, spre lepădarea
păcatului prin jertfa
lui s'au arătat.
27. Şi precum este rânduit
oamenilor o dată să moară, iar
dupre aceea judecata,
28. Aşa şi Hristos, o dată aducându-se,
ca a multora păcate
să ridice, a doua oară fără de
păcat se va arăta celora ce pre
el aşteaptă spre mântuire.

CAP. 10

Jertfa Noului Legământ şterge toate păcatele şi covârşeşte fără asemănare pre cea a Vechiului Legământ. Îndemnare spre fapte bune.

Pentru că legea, având umbra
bunătăţilor celor viitoare, iar
nu însuşi chipul lucrurilor,
niciodinioară poate să facă
desăvârşiţi pre cei ce se
apropie cu aceleaşi jertfe pre
carile aduc pururea an de an;
2. Căci altfel, oare nu ar fi
încetat a se aduce, de vreme
ce, odată curăţiţi, cei ce
slujesc nu ar mai avea nici o
cunoştinţă a păcatelor?
3. Ci întru acestea pomenire
se face păcatelor an de an:
4. Căci cu neputinţă este
sânge de tauri şi de ţapi să
ridice păcatele.
5. Pentru aceea, intrând în
lume, zice: Jertfă şi prinos nu
ai voit, iar trup mi-ai întocmit:
6. Arderi-de-tot şi pentru
păcat nu ai binevoit:
7. Atuncea am zis: Iată viu,
într'un căpătâiaş de carte
scrisu-s'au pentru mine, ca să
fac, Dumnezeule, voia ta.
8. Mai sus zicând că jertfă şi
prinos şi arderi-de-tot şi
pentru păcat nu ai voit, nici
bine ţi-au părut carile dupre
lege se aduc,

9. Atuncea au zis: Iată viu ca să fac, Dumnezeule, voia ta. El ridică pre cel dintâiu, ca să puie pre al doilea.
10. Întru carea voie sfinţiţi săntem, prin prinosul trupului lui Iisus Hristos, odată pentru totdeauna.
11. Şi tot preotul stă în toate zilele slujind, şi aceleaşi de multe ori aducând jertfe, carile niciodinioară pot să curăţească păcatele;
12. Iară el o jertfă aducând pentru păcate, pururea au şezut de-a dreapta lui Dumnezeu,
13. De aci înainte aşteptând până se vor pune vrăjmaşii lui aşternut picioarelor sale.
14. Căci cu ún prinos au desăvârşit pentru totdeauna pre cei ce se sfinţesc.
15. Şi mărturiseşte nouă şi Duhul cel Sfânt; căci dupre ce au zis mai nainte:
16. Acesta este legământul cu carele mă voiŭ lega către ei dupre zilele acelea, zice Domnul, dând legile mele în inimile lor, şi în cugetele lor scrie-voiŭ pre ele:
17. Şi păcatele lor şi fărădelegile lor nu voiŭ mai pomeni.
18. Iar unde este lăsare acestora, nu mai este prinos pentru păcat.
19. Drept aceea, fraţilor, având îndrăznire a intra la cele sfinte întru sângele lui Iisus,
20. Pre cale proaspătă şi vie carea au înnoit nouă prin catapeteasmă, adecă trupul său,
21. Şi având preot mare preste casa lui Dumnezeu,
22. Să ne apropiem cu adevărată inimă, întru plinătatea credinţei, cu inimile spălate de cunoştinţa cugetului cea vicleană, şi scăldaţi la trup cu apă curată;
23. Să ţinem mărturisirea nădejdii neclintită, pentru că credincios este cela ce au făgăduit;
24. Şi să luăm aminte unul către altul spre îndemnarea dragostei şi a lucrurilor bune,
25. Nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obiceiu, ci îndemnându-ne, şi cu

atât mai vârtos cu cât vedeți
apropiindu-se ziua.
26. Căci de bunăvoie păcă-
tuind noi dupre ce am luat cu-
noașterea adevărului, nu mai
rămâne jertfă pentru păcate,
27. Ci o înfricoșată așteptare a
judecății și a focului râvnă
carea va să mănânce pre cei
împrotivnici.
28. Cela ce leapădă legea lui
Moisì, fără de îndurări, prin
doi au trei marturi, este
omorât;
29. Socotiți dară cu cât mai
rea certare este vrednic a lua
cela ce pre Fiul lui Dumnezeu
a călcat, și sângele legă-
mântului, întru carele s'a sfin-
țit, de rând l-a socotit a fi, și
Duhul harului a ocărât?
30. Că știm pre cel ce au zis:
A mea este izbândirea, eu
voiŭ răsplăti, zice Domnul; și
iarăși: Domnul va judeca pre
norodul său.
31. Înfricoșat lucru este a
cădea în mâinile Dumnezeului
celui viu.
32. Ci aduceți-vă aminte de
zilele cele de mai nainte, întru
carile, luminându-vă, multă
luptă ați suferit de patimi.
33. Uneori cu ocări și cu
necazuri fiind altora prive-
liște; alteori părtași făcându-
vă celor ce petrec așa.
34. Căci și cu legăturile mele
împreună ați pătimit, și je-
fuirea averilor voastre cu
bucurie ați priimit, cunoscând
că aveți voi mai bună avuție în
ceriuri și stătătoare.
35. Nu lepădați dară îndrăz-
nirea voastră, carea are mare
răsplătire.
36. Căci aveți trebuința răb-
dării, ca voia lui Dumnezeu
făcând, să luați făgăduința.
37. Că încă puțin, cătuși,
cătuși, și cel ce va să vie va
veni, și nu va zăbovi.
38. Iară dreptul din credință
va fi viu; iară de va da înapoi,
nu va binevoi sufletul meu
întru dânsul.
39. Iară noi nu sântem ai dării
înapoi, spre pieire, ci ai cre-
dinței spre câștigarea sufletu-
lui.

CAP. 11

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

Iar credința este adeverirea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor ce nu se văd.
2. Că întru aceasta s'au mărturisit cei bătrâni.
3. Prin credință înțelegem că s'au întemeiat veacurile cu graiul lui Dumnezeu, astfel că cele ce se văd nu din cele ce se arată s'au făcut.
4. Prin credință mai multă jertfă Avel decât Cain a adus lui Dumnezeu, prin carea a fost mărturisit că este drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui; și printr'însa, murind, încă grăiește.
5. Prin credință Enóh a fost mutat ca să nu vază moarte, și nu s'a aflat, pentru că au mutat pre el Dumnezeu; că mai nainte de mutarea lui a fost mărturisit că a bineplăcut lui Dumnezeu.
6. Și fără credință cu neputință este a bineplăcea: că cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să crează că este, și dătătoriu de plată se face celora ce caută pre dânsul.
7. Prin credință, luând înștiințare Noe dela Dumnezeu pentru cele ce încă nu se vedeau, cu bună cucernicie, meșterșuguit-a chivot spre mântuirea casei sale: prin carea a osândit lumea, și dreptății ceii dupre credință s'a făcut moștenitoriu.
8. Prin credință chemându-se Avraám, ascultat-a a ieși la locul carele avea să ia spre moștenire, și a ieșit, neștiind unde se duce.
9. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, în corturi lăcuind cu Isaác și cu Iacov, cei dimpreună-moștenitori aceleiași făgăduințe;
10. Căci aștepta cetatea ce are temelii, al căreia meșter și lucrătoriu este Dumnezeu.
11. Prin credință și însăși Sárra putere spre zămislire de sământă a luat, și afară de vremea vârstei a născut, de vreme ce credincios a socotit pre cela ce au făgăduit.

12. Astfel şi dintru unul, şi acela ca şi mort, s'au născut ca stelele cerului cu mulţimea, şi ca nisipul cel fără de număr dela ţărmurele mării.
13. Întru credinţă au murit aceştia toţi, neluând făgăduinţele, ci de departe văzându-le, şi adeverindu-se, şi îmbrăţişându-le, şi mărturisind că streini şi nemearnici sânt pre pământ.
14. Căci cei ce zic unele ca acestea arată că patrie caută.
15. Şi de şi-ar fi adus aminte de aceea dela carea au ieşit, ar fi avut vreme a se întoarce;
16. Iară acum de cea mai bună doresc, adecă de cea cerească. Pentru aceea nu se ruşinează de ei Dumnezeu a se numi Dumnezeul lor: căci au gătit lor cetate.
17. Prin credinţă a adus Avraám pre Isaác, ispitindu-se, şi pre cel unul-născut îl aducea cela ce priimise făgăduinţele,
18. Către carele se grăise că: Întru Isaác se va chema ţie sămânţă;
19. Gândind că şi din morţi a învia puternic este Dumnezeu: drept aceea, şi întru pildă, l-a luat înapoi.
20. Prin credinţă pentru cele viitoare a binecuvântat Isaác pre Iacov şi pre Isáv.
21. Prin credinţă Iacov, murind, pre fieştecarele din fiii lui Iosif a binecuvântat, şi s'a închinat pre vârful toiagului lui.
22. Prin credinţă Iosif, sfârşindu-se, pentru ieşirea fiilor lui Israil a pomenit, şi pentru oasele sale a poruncit.
23. Prin credinţă Moisi, născându-se, a fost ascuns trei luni de părinţii lui, căci l-au văzut prunc frumos şi nu s'au temut de porunca împăratului.
24. Prin credinţă Moisi, mare făcându-se, lepădat-a a se zice fiu fiicei lui Faraon,
25. Mai vârtos alegând împreună a rău-pătimi cu norodul lui Dumnezeu, decât să aibă cea trecătoare dulceaţă a păcatului;
26. Mai mare bogăţie socotind ocara lui Hristos, decât co-

morile Eghipetului: căci se uita la răsplătire.
27. Prin credință a lăsat Eghípetul, netemându-se de mânia împăratului; căci pre cel nevăzut ca și cum l-ar vedea a răbdat.
28. Prin credință a făcut Paștile și stropirea sângelui, ca nu cumva cel ce pierdea pre cei întâiu-născuți să se atingă de ei.
29. Prin credință au trecut Marea Roșie ca pre uscat, a căreia ispitire luând Eghiptenii, s'au înnecat.
30. Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, încunjurându-se în șapte zile.
31. Prin credință Raáv curva nu a pierit împreună cu cei neascultători, cu pace iscoadele priimind.
32. Și ce voiŭ mai zice? Că sfârși-mi-se-va timpul povestind de Ghedeón și Varác și Sampsón și Iefthác, de Davíd și Samuil, și de proroci;
33. Carii prin credință au biruit împărății, au lucrat dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,
34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s'au întărit din slăbiciune, făcutu-s'au tari în războiu, taberile vrăjmașilor au întors în fugă.
35. Luat-au femeile dintru înviere pre morții lor; ci unii s'au muncit, nepriimind slobozirea, ca mai bună înviere să dobândească;
36. Iară alții de batjocuri și de bătăi ispitire au luat, încă și de legături și temniță;
37. Cu pietri s'au omorât, fierăstruitu-s'au, ispititu-s'au, cu ucidere de sabie au murit; pribegit-au în piei de oaie și în piei de capră, strâmtorați, necăjiți, rău-pătimind,
38. Cărora nu era lumea vrednică, în pustii rătăcind și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.
39. Și acești toți, mărturisiți fiind prin credință, nu au luat făgăduința,
40. Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai nainte văzând, ca nu fără de noi să ia desăvârșirea.

CAP. 12
Îndemnare la răbdare și cuvioșie

Drept aceea și noi, având atâta nor de mărturii împrejurul nostru zăcând, toată povara lepădând și păcatul cel ce lesne ne împresoară, cu răbdare să alergăm la lupta ce ne este pusă înainte,

2. Căutând spre începătoriul credinței și săvârșitoriul Iisus, carele în locul bucuriei ce era pusă naintea lui, au răbdat crucea, rușinea nesocotind, și de-a dreapta scaunului lui Dumnezeu au șezut.

3. Că socotiți pre cel ce asemenea împrotivire au răbdat asupra sa dela cei păcătoși, ca să nu osteniți cu sufletele voastre slăbind.

4. Că încă nu până la sânge ați stătut împrotivă luptându-vă cu păcatul.

5. Și ați uitat mângâierea, carea vouă ca unor fii povestește: Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici slăbi mustrându-te de dânsul;

6. Că pre carele iubește Domnul, îl ceartă, și bate pre tot fiul pre carele priimește.

7. De suferiți certare, ca unor fii vi se apropie Dumnezeu. Căci care este fiul pre carele nu ceartă tatăl?

8. Dară de sânteți fără de certare, căreia toți s'au făcut părtași, atunci odrasle din curvie sânteți, și nu fii.

9. Apoi, pre ai trupului nostru părinți aveamu-i certători, și cinsteam pre ei: au nu cu mult mai vârtos ne vom supune Tatălui duhurilor, și vom fi vii?

10. Că aceia spre puține zile, precum se părea lor, certau; iară acesta spre folos, ca să ne împărtășim sfințeniei lui.

11. Ci toată certarea întru acel ceas nu pare a fi spre bucurie, ci spre mâhnire; iară mai apoi roadă de pace a dreptății dă celor ce prin ea s'au deprins.

12. Pentru aceea, mâinile cele slăbite și genunchele cele slăbănoage îndreptați,

13. Și cărări drepte faceți picioarelor voastre, ca nu ce

este şchiop să o ia pre alături, ci mai vârtos să se vindece.
14. Pacea să urmaţi cu toţii şi sfinţenia, fără de carile nimenea va vedea pre Domnul,
15. Veghind ca nimenea să se lipsească de harul lui Dumnezeu; ca nu cumva vreo rădăcină de amărăciune, în sus odrăslind, să vă turbure, şi prin aceasta să se pângărească mulţi;
16. Să nu fie cineva curvariu, au spurcat ca Isáv, carele pentru o mâncare a vândut naşterea sa cea dintâiu.
17. Căci ştiţi că şi mai apoi, vrând să moştenească binecuvântarea, lepădatu-s'a, pentru că loc de pocăinţă nu a aflat, măcar că şi cu lacrămi o a căutat pre ea.
18. Pentru că nu v'aţi apropiat de muntele ce se poate pipăi, şi de focul cel arzătoriu, şi de negură, şi de beznă, şi de vijelie.
19. Şi de sunetul trâmbiţei, şi de glasul graiurilor, carile cei ce le-au auzit rugatu-s'au să nu se mai adauge lor cuvânt;
20. Că nu puteau suferi porunca: Măcar hiară de s'ar atinge de munte, cu pietri se va omorî, au cu zvârlitură se va săgeta.
21. Şi aşa înfricoşat lucru era ceea ce se nălucea, că Moisì a zis: Spăimântatu-m'am şi mă cutremur.
22. Ci v'aţi apropiat de muntele Sionului şi de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, şi de zeci de mii de îngeri,
23. Şi de soborul şi biserica celor întâiu-născuţi, în ceriuri scrişi, şi de judecătoriul tuturor, Dumnezeu, şi de duhurile drepţilor celor desăvârşiţi,
24. Şi de Iisus mijlocitoriul legământului celui nou, şi de sângele stropirii, mai bune grăind decât al lui Avel.
25. Vedeţi să nu vă lepădaţi de cela ce grăieşte; că de nu au scăpat aceia lepădându-se de cel ce grăia pre pământ, cu mult mai vârtos noi, dela cel din ceriuri întorcându-ne;
26. Al căruia glas pământul a cutremurat atuncea, iară acum au făgăduit, zicând: Încă o

dată clăti-voiŭ eu nu numai
pământul, ci şi ceriul.
27. Iară acest «Încă o dată»,
arată primenirea celor ce se
clătesc, ca a unor făcute, ca să
rămâie cele ce nu se clătesc.
28. Drept aceea, împărăţie ne-
clătită luând, să avem har,
prin carele să slujim cu bună -
plăcere lui Dumnezeu, cu sfi-
ală şi cu bună cucernicie;
29. Căci Dumnezeul nostru
este foc mistuitoriu.

CAP. 13

Îndemnare la viaţa creştinească şi credinţă curată.

Iubirea de fraţi să rămâie.
2. Iubirea de streini să nu
uitaţi: că prin aceasta unii,
neştiind, sălăşluit-au îngeri.
3. Aduceţi-vă aminte de cei
legaţi, ca şi cum aţi fi legaţi
împreună cu dânşii; de cei ce
îndură rele, ca unii ce şi voi
sânteţi în trup.
4. Cinstită este nunta întru
toate şi patul nespurcat; iară
pre curvari şi pre preacurvari
judeca-va Dumnezeu.
5. Neiubitoare de argint vă fie
purtarea, destuliţi fiind cu cele
ce aveţi; că însuşi au zis: Nu
voiŭ lăsa pre tine, nici te voiŭ
părăsi.
6. Pentru aceea, îndrăznind
noi, să zicem: Domnul este
mie ajutoriu, şi nu mă voiŭ
teme ce va face mie omul.
7. Aduceţi-vă aminte de po-
văţuitorii voştri, carii au grăit
vouă cuvântul lui Dumnezeu,
cărora istovul petrecerii cu
luare-aminte privind, urmaţi-
le credinţa.
8. Iisus Hristos ieri şi astăzi
acelaşi, şi în veci.
9. De învăţături de multe fe-
luri şi streine nu vă învăluiţi;
că bine este cu harul să se
întărească inima, nu cu
mâncări, întru carile nu s'au
folosit cei ce au umblat.
10. Avem jertfelnic din carele
a mânca nu au volnicie cei ce
slujesc cortului.
11. Căci trupurile dobitoa-
celor, al căror sânge se bagă
de arhiereul înlăuntru la cele
sfinte, pentru păcat, se ard
afară de tabără.

12. Pentru aceea şi Iisus, ca să sfinţească prin sângele lui pre norod. afară de poartă au pătimit.
13. Deci să ieşim către el afară de tabără, ocara lui purtând.
14. Că nu avem aci cetate stătătore, ci pre cea viitoare căutăm.
15. Printr'însul dară să aducem jertfă de laudă pururea lui Dumnezeu, adecă roada buzelor ce mărturisesc numele lui.
16. Iară facerea de bine şi părtăşia nu uitaţi; căci cu jertfe ca acestea bine se place lui Dumnezeu.
17. Plecaţi-vă povăţuitorilor voştri, şi vă supuneţi; că ei priveghează pentru sufletele voastre, ca cei ce au să dea samă: ca cu bucurie să o facă, şi nu suspinând: că aceasta nu vă este de folos.
18. Rugaţi-va pentru noi; căci încredinţaţi sântem că bună cunoştinţă a cugetului avem, întru toate bine vrând a petrece.
19. Ci mai cu prisosinţă vă rog aceasta să faceţi, ca mai curând să mă întorc la voi.
20. Iar Dumnezeul păcii, cel ce au sculat din morţi pre păstoriul oilor cel mare, prin sângele unui legământ vécĭnic, pre Domnul nostru Iisus,
21. Să vă întemeieze în tot lucrul bun, ca să faceţi voia lui, făcând întru voi ce este bineplăcut înaintea lui, prin Iisus Hristos, căruia este slava în vecii vecilor, Amin.
22. Şi rog pre voi, fraţilor, îngăduiţi cuvântul mângâierii; pentru că pre scurt am scris vouă.
23. Să ştiţi că fratele Timothéi este slobod; cu carele, de va veni mai curând, vedea-voiŭ pre voi.
24. Spuneţi închinăciune tuturor povăţuitorilor voştri şi tuturor sfinţilor. Închină-se vouă cei din Italia.
25. Harul cu voi cu toţi. Amin.

Către Evrei s'a scris din Italia prin Timothéi.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IÁCOV

CAP. 1

Folosul ispitelor. A cere dela Dumnezeu înțelepciune cu credință. Ispitele spre rele nu sânt dela Dumnezeu. Sfaturi împrotiva mâniei. Învățături despre adevărata slujire de Dumnezeu.

Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții carile sânt întru risipire, să se bucure.
2. Toată bucuria socotiți, frații mei, când în multe feluri de ispite cădeți,
3. Cunoscând că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.
4. Iară răbdarea lucru desăvârșit să aibă, ca să fiți desăvârșiți și întregi, întru nimic lipsiți.
5. Iară de este cineva dintre voi lipsit de înțelepciune, ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor din destul și nu înfruntează, și se va da lui.
6. Ci să ceară cu credință, nimic îndoindu-se; căci cela ce se îndoiește aseamănă-se cu valul mării ce se poartă de vânt și se aruncă.
7. Căci să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.
8. Bărbatul îndoit la suflet, neașezat e întru toate căile sale.
9. Însă laude-se fratele cel smerit întru înălțimea sa;
10. Iară cel bogat întru smerenia sa, căci ca floarea ierbii se va trece.
11. Că a răsărit soarele cu zăduful, și a uscat iarba, și floarea ei a căzut, și frumusețea feței ei a pierit: așa și bogatul întru umbletele lui se va veșteji.

12. Fericit bărbatul carele rabdă ispită: căci cercat făcându-se, lua-va cununa vieții, carea au făgăduit Dumnezeu celora ce iubesc pre el.

13. Nimenea zică, ispitindu-se, că: Dela Dumnezeu mă ispitesc: că Dumnezeu este neispitit de rele, și el pre nimenea ispitește.

14. Ci fieștecarele se ispitește, de a sa poftă fiind tras și ademenit.

15. Apoi pofta zămislind, naște păcat: iar păcatul săvârșindu-se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei cei iubiți.

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela Părintele luminilor, la carele nu este primenire au umbră de schimbare.

18. Voind au născut el pre noi, cu cuvântul adevărului, ca să fim noi oareșcarea pârgă a zidirilor lui.

19. Drept aceea, frații mei cei iubiți, fie tot omul grabnic a auzi, zăbavnic a grăi, zăbavnic spre mânie:

20. Că mânia omului dreptatea lui Dumnezeu nu lucrează.

21. Pentru aceea, lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, întru blândețe priimiți cuvântul cel înlăuntru-sădit, carele poate să mântuiască sufletele voastre.

22. Fiți dară făcători cuvântului, și nu numai ascultători, amăgind pre voi înșivă.

23. Pentru că de este cineva auzitoriu cuvântului, și nu făcătoriu, acesta se aseamănă cu omul ce caută la fața nașterii sale într'o oglindă:

24. Că a căutat la sineși și s'a dus, și îndată a uitat cum era.

25. Iară cel ce se apleacă asupra legii celei desăvârșite a slobozeniei și rămâne, acesta nu auzitoriu cu uitare făcându-se, ci făcătoriu al lucrului, fericit va fi întru facerea lui.

26. De i se pare cuiva între voi că este cucernic și nu înfrânează limba sa, ci își înșală inima, acestuia deșartă este cucernicia.

27. Cucernicia cea curată și nepângărită naintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este: a

cerceta pre sirimani şi pre văduve întru necazul lor, şi nespurcat a păzi pre sineşi de lume.

CAP. 2.

Îndemnări a se feri de alegerea feţelor; a nu trece cu vederea nici o poruncă din lege; a face milostenie. Credinţa să fie unită cu faptele.

Fraţii mei, nu întru alegerea feţelor să aveţi credinţa Domnului nostru Iisus Hristos al slavei.
2. Că de va intra întru adunarea voastră un om cu inel de aur, cu haină luminoasă, şi va intra şi un sărac cu haină murdară,
3. Şi veţi căuta la cel ce poartă haina cea luminoasă şi veţi zice lui: Tu şezi aicea bine; şi săracului veţi zice: Tu stăi acolò în picioare sau aşază-te acì, subt reazimul picioarelor mele;
4. Au nu aţi şi făcut osebire în lăuntrul vostru, şi v'aţi făcut judecători de gânduri viclene?
5. Ascultaţi, fraţii mei iubiţi: Au nu Dumnezeu au ales pre săracii lumii ceştiia bogaţi în credinţă, şi moştenitori împărăţiei carea o au făgăduit celora ce iubesc pre el?
6. Iară voi aţi necinstit pre cel sărac. Au nu bogaţii asupresc pre voi şi ei vă trag la judecăţi?
7. Au nu ei hulesc numele cel bun carele s'a chemat preste voi?
8. Însă de săvârşiţi legea cea împărătească, dupre Scriptură: Să iubeşti pre aproapele tău ca însuţi pre tine – bine faceţi;
9. Iară de alegeţi faţa, păcat lucraţi, mustrându-vă de lege ca nişte călcători de lege.
10. Că oricine va păzi toată legea şi va greşi întru una, făcutu-s'a tuturor vinovat.
11. Căci cela ce au zis: Să nu preacurveşti, au zis şi: Să nu ucizi; şi de nu preacurveşti însă ucizi, făcutu-te-ai călcătoriu de lege.
12. Aşa să grăiţi şi aşa să faceţi, ca unii ce prin legea slobozeniei aveţi să vă judecaţi.

13. Că judecata este fără de milă celuia ce nu a făcut milă; şi se prealaudă mila asupra judecăţii.
14. Ce folos este, fraţii mei, de ar zice cineva că are credinţă. iară lucruri nu are? Au poate credinţa să mântuiască pre el?
15. Iar de va fi fratele sau sora goli şi lipsiţi de hrana cea de toate zilele,
16. Şi va zice lor cineva dintre voi: Mergeţi cu pace, încălziţi-vă şi vă săturaţi, şi nu ar da lor cele de treabă trupului, ce folos este?
17. Aşa şi credinţa, dacă nu are lucruri, moartă e întru sineşi.
18. Ci va zice cineva: Tu credinţă ai, şi eu lucruri am; arată-mi credinţa ta fără lucrurile tale, şi eu voi arăta ţie din lucrurile mele credinţa mea.
19. Tu crezi că Dumnezeu unul este? Bine faci: şi dracii cred, şi se cutremură.
20. Voieşti dară să înţelegi, o, omule deşarte, că credinţa fără de lucruri moartă este?
21. Avraám, părintele nostru, au nu din lucruri s'a îndreptăţit, ridicând pre Isaác, fiul său, pre jertfelnic?
22. Vezi că credinţa împreună-lucra cu lucrurile lui, şi din lucruri credinţa s'a desăvârşit?
23. Şi s'a plinit Scriptura carea zice: Şi a crezut Avraám lui Dumnezeu, şi s'a socotit lui întru dreptate, şi prieten lui Dumnezeu s'a chemat.
24. Vedeţi dar că din lucruri se îndreptăţeşte omul, şi nu numai din credinţă.
25. Aşijderea încă şi Raáv curva, au nu din lucruri s'a îndreptăţit, priimind pre vestitori, şi pre altă cale scoţându-i?
26. Că precum trupul fără duh mort este, aşa şi credinţa fără de lucruri moartă este.

CAP. 3

Sfătuire despre înfrânarea limbii. Înţelepciunea dumnezeiască.

Nu fiţi mulţi dascăli, fraţii mei, ştiind că mai mare judecată vom lua.
2. Pentru că multe greşim toţi. De nu greşeşte cineva cu cuvântul, acela e bărbat desăvârşit, puternic a-şi înfrâna şi tot trupul.
3. Iată, cailor frâiele în guri punem ca să se supuie ei nouă, şi tot trupul lor întoarcem.
4. Iată şi corăbiile, aşa de mari fiind, şi de iuţi vânturi mânându-se, se mută de o prea mică cârmă oriîncotro voieşte pornirea cârmaciului;
5. Aşa şi limba, mic mădulariu este şi mari se laudă. Iată puţin foc, şi cât de mare materie aprinde.
6. Foc este şi limba, lume a nedreptăţii: aşa este aşezată limba între mădulările noastre, carea spurcă tot trupul şi aprinde roata naşterii, şi se aprinde de gheenna.
7. Că toată firea hiarelor şi a pasărilor, a jigăniilor şi a celor din mare se domoleşte şi s'a domolit de firea omenească;
8. Dară limba nimenea din oameni poate domoli, că este rău nestăpânit, plină de venin aducătoriu de moarte.
9. Cu ea binecuvântăm pre Dumnezeu şi Tatăl, şi cu ea blestemăm pre oameni, pre cei ce dupre asemănarea lui Dumnezeu sânt făcuţi;
10. Dintru aceeaşi gură iese binecuvântarea şi blestemul. Nu trebuie, fraţii mei, acestea aşa să fie.
11. Au doară izvorul dintru aceiaşi deschizătură izvorăşte dulce şi amar?
12. Au doară, fraţii mei, poate smochinul să facă masline, sau via smochine? Tot aşa, nici un izvor va face apă sărată şi dulce.
13. Cine este înţelept şi ştiutoriu între voi? Arate din viaţa cea bună lucrurile sale întru blândeţea înţelepciunii.
14. Iară de aveţi râvnire amară şi pricelnicie în inimile voastre, nu vă lăudaţi, nici minţiţi asupra adevărului.
15. Nu este aceasta înţelepciunea carea de sus se po-

goară, ci pământească, sufletească, drăcească.
16. Pentru că unde este râvnire și pricelnicie, acolò e neașezare și tot lucrul rău.
17. Iară înțelepciunea cea de sus întâi curată este, apoi făcătoare de pace, lină, plecată, plină de milă și de roduri bune, neîndoită cu gândul și nefățarnică.
18. Iară roada dreptății cu pace se samănă celor ce fac pace.

CAP. 4

A fugi de pofte deșarte. A ne pocăi. A nu judeca pre aproapele. Dumnezeu este cel ce îndreaptă pașii noștri.

De unde sânt războaiele și sfezile între voi? Au nu de aicea, din dezmierdăciunile voastre carile se oștesc întru mădulările voastre?
2. Pofțiți, și nu aveți; omorâți și râvniți, și nu puteți dobândi; vă sfădiți și vă războiți, ci nu aveți, pentru că nu cereți;
3. Cereți și nu luați, pentru că rău cereți, ca întru dezmierdăciunile voastre să cheltuiți.
4. Precurvarilor și preacurvelor, au nu știți că prieteșugul lumii vrajbă lui Dumnezeu este? Deci oricarele va vrea să fie prieten lumii, vrăjmaș lui Dumnezeu se face.
5. Au vi se pare că în deșert zice Scriptura: Spre zavistie poftește duhul pre carele l-au sălășluit întru noi?
6. Ci mai mare har dă. Pentru aceea zice: Dumnezeu celor mândri stă împrotivă, iară celor smeriți dă har.
7. Supuneți-vă, drept aceea, lui Dumnezeu, stați împrotiva diavolului, și va fugi dela voi,
8. Apropiați-vă de Dumnezeu, și se va apropia de voi. Spălați-vă mâinile, păcătoșilor, și curățiți-vă inimile, cei îndoiți la suflet.
9. Dosădiți-vă și plângeți și jeliți; râsul vostru spre jale să se întoarcă și bucuria spre posomorâre.
10. Smeriți-vă naintea Domnului și va înălța pre voi.

11. Nu grăiți de rău unul pre
altul, fraților. Că cela ce gră-
iește de rău pre fratele său și
judecă pre fratele său, grăiește
de rău legea și judecă legea;
iar de judeci legea, nu ești
făcătoriu legii, ci judecătoriu.
12. Unul este puitoriu de lege,
cela ce poate să mântuiască și
să piarză: Tu cine ești, carele
judeci pre altul?
13. Iară acuma voi, cei ce
ziceți: Astăzi sau mâine vom
merge în cutare cetate, și vom
face acolò un an, și vom
neguțători și vom dobândi –
14. Carii nu știți ce va fi mâi-
ne. Căci ce este viața voastră?
Că abur este, carele întru puțin
se arată, și apoi piere.
15. În loc de a zice voi: De va
vrea Domnul și vom trăi, vom
face și aceasta sau aceea.
16. Iară acum vă lăudați întru
trufiile voastre; toată lauda de
acest fel vicleană este.
17. Drept aceea, cela ce știe a
face binele și nu-l face, păcat
este luiși.

CAP. 5

Nestatornicia bogăției. Sfătuiri spre îndelungă-răbdare și rugăciune.

Iară acuma voi, bogaților,
plângeți văitându-vă spre do-
sădirile voastre cele viitoare.
2. Bogăția voastră a putrezit,
și hainele voastre au fost
mâncate de molii;
3. Aurul vostru și argintul au
ruginit, și rugina lor spre
mărturie vouă va fi, și va
mânca trupurile voastre ca
focul. Strâns-ați comoară în
zilele cele de apoi.
4. Iată plata lucrătorilor celor
ce au secerat țarinile voastre,
carea o opriți voi, strigă; și
țipetele secerătorilor în ure-
chile Domnului Savaóth au
intrat.
5. Desfătatu-v'ați pre pământ
și v'ați răsfățat; hrănit-ați
inimile voastre ca în ziua
junghierii.
6. Osândit-ați, omorât-ați pre
cel drept; nu se pune îm-
protiva voastră.
7. Drept aceea, fiți îndelung-
răbdători, fraților, până la

venirea Domnului. Iată plugariul aşteaptă cea scumpă roadă a pământului, îndelung-răbdând pentru ea, până ce priimeşte ploaie timpurie şi târzie.

8. Îndelung-răbdaţi şi voi, întăriţi inimile voastre, că venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu suspinaţi unul asupra altuia, fraţilor, ca să nu vă judecaţi: iată judecătoriul înaintea uşilor stă.

10. Luaţi pildă de rea-pătimire, fraţii mei, şi de îndelungă-răbdare, pre proroci, carii au grăit întru numele Domnului.

11. Iată, fericim pre cei ce rabdă: răbdarea lui Ióv aţi auzit, şi săvârşitul Domnului aţi văzut, căci mult milostiv este Domnul şi îndurătoriu.

12. Şi mai nainte de toate, fraţii mei, nu vă juraţi nici pre ceriu, nici pre pământ, nici pre orice alt jurământ: ci fie vouă aşa-ul, aşa, şi nu-ul, nu, ca nu subt judecată să cădeţi.

13 Pătimeşte rău cineva între voi? Roage-se. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi.

14. Boleşte cineva între voi? Cheme pre preoţii bisericii şi să se roage pentru dânsul, ungându-l cu untdelemn întru numele Domnului.

15. Şi ruga credinţei va mântui pre cel bólnav, şi va ridica pre el Domnul; măcară şi păcate de va fi făcut, lăsa-se-vor lui.

16. Mărturisiţi-vă dară unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi. Că mult poate ruga dreptului cea lucrătoare.

17. Ilie om era asemenea-pătimitoriu nouă, şi cu rugăciune s'a rugat ca să nu plouă; şi nu a plouat pre pământ trei ani şi şase luni;

18. Şi iarăşi s'a rugat, şi ceriul a dat ploaie, şi pământul a odrăslit roada lui.

19. Fraţilor, de se va rătăci cineva între voi dela adevăr şi îl va întoarce cineva,

20. Să ştie că cela ce a întors pre păcătos din rătăcirea căii lui va mântui suflet din moarte şi va acoperi mulţime de păcate.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ ÎNTÎIA A SFÂNTULUI APOSTOL PÉTRU

CAP. 1

Mulțămire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Despre credința cea mântuitoare, vestită de proroci. Îndemnuri spre cuvioșie.

Pétru, apostol al lui Iisus Hristos, celor aleși, nemearnicilor risipirei Póntului, Galatiei, Cappadokiei, Asiei și Vithiniei,

2. Dupre cea mai nainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatăl, întru sfințirea Duhului, spre ascultare și stropirea sângelui lui Iisus Hristos: Har vouă și pace să se înmulțească.

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre multă mila lui de iznoavă ne-au născut spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos din morți,

4. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și nevestejită, păzită în ceriuri pentru voi,

5. Cei ce cu puterea lui Dumnezeu sânteți păziți, prin credință, spre mântuire gata să se descopere în vremea de apoi.

6. Întru carea bucurați-vă, deși acum, pentru puțină vreme, trebuință ar fi a vă mâhni întru multe feluri de ispite,

7. Pentru ca cercarea credinței voastre cea cu mult mai scumpă decât aurul cel pieritoriu, dar lămurit prin foc, să se afle spre laudă și cinste și slavă întru descoperirea lui Iisus Hristos;

8. Pre carele fără a-l fi văzut iubiți, întru carele, încă nevăzându-l, ci crezând, să vă bucurați cu bucurie negrăită și proslăvită,

9. Luând săvârșitul credinței voastre mântuirea sufletelor

10. Pentru carea mântuire căutat-au şi au cercat prorocii cei ce pentru harul ce este spre voi au prorocit;
11. Cercetând spre carea sau spre ce fel de vreme arăta cel întru ei Duh al lui Hristos, mainainte-mărturisind de patimile lui Hristos şi de slavele cele dupre aceea;
12. Cărora s'au descoperit că nu lor, ci nouă slujeau acestea, carile acum s'au vestit vouă prin cei ce bine v'au vestit întru Duhul Sfânt cel trimis din ceriu, spre carile doresc îngerii să privească.
13. Pentru aceea, încingând mijloacele cugetului vostru, trezvindu-vă desăvârşit, nădăjduiţi spre harul ce se aduce vouă întru descoperirea lui Iisus Hristos;
14. Ca nişte fii ai ascultării, nu împreună-chipuindu-vă cu cele mai dinainte pofte întru necunoaşterea voastră,
15. Ci dupre sfântul carele au chemat pre voi, şi voi sfinţi să fiţi în toată vieţuirea,
16. Căci scris este: Fiţi sfinţi, căci eu sfânt sânt.
17. Şi dacă chemaţi Tată pre cela ce fără alegere de faţă judecă dupre al fieştecăruia lucru, cu frică cea a nemernicici voastre vreme petreceţi,
18. Ştiind că nu cu cele stricăcioase, cu argint au cu aur, v'aţi răscumpărat din vieţuirea voastră cea deşartă carea era dela părinţi dată,
19. Ci cu cinstitul sânge, ca al unui miel neprihănit şi nespurcat, al lui Hristos,
20. Cel cunoscut mai nainte de întemeierea lumii, însă arătat întru ceşti de apoi ani pentru voi,
21. Cei ce printr'însul credeţi în Dumnezeu, carele au înviat pre el din morţi, şi slavă au dat lui, ca credinţa voastră şi nădejdea să fie la Dumnezeu.
22. Curăţind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duh, spre nefăţarnică iubire de fraţi, iubiţi cu deadinsul unul pre altul din curată inimă,
23. De iznoavă născuţi fiind, nu din sământă stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvântul

celui viu Dumnezeu şi carele rămâne în veac.
24. Pentru că tot trupul ca iarba, şi toată slava omului ca floarea ierbii. Uscatu-s'a iarba şi floarea ei a căzut;
25. Dară graiul Domnului rămâne în veac. Şi acesta este graiul cel ce s'a binevestit întru voi.

CAP. 2

Creştinii să fie pildă celor necredincioşi. Supunerea la stăpânire. Iubirea de fraţi dupre pilda lui Hristos.

Deci lepădând toată răutatea şi tot vicleşugul şi făţărniciile şi zavistiile şi toate mozaviriile,
2. Ca nişte prunci de curând născuţi să doriţi cel cuvântătoriu neviclean lapte, ca printr'însul să creşteţi spre mântuire,
3. De vreme ce aţi gustat că bun este Domnul;
4. Către carele apropiindu-vă, cela ce este piatra cea vie, însă de oameni nebăgată în samă, iară la Dumnezeu aleasă, cinstită,
5. Şi voi, ca nişte pietri vii, vă zidiţi casă duhovnicească, preoţie sfântă, ca să ridicaţi duhovniceşti jertfe, binepriimite lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.
6. Pentru care se şi cuprinde în Scriptură: Iată pun în Sión piatră în capul unghiului, aleasă, cinstită; şi cela ce crede întru ea nu se va ruşina.
7. Deci vouă este cinste, celor ce credeţi; iară celor ce nu se pleacă: Piatra carea nu au băgat în samă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului;
8. Şi: Piatră de poticnire şi piatră de sminteală; ei sânt cei ce se poticnesc cu cuvântul, neplecaţi fiind: spre carea s'au şi pus;
9. Iară voi rod ales, împărătească preoţie, neam sfânt, norod spre câştigare, ca să vestiţi bunătăţile celui ce dintru întunerec pre voi au chemat la minunata sa lumină;
10. Carii odinioară nu eraţi norod, iară acum norodul lui Dumnezeu; carii eraţi nemiluiţi, iară acum v'aţi miluit.

11. Iubiților, rogu-vă ca pre nişte streini şi nemearnici să vă feriţi de cele trupeşti pofte carile se oştesc asupra sufletului;
12. Vieţuirea voastră avându-o bună între neamuri, ca, întru carea vă clevetesc ca pre nişte făcători de rău, din lucrurile bune văzând, să slăvească pre Dumnezeu în ziua cercetării.
13. Deci supuneţi-vă la toată omeneasca zidire, pentru Domnul: ori împăratului, ca celui ce este mai presus;
14. Ori dregătorilor, ca celor ce sânt de el trimişi spre izbândă asupra făcătorilor de rău şi spre lauda făcătorilor de bine.
15. Că aşa este voia lui Dumnezeu, ca bine făcând, să puneţi frâu necunoştinţei oamenilor celor fără de minte;
16. Ca cei slobozi, şi nu ca şi cum aţi avea slobozenia acoperemânt răutăţii, ci ca robii lui Dumnezeu.
17. Pre toţi cinstiţi, frăţia iubiţi, de Dumnezeu vă temeţi, pre împăratul cinstiţi.
18. Slugilor, supuneţi-vă cu toată frica stăpânilor, nu numai celor buni şi blânzi, ci şi celor năsălnici.
19. Că aceasta har este, de rabdă cineva întristăciune pentru cugetul lui Dumnezeu, pătimind pre nedrept.
20. Pentru că ce laudă este de veţi răbda bătaie, greşiţi fiind? Ci bine făcând şi pătimind, de veţi răbda, aceasta este har la Dumnezeu.
21. Că spre aceasta v'aţi chemat, că şi Hristos au pătimit pentru noi, lăsându-vă pildă, ca să urmaţi urmelor lui;
22. Carele păcat nu au făcut, nici s'a aflat vicleşug în gura lui;
23. Carele ocărându-se, împrotivă nu ocăra, pătimind, nu îngrozea, ci lăsa în seama celui ce judecă drept;
24. Carele păcatele noastre însuşi au ridicat în trupul său pre lemn, ca murind cu păcatele, dreptăţii să vieţuim: cu a căruia rană v'aţi vindecat.
25. Căci eraţi ca nişte oi rătăcite; ci v'aţi întors acum la

păstoriul şi cercetătoriul sufletelor voastre.

CAP. 3

Buna înţelegere şi cuvioşie între soţi. Suferirea cu blândeţe către toţi.

Aşijderea voi, femeile, supuneţi-vă bărbaţilor voştri, ca şi dacă unii nu se pleacă cuvântului, prin a femeilor vieţuire fără de cuvânt să se dobândească,

2. Văzând vieţuirea voastră cea curată întru frică.

3. A cărora podoabă să fie nu cea din afară, a împletirei părului şi a înfăşurăturilor aurului sau a îmbrăcării hainelor,

4. Ci omul cel ascuns al inimii, întru nestricăciunea celui blând şi liniştit duh, carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preţ.

5. Că aşa odinioară şi sfintele femei, carile nădăjduiau pre Dumnezeu, se-mpodobeau pre dânsele, supuindu-se bărbaţilor lor:

6. Precum Sárra asculta pre Avraám, domn pre acela chemând, căreia v'aţi făcut fiice, binele făcând şi netemându-vă nici de o frică.

7. Bărbaţii, aşijderea, împreună-lăcuind dupre cunoaştere, ca celui mai slab, vasului femeiesc daţi cinste, ca cei ce sânteţi şi împreună-moştenitori harului vieţii, ca să nu se curme rugăciunile voastre.

8. Iar la sfârşit, toţi într'un cuget să fiţi, împreună-pătimitori, iubitori de fraţi, milostivi, priimitori,

9. Nerăsplătind rău pentru rău, au ocară pentru ocară: ci dimprotivă, binecuvântând, ştiind că spre aceasta v'aţi chemat, ca binecuvântare să moşteniţi.

10. Căci cela ce voieşte să iubească viaţa şi să vază zile bune, oprească-şi limba dela rău, şi buzele sale spre a nu grăi vicleşug;

11. Ferească-se de rău şi facă bine, caute pacea şi urmeze pre ea.

12. Pentru că ochii Domnului sânt spre cei drepţi şi urechile lui spre ruga lor, dară faţa

Domnului asupra celor ce fac rele.

13. Şi cine este cel ce va face vouă rău de veţi fi următori binelui?

14. Ci de veţi şi pătimi pentru dreptate, fericiţi sânteţi. Iară de frica lor nu vă temeţi, nici vă turburaţi;

15. Ci pre Domnul Dumnezeu să sfinţiţi întru inimile voastre: şi să fiţi gata pururea spre răspuns la tot cel ce cere vouă cuvânt pentru nădejdea carea este în voi, cu blândeţe şi cu frică.

16. Bună având cunoştinţa cugetului, ca întru carea vor cleveti pre voi ca pre nişte făcători de rău, să se ruşineze cei ce grăiesc de rău cea bună întru Hristos a voastră petrecere.

17. Că mai bine este a pătimi voi cele bune făcând, de voieşte voia lui Dumnezeu, decât făcând cele rele.

18. Pentru că şi Hristos o dată pentru păcate au pătimit, cel drept pentru cei nedrepţi, ca pre noi să aducă la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dară viu făcându-se cu duhul,

19. Întru carele şi celor din temniţă duhuri, mergând, au propoveduit,

20. Celor ce neascultători fuseseră odinioară, când odată aştepta a lui Dumnezeu îndelungă-răbdare, în zilele lui Nóe, tocmindu-se chivotul, întru carele puţine, adecă opt suflete, s'au mântuit prin apă.

21. Al căreia chip şi pre noi acum mântuieşte, botezul, nu a trupului lepădare de tină, ci a bunei cunoştinţei cugetului întrebare către Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos,

22. Carele, mergând la ceriu, este de-a dreapta lui Dumnezeu, supuindu-se lui îngerii şi stăpâniile şi puterile.

CAP. 4

Îndemnări la viaţă nouă întru întreaga-cugetare, cu rugăciune şi dragoste a unuia către altul. A face toate spre slava lui Dumnezeu şi a se bucura cu suferinţele cele pentru Hristos.

Hristos dară pătimind pentru noi cu trupul, şi voi cu acelaşi cuget vă înarmaţi, că cela ce a pătimit în trup a încetat de păcat,
2. Ca cealaltă vreme în trup să nu mai vieţuiască cu poftele omeneşti, ci cu voia lui Dumnezeu.
3. Căci destul este nouă cel trecut răstimp al vieţii voia păgânilor a fi isprăvit, umblând întru neruşinări, pofte, beţii, desfătăciuni, băuturi şi întru nelegiuite închinări la idoli.
4. Întru carea se miră că nu mai alergaţi voi la aceeaşi vărsare a nestâmpărării, hulindu-vă,
5. Carii vor da sama celui ce este gata să judece viii şi morţii.
6. Că spre aceasta şi morţilor s'a binevestit, ca să se judece dupre oameni cu trupul, şi să vieze dupre Dumnezeu cu duhul;
7. Ci sfârşitul a toate s'a apropiat; deci fiţi cu întreagă-cugetare şi vă trezviţi la rugăciuni:
8. Iar mai nainte de toate cea între voi dragoste întinsă având, căci dragostea va acoperi mulţime de păcate.
9. Iubitori de streini fiţi unii către alţii, fără de răpştire;
10. Fieştecarele precum a luat harul, între voi cu acela slujind, ca nişte buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu:
11. De grăieşte cineva, ca ale lui Dumnezeu cuvinte; de slujeşte cineva, ca din tăria carea dă Dumnezeu: ca întru toate să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia este slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.
12. Iubiţilor, nu vă miraţi de aprinderea carea este întru voi, spre ispită vouă făcându-se, ca şi cum s'ar întâmpla vouă ceva strein:
13. Ci întrucât părtaşi sânteţi patimilor lui Hristos, bucuraţi-vă, ca şi întru descoperirea slavei lui să vă bucuraţi veselindu-vă.
14. De sânteţi ocărâţi întru numele lui Hristos, fericiţi sânteţi, căci al slavei şi al lui

Dumnezeu Duh preste voi odihneşte; însă de către ei se huleşte, iară de către voi se proslăveşte.
15. Căci nu cumva cineva dintre voi să pătimească ca un ucigaş, sau fur, sau făcătoriu de rău, sau ca un iscoditoriu de lucruri streine;
16. Iară de [pătimeşte] ca un creştin, nu se ruşineze, ci proslăvească pre Dumnezeu cu partea ceasta.
17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu; iară de va fi întâiu dela noi, care este sfârşitul celor ce nu dau ascultare evangheliei lui Dumnezeu?
18. Şi de vreme ce dreptul abia se mântuieşte, cel necinstitoriu şi păcătos unde se va arăta?
19. Deci şi cei ce pătimesc dupre voia lui Dumnezeu, ca unui credincios ziditoriu să încredinţeze sufletele lor întru facerea binelui.

CAP. 5

Sfătuiri către presviteri şi către creştini îndeobşte, cu rugăciuni pentru desăvârşirea lor.

Pre presviterii cei dintre voi rogu-i, cel ce sânt împreunăpresviter şi mărturisitoriu al patimilor lui Hristos, şi al slavei celei ce va să se descopere părtaş:
2. Păstoriţi turma lui Dumnezeu cea dintre voi, veghind asupra ei nu cu sila, ci cu bunăvoie; nici cu agoniseli ruşinoase, ci cu osârdie,
3. Nici ca şi cum aţi stăpâni preste cei căzuţi la sorţi, ci pilde făcându-vă turmei.
4. Şi când se va arăta maimarele păstorilor veţi lua cea neveştejită cunună a slavei.
5. Aşijderea, tinerii, supuneţi-vă celor bătrâni; şi toţi unul altuia supuindu-vă, cu smerita-cugetare vă învestmântaţi: că Dumnezeu celor mândri stă împrotivă, iar celor smeriţi dă har.
6. Drept aceea, smeriţi-vă subt cea tare mână a lui Dum-

nezeu, ca să înalțe pre voi la vreme,
7. Toată grija voastră aruncând spre el, căci el poartă grijă pentru voi.
8. Trezviți-vă, privegheați, că protivnicul vostru, diavolul, ca un leu răcnind umblă, căutând pre cine să înghiță;
9. Căruia stați împrotivă, întăriți cu credința, știind că aceleași pătimiri se săvârșesc și asupra frățimei voastre celei din lume.
10. Iară Dumnezeu a tot harul, cela ce au chemat pre noi la cea vécĭnică a lui slavă întru Hristos Iisus, puțin pătimind voi, el să vă îndirepteze, să vă întărească, să vă învârtoșeze, să vă întemeieze.
11. Aceluia slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.
12. Prin Siluán, cel credincios vouă frate, precum socotesc, puține am scris, îndemnându-vă și mărturisind că acesta este harul cel adevărat al lui Dumnezeu întru carele stați.
13. Închină-se vouă cea împreună-aleasă din Vavilón, și Marcu, fiul meu.
14. Închinați-vă unul altuia cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor celor în Hristos Iisus. Amin.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA A SFÂNTULUI APOSTOL PÉTRU

CAP. 1

Roadele credinței spre moștenirea împărăției ceriurilor. Îndemnare la păzirea învățăturilor sale.

Simeón Pétru, rob și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce de aceeași cinste cu a noastră au dobândit credință, întru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitoriului Iisus Hristos:
2. Har vouă și pace să se înmulțească, întru cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnului nostru.
3. Dupre cum nouă dumnezeiasca lui putere toate cele către viață și bunăcinstire ne-a dăruit, prin cunoașterea celui ce au chemat pre noi prin slavă și bună-săvârșire,
4. Prin carile cele prea mari și cinstite făgăduințe s'au dăruit nouă, ca prin acestea să fiți părtași dumnezeieștii firi, fugind de cea din lume cu poftă stricăciune.
5. Și tocmai pentru aceea, toată sârguința puind, adăugați credinței voastre buna-săvârșire, iar bunei săvârșiri cunoașterea,
6. Iar cunoașterii înfrânarea, iar înfrânării răbdarea, iar răbdării bunacinstire,
7. Iar bunăcinstirii iubirea de frați, iar iubirii de frați dragostea.
8. Că acestea la voi fiind și prisosind, nu nelucrători, nici fără de roadă vor face pre voi spre cea a Domnului nostru Iisus Hristos cunoaștere;
9. Căci cela ce nu are acestea, orb este, mijind, uitare luând de curățirea celor de demult ale lui păcate.
10. Pentru aceea, fraților, mai vârtos sârguiți-vă ca adeverită

chemarea şi alegerea voastră
să se facă: fiindcă acestea
făcând, nu veţi greşi niciodi-
nioară;
11. Căci aşa, cu bogăţie se va
adăuga vouă intrarea întru cea
vécĭnică împărăţie a Dom-
nului nostru şi Mântuitorului
Iisus Hristos.
12. Pentru aceea nu mă voiu
lenevi pururea a vă aduce
aminte pentru acestea, măcar
că ştiţi şi sânteţi întăriţi întru
cel de acum adevăr.
13. Ci drept socotesc a fi ca,
până ce sânt întru acest cort,
să vă deştept cu aducerea-
aminte;
14. Ştiind că grabnică este le-
pădarea cortului meu, precum
şi Domnul nostru Iisus Hristos
au vădit mie.
15. Ci mă voiŭ strădui ca şi
fieştecând, dupre ieşirea mea,
a avea voi pomenirea acestora
făcându-se.
16. Că nu urmând basnelor
celor meşteşugite am făcut cu-
noscută vouă a Domnului nos-
tru Iisus Hristos putere şi
venire, ci înşine văzători fiind
ai măririi aceluia.
17. Că luând dela Dumnezeu
Tatăl cinste şi slavă, glas ca
acesta a venit lui dela cea de-
mare-cuviinţă slavă: Acesta
este Fiul meu cel iubit, întru
carele bine am voit;
18. Şi acest glas noi l-am auzit
din ceriu aducându-se, îm-
preună cu el fiind în muntele
cel sfânt.
19. Şi avem mai adeverit cel
proorocesc cuvânt, la carele
bine faceţi luând aminte ca la
o lumină ce străluceşte în loc
întunecos, până ce se va
lumina de ziuă şi luceafărul va
răsări în inimile voastre;
20. Aceasta mai întâiu cunos-
când, că toată proorocia Scrip-
turii cu a sa dezlegare nu se
face.
21. Că nu prin voia omului s'a
adus vreodată proorocie, ci de
Duhul Sfânt purtându-se au
grăit acei sfinţi oameni ai lui
Dumnezeu.

CAP. 2

*Mainainte-vestire despre ivi-
rea ereticilor cu înşelăciuni,
şi pedeapsa lor. Înfruntarea
obiceiurilor rele.*

Fost-au însă şi proroci min-
cinoşi în norod, precum şi
între voi vor fi învăţători min-
cinoşi, carii vor băga eresuri
de pierzare, lepădându-se şi
de stăpânul cel ce au răscum-
părat pre ei, aducând loruşi
grabnică pierzare.
2. Şi mulţi vor urma pier-
zaniilor lor, prin carii calea
adevărului se va huli,
3. Şi întru lăcomie, cu cuvinte
amăgitoare pre voi vor pre-
cupi: a cărora judecată de de-
mult nu zăboveşte, şi pier-
zarea lor nu dormitează.
4. Că de vreme ce Dumnezeu
pre îngerii carii au păcătuit nu
au cruţat, ci cu lanţurile întu-
nerecului în tartar băgându-i,
i-au dat spre judecată a se
păstra;
5. Şi lumea cea dintru început
nu au cruţat, ci al optulea pre
Noe, al dreptăţii propove-
duitoriu, l-au păzit, potop
lumii celor necinstitori adu-
când;
6. Şi cetăţile Sodomului şi
Gomorrului făcându-le cenu-
şă, cu prăpădire le-au osândit,
pildă puind necinstitorilor
celor viitori;
7. Şi pre dreptul Lot, ne-
căjindu-se de cea dezmăţată
petrecere a celor nelegiuiţi, l-
au izbăvit,
8. Pentru că cu vederea şi cu
auzul dreptul acela lăcuind
între ei zi de zi, suflet drept
muncea cu cele fără de lege
lucruri:
9. Ştie Domnul pre cei bine-
cinstitori din ispite a izbăvi,
iară pre cei nedrepţi, spre ziua
judecăţii să se pedepsească a-i
păzi;
10. Iară mai vârtos pre cei ce
dupre trup umblă, întru pofta
pângăriciunii, şi domnia dis-
preţuiesc. Cutezători, obraz-
nici, slăvile hulind nu se
cutremură;
11. Pre când îngerii, cu tăria şi
cu puterea mai mari fiind, nu
aduc asupra lor hulitoare jude-
cată înaintea Domnului.
12. Iar aceştia, ca nişte necu-
vântătoare dobitoace, din fire
făcute spre prindere şi stri-
care, hulind cele ce nu cunosc,
întru stricăciunea lor strica-se-
vor,

13. Luând plata nedreptăţii, dulceaţă socotind pre cea din toate zilele desfătăciune, spurcaţi şi necuraţi, desfătându-se întru înşelăciunile lor împreună cu voi mâncând,
14. Ochi având plini de preacurvie şi nesăţioşi de păcat, ademenind suflete neîntărite, inimă deprinsă cu lăcomie având, fii ai blestemului;
15. Lăsând calea cea dreaptă, au rătăcit, urmând căii lui Valaám al lui Vosór, carele plata nedreptăţii a iubit,
16. Şi mustrare a avut pentru fărădelegea lui: asin fără de glas, cu glas omenesc rostind, a oprit a prorocului nebunie.
17. Aceştia sânt izvoare fără de apă, nouri de vifor purtaţi, cărora pâcla întunerecului în veac se păzeşte.
18. Pentru că semeţiile deşertăciunii rostind, ademenesc cu poftele trupului întru desfrânări pre cei ce cu adevărat au scăpat dela cei carii întru înşelăciune petrec,
19. Slobozenie făgăduindu-le, înşişi robi fiind stricăciunii: căci ceea ce te biruieşte, aceea te şi robeşte.
20. Căci dacă dupre ce au scăpat de pângăriciunile lumii prin cunoaşterea Domnului şi Mântuitoriului Iisus Hristos, cu acelea iarăşi împleticindu-se se biruiesc, făcutu-s'au lor cele de pre urmă mai rele decât cele dintâiu.
21. Pentru că mai bine era lor a nu fi cunoscut calea dreptăţii, decât, cunoscându-o, să se întoarcă înapoi dela sfânta poruncă ce li s'a dat.
22. Că s'au întâmplat lor cele din pilda cea adevărată: Câinele s'a întors la borâtura sa: şi: Scroafa scăldată, la tăvălitura mocirlei.

CAP. 3

Vremea de apoi. Venirea lui Hristos. Gătirea cuviincioasă pentru ea.

Iată, iubiţilor, aceasta a doua epistolie scriu vouă, cu carile deştept vouă, întru aducere-aminte, cugetul cel curat,
2. Ca să vă aduceţi aminte de graiurile cele mai-nainte-gră-

ite de sfinții proroci și de cea dela apostolii voștri poruncă, a Domnului și Mântuitorului.
3. Aceasta mai nainte știind, că vor veni în zilele cele de apoi batjocuritori, dupre poftele lor umblând,
4. Și zicând: Unde este făgăduința venirii lui? Că de când părinții au adormit, toate așa rămân dintru începutul zidirii.
5. Căci ei cu deadinsul nu bagă de seamă că ceriurile erau de demult, și pământul din apă și prin apă s'a închegat cu al lui Dumnezeu cuvânt,
6. Prin carile lumea cea de atunci, cu apă înnecându-se, a pierit:
7. Iară cele de acum ceriuri și pământul cu acelaşi cuvânt învistierite sânt, focului păstrându-se spre ziua judecății și pierzării oamenilor celor necinstitori.
8. Iar una ca aceasta să nu se tăinuiască de voi, iubiților, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.
9. Nu zăbovește Domnul făgăduința, precum unii zăbavă o socotesc, ci îndelung-rabdă spre noi, nevrând ca să piară cineva, ci toți la pocăință să vie.
10. Ci va veni ziua Domnului ca furul noaptea, întru carea ceriurile cu sunet se vor trece, iar stihiile arzând se vor destrăma, și pământul și cele din el lucruri vor arde de istov.
11. Deci dacă toate acestea se destramă, în ce fel trebuie a fi voi întru sfinte petreceri și bune-cinstiri,
12. Așteptând și sârguind venirea zilei lui Dumnezeu, pentru carea ceriurile arzând se vor destrăma și stihiile aprinzându-se se vor topi?
13. Iar ceriuri nouă și pământ nou dupre făgăduința lui așteptăm, întru carile dreptatea lăcuiește.
14. Pentru aceea, iubiților, acestea așteptând, străduiți-vă ca nepângăriți și nevinovați să vă aflați lui, în pace.
15. Și îndelunga-răbdare a Domnului nostru mântuire o

socotiți, precum și iubitul nostru frate Pável, dupre înțelepciunea cea dată lui, a scris vouă,
16. Precum și întru toate epistoliile grăind întru dânsele pentru acestea, întru carile sânt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pre carile cei neînvățați și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pre celelalte scripturi, spre a lor pierzare.
17. Deci voi, iubiților, mai nainte știind, păziți-vă, ca nu cu înșelăciunea nelegiuiților târându-vă, să cădeți dintru a voastră întărire.
18. Ci creșteți întru harul și cunoașterea Domnului nostru și Mântuitoriului Iisus Hristos. Acestuia slava și acum, și în ziua veacului. Amin.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ ÎNTÂIA A SFÂNTULUI APOSTOL IOÁNN

CAP. I

Mărturisire că Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Îndemnare spre a fugi de păcate.

Ceea ce era dintru început, carea am auzit, carea am văzut cu ochii noştri, carea am privit şi mâinile noastre au pipăit pentru Cuvântul vieţii,

2. Şi viaţa s'au arătat, şi o am văzut, şi mărturisim, şi vestim vouă viaţa cea vécĭnică, carea era către Tatăl, şi s'au arătat nouă;

3. Carea am văzut şi am auzit, vestim vouă, ca şi voi părtăşie să aveţi cu noi; şi părtăşia noastră este cu Tatăl şi cu Fiul său, Iisus Hristos;

4. Şi acestea scriem vouă, ca bucuria voastră să fie deplină.

5. Şi aceasta este vestirea carea am auzit dela el şi vestim vouă, că Dumnezeu lumină este, şi nici un întunerec întru el nu este.

6. De vom zice că avem părtăşie cu el şi întru întunerec umblăm, minţim şi nu facem adevărul;

7. Iar de vom umbla întru lumină, precum el este întru lumină, părtăşie avem unii cu alţii, şi sângele lui Iisus Hristos, Fiului său, curăţeşte pre noi de tot păcatul.

8. De vom zice că păcat nu avem, pre noi înşine înşelăm şi adevărul nu este întru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios este şi drept, ca să lase nouă păcatele şi să ne curăţească de toată nedreptatea.

10. De vom zice că nu am greşit, mincinos facem pre el, şi cuvântul lui nu este întru noi.

CAP. 2

Hristos ne curăţeşte de tot păcatul. Îndemnări spre păzirea poruncilor şi spre dragoste. Antihriştii sânt mulţi. Mincinos este tot cel ce tăgăduieşte că Iisus este Hristos. Adevărata ungere.

Feţii mei, acestea scriu vouă ca să nu greşiţi. Şi de va greşi cineva, mângâietoriu avem către Tatăl pre Iisus Hristos cel drept;

2. Şi el ispăşire este pentru păcatele noastre; şi nu numai pentru ale noastre, ci şi pentru a toată lumea.

3. Şi întru aceasta cunoaştem că am cunoscut pre el, de vom păzi poruncile lui.

4. Cel ce zice: Am cunoscut pre el, şi poruncile lui nu păzeşte, mincinos este, şi întru acesta adevărul nu este;

5. Iar carele va păzi cuvântul lui, cu adevărat întru acela dragostea lui Dumnezeu s'a desăvârşit. Prin aceasta cunoaştem că întru el sântem.

6. Cel ce zice a rămânea întru dânsul, datoriu este, precum acela au umblat, şi el aşa să umble.

7. Fraţilor, nu poruncă nouă scriu vouă, ci poruncă veche, carea aţi avut dintru început; porunca cea veche este cuvântul carele aţi auzit dintru început.

8. Iarăşi, poruncă nouă scriu vouă, ce este adevărat întru el şi întru voi: că întunerecul trece, şi lumina cea adevărată iată răsare.

9. Cela ce zice întru lumină a fi, şi pre fratele său urăşte, întru întunerec este până acum.

10. Cela ce iubeşte pre fratele său, întru lumină rămâne, şi sminteală întru el nu este.

11. Iară cel ce urăşte pre fratele său întru întunerec este, şi întru întunerec umblă, şi nu ştie încotro merge, căci întunerecul a orbit ochii lui.

12. Scriu vouă, feţilor, că se iartă vouă păcatele pentru numele lui.

13. Scriu vouă, părinţilor, că aţi cunoscut pre cel dintru început. Scriu vouă, tinerilor, că aţi biruit pre cel viclean

Scriu vouă, pruncilor, că aţi cunoscut pre Tatăl.
14. Scris-am vouă, părinţilor, că aţi cunoscut pre cel dintru început. Scris-am vouă, tinerilor, că sânteţi tari, şi cuvântul lui Dumnezeu întru voi rămâne, şi aţi biruit pre cel viclean.
15. Nu iubiţi lumea, nici cele din lume. De iubeşte cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru el;
16. Căci tot ce este în lume, pofta trupului şi pofta ochilor şi trufia vieţii, nu este dela Tatăl, ci din lume este.
17. Şi lumea se trece, şi pofta ei: iar cela ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.
18. Copilaşilor, ceasul de apoi este, şi precum aţi auzit că antihrist vine, şi acum antihrişti mulţi s'au făcut: pentru aceea cunoaştem că ceasul cel de apoi este.
19. Dintre noi au ieşit, ci nu erau dintre noi: că de ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi; ci ca să se arate că nu sânt toţi dintre noi.
20. Şi voi ungere aveţi dela cel sfânt şi ştiţi toate.
21. Nu am scris vouă că nu ştiţi adevărul, ci fiindcă îl ştiţi, şi că toată minciuna din adevăr nu este.
22. Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduieşte, cum că Iisus nu este Hristos? Acela este antihrist, carele tăgăduieşte pre Tatăl şi pre Fiul.
23. Tot cel ce tăgăduieşte pre Fiul, nici pre Tatăl nu are; cel ce mărturiseşte pre Fiul, şi pre Tatăl are.
24. Deci carea aţi auzit dintru început, întru voi rămâie. De va rămânea întru voi carea dintru început aţi auzit, şi voi întru Fiul şi întru Tatăl veţi rămânea.
25. Şi aceasta este făgăduinţa carea el au făgăduit nouă, viaţa cea vécĩnică.
26. Acestea am scris vouă pentru cei ce înşală pre voi.
27. Şi voi, ungerea carea aţi luat dela el întru voi rămâne, şi nu mai aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva; ci precum aceeaşi ungere învaţă pre voi pentru toate, şi adevărată este,

şi nu este minciună, şi precum ca v'a învăţat, rămânea-veţi întru el.

28. Şi acum, feţilor, rămâneţi întru el, ca să avem îndrăzneală când se va arăta, şi să nu ne ruşinăm de dânsul întru venirea lui.

29. De ştiţi că drept este, cunoaşteţi că tot cel ce face dreptate din el s'a născut.

CAP. 3

Fiii lui Dumnezeu sânt fericiţi cu nădejdea în el, se curăţesc de păcate, iubesc pre fraţi şi se urăsc de lume. Dragostea către aproapele şi milostenia. Cunoaşterea cea bună este prin credinţa în Iisus Hristos.

Vedeţi ce fel de dragoste au dat nouă Tatăl, ca fii ai lui Dumnezeu să ne chemăm. Pentru aceasta lumea nu cunoaşte pre noi, căci nu a cunoscut pre el.

2. Iubiţilor, acum fii ai lui Dumnezeu sântem, şi încă nu s'a arătat ce vom fi. Ci ştim că de se va arăta, asemenea lui vom fi, căci vom vedea pre el precum este.

3. Şi tot cel ce are întru el nădejdea aceasta, curăţeşte pre sineşi, precum acela curat este.

4. Tot cela ce face păcatul, şi fărădelegea face: şi păcatul este fărădelegea.

5. Şi ştiţi că acela s'au arătat ca păcatele noastre să ridice: şi păcat întru dânsul nu este.

6. Tot cel ce rămâne întru el nu păcătuieşte: tot cel ce păcătuieşte nu a văzut pre el, nici a cunoscut pre el.

7. Feţilor, nimenea înşale pre voi: cel ce face dreptatea drept este, precum şi acela drept este;

8. Cel ce face păcatul din diavolul este, că dintru început diavolul păcătuieşte. Spre aceasta s'au arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să dezlege lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dumnezeu păcat nu face, căci sămânţa aceluia întru dânsul rămâne; şi nu poate să păcătuiască, pentru că din Dumnezeu s'a născut.

10. Întru acesta arătaţi sânt fiii lui Dumnezeu şi fiii diavolului: Tot cel ce nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, şi cel ce nu iubeşte pre fratele lui.

11. Căci aceasta este vestirea, carea aţi auzit dintru început, ca să iubim unul pre altul;

12. Nu precum Cain era din vicleanul, şi a junghiat pre fratele său. Şi pentru carea pricină a junghiat pre el? Pentru că lucrurile lui viclene erau, iar ale fratelui său drepte.

13. Nu vă mirareţi, fraţii mei, de urăşte pre voi lumea.

14. Noi ştim că am trecut din moarte la viaţă, pentru că iubim pre fraţi; cela ce nu iubeşte pre frate, rămâne în moarte.

15. Tot cela ce urăşte pre fratele lui ucigătoriu de oameni este; şi ştiţi că tot ucigătoriul de oameni nu are viaţă vécînică rămâind întru dânsul.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea, că acela sufletul său pentru noi au pus: şi noi datori sântem pentru fraţi sufletele să punem.

17. Iară cela ce are bogăţia lumii, şi vede pre fratele lui având trebuinţă, şi închide inima sa de către dânsul, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu întru el?

18. Feţii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu lucrul şi cu adevărul.

19. Şi întru aceasta vom cunoaşte că din adevăr sântem, şi înaintea lui inimile noastre încredinţate vor fi,

20. Căci de va osândi pre noi inima, mai mare este Dumnezeu decât inima noastră, şi cunoaşte toate.

21. Iubiţilor, de nu va osândi pre noi inima noastră, îndrăznire avem către Dumnezeu,

22. Şi orice cerem, luăm dela el, pentru că poruncile lui păzim, şi cele plăcute înaintea lui facem.

23. Şi aceasta este porunca lui, ca să credem în numele Fiului său, Iisus Hristos, şi să iubim unul pre altul, precum au dat nouă poruncă.

24. Şi cel ce păzeşte poruncile lui, întru el rămâne, şi el întru dânsul. Şi întru aceasta cunoaştem că rămâne întru noi, din Duhul carele au dat nouă.

CAP. 4

Cercarea învăţătorilor mincinoşi şi faptele dragostei către Dumnezeu şi aproapele.

Iubiţilor, nu daţi crezare la tot duhul, ci ispitiţi duhurile, de sânt dela Dumnezeu, că mulţi proroci mincinoşi au ieşit în lume.

2. Întru aceasta să cunoaşteţi Duhul lui Dumnezeu: tot duhul carele mărturiseşte pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu este;

3. Şi tot duhul carele nu mărturiseşte pre Iisus Hristos că au venit în trup, dela Dumnezeu nu este; şi acela este cel al lui antihrist, de carele aţi auzit că vine, şi acum iată în lume este.

4. Voi dela Dumnezeu sânteţi, feţilor, şi aţi biruit pre aceia, căci mai mare e cela ce este întru voi decât cela ce este în lume.

5. Aceştia din lume sânt; pentru aceea din lume grăiesc şi lumea pre dânşii aude.

6. Noi din Dumnezeu sântem: cela ce cunoaşte pre Dumnezeu aude pre noi; carele nu este din Dumnezeu, nu aude pre noi. Dintru aceasta cunoaştem duhul adevărului şi duhul înşelăciunii.

7. Iubiţilor, să iubim unul pre altul, căci dragostea dela Dumnezeu este, şi tot cela ce iubeşte, din Dumnezeu este născut, şi cunoaşte pre Dumnezeu.

8. Cela ce nu iubeşte, nu a cunoscut pre Dumnezeu: căci Dumnezeu dragoste este.

9. Întru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că pre Fiul său cel unulnăscut au trimis Dumnezeu în lume, ca să viem prin el.

10. Întru aceasta este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci că el au iubit pre noi, şi au trimis pre Fiul lui ispăşire pentru păcatele noastre.

11. Iubiţilor, dacă Dumnezeu aşa au iubit pre noi, şi noi datori sântem unul pre altul să iubim.
12. Pre Dumnezeu nimenea niciodinioară l-a văzut; de iubim unul pre altul, Dumnezeu întru noi rămâne şi dragostea lui desăvârşită este întru noi.
13. Întru aceasta cunoaştem că întru el rămânem şi el întru noi, că din Duhul lui au dat nouă.
14. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiul mântuitoriu lumii.
15. Oricarele va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru el rămâne şi el întru Dumnezeu.
16. Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea carea are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste este, şi cela ce rămâne în dragoste, întru Dumnezeu rămâne, şi Dumnezeu întru el.
17. Întru aceasta s'a săvârşit dragostea cu noi, ca îndrăznire să avem în ziua judecăţii, căci precum acela este, şi noi sântem în lumea ceasta.
18. Frică nu este în dragoste, ci dragostea cea desăvârşită scoate frica afară, că frica pedeapsă are; iară cel ce se teme nu este desăvârşit întru dragoste.
19. Noi îl iubim pre el, căci el întâiu au iubit pre noi.
20. De va zice cineva că: Iubesc pre Dumnezeu, şi pre fratele său urăşte, mincinos este; pentru că cela ce nu iubeşte pre fratele lui pre carele a văzut, pre Dumnezeu, pre carele nu a văzut, cum poate să-l iubească?
21. Şi această poruncă avem dela el, ca acela ce iubeşte pre Dumnezeu, să iubească şi pre fratele său.

CAP. 5

Despre cei născuţi din Dumnezeu şi adevărata dragoste către El. Credinţa biruieşte lumea. Cele trei mărturii de pre pământ şi din ceriu.

Tot cela ce crede că Iisus este Hristos, din Dumnezeu este născut; şi tot cel ce iubeşte pre

cel ce au născut, iubeşte şi pre
cel născut dintr'însul.
2. Întru aceasta cunoaştem că
iubim pre fiii lui Dumnezeu,
când pre Dumnezeu iubim, şi
poruncile lui păzim:
3. Că aceasta este dragostea
lui Dumnezeu, ca poruncile
lui să păzim; şi poruncile lui
grele nu sânt.
4. Căci tot cel născut din
Dumnezeu biruieşte lumea; şi
aceasta este biruinţa carea a
biruit lumea, credinţa noastră.
5. Cine este cela ce biruieşte
lumea, fără numai cela ce
crede că Iisus este Fiul lui
Dumnezeu?
6. Acesta este cela ce au venit
prin apă şi prin sânge, Iisus
Hristos; nu numai prin apă, ci
prin apă şi prin sânge. Şi
Duhul este cel ce mărturiseşte,
căci Duhul este adevărul.
7. Căci trei sânt carii mărtu-
risesc în ceriu: Tatăl, Cu-
vântul şi Sfântul Duh; şi aceşti
trei una sânt.
8. Şi trei sânt carii mărturisesc
pre pământ, Duhul, şi apa, şi
sângele; şi aceşti trei întru una
sânt.
9. De priimim mărturia oame-
nilor, mărturia lui Dumnezeu
mai mare este; că aceasta este
mărturia lui Dumnezeu carea
au mărturisit pentru Fiul său.
10. Cela ce crede în Fiul lui
Dumnezeu are mărturia întru
sine; cela ce nu crede lui
Dumnezeu, mincinos a făcut
pre el, pentru că nu a crezut în
mărturia carea au mărturisit
Dumnezeu pentru Fiul lui.
11. Şi aceasta este mărturia,
că viaţă vécînică au dat nouă
Dumnezeu, şi această viaţă
întru Fiul lui este.
12. Cela ce are pre Fiul are
viaţa; cela ce nu are pre Fiul
lui Dumnezeu, viaţa nu are.
13. Acestea am scris vouă,
celora ce credeţi în numele
Fiului lui Dumnezeu, ca să
ştiţi că viaţă vécînică aveţi, şi
ca să credeţi în numele Fiului
lui Dumnezeu.
14. Şi aceasta este îndrăznirea
carea avem către el, că de
vom cere ceva dupre voia lui,
aude pre noi.
15. Şi dacă ştim că aude pre
noi, orice vom cere, ştim că

vom avea cererile carile am cerut dela el.

16. De va vedea cineva pre fratele lui păcătuind păcat nu spre moarte, să ceară, şi va da lui viaţă – celor ce păcătuiesc nu spre moarte. Este păcat spre moarte: nu pentru acela zic ca să se roage.

17. Toată nedreptatea păcat este: şi este păcat nu spre moarte.

18. Ştim că tot cel născut din Dumnezeu nu păcătuieşte, ci Cela ce s'au născut din Dumnezeu păzeşte pre dânsul, şi cel viclean nu se atinge de el.

19. Ştim că din Dumnezeu sântem, şi lumea toată întru cel viclean zace.

20. Şi ştim că Fiul lui Dumnezeu au venit şi au dat nouă pricepere ca să cunoaştem pre cel adevărat; şi sântem întru cel adevărat, întru Fiul său Iisus Hristos. Acesta este Dumnezeul cel adevărat şi viaţa cea vécĭnică.

21. Feţilor, păziţi pre voi de idoli. Amin.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A DOUA A SFÂNTULUI APOSTOL IOÁNN

CAP. 1

Dragostea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Ferirea de amăgitori.

Bătrânul, alesei Doamne şi fiilor ei, pre carii eu îi iubesc întru adevăr, şi nu numai eu, ci şi toţi carii au cunoscut adevărul,

2. Pentru adevărul ce rămâne întru noi, şi cu noi va fi în veac:

3. Fi-va cu voi har, milă, pace dela Dumnezeu Tatăl şi dela Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr şi dragoste.

4. Foarte m'am bucurat, căci am aflat dintre fiii tăi umblând întru adevăr, precum poruncă am luat dela Tatăl.

5. Şi acum te rog, Doamnă, nu ca şi cum aş scrie ţie poruncă nouă, ci carea avem dintru început, ca să iubim unul pre altul.

6. Şi aceasta este dragostea, ca să umblăm dupre poruncile lui. Aceasta este porunca, precum aţi auzit dintru început, ca întru dânsa să umblaţi.

7. Pentru că mulţi înşelători au intrat în lume, carii nu mărturisesc pre Iisus Hristos să fi venit în trup. Acesta este înşelătoriul şi antihristul.

8. Luaţi seama la voi înşivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci plată desăvârşit să luăm.

9. Tot cela ce apucă înainte şi nu rămâne întru învăţătura lui Hristos, Dumnezeu nu are; iar cela ce rămâne întru învăţătura lui Hristos, acela şi pre Tatăl şi pre Fiul are.

10. Oricine vine la voi şi nu aduce învăţătura ceasta, să nu-l priimiţi în casă şi să nu ziceţi lui: Bucură-te;

11. Căci cela ce zice lui: Bucură-te, se face părtaş lucrurilor lui celor viclene.

12. Multe având vouă a scrie, nu am vrut prin hârtie şi cerneală; ci nădăjduiesc a veni către voi şi gură către gură a grăi, ca bucuria noastră să fie deplină.
13. Închină-se ție fiii surorii tale ceii alese. Amin.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A TREIA A SFÂNTULUI APOSTOL IOÁNN

CAP. 1

Laudă iubirea de streini a fraților, pentru Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Dă mărturie bună lui Dimitrie.

Bătrânul, lui Gáie cel iubit, pre carele eu iubesc întru adevăr.
2. Iubitule, pentru toate fac rugăciune ca să tu sporeşti şi să fii sănătos, precum sporeşte sufletul tău.
3. Pentru că foarte m'am bucurat, venind frații şi mărturisind adevărul tău, precum tu întru adevăr umbli.
4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am, ca să auz că fiii mei întru adevăr umblă.
5. Iubitule, cu credincioşie faci orice lucrezi către frați şi către cei streini.
6. Carii au mărturisit dragostea ta înaintea bisericii; pre carii bine vei face petrecându-i pre cale în chip vrednic de Dumnezeu.
7. Că pentru numele lui au ieşit, nimic luând dela neamuri.
8. Noi dară datori sântem să priimim pre unii ca aceştia, ca împreună-lucrători să ne facem adevărului.
9. Scris-am bisericii; ci Diotrefis, cela ce iubeşte a fi lor căpitenie, nu priimeşte pre noi.
10. Pentru aceasta, de voiŭ veni, îi voiŭ aduce aminte lucrurile carile face bârfind pre noi cu cuvinte viclene, şi nefiind lui destul acestea, nici el priimeşte pre frați, şi pre ceia ce vor îi opreşte, şi din biserică îi scoate.

11. Iubite, nu te potrivi răului, ci binelui. Cela ce face bine *din Dumnezeu este; cela ce face rău nu a văzut pre Dumnezeu.*
12. Lui Dimítrie s'a dat mărturie de către toți, și de către însuși adevărul; ci și noi mărturisim, și știți că mărturia noastră adevărată este.
13. Multe aveam a scrie, ci nu vreau *prin cerneală* și condeiu *a-ți scrie;*
14. Ci nădăjduiesc curând a te vedea, și gură către gură vom grăi.
15. Pace ție. Închină-se ție prietenii. Spune închinăciune prietenilor pre nume. Amin.

EPISTOLIA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IÚDA

CAP. 1

Îndeamnă la statornicie în credință. Muncile celor necinstitori și necurați. Pilde și prorocii.

Iúda, rob al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor întru Dumnezeu Tatăl sfințiți, și lui Iisus Hristos păziți, chemați:
2. Milă vouă și pace și dragoste să se înmulțească.
3. Iubiților, toată sârguința făcând a scrie vouă pentru cea de obște mântuire, nevoie am avut a vă scrie, îndemnându-vă să luptați pentru credința carea o dată s'a predanisit sfinților.
4. Căci s'au vârât oarecari oameni carii dedemult au fost mai nainte scriși spre aceastã judecată, necinstitori, carii schimbă harul Dumnezeului nostru întru destrăbălare și pre unul stăpânul Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos tăgăduiesc.
5. Ci voiesc să vă aduc aminte, știind voi o dată aceasta, că Domnul pre norod din pământul Eghipetului mântuind, mai

pre urmă pre cei ce nu au crezut i-au pierdut,
6. Şi pre îngerii carii nu au păzit dregătoria lor, ci au lăsat al lor lăcaş, spre judecata zilei celei mari cu legături vécĭnice subt întunerec i-a păstrat.
7. Precum Sodoma şi Gomorra, şi cetăţile cele dimprejur carile întru acelaşi chip ca ele au curvit şi au umblat dinapoia altui trup, sânt puse înainte pildă, certare de foc vécĭnic luând.
8. Aşijderea însă şi aceştia vise visând, trupul îşi pângăresc, şi de domnie se leapădă, şi slăvile hulesc.
9. Iară Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se vorovea pentru trupul lui Moisi, n'a îndrăznit judecată de hulă să aducă, ci a zis: Certe pre tine Domnul.
10. Iară aceştia oricâte nu ştiu hulesc; iar câte dupre fire, ca nişte dobitoace necuvântătoare ştiu, întru acelea se strică.
11. Vai lor, că în calea lui Cain au umblat, şi pentru mită înşelăciunii lui Valaám cu totul s'au vărsat, şi cu pricirea lui Córe au pierit.
12. Aceştia sânt întru dragostele voastre prihană, împreună cu voi ospătând fără frică, pre sineşi păscându-se; nouri fără de apă ce se poartă de vânturi; copaci tomnatici fără roadă, de două ori morţi, dezrădăcinaţi;
13. Valuri sălbatice de mare spumegând ruşinile lor, stele rătăcitoare cărora pâcla întunerecului în veac s'a păzit.
14. Şi a prorocit de aceştia şi Enóh, al şaptelea dela Adam, zicând: Iată venit-au Domnul întru zecile de mii de sfinţi ai săi,
15. Să facă judecată asupra tuturor şi să mustre pre toţi necinstitorii lor pentru toate lucrurile păgâniei lor carile au păgânit, şi pentru toate năsâlniciile carile au grăit asupra lui păcătoşii cei necinstitori.
16. Aceştia sânt răpştitori, nemulţumiţi de soartă, carii umblă dupre poftele lor, şi gura lor grăieşte semeţie, lăudând obraze pentru vreun folos.

17. Iară voi, iubiţilor, aduceţi-
vă aminte de graiurile carile
s'au zis mai nainte de apos-
tolii Domnului nostru Iisus
Hristos,
18. Că zicea vouă că în răs-
timpurile de pre urmă vor fi
batjocuritori, dupre ale lor
pofte umblând, ale păgână-
tăţii.
19. Aceştia sânt carii se ose-
besc pre sine, sufleteşti, duh
neavând.
20. Iară voi, iubiţilor, întru
sfântă credinţa voastră zidin-
du-vă, în Duhul Sfânt rugân-
du-vă,
21. Pre înşivă întru dragostea
lui Dumnezeu vă păstraţi,
aşteptând mila Domnului nos-
tru Iisus Hristos spre viaţa
vécînică.
22. Şi pre unii să-i miluiţi, cei
şovăielnici,
23. Iară pre alţii cu frică
mântuiţi, din foc hrăpindu-i,
urând şi cea dela trup spurcată
îmbrăcăminte.
24. Iar celuia ce poate să pă-
zească pre voi fără cădere şi
să vă puie înaintea slavei sale
neprihăniţi întru bucurie,
25. Unuia înţeleptului Dum-
nezeu, mântuitoriului nostru,
slavă şi mărire, stăpânire şi
putemicie, şi acum şi întru toţi
vecii. Amin.

APOKALIPSIS
A
SFÂNTULUI IOÁNN THEOLOGUL

CAP. 1

Ioánn trimite închinăciuni la şapte biserici. Vedenia cerească a sa în Pátmos. El vede pre Iisus între şapte sfeşnice şi şapte stele.

Descoperirea lui Iisus Hristos carea Dumnezeu au dat lui ca să arate robilor lui cele ce trebuie să fie degrab, şi au arătat trimiţându-o prin îngerul său robului său Ioánn,
2. Carele a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia lui Iisus Hristos, câte a văzut.
3. Fericit cela ce citeşte, şi ceia ce aud cuvintele prorociei ceştiia, şi păzesc cele scrise întru dânsa, că vremea aproape este.
4. Ioánn celor şapte biserici carile sânt în Asia: Har vouă şi pace dela cela ce este şi cela ce era şi cela ce vine, şi dela cele şapte Duhuri carile sânt înaintea Scaunului lui;
5. Şi dela Iisus Hristos, marturul cel credincios, cel întâiu născut din morţi şi stăpânitoriul împăraţilor pământului. Carele au iubit pre noi şi cu sângele său ne-au spălat de păcatele noastre.
6. Şi au făcut pre noi împăraţi şi preoţi lui Dumnezeu şi Tatălui său, lui fie slava şi puterea în vecii vecilor, Amin.
7. Iată, vine cu nourii, şi va vedea pre el tot ochiul, şi cei ce l-au împuns, şi se vor tângui din pricina lui toate seminţiile pământului. Aşa, Amin.
8. Eu sânt Álfa şi Oméga, începutul şi sfârşitul, zice Domnul Dumnezeu, cela ce este şi cela ce era şi cela ce vine, atotţiitoriul.
9. Eu Ioánn, cel ce sânt şi fratele vostru şi împreună-părtaş la necazul şi la împărăţia şi la

răbdarea întru Iisus Hristos,
fost-am în ostrovul ce se chea-
mă Pátmos, pentru cuvântul
lui Dumnezeu şi pentru măr-
turia lui Iisus Hristos.
10. Fost-am în Duh într'o zi
de Duminică şi am auzit
dinapoia mea glas mare ca de
trâmbiţă,
11. Zicând: Eu sânt Álfa şi
Oméga, cel dintâiu şi cel de
pre urmă, şi ce vezi, scrie în
carte şi o trimite celor şapte
biserici ce sânt în Asia, la
Efes şi la Smirna şi la Pérgam
şi la Thiátira şi la Sárdis, şi la
Filadélfia şi la Laodíkia.
12. Şi m'am întors să văz
glasul cel ce grăia cu mine, şi
întorcându-mă am văzut şapte
sfeşnice de aur,
13. Şi în mijlocul celor şapte
sfeşnice asemenea Fiului O-
mului, îmbrăcat cu haină lun-
gă şi încins pre la ţâţe cu brâu
de aur.
14. Iar capul lui şi părul albe
ca lâna cea albă, ca zăpada, şi
ochii lui ca para focului
15. Şi picioarele lui asemenea
cu arama de Liván, ca într'un
cuptoriu arse fiind, şi glasul
lui ca glas de ape multe,
16. Şi având în mâna sa cea
dreaptă şapte stele şi din gura
lui sabie cu două ascuţituri
ascuţită ieşind, iar înfăţişarea
lui ca soarele când luminează
întru puterea sa.
17. Şi când l-am văzut, am
căzut la picioarele lui ca un
mort, şi au pus mâna sa cea
dreaptă preste mine zicând
mie: Nu te teme; eu sânt cel
dintâiu şi cel de pre urmă
18. Şi cel ce sânt viu, şi am
fost mort şi iată sânt viu în
vecii vecilor, amin, şi am
cheile iadului şi ale morţii.
19. Scrie cele ce ai văzut şi
cele ce sânt şi cele ce vor să
fie dupre acestea.
20. Taina celor şapte stele
carile ai văzut în dreapta mea
şi cele şapte sfeşnice de aur:
cele şapte stele îngerii celor
şapte biserici sânt, şi cele
şapte sfeşnice carile ai văzut
şapte biserici sânt.

CAP. 2

Cele scrise îngerului Efe-senilor. Nicolaiţii. Cele arătate îngerului Smirnenilor.

Cele însemnate îngerului Pergaminenilor. Antipa, Valaám, Nicolaiți. Cele scrise îngerului Thiatirelor.

Îngerului bisericii Efesului scrie: Acestea zice cel ce ține șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:
2. Știu lucrurile tale și osteneala ta, și cum că nu poți suferi pre cei răi, și ai ispitit pre cei ce se zic pre sine apostoli și nu sânt, și ai aflat pre ei mincinoși,
3. Și ai purtat și răbdare ai, și pentru numele meu te-ai ostenit și nu ai pregetat.
4. Ci am asupra ta că dragostea ta cea dintâiu ai lăsat.
5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și fă lucrurile cele dintâiu; iară de nu, viu la tine curând și voiŭ mișca sfeșnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.
6. Ci aceasta ai, că urăști lucrurile Nicolaitenilor carile și eu urăsc.
7. Cela ce are ureche auză ce Duhul zice bisericilor: Celui ce va birui voiŭ da lui să mănânce din lemnul vieții, carele este în mijlocul Raiului lui Dumnezeu.
8. Și îngerului bisericii Smirnenilor scrie: Acestea zice cel dintâiu și cel de pre urmă, carele au murit și au înviat:
9. Știu lucrurile tale și necazul și sărăcia, ci bogat ești, și hula celor ce se zic pre sine Iudei și nu sânt, ci sinagogă a satanei.
10. Nimica te teme de cele ce ai să pătimești. Că iată diavolul va să arunce dintre voi în temniță ca să vă ispitiți, și veți avea necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte, și voiŭ da ție cununa vieții.
11. Cela ce are ureche auză ce Duhul zice bisericilor: Cela ce biruiește nu se va nedreptăți de moartea cea de-a doua.
12. Și îngerului bisericii ceii din Pérgam scrie: Acestea zice cel ce are sabia ascuțită de amândouă părțile:
13. Știu lucrurile tale și unde lăcuiești, unde este scaunul satanei, și ții numele meu și nu ai lepădat credința mea în

zilele în carile era Antípa
marturul meu cel credincios,
carele s'a ucis la voi, unde
lăcuieşte satana.
14. Ci am asupra ta puţine, că
ai acolò pre cei ce ţin învă-
ţătura lui Valaám, care învăţa
pre Valác să puie sminteală
înaintea fiilor lui Israil ca să
mănânce de cele jertfite ido-
lilor şi să curvească.
15. Aşa ai şi tu pre cei ce ţin
învăţătura Nicolaitenilor, ca-
rea eu o urăsc.
16. Pocăieşte-te: iar de nu, vin
la tine curând şi voiŭ face cu
ei războiu cu sabia gurii mele.
17. Cela ce are ureche auză ce
Duhul zice bisericilor: Celui
ce biruieşte voiŭ da lui să mă-
nânce din manna cea ascunsă
şi voiŭ da lui piatră albă, şi
pre piatră nume nou scris,
carele nimenea ştie, fără nu-
mai cel ce îl ia.
18. Şi îngerului bisericii ceii
din Thiátira scrie: Acestea
zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce
are ochii săi ca para focului şi
picioarele lui asemenea cu
arama de Liván:
19. Ştiu lucrurile tale şi dra-
gostea şi slujba şi credinţa şi
răbdarea ta, şi lucrurile tale
cele de pre urmă sânt mai
multe decât cele dintâiu.
20. Ci am asupra ta puţine, că
laşi pre muierea Izavela, carea
se zice pre sine prorociţă, a
învăţa şi amăgi pre robii mei
să curvească şi să mănânce
cele jertfite idolilor.
21. Şi am dat ei vreme ca să
se pocăiască de curvia sa, şi
nu voieşte a se pocăi de curvia
ei.
22. Iată eu o pun pre ea în pat,
şi pre cei ce curvesc cu ea în
necaz mare, de nu se vor
pocăi de lucrurile lor.
23. Şi pre fiii ei voiŭ omorî cu
moarte, şi vor cunoaşte toate
bisericile că eu sânt cel ce
cerc rărunchii şi inimile, şi
voiŭ da vouă fieştecăruia du-
pre lucrurile voastre.
24. Iar vouă zic, şi celorlalţi
din Thiátira, câţi nu au
învăţătura ceasta, şi carii nu
au cunoscut adâncurile sa-
tanei, precum zic: nu voiŭ
pune preste voi altă greutate,
25. Însă ce aveţi ţineţi până
când voiŭ veni.

26. Şi celui ce biruieşte şi celui ce păzeşte până în sfârşit lucrurile mele, da-voiŭ lui stăpânire preste neamuri
27. Şi va păstori pre ele cu toiag de fier, ca vasele de lut se vor zdrobi, precum şi eu am luat dela Tatăl meu,
28. Şi voiŭ da lui steaua cea de dimineaţă.
29. Cela ce are ureche auză ce Duhul zice bisericilor.

CAP. 3

Cele trimise îngerului din Sárdis. Cele scrise îngerului Filadelfilor. Cele arătate îngerului Laodikenilor.

Şi îngerului bisericii ceii din Sárdis scrie: Acestea zice cela ce are cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu şi cele şapte stele: Ştiu lucrurile tale, că nume ai că trăieşti, şi eşti mort.
2. Priveghează şi întăreşte pre celelalte carile erau să moară, că n'am aflat lucrurile tale deplin înaintea lui Dumnezeu.
3. Drept aceea, adu-ţi aminte cum ai luat şi ai auzit, şi ţine şi te pocăieşte. Iar de nu vei priveghea, voiŭ veni asupra ta ca furul, şi nu vei cunoaşte în care ceas voiŭ veni asupra ta.
4. Ai puţine nume şi în Sárdis carile nu au întinat hainele lor, şi vor umbla împreună cu mine în albe, că vrednici sânt.
5. Cela ce biruieşte, acela se va îmbrăca în haine albe, şi nu voiŭ şterge numele lui din cartea vieţii, şi voiŭ mărturisi numele lui naintea Părintelui meu şi naintea îngerilor lui.
6. Cela ce are ureche auză ce Duhul zice Bisericilor.
7. Şi îngerului bisericii ceii din Filadélfia scrie: Acestea zice cel sfânt, cel adevărat, carele are cheia lui David, cel ce deschide şi nimeni nu închide, şi închide şi nimeni nu deschide;
8. Ştiu lucrurile tale, iată am dat înaintea ta uşă deschisă, şi nimenea poate să închiză pre ea, că mică putere ai şi ai păzit cuvântul meu şi nu ai tăgăduit numele meu.
9. Iată dau din sinagoga Satanei acelor ce se zic pre sine a fi Iudéi, şi nu sânt, ci mint:

iată voiŭ face pre ei ca să vie
şi să se închine înaintea pi-
cioarelor tale şi vor cunoaşte
că te-am iubit.
10. Pentru că ai păzit cuvântul
răbdării mele, şi eu voiŭ păzi
pre tine de ceasul ispitei ce va
să vie preste toată lumea, ca
să ispitească pre cei ce lă-
cuiesc pre pământ.
11. Iată vin curând; ţine ce ai,
ca nimenea să ia cununa ta.
12. Cela ce biruieşte, face-
voiŭ pre el stâlp în biserica
Dumnezeului meu, şi afară nu
va mai ieşi încă, şi voiŭ scrie
preste el numele Dumnezeului
meu şi numele cetăţii Dum-
nezeului meu, Ierusalímului
celui nou carele se pogoară
din ceriu dela Dumnezeul
meu, şi numele meu cel nou.
13. Cela ce are ureche auză ce
Duhul zice bisericilor.
14. Şi îngerului bisericii ceii
din Laodíkia scrie: Acestea
zice cel ce este Amin, mar-
turul cel credincios şi ade-
vărat, începutul zidirei lui
Dumnezeu:
15. Ştiu lucrurile tale, că nici
rece eşti nici fierbinte. Doară
de ai fi rece sau fierbinte!
16. Aşa, căci încropit eşti, şi
nici fierbinte nici rece, te voiŭ
vărsa din gura mea.
17. Că zici: Bogat sânt şi
m'am îmbogăţit şi de nimic
am lipsă, şi nu ştii că tu eşti
cel ticălos şi dosădit şi sărac şi
orb şi gol.
18. Sfătuiescu-te să cumperi
dela mine aur lămurit din foc
ca să te îmbogăţeşti, şi haine
albe ca să te îmbraci, şi să nu
se arate ruşinea goliciunii tale,
şi cu collirion unge ochii tăi
ca să vezi.
19. Eu ori pre câţi iubesc, îi
mustru şi îi cert; râvneşte dar
şi te pocăieşte.
20. Iată stau la uşă şi bat; de
va auzi cineva glasul meu şi
va deschide uşa, intra-voiŭ la
el şi voiŭ cina cu el şi el cu
mine.
21. Celui ce biruieşte, da-voiŭ
lui să şază cu mine pre
Scaunul meu, precum şi eu am
biruit şi am şezut cu Tatăl
meu pre Scaunul lui.
22. Cela ce are ureche auză ce
Duhul zice bisericilor.

CAP. 4

Uşa, Scaunul şi cei douăzeci şi patru de bătrâni ce a văzut în ceriu.

Dupre acestea am văzut, şi iată uşă deschisă în ceriu, şi glasul cel dintâiu care l-am auzit ca o trâmbiţă grăind cu mine, zicând: Suie-te aici, şi voiŭ arăta ţie cele ce trebuie să fie dupre acestea.
2. Şi îndată am fost în Duh, şi iată scaun era pus în ceriu, şi preste scaun cel ce şedea,
3. Iar cel ce şedea, asemenea era la vedere cu piatra de iaspis şi de sardin, şi curcubeu împrejurul scaunului asemenea la vedere smaragdului.
4. Şi împrejurul scaunului douăzeci şi patru de scaune, şi pre scaune am văzut douăzeci şi patru de bătrâni şezând îmbrăcaţi cu haine albe, şi aveau pre capetele lor cununi de aur.
5. Şi din scaun ieşeau fulgere şi tunete şi glasuri, şi şapte făclii de foc arzând înaintea scaunului, carile sânt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu.
6. Şi naintea scaunului, ca o mare de sticlă asemenea cu cleştarul. Şi în mijlocul scaunului şi împrejurul scaunului patru vieţuitori plini de ochi dinainte şi dinapoi.
7. Şi vieţuitoriul cel dintâiu asemenea leului, şi al doilea vieţuitoriu asemenea viţelului, şi al treilea vieţuitoriu avea faţă ca de om, şi al patrulea vieţuitoriu asemenea vulturului ce zboară.
8. Şi cei patru vieţuitori aveau fieştecarele dintre ei câte şase aripi împrejur, şi înlăuntru erau plini de ochi, şi odihnă nu au ziua şi noaptea zicând: Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Dumnezeu atotţiitoriul, cela ce era şi cela ce este şi cela ce vine.
9. Şi când vor da vieţuitorii aceştia slavă şi cinste şi mulţămită celui ce şade pre scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,
10. Vor cădea cei douăzeci şi patru de bătrâni naintea celui ce şade pre scaun şi se vor închina celui ce este viu în

vecii vecilor şi vor pune cununile lor înaintea scaunului, zicând:
11. Vrednic eşti, Doamne şi Dumnezeul nostru, a lua slava şi cinstea şi puterea, că tu ai zidit toate şi pentru voia ta sânt şi s'au zidit.

CAP. 5

Cartea cea cu şapte peceţi în mâna lui Dumnezeu. Mielul cu şapte coarne deschide cartea.

Şi am văzut în dreapta celui ce şedea pre scaun carte scrisă dinlăuntru şi dinafară, pecetluită cu şapte peceţi.
2. Şi am văzut pre un înger tare strigând cu glas mare: Cine este vrednic a deschide cartea şi a dezlega peceţile ei?
3. Şi nimenea putea în ceriu, nici pre pământ, nici subt pământ, a deschide cartea, nici a se uita în ea.
4. Iar eu plângeam mult, căci nimenea s'a aflat vrednic a deschide şi a ceti cartea, nici a se uita în ea.
5. Şi unul din bătrâni a zis mie: Nu plânge, iată a biruit leul cel din seminţia lui Iúda, rădăcina lui Davíd, ca să deschidă cartea şi să dezlege cele şapte peceţi ale ei.
6. Şi am văzut, şi iată în mijlocul scaunului şi al celor patru vieţuitori, şi în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca şi cum ar fi fost junghiat, având coarne şapte şi ochi şapte, carii sânt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.
7. Şi au venit şi au luat cartea din dreapta celui ce şedea pre scaun.
8. Şi când au luat cartea, cei patru vieţuitori şi cei douăzeci şi patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fieştecarele alăute şi năstrăpi de aur pline de tămâieri, carile sânt rugăciunile sfinţilor,
9. Şi cântă cântare nouă, zicând: Vrednic eşti să iei cartea şi să deşchizi peceţile ei, că te-ai junghiat şi ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu cu sângele tău, din toată seminţia şi limba şi norodul şi neamul,
10. Şi ai făcut pre noi Dum-

nezeului nostru împăraţi şi
preoţi, şi vom împărăţi pre
pământ.
11. Şi am văzut, şi am auzit
glas de îngeri mulţi împrejurul
scaunului şi vieţuitorilor şi
bătrânilor, şi era numărul lor
zeci de mii de zeci de mii şi
mii de mii,
12. Zicând cu glas mare:
Vrednic este Mielul carele
s'au junghiat ca să ia puterea
şi bogăţia şi înţelepciunea şi
tăria şi cinstea şi slava şi
bunăcuvântarea.
13. Şi toată zidirea carea este
în ceriu şi pre pământ şi subt
pământ şi cele ce sânt în mare,
şi toate câte sânt într'însele le-
am auzit zicând: Celui ce şade
pre scaun şi Mielului fie
bunăcuvântarea şi cinstea şi
slava şi puterea în vecii
vecilor.
14. Şi cei patru vieţuitori
ziceau: Amin. Şi cei douăzeci
şi patru de bătrâni au căzut şi
s'au închinat celui viu în vecii
vecilor.

CAP. 6.

Deschiderea celor şase peceţi dintâiu şi înţelesul lor.

Şi am văzut când au deschis
Mielul una din cele şapte
peceţi, şi am auzit pre unul
din cei patru vieţuitori zicând
cu glas ca de tunet: Vino şi
vezi.
2. Şi am văzut, şi iată un cal
alb, şi cel ce şedea pre el avea
arc şi s'au dat lui cunună, şi a
ieşit biruind şi ca să biruiască.
3. Şi când a deschis a doua
pecete, am auzit pre al doilea
vieţuitoriu zicând: Vino şi
vezi.
4. Şi a ieşit alt cal, roib, şi
celui ce şedea pre el s'au dat
lui să ia pacea de pre pământ,
şi ca unul pre altul să se
junghie, şi s'au dat lui sabie
mare.
5. Şi când a deschis pecetea a
treia, am auzit pre vieţuitoriul
al treilea zicând: Vino şi vezi.
Şi am văzut, şi iată un cal
negru, şi cel ce şedea pre el
avea cumpănă în mâna sa.
6. Şi am auzit glas în mijlocul
celor patru vieţuitori zicând:

O măsură de grâu într'un
dinar şi trei măsuri de orz
într'un dinar, iar untdelemnul
şi vinul să nu vătămaţi.
7. Şi când a deschis pecetea a
patra, am auzit glasul vieţuito-
rului celui al patrulea zicând:
Vino şi vezi.
8. Şi am văzut, şi iată un cal
galben, şi celui ce şedea pre el
îi era numele Moartea, şi Iadul
urma cu el, şi s'au dat lor
stăpânire ca să omoare preste
a patra parte a pământului cu
sabie şi cu foamete şi cu
moarte şi cu hiarele pămân-
tului.
9. Şi când a deschis a cincea
pecete, am văzut subt jert-
felnic sufletele celor junghiaţi
pentru cuvântul lui Dumnezeu
şi pentru mărturia ce aveau.
10. Şi strigau cu glas mare, zi-
când: Până când, Stăpâne sfin-
te şi adevărate, nu judeci şi nu
izbândeşti sângele nostru dela
cei ce lăcuiesc pre pământ?
11. Şi fieştecăruia s'au dat
vestminte albe şi s'au zis lor
ca să se odihnească încă pu-
ţină vreme, până ce se vor
plini şi cei dimpreună robi cu
ei şi fraţii lor, carii aveau să se
omoare ca şi ei.
12. Şi am văzut când a deschis
pecetea a şasea, iată cutremur
mare s'a făcut, şi soarele s'a
făcut negru ca un sac de păr şi
luna s'a făcut ca sângele,
13. Şi stelele ceriului au căzut
pre pământ, precum smochi-
nul leapădă smochinele cele
crude ale lui când se clăteşte
de vânt mare,
14. Şi ceriul s'a osăbit, ca o
carte învălindu-se, şi tot mun-
tele şi ostrovul din locurile
sale s'au mişcat.
15. Şi împăraţii pământului şi
domnii şi bogaţii şi căpitanii
şi cei tari, şi tot robul şi cel
slobod, s'au ascuns în peştere
şi în pietrile munţilor
16. Şi zic munţilor şi pietrilor:
Cădeţi preste noi şi ne ascun-
deţi de către faţa celui ce şade
pre scaun şi de mânia Mie-
lului,
17. Că a venit ziua cea mare a
mâniei lui, şi cine va putea să
stea?

CAP. 7

*Cei 144 de mii scăpaţi de
rana celor patru îngeri. Gloa-*

ta nenumărată a celor ce din neamuri au împărăţit cu Hristos.

Şi dupre acestea am văzut patru îngeri stând în cele patru unghiuri ale pământului, ţiind cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copacul.
2. Şi am văzut alt înger suindu-se dela răsăritul soarelui, având pecetea Dumnezeului celui viu, şi a strigat cu glas mare celor patru îngeri cărora s'au dat să vatăme pământul şi marea
3. Zicând: Nu vătămaţi pământul, nici marea, nici copacii, până ce vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunţile lor.
4. Şi am auzit numărul celor pecetluiţi, o sută patruzeci şi patru de mii, pecetluiţi din toată seminţia fiilor lui Israíl:
5. Din seminţia lui Iúda douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Ruvín douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Gád douăsprezece mii pecetluiţi,
6. Din seminţia lui Asír douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Nefthalím douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Manassì douăsprezece mii pecetluiţi,
7. Din seminţia lui Simeón douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Levì douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Issahár douăsprezece mii pecetluiţi,
8. Din seminţia lui Zavulón douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Iosíf douăsprezece mii pecetluiţi, din seminţia lui Veniamín douăsprezece mii pecetluiţi.
9. Dupre acestea am văzut, şi iată gloată multă, pre carea să o numere nimenea putea, din tot neamul şi seminţiile şi noroadele şi limbile, stând înaintea scaunului şi naintea Mielului îmbrăcaţi în vestminte albe, şi finici în mâinile lor.
10. Şi strigau cu glas mare zicând: Mântuirea Dumnezeului nostru celui ce şade pre scaun şi Mielului.
11. Şi toţi îngerii stau impre-

jurul scaunului şi a bătrânilor şi a celor patru vieţuitori, şi au căzut înaintea scaunului pre feţele lor şi s'au închinat lui Dumnezeu,
12. Zicând: Amin, bunăcuvântarea şi slava şi înţelepciunea şi mulţămita şi cinstea şi puterea şi tăria Dumnezeului nostru în vecii vecilor, Amin.
13. Şi a răspuns unul din cei bătrâni zicând mie: Aceştia carii sânt îmbrăcaţi cu vestmintele cele albe, cine sânt şi de unde au venit?
14. Şi am zis lui: Doamne, tu ştii. Şi au zis mie: Aceştia sânt cei ce vin din necazul cel mare şi au spălat vestmintele lor şi au albit vestmintele lor în sângele Mielului.
15. Pentru aceasta sânt înaintea scaunului lui Dumnezeu şi slujesc ziua şi noaptea în biserica lui, şi cel ce şade pre scaun se va sălăşlui preste ei.
16. Nu vor mai flămânzi, nici vor mai înseta, nici va cădea preste ei soarele, nici tot zăduful.
17. Că Mielul cel din mijlocul scaunului va păşuna pre ei şi-i va duce la izvoare de ape vii, şi va şterge Dumnezeu toată lacrăma dela ochii lor.

CAP. 8.

Deschiderea peceţii a şaptea carea însemnează rugăciunile sfinţilor. Cei şapte îngeri cu trâmbiţele.

Şi când a deschis pecetea a şaptea, s'a făcut tăcere în ceriu ca la o jumătate de ceas.
2. Şi am văzut pre cei şapte îngeri carii stau înaintea lui Dumnezeu, şi s'au dat lor şapte trâmbiţe.
3. Şi alt înger a venit şi a stătut la jertfelnic, având cădelniţă de aur, şi s'au dat lui tămâi multe, ca să le dea împreună cu rugăciunile tuturor sfinţilor preste jertfelnicul cel de aur care este înaintea scaunului.
4. Şi s'a suit fumul tămâilor, cu rugăciunile sfinţilor, din mâna îngerului naintea lui Dumnezeu.
5. Şi a luat îngerul cădelniţa şi o a umplut din focul jertfelnicului şi o a aruncat pre pă-

mânt, şi s'au făcut glasuri şi tunete şi fulgere şi cutremuri.
6. Şi cei şapte îngeri carii aveau cele şapte trâmbiţe s'au gătit ca să trâmbiţeze.
7. Şi îngerul cel dintâiu a trâmbiţat, şi s'a făcut grindină şi foc amestecat cu sânge şi s'au aruncat pre pământ, şi a treia parte din pământ a ars, şi a treia parte din copaci a ars şi toată iarba verde a ars.
8. Şi al doilea înger a trâmbiţat; şi ceva ca un munte mare arzând cu foc s'a aruncat în mare, şi a treia parte din mare s'a făcut sânge,
9. Şi a murit a treia parte din zidirile din mare carile aveau suflete, şi a treia parte din corăbii s'au sfărâmat.
10. Şi al treilea înger a trâmbiţat, şi a căzut din ceriu o stea mare arzând ca o făclie, şi a căzut preste a treia parte din râuri şi preste izvoarele apelor,
11. Şi numele stelei se zice Pelin, şi s'a făcut a treia parte din ape ca pelinul, şi mulţi din oameni au murit dela ape, că se făcuseră amare.
12. Şi al patrulea înger a trâmbiţat, şi s'a rănit a treia parte a soarelui şi a treia parte a lunii şi a treia parte a stelelor, cât să se întunece a treia parte a lor, şi ziua să nu lumineze a treia parte a ei, şi noaptea aşijderea.
13. Şi am văzut, şi am auzit pre un înger zburând în mijlocul ceriului, zicând cu glas mare: Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre pământ, dela celelalte glasuri ale trâmbiţei celor trei îngeri ce au să trâmbiţeze.

CAP. 9

Îngerul al cincilea şi al şaselea. Lăcustele ce ieşeau din adânc. Dezlegarea îngerilor dela Eufrat.

Şi al cincilea înger a trâmbiţat, şi am văzut o stea din ceriu căzând pre pământ, şi i s'au dat cheia fântânii adâncului,
2. Şi a deschis fântâna adâncului, şi s'a suit fum din fântână ca fumul unui cuptoriu mare, şi s'a întunecat soarele şi văzduhul de fumul fântânii.
3. Şi din fum au ieşit lăcuste

pre pământ, și s'au dat lor stăpânire precum au stăpânire scorpiile pământului.

4. Și s'au zis lor să nu vatăme iarba pământului, nici toată verdeața, nici tot copacul, fără numai pre oamenii carii nu au pecetea lui Dumnezeu pre frunțile lor.

5. Și s'au dat lor ca să nu omoare pre ei, ci ca să se chinuiască luni cinci, și chinul lor ca chinul scorpiei când lovește pre om.

6. Și în zilele acelea vor căuta oamenii moartea și nu o vor afla, și vor pofti să moară și moartea va fugi dela ei.

7. Și asemănările lăcustelor erau asemenea cailor celor gătiți spre războiu, și pre capetele lor ca niște cununi asemenea aurului, și fețele lor ca fețele oamenilor,

8. Și aveau păr ca părul muierilor, și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Și aveau zale ca zalele cele de fier, și sunetul aripilor lor ca sunetul carelor cu mulți cai ce aleargă la războiu,

10. Și au coade asemenea scorpiilor, și bolduri erau în coadele lor, și stăpânirea lor a vătăma pre oameni luni cinci,

11. Și au preste ele împărat pre îngerul adâncului, numele lui Evreiește este Avaddón, iar în limba Ellinească are nume Apollíon.

12. Un vaiu a trecut; iată vin încă două vaiuri dupre aceasta.

13. Și al șaselea înger a trâmbițat, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale Jertfelnicului celui de aur care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbiță: Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legați la râul cel mare, Eufratul.

15. Și s'au dezlegat cei patru îngeri carii erau gătiți spre ceasul și ziua și luna și anul, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimei douăzeci de mii de zeci de mii, și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut caii în vedenie și pre cei ce ședeau

pre ei, având zale de foc şi de
iachint şi de piatră pucioasă, şi
capetele cailor precum cape-
tele leilor, şi din capetele lor
ieşea foc şi fum şi piatră
pucioasă.
18. De acestea trei rane s'au
omorât a treia parte din oa-
meni: de foc şi de fum şi de
piatra pucioasă ce ieşea din
gurile lor.
19. Că stăpânirea cailor în
gura lor este şi în coadele lor,
că coadele lor asemenea
şerpilor, având capete, şi cu
acestea vatămă.
20. Şi ceilalţi oameni, carii nu
au murit de ranele acestea,
nici s'au pocăit de lucrurile
mâinilor lor, a nu se mai
închina dracilor şi idolilor
celor de aur şi de argint şi de
aramă şi de piatră şi de lemn,
carii nici a vedea pot, nici a
auzi, nici a umbla,
21. Şi nu s'au pocăit de uci-
derile lor, nici de ferme-
cătoriile lor, nici de curvia lor,
nici de furtişagurile lor.

CAP. 10

Îngerul îmbrăcat cu nour şi cu curcubeu, vestind sfârşitul lumii. Evanghelistul ia cărticica din mâna lui şi o mănâncă.

Şi am văzut alt înger tare po-
gorându-se din ceriu îmbrăcat
cu nour, şi curcubeu era pre
capul lui, şi faţa lui ca soarele,
şi picioarele lui ca stâlpii de
foc,
2. Şi avea în mâna sa cărticică
deschisă. Şi a pus piciorul lui
cel drept pre mare, iar cel
stâng pre pământ,
3. Şi a strigat cu glas mare,
precum răcneşte leul. Şi când
a strigat, au grăit cele şapte
tunete glasurile lor.
4. Şi când au grăit cele şapte
tunete glasurile lor, voiam să
scriu, şi am auzit glas din
ceriu zicând mie: Pecetluieşte
cele ce au grăit cele şapte
tunete, şi acestea nu le scrie.
5. Şi îngerul carele am văzut
stând pre mare şi pre pământ a
ridicat mâna sa spre ceriu
6. Şi s'a jurat pre cel ce este
viu în vecii vecilor, carele au
zidit ceriul şi cele dintr'însul,

şi pământul şi cele dintr'însul, şi marea şi cele dintr'însa, că vreme nu va mai fi.

7. Ci în zilele glasului îngerului al şaptelea, când va fi să trâmbiţeze, se va săvârşi taina lui Dumnezeu, precum bine au vestit robilor săi, prorocilor.

8. Şi glasul care l-am auzit din ceriu iarăşi a vorbit cu mine şi a zis: Mergi de ia cărticica cea deschisă în mâna îngerului ce stă pre mare şi pre pământ.

9. Şi m'am dus la înger şi am zis lui: Dă mie cărticica. Şi mi-a zis: Ia-o şi mănâncă pre ea, şi va amărî pântecele tău, iar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10. Şi am luat cărticica din mâna îngerului şi am mâncat pre ea, şi era în gura mea dulce ca mierea, şi dupre ce o am mâncat, s'a amărât pântecele meu.

11. Şi a zis mie: Trebuie tu iarăşi să proroceşti la mulţime de noroade şi neamuri şi limbi şi împăraţi.

CAP. 11

Evanghelistul ia trestia ca să măsoare biserica. Cei doi marturi omorâţi de hiară înviază şi se suie în ceriu. Trâmbiţa a şaptea. Cântarea bătrânilor.

Şi s'au dat mie trestie asemenea unui toiag, şi a stătut îngerul zicând: Scoală-te şi măsoară biserica lui Dumnezeu şi jertfelnicul şi pre cei ce se închină într'însa.

2. Şi curtea cea dinafară de biserică o lasă afară, şi să nu o măsori, că s'au dat neamurilor, şi cetatea cea sfântă o vor călca patruzeci şi două de luni.

3. Şi voiŭ da celor doi marturi ai mei şi vor proroci zile o mie două sute şasezeci, îmbrăcaţi cu saci.

4. Aceştia sânt cei doi maslini şi cele două sfeşnice carile stau înaintea Dumnezeului pământului.

5. Şi de va vrea cineva să vatăme pre ei, foc iese din gura lor şi mistuieşte pre vrăjmaşii lor; şi de va vrea cineva să

vatăme pre ei, tot aşa trebuie
acela să se omoare.
6. Aceştia au stăpânire a
închide ceriul, ca să nu plouă
ploaie în zilele prorociei lor, şi
stăpânire au preste ape a le
întoarce în sânge şi a bate
pământul cu toată rana ori de
câte ori vor voi.
7. Şi dacă vor sfârşi mărturia
lor, hiara carea se suie din
adânc va face războiu cu ei şi
va birui pre ei şi va omorî pre
ei.
8. Şi stârvurile lor vor zăcea
în uliţa cetăţii ceii mari, carea
duhovniceşte se cheamă Sodoma
şi Eghipet, unde Domnul
nostru s'au răstignit.
9. Şi vor vedea din noroade şi
din seminţii şi din limbi şi din
neamuri stârvurile lor zile trei
şi jumătate, şi stârvurile lor nu
le vor lăsa să se puie în mormânturi.
10. Şi cei ce lăcuiesc pre
pământ se vor bucura de ei şi
se vor veseli, şi vor trimite
daruri unul altuia, că aceşti
doi proroci au chinuit pre cei
ce lăcuiesc pre pământ.
11. Şi dupre acele trei zile şi
jumătate duh de viaţă dela
Dumnezeu a intrat întru ei, şi
au stătut pre picioarele lor, şi
frică mare a căzut preste cei
ce vedeau pre ei.
12. Şi au auzit glas mare din
ceriu zicând lor: Suiţi-vă aici.
Şi s'au suit în ceriu pre nour,
şi au văzut pre ei vrăjmaşii
lor.
13. Şi întru acel ceas s'a făcut
cutremur mare şi a zecea parte
din cetate a căzut şi s'au omorât
întru acel cutremur nume
de oameni şapte mii, şi ceilalţi
s'au înfricoşat şi au dat slavă
Dumnezeului ceriului.
14. Al doilea vai a trecut; iată
al treilea vai vine degrab.
15. Şi al şaptelea înger a trâmbiţat,
şi s'au făcut glasuri mari
în ceriu zicând: Făcutu-s'au
împărăţiile lumii ale Domnului
nostru şi ale Hristosului
lui, şi va împărăţi în vecii
vecilor.
16. Şi cei douăzeci şi patru de
bătrâni, carii naintea lui Dumnezeu
şed pre scaunele lor, au
căzut pre feţele lor şi s'au închinat
lui Dumnezeu,
17. Zicând: Mulţămim ţie,

Doamne Dumnezeule atotţiitoriule, cela ce eşti şi cela ce erai şi cela ce vii, că ai luat puterea ta cea mare şi ai împărăţit.
18. Şi neamurile s'au mâniat, şi a venit mânia ta şi vremea celor morţi ca să se judece şi să dai plată robilor tăi, prorocilor şi sfinţilor şi celor ce se tem de numele tău, celor mici şi celor mari, şi să strici pre cei ce strică pământul.
19. Şi s'a deschis biserica lui Dumnezeu cea din ceriu şi s'a văzut chivotul legământului lui în biserica lui, şi s'au făcut fulgere şi glasuri şi tunete şi cutremur şi grindină mare.

CAP. 12

Femeia şi bălaurul. Prigoanele bisericii. Războiul între sfinţii îngeri şi puterile cele rele. Căderea bălaurului.

Şi semn mare s'a văzut în ceriu, muiere îmbrăcată cu soarele, şi luna subt picioarele ei, şi pre capul ei cunună din douăsprezece stele.
2. Şi având în pântece striga, chinuindu-se şi muncindu-se să nască.
3. Şi s'a văzut alt semn în ceriu, şi iată bălaur mare roşu, având capete şapte şi coarne zece, şi pre capetele lui şapte steme,
4. Şi coada lui trăgea a treia parte din stelele ceriului şi lea aruncat pre pământ. Şi bălaurul a stătut înaintea muierii ceii ce avea să nască, ca atunci când va naşte pre fiul ei, să-l mănânce.
5. Şi a născut fiu parte bărbătească, carele va să păstorească toate neamurile cu toiag de fier. Şi s'au răpit fiul ei la Dumnezeu şi la scaunul lui.
6. Şi muierea a fugit în pustie, unde are loc gătit dela Dumnezeu, ca acolò să o hrănească pre ea zile o mie două sute şasezeci.
7. Şi s'a făcut războiu în ceriu, Mihaíl şi îngerii lui au dat războiu cu bălaurul. Şi bălaurul a dat războiu, şi îngerii lui,
8. Şi nu au răzbit, nici loc s'a aflat lor mai mult în ceriu.

9. Şi a fost aruncat bălaurul cel mare, şarpele cel vechiu, carele se cheamă diavolul şi satana, cel ce înşală lumea toată, aruncat a fost pre pământ, şi îngerii lui au fost aruncaţi împreună cu el.
10. Şi am auzit glas mare în ceriu zicând: Acum s'a făcut mântuirea şi puterea şi împărăţia Dumneze-ului nostru, şi stăpânirea Hristosului lui, că s'au aruncat pârâşul fraţilor noştri, cel ce pâra pre ei naintea Dumnezeului nostru ziua şi noaptea.
11. Şi ei au biruit pre el prin sângele Mielului şi prin cuvântul mărturiei lor, şi nu au iubit sufletele lor până la moarte.
12. Pentru aceasta, veseliţi-vă ceriurilor şi cei ce sălăşluiţi întru dânsele. Vai celor ce lăcuiesc pământul şi marea, că s'a pogorât diavolul la voi având mânie mare, ştiind că puţină vreme are.
13. Şi când a văzut bălaurul că s'a aruncat pre pământ, a gonit pre muierea carea a născut parte bărbătească.
14. Şi muierii s'au dat două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustie la locul său, unde se hrăneşte acolò vreme şi vremi şi jumătate de vreme, de către faţa şarpelui.
15. Şi a slobozit şarpele dupre muiere din gura sa apă ca un râu, ca să o ducă râul pre ea.
16. Şi a ajutat pământul muierii, şi a deschis pământul gura sa şi a înghiţit râul carele a slobozit bălaurul din gura sa.
17. Şi s'a mâniat bălaurul pre muiere şi s'a dus să facă războiu cu ceilalţi din sămânţa ei, carii păzesc poruncile lui Dumnezeu şi au mărturia lui Iisus Hristos.
18. Şi am stătut pre nisipul mării.

CAP. 13

Hiara cea cu şapte capete şi zece coarne. Altă hiară cu două coarne în ajutoriul celei dintâiu. Numele hiarei.

Şi am văzut suindu-se din mare o hiară, având capete şapte şi coarne zece, şi preste coarnele ei zece steme, şi

preste capetele ei nume de
hulă.
2. Şi hiara carea o am văzut
era asemenea pardosului, şi
picioarele ei ca ale ursului, şi
gura ei ca gura leului. Şi a dat
ei bălaurul puterea sa şi scau-
nul său şi stăpânire mare.
3. Şi am văzut unul din
capetele ei ca şi cum ar fi
junghiat spre moarte, şi rana
morţii ei s'a vindecat. Şi s'a
minunat tot pământul dinapoia
hiarei
4. Şi s'au închinat bălaurului,
celui ce a dat stăpânire hiarei,
şi s'au închinat hiarei zicând:
Cine este asemenea hiarei?
Cine poate să se războiască cu
ea?
5. Şi s'au dat ei gură carea
grăia mari şi hule, şi s'au dat
ei stăpânire să facă luni
patruzeci şi două.
6. Şi a deschis gura sa spre
hulă către Dumnezeu, ca să
hulească numele lui şi cortul
lui, şi pre cei ce sălăşluiesc în
ceriu.
7. Şi s'au dat ei să facă răz-
boiu cu sfinţii şi să biruiască
pre ei, şi s'au dat ei stăpânire
preste toată seminţia şi no-
rodul şi limba şi neamul.
8. Şi se vor închina ei toţi cei
ce lăcuiesc pre pământ, ale
căror nume nu sânt scrise în
cartea vieţii Mielului celui
înjunghiat dela întemeierea
lumii.
9. De are cineva urechi, auză.
10. De va duce cineva în ro-
bie, în robie se va duce; de va
ucide cineva cu sabia, trebuie
şi el de sabie să se ucidă. Aici
este răbdarea şi credinţa sfin-
ţilor.
11. Şi am văzut altă hiară
suindu-se de pre pământ, şi
avea două coarne asemenea
mielului şi grăia ca un bălaur.
12. Şi stăpânirea hiarei celei
dintâiu toată o face înaintea ei,
şi face pământul şi pre cei ce
lăcuiesc pre dânsul ca să se
închine hiarei celei dintâiu, a
căreia rana cea de moarte s'a
vindecat.
13. Şi face semne mari, ca şi
foc să facă să se pogoare din
ceriu pre pământ înaintea
oamenilor,
14. Şi înşală pre cei ce
lăcuiesc pre pământ, pentru

semnele carile s'au dat ei să facă înaintea hiarei, zicând celor ce lăcuiesc pre pământ să facă chip hiarei carea are rana sabiei şi a trăit,

15. Şi s'au dat ei a da duh chipului hiarei, ca să şi grăiască chipul hiarei, şi să facă ca oricâţi nu se vor închina chipului hiarei să se omoare.

16. Şi-i face pre toţi, pre cei mici şi pre cei mari, şi pre cei bogaţi şi pre cei săraci, şi pre cei slobozi şi pre robi, ca să le dea semn preste mâna lor cea dreaptă sau preste frunţile lor

17. Şi ca nimenea să poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul sau numele hiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înţelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul hiarei, că număr de om este, şi numărul ei şase sute şasezeci şi şase.

CAP. 14

Mielul pre muntele Sión cu cei 144 mii. Trei îngeri vestitori. Cel ce şade pre nour cu secera. Un înger secerătoriu şi unul culegătoriu de vie.

Şi am văzut, şi iată un Miel stând pre muntele Siónului, şi cu el o sută patruzeci şi patru de mii carii aveau numele lui şi numele Tatălui lui scris pre frunţile lor.

2. Şi am auzit glas din ceriu ca un glas de ape multe şi ca un glas de tunet mare, şi glas am auzit de alăutari zicând cu alăutele lor;

3. Şi cântară ca o cântare nouă înaintea scaunului şi naintea celor patru vieţuitori şi a bătrânilor, şi nimenea putea să înveţe cântarea, fără numai cele o sută patruzeci şi patru de mii, cei cumpăraţi de pre pământ.

4. Aceştia sânt carii cu muieri nu s'au întinat, că sânt fecioreInici; aceştia sânt carii merg dupre Miel oriunde se va duce. Aceştia s'au cumpărat din oameni, pârgă lui Dumnezeu şi Mielului,

5. Şi în gura lor nu s'a aflat minciună, că nevinovaţi sânt înaintea Scaunului lui Dumnezeu.

6. Şi am văzut alt înger zbu-
rând în mijlocul ceriului,
având bunăvestire vécînică ca
să binevestească celor ce
lăcuiesc pre pământ şi la tot
neamul şi seminția şi limba şi
norodul,
7. Zicând cu glas mare: Te-
meți-vă de Dumnezeu şi dați
lui slavă, că a venit ceasul
judecății lui, şi vă închinați
celui ce au făcut ceriul şi
pământul şi marea şi izvoarele
apelor.
8. Şi alt înger a urmat zicând:
A căzut, a căzut Vavilónul,
cetatea cea mare, carea din
vinul iuțimii curviei sale a
adăpat toate neamurile.
9. Şi al treilea înger a urmat
lor zicând cu glas mare:
Oricine se închină hiarei şi
chipului ei, şi ia semnul ei pre
fruntea sa au pre mâna sa,
10. Va bea şi el din vinul
iuțimii lui Dumnezeu, cel dres
neamestecat în păharul mâniei
lui, şi se va munci cu foc şi cu
piatră pucioasă naintea sfin-
ților îngeri şi naintea Mielului.
11. Şi fumul muncirii lor în
vecii vecilor se suie, şi nu au
odihnă ziua şi noaptea cei ce
se închină hiarei şi chipului ei
şi cel ce ia semnul numelui ei.
12. Aicea răbdarea sfinților
este, aicea cei ce păzesc po-
runcile lui Dumnezeu şi cre-
dința lui Iisus.
13. Şi am auzit glas din ceriu
zicând mie: Scrie: Fericiți cei
morți, carii întru Domnul mor
de acum. Aşa, zice Duhul, ca
să odihnească de ostenelele
lor, iar lucrurile lor vor urma
cu ei.
14. Şi am văzut, şi iată nour
alb, şi cel ce şedea pre nour
asemenea cu Fiul Omului,
având pre capul lui cunună de
aur şi în mâna lui secere
ascuțită.
15. Şi alt înger a ieşit din bise-
rică strigând cu mare glas
celui ce şedea pre nour:
Trimite secera ta şi seceră, că
a venit ție ceasul a secera, că
s'a uscat secerătura pămân-
tului;
16. Şi a aruncat cel ce şedea
pre nour secera sa pre pământ
şi s'a secerat pământul.
17. Şi alt înger a ieşit din bi-
serica cea din ceriu, având şi

el seceră ascuţită.
18. Şi alt înger a ieşit din jertfelnic, având stăpânire preste foc, şi a strigat cu glas mare celui ce avea secera cea ascuţită, zicând: Trimite secera ta cea ascuţită şi culege strugurii viei pământului, că poamele ei s'au copt.
19. Şi a aruncat îngerul secera lui pre pământ şi a cules via pământului şi o a pus în teascul cel mare al urgiei lui Dumnezeu.
20. Şi s'a călcat teascul afară de cetate şi a ieşit sânge din teasc până la frâiele cailor, de o mie şi şase sute de stadii.

CAP. 15

Cei şapte îngeri aducători de rane. Marea cea de sticlă.

Şi am văzut alt semn în ceriu, mare şi minunat, şapte îngeri având şapte rane, cele de apoi, că întru acelea s'a săvârşit urgia lui Dumnezeu.
2. Şi am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc, şi pre biruitorii hiarei şi ai chipului ei, şi ai semnului ei, şi ai numărul numelui ei stând pre marea cea de sticlă, având alăute ale lui Dumnezeu.
3. Şi cântau cântarea lui Moisì, robul lui Dumnezeu, şi cântarea Mielului, zicând: Mari şi minunate sânt lucrurile tale, Doamne Dumnezeule, atotţiitoriule; drepte şi adevărate sânt căile tale, Împărate al sfinţilor.
4. Cine nu se va teme de tine, Doamne, şi nu va slăvi numele tău? Căci tu singur eşti sfânt, că toate neamurile vor veni şi se vor închina înaintea ta, căci dreptăţile tale s'au arătat.
5. Şi dupre aceasta am văzut, şi iată s'a deschis biserica cortului mărturiei în ceriu.
6. Şi au ieşit cei şapte îngeri din biserică, carii aveau cele şapte rane, îmbrăcaţi cu in curat şi luminat şi încinşi împrejurul pieptului cu brâie de aur.
7. Şi unul din cei patru vieţuitori a dat celor şapte îngeri şapte năstrăpi pline cu urgia lui Dumnezeu celui viu în vecii vecilor.

8. Şi s'a umplut biserica de
fum din slava lui Dumnezeu şi
din puterea lui, şi nimenea
putea să intre în biserică până
ce se vor fi săvârşit cele şapte
rane ale celor şapte îngeri.

CAP. 16

Vărsarea celor şapte năstrape ale urgiei lui Dumnezeu.

Şi am auzit glas mare din bi-
serică zicând celor şapte în-
geri: Duceţi-vă şi vărsaţi năs-
trăpile urgiei lui Dumnezeu
pre pământ.
2. Şi s'a dus cel dintâiu şi a
vărsat năstrapa sa pre pământ,
şi s'a făcut bubă rea şi cum-
plită pre oamenii cei ce aveau
semnul hiarei şi pre cei ce se
închinau chipului ei.
3. Şi al doilea înger a vărsat
năstrapa sa în mare, şi s'a
făcut sânge ca de mort, şi tot
sufletul viu a murit în mare.
4. Şi al treilea înger a vărsat
năstrapa sa în râuri şi în izvoa-
rele apelor, şi s'a făcut sânge.
5. Şi am auzit pre îngerul ape-
lor zicând: Drept eşti, Doam-
ne, cel ce eşti şi cel ce erai şi
cel cuvios, că acestea ai
judecat,
6. Căci sângele sfinţilor şi al
prorocilor au vărsat, şi sânge
ai dat lor să bea, că vrednici
sânt.
7. Şi am auzit pre altul din
jertfelnic zicând: Aşa, Doam-
ne Dumnezeule, atotţiitoriule,
adevărate şi drepte sânt ju-
decăţile tale.
8. Şi al patrulea înger a vărsat
năstrapa sa preste soare, şi s'a
dat lui să pârjolească pre oa-
meni cu foc.
9. Şi s'au pârjolit oamenii cu
pârjol mare, şi au hulit numele
lui Dumnezeu, celui ce are
stăpânire preste ranele aces-
tea, şi nu s'au pocăit ca să dea
slavă lui.
10. Şi al cincilea înger a văr-
sat năstrapa sa preste scaunul
hiarei, şi s'a făcut împărăţia ei
întunecoasă, şi îşi muşcau
limbile de durere,
11. Şi au hulit pre Dumnezeul
ceriului de durerile lor şi de
bubele lor, şi nu s'au pocăit de
lucrurile lor.
12. Şi al şaselea înger a vărsat
năstrapa sa preste râul cel ma-

re Eufratul, şi a secat apa lui, ca să gătească cale împăraţilor celor dela răsăriturile soarelui.
13. Şi am văzut din gura bălaurului şi din gura hiarei şi din gura prorocului celui mincinos trei duhuri necurate, asemenea broaştelor:
14. Că sânt duhuri ale dracilor făcând semne, carile merg la împăraţii pământului şi a toată lumea ca să adune pre ei la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu atotţiitoriul.
15. Iată vin ca furul. Fericit cela ce priveghează şi păzeşte vestmintele sale, ca să nu umble gol şi vor vedea ruşinea lui.
16. Şi a strâns pre ei la locul ce se cheamă evreieşte Armaghedón.
17. Şi al şaptelea înger a vărsat năstrapa sa în văzduh, şi a ieşit glas mare din biserica ceriului, dela scaun, zicând: Făcutu-s'a.
18. Şi s'au făcut glasuri şi fulgere şi tunete şi cutremur mare s'a făcut, cum nu s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre pământ cutremur aşa mare ca acela.
19. Şi s'a făcut cetatea cea mare în trei părţi şi cetăţile neamurilor au căzut. Şi Vavilónul cel mare s'a pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să dea lui păharul vinului mâniei iuţimii sale.
20. Şi tot ostrovul a fugit şi munţii nu s'au aflat.
21. Şi grindină mare ca talantul s'a pogorât din ceriu preste oameni, şi au hulit oamenii pre Dumnezeu de rana grindinei, că mare este rana ei foarte.

CAP. 17

Unul din cei şapte îngeri descoperă evanghelistului surparea cetăţii. Cele şapte capete şi zece coarne. Tâlcuirea vedeniei.

Şi a venit unul din cei şapte îngeri carii aveau cele şapte năstrape şi a grăit cu mine zicând: Vino, să-ţi arăt judecata curvei celei mari, carea şade preste apele cele multe.
2. Cu carea au curvit împăraţii pământului şi s'au îmbătat de

vinul curviei ei cei ce lăcuiesc pre pământ.
3. Şi m'a dus în pustie în duh, şi am văzut o muiere şezând pre o hiară roşie, plină de nume de hulă, având capete şapte şi coarne zece.
4. Şi muierea era îmbrăcată cu porfiră şi cu roşiu şi poleită cu aur şi cu piatră scumpă şi cu mărgăritariuri, având păhar de aur în mâna ei plin de urâciuni şi de necurăţia curviei sale
5. Şi pre fruntea ei nume scris, taină: Vavilónul cel mare, muma curvelor şi a urâciunilor pământului.
6. Şi am văzut pre muiere beată de sângele sfinţilor şi de sângele marturilor lui Iisus, şi m'am mirat văzând pre ea, cu mirare mare.
7. Şi mi-a zis îngerul: Pentru ce te-ai mirat? Eu voiŭ spune ţie taina muierii şi a hiarei ce o poartă pre ea, carea are cele şapte capete şi cele zece coarne.
8 Hiara care o ai văzut era şi nu este, şi va să se suie din adânc şi la pieire să meargă, şi se vor mira cei ce lăcuiesc pre pământ, ale căror nume nu sânt scrise în cartea vieţii dela întemeierea lumii, văzând pre hiară că era şi nu este, măcar că este.
9. Aici este mintea ce are înţelepciune. Cele şapte capete sânt şapte munţi, unde şade muierea preste ei.
10. Şi împăraţi şapte sânt: cinci au căzut, şi unul este, şi celălalt încă n'a venit, şi când va veni, puţin trebuie el să rămâie.
11. Şi hiara carea era şi nu este, şi ea al optulea este, şi din cei şapte este, şi la pieire merge.
12. Şi cele zece coarne carile ai văzut zece împăraţi sânt, carii împărăţia încă nu au luat, ci stăpânire ca împăraţi un ceas iau împreună cu hiara.
13. Aceştia un gând au, şi puterea şi stăpânirea lor hiarei o vor da.
14. Aceştia cu Mielul vor da războiu şi Mielul va birui pre ei, că este Domnul domnilor şi Împăratul împăraţilor, şi cei cu el – chemaţi şi aleşi şi credincioşi.

15. Şi mi-a zis: Apele carile ai văzut, unde şade curva, noroade şi gloate sânt, şi neamuri şi limbi.

16. Şi cele zece coarne carile ai văzut preste hiară, acestea vor urî pre curvă şi pustie vor face pre ea şi goală, şi cărnurile ei vor mânca şi pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu au dat în inimile lor ca să facă gândul lui, şi să facă un gând, şi să dea împărăţia lor hiarei, până ce se vor săvârşi cuvintele lui Dumnezeu.

18. Şi muierea carea ai văzut este cetatea cea mare ce are împărăţie preste împăraţii pământului.

CAP. 18

Alt înger vesteşte căderea cetăţii şi strigă norodului să fugă.

Şi dupre acestea am văzut înger pogorându-se din ceriu, având stăpânire mare, şi pământul s'a luminat de slava lui.

2. Şi a strigat întru tărie cu glas mare zicând: Căzut-a, căzut-a Vavilónul cel mare, şi s'a făcut lăcaş dracilor şi pază a tot duhul necurat şi pază a toată pasărea necurată şi urâtă.

3. Că din vinul iuţimii curviei sale au băut toate neamurile, şi împăraţii pământului cu ea au curvit, şi neguţătorii pământului din puterea desfătăciunii ei s'au îmbogăţit.

4. Şi am auzit alt glas din ceriu zicând: Ieşiţi dintr'însa, norodul meu, ca să nu vă împărtăşiţi cu păcatele ei şi ca să nu luaţi din ranele ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la ceriu şi şi-au adus aminte Dumnezeu de nedreptăţile ei.

6. Răsplătiţi ei precum şi ea a răsplătit vouă, şi îndoiţi ei îndoite dupre lucrurile ei, cu păharul cu carele a dres dregeţi ei îndoit.

7. Cât s'a slăvit pre sine şi s'a desfătat, pre atâta daţi ei muncire şi plângere. Că în inima ei zice: Şez împărăteasă, şi văduvă nu sânt, şi plângere nu voiŭ vedea.

8. Pentru aceea, într'o singură

zi vor veni ranele ei, moarte şi
plângere şi foamete, şi cu foc
se va arde de tot, că tare este
Domnul Dumnezeu cel ce ju-
decă pre dânsa.
9. Şi o vor plânge pre ea şi se
vor tângui de ea împăraţii pă-
mântului, cei ce cu ea au
curvit şi s'au desfătat, când
vor vedea fumul arderii ei,
10. Departe stând, de frica
muncii ei, zicând aşa: Vai,
vai, cetatea cea mare, Vaviló-
nul, cetatea cea tare, că într'un
ceas a venit judecata ta.
11. Şi neguţătorii pământului
plâng şi jelesc pre ea, că
povara lor nimenea o mai
cumpără,
12. Povară de aur şi de argint
şi de piatră scumpă şi de
mărgăritariu şi de visson şi de
porfiră şi de mătase şi de
roşiu, şi tot lemnul de thúin, şi
tot vasul de elifand, şi tot
vasul de lemn scump şi de
aramă şi de fier şi de mar-
mură.
13. Şi scorţişoară şi tămâieri şi
mir şi tămâie şi vin şi unt-
delemn şi făină de grâu şi grâu
şi dobitoace şi oi şi cai şi
căruţe şi trupuri şi suflete de
oameni.
14. Şi poama poftei sufletului
tău s'a dus dela tine, şi toate
cele grase şi luminate s'au dus
dela tine şi nu vei mai afla pre
ele.
15. Neguţătorii acestora, carii
s'au îmbogăţit dela ea, departe
vor sta, de frica muncii ei,
plângând şi tânguindu-se
16. Şi zicând: Vai, vai, cetatea
cea mare, cea îmbrăcată cu
visson şi cu porfiră şi cu roşiu
şi poleită cu aur şi cu piatră
scumpă şi cu mărgăritariuri,
17. Că într'un ceas s'a pustiit
atâta bogăţie. Şi tot cârmaciul
şi toată gloata cea din corăbii
şi corăbiarii, şi oricâţi lucrea-
ză marea, de departe au stătut
18. Şi strigau văzând fumul
arderii ei, zicând: Care era
asemenea cu cetatea cea
mare?
19. Şi puneau ţărână pre ca-
petele lor şi strigau plângând
şi tânguindu-se, zicând: Vai,
vai, cetatea cea mare, întru
carea s'au îmbogăţit din
scumpetea ei toţi cei ce au
corăbii în mare, că într'un

ceas s'a pustiit.
20. Veseleşte-te de ea, ceriule, şi voi sfinţi apostoli şi proroci, că au judecat Dumnezeu judecata voastră despre dânsa.
21. Şi un înger tare a ridicat o piatră mare ca de moară, şi a aruncat-o în mare zicând: Aşa cu pornire se va arunca Vavilónul, cetatea cea mare, şi nu se va mai afla.
22. Şi glas de alăutari şi de muzicanţi şi de fluieraşi şi trâmbiţaşi nu se va mai auzi în tine, şi tot meşterul a tot meşteşugul nu se va mai afla în tine, şi glas de moară nu se va mai auzi în tine.
23. Şi lumină de lampă nu se va mai ivi în tine, şi glas de mire şi de mireasă nu se va mai auzi în tine; că neguţătorii tăi erau măreţii pământului, căci cu fermecătoria ta s'au înşelat toate neamurile,
24. Şi întru dânsa sânge de proroci şi de sfinţi s'a aflat, şi de toţi cei junghiaţi pre pământ.

CAP. 19

Cântarea sfinţilor pentru căderea Vavilónului. Nunta şi cina Mielului. Evanghelistul vede pre Hristos. Antihrist şi ai săi aruncaţi în gheenna.

Şi dupre aceasta am auzit ca un glas mare de gloată multă în ceriu zicând: Alliluia, mântuirea şi slava şi cinstea şi puterea Domnului Dumnezeului nostru,
2. Că adevărate şi drepte sânt judecăţile lui; că au judecat pre curva cea mare carea a stricat pământul cu curvia ei, şi au izbândit sângele robilor lui din mâna ei.
3. Şi a doua oară a zis: Alliluia; şi fumul ei se ridică în vecii vecilor.
4. Şi au căzut bătrânii cei douăzeci şi patru şi cei patru vieţuitori şi s'au închinat lui Dumnezeu, celui ce şade pre scaun, zicând: Amin Alliluia.
5. Şi glas din scaun a ieşit, zicând: Lăudaţi pre Dumnezeul nostru toţi robii lui şi cei ce vă temeţi de dânsul, şi cei mici şi cei mari.

6. Şi am auzit ca un glas de gloată multă şi ca un glas de ape multe şi ca un glas de tunete tari, zicând: Alliluia, că au împărăţit Domnul Dumnezeu atotţiitoriul.
7. Să ne bucurăm şi să ne veselim şi să dăm slava lui, că a venit nunta Mielului, şi muierea lui s'a gătit pre sine,
8. Şi s'au dat ei ca să se îmbrace cu visson curat şi luminat: că vissonul dreptăţile sfinţilor sânt.
9. Şi a zis mie: Scrie: Fericiţi cei chemaţi la cina nunţii Mielului. Şi a zis mie: Acestea sânt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu.
10. Şi am căzut înaintea picioarelor lui ca să mă închin lui. Şi a zis mie: Vezi să nu; împreună-rob cu tine sânt şi cu fraţii tăi carii au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu te închină, că mărturia lui Iisus este duhul prorociei.
11. Şi am văzut ceriul deschis, şi iată un cal alb, şi cel ce şedea pre el se chema credincios şi adevărat, şi întru dreptate judecă şi dă războiu.
12. Ochii lui ca para focului, şi pre capul lui steme multe, având nume scris carele nimenea îl ştie, fără numai el,
13. Şi îmbrăcat în haină stropită cu sânge, şi se cheamă numele lui Cuvântul lui Dumnezeu.
14. Şi oştile cele din ceriu urmau dupre el pre cai albi, îmbrăcaţi fiind în visson alb şi curat.
15. Şi din gura lui iese sabie ascuţită, ca cu dânsa să lovească neamurile, şi el va păstori pre ele cu toiag de fier, şi el calcă teascul vinului mâniei şi iuţimii lui Dumnezeu atotţiitoriul,
16. Şi are preste haina şi preste coapsa sa numele scris: Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor.
17. Şi am văzut pre un înger stând în soare, şi a strigat cu glas mare, zicând tuturor pasărilor celor ce zboară în mijlocul ceriului: Veniţi şi vă adunaţi la cina marelui Dumnezeu,
18. Ca să mâncaţi cărnuri de împăraţi şi cărnuri de căpitani

şi cărnurile celor tari şi
cărnurile cailor şi ale celor ce
şed pre ei şi cărnurile tuturor
slobozilor şi robilor şi micilor
şi marilor.
19. Şi am văzut hiara şi
împăraţii pământului şi oştile
lor adunate să facă războiu cu
cela ce şade pre cal şi cu
oastea lui.
20. Şi s'au prins hiara, şi cu ea
prorocul cel mincinos, cel ce
făcea semnele înaintea ei, cu
carile a amăgit pre cei ce au
luat semnul hiarei şi pre cei ce
s'au închinat chipului ei. Vii
s'au aruncat amândoi în ia-
zerul cel de foc carele arde cu
piatră pucioasă.
21. Şi ceilalţi s'au ucis cu
sabia celui ce şedea pre cal,
carea ieşea din gura lui, şi
toate pasările s'au săturat din
cărnurile lor.

CAP. 20

Satana legat. Mia de ani. Scaunele gătite mărturisitorilor lui Hristos. Învierea cea dintâiu şi moartea a doua. Góg şi Magóg. Învierea cea de obşte.

Şi am văzut înger pogorându-
se din ceriu, având cheia
adâncului şi lanţ mare în mâna
lui.
2. Şi a prins pre bălaur, pre
şarpele cel vechiu, care este
diavolul şi satana, şi a legat
pre el o mie de ani,
3. Şi l-a băgat în adânc şi a
închis pre el şi a pecetluit
deasupra lui, ca să nu mai
înşele pre neamuri până se vor
plini o mie de ani. Şi dupre
acestea trebuie el să se
dezlege puţină vreme.
4. Şi am văzut scaune şi au
şezut pre ele şi judecată s'au
dat lor; şi sufletele celor cu
capul tăiat pentru mărturia lui
Iisus şi pentru cuvântul lui
Dumnezeu, şi carii nu s'au în-
chinat hiarei nici chipului ei,
şi n'au luat semnul pre fruntea
lor şi pre mâna lor. Şi au
vieţuit şi au împărăţit cu
Hristos o mie de ani.
5. Iară ceialalţi morţi nu au
înviat până nu se va sfârşi mia
cea de ani. Aceasta este
învierea cea dintâiu.

6. Fericit şi sfânt este cel ce are parte întru învierea cea dintâiu; preste aceştia moartea cea de a doua nu are stăpânire, ci vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos, şi vor împărăţi cu el o mie de ani.
7. Şi dacă se va săvârşi acea mie de ani, dezlega-se-va satana din temniţa lui
8. Şi va ieşi să înşele neamurile cele ce sânt în cele patru unghiuri ale pământului, pre Góg şi pre Magóg, să adune pre ei la războiu, al căror număr este ca nisipul mării.
9. Şi s'au suit preste lăţimea pământului şi au încunjurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea iubită, şi s'a pogorât foc dela Dumnezeu din ceriu şi a mâncat pre ei.
10. Şi diavolul cel ce înşela pre ei s'au aruncat în iazerul cel de foc şi de piatră pucioasă, unde este hiara şi prorocul cel mincinos, şi se vor munci ziua şi noaptea în vecii vecilor.
11. Şi am văzut scaun alb mare şi pre cel ce şedea pre el, de a căruia faţă a fugit pământul şi ceriul, şi loc nu s'a aflat lor.
12. Şi am văzut pre morţi, pre cei mici şi pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu, şi cărţi s'au deschis, şi altă carte s'a deschis, carea este a vieţii, şi s'au judecat morţii din cele scrise în cărţile acelea dupre lucrurile lor.
13. Şi marea a dat pre morţii cei dintr'însa, şi moartea şi iadul au dat morţii dintr'însele, şi s'au judecat fieştecarele dupre lucrurile lor.
14. Şi moartea şi iadul s'au aruncat în iazerul cel de foc. Aceasta este moartea cea a doua.
15. Şi oricarele nu s'a aflat scris în cartea vieţii, s'a aruncat în iazerul cel de foc.

CAP. 21

Ceriu şi pământ nou. Ierusalímul cel de sus. Cuvintele celui ce şade pre scaun. Îngerul ce măsura cetatea sfinţilor.

Şi am văzut ceriu nou şi pământ nou; că ceriul cel dintâiu

şi pământul cel dintâiu s'au trecut, şi marea nu mai este.
2. Şi eu, Ioánn, am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalímul cel nou, pogorându-se dela Dumnezeu din ceriu, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului său.
3. Şi am auzit glas mare din ceriu zicând: Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii, şi se va sălăşlui cu ei, şi ei noroadele lui vor fi, şi însuşi Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeul lor,
4. Şi va şterge Dumnezeu toată lacrăma dela ochii lor, şi moartea nu va mai fi încă, nici plângere, nici strigare, nici durere nu va mai fi, că cele dintâiu au trecut.
5. Şi au zis cel ce şedea pre scaun: Iată nouă toate fac. Şi a zis mie: Scrie, că cuvintele acestea adevărate şi credincioase sânt.
6. Şi a zis mie: Făcutu-s'a. Eu sânt Álfa şi Oméga, începutul şi sfârşitul. Eu celui însetat voiŭ da din izvorul apei vieţii în dar.
7. Cel ce va birui moşteni-va toate, şi voiŭ fi lui Dumnezeu şi el va fi mie fiu.
8. Iară celor fricoşi şi necredincioşi şi spurcaţi şi ucigaşi şi curvari şi fermecători şi închinători de idoli şi tuturor mincinoşilor, partea lor în iazerul cel ce arde cu foc şi cu piatră pucioasă, care este moartea cea a doua.
9. Şi a venit către mine unul din cei şapte îngeri carii aveau cele şapte năstrape carile erau pline de cele şapte rane cele mai de pre urmă, şi a grăit cu mine zicând: Vino să-ţi arăt mireasa, muierea Mielului.
10. Şi m'a dus pre mine în duh într'un munte mare şi înalt, şi mi-a arătat cetatea cea mare, Ierusalímul cel sfânt, pogorându-se din ceriu dela Dumnezeu,
11. Având slava lui Dumnezeu, şi luminătoriul ei asemenea cu piatra preascumpă, ca piatra iaspis, limpede ca cleştariul,
12. Şi având zid mare şi înalt, având porţi douăsprezece, şi la porţi îngeri doisprezece şi

nume scrise deasupra, carile
sânt cele douăsprezece semin-
ții ale fiilor lui Israil:
13. Despre răsărit porți trei,
despre miazănoapte porți trei,
despre miazăzi porți trei, și
despre apus porți trei.
14. Și zidul cetății avea teme-
lii douăsprezece, și într'însele
numele celor doisprezece
apostoli ai Mielului.
15. Și cel ce grăia cu mine
avea trestie de aur, ca să
măsoare cetatea și porțile ei și
zidul ei.
16. Și cetatea este în patru
colțuri, și lungimea ei este
atâta cât și lățimea. Și a mă-
surat cetatea cu trestia spre
douăsprezece mii de stadii.
Lungimea și lățimea și înălți-
mea ei întocmai sânt.
17. Și a măsurat zidul ei de o
sută patruzeci și patru de coți,
măsură a omului, carea este a
îngerului.
18. Și era zidăria zidului ei
iaspis, și cetatea aur curat
asemenea sticlei celei curate.
19. Și temeliile zidului cetății
erau cu toată piatra scumpă
împodobite: temelia cea din-
tâiu iaspis, a doua safir, a treia
halchidon, a patra smaragd,
20. A cincea sardonix, a șasea
sardion, a șaptea hrisolithos, a
opta viril, a noua topaz, a ze-
cea hrisoprasos, a unsprezecea
iachint, a douăsprezecea ame-
tist,
21. Iară cele douăsprezece
porți erau douăsprezece măr-
găritariuri, fieștecarea poartă
era dintr'un mărgăritariu. Și
ulița cetății – aur curat ca
sticla cea luminoasă.
22. Și biserică nu am văzut în
ea, că Domnul Dumnezeu
atotțiitoriul este biserica ei, și
Mielul.
23. Și cetatea nu are trebuință
de soare nici de lună ca să
lumineze în ea, că slava lui
Dumnezeu o a luminat pre ea,
și luminătoriul ei este Mielul.
24. Și neamurile celor ce se
mântuiesc întru lumina ei vor
umbla, și împărații pământului
aduc slava și cinstea lor întru
dânsa,
25. Și porțile ei nu se vor în-
chide niciodată ziua, căci
noapte acolò nu va fi,

26. Şi vor aduce slava şi cinstea neamurilor întru dânsa.
27. Şi nu va intra într'însa tot cel spurcat şi făcând urâciune şi minciună, fără numai cei scrişi în cartea vieţii Mielului.

CAP. 22

Râul cel limpede ieşind din scaun. Vedenia Apostolului vrednică de credinţă. Hristos Dumnezeul prorocilor şi stăpân al tuturor. Porunca de a propovedui Apokalipsa. Chemarea arătării ceii slăvite a lui Hristos.

Şi mi-a arătat râu limpede al apei vieţii, luminos ca cleştariul, ieşind din scaunul lui Dumnezeu şi al Mielului.
2. În mijlocul uliţei ei şi de o parte şi de alta a râului, lemnul vieţii, făcând roduri douăsprezece, în fieştecarea lună dându-şi rodul său, şi frunzele lemnului spre tămăduirea neamurilor.
3. Şi nici un blestem nu va mai fi; şi scaunul lui Dumnezeu şi al Mielului vor fi într'însa, şi robii lui sluji-vor lui,
4. Şi vor vedea faţa lui, şi numele lui pre frunţile lor.
5. Şi noapte nu va mai fi, şi trebuinţă nu au de lumina lămpii şi de lumina soarelui, că Domnul Dumnezeu luminează pre ei şi vor împărăţi în vecii vecilor.
6. Şi a zis mie: Aceste cuvinte sânt credincioase şi adevărate, şi Domnul Dumnezeul sfinţilor proroci au trimis pre îngerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.
7. Iată viu degrab. Fericit cela ce păzeşte cuvintele prorociei cărţii ceştiia.
8. Şi eu Ioánn, cela ce văz şi auz acestea. Şi când am auzit şi am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului ce îmi arăta mie acestea.
9. Şi mi-a zis: Vezi să nu, că împreună-rob cu tine sânt, şi cu fraţii tăi prorocii şi cu cei ce păzesc cuvintele cărţii ceştiia. Lui Dumnezeu te închină.

10. Şi mi-a zis: Să nu pecet-
luieşti cuvintele prorociei căr-
ţii ceştiia, că vremea aproape
este.
11. Cela ce nedreptăţeşte mai
nedreptăţească, şi cela ce
spurcă mai spurce, şi cel drept
mai facă dreptate, şi cel sfânt
mai sfinţească-se.
12. Iată viu degrab, şi plata
mea cu mine, ca să dau fieşte-
căruia dupre cum va fi lucrul
lui.
13. Eu sânt Álfa şi Oméga,
începutul şi sfârşitul, cel din-
tâiu şi cel de pre urmă.
14. Fericiţi cei ce fac porun-
cile lui, ca să fie stăpânirea lor
preste lemnul vieţii şi pre
porţi să intre în cetate.
15. Iar afară câinii şi ferme-
cătorii şi curvarii şi ucigaşii şi
închinătorii de idoli şi tot cela
ce iubeşte şi face minciuna.
16. Eu, Iisus, am trimis pre în-
gerul meu ca să mărturisească
vouă acestea pentru biserici.
Eu sânt rădăcina şi odrasla lui
David, steaua cea strălucitoare
şi de dimineaţă.
17. Şi duhul şi mireasa zic:
Vino. Şi cela ce aude, zică:
Vino. Şi cel însetat să vie, şi
cela ce voieşte, să ia apa vieţii
în dar.
18. Că mărturisesc la tot cel
ce aude cuvintele prorociei
cărţii ceştiia: De va adăoga
cineva la acestea, va pune
Domnul Dumnezeu preste el
toate ranele cele scrise în
cartea ceasta,
19. Şi de va scoate cineva din
cuvintele cărţii prorociei
ceştiia, va scoate Dumnezeu
partea lui din cartea vieţii şi
din cetatea cea sfântă şi din
cele scrise în cartea ceasta.
20. Zice cela ce mărturiseşte
acestea: Aşa, viu curând.
Amin. Aşa, vino Doamne Ii-
suse.
21. Harul Domnului nostru
Iisus Hristos cu voi toţi,
Amin.

SFÂRŞIT, ŞI LUI DUMNEZEU SLAVĂ.

CUPRINS